

Holy Bible

Aionian Edition®

ગુજરાતી
Sanskrit New Testament, Gujarati

AionianBible.org
વિશ્વનું પ્રથમ પવિત્ર બાઇબલ રિવર્સ અનુવાદ
કૌંપિ અને છાપવા માટે 100% મફત
તરીકે પણ જાણીતી “ જાંબલી બાઇબલ ”

Holy Bible Aionian Edition ©

गुजराती

Sanskrit New Testament, Gujarati

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

SanskritBible.in, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 4/23/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

પ્રસ્તાવના

ગુજરાતી at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

વિષયવસ્તુ

નવી ટેસ્ટામેન્ટ

મથિ:	11
માર્ક:	30
લૂક:	42
યોહન:	62
પ્રેરિતા:	78
રોમિણ:	99
૧ કરિન્થિન:	108
૨ કરિન્થિન:	116
ગાલાતિન:	122
ઇફ્રિષિણ:	125
ફિલિપિન:	128
કલસિન:	130
૧ થિષલનીકિન:	132
૨ થિષલનીકિન:	134
૧ તીમથિય:	135
૨ તીમથિય:	138
તીત:	140
ફિલોમોન:	141
ઇબ્રિણ:	142
યાકૂબ:	148
૧ પિતર:	150
૨ પિતર:	153
૧ યોહન:	155
૨ યોહન:	158
૩ યોહન:	159
યિહૂદા:	160
પ્રકાશિતં	161

જોડાણો

રીડરની માર્ગદર્શિકા

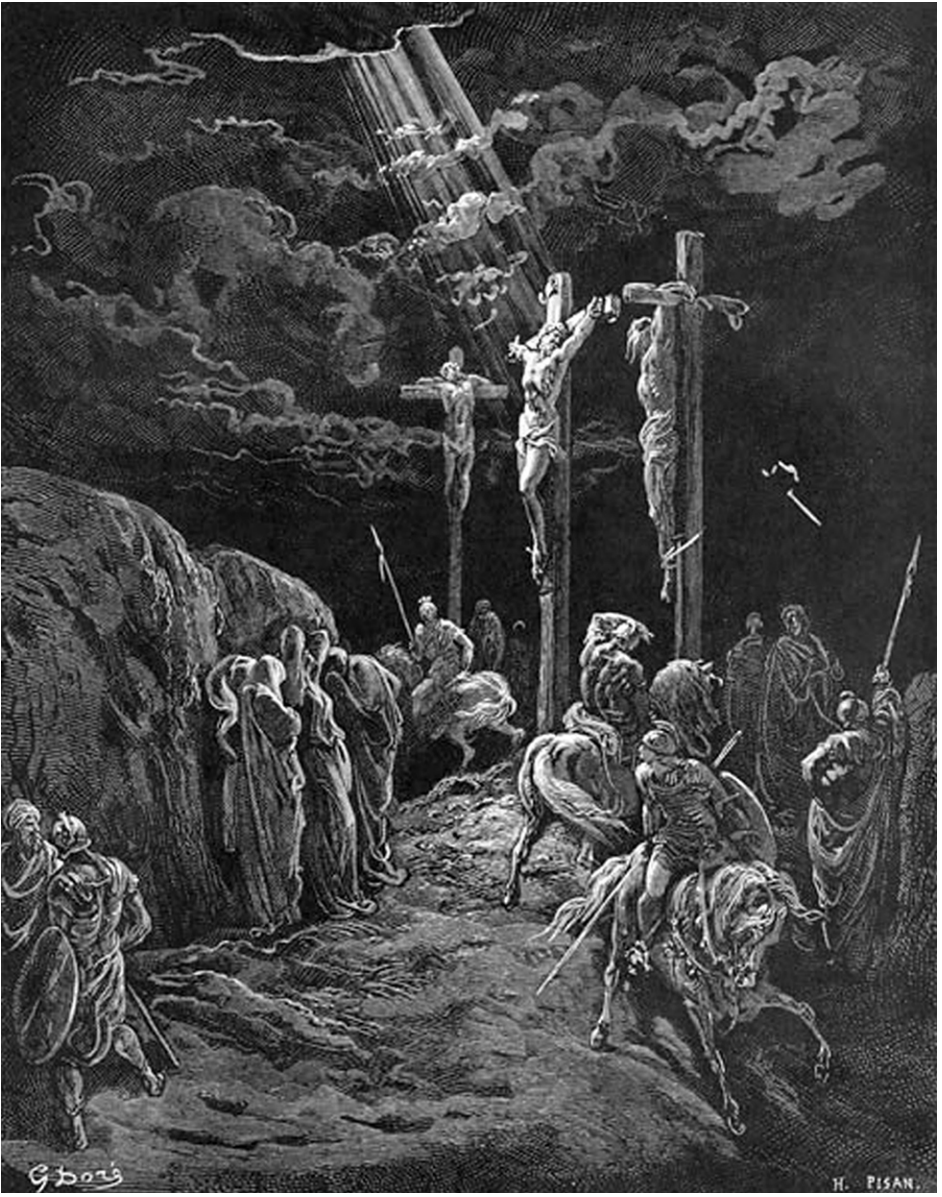
ગ્લોસરી

નકશા

નિયતિ

ચિત્રો, Doré

नवी टेस्टामेन्ट

तदा यीशुः कथयत्, हे पितरतान् क्षमस्व यत् अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विद्मः;
पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः
लूकः 23:34

भयि:

1 एब्राहीमः सन्तानो दायूद तस्य सन्तानो यीशुभ्रीष्टस्तस्य पूर्वपुरुषवंशश्रेणी। 2 एब्राहीमः पुत्रः एरुख्तस्य पुत्रो याकूब् तस्य पुत्रो यिहुदास्तस्य भ्रातरश्च। 3 तस्माद् यिहुदास्ततामरो गर्भे पेरस्सेरही जज्ञाते, तस्य पेरसः पुत्रो डिओएण् तस्य पुत्रो डराम्। 4 तस्य पुत्रो डम्मीनादम् तस्य पुत्रो नडशोन तस्य पुत्रः सल्मोनम्। 5 तस्माद् राडबो गर्भे ओयम् जज्ञे, तस्माद् इतो गर्भे ओबेद् जज्ञे, तस्य पुत्रो यिशयः। 6 तस्य पुत्रो दायूद राजः तस्माद् मृतोरियस्य जायायां सुलेमान् जज्ञे। 7 तस्य पुत्रो रिडबियाम्, तस्य पुत्रोडबियः, तस्य पुत्र आसाः। 8 तस्य सुतो यिडोशाइद् तस्य सुतो यिडोराम तस्य सुत उषियः। 9 तस्य सुतो योथम् तस्य सुत आडम् तस्य सुतो डिफ्जियः। 10 तस्य सुतो मिनशिः, तस्य सुत आमोन तस्य सुतो योशियः। 11 बाबिलनगरे प्रवसनात् पूर्वं स योशियो यिभनियं तस्य भ्रातृश्च जनयामास। 12 ततो बाबिलि प्रवसनकाले यिभनियः शक्तीयेवं जनयामास, तस्य सुतः सिरुब्बाविल्। 13 तस्य सुतो डबोडुद् तस्य सुत एलीयाडीम् तस्य सुतोडसोर। 14 असोरः सुतः साडोक् तस्य सुत आभीम् तस्य सुत एलीडूद्। 15 तस्य सुत एलियासर् तस्य सुतो मन्त्। 16 तस्य सुतो याकूब् तस्य सुतो यूषड् तस्य जाया भरियम्; तस्य गर्भे यीशुश्चनि, तमेव भ्रीष्टम् (अर्थाद् अभिषिक्तं) वदन्ति। 17 एत्थम् एब्राहीमो दायूद् यावत् साकल्येन यतुर्दशपुरुषाः; आ दायूदः कालाद् बाबिलि प्रवसनकालं यावत् यतुर्दशपुरुषा भवन्ति। बाबिलि प्रवसनकालात् भ्रीष्टस्य कालं यावत् यतुर्दशपुरुषा भवन्ति। 18 यीशुभ्रीष्टस्य जन्म कथ्यते। भरियम् नामिका कन्या यूषड् वाग्दत्तारीत्, तदा तयोः सङ्गमात् प्राङ् सा कन्या पवित्रेणात्मना गर्भवती भवतु। 19 तत्र तस्याः पति यूषड् सौञ्च्यात् तस्याः क्वङ् प्रकाशयितुम् अनिच्छन् गोपनेने तां पारित्यक्तुं मनश्चक्रे। 20 स तथैव भावयति, तदानीं परमेश्वरस्य दूतः स्वप्ने तं दर्शनं दत्त्वा व्याजडार, डे दायूदः सन्तानं यूषड् त्वं निजां जायां भरियमम् आदातुं मा भैषीः। 21 यतस्तस्या गर्भः पवित्रादात्मनोडभवत्, सा य पुत्रं प्रसविष्यते, तदा त्वं तस्य नाम यीशुम् (अर्थात् त्रातरं) करीष्यसे, यस्मात् स निजमनुजान् तेषां कलुषेभ्य उद्धारिष्यति। 22 एत्थं सति, पश्य गर्भवती कन्या तनयं प्रसविष्यते। एम्मानूयेल् तदीयञ्च नामधेयं भविष्यति। एम्मानूयेल् अस्माकं सङ्गेश्वरधर्म्यः। 23 एति यद् वयनं पूर्वं भविष्यद्भ्रता एश्वरः कथायामास, तत् तदानीं सिद्धमभवत्। 24 अनन्तरं यूषड् निद्रातो जागरित उत्थाय परमेश्वरीयदूतस्य निदेशानुसारेण निजां जायां जग्राड, 25 किन्तु यावत् सा निजं प्रथमसुतं अ सुषुवे, तावत् तां नोपागच्छत्, ततः सुतस्य नाम यीशुं यङ्।

2 अनन्तरं डेरौद् संज्ञके राज्ञि राज्ञं शासति यिहुदीयदेशस्य भैत्लेडमि नगरे यीशो जातवति य, कतिपया ज्योतिर्व्युद्ः पूर्वस्या दिशो यिडूदालभनगरं समेत्य कथयामासुः, 2 यो यिहुदीयानां राजा जातवान्, स कुत्रास्ते? वयं पूर्वस्यां दिशि तिष्ठन्तस्तदीयां तारकाम् अपश्याम तस्मात् तं प्राणन्तुम् अगमाम। 3 तदा डेरौद् राजा कथामेतां निशम्य यिडूदालभनगरस्थितैः सर्वमानवैः साद्धम् उद्दिश्य 4 सर्वान् प्रधानयाजकान् अध्यापकांश्च समाहूयानीय पप्रच्छ, भ्रीष्टः कुत्र जनिष्यते? 5 तदा ते कथयामासुः, यिहुदीयदेशस्य भैत्लेडमि नगरे, यतो भविष्यद्वादिना

एत्थं लिखितमास्ते, 6 सर्वान्भ्यो राजधानीभ्यो यिहुदीयस्य नीवृतः। डे यीहुदीयदेशस्य भैत्लेडम् त्वं न यावरा। एसायेलीयलोकान् मे यतो यः पालयिष्यति। तादृगेको मडाराजस्त्वन्मध्य उद्भविष्यति। 7 तदानीं डेरौद् राजा तान् ज्योतिर्विदो गोपनम् आहूय सा तारका कदा दृष्टाभवत्, तद् विनिश्चयामास। 8 अपरं तान् भैत्लेडमं प्रडीत्य गदितवान्, यूयं यात, यन्तात् तं शिशुम् अन्विष्य तद्देशे प्राप्ते मह्यं वार्तां दारस्य, ततो मयापि गत्वा स प्राणंस्यते। 9 तदानीं राजा अतादृशीम् आज्ञां प्राप्य ते प्रतस्थिरे, ततः पूर्वस्यां दिशि स्थितैस्ते यां तारका दृष्टा सा तारका तेषामत्रे गत्वा यत्र स्थाने शिशुरास्ते, तस्य स्थानस्योपरि स्थगिता तस्यो। 10 तद् दृष्ट्वा ते मडानन्दिता भवतुः, 11 ततो गेडमध्य प्रविश्य तस्य मात्रा भरियमा साद्धं तं शिशुं निरीक्ष्य दारुवद् भूत्वा प्राणेषु; अपरं स्वेषां धनसम्पत्तिं मोचयित्वा सुवर्णं कुन्दुं गन्धरमञ्च तस्मै दर्शनीयं दत्तवन्तः। 12 पश्चाद् डेरौद् राजस्य समीपं पुनरपि गन्तुं स्वप्न एश्वरोण निषिद्धाः सन्तो डन्धेन पथा ते निजदेशं प्रति प्रतस्थिरे। 13 अनन्तरं तेषु गतवत्सु परमेश्वरस्य दूतो यूषडे स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा जगाद, त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं पलायस्व, अपरं यावदहं तुभ्यं वार्तां न कथयिष्यामि, तावत् तत्रैव निवस, यतो राजा डेरौद् शिशुं नाशयितुं मृगयिष्यते। 14 तदानीं यूषड् उत्थाय रज्ज्यां शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं प्रति प्रतस्थे, 15 गत्वा य डेरौदो नृपते मरेणपर्यन्तं तत्र देशे न्युवास, तेन मिसर्देशाहं पुत्रं स्वकीयं समुपाहूयम्। यदेतद्दयनम् एश्वरोण भविष्यद्वादिना कथितं तत् सङ्गलमभूत्। 16 अनन्तरं डेरौद् ज्योतिर्विद्विरात्मानं प्रवञ्चितं विज्ञाय भूशं युकोप; अपरं ज्योतिर्विद्विभ्यस्तेन विनिश्चितं यद् दिनं तदिनाद् गाणयित्वा द्वितीयवत्सरं प्रविष्टा यावन्तो बावला अस्मिन् भैत्लेडमनगरे तस्मीममध्ये यासन्, लोकान् प्रहित्य तान् सर्वान् घातयामास। 17 अतः अनेकस्य विलापस्य निनादः कन्दनस्य य। शोकेन कृतशब्दश्च रामायां संनिशयते। स्वभावगाणोहेतोर्वै राडेल् नारी तु रोदिनी। न मन्यते प्रबोधन्तु यतस्ते नैव मन्ति डि। 18 यदेतद् वयनं यिरीमियनामकभविष्यद्वादिना कथितं तत् तदानीं सङ्गलम् अभूत्। 19 तदनन्तरं डेरैदि राजनि मृते परमेश्वरस्य दूतो मिसर्देशे स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा यूषडे कथितवान् 20 त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा पुनरपीसायेवो देशं याडी, ये जनाः शिशुं नाशयितुम् अमृगयन्त, ते मृतवन्तः। 21 तदानीं स उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृह्णन् एसायेव्देशम् आजगाम। 22 किन्तु यिहुदीयदेशे अर्बिलायनाम राजकुमारो निजपितु डेरौदः पदं प्राप्य राजत्वं करोतीति निशम्य तत् स्थानं यातुं शङ्कितवान्, पश्चात् स्वप्न एश्वरात् प्रबोधं प्राप्य गालीव्देशस्य प्रदेशैकं प्रस्थाप्य नासरन्नाम नगरं गत्वा तत्र न्युषितवान्, 23 तेन तं नासरतीयं कथयिष्यन्ति, यदेतद्वाक्यं भविष्यद्वादिभिर्कृतं तत् सङ्गलमभवत्।

3 तदानीं योहन्नामा मज्जयिता यिहुदीयदेशस्य प्रान्तरम् उपस्थाप्य प्रयारयन् कथयामास, 2 मनांसि परावर्तयत, स्वर्गायराजत्वं समीपमागतम्। 3 परमेशस्य पन्थानं परिशुद्धत सर्वतः। तस्य राजपथांश्चैव समीकुरुत सर्वथा। एत्थेतत् प्रान्तरं वाक्यं वदतः कस्ययिद् रवः। 4 अतद्दयनं यिशयियभविष्यद्वादिना योडनमुदिश्य भाषितम्। योडनो वसनं मडाङ्गरोजं तस्य कटौ यर्मकटिबन्धनं; स य शूडकीटान् मधु य लुक्तवान्। 5 तदानीं यिडूदालभनगरनिवासिनः सर्वे यिहुदिदेशीया यर्दन्तटिन्या उभयतटस्थाश्च मानवा बडिरागत्य तस्य समीपे 6 स्वीयं

स्वीयं दुरितम् अङ्गीकृत्य तस्यां यद्दनि तेन मञ्जिता बभूवुः | 7 अपरं
 बहून् किञ्चिन्निः सिद्धिर्न भवन्नुत्तं मङ्गलं स्वसमीपम् आगच्छतो विलोक्य
 स तान् अभिदधौ, रे रे भुजगवंशा आगामीनः कोपात् पलायितुं युष्मान्
 कश्चित्तवान्? 8 मनःपरावर्तनस्य समुचितं इत्वं इत्वं | 9 किन्त्वस्माकं
 तात एवमादीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु यीन्तयन्तो मा व्याडरत | यतो
 युष्मान् अहं वदामि, एष्वर अतेभ्यः पाषाणोभ्य एवमादीम् सन्तानान्
 उत्पादयितुं शक्नोति | 10 अपरं पादपानां मूले कुडार एदानीमपि लग्ना
 आस्ते, तस्माद् यस्मिन् पादपे उत्तमं इत्वं न भवति, स कृतो मध्येऽग्निं
 निक्षेप्यते | 11 अपरम् अहं मनःपरावर्तनस्यैकेन मञ्जनेन युष्मान्
 मञ्जयामीति सत्यं, किन्तु मम पश्चाद् य आगच्छति, स मत्तोपि मडान्,
 अहं तदीयोपानादौ वोढुमपि नहि योग्योस्मि, स युष्मान् वह्निर्गुपे पवित्र
 आत्मनि संमञ्जयिष्यति | 12 तस्य कारे सूर्य आस्ते, स स्वीयशस्यानि
 सम्यक् प्रसूट्य निजान् सकलगोधूमान् संगृह्य भाण्डागारे स्थापयिष्यति,
 किन्तु सर्वोऽपि वृषाण्यनिर्व्याणवह्निना दाडयिष्यति | 13 अनन्तरं यीशु
 योऽहना मञ्जितो भवितुं गालीव्रदेशाद् यद्दनि तस्य समीपम् आगच्छाम् |
 14 किन्तु योऽहं तं निषिध्य बभाषे, त्वं किं मम समीपम् आगच्छसि?
 वरं त्वया मञ्जन् मम प्रयोजनम् आस्ते | 15 तदानीं यीशुः प्रत्यवोयतुः
 एदानीम् अनुमन्यस्व, यत एत्थं सर्वधर्म्मसाधनम् अस्माकं कर्त्तव्यं,
 ततः सोऽन्यमन्यत | 16 अनन्तरं यीशुर्म्मसि मञ्जितुः सन् तत्क्षणात्
 तोयमध्याद् उत्थाय जगाम, तदा शुभ्रद्वारे मुक्तं जाते, स एष्वरस्यात्मानं
 कपोतवद् अवरुह्य स्वोपप्यगच्छन् वीक्षाञ्चके | 17 अपरम् अेष मम
 प्रियः पुत्र अतस्मिन्नेव मम मडासन्तोष्य अतादृशी व्योमजा वाग् बभूव |

4 ततः परं यीशुः प्रतारकेण परीक्षितो भवितुम् आत्मना प्रान्तरम्
 आकृष्टः 2 सन् यत्वारिशदलोत्रान् अनाडारस्तिष्ठन् क्षुधितो बभूव |
 3 तदानीं परीक्षिता तत्समीपम् आगत्य व्याहृतवान्, यदि त्वमीश्वरात्मजो
 भवेस्तर्ह्याज्ञया पाषाणानेतान् पूषान् विधेहि | 4 ततः स प्रत्यब्रवीत्,
 एत्थं लिभितमास्ते, "मनुजः केवलपूषेन न जुविष्यति, किन्वीश्वरस्य
 वदनाद् यानि यानि वयांसि निःसरन्ति तरेव जुविष्यति | " 5 तदा
 प्रतारकस्तं पुण्यनगरं नीत्वा मन्दिरेस्य यूडोपरि निधाय गदितवान्, 6
 त्वं यदिश्वरस्य तनयो भवेस्तर्ह्यतोऽधः पत, यत एत्थं लिभितमास्ते,
 आदक्ष्यति निजान् दूतान् रक्षितुं त्वां परमेश्वरः | यथा सर्वेषु मार्गेषु
 त्वदीययराद्गये | न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां घरिष्यन्ति ते कुरैः | 7 तदानीं
 यीशुस्तस्मै कथितवान् अतदपि लिभितमास्ते, "त्वं निजप्रभुं परमेश्वरं मा
 परीक्षस्व | " 8 अनन्तरं प्रतारकः पुनरपि तम् अत्युद्धरधरोपरि नीत्वा
 जगतः सकलराज्यानि तद्वेश्वर्याणि य एश्याश्चकार कथयाञ्चकार य, 9
 यदि त्वं दाडवद् भवन् मां प्राणमेस्तर्ह्यहं अतानि तुभ्यं प्रदास्यामि |
 10 तदानीं यीशुस्तमवोयतु, दूरीभव प्रतारक, लिभितमिदम् आस्ते,
 "त्वया निजः प्रभुः परमेश्वरः प्राणभ्यः केवलः स सेव्यश्च | " 11
 ततः प्रतारकेण स पर्यत्याजि, तदा स्वर्गीयदूतैरागत्य स सिषेवे |
 12 तदनन्तरं योऽहं कारायां बबन्धे, तद्गार्तां निशम्य यीशुना गालीव्
 प्रास्थीयत | 13 ततः परं स नासरनगरं विहाय जलधेस्तटे सिबूलूननाली
 अंतयोः रुवभयोः प्रदेशयोः सीमोर्भध्यवर्ती यः कङ्नाडूम् तन्नगरम् एत्वा
 न्यवसत् | 14 तस्मात्, अन्यादेशीयगालीव् यद्दन्त्यारेऽब्धिरोधसि |
 नप्तालिसिबूलून्देशी यत्र स्थाने स्थितौ पुरा | 15 तत्रत्या मनुजा ये ये
 पर्यब्राभ्यन् तमिञ्चके | तैर्जनेर्बृहदालोकः परिदृशिष्यते तदा | अवसन् ये

जना देशे मनुष्यग्यायास्वपके | तेषामुपरि लोकानामालोकः संप्रकाशितः | |
 16 यदेतद्वयं निशयिष्यति भविष्यद्वादिना प्रोक्तं, तत् तदा सङ्कल्पम् अभूत् |
 17 अनन्तरं यीशुः सुसंवादे प्रचारयन् अंतां कथां कथयितुम् आरेभे,
 मनांसि परावर्तयत, स्वर्गीयराजत्वं सविधमभवत् | 18 ततः परं यीशु
 गालीवो जलधेस्तटेन गच्छन् गच्छन् आन्द्रियस्तस्य ब्राता शिमोन्
 अर्थतो यं पितरं वदन्ति अतावुभौ जलधौ जालं क्षिपन्ती ददृश, यतस्तौ
 मीनधारिणावास्ताम् | 19 तदा स तावाडूय व्याजहार, युवां मम पश्चाद्
 आगच्छतं, युवामहं मनुजधारिणौ करिष्यामि | 20 तेनैव तौ जालं विहाय
 तस्य पश्चात् आगच्छताम् | 21 अनन्तरं तस्मात् स्थानात् प्रजन् प्रजन्
 सिवदियस्य सुतौ याकूब् योऽन्नामानौ द्वौ सङ्गौ तातेन साद्वं नौकोपरि
 जालस्य जुर्णोद्दारे कुर्वन्तौ वीक्ष्य तावाडूतवान् | 22 तत्क्षणात् तौ नावं
 स्वतातञ्च विहाय तस्य पश्चाद्गामिनौ बभूवतुः | 23 अनन्तरं भजनभवने
 समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवादे प्रचारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान्
 सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृन्तं गालीव्देशं ब्रमितुम् आरभत |
 24 तेन कृन्तसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता
 अपस्मारगर्णीणः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः
 क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान्
 यकार | 25 अतेन गालीव्-टिकापनि-विडुशालम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यद्दन्ः
 पाराञ्च बहवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन् |

5 अनन्तरं स जननिवहं निरीक्ष्य भूधरोपरि प्रजित्वा समुपविवेश | 2
 तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य अेषा कथा कथ्याञ्चके |
 3 अबिमानडीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति | 4
 भिधमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति | 5 मन्ना मानवाश्च
 धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति | 6 धर्म्मार्थं बुभुक्षिताः
 तृषान्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितस्सन्ति | 7 कृपालवो मानवा
 धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्सन्ति | 8 निर्म्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः,
 यस्मात् त एश्वरं द्रक्ष्यन्ति | 9 मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त
 एश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति | 10 धर्म्मकारिणात् ताडिता मनुजा
 धन्या, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विधते | 11 यदा मनुजा मम
 नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याङ्ग्यानि वदन्ति य,
 तदा युयं धन्याः | 12 तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादयन्, यतः स्वर्गं
 भूयांसि इलानि लप्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग्
 अताडयन् | 13 युयं मेदिनीम् लवणश्चाः, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम्
 अपयाति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वादुयुक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि
 काय्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं
 भवति | 14 यूयं जगति दीप्तिश्चाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं
 नहि शक्यति | 15 अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति,
 किन्तु दीपाधरोपर्य्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेडस्थितान् सकलान्
 प्रकाशयन्ति | 16 येन मानवा युष्माकं सङ्कर्म्मार्थि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं
 पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम् | 17 अहं
 व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोपुम् आगतवान्, एत्थं मानुभवत, ते द्वे लोपुं
 नागतवान्, किन्तु सङ्कले कर्त्तुम् आगतोस्मि | 18 अपरं युष्मान् अहं तथ्यं
 वदामि यावत् व्योममेदिन्यो धर्म्मसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सङ्कले
 न जाते व्यवस्थाया अंका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्यते | 19 तस्मात्
 यो जन अतासाम् आज्ञानाम् अतिक्रुद्राम् अंकाज्ञामपि लंघते मनुजाञ्च

तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्व्वेभ्यः क्षुद्रत्वेन विभ्यास्यते, किन्तु यो जनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विभ्यास्यते। 20 अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापकद्विद्विशिमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथ। 21 अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विद्यारसभायां एडाडालो भविष्यति, पूर्व्वकालीनजनैर्भ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरश्रावि। 22 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजब्रात्रे कुप्यति, स विद्यारसभायां एडाडालो भविष्यति; यः कश्चिच्च स्वीयसहजं निर्व्वर्णं वदति, स महासभायां एडाडालो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयब्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स एडाडालो भविष्यति। (Geenna g1067) 23 अतो वेधाः समीपं निजनेवेधं समानीतेऽपि निजब्रातरं प्रति कस्माश्चित् कारणात् त्वं यदि दौषी विधसे, तदानीं तव तस्य स्मृतिर्जायते य, 24 तर्हि तस्या वेधाः समीपे निजनेवेधं निधाय तदैव गत्वा पूर्व्वं तेन साद्धं मिल, पश्चात् आगत्य निजनेवेधं निवेद्ये। 25 अन्यञ्च यावत् विवादिना साद्धं वर्तमनि तिष्ठसि, तावत् तेन साद्धं भेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः। 26 तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्देऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिःरान्गुत् न शक्यसि। 27 अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्व्वकालीनलोकैर्भ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः; 28 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान्। 29 तस्मात् तव दक्षिणं नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पाट्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्ववपुषो नरकं निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं। (Geenna g1067) 30 यद्वा तव दक्षिणः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करो छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरकं निक्षेपात् अंकाङ्गस्य नाशो वरं। (Geenna g1067) 31 उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निजजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददात्। 32 किन्त्वहं युष्मान् व्याडारामि, व्यभियारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निजजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवडति, सोपि व्यभियरति। 33 पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्व्वन् ईश्वराय निजशपथं पालय, पूर्व्वकालीनलोकैर्भ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः। 34 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं; 35 पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीडं; त्रिदशालमो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी; 36 निजशिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं क्यमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते। 37 अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतोऽधिकं यत् तत् पापात्मनो जायते। 38 अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं एन्तस्य विनिमयेन एन्तः पूर्व्वकृतमिदं वयनञ्च युष्माभिरश्रूयत। 39 किन्त्वहं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याधातयत। किन्तु केनचित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोटय। 40 अपरं केनचित् त्वया साद्धं विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने जिघृषिते तस्मात्पुरीयवसनमपि देहि। 41 यदि कश्चित् त्वां क्रोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन साद्धं क्रोशद्वयं याहि। 42 यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै देहि, यदि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुषो मा भूः। 43 निजसमीपवसिनि प्रेमं कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः। 44 किन्त्वहं

युष्मान् वदामि, यूयं रिपुव्यपि प्रेमं कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान् आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताऽयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं। 45 तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ। 46 ये युष्मासु प्रेमं कुर्वन्ति, यूयं यदि केवलं तेव्येव प्रेमं कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं इलं भविष्यति? याऽदाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 47 अपरं यूयं यदि केवलं स्वीयब्रातृत्वेन नमत, तर्हि किं मडत् कर्म कुरुथ? याऽदाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 48 तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूजार्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवत।

6 सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन इलं न प्राप्स्यथ। 2 त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजैर्भ्यः प्रशंसां प्राप्तुं भजनभवनं राजमार्गं य तूरीं वाद्यन्ति, तथा मा कुरि, अहं तुभ्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकायं इलम् अलभन्त। 3 किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निजदक्षिणकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापय। 4 तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदृशी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति। 5 अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनैव मा कुरु, यस्मात् ते भजनभवनं राजमार्गस्य कोणं तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयइलं प्राप्नुवन्। 6 तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्व्या गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदृशी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति 7 अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजकाद्ये मुधा पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते। 8 यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं याचनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् जानाति। 9 अतश्च यूयम् ईदृक् प्रार्थयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितः, तव नाम पूज्यं भवतु। 10 तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गो यथा तथैव मेदिन्यामपि सइला भवतु। 11 अस्माकं प्रयोजनीयम् आहारम् अध देहि। 12 वयं यथा निजपराधिनः क्षमामहे, तथैवास्माकम् अपराधान् क्षमस्व। 13 अस्मान् परीक्षां मानय, किन्तु पापात्मनो रक्ष; राजत्वं गौरवं पराक्रमः अते सर्व्वे सर्व्वदा तव; तथास्तु। 14 यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् क्षमध्वे तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थपितापि युष्मान् क्षमिष्यते; 15 किन्तु यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि युष्माकं जनकोपि युष्माकम् अपराधान् न क्षमिष्यते। 16 अपरम् उपवासकाले कपटिनो जना मानुषान् उपवासं ज्ञापयितुं स्वेषां वदनानि म्लानानि कुर्वन्ति, यूयं तद्येव विषण्वदना मा भवत; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि ते स्वकीयइलम् अलभन्त। 17 यदा त्वम् उपवससि, तदा यथा लौकिकं उपवासीव न दृश्यसे, किन्तु तव योऽगोचरः पिता तेनैव दृश्यसे, तत्कृते निजशिरसि तेलं मर्दय वदनञ्च प्रक्षालय; 18 तेन तव यः पिता गुप्तदृशी स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति। 19 अपरं यत्र स्थाने कीटाः कलङ्गाश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं शक्नुवन्ति, तादृश्यां मेदिन्यां स्वार्थं धनं मा संयिनुत। 20 किन्तु यत्र स्थाने कीटाः कलङ्गाश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं न शक्नुवन्ति, तादृशे स्वर्गो धनं सञ्जिनुत। 21 यस्मात् यत्र स्थाने युष्माकं धनं तत्रैव भाने युष्माकं मनांसि। 22 लोचनं देहस्य प्रदीपकं, तस्मात् यदि तव लोचनं प्रसन्नं भवति, तर्हि तव कृत्स्नं वपुर्दीप्तिभुक्तं भविष्यति। 23

किन्तु लोचनेऽप्रसन्ने तव कृत्स्नं वपुः तमिस्रयुक्तं भविष्यति। अतश्चेव या
 दीप्तिस्त्वयि विधते, सा यदि तमिस्रयुक्ता भवति, तर्हि तत् तमिस्रं कियन्
 मडत्। 24 कोपि मनुजो द्वौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यस्माद् अेकं संमन्य
 तदन्यं न सम्मन्यते, यद्वा अेकत्र मनो निधाय तदन्यम् अवमन्यते; तथा
 यूयमपीश्वरं लक्ष्मीञ्चेत्युभे सेवितुं न शक्नुथ। 25 अपरम् अं युष्मभ्यं
 तथ्यं कथयामि, किं लक्ष्मिणाः? किं पास्यामः? इति प्राणधारणाय मा
 यिन्तयत; किं परिधास्यामः? इति कायरक्षणाय न यिन्तयत; लक्ष्मात्
 प्राणा वसनाञ्च वपुषि किं श्रेष्ठाणि न डि? 26 विहायसो विडम्बमान्
 विलोकयत; ते नोभ्यते न कृत्यते भाएऽगारे न सञ्जीयतेऽपि; तथापि
 युष्माकं स्वर्गस्थः पिता तेभ्य आहारं वितरति। 27 यूयं तेभ्यः किं श्रेष्ठा न
 भवथ? युष्माकं कश्चित् मनुजः यिन्तयन् निजायुषः क्षारामपि वर्द्धयितुं
 शक्नोति? 28 अपरं वसनाय कुतश्चिन्तयत? क्षेत्रोत्पन्नाणि पुष्पाणि कथं
 वर्द्धन्ते तदा लोचयत। तानि तन्तून् नोत्पाद्यन्ति किमपि कार्थं न कुर्वन्ति;
 29 तथाप्यं युष्मान् वदामि, सुलेमान् तादृग् अैश्वर्यवानपि तत्पुष्पमिव
 विभूषितो नासीत्। 30 तस्मात् क्षध विद्यमानं श्वः सुलब्ध्यां निक्षेप्यते
 तादृशं यत् क्षेत्रस्थितं कुसुमं तत् यदीश्वर इत्थं विभूषयति, तर्हि हे
 स्तोत्रप्रत्ययिनो युष्मान् किं न परिधापयिष्यति? 31 तस्मात् अस्माभिः
 किमस्त्यते? किञ्च पायिष्यते? किं वा परिधायिष्यते, इति न यिन्तयत। 32
 यस्मात् देवार्थका अपीति शेष्टे; अेतेषु द्रव्येषु प्रयोजनमस्तीति युष्माकं
 स्वर्गस्थः पिता जानाति। 33 अतश्चेव प्रथमत इश्वरीयराज्यं धर्मञ्च
 शेष्ट्यं, तत् अेतानि वस्तूनि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते। 34 श्वः कृते मा
 यिन्तयत, श्वश्चेव स्वयं स्वमुद्दिश्य यिन्तयिष्यति; अधतनी या यिन्ता
 साधकृते प्रचुरतरा।

7 यथा यूयं दोषीकृता न भवथ, तत्कृतेऽन्यं दोषिणं मा कुरुत। 2 यतो
 यादृशेन दोषेण यूयं परान् दोषिणः कुरुथ, तादृशेन दोषेण यूयमपि
 दोषीकृता भविष्यथ, अन्यञ्च येन परिभाषेन युष्माभिः परिधीयते, तेनैव
 परिभाषेन युष्मत्कृते परिभाषिष्यते। 3 अपरञ्च निजनयने या नासा
 विधते, ताम् अनालोच्य तव सङ्गश्च लोचने यत् तृणम् आस्ते, तदेव
 कुतो वीक्षसे? 4 तव निजलोचने नासायां विद्यमानायां, हे भ्रातः, तव
 नयनात् तृणं बहिष्कृत्य अनुजानीडि, कथामेतां निजसङ्गज्य कथं कथयितुं
 शक्नोषि? 5 हे कपटिन, आदौ निजनयनात् नासां बहिष्कुरु ततो निजदृष्टौ
 सुप्रसन्नानायां तव भ्रातृ लोचनात् तृणं बहिष्कृतुं शक्यसि। 6 अन्यञ्च
 सारभेयेभ्यः पवित्रवस्तूनि मा वितरत, वराहाणां समक्षञ्च मुक्ता मा
 निक्षिपत; निक्षेपणात् ते ताः सर्व्याः पदैर्दलयिष्यन्ति, परावृत्त्य युष्मानपि
 विदारयिष्यन्ति। 7 यायध्वं ततो युष्मभ्यं दायिष्यते; मृगयध्वं तत् उद्देशं
 लप्स्यध्वं; द्वारम् आहत, ततो युष्मत्कृते मुक्तं भविष्यति। 8 यस्माद् येन
 याय्यते, तेन लभ्यते; येन मृग्यते तेनोद्देशः प्राप्यते; येन य द्वारम् आड्यते,
 तत्कृते द्वारं मोच्यते। 9 आत्मजेन पूषे प्रार्थिते तस्मै पाषाणं विश्राणयति,
 10 मीने यायिते य तस्मै भुजगं वितरति, अेतादृशः पिता युष्माकं मध्ये
 क आस्ते? 11 तस्माद् यूयम् अबद्राः सन्तोऽपि यदि निजबालकेभ्य
 उत्तमं द्रव्यं दातुं जानीथ, तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता स्वीययायकेभ्यः
 किमुत्तमानि वस्तूनि न दास्यति? 12 यूष्मान् प्रतीतरेषां यादृशो व्यवहारो
 युष्माकं प्रियः, यूयं तान् प्रति तादृशानेव व्यवहारान् विधत्त; यस्माद्
 व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां वयनानाम् इति सारम्। 13 सङ्घीर्णद्वारेण
 प्रविशत; यतो नरकगमनाय यद् द्वारं तद् विस्तीर्णं यथ्य वर्त्म तद् बृहत् तेन

बडवः प्रविशन्ति। 14 अपरं स्वर्गगमनाय यद् द्वारं तत् कीदृक् संकीर्णं।
 यथ्य वर्त्म तत् कीदृग् दुर्गमम्। तद्दृष्टारः कियन्तोऽप्याः। 15 अपरञ्च
 ये जना मेषवेशेन युष्माकं समीपम् आगच्छन्ति, किन्त्वन्तर्दुरन्ता वृका
 अेतादृशेभ्यो भविष्यद्वादिभ्यः सावधाना भवत, यूयं इलेन तान् परिच्येतुं
 शक्नुथ। 16 मनुजाः किं कएटकिनो वृक्षाद् द्राक्षाङ्गलानि शृणालकोवितश्च
 उडुम्बरङ्गलानि शातयन्ति? 17 तद्दृष्टे उत्तम अेव पाएव उत्तमङ्गलानि
 जनयति, अधमपाएवअेवाधमङ्गलानि जनयति। 18 किन्तूत्तमपाएवः
 कदाप्यधमङ्गलानि जनयितुं न शक्नोति, तथाधमोपि पाएव उत्तमङ्गलानि
 जनयितुं न शक्नोति। 19 अपरं ये ये पाएषा अधमङ्गलानि जनयन्ति, ते
 कृता वल्लौ क्षिप्यन्ते। 20 अतश्चेव यूयं इलेन तान् परिच्येथ। 21 ये जना
 मां प्रभुं वदन्ति, ते सर्व्ये स्वर्गराज्यं प्रवेक्ष्यन्ति तन्, किन्तु यो मानवो मम
 स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म करोति स अेव प्रवेक्ष्यति। 22 तद् दिने बडवो
 मां वदिष्यन्ति, हे प्रभो हे प्रभो, तव नाम्ना किमस्माभिर्भविष्यद्वाक्यं न
 व्याहृतं? तव नाम्ना भूताः किं न त्याजिताः? तव नाम्ना किं नानाद्भूतानि
 कर्माणि न कृतानि? 23 तदाहं वदिष्यामि, हे कुकर्माकारिणो युष्मान्
 अहं न वेदि, यूयं मत्समीपाद् दूरीभवत। 24 यः कश्चित् ममैतः कथाः
 श्रुत्वा पालयति, स पाषाणोपरि गृहनिर्मात्रा ज्ञानिना सह मयोपमीयते।
 25 यतो वृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते वायो वाते य तेषु तद्रेहं लनेषु
 पाषाणोपरि तस्य भित्तेस्तन् पतति 26 किन्तु यः कश्चित् ममैतः कथाः
 श्रुत्वा न पालयति स सैकते गेहनिर्मात्रा ऽज्ञानिना उपमीयते। 27
 यतो जलवृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते पवने वाते य ते गूडे समाधाते
 तत् पतति तत्पतनं मडद् भवति। 28 यीशुनैतेषु वाक्येषु समापितेषु
 मानवास्तदीयोपदेशम् आश्चर्य्यं मेनिरे। 29 यस्मात् स उपाध्याया इव
 तान् नोपदिदेश किन्तु समर्थपुरुषेव समुपदिदेश।

8 यदा स पर्वताद् अवारोडत् तदा बडवो मानवास्तत्यश्चाद् वप्रजुः।
 2 अेकः कुष्ठवान् आगत्य तं प्राणय्य बभाषे, हे प्रभो, यदि भवान्
 संमन्यते, तर्हि मां निरामयं कर्तुं शक्नोति। 3 ततो यीशुः कं प्रसार्य
 तस्याङ्गं स्पृशन् व्याजहार, सम्मन्येऽहं त्वं निरामयो भव; तेन स तक्षाणात्
 कुष्ठेनामोषि। 4 ततो यीशुस्तं जगाए, अवधेहि कथामेतां कश्चिदपि
 मा ब्रूहि, किन्तु याजकस्य सन्निधिं गत्वा स्वात्मानं दर्शय मनुजेभ्यो
 निजनिरामयत्वं प्रमाणयितुं मूसानिरेपितं द्रव्यम् उत्सृज य। 5 तदनन्तरं
 यीशुना कङ्कान्दूम्नामनि नगरे प्रविष्टे कश्चित् शतसेनापतिस्तत्समीपम्
 आगत्य विनीय बभाषे, हे प्रभो, मदीय अेकां दासः पक्षाघातव्याधिना
 भृशं व्यथितः, सत्तु शयनीय आस्ते। 7 तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान्,
 अहं गत्वा तं निरामयं करिष्यामि। 8 ततः स शतसेनापतिः प्रत्यवदत्, हे
 प्रभो, भवान् यत् मम गेहमध्यं याति तद्योग्यभाजनं नाडमस्मि; वाङ्मात्रम्
 आदिशतु, तेनैव मम दासो निरामयो भविष्यति। 9 यतो मधि परनिधेऽपि
 मम निदेशवश्याः कति कति सेनाः सन्ति, तत् अेकस्मिन् यादीत्युक्ते स
 याति, तदन्यस्मिन् अेदीत्युक्ते स आयाति, तथा मम निजदासे कर्मैतत्
 कुर्वित्युक्ते स तत् करोति। 10 तदानीं यीशुस्तस्यैतत् वयो निशम्य
 विस्मयापन्नोऽबभूत्; निजपश्चाद्गामिनो मानवान् अवोच्य, युष्मान् तथ्यं
 वच्मि, छस्त्रायेलीयलोकानां मध्येऽपि नैतादृशो विश्वासो मया प्राप्तः। 11
 अन्यस्याहं युष्मान् वदामि, बडवः पूर्वस्याः पश्चिमायाश्च दिश आगत्य
 छ्ब्राडीमा हरुडाका याडूवा य साकम् मिलित्वा समुपवेक्ष्यन्ति; 12 किन्तु
 यत्र स्थाने रोदनदन्तघर्षणो भवतस्तस्मिन् बहिर्भूतमिसे राज्ञस्य

सन्ताना निक्षेप्यन्ते। 13 ततः परं यीशुस्तं शतसेनापतिं जगाद, याहि, तव प्रतीत्यनुसारतो मङ्गलं भूयात्; तदा तस्मिन्नेव दण्डे तदीयदासो निरामयो भवतु। 14 अनन्तरं यीशुः पितरस्य गेडमुपरथाय ज्वरेण पीडितो शयनीयस्थितां तस्य श्वश्रुं वीक्षाञ्चक्रे। 15 ततस्तेन तस्याः करस्य स्पृष्टतवात् ज्वरस्तो तत्याज, तदा सा समुत्थाय तान् सिषेवे। 16 अनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां बहुशो भूतग्रस्तमनुजान् तस्य समीपम् आनित्युः स य वाक्येन भूतान् त्याजयामास, सर्व्यप्रकारपीडितजनांश्च निरामयान् यकार; 17 तस्मात्, सर्व्या दुर्बलतास्माकं तेनैव परिधारिता। अस्माकं सकलं व्याधिं सञ्चये संगृहीतवान्। यदेतद्वयं विशयिष्यद्वादिनोक्तभासीत्, तत्तदा सङ्कलमभवत्। 18 अनन्तरं यीशुश्चातुर्दक्षु जननिवदं विलोक्य तदित्याः पारं यातुं शिष्यान् आदिदेश। 19 तदानीम् अेक उपधाध्याय आगत्य कथितवान्, हे गुरो, भवान् यत्र यास्यति तत्राहमपि भवतः पश्चाद् यास्यामि। 20 ततो यीशुः जगाद, कोऽयः स्थातुं स्थानं विधते, विहायसो विहङ्गमानां नीडानि य सन्ति; किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं न विधते। 21 अनन्तरम् अपर अेकः शिष्यस्तं बभाषे, हे प्रभो, प्रथमतो मम पितरं श्मशाने निधातुं गमनार्थं माम् अनुमन्यस्व। 22 ततो यीशुरुक्तवान् मृता मृतान् श्मशाने निदधतु, त्वं मम पश्चाद् आगच्छ। 23 अनन्तरं तस्मिन् नावमाउडे तस्य शिष्यास्तत्पश्चात् जग्मुः। 24 पश्चात् सागरस्य मध्यं तेषु गतेषु तादृशः प्रबलो अग्निनिवत् उदतिष्ठत्, येन मङ्गलतरङ्ग उत्थाय तरङ्गिं छादितवान्, किन्तु स निद्रित आसीत्। 25 तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, हे प्रभो, वयं म्रियामहे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु। 26 तदा स तान् उकतवान्, हे अव्यविश्वासिनो यूयं कुतो विभीथ? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्जयामास, ततो निर्व्यातमभवत्। 27 अपरं मनुजा विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अहो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञात्राडिणो? कीदृशोऽयं मानवः। 28 अनन्तरं स पारं गत्वा गिरेरीयदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बहिर्भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशी प्रयाणदास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत्। 29 तावुयैः कथयामासतुः, हे ईश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितालात् प्रागेव किमावाभ्यां यातनां दातुम् आत्रागतोसि? 30 तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको मङ्गलप्रजोऽयत्। 31 ततो भूतो तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यथावां त्याजयसि, तर्हि वराडाणां मध्येव्रजम् आवां प्रेरय। 32 तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विहाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्व्ये वराडा उच्यस्थानात् मङ्गलज्वेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो मग्नुः। 33 ततो वराडरक्षकाः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यधद् अघटत, ताः सर्व्यवात्ता अवदन्। 34 ततो नागरिकाः सर्व्ये मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बहिरायाताः तत्र विलोक्य प्रार्थयाञ्चक्रिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु।

9 अनन्तरं यीशुः नौकामारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ। 2 ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वद्वेषिणं शाययित्वा तस्ममीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, हे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव कलुषस्य मर्षां जातम्। 3 तां कथां निशम्य कियन्त उपधाध्याया मनःसु चिन्तितवन्त अेष मनुज ईश्वरं निन्दति। 4 ततः स तेषाम् अेतादृशीं चिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुचिन्तां कुरुथ? 5 तव पापमर्षां जातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ,

द्वयोरनयो वाक्ययोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं? 6 किन्तु मेदिन्यां कलुषं क्षमितुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा जानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेदं गच्छ। 7 ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेदं प्रस्थितवान्। 8 मानवा एत्थं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यं ईदृशं दत्तं एति कारणात् तं धन्यं बभाषिरे य। 9 अनन्तरं यीशुस्तत्स्थानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं मथिनामानम् अेकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् वव्राज। 10 ततः परं यीशौ गूढे भोक्तुम् उपविष्टे बडवः करसंग्राहणः कलुषिणश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्यैश्च साकम् उपविशुः। 11 द्विःशिनस्तद् दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् बभाषिरे, युष्माकं गुरुः किं निमित्तं करसंग्राहिभिः कलुषिभिश्च साकं भुङ्कते? 12 यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवदत्, निरामयलोकानां चिकित्सकं प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते। 13 अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्मणि। यतोऽदं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्तयितुं पापिन आह्वातुम् आगतोऽस्मि। 14 अनन्तरं योडनः शिष्यास्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, द्विःशिनो वयञ्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तव शिष्या नोपवसन्ति, कुतः? 15 तदा यीशुस्तान् अवोयत् यावत् सप्तीनां संज्ञे कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्नुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संज्ञाद् वरं नयन्ति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति। 16 पुरातनवसने कोपि नवीनवस्त्रं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवस्त्रं छिनत्ति तच्छिद्रञ्च बहुकुत्सितं दृश्यते। 17 अन्यञ्च पुरातनकुत्वां कोपि नवानगोस्तनीरसं न निदधाति, यस्मात् तथा कृते कुतु विदीर्यते तेन गोस्तनीरसः पतति कुतूश्च नश्यति; तस्मात् नवीनायां कुत्वां नवीनो गोस्तनीरसः स्थाप्यते, तेन द्वयोरनं भवति। 18 अपरं तेनैतत्कथाकथनकाले अेकोऽधिपतिस्तं प्राणय बभाषे, मम दृष्टिता प्रायेणैतावन्काले मृता, तस्माद् भवानागत्य तस्या गात्रे उस्तमर्षयतु, तेन सा शुविष्यति। 19 तदानीं यीशुः शिष्यैः साकम् उत्थाय तस्य पश्चाद् वव्राज। 20 एतन्पुनरेव द्वादशवत्सरान् यावत् प्रदरामयेन शीर्षिका नारी तस्य पश्चाद् आगत्य तस्य वसनस्य अर्चिं परस्पर्श; 21 यस्मात् मया केवलं तस्य वसनं स्पृष्ट्वा स्वास्थ्यं प्राप्स्यते, सा नारीति मनसि निश्चितवती। 22 ततो यीशुर्वदनं परावर्त्य तां जगाद, हे कन्ये, त्वं सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाकर्मात्। अेतद्वाक्यं गदितअेव सा योषित् स्वस्थाभूत्। 23 अपरं यीशुस्तस्याध्यक्षस्य गेदं गत्वा वादकप्रभृतीन् बहुन् लोकान् शब्दायमानान् विलोक्य तान् अवदत्, 24 पन्थानं त्यज, कन्येयं नाम्नियत निद्रितास्ते; कथामेतां श्रुत्वा ते तमुपजडसुः। 25 किन्तु सर्व्येषु बहिर्दृष्टेषु सोऽप्यन्तरं गत्वा कन्यायाः करं धृतवान्, तेन सोऽदतिष्ठत्; 26 ततस्तत्कर्मिणो यशः कृत्स्नं तं देशं व्याप्तवत्। 27 ततः परं यीशुस्तस्मात् स्थानाद् यात्रां यकार; तदा हे दायूदः सन्तान, अस्मान् दयस्व, एति वदन्तौ द्वौ जनावन्धौ प्रोथेराडूयन्तौ तत्पश्चाद् वव्रजतुः। 28 ततो यीशौ गेडमध्यं प्रविष्टं तावपि तस्य समीपम् उपस्थितवन्तौ, तदानीं स तौ पृष्टवान् कर्म्मैतत् कर्तुं मम सामर्थ्यम् आस्ते, युवां किमिति प्रतीथः? तदा तौ प्रत्यूयतुः, सत्यं प्रभो। 29 तदानीं स तयो लॉयनानि स्पृशन् बभाषे, युवयोः प्रतीत्यनुसाराद् युवयो मङ्गलं भूयात्। तेन तत्क्षणात् तयो नैत्राणि प्रसन्नाच्यभवन्, 30 पश्चाद् यीशुस्तौ दृढमाज्ञाप्य जगाद, अवधत्तम् अेतो कथां कोपि मनुजो म जानीयात्। 31 किन्तु तौ प्रस्थाय

तस्मिन् इत्स्ने देशे तस्य कीर्तिं प्रकाशयामासतुः। 32 अपरं तौ बहिर्यात
 अंतस्मिन्नन्तरे मनुजा अकं भूतअस्तमूकं तस्य समीपम् आनीतवन्तः। 33
 तेन भूते त्याजिते स मूकः कथां कथयितुं प्रारभत, तेन जना विस्मयं विज्ञाय
 कथयामासुः, एसायेलो वंशे कदापि नेदृगदृश्यत; 34 किन्तु द्विर्जिनः
 कथयाञ्चक्रुः भूताधिपतिना स भूतान् त्याजयति। 35 ततः परं यीशुस्तेषां
 भजनभवनं उपदिशन् राज्यस्य सुसंवादे प्रचारयन् लोकानां यस्य य
 आभयो या य पीडासीत्, तान् शमयन् शमयञ्च सर्व्वाणि नगराणि
 ग्रामांश्च अत्राम। 36 अन्यञ्च मनुजान् व्याकुलान् अरक्षकभेषानिव य
 त्यक्तान् निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः सन् शिष्यान् अवदत्, 37 शस्यानि
 प्रथुराणि सन्ति, किन्तु छेत्तारः स्तोकाः। 38 क्षेत्रं प्रत्यपरान् छेदकान् प्रदेतुं
 शस्यस्वामिनं प्रार्थयध्वम्।

10 अनन्तरं यीशु द्वैदशशिष्यान् आहूयामेध्यभूतान् त्याजयितुं
 सर्वप्रकाररोगान् पीडाश्च शमयितुं तेभ्यः सामर्थ्यमदात्। 2 तेषां
 द्वैदशप्रेष्याणां नामान्येतानि। प्रथमं शिमोनं यं पितरं वदन्ति, ततः
 परं तस्य सडज आन्द्रियः, सिवादियस्य पुत्रो याकूब् 3 तस्य सडजो
 योडन्; द्विविपुं बर्थलमय् थोमाः करसंज्राडी मथिः, आल्डेयपुत्रो याकूब्, 4
 किनानीयः शिमोनं, य एष्करियोतीयिडूदाः श्रीष्टे परकरेडर्पयत्। 5 अंतान्
 द्वैदशशिष्यान् यीशुः प्रेषयन् एत्याज्ञापयत्, यूयम् अन्यदेशीयानां पदवीं
 शेरिमिरोणीयानां किमपि नगरञ्च न प्रविश्ये 6 एसायेलोगोत्रस्य उरिता ये ये
 भेषास्तेषामेव समीपं यात। 7 गत्वा गत्वा स्वर्गस्य राज्यं सविधमभवत्,
 अंतं कथां प्रचारयत। 8 आभयअस्तान् स्वस्थान् कुरुत, कुष्ठिनः परिष्कुरुत,
 मृतलोकान् ज्ञापयत, भूतान् त्याजयत, विना मूल्यं यूयम् अलभध्वं विनैव
 मूल्यं विश्राणयत। 9 किन्तु स्वेषां कटिबन्धेषु स्वर्णद्रुप्यताम्राणां किमपि
 न गृह्णीत। 10 अन्यञ्च यात्रायै येलसम्पुटे वा द्वितीयवसनं वा पादुके
 वा यष्टिः, अंतान् मा गृह्णीत, यतः कार्यकृतं भर्तुं योग्यो भवति। 11
 अपरं यूयं यत् पुरं यत्र ग्रामं प्रविशथ, तत्र यो जना योग्यपात्रं तमवगत्य
 यानकालं यावत् तत्र तिष्ठत। 12 यदा यूयं तद्वेदं प्रविशथ, तदा तमाशिषं
 वदत। 13 यदि स योग्यपात्रं भवति, तर्हि तद्वल्याणं तस्मै भविष्यति,
 नोयेत् साशीर्युभ्मभ्यमेव भविष्यति। 14 किन्तु ये जना युष्माकमातिथ्यं
 न विदधति युष्माकं कथाञ्च न शृण्वन्ति तेषां गेडात् पुराद्वा प्रस्थानकाले
 स्वपदवीः पातयत। 15 युष्मानंदं तथं वस्मि विचारदिने तत्पुत्रस्य दशातः
 सिदीमभोरापुरयोर्दशा सहजतरा भविष्यति। 16 पश्यत, वृडयूथमध्ये
 भेषः यथाविस्तथा युष्मान् प्रडिणोमि, तस्माद् यूयम् अडिरिव सतर्काः
 कपोताएवाडिसका भवत। 17 नूयः सावधाना भवत; यतस्ते र्युयं
 राज्यसंसिद्धिं समर्पिष्यध्वे तेषां भजनगेडे प्रडारिष्यध्वे। 18 यूयं मन्नाभदेतोः
 शास्तृणां राज्ञाञ्च समक्षं तानन्यदेशिनश्चाधि साक्षित्वाथमानेष्यध्वे। 19
 किन्विद्यं समर्पिता यूयं कथं किमुत्तरं वक्षथ तत्र मा चिन्तयत, यतस्तदा
 युष्मामि र्येद् वक्तव्यं तत् तद्वेदं युष्मन्मनः सु समुपस्थास्यति। 20
 यस्मात् तदा यो वक्षति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्यः पित्रात्मा। 21
 सडजः सडजं तातः सुतञ्च मृती समर्पिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपित्रो
 विपक्षीभूय तौ घातयिष्यन्ति। 22 मन्मभदेतोः सर्वे जना युष्मान्
 ऋतीषिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते।
 23 ते र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं पलायध्वं युष्मानंदं
 तथं वस्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् एसायेल्देशीयसर्वनगरभ्रमणं
 समापयितुं न शक्यथ। 24 गुरोः शिष्यो न भडान्, प्रभोर्दसो न भडान्।

25 यदि शिष्यो निजगुरोर् दसश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं।
 येतैर्गुणपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते? 26
 किन्तु तेभ्यो यूयं मा भिभीत, यतो यन् प्रकाशिष्यते, तादृक् छादितं
 किमपि नास्ति, यच्च न व्यञ्जिष्यते, तादृग् गुप्तं किमपि नास्ति। 27 यदं
 युष्मान् तमसि वस्मि तद् युष्माभिर्दीप्ती कथ्यतां; कर्णाभ्यां यत् श्रूयते तद्
 गेडोपरि प्रचार्यतां। 28 ये कार्यं हुन्तु शक्यन्वन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा
 भैष्ट; यः कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्योति, ततो भिभीत। (Geenna
 91067) 29 द्वौ यटकी किमेताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि युष्मत्तानुमर्ति
 विना तेषामेकोपि भुवि न पतति। 30 युष्मच्छिरसां सर्वकथा गणिताः
 सन्ति। 31 अतो मा भिभीत, यूयं बहुदुष्टकृत्यो बहुमूल्याः। 32
 यो मनुजसाक्षात्माङ्गीकुरुते तमदं स्वर्गस्थतात्साक्षाद्गीकरिष्ये। 33
 पृथ्व्यामदं शान्तिं दातुमागतं एति मनुभवत, शान्तिं दातुं न किन्वसिं। 34
 पितृमातृश्रूभिः साकं सुतसुताबधू विरोधयितुञ्चागतेस्मि। 35 ततः
 स्वस्वपरिवारभ्ये नृशत्रुं भविता। 36 यः पितरि मातरि वा मत्तोधिकं
 प्रीयते, स न मर्दः; 37 यश्च सुते सुतायां वा मत्तोधिकं प्रीयते, सेपि न
 मर्दः। 38 यः स्वकुशं गृह्णन् मत्याश्रान्नैति, सेपि न मर्दः। 39 यः
 स्वप्राणानवति, स तान् उरयिष्यते, यस्तु मृतृते स्वप्राणान् उरयति, स
 तानवति। 40 यो युष्माकमातिथ्यं विदधाति, स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च
 ममातिथ्यं विदधाति, स मत्प्रेरडस्यातिथ्यं विदधाति। 41 यो भविष्यद्वादीति
 ज्ञात्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते, स भविष्यद्वादिनः इलं लास्यते, यश्च धार्मिक
 एति विदित्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते स धार्मिकमानवस्य इलं प्रास्यति। 42
 यश्च कश्चित् अतेषां क्षुद्रनाराणाम् यं कञ्चनैकं शिष्यं एति विदित्वा कंसैकं
 शीतलसलिलं तस्मै दत्ते, युष्मानंदं तथं वदामि, स केनापि प्रकारेण इलेन
 न वञ्चिष्यते।

11 एतथं यीशुः स्वद्वादशशिष्याणामाज्ञापनं समाप्य पुरे पुर उपेष्टुं
 सुसंवादे प्रचारयितुं तत्स्थानात् प्रतस्थे। 2 अनन्तरं योडन् कारायां
 तिष्ठन् ष्टिरस्य कर्मणां वार्त् प्राप्य यस्यागमनवार्त्सीत् सभवे किं त्वं?
 वा वयमन्यम् अपेक्षिष्यामहे? 3 अतत् प्रष्टुं निजौ द्वौ शिष्यौ प्राडिणोत्।
 4 यीशुः प्रत्यवोयत्, अन्या नेत्राणि लभन्ते, अत्रा गच्छन्ति, कुष्ठिनः
 स्वस्था भवन्ति, बधिराः शृण्वन्ति, मृता ज्ञवन्ते उत्तिष्ठन्ति, दरिद्राणां
 समीपे सुसंवादे प्रचार्यते, 5 अंतानि यधद् युवां शृणुथः पश्यथश्च गत्वा
 तद्वार्त्ता योडनं गदतं। 6 यस्यादं न विन्नीभवामि, सभवे धन्यः। 7
 अनन्तरं तयोः प्रस्थितयो र्यीशु योडनम् उदिश्य जनान् जगाद, यूयं किं द्रष्टुं
 वडिर्भेधेप्रान्तरम् अगच्छत? किं वातेन कम्पितं नदं? 8 वा किं वीक्षितुं
 वडिर्गतवन्तः? किं परिडितसूक्ष्मवसनं मनुजमेकं? पश्यत, ये सूक्ष्मवसनानि
 परिदधति, ते राजधान्यां तिष्ठन्ति। 9 तर्हि यूयं किं द्रष्टुं भडिरगमत,
 किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं। युष्मानंदं वदामि, स भविष्यद्वादिनोपि
 भडान्; 10 यतः, पश्य स्वकीयदूतायं त्वेद्रे प्रेष्यते मया। स गत्वा
 तव पन्थानं स्मयक् परिष्करिष्यति। अतद्वयनं यमधि लिपितमास्ते
 सोडयं योडन्। 11 अपरं युष्मानंदं तथं ब्रवीमि, मज्जयितुं योडनः श्रेष्ठः
 कोपि नारीतो नाजायत; तथापि स्वर्गराज्यमध्ये सर्वेभ्यो यः क्षुद्रः स
 योडनः श्रेष्ठः। 12 अपरञ्च आ योडनोडय यावत् स्वर्गराज्यं भलादाकान्तं
 भवति आक्रमिनश्च जना भवेन तदधिदुर्वन्ति। 13 यतो योडनं यावत्
 सर्वभविष्यद्वादिभिर्व्यवस्थया य उपेष्टेः प्राकाश्यत। 14 यदि यूयमिदं
 वाक्यं ब्रवीतुं शक्यथ, तर्हि श्रेयः, यस्यागमनस्य वयनमास्ते सोडयम्

अवियः | 15 यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु | 16 अते विधमानजनाः कै र्भयोपमीयन्ते? ये बालका उट्टु उपविश्य स्वं स्वं बन्धुमाहूय वदन्ति, 17 वयं युष्माकं समीपे वंशीरवाद्याम्, किन्तु यूयं नानृत्यत; युष्माकं समीपे य वयमरोदिम, किन्तु यूयं न व्यलपत, तादृशे बालकैस्त उपमायिष्यन्ते | 18 यतो योऽन् आगत्य न भुङ्क्तवान् न पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, स भूतग्रस्त एति | 19 मनुजसुत आगत्य भुङ्क्तवान् पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, पश्यत अेष भोक्ता मधपाता याऽलापपापिनां भन्धश्च, किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानव्यवहारं निर्दोषं जानन्ति | 20 स यत्र यत्र पुरे बह्मश्चर्य्य कर्म कृतवान्, तन्निवासिनां मनःपरावृत्त्यभावात् तानि नगराणि प्रति ङतेत्युक्ता कथितवान्, 21 डा कोरासीन्, डा बैत्स्यै, युष्मन्मध्ये यधदाश्चर्य्य कर्म कृतं यदि तत् सोरसीदोन्नगर अकारिष्यत, तर्हि पूर्वमेव तन्निवासिनः शाण्वसने भरमनि योपविशन्तो मनांसि परावर्त्तिष्यन्त | 22 तस्मादहं युष्मान् वदामि, विचारदिने युष्माकं दशातः सोरसीदो नो ईशा सहतरा भविष्यति | 23 अपरत्र अत कर्णाहूम्, त्वं स्वर्गं यावदुन्नतोसि, किन्तु नरके निक्षेप्यसे, यस्मात् त्वयि या-याश्चर्याणि कर्माण्यकारिषत, यदि तानि सिदोन्नगर अकारिष्यन्त, तर्हि तदध यावदस्थास्यत् | (Hades 986) 24 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, विचारदिने तव दण्डतः सिदोमो दण्डो सहतरो भविष्यति | 25 अतस्मिन्नेव समये यीशुः पुनरुवाच, हे स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतो विदुषश्च लोकांन् प्रत्येतानि न प्रकाश्य बालकान् प्रति प्रकाशितवान्, एति ङेतोस्त्वां धन्यं वदामि | 26 हे पितः, एत्थं भवेत् यत एहं त्वदृष्टावुत्तमं | 27 पित्रा मयि सर्वाणि समर्पितानि, पितरं विना कोपि पुत्रं न जानाति, यान् प्रति पुत्रेण पिता प्रकाश्यते तान् विना पुत्राद् अन्यः कोपि पितरं न जानाति | 28 हे परिश्रान्ता भाराकान्ताश्च लोका यूयं मत्सन्निधिम् आगच्छत, अहं युष्मान् विश्रमयिष्यामि | 29 अहं क्षमाणशीलो नम्रमनाश्च, तस्मात् मम युगं स्वेषामुपरि धारयत मत्तः शिक्षध्वञ्च, तेन यूयं स्वे स्वे मनसि विश्रामं लप्स्यध्वे | 30 यतो मम युगम् अनायासं मम भारश्च लघुः |

12 अनन्तरं यीशु विश्रामवारे श्यमध्वेन गच्छति, तदा तच्छिष्या बुभुक्षिताः सन्तः श्यमञ्जरीश्लत्वा छित्वा चाहितुमारभन्त | 2 तद् विलोक्य द्विजिनो यीशुं जगदुः, पश्य विश्रामवारे यत् कर्माकर्तव्यं तदेव तव शिष्याः कुर्वन्ति | 3 स तान् प्रत्यावदत, दायदू तत्सङ्गिन्श्च बुभुक्षिताः सन्तो यत् कर्माकुर्वन् तत् किं युष्माभिर्नापाठि? 4 ये दर्शनीयाः पूषाः याजकान् विना तस्य तत्सङ्गिन्मनुजान्नाभोजनीयास्त ईश्वरावासं प्रविष्टेन तेन भुक्ताः | 5 अन्यस्य विश्रामवारे मध्येमन्दिरे विश्रामवारीयं नियमं लड्यन्तोपि याजका निर्दोषा भवन्ति, शास्त्रमध्ये किमिदमपि युष्माभिर्न पठितं? 6 युष्मानहं वदामि, अत्र स्थाने मन्दिरेऽपि गरीयान् अहं आस्ते | 7 किन्तु दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्माणि | अतद्व्यनस्यार्थं यदि युयम् अज्ञासिश्च तर्हि निर्दोषान् दौषिणो नाकारि | 8 अन्यस्य मनुजसुतो विश्रामवारास्यापि पतिरास्ते | 9 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय तेषां भजनभवनं प्रविष्टवान्, तदानीम् अहंः शुक्करामयवान् उपस्थितवान् | 10 ततो यीशुम् अपवदितुं मानुषाः पप्रच्छुः, विश्रामवारे निरामयत्वं करणीयं न वा? 11 तेन स प्रत्युवाच, विश्रामवारे यदि कस्यचिद् अवि र्गत्तं पतति, तर्हि यस्तं घृत्वा न तोलयति, अतादृशो मनुजो युष्माकं मध्ये क आस्ते? 12 अवे र्मानवः किं नहि श्रेयान्? अतो विश्रामवारे हितकर्मा कर्तव्यं | 13 अनन्तरं स तं मानवं गदितवान्, करं प्रसारय; तेन

करं प्रसारिते सोन्यकरवत् स्वस्थोऽभवत् | 14 तदा द्विजिनो बहिर्भूय कथं तं ङनिष्याम एति कुमत्राणां तत्रातिकूल्येन यक्नुः | 15 ततो यीशुस्तद् विदित्वा स्थानान्तरं गतवान्; अन्येषु बहुनरेषु तत्पश्चाद् गतेषु तान् स निरामयान् कृत्वा एत्याज्ञापयत्, 16 यूयं मां न परिषाययत | 17 तस्मात् मम प्रीयो मनोनीतो मनसस्तुष्टिकारकः | मदीयः सेवको यस्तु विधते तं समीक्षतां | तस्योपरि स्वकीयात्मा मया संस्थापयिष्यते | तेनायंदेशजातेषु व्यवस्था संप्रकाश्यते | 18 केनापि न विरोधं स विवाहश्च करिष्यति | न य राजपथे तेन वयनं श्रावयिष्यते | 19 व्यवस्था यविता यावत् नहि तेन करिष्यते | तावत् नवो विदीर्णोऽपि भक्ष्यते नहि तेन य | तथा सधूमवर्त्तिञ्च न स निर्व्यापयिष्यते | 20 प्रत्याशाश्च करिष्यन्ति तन्नाम्नि भिन्नेदेशजाः | 21 यान्येतानि वयनानि विशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तान्यासन्, तानि सङ्गलान्यभवन् | 22 अनन्तरं लोके स्तत्समीपम् आनीतो भूतग्रस्ताधन्मूकमनुजस्तेन स्वस्थीकृतः, ततः सोऽन्धो मूको द्रष्टुं वक्तुञ्चारब्धवान् | 23 अनेन सर्व्ये विस्मिताः कथयाञ्चक्रुः, अेषः किं दायुः सन्तानो नहि? 24 किन्तु द्विजिनस्तत् श्रुत्वा गदितवन्तः, भाक्सिभूभान्नो भूतराजस्य साहाय्यं विना नायं भूतान् त्याजयति | 25 तदानीं यीशुस्तेषाम् एति मानसं विज्ञाय तान् अवदत् किञ्चन राज्यं यदि स्वविपक्षाद् भिधते, तर्हि तत् उच्छिधते; यस्य किञ्चन नगरं वा गृहं स्वविपक्षाद् विभिधते, तत् स्थातुं न शक्नोति | 26 तद्वत् शयतानो यदि शयतानं बहिः कृत्वा स्वविपक्षात् पृथक् पृथक् भवति, तर्हि तस्य राज्यं केन प्रकारेण स्थास्यति? 27 अहञ्च यदि भाक्सिभूभा भूतान् त्याजयामि, तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन भूतान् त्याजयन्ति? तस्माद् युष्माकम् अतद्विचारयितारस्त अवे भविष्यन्ति | 28 किन्त्वहं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याजयामि, तर्हीश्वरस्य राज्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत् | 29 अन्यञ्च कोपि भववन्त जन् प्रथमतो न भद्व्या केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्दृष्ट्यादि लोठयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगस्य द्रव्यादि लोठयितुं शक्नोति | 30 यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विङ्करीति | 31 अतएव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्वप्रकारपापानां निन्दायाश्च मर्षाणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया मर्षाणं भवितुं न शक्नोति | 32 यो मनुजसुतस्य विरुद्धां कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति, किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धां कथां कथयति नेहलोके न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति | (aion 9165) 33 पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य इलमपि साधु वक्तव्यं, यदि य पादपं असाधुं वदथ, तर्हि तस्य इलमप्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयइलेन पादपः परिशीयते | 34 रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरास्य पूर्णभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति | 35 तेन साधुर्मानवोऽन्तःकरास्यत् साधुभावाऽगारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्त्वसाधुभावाऽगाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति | 36 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, मनुजो यावन्त्यालस्यवय्यांसि वदन्ति, विचारदिने तदुत्तरमवश्यं दातव्यं, 37 यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गणिष्यसे | 38 तदानीं कतिपया उपाध्यायाः द्विजिनश्च जगदुः, हे गुरो वयं भवन्तः किञ्चन लक्ष्म हृदक्षामः | 39 तदा स प्रत्युक्तवान्, दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म मृगयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते | 40 यतो यूनम् यथा त्र्यहोरात्रं बृहन्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यहोरात्रं मेदिन्या

मध्ये स्थास्यति। 41 अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिन अंतर्द्वशीयानां प्रतिफलम् उन्मथय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यस्मात्ते यूनास उपदेशात् मनांसि परावर्तयाञ्चक्रिरे, किन्त्वत्र यूनासोपि गुरुतर अंक आस्ते। 42 पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिन अंतर्द्वशीयानां प्रतिफलमुन्मथय तान् द्रोषिणः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विधायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीमन् आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अंको जनीडत्र आस्ते। 43 अपरं मनुजान् बहिर्गतोऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्माः निकतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्तयामि। 44 पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थापय तत् शून्यं माञ्जिर्जतं शोभितञ्च विलोक्य प्रजन् स्वतोपि दृष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सज्जिनः करोति। 45 ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वंदशातोतीवाशुभा भवति, अंतेषां दृष्टवंशानामपि तथैव घटिष्यते। 46 मानवेभ्य अंतासां कथनां कथनकाले तस्य माता सज्जन्नाश्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाञ्छन्तो बहिरेव स्थितवन्तः। 47 ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव जननी सज्जन्नाश्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति। 48 किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का जननी? के वा मम सज्जन्नाः? 49 पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम जननी मम सज्जन्नाश्चैते; 50 यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिच्छं कर्म कुरुते, सअवे मम भ्राता भगिनी जननी य।

13 अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सदानो गत्वा सरित्पते रोधसि समुपविवेश। 2 तत्र तत्सन्निधौ बहूजानानां निवहोपस्थितेः स तरिणमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः। 3 तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एतं बहूश उपदिष्टवान्। पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वान्तु बहिर्गमाम्, 4 तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपार्श्वे पतितेषु विहङ्गास्तानि भक्षितवन्तः। 5 अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमृदुङ्गतपाषाणेषु पतितेषु मृदुल्यत्वात् तस्मात्पातुं तान्यङ्कुरितानि, 6 किन्तु रवावुदिते दृग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि य। 7 अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्रसुः। 8 अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशद्गुणानि इलानि इवितवन्ति। 9 श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्। 10 अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते? 11 ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि। 12 यस्माद् यस्यान्तिके वदते, तस्मायेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वदते, तस्य यत् किञ्चन आस्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते। 13 ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते। 14 यथा कर्णैः श्रोत्र्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथ। नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथ। ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोचनैः। कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्तितेषु चित्तेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य। तथा तेषां मनुष्याणां कियन्ते स्थूलबुद्धयः। अधिरीभूतकर्णैश्च जात्राश्च मुद्रिता दृशः। 15 यदेतानि वयनानि शिष्यियभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि इलन्ति। 16 किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते। 17 मया यूयं तथं

वयामि युष्माभि र्यथद् वीक्ष्यते, तद् भवतो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यथत् शृणुथ, तत् ते शुश्रूषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त। 18 कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत। 19 मार्गपार्श्वे बीजान्युपतानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उन्तां कथां उरन् नयति। 20 अपरं पाषाणस्थले बीजान्युपतानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वा एव उर्षयितेन गृह्णाति, 21 किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेस्ताडना वा येत् जायते, तर्हि स तत्कारणाद् विघ्नमेति। 22 अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युपतानि तदर्थं अेषः; केनचित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभि र्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विह्वला भवति। (aiōn g165) 23 अपरम् उर्वरायां बीजान्युपतानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते इलितः सन्तः केचित् शतगुणानि केचित् षष्टिगुणानि केचित् त्रिंशद्गुणानि इलानि जनयन्ति। 24 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्ग्यराज्यं तादृशेन केनचिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्योप्यन्तः। 25 किन्तु क्षाण्डायां सकललोकेषु सुपतेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्यवमबीजान्युपत्वा वराज। 26 ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कृशिशानि धृतवन्तः; तदा वन्यवमसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्। 27 ततो गृहस्थस्य दासेया आगत्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे भद्रेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नोप्यन्त? तथात्वे वन्यवमसानि कृत आयन्? 28 तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनचित् रिपुरा कर्ममकारि। दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्थाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते? 29 तेनावादि, नहि, शङ्कतेऽहं वन्यवमसोत्पादनकाले युष्माभिरस्तेः साकं गोधूमा अच्युत्पाटिष्यन्ते। 30 अतः शस्यकर्तनकालं यावद् उभयान्यपि सह वर्द्धन्तां, पश्चात् कर्तनकाले कर्तनान् वक्ष्यामि, यूयमाहौ वन्यवमसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बह्व्या स्थापयत; किन्तु सर्वे गोधूमा युष्माभि र्माण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्। 31 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्रे उवाप। 32 सर्षपबीजं सर्वस्माद् बीजान् क्षुद्रमपि सदङ्कुरितं सर्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु भवति, यस्य शाखासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्ग्यराज्यं तादृशस्य सर्षपेकस्य समम्। 33 पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमितगोधूमयूगानां मध्ये सर्वेषां मिश्रीभवनपर्यन्तं समाच्छाद्य निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं। 34 एतं यीशु मनुजनिवहानां सन्निधावुपमाकथामिरेतान्याभ्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत्। 35 अंतेन दृष्टान्तीयेन वाक्येन व्यादाय वदन् निजं। अहं प्रकाशयिष्यामि गुप्तवाक्यं पुराभवं। यदेतद्वयं भविष्यद्वादिना प्रोक्तमासीत्, तत् सिद्धमभवत्। 36 सर्वान् मनुजान् विसृज्य यीशो गृहं प्रविष्टे तस्मिन् आगत्य यीशवे कथितवन्तः, क्षेत्रस्य वन्यवमसीयदृष्टान्तकथाम् भवान् अस्मान् स्पष्टीकृत्य वदतु। 37 ततः स प्रत्युवाच, येन भद्रबीजान्युप्यन्ते स मनुजपुत्रः, 38 क्षेत्रं जगत्, भद्रबीजानी राज्यस्य सन्तानाः, 39 वन्यवमसानि पापात्मनः सन्तानाः। येन रिपुरा तान्युपतानि स शयतानाः, कर्तनसमयश्च जगतः शेषः, कर्तनः स्वर्गीयदूताः। (aiōn g165) 40 यथा वन्यवमसानि संगृह्य दाहन्ते, तथा जगतः शेषे भविष्यति; (aiōn g165) 41 अर्थात् मनुजसुतः स्वायद्भूतान् प्रेषयिष्यति, तेन ते य तस्य राज्यात् सर्वान्

विघ्नकारिणोऽधार्मिकलोकान् संगृह्य 42 यत्र रोदनं दन्तघर्षणञ्च भवति, तत्राग्निकुण्डे निक्षेप्यन्ति। 43 तदानीं धार्मिकलोकः स्वेषां पितॄं राक्ष्ये भास्करधव तेजस्विनो भविष्यन्ति। श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते, म शृणुयात्। 44 अपरञ्च क्षेत्रमध्ये निधिं पश्यन् यो गोपयति, ततः परं सानन्दी गत्वा स्वीयसर्वस्वं विक्रीय तक्षेत्रं क्रीणाति, स एव स्वर्गराज्यं। 45 अन्यत्र यो वारिङ्क उत्तमां मुक्तां गवेषयन् 46 मण्डलां मुक्तां विलोक्य निजसर्वस्वं विक्रीय तां क्रीणाति, स एव स्वर्गराज्यं। 47 पुनश्च समुद्रो निक्षिप्तः सर्वप्रकारमीनसंग्रहानाययव स्वर्गराज्यं। 48 तस्मिन् आनाये पूर्णो जना यथा रोधस्युत्तल्य समुपविश्य प्रशस्तमीनान् संग्रह्य भाजनेषु निधत्ते, कुत्सितान् निक्षिपन्ति; 49 तथैव जगतः शेषे भविष्यति, इततः स्वर्गयद्गता आगत्य पुण्यवज्जनानां मध्यात् पापिनः पृथक् कृत्वा वह्निकुण्डे निक्षेप्यन्ति, (āṅgā g165) 50 तत्र रोदनं दन्तं दन्तघर्षणञ्च भविष्यतः। 51 यीशुना ते पृष्टा युष्माभिः किमेतान्याभ्यानायन्बुध्यन्त? तदा ते प्रत्यवदन्, सर्वं प्रभो। 52 तदानीं स कथितवान्, निजभाण्डागारात् नवीनपुरातनानि वस्तूनि निर्गमयति यो गूढस्थः स एव स्वर्गराज्यमधि शिक्षिताः सर्वव उपदेष्टारः। 53 अनन्तरं यीशुरेताः सर्व्या दृष्टान्तकथाः समाप्य तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे। अपरं स्वदेशभाग्यं जनान् भोजनभवन उपदिष्टवान्; 54 ते विस्मयं गत्वा कथितवन्त अतस्त्वैतादृशं ज्ञानम् आश्चर्य्यं कर्म य कस्माद् अजायत? 55 किमयं सूत्रधारस्य पुत्रो नडि? अतस्य मातुर्नामं य किं मरियम् नडि? याकुब्-यूषङ्-शिभोन्-यिडूदाश्च किमेतस्य भ्रातरो नडि? 56 अतस्य भगिन्यश्च किमस्माकं मध्ये न सन्ति? तर्हि कस्माद्यमेतानि लब्धवान्? इत्थं स तेषां विघ्नत्रयो भवतु; 57 ततो यीशुना निगदितं स्वदेशीयजनानां मध्यं विना भविष्यद्वादी कुत्राप्यन्यत्र नासम्मान्यो भवती। 58 तेषामविश्वसाहेतोः स तत्र स्थाने बह्नाश्चर्य्यकम्पाणि न कृतवान्।

14 तदानीं राजा डेरोद् यीशो र्यशः श्रुत्वा निजदासेयान् जगाद्, 2 अेष मञ्जथिता योडन्, प्रमितेभयस्तस्योत्थानात् तेनेत्यमद्गुतं कर्म प्रकाशयते। 3 पुरा डेरोद् निजभ्रातुः द्विविधो जायाया डेरोदीयाया अनुरोधाद् योडनं धारयित्वा बद्धा कारायां स्थापितवान्। 4 यतो योडन् उक्तवान्, अत्सयाः संग्रहो भवतो नोयितः। 5 तस्मात् नृपतिस्तं ढन्तुमिच्छन्पि लोकेभ्यो विभयाञ्चकार; यतः सर्व्यं योडनं भविष्यद्वादिनं मेनिरे। 6 किन्तु डेरोदो जन्माडीयमड उपस्थिते डेरोदीयाया दृष्टिता तेषां समक्षं नृतित्वा डेरोदमप्रीयत्। 7 तस्मात् भूपतिः शपथं कुर्वन् एति प्रत्यज्ञासीत्, त्वया यद् याच्यते, तदेवाहं दास्यामि। 8 सा कुमारी स्वीयभातुः शिक्षां लब्धा बभाषे, मञ्जथितुर्गोडनं उत्तमाङ्कं भाजने समानीय मह्यं विभ्राणय। 9 ततो राजा शुशोय, किन्तु भोजनार्थोपविशतां सङ्गिनां स्वकृतशपथस्य यानुरोधात् तत् प्रदातुम आदिदेश। 10 पश्चात् कारां प्रति नरं प्रदित्य योडनं उत्तमाङ्कं छित्वा 11 तत् भाजनं आनाय्य तस्ये कुमार्थ्यं व्यभ्राणयत्, ततः सा स्वजनन्याः समीपं तन्निनाय। 12 पश्चात् योडनः शिष्या आगत्य कायं नीत्वा श्मशाने स्थापयामासुस्ततो यीशोः सन्निधिं प्रजित्वा तदानीं बभाषिरे। 13 अनन्तरं यीशुरिति निशाढ्यं नावा निर्जनस्थानम् अेकाडी गतवान्, पश्चात् मानवास्तत् श्रुत्वा नानानगरेभ्य आगत्य पदैस्तत्पश्चाद् एषुः। 14 तदानीं यीशु बडिडागत्य मडान्तं जननिवडं निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः मन् तेषां पीडितजनान् निरामयान् यकार। 15 ततः परं सन्ध्यायां शिष्यास्तदन्तिकमागत्य कथयाञ्चकुः, एदं निर्जनस्थानं

वेलाप्यवसन्ना; तस्मात् मनुजान् स्वस्वग्रामं गन्तुं स्वार्थं लक्ष्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृष्टु। 16 किन्तु यीशुस्तानवादीत्, तेषां गमने प्रयोजनं नास्ति, यूयमेव तान् भोजयत। 17 तदा ते प्रत्यवदन्, अस्माकमत्र पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्चस्ते। 18 तदानीं तेनोक्तं तानि मदन्तिकमानयत। 19 अनन्तरं स मनुजान् यवसोपर्थुपवेष्टुम् आज्ञापयामास; अपरं तत् पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्च गृह्णन् स्वर्गं प्रति निरीक्ष्येश्वरीयगुणान् अनूढं लंक्या शिष्येभ्यो दत्तवान्, शिष्याश्च लोकेभ्यो दृष्टुः। 20 ततः सर्व्यं भुक्त्या परितृप्तवन्तः, ततस्तदवशिष्टभक्ष्यैः पूर्णान् द्वादशलकान् गृहीतवन्तः। 21 ते भोक्तारः स्त्रीर्बालकांश्च विहाय प्रायेण पञ्च सड्साणि पुमांस आसन्। 22 तदनन्तरं यीशु लोडानां विसर्जनकाले शिष्यान् तरणिमारोढुं स्वाये पारं यातुञ्च ग्राहमादिष्टवान्। 23 ततो लोकेषु विसृष्टेषु स विविक्तं प्रार्थयितुं गिरिमेकं गत्वा सन्ध्यां यावत् तत्रैकाडी स्थितवान्। 24 किन्तु तदानीं सम्भुषवात्तवात् सरित्पते र्मध्ये तरङ्गस्तरणितोलायमानाभवत्। 25 तदा स यामिन्ध्याश्चतुर्धरं पदभ्यां प्रजन् तेषामन्तिकं गतवान्। 26 किन्तु शिष्यास्तं सागरोपरि प्रजन्तं विलोक्य समुद्रिणा जगदुः, अेष भूत इति शङ्कमाना उच्यैः शब्दायाञ्चकिरे य। 27 तदैव यीशुस्तानवदत्, सुस्थिरा भवत, मा भैष्ट, अेषोऽडम्। 28 ततः पितरं धन्तुस्तवान्, हे प्रभो, यदि भवानेव, तर्हि मां भवत्समीपं यातुमाज्ञापयतु। 29 ततः तेनादिष्टः पितरस्तरणितोरुह यीशेरन्तिकं प्रातुं तोयोपरि वप्राज। 30 किन्तु प्रयादं पवनं विलोक्य भयात् तोये मंक्तुम् आरेभे, तस्माद् उच्यैः शब्दायमानः कथितवान्, हे प्रभो, मामवतु। 31 यीशुस्तस्मात्पात् कं प्रसार्यं तं धरन् उक्तवान्, ङ स्तोकप्रत्ययिन् त्वं कुतः समशेथाः? 32 अनन्तरं तयोस्तरणिमार्गद्वयोः पवनो निवपृत। 33 तदानीं ये तरणयामासन्, त आगत्य तं प्राण्य कथितवन्तः, यथार्थस्त्वमेवेश्वरसुतः। 34 अनन्तरं पारं प्राप्य ते गिनेषरन्नामकं नगरमुपतस्थुः, 35 तदा तत्रत्या जना यीशुं परिचीय तद्देशस्य यतुर्देशो वार्तां प्रदित्य यत्र यावन्तः पीडिता आसन्, तावतमेव तदन्तिकमानयामासुः। 36 अपरं तदीयवसनस्य ग्रन्थिमात्रं स्पृष्टुं विनीय यावन्तो जनास्तत् स्पर्शं यकिरे, ते सर्व्यमेव निरामया भवतुः।

15 अपरं यिडुशालमगरीयाः कतिपया अध्यापकाः द्विडुशिनश्च यीशोः समीपमागत्य कथयामासुः, 2 तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरैर् लक्षित्वा परम्परागतं प्राचीनानां व्यवहारं लड्पन्ते? 3 ततो यीशुः प्रत्युवाय, यूयं परम्परागतायारेण कुत एश्वराज्ञां लड्पध्वे। 4 एश्वर इत्याज्ञापयत्, त्वं निजपितरौ संमन्थेथाः, येन य निजपितरौ निन्धेते, स निश्चितं भ्रियेत; 5 किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां मत्तो यल्लभेथे, तत् न्यविधत, 6 स निजपितरौ पुन न संमन्थेते। इत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषामायारेणेश्वरीयाज्ञां लुम्पथ। 7 रे कपटिनः सर्व्ये विशयियो युष्मानधि भविष्यद्द्वयानान्येतानि सभ्यग् उक्तवान्। 8 वदन् मनुजा अते समायान्ति मदन्तिकं। तथाधरे र्भदीयञ्च मानं कुर्वन्ति ते नराः। 9 किन्तु तेषां मनो मत्तो विदूरमेव तिष्ठति। शिक्षयन्तो विधीन् न्राजा भजन्ते मां भुधैव ते। 10 ततो यीशु लोडान् आडूय प्रोक्तवान्, यूयं श्रुत्वा बुध्यध्वं। 11 यन्मुभं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेधं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदैव मानुषममेध्नी करोती। 12 तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथयाञ्चकुः, अंतां कथां श्रुत्वा द्विडुशिनो व्यरज्यन्त, तत् किं भवता ज्ञायते? 13 स प्रत्यवदत्, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिदङ्कुरं नारोपयत्, स उत्पाद्यते। 14 ते तिष्ठन्तु,

ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका अवे; यधन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तद्विभो गर्तं पततः। 15 तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु। 16 यीशुना प्रोक्तं, यूयमथ यावत् किमबोधः स्य? 17 कथामिमां किं न बुध्यध्वे? यदास्यं प्रविशति, तद् उदरे पतन् बहिरिर्निर्याति, 18 किन्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजमभेधं करोति। 19 यतोऽन्तःकरणात् कुचिन्ता अधः पारदारिकता वेश्यागमनं चैर्थ्यं मिथ्यासाक्ष्यम् एश्वरनिन्दा चैतानि सर्व्वोचि निर्यान्ति। 20 अेतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्त्वप्रक्षालितकरेण लोचनं मनुजमभेधं न करोति। 21 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाया सोरसीदोनगरयोः सीमामुपतस्थौ। 22 तदा तत्सीमातः काचित् किनानीया योषिद् आगत्य तमुच्यैरुवाय, हे प्रभो दायूदः सन्तान, ममैका दुहितारते सा लूतग्रस्ता सती मडाकलेशं प्राप्नोति मम दयस्व। 23 किन्तु यीशुस्तां किमपि नोक्तवान्, ततः शिष्या आगत्य तं निवेदयामासुः, अेषा योषिद् अस्माकं पश्चाद् उच्यैराडूयागच्छति, अेषां विसृजतु। 24 तदा स प्रत्यवदत्, एसायैवोत्रस्य ढारितमेषान् विना कस्याप्यन्यस्य समीपं नाढं प्रेषितोस्मि। 25 ततः सा नारीसमागत्य तं प्राणय जगाद, हे प्रभो मामुपकुुरु। 26 स उक्तवान्, आलकानां लक्ष्यमादाय सारमेयेभ्यो दानं नोचितं। 27 तदा सा बभाषे, हे प्रभो, तत् सत्यं, तथापि प्रभो र्भञ्जाद् यदुच्छिष्टं पतति, तत् सारमेयाः भादन्ति। 28 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, हे योषित्, तव विश्वासो मडान् तस्मात् तव मनोभिलषितं सिद्ध्यतु, तेन तस्याः कन्या तस्मिन्नेव दारुं निरामयावत्। 29 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाया गालील्लागरस्य सन्निधिमागत्य धराधरमारुह्य तत्रोपविवेश। 30 पश्चात् जननिवढो बडून् पञ्चान्धमूकशुष्ककरमानुषान् आदाय यीशोः समीपमागत्य तय्यरणात्किडे स्थापयामासुः, ततः सा तान् निरामयान् अकरोत्। 31 एतयं मूका वाक्यं वदन्ति, शुष्कराः स्वास्थ्यमायान्ति, पञ्जये गच्छन्ति, अन्धा वीक्षन्ते, एति विलोक्य लोका विस्मयं मन्थमाना एसायैव एश्वरं धन्यं बभाषिरे। 32 तदानीं यीशुः स्वशिष्यान् आडूय गदितवान्, अेतज्जननिवढेषु मम दया जायते, अेते दिनत्रयं मया सार्कं सन्ति, अेषां लक्ष्यवस्तु य कञ्चिदपि नास्ति, तस्मादभमेतानुकृताडारान् न विस्रक्ष्यामि, तथात्वे वर्तमध्ये क्लाम्येषुः। 33 तदा शिष्या ङियुः, अेतस्मिन् प्रान्तरमध्ये अेतावतो मर्त्यान् तर्पयितुं वयं कुत्र पूषान् प्राप्स्यामः? 34 यीशुरपृच्छत्, युष्माकं निकटे कति पूषा आसते? त ङियुः, सप्तपूषा अल्पाः क्षुद्रमीनाश्च सन्ति। 35 तदानीं स लोकनिवढं लूमावुपवेष्टुम् आदिश्य 36 तान् सप्तपूषान् मीनांश्च गृह्णन् एश्वरीयगुणान् अनूढं भंक्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो ददुः। 37 ततः सर्व्वे भुक्त्वा तुनवन्तः; तदवशिष्टलक्ष्येण सप्तडलकान् परिपूर्य्यं संजगुडुः। 38 ते भोक्तारो योषितो आलकांश्च विडाय प्रायेण यतुःसडसाशि पुरुषा आसन्। 39 ततः परं स जननिवढं विसृज्य तरिमारुह्य मगदलाप्रदेशं गतवान्।

16 तदानीं द्विःशिनः सिद्दकिन्वागत्य तं परीक्षितुं नलमीयं किञ्चन लक्ष्य दर्शयितुं तस्मै निवेदयामासुः। 2 ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नलसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्मलं दिनं भविष्यति; 3 प्रातःकाले य नलसो रक्तत्वात् मलिनत्वाद् अ वदथ, ङम्बशध भविष्यति। हे कपटिनो यदि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्यं बोद्धुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्यं कथं बोद्धुं न शक्नुथ? 4 अेतकालस्य दृष्टो व्यभिचारी य वंशो लक्ष्यं गवेधयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वादिनो लक्ष्यं विनान्यत् किमपि लक्ष्यं तान् न

दर्शयिष्यते। तदानीं स तान् विडाय प्रतस्थे। 5 अनन्तरमन्वापारगमनकाले तस्य शिष्याः पूषमानेतुं विस्मृतवन्तः। 6 यीशुस्तानवादीतु, यूयं द्विःशिनां सिद्दकिन्वात् किं एव प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत। 7 तेन ते परस्परं विविध्य कथयितुमारेभिरे, वयं पूषानानेतुं विस्मृतवन्त अेतकारणाद् एति कथयति। 8 किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोयत्, हे स्तोकविश्वसिनो यूयं पूषानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविक्त्य? 9 युष्माभिः किमधापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूषैः पञ्चसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु लक्ष्योच्छिष्टपूषान् कति डलकान् समगृह्णीतं; 10 तथा सप्तभिः पूषैश्चतुःसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति डलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते? 11 तस्मात् द्विःशिनां सिद्दकिन्वात् किं एव प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमां अढं पूषानधि नाकथयं, अेतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे? 12 तदानीं पूषकिं एव प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्त्वा द्विःशिनां सिद्दकिन्वात् उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एति तैरबोधि। 13 अपरञ्च यीशुः कैसरिया-द्विदिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योडढं मनुजसुतः सोडढं कः? लोकेरढं किमुच्ये? 14 तदानीं ते कथितवन्तः, केचिद् वदन्ति त्वं मज्जयिता योडढं, केचिद्ददन्ति, त्वम् अेलियः, केचिद्य वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति। 15 पश्चात् स तान् पप्रच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाय, 16 त्वमभरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः। 17 ततो यीशुः कथितवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वयैतज्ज्ञानं नोदपाद्यत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपाद्यत्। 18 अतोडढं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अडञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमाडुर्वी निर्मास्यामि, तेन निरयो भलात् तां पराजुंतु न शक्यति।

(Hades g86) 19 अढं तुभ्यं स्वर्गीयराज्यस्य कुञ्जिकं दारस्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भंत्स्यसि तत्स्वर्गे भंत्स्यते, यय्य किञ्चन मढां मोक्षसि तत् स्वर्गे मोक्षयते। 20 पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अडमभिषिक्तो यीशुसिति कथां कस्मैचिदपि यूयं मा कथयत। 21 अन्यञ्च यिःशालमनगरं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बहुदुःप्रभोगस्ते र्ततत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तकालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान्। 22 तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, हे प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते। 23 किन्तु स वढं परावर्त्य पितरं जगाद, हे विघ्नकारिन्, मत्सम्भुभाद् दूरीभव, त्वं मां आधसे, एश्वरीयकार्यात् मानुषीयकार्यं तुभ्यं रोयते। 24 अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् इच्छति, स स्वं दाम्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु। 25 यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् ढारयिष्यति, किन्तु यो मढर्थं निजप्राणान् ढारयति, स तान् प्राप्स्यति। 26 मानुषो यदि सर्व्वं जगत् लभते निजप्राणान् ढारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दानुं शक्नोति? 27 मनुजसुतः स्वदूतेः सार्कं पितुः प्रभावेणागमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकामानुसारात् कुलं दारयति। 28 अढं युष्मान् तथ्यं वञ्चि, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अेतादृशाः कतिपयजना अत्रापि दण्डायमानाः सन्ति।

17 अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याडूढं तत्सडञ्जं योडनञ्च गृह्णन् उच्यद्दे विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं रुपमन्वत् दधार। 2 तेन तदास्यं तेजस्ये, तदाभरणम् आलोकवत् पाण्डरमभवत्।

3 अन्यथ्य तेन साकं संलपन्ती भूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः |
 4 तदानीं पितरो यीशुं जगाद, हे प्रभो स्थितिरत्रास्माकं शुभा, यदि
 भवतानुमन्यते, तर्हि भवदर्धमेकं मूसार्धमेकम् अेलियाथ्रैकम् एति त्रीणि
 दृष्याणि निर्भमम् | 5 अेतत्कथनकाले अेकं उज्ज्वलः पयोदस्तेषामुपरि
 छायां कृतवान्, वारिदाद् अेषा नभसीया वाग् बलवृ, भमायं प्रियः पुत्रः,
 अस्मिन् मम मडासन्तोष अेतस्य वाक्यं यूयं निशाभयत | 6 किन्तु वायमेतां
 शृण्वन्तवेव शिष्या मशं शङ्कमाना न्युज्जा न्यपतन् | 7 तदा यीशुरागत्य
 तेषां गात्राणि स्पर्शन् उवाच, उत्तिष्ठत, मा बैष्ट | 8 तदानीं नेत्राण्युन्मील्य
 यीशुं विना कमपि न ददृशुः | 9 ततः परम् अद्रेरवरोडाणकाले यीशुस्तान्
 एत्यादिदेश, मनुजसुतरस्य मृतानां मध्यादुत्थानं यावन्न जायते, तावत्
 युष्माभिरेतद्दर्शनं कस्मैयिदपि न कथयितव्यं | 10 तदा शिष्यास्तं पप्रच्छुः,
 प्रथमम् अेलिय आयास्यतीति कुत उपाध्यायैरुच्यते? 11 ततो यीशुः
 प्रत्यवादीत, अेलियः प्रागेत्य सर्व्याणि साधयिष्यतीति सत्यं, 12 किन्तु
 युष्मान् वय्मि, अेलिय अेत्य गतः, ते तमपरिचित्य तस्मिन् यथेच्छं
 व्यवज्जुः; मनुजसुतेनापि तेषामन्तिके तादृग् दृग्भं भोक्तव्यं | 13 तदानीं स
 मज्जयितारं योडनमधि कथामेतां व्याहृतवान्, एतं तच्छिष्या बुबुधिरे |
 14 पश्चात् तेषु जननिवदस्यान्तिकमागतेषु कश्चित् मनुजस्तदन्तिकमेत्य
 जानूनी पातयित्वा कथितवान्, 15 हे प्रभो, मत्युत्रं प्रति कृपां विदधातु,
 सोपस्मारामयेन भृशं व्यथितः सन् पुनः पुन र्वहो मुहुर्जलमध्ये पतति |
 16 तस्माद् भवतः शिष्याणां समीपे तमानयं किन्तु ते तं स्वार्थं कर्तुं
 न शक्ताः | 17 तदा यीशुः कथितवान् रे अविशवासिनः, रे विपथगामिनः,
 पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान्
 सडिष्ये? तमत्र ममान्तिकमानयत | 18 पश्चाद् यीशुना तर्जतअेव स
 भूतस्तं विहाय गतवान्, तद्दण्डअेव स बालको निरामयोडभूत् | 19 ततः
 शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य बभाषिरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न
 शक्ताः? 20 यीशुना ते प्रोक्तताः, युष्माकमप्रत्ययातुः 21 युष्मानंदं तथं
 वय्मि यदि युष्माकं सर्षपेकमात्रेण विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन्
 शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं यादीति ब्रूते स तदैव यलिष्यति, युष्माकं
 किमप्यसाध्यञ्च कर्म न स्थास्याति | किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनैतादृशो
 भूतो न त्याज्येत | 22 अपरं तेषां गालीलादेशे ब्रामणकाले यीशुना
 ते गदिताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते ते र्निष्यते य, 23
 किन्तु तृतीयेडहिन म उत्यापिष्यते, तेन ते भृशं दुःखिता बलवृः | 24
 तदनन्तरं तेषु कङ्गनाडूनगरमागतेषु करसंग्राहणः पितरान्तिकमागत्य
 पप्रच्छुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिशार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान्
 ददाति | 25 ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्वमेव
 यीशुरुवाच, हे शिमोन, मेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदेशिभ्यः
 केभ्यः करं गृह्णन्ति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्,
 विदेशिभ्यः | 26 तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति | 27
 तथापि यथास्माभिस्तेषामन्तरायो न जन्त्ये, तदृक्ते जलधेस्तीरं गत्वा
 वडिशं क्षिप, तेनाही यो मीन उत्यास्यति, तं धृत्वा तन्मुपे मोषिते तोलकेकं
 रुयं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि |

18 तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृथ्वन्तः स्वर्गाराज्ये कः श्रेष्ठः?
 2 ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय
 जगाद, 3 युष्मानंदं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न
 सन्तः स्वर्गाराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथ | 4 यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य

सममात्मानं नम्रीकरोति, सअेव स्वर्गाराज्ये श्रेष्ठः | 5 यः कश्चिद् अेतादृशं
 क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति | 6 किन्तु यो जनो
 भयि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधिं जनयति,
 इण्डब.द्वपेक्षणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जन्तः श्रेयः | 7 विघ्नात्
 जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोडवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन
 विघ्नो जनयिष्यते तस्यैव सन्तापो भविष्यति | 8 तस्मात् तव करश्ररणो
 वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विकस्य द्विपदस्य वा
 तवानप्तवह्नौ निक्षेपात्, षज्जस्य वा छिन्नाडस्तस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं |
 (aiōnios g166) 9 अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तदप्युत्थाव्य निक्षिप,
 द्विनेत्रस्य नरकानौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं | (Geenna
 g1067) 10 तस्मादवधद्वं, अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत,
 11 यतो युष्मानंदं तथं ब्रवीमि, स्वर्गं तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं
 नित्यं पश्यन्ति | अेवं ये ये डारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छतु |
 12 यूयमत्र किं विविग्ध्वे? कस्यचिद् यदि शतं मेघाः सन्ति, तेषामेको
 डार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं मेघान् विहाय पर्यतं गत्वा तं डारितमेकं
 किं न मृगयते? 13 यदि य कदाचित् तन्मेघोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानंदं
 सत्यं कथयामि, सोडविपथगामिभ्य अेकोनशतमेघेभ्योपि तदेकतेतोरधिकम्
 आह्लादते | 14 तद्वद् अेतेषां क्षुद्रप्राणेनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं
 स्वर्गस्थपितुर्नामिमतम् | 15 यधपि तव आता त्वयि किमप्यपराध्यति,
 तर्हि गत्वा युवयोद्देश्योः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापय | तत्र स यदि
 तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वआतरं प्राप्तवान्, 16 किन्तु यदि
 न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभि वा साक्षीभिः सर्व्य वाक्यं यथा निश्चितं
 जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि | 17 तेन स यदि तयो
 वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं
 न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकएव याडालएव य भविष्यति |
 18 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गे
 भन्त्यते; मेदिन्यां यत् बोध्यते, स्वर्गेडपि तत् भोक्ष्यते | 19 पुनरहं
 युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्कीभूय किञ्चित् प्रार्थयेते,
 तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्भनं भविष्यति | 20 यतो
 यत्र द्वौ त्रयो वा मम नाम्नि भिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येडस्मि | 21
 तदानीं पितरस्तस्मामीपमागत्य कथितवान् हे प्रभो, मम आता मम
 यधपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये? 22 किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं
 जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्यो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं
 सप्तकृत्यो यावत् | 23 अपरं निजहासैः सह जिंगाणयिषुः कश्चिद्
 राजेव स्वर्गाराज्यं | 24 आरब्धे तस्मिन् गाणेने सादृसडसमुद्रापुरितानां
 दशसडसमुद्रकानाम् अेकोडघमांस्तत्समक्षमानाधि | 25 तस्य
 परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभाष्यापुत्रादिसर्वस्यञ्च
 विक्रीयतामिति तत्रभुरादिदेश | 26 तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन्
 प्रणम्य कथितवान्, हे प्रभो भवता धैर्यं कृते मया सर्व्य परिशोधिष्यते |
 27 तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकवार्णं क्षमित्वा तं तत्याज | 28
 किन्तु तस्मिन् दासे बहि र्थाते, तस्य शतं मुद्रायुत्थानान् यो धारयति,
 तं सहदासं दृष्ट्वा तस्य इण्डं निष्कीडय गदितवान्, मम यत् प्रायं तत्
 परिशोधय | 29 तदा तस्य सहदासस्तत्यादयोः पतित्वा विनीय बभाषे,
 त्वया धैर्यं कृते मया सर्व्य परिशोधिष्यते | 30 तथापि स तत् नाडगीकृत्य
 यावत् सर्व्यमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास | 31
 तदा तस्य सहदासास्तस्यैतादृग् आयरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा

सर्वं वृत्तान्तं निवेदयामासुः | 32 तदा तस्य प्रभुस्तमाडूय जगाद्, रे दृष्ट
 दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्वभूषणं त्यक्तं; 33 यथा यादं
 त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सदहासे करुणाकरणं किं तव नोयितं? 34
 एतित् कथयित्वा तस्य प्रभुः कुड्ध्यन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्,
 तावत् प्रहारकानां करेषु तं समर्पितवान् | 35 यदि यूयं स्वान्तःकरणीः
 स्वस्वसदज्जानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि
 युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति |

19 अनन्तरम् अंतासु कथासु समाप्तासु यीशु गांलीलप्रदेशात् प्रस्थाप्य
 यदन्तरस्यं यिदुदाप्रदेशं प्रापः | 2 तदा तत्पश्चात् जननिवले गते
 स तत्र तान् निरामयान् अकरोत् | 3 तदनन्तरं किंरुशिनस्तत्समीपमागत्य
 पासीक्षितुं तं पप्रच्छुः, कस्मादपि कारणात् नरेण स्वजाया परित्याज्या
 न वा? 4 स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान्
 ससर्ज, तस्मात् कथितवान्, 5 मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम्
 आसक्षयते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गी भविष्यतः, किमेतद् युष्मानि न पठितम्? 6
 अतस्तौ पुन न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं जातं, ईश्वरेण यय्य समयुज्यत,
 मनुजो न तद् भिन्धात् | 7 तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं
 दत्त्वा स्वां स्वां जायां त्यक्तुं व्यवस्थां भूसाः कथं विलेभ? 8 ततः स
 कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां जायां त्यक्तुम्
 अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद् अेषो विधिर्नासीत् | 9 अतो युष्मानदं वदामि,
 व्यभियारं विना यो निजजायां त्यजेत् अन्धात्र विवलेत्, स परदारान्
 गच्छति; यश्च त्यक्तां नारीं विवलेति सोऽपि परदारेषु रमते | 10 तदा
 तस्य शिष्यास्तं बलाधिरे, यदि स्वजायया साकं पुंस अंतादृष्टं सम्भन्धो
 जायते, तर्हि विवलेनमेव न भद्रं | 11 ततः स उक्तवान्, येव्यस्तत्सामर्थ्यं
 आदायि, तान् विनान्यः कोऽपि मनुज अतन्मत्तं ग्रहीतुं न शक्नोति | 12
 कतिपया जननकलीभः कतिपया नरकृतकलीभः स्वर्गराज्याय कतिपयाः
 स्वकृतकलीभाश्च सन्ति, ये ग्रहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु | 13 अपरम्
 यथा स शिशूनां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव
 आनीयन्त, तत आनयितुं शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः | 14 किन्तु यीशुरुवाच,
 शिशवो मदन्तिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, अंतादृष्टां शिशूनामेव
 स्वर्गराज्यं | 15 ततः स तेषां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे |
 16 अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया
 किं किं सत्कर्म कर्तव्यं? (aiōnios g166) 17 ततः स उवाच, मां परमं
 कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोऽपि परमः, किन्तु यधनन्तायुः प्राप्तुं वाञ्छसि,
 तर्ह्यज्ञाः पालय | 18 तदा स पृष्टवान्, काः का आज्ञाः? ततो यीशुः
 कथितवान्, नरं मा हन्याः, परदारान् मा गच्छे; मा योरये; भूषासाक्ष्यं मा
 द्याः; 19 निजपितरौ संमन्यस्व, स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु | 20
 स युवा कथितवान्, आ बाल्याद् अंताः पालयामि, एदानीं किं न्यूनमास्ते? 21
 ततो यीशुरवदत्, यदि सिद्धो भवितुं वाञ्छसि, तर्हि गत्वा निजसर्वस्वं
 विक्रीय दसिद्व्यो वितर, ततः स्वर्गं वित्तं लप्स्यसे; आगच्छ, मत्पश्चाद्दत्ती
 य भव | 22 अंतां वायं श्रुत्वा स युवा स्वीयभण्डसम्पत्ते विषणः सन्
 यलितवान् | 23 तदा यीशुः स्वशिष्यान् अवदत्, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशो
 मङ्गलुष्कर एतित् युष्मानदं तथ्यं वदामि | 24 पुनरपि युष्मानदं वदामि,
 धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशात् सूयीछिद्रेण मङ्गलगमनं सुकरं | 25 एतित् वाक्यं
 निशम्य शिष्या अतियमत्कृत्य कथयामासुः; तर्हि कस्य परित्राणं भवितुं
 शक्नोति? 26 तदा स तान् दृष्ट्वा कथयामास, तत् मानुषाणामशक्यं भवति,

किन्त्वीश्वरस्य सर्व्यं शक्यम् | 27 तदा पितरस्तं गदितवान्, पश्य, वयं
 सर्व्यं परित्यज्य भवतः पश्चाद्दत्तिनो ऽभवामः; वयं किं प्राप्स्यामः? 28 ततो
 यीशुः कथितवान्, युष्मानदं तथ्यं वदामि, यूयं मम पश्चाद्दत्तिनो जाता एतित्
 कारणात् नवीनसृष्टिकाले यदा मनुजसुतः स्वीयेश्वर्यसिंहासन उपवेक्ष्यति,
 तदा यूयमपि द्वादशसिंहासनेषूपविश्य एश्वारेवीयद्वादशवंशानां विचारं
 करिष्यथ | 29 अन्यय्य यः कश्चित् मम नामकारणात् गृहं वा आतरं वा
 भगिनीं वा पितरं वा मातरं वा जायां वा बालकं वा भूमिं परित्यजति, स
 तेषां शतगुणं लप्स्यते, अनन्तायुमोऽधिकारित्वञ्च प्राप्स्यति | (aiōnios
 g166) 30 किन्तु अत्रीया अनेके जनाः पश्चात्, पश्चातीयाश्चानेके लोका अत्रो
 भविष्यन्ति |

20 स्वर्गराज्यम् अंतादृष्ट्वा केनयिद् गृहस्थेन समं, योऽतिप्रभाते
 निजद्राक्षाक्षेत्रे कृषकान् नियुक्तुं गतवान् | 2 पश्चात् तैः साकं
 दिनैकभूतिं मुद्रायतुर्थांशं निरुध्य तान् द्राक्षाक्षेत्रं प्रेरयामास | 3 अनन्तरं
 प्रदरैकवेलायां गत्वा छत्रे कतिपयान् निष्कर्मकान् विलोक्य तानवदत्,
 4 यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, युष्मभ्यमदं योग्यभूतिं दास्यामि,
 ततस्ते वप्रजुः | 5 पुनश्च स द्वितीयतृतीययोः प्रदरयो बहिं गत्वा
 तथैव कृतवान् | 6 ततो द्वादश्यावशिष्टायां वेलायां बहिं गत्वापरान्
 कतिपयजनान् निष्कर्मकान् विलोक्य पृष्टवान्, यूयं किमर्थम् अत्र सर्व्यं
 दिनं निष्कर्माणस्तिष्ठथ? 7 ते प्रत्यवदन्, अस्मान् न कोऽपि कर्मणि
 नियुक्तः | तदानीं स कथितवान्, यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, तेन योग्यां
 भूतिं लप्स्यथ | 8 तदनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां सजेव द्राक्षाक्षेत्रपतिरध्यक्षं
 गदितवान्, कृषकान् आडूय शेषजनमारभ्य प्रथमं यावत् तेव्यो भूतिं ददेहि |
 9 तेन ये द्वादश्यावस्थिते समायातास्तेषाम् अेकैको जनो मुद्रायतुर्थांशं
 प्राप्नोत् | 10 तदानीं प्रथमनियुक्ता जना आगत्यानुमितवन्तो वयमधिकं
 प्रप्स्यामः, किन्तु तैरपि मुद्रायतुर्थांशोऽलामि | 11 ततस्ते तं गृहीत्वा तेन
 क्षेत्रपतिना साकं वाग्बुद्धं कुर्वन्तः कथयामासुः, 12 वयं कुर्वन्तं दिनं तापकलेशो
 सोढवन्तः, किन्तु पश्चाताया से जना द्वादश्यामात्रं परिश्रान्तवन्तस्तेऽस्माभिः
 समानांशाः कृताः | 13 ततः स तेषामेकं प्रत्युवाच, हे वत्स, मया त्वां प्रति
 कोष्यन्त्यायो न कृतः किं त्वया मत्समक्षं मुद्रायतुर्थांशो नाङ्गीकृतः? 14 तस्मात्
 तव यत् प्राप्यं तदादाय याहि, तुभ्यं यति, पश्चातीयनियुक्तलोकायापि
 तति दातुमिच्छामि | 15 स्वस्थया निजद्रव्यव्यवहारां किं मया न कर्तव्यं?
 मम दातृत्वात् त्वया किम् ईर्ष्यादृष्टिः क्रियते? 16 एत्थम् अत्रीयलोकाः
 पश्चातीया भविष्यन्ति, पश्चातीयजनाश्चात्रीया भविष्यन्ति, अडूता भवद्वः
 किन्त्वप्ये मनोभिलषिताः | 17 तदनन्तरं यीशु रिंशालामनगरं गच्छन्
 मार्गमध्ये शिष्यान् अेकान्ते वभाषे, 18 पश्य वयं यिदृशालामनगरं यामः,
 तत्र प्रधानयाजकाध्यापकानां करेषु मनुष्यपुत्रः समर्पिष्यते; 19 ते य तं
 ण्तुमाज्ञाय तिरस्कृत्य वेत्रेण प्रदत्तुं कुशे धातयितुञ्चायेदशीयानां करेषु
 समर्पिष्यन्ति, किन्तु स तृतीयदिवसे श्मशानाद् उच्यापिष्यते | 20 तदानीं
 सिवदीयस्य नारी स्वपुत्रावादाय यीशोः समीपम् अेल्य प्रणाम्य कञ्चनानुग्रहं
 तं ययाये | 21 तदा यीशुस्तां प्रोक्तवान्, त्वं किं यायसे? ततः सा बभाषे,
 भवतो राजत्ये ममानयोः सुतयोरेकं भवदक्षिणापार्श्वं द्वितीयं वामपार्श्वं
 उपवेष्टुम् आज्ञापयतु | 22 यीशुः प्रत्युवाच, युवाभ्यां यद् याय्यते, तन्न
 बुध्यते, अदं येन कंसेन पास्यामि युवाभ्यां किं तेन पातुं शक्यते? अडूत्र
 येन मज्जनेन मज्जिष्ये, युवाभ्यां किं तेन मज्जयितुं शक्यते? ते जगदुः
 शक्यते | 23 तदा स उक्तवान्, युवां मम कंसेनावयं पास्यथ; मम

मञ्जनेन य युवामपि मञ्जिष्येथे, किन्तु येषां कृते मत्तातेन निरूपितम्
 १८ अन्नन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधान्तो बभूव ।
 १९ ततो मार्गापार्ष्वं उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना
 किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाय, अधारत्न्य कदापि त्वधि इदं न भवतु;
 तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाहीरुः शुष्कतां गतः । (aion g165) २० तद्
 दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोऽतितूर्णं
 शुष्कोऽभवत् । २१ ततो यीशुस्तानुवाच, युष्मान् अं सत्यं वदामि, यदि
 यूयमसन्दिग्धाः प्रतीय, तर्हि यूयमपि डेवलुडुम्बरपादपं प्रतीयं कर्तुं शक्यथ,
 तन्, त्वं यदित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्माभिरस्मिन् शैले प्रोक्तं
 तदैव तद् घटिष्यते । २२ तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्माभि र्धं याशिष्यते,
 तदैव प्राप्स्यते । २३ अन्नन्तरं मन्दिरं प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं
 प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाश्चागत्य पश्यन्तुः, त्वया केन सामर्थ्यनैतानि
 कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुल्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि? २४ ततो
 यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वायमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्गुरं
 दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माणि येतानि करोमि, तदहं युष्मान्
 वक्ष्यामि । २५ योऽनो मञ्जन् कस्याज्ञायामवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य
 वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि
 यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वायमेतां वक्ष्यति । २६ मनुष्यस्येति वदतुमपि
 लोकेभ्यो बिलीमः, यतः सर्वैरपि योऽन् भविष्यद्वादीति ज्ञायते । २७
 तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः । तदा स तानुक्तवान्, तर्हि
 केन सामर्थ्येन कर्माणि येतान्यहं करोमि, तदप्यहं युष्मान् न वक्ष्यामि । २८
 कस्यचिज्जन्स्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाद,
 २९ ततः स उक्तवान्,
 न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुत्पथ जगाम । ३० अन्नन्तरं सोन्यसुतस्य
 समीपं गत्वा तथैव कश्चित्वाणः ततः स प्रत्युवाच, मदेच्छ याभि, किन्तु न
 गतः । ३१ अंतयोः पुत्रयो मध्ये पितुरभिमतं केन पावितं? युष्माभिः किं
 बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण । तदानीं यीशुस्तानुवाच, अहं
 युष्मान् तथ्यं वदामि, याएदावा गलिक्काश्च युष्माकमत्रत ईश्वरस्य राज्यं
 प्रविशन्ति । ३२ यतो युष्माकं समीपं योऽनि धर्मपथेनागते यूयं तं न
 प्रतीय, किन्तु याएदावा गलिक्काश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं
 नाभिधध्वं । ३३ अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षालता
 रोपयित्वा तत्पुत्रैर्दुर्लक्षं वाराणां विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्,
 माञ्जन्त्रं निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम ।
 ३४ तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्तुं कृषीवलानां समीपं
 निजदासान् प्रेषयामास । ३५ किन्तु कृषीवलस्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा
 कञ्चन प्रहृतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य उतवन्तः । ३६
 पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि
 तथैव यदुः । ३७ अन्नन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा
 शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास । ३८ किन्तु ते कृषीवलाः सुतं
 वीक्ष्य परस्परम् एति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं
 निहत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः । ३९ पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षक्षेत्राद्
 बहिः पातयित्वाबधियुः । ४० यदा स द्राक्षक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा
 तान् कृषीवलान् किं करिष्यति? ४१ ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् कलुषिणो
 दारुणयातनाभिराडनिष्यति, ये य समयानुक्रमात् इलानि दारयन्ति,
 तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति । ४२ तदा यीशुना ते गदितः,
 अहं न कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः । प्रधानप्रस्तः कोऽरे सअेव
 संभविष्यति । अंतत् परेशितुः कर्मास्मदृष्टावद्भूतं भवेत् । धर्मत्रये

21 अन्नन्तरं तेषु विज्ञातवन्तः समीपवर्तिनो जेतुननामकधराधरस्य
 समीपस्थितं वैद्विगिग्रामम् आगत्य, यीशुः शिष्यद्वयं प्रेषयन्
 जगाद, २ युवां सम्भुम्ब्रथग्रामं गत्वा बद्धां यां सवत्सां गर्दभीं उठात्
 प्राप्स्यथः, तां मोचयित्वा मदन्तिकम् आनयत । ३ तत्र यदि कश्चित् किञ्चिद्
 वक्ष्यति, तर्हि वदिष्यथः, अतस्यां प्रभोः प्रयोजनमास्ते, तेन स तत्क्षणात्
 प्रदेष्ट्यति । ४ सीयोनः कन्यायां यूयं बाषध्वमिति भारती । पश्य ते नश्रलीलः
 सन् नृप आरुह्य गर्दभीं । अर्थादारुह्य तद्दत्समायास्यति त्वदन्तिकं । ५
 भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्गलमभूत् । ६ अन्नन्तरं तौ शिष्य यीशो
 र्थयानिदेशं तं ग्रामं गत्वा ७ गर्दभीं तद्दत्सञ्च समानीतवन्तौ, पश्चात्
 तदुपरि स्वीयवसनानी पातयित्वा तमारोडयामासतुः । ८ ततो बडवो लोका
 निजवसनानि पधि प्रसारयितुमारैभिरे, कतिपया जनाश्च पादपपाण्डिकं
 छित्वा पधि विस्तारयामासुः । ९ अत्रगामिनः पश्चाद्गामिनश्च मनुजा
 उच्येर्जय जय दायुः सन्तानेति जगदुः परमेश्वरस्य नाम्ना य आयाति स
 धन्यः, सर्वोपरिस्थस्यगोपि जयति । १० एतं तस्मिन् विज्ञातवन्तः प्रविष्टे
 कोऽयमिति कथनात् कृत्स्नं नगरं यत्रलमभवत् । ११ तत्र लोकाः कथयामासुः,
 अेष गालील्यदेशीय-नासरतीय-भविष्यद्वादी यीशुः । १२ अन्नन्तरं
 यीशुरीश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य तन्मध्यात् क्यविक्रयिणो वदिश्चकार;
 वशिजां मुद्रासनानी कपोतविक्रयिणाञ्चसनानी य न्युज्यामामस । १३ अपरं
 तानुवाच, अेषा लिपिरास्ते, "मम गृहं प्रार्थनागृहमिति विष्यास्यति", किन्तु
 यूयं तद् दस्यूनं गह्वरं कृतवन्तः । १४ तदनन्तरम् अन्धपञ्चलोकास्तस्य
 समीपमागताः, स तान् निराभयान् कृतवान् । १५ यदा प्रधानयाजका
 अध्यापकाश्च तेन कृतान्येतानि चित्रकर्माणि दृष्टुः, जय जय दायुः
 सन्तान्, मन्दिरं बालकानाम् अतादृशम् उच्यध्वनिं शुश्रुवुश्च, तदा महांकुद्धं
 अभूवः, १६ तं पश्यन्तुश्च, धमे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो
 यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिशूनाञ्च बालकानाञ्च वक्रतः ।
 स्वकीयं मदिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयं । अंतद्वाक्यं यूयं किं नापठत? १७
 ततस्तां विहाय स नगराद् बध्निनयाग्रामं गत्वा तत्र रजनीं यापयामास ।

लिपितमेतद्वयं युष्माभिः किं नापाठि? 43 तस्मादहं युष्मान् वदामि, युष्मत् एश्वरीयराज्यमपनीय इवोत्पाद्यत्रिजयते दायिष्यते। 44 यो जन अतत्पाषाणोपरि पतिष्यति, तं स भक्ष्यते, किन्त्वयं पाषाणो यस्योपरि पतिष्यति, तं स धूलिवत् यूर्णोकिरिष्यति। 45 तदानीं प्राधनयाजकाः द्विर्जिनश्च तस्येमां दृष्टान्तकथां श्रुत्वा सोऽस्मानुद्दिश्य कथितवान्, एति विज्ञाय तं धर्तुं येष्टितवन्तः; 46 किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः, यतो लोकैः स भविष्यद्वादीत्यज्ञायि।

22 अनन्तरं यीशुः पुनरपि दृष्टान्तेन तान् अवादीत्, 2 स्वर्गीयराज्यम् अतादृशस्य नृपतेः समं, यो निजं पुत्रं विवाहयन् सव्यान् निमन्त्रितान् आनेतुं दासेयान् प्रहितवान्, 3 किन्तु ते समागतुं नष्टवन्तः। 4 ततो राजा पुनरपि दासानन्यान् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, निमन्त्रितान् वदत, पश्यत, मम भोज्यमासादितमारस्ते, निजवृषादिपुष्टजन्तून् मारयित्वा सर्व्यं प्राधन्यमासादितवान्, यूयं विवाहमागच्छत। 5 तथपि ते तुच्छीकृत्य केचित् निजक्षेत्रं केचिद् वाणिज्यं प्रति स्वस्वमार्गोऽयं यतितवन्तः। 6 अन्ये लोकस्तस्य दासेयान् धृत्वा दौरात्म्यं व्यवहृत्य तानवधिषुः। 7 अनन्तरं स नृपतिस्तां वार्तां श्रुत्वा क्रुध्यन् सैन्यानि प्रहित्य तान् घातकान् इत्वा तेषां नगरं दाहयामास। 8 ततः स निजदासेयान् बभाषे, विवाहीयं भोज्यमासादितमारस्ते, किन्तु निमन्त्रिता जना अयोग्याः। 9 तस्माद् यूयं राजमार्गं गत्वा यावतो मनुजान् पश्यत, तावतमेव विवाहीयभोज्याय निमन्त्रयत। 10 तदा ते दासेया राजमार्गं गत्वा भद्रान् अबद्रान् वा यावतो जनान् दृष्टुः, तावतमेव संगृह्यान् यन्ः ततोऽव्यागतमनुजैर्विवाहगृहम् अपूथ्यत। 11 तदानीं स राजा सव्यान्त्यागतान् द्रष्टुम् अभ्यन्तरमागतवान्; तदा तत्र विवाहीयवसनडीनमेकं जन् वीक्ष्य तं जगाद्, 12 हे मित्र, त्वं विवाहीयवसनं विना कथमत्र प्रविष्टवान्? तेन स निरुत्तरो भवतु। 13 तदा राजा निजानुययान् अवदत्, अतस्य करयरणान् बद्ध्वा यत्र रोदनं दत्तैर्नतर्धर्षणञ्च भवति, तत्र वलिर्भूतमिच्छे तं निक्षिपत। 14 एत्थं भवद् आहूता अल्पे मनोबिमताः। 15 अनन्तरं द्विर्जिनः प्रगत्य यथा संवापेन तम् उन्माथे पातयेयुस्तथा मन्त्रयित्वा 16 डेरोदीयमनुजैः साकं निजशिष्यागणैः तं प्रति कथयामासुः, हे गुरो, भवान् सत्यः सत्यमीश्वरीयमार्गमुपदिशति, कमपि मानुषं नानुरुध्यते, कमपि नापेक्षते य, तद् वयं जानीमः। 17 अतः कैसरभूपाय करोऽस्माकं दातव्यो न वा? अत्र भवता किं बुध्यते? तद् अस्मान् वदतु। 18 ततो यीशुस्तेषां भलतां विज्ञाय कथितवान्, रे कपटिनः यूयं कुतो मां परिक्षध्वे? 19 तद्वरदानस्य मुद्रां मां दर्शयत। तदानीं तैस्तस्य समीपं मुद्रायतुर्थभाग आनीते 20 स तान् पश्यत्, अत्र कस्येयं भूर्ति नाम यास्ते? ते जगदुः, कैसरभूपाय। 21 ततः स उक्तवान्, कैसरस्य यत् तत् कैसराय दत्त, एश्वरस्य यत् तद् एश्वराय दत्त। 22 एति वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विहाय यतितवन्तः। 23 तस्मिन्नुदनि सिद्धीकनोऽर्थात् श्मशानात् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते यीशेरन्तिकम् आगत्य पश्युः, 24 हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत् निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य जायां व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पादयिष्यतीति मूसा आदिष्टवान्। 25 किन्त्वस्माकमत्र केऽपि जनाः सप्तसहोदरा आसन्, तेषां ज्येष्ठ अेकां कन्यां व्यवहात, अपरं प्राणत्यागकाले स्वयं निःसन्तानः सन् तां स्त्रियं स्वभ्रातरि समर्पितवान्, 26 ततो द्वितीयादिसप्तमान्ताश्च तथैव यकुः। 27 शेषे सापी नारी ममार। 28 मृतानाम् उत्थानसमये

तेषां सप्तानां मध्ये सा नारी कस्य भाय्या भविष्यति? यस्मात् सर्व्वमेव तां व्यवहन्। 29 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयं धर्मपुस्तकम् एश्वरीयां शक्तिञ्च न विज्ञाय भ्रान्तिमन्तः। 30 उत्थानप्राप्ता लोका न विवदन्ति, न य वाया दीयन्ते, किन्वीश्वरस्य स्वर्गस्थदूतानां सदृशा भवन्ति। 31 अपरं मृतानामुत्थानमपि युष्मान् प्रतीयमीश्वरोक्तिः, 32 "अहमिब्राहीम एश्वर इरुदक एश्वरो यादूब एश्वर" एति किं युष्माभिर्नापाठि? किन्वीश्वरो ज्ञेयताम् एश्वरः, स मृतानामीश्वरो नहि। 33 एति श्रुत्वा सर्व्वे लोकस्तस्योपदेशाद् विस्मयं गताः। 34 अनन्तरं सिद्धीकनाम् निरुत्तरत्ववार्तां निशम्य द्विर्जिन अेकत्र मिलितवन्तः, 35 तेषामेको व्यवस्थापको यीशुं परीक्षितुं पश्यत्, 36 हे गुरो व्यवस्थाशास्त्रमध्ये काजा श्रेष्ठा? 37 ततो यीशुरुवाच, त्वं सव्यान्तःकरणैः सर्व्वप्राणैः सर्व्वचित्तैश्च साकं प्रभो परमेश्वरे प्रीयस्व, 38 अेषा प्रथममहाज्ञा। तस्याः सदृशी द्वितीयाज्ञा, 39 तव समीपवासिनि स्वात्मनीय प्रेम कुरु। 40 अनयोर्द्वयोराज्ञयोः कृत्नव्यवस्थाया भविष्यद्दन्तुत्रयस्य य भारस्तिष्ठति। 41 अनन्तरं द्विर्जिनाम् अेकत्र स्थितिकाले यीशुस्तान् पश्यत्, 42 श्रीष्टमपि युष्माकं कीदृग्भोधो जायते? स कस्य सन्तानः? ततस्ते प्रत्यवदन्, दायुः सन्तानः। 43 तदा स उक्तवान्, तर्हि दायुद् कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति? 44 यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्वे उपाविश। अतो यदि दायुद् तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं नाशकनोत्; 46 तद्विनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत्।

23 अनन्तरं यीशुर्जननिवहं शिष्यांश्चावदत्, 2 अध्यापकाः द्विर्जिनश्च मूसासने उपविशन्ति, 3 अतस्ते युष्मान् यधत् मन्तुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां कर्मानुष्ठं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं काव्यं किमपि नास्ति। 4 ते कुर्व्वेहान् गुरुतरान् भारान् भृत्वा मनुष्याणां स्कन्धेपरि समर्पयन्ति, किन्तु स्वयमकुर्व्वैक्यापि न यालयन्ति। 5 केवलं लोकदर्शनाय सर्व्वकर्माणि कुर्व्वन्ति; इलतः पट्टबन्धान् प्रसार्य धारयन्ति, स्ववस्त्रेषु य एर्द्यग्रन्थीन् धारयन्ति; 6 भोजनभवन उच्यस्थानं, भजनभवनं प्रधानमासनं, 7 उद्वेग मस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्व्वानि वाञ्छन्ति। 8 किन्तु यूयं गुरुव एति सम्बोधनीया मा भवत, यतो युष्माकम् अेकः श्रीष्टमेव गुरु 9 यूयं सर्व्वे मिथो भ्रातरश्च। पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो युष्माकमेकः स्वर्गस्थमेव पिता। 10 यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः श्रीष्टमेव नायकः। 11 अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते। 12 यतो यः स्वमुन्मति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवन्तं करोति, स उन्नतः करिष्यते। 13 उन्नत कपटिन उपाध्यायाः द्विर्जिनश्च, यूयं मनुजानां समक्षं स्वर्गद्वारं रुन्ध, यूयं स्वयं तेन न प्रविशथ, प्रविविक्खन्ति वारयथ। वत कपटिन उपाध्यायाः द्विर्जिनश्च यूयं छलाद् दीर्घं प्रार्थ्यं विधवानां सर्व्वस्वं ग्रसथ, युष्माकं घोरतरदण्डो भविष्यति। 14 उन्नत कपटिन उपाध्यायाः द्विर्जिनश्च, यूयमेकं स्वधर्मावलम्बिनं कर्तुं सागरं भूमण्डलञ्च प्रदक्षिणीकुरुथ, 15 कञ्चन प्राप्य स्वतो द्विगुणरकबाजनं तं कुरुथ। (Geenna g1067) 16 वत अन्धपथदर्शकाः सर्व्वे, यूयं वदथ, मन्दिरस्य शपथकरणात् किमपि न देयं; किन्तु मन्दिरस्यसुवार्णस्य शपथकरणाद् देयं। 17 हे मूढा हे अन्धाः सुवर्णं तत्सुवर्णपावकमन्दिरम् अेतयोरुभयो

मध्ये किं श्रेयः? 18 अन्यस्य वदथ, यज्ञवेधाः शपथकरणात् किमपि न
 दैयं, किन्तु तदुपरिस्थितस्य नैवेद्यस्य शपथकरणाद् दैयं। 19 हे मूढा हे
 अन्याः, नैवेद्यं तनैवेद्यपावकवेदिरेतयोरुभयो मध्ये किं श्रेयः? 20 अतः
 केनयिद् यज्ञवेधाः शपथे कृते तदुपरिस्थस्य सर्वस्य शपथः क्रियते। 21
 केनयित् मन्दिरस्य शपथे कृते मन्दिरतन्निवासिनोः शपथः क्रियते। 22
 केनयित् स्वर्गस्य शपथे कृते ईश्वरीयसिंहासनतदुपर्युपविष्टयोः शपथः
 क्रियते। 23 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं पौटिनायाः
 सितय्यत्राया जुरकस्य य एशामांशान् दत्थ, किन्तु व्यवस्थाया गुरुतरान्
 न्यायदयाविशवासान् परित्यजथ; एभे युष्माभिराचरणीया अमी य न
 लंघनीयाः। 24 हे अन्धपथदर्शका यूयं मशकान् अपसारथ, किन्तु मडाज्ञान्
 ग्रसथ। 25 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं पानपात्राणां
 भोजनपात्राणाञ्च भिः परिष्कुरुथ; किन्तु तदभ्यन्तरे दुरात्मतया कलुषेण
 य परिपूर्णमास्ते। 26 हे अन्याः द्विःशिलोका आदौ पानपात्राणां
 भोजनपात्राणाञ्चभ्यन्तरे परिष्कुरुत, तेन तेषां भदिरपि परिष्कारिष्यते।
 27 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं शुक्लीकृतश्मशानस्वर्षपा
 भवथ, यथा श्मशानभवनस्य भदिरश्चास्, किन्त्वभ्यन्तरे मृतलोकानां
 कीकशैः सर्वप्रकारमलेन य परिपूर्णम्; 28 तथैव यूयमपि लोकानां समक्षं
 भदिरधार्मिकाः किन्त्वन्तःकराणेषु केवलकापट्याधर्माभ्यां परिपूर्णाः। 29
 हा हा कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं भविष्यद्वादिनां श्मशानगेहं
 निर्माथ, साधूनां श्मशाननिकेतनं शोभयथ 30 वदथ य यदि वयं स्वेषां
 पूर्वपुरुषाणां काल अस्थास्याम, तर्हि भविष्यद्वादिनां शोषितपातने तेषां
 सड्भागिनो नाभविष्याम। 31 अतो यूयं भविष्यद्वादिघातकानां सन्ताना
 एति स्वयमेव स्वेषां साक्ष्यं दत्थ। 32 अतो यूयं निजपूर्वपुरुषाणां
 परिमाणपात्रं परिपूरयत। 33 रे भुजगाः कृष्णभुजगवंशाः, यूयं कथं
 नरकदण्डाद् रक्षिष्यध्वे। (Geenna g1067) 34 पश्यत, युष्माकमन्तिकम्
 अहं भविष्यद्वादिनो बुद्धिमत् उपाध्यायांश्च प्रेषयिष्यामि, किन्तु तेषां
 कतिपया युष्माभिर्घानिष्यन्ते, कुशे य घानिष्यन्ते, केयिद् भजनभवने
 क्वाभिराधानिष्यन्ते, नगरे नगरे ताडिष्यन्ते य; 35 तेन सत्पुरुषस्य ङाबिलो
 रक्तपातमारभ्य भेरिभिः पुत्रं यं सिंभरियं यूयं मन्दिरयज्ञवेधो मध्ये
 उतवन्तः, तदीयशोषितपातं यावद् अस्मिन् देशे यावतां साधुपुरुषाणां
 शोषितपातो ऽभवत् तत् सर्वेषामागसां दण्डा युष्मासु वर्तिष्यन्ते। 36
 अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, विद्यमानेऽस्मिन् पुरुषे सर्वे वर्तिष्यन्ते। 37 हे
 यिज्ञासुः हे यिज्ञासुः नगरि त्वं भविष्यद्वादिनो उतवती, तव समीपं
 प्रेरितांश्च पाषाणैराडतवती, यथा कुक्कुटी शावकान् पक्षाधः संगृह्णाति, तथा
 तव सन्तानान् संग्रहीतुं अहं बहुवारम् अरुंश्च; किन्तु त्वं न सममन्यथाः।
 38 पश्यत यष्माकं वासस्थानम् उच्छिन्तं त्यक्ष्यते। 39 अहं युष्मान् तथ्यं
 वदामि, यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति, स धन्य एति वार्षीं यावन्
 वद्विष्यथ, तावत् मां पुनर्न द्रक्ष्यथ।

24 अनन्तरं यीशु र्थदा मन्दिराद् भदि गच्छति, तदानीं शिष्यास्तं
 मन्दिरनिर्माणां दर्शयितुमागताः। 2 ततो यीशुस्तानुवाच,
 यूयं किमेतानि न पश्यथ? युष्मानहं सत्यं वदामि, अतन्निगयनस्य
 पाषाणैकमन्यन्यापाषाणेषु परि न स्थास्यति सर्वाणि भूमिसात् कारिष्यन्ते।
 3 अनन्तरं तस्मिन् जैतुनपर्वतोपरि समुपविष्टे शिष्यास्तस्य समीपमागत्य
 गुप्तं पश्यथुः, अतो घटनाः कदा भविष्यन्ति? भवत आगमनस्य युगान्तस्य
 य किं लक्षम्? तदस्मान् वदतु। (aiōn g165) 4 तदानीं यीशुस्तानुवाचत,

अवधद्वयं, कोपि युष्मान् न भ्रमयेत्। 5 भद्वो मम नाम गृह्णन्त
 आगमिष्यन्ति, श्रीष्टोऽहमेवेति वायं वदन्तो भद्वन् भ्रमयिष्यन्ति। 6
 यूयञ्च संग्रामस्य राजस्य याऽम्बरं श्रोष्यथ, अवधद्वयं तेन यञ्चला मा
 भवत, अतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नहि। 7 अपरं देशस्य
 विपक्षो देशो राज्यस्य विपक्षो राज्यं भविष्यति, स्थाने स्थाने य दुर्भिक्षं
 मलामारी भूङ्मश्च भविष्यन्ति, 8 अतानि दुःखोपक्रमाः। 9 तदानीं लोका
 दुःखं भोजयितुं युष्मान् परकरेषु समर्पयिष्यन्ति अनिष्यन्ति य, तथा मम
 नामकारणाद् यूयं सर्वद्वितीयमनुजानां समीपे घृणाह्ला भविष्यथ। 10
 बहुषु विघ्नं प्राप्तवत्सु परस्परम् ऋतीयां कृतवत्सु य अकोऽपरं परकरेषु
 समर्पयिष्यति। 11 तथा भद्वो मृषाभविष्यद्वादिन उपाध्याय भद्वन्
 भ्रमयिष्यन्ति। 12 दुष्कर्माणां बाहुल्याञ्च भद्वान् प्रेम शीतलं भविष्यति।
 13 किन्तु यः कश्चित् शेषं यावद् धैर्यमाश्रयते, सअव परित्रायिष्यते।
 14 अपरं सर्वद्वितीयलोकान् प्रतिमाक्षी भवितुं राज्यस्य शुभसमाचारः
 सर्वजगति प्रचारिष्यते, अतोदृशि सति युगान्त उपाध्यास्यति। 15
 अतो यत् सर्वानाशुद्धाणां वस्तु दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं तद् यदा
 पुण्यस्थाने स्थापितं द्रक्ष्यथ, (यः पठति, स बुध्यतां) 16 तदानीं ये
 यिद्धदीयदेशे तिष्ठन्ति, ते पर्वतेषु पलायन्ताः। 17 यः कश्चिद् गृहपृष्ठे तिष्ठति,
 स गृहात् किमपि वस्तुनानुत्तुम् अघे नावरोहेत्। 18 यश्च क्षेत्रे तिष्ठति, सोपि
 वस्त्रमानेतुं परावृत्त्य न यायात्। 19 तदानीं गर्भिणीस्तन्यपाययित्रीणां
 दुर्गति भविष्यति। 20 अतो यष्माकं पलायनं शीतकाले विश्रामवारे वा
 यन् भवेत्, तदर्थं प्रार्थयध्वम्। 21 आ जगदारम्भाद् अतत्कालपर्यन्तं
 यादृशः कदापि नाभवत् न य भविष्यति तादृशो मडाकलेशरतदानीम्
 उपाध्यास्यति। 22 तस्य कलेशस्य समयो यदि त्व्यो न क्रियेत, तर्हि
 कस्यापि प्राणिनो रक्षाणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु मनोनीतमनुजानां
 कृते स कालो त्व्यीकरिष्यते। 23 अपरञ्च पश्यत, श्रीष्टोऽत्र विद्यते, वा
 तत्र विद्यते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान् एति वाक्यं वदति, तथापि तत् न
 प्रतीत्। 24 यतो भाक्तश्रीष्टो भाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपाध्याय यानि
 मदन्ति लक्ष्माणि चित्रकर्माणि य प्रकाशयिष्यन्ति, तै र्थि सम्भवेत् तर्हि
 मनोनीतमानवा अपि भ्रामिष्यन्ते। 25 पश्यत, घटनातः पूर्व युष्मान्
 वातांम् अवादिष्यम्। 26 अतः पश्यत, स प्रान्तरे विद्यत एति वाक्ये केनयित्
 कथितेपि भदि मां गच्छत, वा पश्यत, सान्तःपुरे विद्यते, अतद्वाक्य उक्तपि
 मा प्रतीत। 27 यतो यथा विद्युत् पूर्वदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत्
 प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याध्यागमनं भविष्यति। 28 यत्र शवस्तिष्ठति,
 तत्रेव गृध्रा मिलन्ति। 29 अपरं तस्य कलेशसमयस्याव्यवहितपरत्र
 सूर्यस्य तेजो लोपस्यते, यन्द्रमा ज्योस्नां न करिष्यति, नभसो नक्षत्राणि
 पतिष्यन्ति, गगाणीया ग्रहाश्च विरलिष्यन्ति। 30 तदानीम् आकाशमध्ये
 मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण मलातेजसा य मेधाऽहं
 मनुजसुतं नभसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्वद्वितीयया विलपिष्यन्ति।
 31 तदानीं स मडाशब्दायमानतूर्यां वादकान् निजदूतान् प्रदेष्यति, ते व्योम्न
 अकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजानान् आनीय
 भवयिष्यन्ति। 32 उदुम्बरपादस्य दृष्टान्तं शिक्षध्वं; यदा तस्य नवीनाः
 शाखा जायन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति
 यूयं जानीथ; 33 तद्द्व अतो घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपाध्याद्
 एति जानीत। 34 युष्मानहं तथ्यं वदामि, एदानीन्तनजानानां गमनात्
 पूर्वमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते। 35 नभोमेदिन्यो दुपुतयोरपि मम
 वाक् कदापि न लोपस्यते। 36 अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो

दूतो वा कोपि तद्दिनं तद्दण्डञ्च न ज्ञापयति | 37 अपरं नोडे विधमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति | 38 इलतो जवाप्लावनात् पूर्वं यद्दिनं यावत् नोडः पीतं नारोडत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवहने विवाहने च प्रवृत्ता आसन्; 39 अपरम् आप्लावितोर्यागत् यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदामासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति | 40 तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेको धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते | 41 तथा पेषण्या पिषत्योरुभयो योषितोरेका धारिष्यतेऽपर त्वाजिष्यते | 42 युष्माकं प्रभुः कस्मिन् दण्डे आगमिष्यति, तद् युष्माभिर्नावगम्यते, तस्मात् जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत | 43 कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि जागरित्वा तं सन्धिं कर्तितुम् अवारयिष्यत् तद् जानीत | 44 युष्मानिस्वधीयतां, यतो युष्माभि र्यत्र न बुध्यते, तत्रैव दण्डे मनुजसुत आयास्यति | 45 प्रभु निजपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अध्यक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः? 46 प्रभुरागत्य यं दासं तथायरन्तं वीक्षते, सअवे धन्यः | 47 युष्मानहं सत्यं वदामि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं करिष्यति | 48 किन्तु प्रभुरागन्तुं विलम्बत एति मनसि चिन्तयित्वा यो दृष्टो दासो 49 दण्डदासात् प्रदत्तुं मत्तानां सज्जे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्तते, 50 स दासो यदा नापेक्षते, यत्र दण्डं न जानाति, तद्दासवदेव तत्रभुरुपस्थास्यति | 51 तदा तं दण्डयित्वा यत्र स्थाने रोदनं एतन्तर्धर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तद्दशां निरूपयिष्यति |

25 या दश कन्याः प्रदीपान् गृह्णन्त्यो वरं साक्षात् कर्तुं भङ्गिरिताः, तामिस्तदा स्वर्ग्यारिण्यस्य सादृश्यं भविष्यति | 2 तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन् | 3 या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सज्जे गृहीत्वा तैलं न जग्मुः, 4 किन्तु सुधियः प्रदीपान् पात्रेषु तैलञ्च जग्मुः | 5 अनन्तरं वरं विलम्बिते ताः सर्व्या निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः | 6 अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्तुं भङ्गिरितेति जनरवात् 7 ताः सर्व्याः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसादयितुं आरभन्त | 8 ततो दुर्धियः सुधियं औयुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्याप्राः | 9 किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, एते युष्मानस्माञ्च प्रति तैलं न्यूनीभवत्, तस्माद् विकृतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीत | 10 तदा तासु क्रेतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सज्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविविशुः | 11 अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जग्मुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोयय | 12 किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानहं न वेदि | 13 अतो जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते | 14 अपरं स अतोदृशः कस्यचित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासात् आदूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुपपम् 15 अकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्धस्मिञ्च द्वे पोटलिके अपरस्मिञ्च पोटलिकेकाम् एत्थं प्रतिजन् समर्थं स्वयं प्रवासां गतवान् | 16 अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार | 17 यत्र दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार | 18 किन्तु यो दास अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं भिनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार | 19 तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दसैः समं गणयाञ्चकार | 20 तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद; हे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः

समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः | 21 तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव | 22 ततो येन द्वे पोटलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद, हे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृते | 23 तेन तस्य प्रभुस्तमवोयत्, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुद्विगुणीधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुभस्य भागी भव | 24 अनन्तरं य अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स अत्ये कथितवान्, हे प्रभो, त्वां कठिननरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोपतं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते | 25 अतोहं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृह्णाण | 26 तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रे दृष्टावस दास, यत्राहं न वपामि, तत्र छिन्धि, यत्र य न किरामि, तत्रेव संगृह्णामीति येदजानास्तर्हि 27 वणिक् मम वित्ताधिपं तवोचितमासीत्, येनाहमागत्य वृष्ट्या साकं भूलमुद्राः प्राप्स्यम् | 28 अतोस्मात् तां पोटलिकाम् आदाय यस्य दश पोटलिकाः सन्ति तस्मिन्पर्ययत् | 29 येन वर्धयते तस्मिन्नेवार्पिष्यते, तस्यैव य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु येन न वर्धयते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नश्यते | 30 अपरं यूयं तमकर्मण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कृन्तं एतन्तर्धर्षणञ्च विधेते, तस्मिन् भङ्गिर्भूतमसि निक्षिपत | 31 यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सज्जिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोमये सिंहासने निवेक्ष्यति, 32 तदा तत्सम्भुषे सर्व्वजातीया जना संभेदिष्यन्ति | ततो मेघपालको यथा छागेभ्योऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मादन्यम् एत्थं तान् पृथक् कृत्वावीन् 33 दक्षिणे छागांश्च वामे स्थापयिष्यति | 34 ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तास्तस्यानुग्रहंभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारम्भत् यद् राज्यम् आसादितं तदधिकुरुत | 35 यतो षुभुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत्, 36 वस्त्रहीनं मां वसनं पर्य्यधापयत्, पीडितं मां द्रष्टृमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम् आगच्छत | 37 तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयाम? वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययाम? 38 कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयाम? कदा वा त्वां नग्नं वीक्ष्य वसनं पर्य्यधापयाम? 39 कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छाम? 40 तदानीं राजा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मानहं सत्यं वदामि, ममैतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अकुरुत्, तन्मां प्रत्यकुरुत् | 41 पश्चात् स वामस्थितान् जनान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्व्वे, शैताने तस्य दूतेभ्यश्च योऽनन्तवहिरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकात् तमग्निं गच्छत | (aiōnios g166) 42 यतो क्षुधिताय महामाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त, 43 विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत्, वसनहीनं मां वसनं न पर्य्यधापयत्, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत | 44 तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामि? 45 तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमहं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोदिष्ठं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि | 46 पश्चादभ्यन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं भोक्तुं यास्यन्ति | (aiōnios g166)

26 यीशुरेतात् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये, 2 युष्माभिर्ज्ञातं दिनद्वयात् परं निस्तारमहं उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशेन हन्तुं

परकरेषु समर्पिष्यते | 3 ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः कियङ्गानाम्भो मडयायजकस्याट्टाविकायां मिलित्वा 4 केनोपायेन यीशुं धृत्वा ङन्तुं शक्नुयुरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः | 5 किन्तु तैरुक्तं मडकाले न धर्तव्यः, धृते प्रजानां कलहेन भवितुं शक्यते | 6 ततो वैधनियापुरे शिमोनाभ्यस्य कुञ्चिनो वेश्मनि यीशौ तिष्ठति 7 कायन योषा श्वेतोपलभाजनेन मडार्धं सुगन्धि तेलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोऽभ्यषेयत् | 8 किन्तु तदालोक्य तस्मिन्नुपैतैरुक्तं, कुत एतन्मपययते? 9 येदं व्यक्तेष्यत, तर्हि भूरिभूत्वं प्राच्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत | 10 यीशुना तदवगत्य ते समुदितः, योषामेनां कुतो दुःखिनीं कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत् | 11 युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेदं नासे सततं | 12 सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्त्वा मम श्मशानदानकर्माकार्षीत् | 13 अतोऽयं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमाचारः प्रचारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नाथ्याः स्मरणार्थम् कर्मेदं प्रचारिष्यते | 14 ततो द्वादशशिष्याणाम् ईर्ष्यरिथोतीययिषूदानामक अेकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्, 15 यदि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः | 16 स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं चेष्टितवान् | 17 अनन्तरं डिण्वशून्यपूपपूर्वणः प्रथमेऽदि शिष्या यीशुम् उपगत्य प्रप्रश्नुः भवतुते कुत्र वयं निस्तारमडभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः केच्छा? 18 तदा स गदितवान्, मध्येनगरममुद्रपुंसः समीपं प्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सड शिष्यैस्त्वदावले निस्तारमडभोज्यं भोक्ष्ये | 19 तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुपकर्म विधाय तत्र निस्तारमडभोज्यमासाद्यमासुः | 20 ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत् | 21 अपरं भुञ्जान उक्तवान् युष्मान् तथ्यं वदामि, युष्माकमेकां मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 22 तदा तेऽतीव दुःखिता अेकैकशो वक्तुमारंभिर, हे प्रभो, स किमं? 23 ततः स जगाद, मया साकं यो जनो भोजनपात्रे करं संक्षिपति, स अेव मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 24 मनुजसुतमथि यादृशं विभितमारस्ते, तदनुज्ञा तद्वति भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, डा डा येत् स नाजनिष्यत, तदा तस्य क्षेममभविष्यत् | 25 तदा यिषूदानामा यो जनस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्, हे गुरो, स किमं? ततः स प्रत्युक्तवान्, त्वया सत्यं गदितम् | 26 अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूषमादायेश्वरीयगुणाननूधं भंक्त्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाद, मद्रूपःस्वर्पुषिमिं गृहीत्वा षादत | 27 पश्चात् स कंसं गृह्णन् ईश्वरीयगुणाननूधं तेभ्यः प्रदाय कथितवान्, सर्वे युष्माभिरनेन पातव्यं, 28 यस्मान्नेकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मन्मूलनियमपुषणोषितं तदेतत् | 29 अपरमडं नूलगोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीइलरसं पुनः कदापि न पास्यामि | 30 पश्चात् ते गीतमेकं संगीय जैतुनाभ्यगिरिं गतवन्तः | 31 तदानीं यीशुस्तानयोयत्, अस्यां रञ्ज्यामडं युष्माकं सर्वेषां विघ्नरूपो भविष्यामि, यतो विभितमारस्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रडरिष्याम्यदं ततः | मेषाणां निवडो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति" | 32 किन्तु श्मशानात् समुन्ध्याय युष्माकमत्रेडडं गालीलं गमिष्यामि | 33 पितरस्तं प्रोवाय, भवांश्चेत् सर्वेषां विघ्नरूपो भवति, तथापि मम न भविष्यति | 34 ततो यीशुना स उक्तः, तुभ्यमादं तथ्यं कथयामि, यामिन्यामस्यां यरायायुधस्य रवात् पूर्व त्वं मां त्रि नाङ्गीकरिष्यसि | 35 ततः पितर उदितवान्, यधपि त्वया समं मर्त्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नाङ्गीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्चोयुः | 36 अनन्तरं यीशुः शिष्यैः

साकं गेत्शिमानिनामकं स्थानं प्रस्थाप्य तेभ्यः कथितवान्, अडः स्थानं गत्वा यावददं प्रार्थयिष्ये तावद् यूयमत्रोपविशत | 37 पश्चात् स पितरं सिवदियसुतो य सजिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोऽतीव व्यथितश्च भवूव | 38 तानवादीभ्य मृतीयातनेव मत्प्राणानां यातना ज्ञायते, यूयमत्र मया सार्द्धं जगृत् | 39 ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वाधोमुषः पतन् प्रार्थयाञ्चके, हे मत्पितर्यदि भवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोऽयं मत्तो दूरं यातु; किन्तु मदिच्छावत् न भवतु, त्वदिच्छावद् भवतु | 40 ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं एडडमेकमपि जगारितुं नाशकुत? 41 परीक्षायां न पतितुं जगृत् प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुधतोस्ति, किन्तु वपु दुर्बलं | 42 स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, हे मत्तात, न पीते यदि कंसमिदं मत्तो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वदिच्छावद् भवतु | 43 स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णांन्यासन् | 44 पश्चात् स तान् विडाय प्रजित्वा तृतीयवारं पूर्ववत् कथयन् प्रार्थितवान् | 45 ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्भतं शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्पयते | 46 उत्तिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति | 47 अेतकथाकथनकाले द्वादशशिष्याणामेको यिषूदानामको मुष्ययाजकलोकप्राचीनेः प्रदितान् असिधारियधिधारिणो मनुजान् गृहीत्वा तस्ममीपमुपतरथौ | 48 असौ परकरेष्वर्पयिता पूर्व तान् एतथं सङ्केतयामास, यमदं युम्भिष्ये, सोऽसौ मनुजः, सअेव युष्माभि धार्थ्यतां | 49 तदा स सपदि यीशुमुपागत्य हे गुरो, प्रणामामीत्युक्त्वा तं युयुम्भे | 50 तदा यीशुस्तमुवाय, हे मित्रं किमर्थमागतोसि? तदा तैरागत्य यीशुराक्यथ एद्रे | 51 ततो यीशोः सजिनामेकः करं प्रसार्य कोषादसिं बडिष्यत् मडयायजकस्य दासमेकमाडत्य तस्य कर्णं यिच्छेड | 52 ततो यीशुस्तं जगाद, षड्गं स्वस्थाने निधेडि यतो ये ये जना असिं धारयन्ति, तअेवासिना विनश्यन्ति | 53 अपरं पिता यथा मदनिकं स्वर्गीयदूतानां द्वादशवाडिनोऽडिकं प्रडिणुयात् मया तमुदिश्येदानीमेव तथा प्रार्थयितुं न शक्यते, त्वया किमित्थं ज्ञायते? 54 तथा सतीत्थं घटिष्यते धर्मपुस्तकस्य यदिदं वाक्यं तत् कथं सिध्येत्? 55 तदानीं यीशु जनिवदं जगाद, यूयं षड्गयष्टीन् आदाय मां किं यौरं धर्तुमायाताः? अडं प्रत्यडं युष्माभिः साकमुपविष्य समुपादिशं, तदा मां नाधरत; 56 किन्तु भविष्यद्वादिनां वाक्यानां संसिद्धये सर्वमेतदभूत् | तदा सर्वे शिष्यास्तं विडाय पलायन्त | 57 अनन्तरं ते मनुजा यीशुं धृत्वा यत्राध्यापकप्राञ्चः परिषदं कुर्वन्त उपाविशन् तत्र कियङ्गानामकमडयायजकस्यान्तिकं निन्युः | 58 किन्तु शेषे किं भविष्यतीति वेत्तुं पितरो दूरे तत्पश्चाद् प्रजित्वा मडयायजकस्याट्टाविकां प्रविष्य दासैः सडित उपाविशत् | 59 तदानीं प्रधानयाजकप्राचीनमन्त्रिणः सर्वे यीशुं ङन्तुं मृषासाक्ष्यम् अविशन्त, 60 किन्तु न लेभिर | अनेकेषु मृषासाक्षिष्यागेत्पेपि तन् प्रापुः | 61 शेषे द्वौ मृषासाक्षिणवागत्य जगदुः, पुमानयमकथयत्, अडमीश्वरमन्दिरे भंक्त्वा दिनत्रयमध्ये तन्निर्मातुं शक्नोमि | 62 तदा मडयायजक उत्याय यीशुम् अवादीत् | त्वं किमपि न प्रतिवदसि? त्वामधि किमेते साक्ष्यं वदन्ति? 63 किन्तु यीशु मीनीभूय तरथौ | ततो मडयायजक उक्तवान्, त्वाम् अमरेश्वरनाम्ना शपयामि, त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तो भवसि नवेति वद | 64 यीशुः प्रत्यवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्; अडं युष्मान् तथ्यं वदामि, एतःपरं मनुजसुतं सर्वशक्तिमतो दक्षिणपार्श्वे स्थातुं गणेशस्य जलधरानारुह्यायान्तं वीक्षध्वे | 65 तदा मडयायजको निजवसनं छित्वा

जगाए, अेष एश्वरं निन्दितवान्, अस्माकमपरसाक्ष्येण किं प्रयोजनं? पश्यत, यूयमेवास्यास्याद् एश्वरनिन्दां श्रुतवन्तः, 66 युष्माभिः किं विविच्यते? ते प्रत्ययुः, वधाडोऽयं। 67 ततो लोकेऽस्तदास्ये निष्ठीवितं केचित् प्रतलमाडत्य केचिन्धय अपेटमाडत्य बभाषिरे, 68 डे ऋष्ट त्वां कश्रुपेटमाडतवान्? एति गणायित्वा वदास्मान्। 69 पितरो बडिरङ्गन उपविशति, तदानीमेका दासी तमुपागत्य बभाषे, त्वं गावलीलीययीशोः सडयखेकः। 70 किन्तु स सर्वेषां समक्षम् अनङ्गीकृत्यावादीत, त्वया यदुच्यते, तदर्थमहं न वेदि। 71 तदा तस्मिन् बडिद्वारं गते ऽन्या दासी तं निरीक्ष्य तत्रत्यजानवदत्, अयमपि नासरतीययीशुना साद्दम् आसीत्। 72 ततः स शपथेन पुनरनङ्गीकृत्य कथितवान्, तं नरं न परिचिनोमि। 73 क्षणत् परं तिष्ठतो जना अेत्य पितरम् अवदन्, त्वमवश्यं तेषामेक एति त्वदुच्यारणमेव धीतयति। 74 किन्तु सोऽभिशाथ कथितवान्, तं जनं नाडं परिचिनोमि, तदा सपदि कुक्कुटो रुराव। 75 कुक्कुटरवात् प्राड् त्वं मां त्रिरपाहोष्यसे, यैषा वाग् यीशुनावादि तां पितरः संसृत्य बडिरित्वा षेदाद् भृशं यकन्दे।

27 प्रभाते जाते प्रधानयाजकलोकप्राचीना यीशुं ऽन्तु तत्रप्रतिकूलं मन्त्रयित्वा 2 तं बट्ट्या नीत्वा पन्तीयपीलाताप्याधिपे समर्पयामासुः। 3 ततो यीशोः परकरेव्यपयिता थिडुदास्तत्राण्डाण्डाङ्गां विदिट्वा सन्तप्तमनाः प्रधानयाजकलोकप्राचीनां समक्षं तार्त्वींशन्मुद्राः प्रतिदायावादीत, 4 अेतन्निरागोनरप्राणपरकरार्णितत् कलुषं कृतवानडं। तदा त उडितवन्तः, तेनास्माकं किं? त्वया तद् बुधयताम्। 5 ततो थिडुदा मन्दिमध्ये ता मुद्रा निक्षिप्य प्रस्थितवान् एत्वा य स्वयमात्मानमुद्धबन्ध। 6 पश्चात् प्रधानयाजकस्ता मुद्रा आदाय कथितवन्तः, अेता मुद्राः शोऽणितमूल्यं तस्माद् लाएडागारे न निधातव्याः। 7 अनन्तरं ते मन्त्रयित्वा विदेशिनां श्मशानस्थानाय ताभिः कुलावस्य क्षेत्रमकीणम्। 8 अतोऽधापि तत्स्थानं रडतक्षेत्रं वदन्ति। 9 एत्थं सति एस्त्रायेलीयसन्ताने र्थस्य मूल्यं निरुपितं, तस्य त्रिंशन्मुद्रामानं मूल्यं 10 मां प्रति परमेश्वरस्यदृष्टेशत् तेभ्य आदीयत, तेन य कुलावस्य क्षेत्रं कीर्तयित यदयं थिरिमियबविष्यद्वादिना प्रोक्तं तत् तदासिध्यत्। 11 अनन्तरं यीशो तदधिपतेः सम्मुभ उपतिष्ठति स तं पप्रच्छ, त्वं किं थिडुदीयानां राजा? तदा यीशुस्तमवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्। 12 किन्तु प्रधानयाजकप्राचीनैरभियुक्तने तेन किमपि न प्रत्यवादि। 13 ततः पीलातेन स उडितः, एमे त्वत्प्रतिकूलतः कति कति साक्ष्यं ददति, तत् त्वं न शृणोषि? 14 तथापि स तेषामेकस्यापि वयस उत्तरं नोडितवान्; तेन सोऽधिपति र्भडाथिन्नं विदामास। 15 अन्यथ्य तन्मडकालेऽधिपतेरेतादृशी रातिरासीत्, प्रजा थं कञ्चन बन्धिन्ं याचन्ते, तमेव स मोचयतीति। 16 तदानीं बरब्बानामा कश्चित् ष्यातबन्ध्यासीत्। 17 ततः पीलातस्तत्र मिलितान् लोकान् अपृच्छत्, अेष बरब्ब्या बन्धी ष्रीष्टविष्यातो यीशुश्चैतयोः कं मोचयिष्यामि? युष्माकं किमिप्सितं? 18 तैरीश्वर्या स समर्पित एति स ज्ञातवान्। 19 अपरं विचारसनोपवेशनकाले पीलातस्य पन्तीय भृत्यं प्रडित्य तस्मै कथयामास, तं धार्मिकमनुजं प्रति त्वया किमपि न कर्तव्यं; यस्मात् तदुक्तेऽधाडं स्वप्ने प्रभूतकष्टमलमे। 20 अनन्तरं प्रधानयाजकप्राचीना बरब्ब्यां याचिन्त्यादात् यीशुञ्च ऽन्तु सकललोकान् प्रावर्तयन्। 21 ततोऽधिपतिस्तान् पृष्टवान्, अेतयोः कडलं मोचयिष्यामि? युष्माकं केच्छा? ते प्रोयु बरब्ब्यां। 22 तदा पीलातः पप्रच्छ, तर्हि थं ष्रीष्टं वदन्ति, तं यीशुं किं करिष्यामि? सर्वे कथयामासुः, स कुशेन विध्यतां। 23

ततोऽधिपतिरवादीत्, कुतः? किं तेनापराद्धं? किन्तु ते पुनरुचै र्जगद्; स कुशेन विध्यतां। 24 तदा निजवाक्यमत्राहामभूत्, कलड्वाथ्यभूत्, पीलात एति विलोक्य लोकानां समक्षं तोयमादाय करी प्रक्षाल्यावोचत्, अेतस्य धार्मिकमनुष्यस्य शोऽणितपाते निर्दोषोऽड, युष्माभिरवे तद् बुधयतां। 25 तदा सर्वाः प्रजाः प्रत्यवोचन्, तस्य शोऽणितपातापराधोऽस्माकम् अस्मत्सन्तानानाञ्चोपरि भवतु। 26 ततः स तेषां समीपे बरब्ब्यां मोचयामास यीशुञ्च कषाभिराडत्य कुशेन वेधितुं समर्पयामास। 27 अनन्तरम् अधिपतेः सेना अधिपते गूडं यीशुमानीय तस्य समीपे सेनासमूहं संजगद्;। 28 ततस्ते तस्य वसनं मोचयित्वा कृषणलोडितवर्णवसनं परिधापयामासुः 29 कएटकानां मुकुटं निर्भाय तथ्छिरसि ददुः, तस्य दक्षिणकरे वेत्रमेकं दत्वा तस्य सम्मुपे ज्ञानूनि पातयित्वा, डे थिडुदीयानां राजन्, तुभ्यं नम एत्युक्त्या तं तिरश्चुङ्क, 30 ततस्तस्य गात्रे निष्ठीवं दत्वा तेन वेत्रेण शिर आञ्जुः। 31 एत्थं तं तिरश्कृत्य तद् वसनं मोचयित्वा पुनर्निजवसनं परिधापयाञ्चुङ्क, तं कुशेन वेधितुं नीतवन्तः। 32 पश्चात्ते बडिर्भूय कुरीणीयं शिमोन्नामकमेकं विलोक्य कुशं वोढुं तमादिरे। 33 अनन्तरं गुल्गुलाम् अर्थात् शिरस्कपालनामकरस्थानम् पस्थाय ते यीशवे पित्तमिश्रिताम्बरसं पातु ददुः, 34 किन्तु स तमास्वाध न पपी। 35 तदानीं ते तं कुशेन संविध्य तस्य वसनानि गुटिकापातेन विभज्य जगद्;, तस्मात्, विभजन्तेऽधरीयं मे ते मनुष्याः परस्परं। मडुनरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य। | यदेतदयं भविष्यद्वादिर्भिरुक्तमासीत्, तदा तद् असिध्यत्, 36 पश्चात् ते तत्रोपविश्य तद्रक्षाणकर्व्विणि नियुक्तास्तस्थुः। 37 अपरम् अेष थिडुदीयानां राजा यीशुरित्यपावदविपिप्रत्रं तथ्छिरस उर्द्वेव्ये योजयामासुः। 38 ततस्तस्य वामे दक्षिणे य द्वौ यैरी तेन साकं कुशेन विविधुः। 39 तदा पान्था निजशिरो लाडयित्वा तं निन्दतो जगद्;, 40 डे एश्वरमन्दिरेभञ्जक दिनत्रये तन्निर्भाताः स्वं रक्ष, येत्वमीश्वरसुतस्तर्हि कुशाएवरोड। 41 प्रधानयाजकाध्यापकप्राचीनाश्च तथा तिरश्कृत्य जगद्;, 42 सोऽन्यजनानावत्, किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति। यदीस्त्रायेलो राजा भवेत्, तर्हिदानीमेव कुशाएवरोडतु, तेन तं वयं प्रत्येष्यामः। 43 स एश्वरे प्रत्याशाभकरोत्, यदीश्वरस्तस्मिन् सन्तुष्टस्तर्हिदानीमेव तमवेत्, यतः स उडतवान् अडभीश्वरसुतः। 44 यौ स्तेनौ साकं तेन कुशेन विद्वां तौ तद्वेव तं निनिन्दतुः। 45 तदा द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सर्वदृष्टे तमिरे बभूव, 46 तृतीययामे "अेली अेली लामा शिवक्तनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो मामत्याक्षीः? यीशुर्च्यैरिति जगाए। 47 तदा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा बभाषिरे, अयम् अेलियमाडूयति। 48 तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गुडित्वा तत्राम्बरसं दत्वा नलेन पातुं तस्मै ददौ। 49 एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः। 50 यीशुः पुनरुचैराडूय प्राणान् जडौ। 51 ततो मन्दिरेस्य विच्छेदसन्म उर्द्वेव्याएधो यावत् छिधमानं द्विधाभवत्, 52 भूमिश्चकम्पे (भूधरोव्यदीर्यत य। श्मशाने मुक्ते भूरिपुण्यवतां सुप्तदेहा उडतिष्ठन्, 53 श्मशानाद् वडिर्भूय तदुत्थानात् परं पुण्यपुत्रं गत्वा बडुजनान् दशयामासुः। 54 यीशुरक्षणाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्स्वनिश्चत्र तादृशीं भुङ्ग्मादिघटनां दृष्ट्वा भीता अवदन्, अेष एश्वरपुत्रो भवति। 55 या बडुयोषितो यीशुं सेवमाना गावलीवस्तत्रयाद्वागतस्तासां मध्ये 56 मगदलीनी मरियम् याडूव्योशयो मांता या मरियम् सिबदियपुत्रयो मांता य योषित अेता दूरे तिष्ठन्तो ददृशुः। 57 सन्ध्यायां सत्यम् अरिमथियानगरस्य यूषङ्गामा धनी मनुषो यीशोः शिष्यत्वात् 58 पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः

कायं यथाचे, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश | 59 यूषङ् तत्कायं नीत्वा शुशिवस्त्रेण्णाच्छाध 60 स्वार्थं शौले यत् श्मशानं यज्मान, तन्मध्ये तत्कायं निधाय तस्य द्वारे वृद्धत्वापात्रं ददौ | 61 किन्तु मग्दलीनी मरियम् अन्यमरियम् अत्रे स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्भुज उपविविशतुः | 62 तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽऽदिनि प्रधानयाजकाः द्विःशिनश्च मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्, 63 हे महेच्छ स प्रतारको ज्वन अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानादुत्थास्यामि तद्वाक्यं स्मरामो वयं; 64 तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति, स श्मशानादुदतिष्ठत्, तथा सति प्रथमभ्रान्तेः शेषीयभ्रान्ति मंडती भविष्यति | 65 तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिगण आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं रक्षयत | 66 ततस्ते गत्वा तद्दूरपाषाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिगणं नियोज्य श्मशानं रक्षयामासुः |

28 ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताहप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मग्दलीनी मरियम् अन्यमरियम् च श्मशानं द्रष्टुमागता | 2 तदा मडान् भूकम्पोऽभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादेवरुह्य श्मशानद्वारात् पाषाणमपसार्य तदुपर्युपविवेश | 3 तद्दहनं विधुदत् तेजोमयं वसनं छिमशुभ्रञ्च | 4 तदानीं रक्षिगणस्तद्भयात् कम्पिता भूतवद् भवूवः | 5 स दूतो योषितो जगाद, यूयं मा भैष्ट, कुशादतयीशुं मृगयध्वे तदहं वेदि | 6 सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोत्थितवान्; अतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत | 7 तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमत्रे गालीलं यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे, पश्यताहं वार्तामिमां युष्मानवादिषं | 8 ततस्ता भयात् मडान्दाञ्च श्मशानात् तूर्णं बडिर्भूय तच्छिष्यान् वार्तां वक्तुं धावितवत्यः | किन्तु शिष्यान् वार्तां वक्तुं यान्ति, तदा यीशु ईर्शनं दत्वा ता जगाद, 9 युष्माकं कल्याणं भूयात्, ततस्ता आगत्य तत्पादयोः पतित्वा प्रारोभुः | 10 यीशुस्ता अवादीत्, मा बिभीत, यूयं गत्वा मम भ्रातृन् गालीलं यातुं वदत, तत्र ते मां द्रक्ष्यन्ति | 11 स्त्रियो गच्छन्ति, तदा रक्षिगणं केचित् पुरं गत्वा यधद् घटितं तत्सर्व्वं प्रधानयाजकान् ज्ञापितवन्तः | 12 ते प्राचीनैः समं संसदं कृत्वा मन्त्रयन्तो बडुमुद्राः सेनाभ्यो दत्त्वावदन्, 13 अस्मासु निद्रितेषु तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वानयन्, एति यूयं प्रयासयत | 14 यधेतदधिपतेः श्रोत्रगोचरीभवेत्, तर्हि तं बोधयित्वा युष्मानविष्यामः | 15 ततस्ते मुद्रा गृहीत्वा शिक्षानुज्ञं कर्म यकुः, यिद्धीयानां मध्ये तस्याधापि किंवदन्ती विधते | 16 अेकादश शिष्या यीशुनिःश्रुपितागालीलस्यार्द्रि गत्वा 17 तत्र तं संवीक्ष्य प्रारोभुः, किन्तु केचित् सन्दिग्धवन्तः | 18 यीशुस्तेषां समीपमागत्य व्याहृतवान्, स्वर्गमेदिन्योः सर्व्वाधिपतित्वभारो मध्यर्पित आस्ते | 19 अतो यूयं प्रयाय सर्व्वेदशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च नाम्ना तानवगाहयत; अहं युष्मान् यधदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशत | 20 पश्यत, जगदन्तं यावत् सदाहं युष्माभिः साकं तिष्ठामि | एति | (aiōn g165)

भार्कः

1 ईश्वरपुत्रस्य यीशुश्रीष्टस्य सुसंवादादरम्भः | 2 भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु विपिरित्वाभास्ते, पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्रे प्रेषयाम्यहम् | गत्वा त्वदीयपन्थानं स हि परिच्छरिष्यति | 3 "परमेशस्य पन्थानं परिच्छरुत सर्वतः | तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना | " इत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्वयः | 4 सअवेव योऽनं प्रान्तरे भजिजतवान् तथा पापमार्जननिमित्तं मनोव्यावर्तकभज्जनस्य कथाञ्च प्रचारितवान् | 5 ततो यिहुदादेशयिउशासलमगरनिवासिनः सर्वे लोका बहिर्भूत्वा तस्य समीपमागत्य स्वानि स्वानि पापाच्यङ्गीकृत्य यद्दैनन्धां तेन भजिजता बभूवुः | 6 अस्य योऽनः परिधेयानि कमेवकलोमजानि, तस्य कटिबन्धनं याम्भोजातम्, तस्य भक्ष्याणि य शूद्रकीटा वन्यमधूनि यासन् | 7 स प्रचारयन् कथयाञ्चक्रे, अहं नम्रीभूय यस्य पाहुकाबन्धनं मोचयितुमपि न योग्योस्मि, तादृशो मतो गुरुतर अेकः पुरुषो मत्यश्रादागच्छति | 8 अहं युष्मान् जले भजिजतवान् किन्तु स पवित्र आत्मानि संभज्जयिष्यति | 9 अपरञ्च तस्मिन्नेव काले गालीलादेशस्य नासरदूत्रामाद् यीशुरागत्य योऽना यद्दैनन्धां भजिजतोऽभवत् | 10 स जवाहुत्थितमात्रो मेघद्वारं मुक्तं कपोतवत् स्वस्योपरि अवरोहन्मात्मानञ्च दृष्टवान् | 11 त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वय्येव मममहासन्तोषे इयमाकाशीया वाणी बभूव | 12 तस्मिन् काले आत्मा तं प्रान्तरमध्यं निनाय | 13 अथ स यत्वारिशिद्धानि तस्मिन् स्थाने वन्यपशुभिः सह तिष्ठन् शैताना परीक्षितः; पश्चात् स्वर्गायदूतास्तं सिषेविरि | 14 अनन्तरं योऽनि बन्धनालये बद्धे सति यीशु गालीलादेशमागत्य ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहं प्रचारयन् कथयामास, 15 कालः सम्पूर्णं ईश्वरराज्यञ्च समीपमागतं; अतोऽेतो यूयं मनांसि व्यावर्तयध्वं सुसंवाहे य विश्वासित | 16 तदनन्तरं स गालीलीयसमुद्रस्य तीरे गच्छन् शिमोनं तस्य भ्राता अन्द्रियनामा य इमौ द्वौ जनौ मत्स्यधारिणौ सागरमध्ये जालं प्रक्षिपन्तौ दृष्ट्वा तावदवदत्, 17 युवां मम पश्चादागच्छतं, युवामहं मनुष्यधारिणौ करिष्यामि | 18 ततस्तौ तत्क्षणाभवे जालानि परित्यज्य तस्य पश्चात् जग्मतुः | 19 ततः परं तस्थानात् किञ्चिद् दूरं गत्वा स सिवदीपुत्रयाकूब् तद्भ्रातृयोऽनं य इमौ नौकायां जालानां जालं द्वारयन्तौ दृष्ट्वा तावाहुयत् | 20 ततस्तौ नौकायां वेतनभुक्तिः सहितं स्वपितरं विहाय तत्पश्चादीयतुः | 21 ततः परं कङ्कर्नाडुनामकं नगरमुपस्थापय स विश्रामदिवसे भजनञ्च प्रविश्य समुपदिदेश | 22 तस्योपदेशाल्लोका आश्चर्यं मेनिरि यतः सोऽध्यापकाइव नोपदिशन् प्रभावेवानिव प्रोपदिदेश | 23 अपरञ्च तस्मिन् भजनगृहे अपवित्रभूतेन त्रस्त अेको मानुष आसीत् | स यीशुऽहं कृत्वा कथयाञ्चक्रे 24 भो नासरतीय यीशो त्वमस्मान् त्यज, त्वया सहस्रमाकं कः सम्बन्धः? त्वं किमस्मान् नाशयितुं समागतः? त्वमीश्वरस्य पवित्रलोक इत्यहं जानामि | 25 तदा यीशुस्तं तर्जयित्वा जगाह तूष्णीं भव एतो बहिर्भव य | 26 ततः सोऽपवित्रभूतस्तं सम्भीड्य अत्युच्चैश्चीकृत्य निर्जगाम | 27 तेनैव सर्वे यमत्कृत्य परस्परं कथयाञ्चक्रिरे, अहो किमिदं? कीदृशोऽयं नय उपदेशः? अनेन प्रभावेनापवित्रभूतेषाञ्चापितेषु ते तदाज्ञानवर्तिनो भवन्ति | 28 तदा तस्य यशो गालीलाश्रतुर्दिक्स्थसर्वदेशान् व्याप्नोत् | 29 अपरञ्च ते भजनगृहाद् बहिर्भूत्वा याकूब्बोऽनन्त्यां सह शिमोन आन्द्रियस्य य निवेशनं प्रविशुः | 30 तदा पितरस्य श्वश्रूञ्चर्वरपीडिता

शय्यायामास्त एति ते तं अटिति विज्ञापयाञ्चक्रे | 31 ततः स आगत्य तस्या इस्तं धृत्वा तामुदस्थापयत्; तदैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः परं सा तान् सिषेवे | 32 अथास्तं गते रवौ सन्ध्याकाले सति लोकास्तत्समीपं सर्वान् रोगिणो भूतधृतांश्च समानिन्युः | 33 सर्वे नागरिका लोका द्वारि संमिलिताश्च | 34 ततः स नानाविधरोगिणो बहून् मनुजानरोगिणश्चकार तथा बहून् भूतान् त्याज्याञ्चकार तान् भूतान् किमपि वाक्यं वदतुं निषिधेयं य यतोऽेतोस्ते तमजानन् | 35 अपरञ्च सोऽतिप्रत्युषे वस्तुतस्तु रात्रिशेषे समुत्थाय बहिर्भूय निर्जनं स्थानं गत्वा तत्र प्रार्थयाञ्चक्रे | 36 अनन्तरं शिमोनं तत्सङ्गिनश्च तस्य पश्चाद् गतवन्तः | 37 तद्दृष्ट्वा प्राप्य तमवदन् सर्वे लोकास्तान् मृगयन्ते | 38 तदा सोऽकथयत् आगच्छत वयं समीपस्थानि नगराणि यामः, यतोऽहं तत्र कथां प्रचारयितुं बहिरागमम् | 39 अथ स तेषां गालीलादेशस्य सर्वेषु भजनगृहेषु कथाः प्रचारयाञ्चक्रे भूतानत्याज्यञ्च | 40 अनन्तरमेकः कुष्ठो समागत्य तत्सम्भुषे जनुपातं विनयञ्च कृत्वा कथितवान् यदि भवान् इच्छति तर्हि मां परिच्छर्तुं शक्नोति | 41 ततः कृपालु र्थोऽस्य; कुरी प्रसार्यं तं स्पृष्ट्वा कथयामास 42 ममेच्छा विधते त्वं परिच्छृतो भव | अेतत्कथायाः कथनमात्रात् स कुष्ठो रोगान्मुक्तः परिच्छृतोऽभवत् | 43 तदा स तं विसृजन् गृहमादिश्य जगाह 44 सावधानो भव कथामिमां कमपि मा वद; स्वात्मानं याजकं दर्शय, लोकैभ्यः स्वपरिच्छृतेः प्रमाणदानाय मूसानिर्णीतं यदानं तद्दुस्तुजस्व य | 45 किन्तु स गत्वा तत् कर्म इत्थं विस्तार्य प्रचारयितुं प्रारभे तेनैव यीशुः पुनः सप्रकाशं नगरं प्रवेष्टुं नाशक्नोत् ततोऽेतोर्बहिः काननस्थाने तस्यो; तथापि यतुर्दिग्भ्यो लोकास्तस्य समीपमायुः |

2 तदनन्तरं यीशै कतिपयदिनानि विलम्ब्य पुनः कङ्कर्नाडुमगरं प्रविष्टे स गृह आस्त एति किंवदन्त्या तत्क्षणां तत्समीपं बहवो लोका आगत्य समुपतस्थुः, 2 तस्माद् गृहमध्ये सर्वेषां कृते स्थानं नाभवद् द्वारस्य यतुर्दिक्ष्वपि नाभवत्, तत्काले स तान् प्रति कथां प्रचारयाञ्चक्रे | 3 ततः परं लोकाश्चतुर्भिर्भानवेरकं पक्षाघातिनं वाहयित्वा तत्समीपम् आनित्युः | 4 किन्तु जनानां बहुत्वात् तं यीशोः सम्भुषमानेतुं न शक्नुवन्तो यस्मिन् स्थाने स आस्ते तद्दुपरिगृहपृष्ठं भिनित्वा छिद्रं कृत्वा तेन मार्गेण सशयं पक्षाघातिनम् अवरोडयामासुः | 5 ततो यीशुस्तेषां विश्वासं दृष्ट्वा तं पक्षाघातिनं बभाषे हे वत्स तव पापानां मार्जनं भवतु | 6 तदा कियन्तोऽध्यापकारस्तत्रोपविशन्तो मनोभिर्वितर्कयाञ्चक्रे; अेष मनुष्य अेतादृशीमीश्वरनिन्दं कथां कुतः कथयति? 7 ईश्वरं विना पापानि माहुं कस्य सामर्थ्यम् आस्ते? 8 इत्थं ते वितर्कयन्ति यीशुस्तत्क्षणां मनसा तद् बुद्ध्या तानवदद् यूयमन्तःकराः कुत अेतानि वितर्कयथ? 9 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटे ययौ; लोकनिवले तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 10 किन्तु पृथिव्यां पापानि माहुं मनुष्यपुत्रस्य सामर्थ्यमस्ति, अेतद् युष्मान् ज्ञापयितुं (स तस्मै पक्षाघातिने कथयामास) 11 उत्तिष्ठ तव शय्यां गृहीत्वा स्वगृहं याहि, अहं त्वामिदम् आज्ञापयामि | 12 ततः स तत्क्षणात् उत्थाय शय्यां गृहीत्वा सर्वेषां साक्षात् जगाम; सर्वे विस्मिता अेतादृशं कर्म वयम् कदापि नापश्याम, इमां कथां कथयित्वाेश्वरं धन्यमब्रुवन् | 13 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटे ययौ; लोकनिवले तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 14 अथ गच्छन् इरसञ्चयगृहं उपविष्टम् आह्वीयपुत्रं लेविं दृष्ट्वा तमाहुय कथितवान् मत्पश्चात् त्वामामय्य ततः स उत्थाय तत्पश्चाद् ययौ | 15 अनन्तरं यीशौ

तस्य गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बहवः क्रमत्रायिनः पापिनश्च तेन तच्छिष्यैश्च सङ्घोपविविशुः, यतो बहवस्तत्पश्चादाजगमुः। 16 तदा स क्रमत्रायिभिः पापिभिश्च सङ्घं भादति, तद् दृष्ट्वाध्यापकः द्विशिनश्च तस्य शिष्यान्युयुः क्रमत्रायिभिः पापिभिश्च सङ्घाथं कुतो भुङ्क्ते पिवति य? 17 तद्वाक्यं श्रुत्वा यीशुः प्रत्युवाय, अरोगिणोऽङ्कानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु रोगिणामेव; अङ्घं धार्मिकानां ह्यनु नागतः किन्तु मनो व्यावर्तयितुं पापिन एव। 18 ततः परं योऽनः द्विशिनाओपवासायारिशिष्या यीशोः समीपम् आगत्य कथयामासुः, योऽनः द्विशिनाओ शिष्या उपवसन्ति किन्तु भवतः शिष्या नोपवसन्ति किं कारणात्स्य? 19 तदा यीशुस्तान् अभिषेच यावत् कालं सभिभिः सङ्घं कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तेः सङ्घं तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति। 20 यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवसन्त्यन्ति। 21 कोऽपि जनः पुरातनवस्त्रं नूतनवस्त्रं न सीव्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सङ्घं सेवने कुते शोणं वस्त्रं छिद्यते तस्मात् पुनर्भङ्गत् छिद्रं जायते। 22 कोऽपि जनः पुरातनकुटुम्बु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुटुम्बो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुटुम्बश्च नश्यति, अतएव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुटुम्बु स्थापनीयः। 23 तदनन्तरं यीशु र्थं विभ्रामवारं शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीश्रेणुं प्रवृत्ताः। 24 अतः द्विशिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विभ्रामवारं यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एभे कुतः कुर्वन्ति? 25 तदा स तेभ्योऽकथयत् दायूद् तस्मिन्नाश्रमभक्ष्यात्मावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्? 26 अबियाथर्नामके मडायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूजा याजकान् विनाचस्य कस्यापि न भक्ष्यास्तानेव भुज्जुजे सङ्घोकोऽपि एदौ। 27 सोऽपरमपि जगाद, विभ्रामवारो मनुष्याथमेव निरुपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विभ्रामवारार्थं नैव। 28 मनुष्यपुत्रो विभ्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते।

3 अनन्तरं यीशुः पुनर्भजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कवस्त्रं अङ्को मानव आसीत्। 2 स विभ्रामवारं तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बहवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः। 3 तदा स तं शुष्कवस्त्रं मनुष्यं जगाद मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठ। 4 ततः परं स तान् प्रपश्य विभ्रामवारं छितमछितं तथा छिद्रं प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं कराणीयं? किन्तु ते निःशब्दास्तस्युः। 5 तदा स तेषामन्तःकरणाणां काठिन्याद्धेतोः दुःखितः कोधात् यतुंदेशो दृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं वस्त्रं विस्तारय, ततस्तेन वस्त्रं विस्तृतं तद्दस्तोऽन्यवस्त्रवद् अरोगो जातः। 6 अथ द्विशिनः प्रस्थाथ तं नाशयितुं हेरोदीथैः सङ्घं मन्त्रयितुमारंभिरै। 7 अतएव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सङ्घं पुनः सागरसमीपं गतः; 8 ततो गादीत्यिडूदा-यिडूदाश्रम-एदोम-यर्दनीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदोः समीपवासिलोकासमूहश्च तस्य मङ्गलार्थाणां वार्त्तं श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः। 9 तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति इत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान्। 10 यतोऽनेकमनुष्याणांमरोग्यकरणाद् व्याधिरास्ताः सर्वे तं स्मरुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः। 11 अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तच्चरणयोः पतित्वा प्रोथैः प्रोथुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः। 12 किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाय स्वं परियायितुं निषिद्धवान्। 13 अनन्तरं स पर्यंतमारुह्य थं यं प्रतिच्छा

तं तमाडूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः। 14 तदा स द्वादशजानान् स्वेन सङ्घं स्थातुं सुसंवाद्यप्रयायय प्रेरिता भवितुं 15 सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्रातुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्। 16 तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो 17 याडूब् तस्य भ्राता योऽन् य आन्द्रियः द्विबिपो बर्धलमयः, 18 मथी थोमा य आल्दीयपुत्रो याडूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परवस्तेष्वर्पयिष्यति स एष्करियोतीथयिडूदाश्च। 19 स शिमोने पितर इत्युपनाम एदौ याडूब्ब्योऽन्त्यां य भिनेरिगिश् अर्थतो मेधनापुत्रायित्युपनाम एदौ। 20 अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्भङ्गं जनसमागमोऽभवत् तस्मात्ते भोक्तुमभ्यवकाशं न प्राप्ताः। 21 ततस्तस्य सुहृद्वलोका एभां वार्त्तां प्राप्य स वदन्नामोऽपि एतत् कथां कथयित्वा तं धृतवानेतुं गताः। 22 अपरञ्च यिडूदाश्रम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगदुरयं पुरुषो भूतपत्याबिष्टस्तेन भूतपतिना (भूतान् त्याजयति)। 23 ततस्तान्नाडूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतान् त्याजयितुं शक्नोति? 24 किञ्चन राजक्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राजक्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति। 25 तथा कस्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोऽपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति। 26 तद्दत्तं शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोऽपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तुच्छिन्नो भवति। 27 अपरञ्च प्रबलं जनं प्रथमं न बद्ध्वा कोऽपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति। 28 अतोऽहेतो र्थमभ्यमङ्गलं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दाञ्च कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वेषामपरधानां क्षमा भवितुं शक्नोति, 29 किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोऽन्तर्दाऽस्यार्द्धो भविष्यति। (aiōn g165, aiōnios g166) 30 तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतदथाहेतोः स इत्थं कथितवान्। 31 अथ तस्य माता भ्रातृगणैश्चागत्य बहिस्तिष्ठन्तो लोकान् प्रेष्य तमाडूतवन्तः। 32 ततस्तत्सन्निधी समुपविष्टा लोकास्तं अभिषेरे पश्य बहिस्त्वव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति। 33 तदा स तान् प्रत्युवाय मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास 34 पश्यतैते मम माता भ्रातरश्च। 35 यः कश्चिद् एश्वरस्येष्टां कियं करोति स एव मम भ्राता भगिनी माता य।

4 अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपेष्टुं प्रारंभे, ततस्तत्र बडूजानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्वे लोकाः समुद्रकूले तस्थुः। 2 तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बहुपदिष्टवान् उपदिष्टान् कथितवान्, 3 अवधानं कुरुत, अङ्को बीजवत्ता बीजानि वान्तु गतः; 4 वपनकाले कियन्ति बीजानि मार्गपाश्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिण एते तानि यप्ताः। 5 कियन्ति बीजानि स्वल्पमृत्तिकावत्पाषाणभूमौ पतितानि तानि मृदोल्पवत् शीघ्रमडुरितानि; 6 किन्तुद्विदे सूर्ये द्यधानि तथा मूलानो नाधोगतवत् शुष्काणि य। 7 कियन्ति बीजानि कण्टकवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकानि संवृष्ट्य तानि जगसुस्तानि न य इलितानि। 8 तथा कियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्ट्य इवान्युत्पादितानि कियन्ति बीजानि त्रिशदुणानि कियन्ति पृथिगुणानि कियन्ति शतगुणानि इवानि इलितवन्ति। 9 अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं कर्णो स्तः स शृणोतु। 10 तदनन्तरं निर्जनसमये तस्मिन् द्विदशशिष्याश्च तं तद्दृष्टान्तवाक्यस्यार्थं पप्रस्थुः। 11 तदा स तानुदितवान् एश्वरराज्यस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं

युष्माकमधिकारोऽस्ति; 12 किन्तु ये वहिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्भनःसु कदापि परिवर्तितेषु तेषां पापान्यभोयधिष्यन्त," अतोऽतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि। 13 अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्वान् दृष्टान्तान् भोस्त्यध्वे? 14 बीजवन्ता वाक्यरूपालि बीजानि वपति; 15 तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूप्तानि तानि वाक्यरूपालि बीजान्यनयति तत्रेव उतबीजमार्गापार्श्वैस्वरूपाः। 16 ये जना वाक्यं श्रुत्वा सदसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्वैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यदेतोः 17 कुत्रचित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विघ्नं प्रानुवन्ति तत्रेव उतबीजपाशात्भूमिस्वरूपाः। 18 ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी चिन्ता धनभ्रान्ति विषयलोभश्च अत्रेते सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विडुवा भवति (aīṅ 9165) 19 तत्रेव उतबीजसकटसकटभूमिस्वरूपाः। 20 ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तत्रेव उतबीजोर्वरभूमिस्वरूपाः। 21 तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जना दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः भद्राया अधे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं? 22 अतोऽतो र्यन् प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति। 23 यस्य श्रोतुं कर्णो स्तः स शृणोतु। 24 अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुष्व तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिभाष्यते तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिभाष्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते। 25 यस्याश्रये वदते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वदते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते। 26 अनन्तरं स कथितवान् अको लोकाः क्षेत्रे बीजान्युत्त्वा 27 जगरानिद्राभ्यां द्विवानि शं गमयति, परन्तु तद्वीजं तस्याज्ञातत्रुपेणाङ्कुरयति वदते यः 28 यतोऽतोः प्रथमतः पत्रालि ततः परं कणिशानि तत्पश्चात् कणिशपुष्पानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पादयति; 29 किन्तु इलेषु पक्केषु शस्यखेनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यं। 30 पुनः सोऽडकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सह वा तद्गुणमास्यामि? 31 तत् सर्षपकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्वपृथिवीस्थबीजान् क्षुद्रं 32 किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्त्वाः शाभाश्च जायन्ते ततस्तच्छायां पक्षिणो आश्रयन्ते। 33 एतन् तेषां बोधानुरूपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्, 34 दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्। 35 तद्विनश्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽडकथयद् आगच्छत ययं पारं याम। 36 तदा ते लोकान् विस्मृत्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौकाया प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तथा सह स्थिताः। 37 ततः परं महाउत्थलशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेषु जलैः पूर्याभवन्व्य। 38 तदा स नौकायश्चाद्भागो उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगरयित्वा जगद्; 39 तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रत्रोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽप्यिन्स्तरङ्गोऽभूत्। 40 तदा स तानुवाय यूयं कुत अतोऽदृशङ्गाकुला भवत? किं वो विश्वासो नास्ति? 41 तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारोभिरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशाद्दिशो कीदृशं मनुजः।

5 अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिरेरीयप्रदेश उपतस्थुः। 2 नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अकः श्मशानाद्येत्यं तं साक्षात् यकार। 3 स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शृङ्गभवेन बह्व्या स्थापयितुं नाशक्तोत्। 4 जनैर्वारं निगोः शृङ्गभलैश्च स बह्वोपि शृङ्गभलायाकृष्य भोयितवान् निगोऽनि य भक्त्या भाएः भाएः कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक। 5 द्विवानि शं सदा पर्यन्तं श्मशानत्र भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् ग्रावमिश्च स्वयं स्वं कृतवान्। 6 स यीशुं दूरतः पश्यन्नेव धावन् तं प्राणनाम उरैरुर्वश्चोवाय, 7 हं सर्वोपरिस्वैश्वरपुत्र यीशो भवता सह मे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातय। 8 यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नाद् बहिर्निर्गच्छ। 9 अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वयमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम भाङ्निनी। 10 ततोऽस्मान् देशान् प्रेषयति ते तं प्रार्थयन्त। 11 तदानीं पर्यन्तं निकषा बृहन् वराड्व्रजश्चरन्नासीत्। 12 तस्माद् भूता विनयेन जगद्; अमुं वराड्व्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रष्टिषु। 13 यीशुनानुज्ञातस्तेऽपवित्रभूता बहिर्निर्गच्छ वराड्व्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराडा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसदस्रसंङ्घ्यकाः कटकन महाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जडुः। 14 तस्माद् वराडपालकाः पलायमानाः पुरे ग्रामे य तद्वर्तं कथयाञ्चक्रुः। तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं बहिर्जग्मुः 15 यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् भाङ्निनीभूतग्रस्तं नरं सवस्त्रं सयेतनं समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा विभ्युः। 16 ततो दृष्टतत्कार्यं लोकास्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराड्व्रजस्यापि तां घटनां वार्णयामासुः। 17 ततस्ते स्वसीमातो बहिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारोभिरे। 18 अथ तस्य नौकारोडणकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सह स्थातुं प्रार्थयते; 19 किन्तु स तमननुमत्या कथितवान् त्वं निजात्मीयानां समीपं गृह्यञ्च गच्छ प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि कर्माणि कृतवान् तानि तान् ज्ञापय। 20 अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्वार्थार्थं कर्म टिकापलिहेशे प्रचारयितुं प्रारब्धवान् ततः सर्वे लोका आश्रयार्थं मेनिरे। 21 अनन्तरं यीशो नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बहुलोकाणां समागमोऽभूत्। 22 अपरं याथीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृहस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यरणयोः पतित्वा बहु निवेध कथितवान्; 23 मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेत्य तदारोग्याय तस्या गात्रे ऽस्तम् अर्पयतु तेनेव सा जिविष्यति। 24 तदा यीशुस्तेन सह यलितः किन्तु तत्पश्चाद् बहुलोकाश्चलित्वा ताद्वारे पतिताः। 25 अथ द्वादेशवर्षाणि प्रदररोगेण 26 शीर्षां चिकित्सकानां नानाचिकित्साभिश्च दुःखं लुक्तवती य सर्वस्वं व्यथित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य पुनरपि पीडितासीत्य 27 या स्त्री सा यीशो वर्तितां प्राप्य मनसाकथयत् यधं तस्य वस्त्रमात्रं स्रष्टुं लभेयं तदा रोगहीना भविष्यामि। 28 अतोऽतोः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पश्यत्। 29 तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देहेऽनुभूता। 30 अथ स्वस्मात् शक्तिं निर्गता यीशुरेतन्मनसा ज्ञात्वा लोकनिवेधं प्रति मुभं व्यावृत्त्य पृष्टवान् केन भद्रस्त्रं स्पृष्टे? 31 ततस्तेस्य शिष्या उवाचुः भवतो वपुषि लोकाः संघर्षन्ति तद् दृष्ट्वा केन भद्रस्त्रं स्पृष्टमिति कुतः कथयति? 32 किन्तु केन तत् कर्म कृतं तद् द्रष्टुं यीशुश्चतुर्दिशो दृष्टवान्। 33 ततः सा स्त्री भीता कम्पिता य सती स्वस्या रुक्प्रतिक्रिया जातेति ज्ञात्वागत्य तत्सम्भुषे पतित्वा सर्ववृत्तान्तं सत्यं तस्मै कथयामास। 34 तदानीं यीशुस्तं गदितवान्, हे कन्ये तव प्रतीतिस्त्वाम् अरोगामकरोत् त्वं क्षेमेण प्रज स्वरोगान्मुक्ता य तिष्ठ। 35 एतित्वाक्यवदनकाले भजनगृहाधिपस्य

निवेशनात् लोका अत्याधिपं बभाषिरे तव कन्या मृता तस्माद् गुरुं पुनः
 कुतः क्विवशनासि? 36 किन्तु यीशुस्तद् वाक्यं श्रुत्वाैव भजनगृहाधिपं
 गदितवान् मा भैषीः केवलं विश्वासिहि। 37 अथ पितरो यादूब् तद्भ्राता
 योऽन् य अेतान् विना कमपि स्वपश्चाद् यातुं नावमन्यत। 38 तस्य
 भजनगृहाधिपस्य निवेशनसमीपम् आगत्य कललं बहुरोदनं विलापञ्च
 कुर्वतो लोकां एदर्श। 39 तस्मान् निवेशनं प्रविश्य प्रोक्तवान् यूनं कुत
 एत्थं कललं रोदनञ्च कुरुथ? कन्या न मृता निद्राति। 40 तस्मात् तमुपजडसुः
 किन्तु यीशुः सर्वान् बहिष्कृत्य कन्यायाः पितरौ स्वसङ्गिनश्च गृहीत्वा यत्र
 कन्यासीत् तत् स्थानं प्रविष्टवान्। 41 अथ स तस्याः कन्याया उरती धृत्वा
 तां बभाषे टालीथा कुमी, अर्थतो दे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ इत्याज्ञापयामि। 42
 तुनैव तत्क्षणां सा द्वादशवर्षवयस्कः कन्या पोत्याय यवित्तुमारो, एतः
 सर्वे म्हाविस्मयं गताः। 43 तत अतस्यै किञ्चित् भायं एतति कथयित्वा
 अतत्कर्म कमपि न ज्ञापयतेति दृढमादिष्टवान्।

6 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाया स्वप्रदेशमागतः शिष्याश्च तत्पश्चाद्
 गताः। 2 अथ विश्रामवारे सति स भजनगृहे उपेष्टुमारब्धवान्
 ततोऽनेके लोकास्तत्कथां श्रुत्वा विस्मित्य जगद्गुः, अस्य मनुजस्य एदृशी
 आश्चर्याक्रिया कस्माज् जाता? तथा स्वकराभ्याम् एत्यामद्भुतं कर्म कर्ताम्
 अतस्मै कथं ज्ञानं एतम्? 3 किमयं मरियमः पुत्रस्तज्ञा नो? किमयं यादूब्-
 योसि-विडुदा-शिभोनां भ्राता नो? अस्य भगिन्यः किमिडास्माभिः सः नो?
 एत्थं ते तदर्थं प्रत्युदं गताः। 4 तदा यीशुस्तैभ्योऽकथयत् स्वदेशं स्वकुटुम्बान्
 स्वपरिजान्श्च विना कुत्रापि भविष्यद्वाही असत्कृतो न भवति। 5 अपरञ्च
 तेषामप्रत्ययात् स विस्मितः कियतां रोगिणां वपुःषु उरतम् अर्पयित्वा
 केवलं तेषामारोग्यकराणां अन्त्यत् किमपि चित्रकार्यं कर्ता न शक्तः।
 6 अथ स यतुर्दिकस्य ग्रामान् भ्रमित्वा उपदिष्टवान् 7 द्वादशशिष्यान्
 आहूय अमेध्यभूतान् वशीकर्ता शक्तिं एत्वा तेषां द्वौ द्वौ जनो प्रेषितवान्।
 8 पुनरित्यादिष्टाय ययम् अेकेकां यिष्टिं विना वस्त्रसंपुटः पूषः कटिबन्धे
 ताम्प्रपाञ्च अेषां किमपि मा त्रह्नीत, 9 मार्गयात्रायै पादेषूपानाही एत्वा द्वे
 उत्तरीयै मा परिधेत्वं। 10 अपरमयुक्तं तेन यूनं यस्यां पुथ्यां यस्य
 निवेशनं प्रवेक्ष्यथ तां पुरीं यावन् त्यक्ष्यथ तावत् तन्निवेशने स्थास्यथ। 11
 तत्र यदि केपि युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाश्च न शृण्वन्ति तर्हि
 तत्स्थानात् प्रस्थानसमये तेषां विरुद्धं साक्ष्यं दातुं स्वपादानसङ्कल्प्य रजः
 सम्पातयत; अहं युष्मान् यथार्थं वस्त्रि विचारदिने तन्नगरस्यावस्थातः
 सिदोमामोरयो नगरयोरवस्था सह्यतरा भविष्यति। 12 अथ ते गत्वा
 लोकानां मनःपरावर्तनीः कथा प्रचारितवन्तः। 13 अवेमनेकान् भूतांश्च
 त्याजितवन्तस्तथा तैवेन मर्दयित्वा बहून् जनानरोगानकार्षुः। 14 एत्थं
 तस्य सुभ्यातिश्रुतुर्दोषो व्याप्ता तदा डेरौद् राजा तन्निशय्य कथितवान्,
 योऽन् मज्जकः श्मशानाद् उत्थित अतोऽतोस्तेन सर्वा अेता अद्भुतक्रियाः
 प्रकाशन्ते। 15 अन्येऽडकथयन् अयम् अेलियः, केपि कथितवन्त अेष
 भविष्यद्वाही यद्वा भविष्यद्वादिनां सदृश अेकोयम्। 16 किन्तु डेरौद्
 इत्याकार्यं भाषितवान् यस्याहं शिरश्छिन्नवान् स अेव योऽनयं स
 श्मशानाद्गुदतिष्ठत्। 17 पूर्वै स्वभ्रातुः क्विलिपस्य पत्या उद्गाहं कृतवन्तं
 डेरौद् योऽनवादीत् स्वभातृवधू न विवाहा। 18 अतः कारणात् डेरौद् लोकं
 प्रहित्य योऽनं धृत्वा बन्धनालये बद्धवान्। 19 डेरौदिया तस्मै योऽने प्रकुथ्य
 तं उन्तुम् अैच्छत् किन्तु न शक्ता, 20 यस्माद् डेरौद् तं धार्मिकं सत्पुरुषञ्च
 ज्ञात्वा सम्मन्य रक्षितवान्; तत्कथां श्रुत्वा तदनुसारेण बहूनि कर्माणि

कृतवान् हृष्टमनास्तदुपदेशं श्रुतवांश्च। 21 किन्तु डेरौद् यदा स्वजन्मदिने
 प्रधानलोकैभ्यः सेनानीभ्यश्च गालील्रदेशीयश्रेष्ठलोकैभ्यश्च रात्रौ भोज्यमेकं
 कृतवान् 22 तस्मिन् शुभदिने डेरौदियायाः कन्या समेत्य तेषां समक्षं संनृत्य
 डेरौदस्तेन सहोपविशानाञ्च तोषमज्जजनत् तता नृपः कन्यामाह स्व मतो
 यद् यायसे तदेव तुभ्यं दारस्ये। 23 शपथं कृत्वाकथयत् येद् राज्याद्धमपि
 यायसे तदपि तुभ्यं दारस्ये। 24 ततः सा बहिर्गत्वा स्वमातरं पप्रच्छ
 किमहं यायिष्ये? तदा साकथयत् योऽनो मज्जकस्य शिरः। 25 अथ तूर्णं
 भूपसमीपम् अेत्य यायमानावदत् क्षाण्णस्मिन् योऽनो मज्जकस्य शिरः
 पात्रे निधाय देहि, अेतद् यायेऽहं। 26 तस्मात् भूपोऽतिदुःषितः, तथापि
 स्वशपथस्य सहभोजिनाञ्चानुरोधात् तदनङ्गीकर्तुं न शक्तः। 27 तत्क्षणां
 राजा घातकं प्रेष्य तस्य शिर आनेतुमादिष्टवान्। 28 ततः स कारागारं
 गत्वा तच्छिरश्छित्वा पात्रे निधायानीय तस्यै कन्यायै एतवान् कन्या य
 स्वमात्रे दही। 29 अनन्तरं योऽनः शिष्यास्तद्गात्रं प्राप्यागत्य तस्य कुण्ठपं
 श्मशानेऽस्थापयन्। 30 अथ प्रेषिता यीशोः सन्निधी मिलिता यद् यय
 युक्तुः शिक्षयामासुश्च तत्स्वर्वातास्तस्मै कथितवन्तः। 31 स तानुवाय यूनं
 विजनस्थानं गत्वा विश्राम्यत यतस्तस्सन्निधौ बहुलोलोकाणां समागमात् ते
 भोक्तुं नावकाशं प्राप्ताः। 32 ततस्ते नावा विजनस्थानं गुप्तं गम्भुः। 33
 ततो लोकनिवहस्तेषां स्थानान्तरथानं एदर्श, अनेके तं परिचित्य नानापुरेभ्यः
 पदैर्गच्छित्वा ज्वेन तेषामत्रे यीशोः समीप उपतस्थुः। 34 तदा यीशु नावो
 बहिर्गत्य लोकारण्यानीं दृष्ट्वा तेषु करुणां कृतवान् यतस्तेऽरक्षकमेषा
 एवासन् तदा स तान नानाप्रसङ्गान् उपदिष्टवान्। 35 अथ दिवान्ते सति
 शिष्या अेत्य यीशुमूचिरे, एहं विजनस्थानं दिनत्रायसन्। 36 लोकानां
 किमपि भायं नास्ति, अतश्चातुर्दिक्शु ग्रामान् गन्तुं भोज्यद्रव्याणि केतुञ्च
 भवान् तान् विसृजतु। 37 तदा स तानुवाय ययमेव तान् भोजयत;
 ततस्ते जगद्गु एव गत्वा द्विशतसंभ्यडे मुद्गापादेः पूषान् क्रीत्वा किं तान्
 भोजयिष्यामः? 38 तदा स तान् पृष्टवान् युष्माकं सन्निधी कति पूषा
 आसते? गत्वा पश्यत; ततस्ते दृष्ट्वा तमवदन् पञ्च पूषा द्वौ मत्स्यौ य
 सन्ति। 39 तदा स लोकान् शस्योपरि पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्टवान्,
 40 ततस्ते शतं शतं जनाः पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनान् पंक्तिभिर्भुवि
 समुपविशिशुः। 41 अथ स तान् पञ्चपूषान् मत्स्यद्वयञ्च धृत्वा सर्वान् पश्यन्
 एंस्वरगुणान् अन्वकीर्तयत् तान् पूषान् भंक्त्या लोकैभ्यः परिवेषयितुं
 शिष्येभ्यो एतवान् द्वा मत्स्यौ य विभज्य सर्वेभ्यो एतवान्। 42 ततः
 सर्वे भुक्त्यातृप्यन्। 43 अनन्तरं शिष्या अवशिष्टैः पूषैर् मत्स्यैश्च पूषाणां
 द्रष्टव्यं उल्लेखान् जगद्गुः। 44 ते भोक्तारः प्रायः पञ्च सहस्राणि पुरुषा
 आसन्। 45 अथ स लोकान् विसृजन्नेव नावमारोद् स्वस्मादत्रे पारे
 बैत्सैदापुरं यातुञ्च शिष्यन् वाढमादिष्टवान्। 46 तदा स सर्वां विसृज्य
 प्रार्थयितुं पर्यतं गतः। 47 ततः सन्ध्यायां सत्यां नौः सिन्धुमध्य उपस्थिता
 किन्तु स अेकाकी स्थले स्थितः। 48 अथ सम्भुभव्यातवडनात् शिष्या
 नावं वाडयित्वा परिश्रान्ता एति ज्ञात्वा स निशाचतुर्थयामे सिन्धूपरि
 पट्टेनां प्रजन् तेषां समीपमेत्य तेषामत्रे यातुम् उधतः। 49 किन्तु शिष्याः
 सिन्धूपरि तं प्रजन्तं दृष्ट्वा भूतमनुमाय रुरुवुः, 50 यतः सर्वे तं दृष्ट्वा
 व्याकुलिताः। अतः अेव यीशुस्तत्क्षणां तैः सहलप्य कथितवान्, सुस्थिरा
 भूत, अयमहं मा भैष्ट। 51 अथ नौकारुह्य तस्मिन् तेषां सन्निधिं गते
 वातो निवृत्तः; तस्मात्ते मनःसु विस्मिता आश्चर्यं मेनिरे। 52 यतस्ते
 मनसां काठिन्यात् तत् पूषीयम् आश्चर्यं कर्म न विविक्तवन्तः। 53 अथ ते
 पारं गत्वा गिनेषरत्प्रदेशमेत्य तः उपस्थिताः। 54 तेषु नौकातो बहिर्गतेषु

तत्प्रदेशीया लोकास्तं परिचित्य 55 यत्तुर्दक्षु धावन्तो यत्र यत्र रोगिणो नरा आसन् तान् सर्वान् मद्भोपरि निधाय यत्र कुत्रचित् तद्गान् प्रापुः तत् स्थानम् आनेतुम् आरेभिरे | 56 तथा यत्र यत्र ग्रामे यत्र यत्र पुरे यत्र यत्र पल्ल्यात्र तेन प्रवेशः कृतस्तद्ब्रह्ममध्ये लोकाः पीडितान् स्थापयित्वा तस्य येलग्रन्थिमात्रं स्प्रष्टुम् तेषामर्थं तदनुज्ञां प्रार्थयन्तः यावन्तो लोकाः पश्युस्तावन्तं अत्र गदान्मुक्ताः |

7 अनन्तरं यिज्ञासाम आगताः किञ्चिन्निशोऽध्यापकाश्च यीशोः समीपम् आगताः | 2 ते तस्य कियतः शिष्यान् अशुचिकरैरर्थदं अप्रक्षालितवस्त्रैर्भुञ्जते दृष्ट्वा तान्दूषयन् | 3 यतः किञ्चिन्निशः सर्वयिद्धीयाश्च प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन हस्तान् अप्रक्षाल्य न भुञ्जते | 4 आपनादागत्य मज्जन् विना न भ्रातन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणां आसनानाञ्च जले मज्जन् मन् एत्याद्योन्येपि बहवस्तेषामाभ्याः सन्ति | 5 ते किञ्चिन्निशोऽध्यापकाश्च यीशुं पप्रच्छुः, तव शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नायन्तोऽप्रक्षालितकरैः कुतो भुञ्जते? 6 ततः स प्रत्युवाच कपटिनो युष्मान् उद्दिश्य विशयिवलविष्यद्वादी युक्तमवादीत् | यथा स्वकीयैरधरेरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां | किन्तु मत्तो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि य | 7 शिक्षयन्तो विधीन् न्नाज्ञां लजन्ते मां भूयैव ते | 8 ययं जलपात्रपानपात्रादीनि मज्जयन्तो मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु ईश्वराज्ञां लंघयन्; अपरा ईश्वर्योनेकाः क्रिया अपि कुरुध्वे | 9 अन्यत्राकथयत् ययं स्वपरम्परागतवाक्यस्य रक्षार्थं स्पष्टरूपेण ईश्वराज्ञां लोपयथ | 10 यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यन्धं यस्तु मातरं पितरं वा द्रुवाक्यं वक्ति स नितान्तं ह्यन्तां | 11 किन्तु मदीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कर्माणामर्थदं ईश्वराय निवेदितम् एतं वाक्यं यदि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति 12 तर्हि ययं मातुः पितुर्वापकारं कर्ता तं वारयथ | 13 एतयं स्वप्रचारितपरम्परागतवाक्येन ययम् ईश्वराज्ञां मुधा विधृष्ट्वे, ईदृशाऽन्याऽन्येकानि कर्माणि कुरुध्वे | 14 अथ स लोकानाडूय बलापे ययं सर्वं मद्वाक्यं शृणुत बुध्यन्ध्वञ्च | 15 बाह्यान्तरं प्रविश्य नरममेधं कर्ता शक्नोति ईदृशं किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्दस्तु तन्मनुजम् अमेधं करोति | 16 यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु | 17 ततः स लोकान् हित्वा गृहमध्वं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तद्गृह्यन्तवाक्यार्थं पप्रच्छुः | 18 तस्मात् स तान् जगद् ययमपि किमेतादृगबोधः? किमपि द्रव्यं बाह्यान्तरं प्रविश्य नरममेधं कर्ता न शक्नोति कथामिमां किं न बुध्यन्ध्वे? 19 तत् तदन्तर्न प्रविशति किन्तु दुक्षिमध्वं प्रविशति शेषे सर्वयुक्तवस्तुग्राह्णिणि बहिर्देशे निर्याति | 20 अपरमध्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरममेधं करोति | 21 यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुशिता परस्त्रीवेश्यागमनं 22 नरवधश्रौथ्यं लोभो दृष्टता प्रवञ्चना काभुक्ता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्वस्तम एत्यादीनि निर्गच्छन्ति | 23 अतानि सर्वानि दुरितान्यन्तरादेत्य नरममेधं कुर्वन्ति | 24 अथ स उक्त्याय तत्स्थानात् सोरसीदो-नुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्च किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक | 25 यतः सुरङ्गेनिर्देशीययूनानीवंशीद्वस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् | सा स्त्री तद्गर्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य तस्यराग्योः पतित्वा 26 स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कृतवती | 27 किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृण्यन्तु यतो बालकानां भाधं गृहीत्वा कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुचितः | 28 तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मज्जाधःस्थाः

कुक्कुरा बालानां करपतितानि भाधभ्राजानि भादन्ति | 29 ततः सोऽकथयद् अतत्कथादेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्या भूतो गतः | 30 अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददर्श | 31 पुनश्च सा सोरसीदो-नुरप्रदेशात् प्रस्थाप्य टिकापविदेशस्य प्रान्तरभागेन गालीज्वलधेः समीपं गतवान् | 32 तदा लोकिरेकं बधिरं दद्वदन्न नरं तन्निजकटमानीय तस्य गात्रे हस्तमर्पयितुं विनयः कृतः | 33 ततो यीशु लोकाराग्यात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोर्जुवी द्दौ निष्ठीवं दत्त्वा य तज्जिह्वां पस्पश | 34 अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चयस्य तमवदत् एतद्वदत् अर्थान् मुक्तो भूयात् | 35 ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णां मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स सुस्पष्टवाक्यमकथयत् | 36 अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैशिएपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन प्रायारयन्; 37 तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं भूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्वं कर्मात्तमरूपेण यकार |

8 तदा तत्समीपं बहवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाडूय जगद्, | 2 लोकनिवडे मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया साद्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति | 3 तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अभुङ्क्तेषु तेषु मया स्वगृहमभिरहितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति | 4 शिष्या अवादिषुः, अतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान् प्रापुं केन शक्यते? 5 ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त | 6 ततः स ताल्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूपान् धृत्वा ईश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, भक्त्या परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकेभ्यः परिवेषयामासुः | 7 तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तान्प्यादाय ईश्वरगुणान् संकीर्त्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान् | 8 ततो लोका भुङ्क्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टार्थैः पूपाः सप्तऽल्लका गृहीताश्च | 9 अते भोक्तारः प्रायश्चातः सडस्यपुरुषा आसन् ततः स तान् विससर्ज | 10 अथ स शिष्यः सड नावमारुह्य दल्मान्धासीमागातः | 11 ततः परं किञ्चिन्निश आगत्य तेन सड विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीयचिह्नं द्रष्टुं याचितवन्तः | 12 तदा सोऽन्तर्दीर्घं निश्चयसाकथयत्, अते विधमाननराः कुतश्चिन्तं मृगयन्ते? युष्मान्दं यथार्थं ब्रवीमि लोकानेतान् किमपि चिह्नं न दर्शयिष्यते | 13 अथ तान् हित्वा पुनर्नावम् आरुह्य पारमगात् | 14 अतर्हि शिष्यैः पूषेषु विस्मतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूष अेकअेव स्थितः | 15 तदानीं यीशुस्तां आदिष्टवान् किञ्चिन्निशानां डेरैश्च किल्वं प्रति सतर्काः सावधानाश्च भवत | 16 ततस्तेऽन्योन्यं विवेयन् कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूषो नास्तीति डेतोरिदं कथयति | 17 तद् बुद्ध्यवा यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युष्माकं स्थानं पूषाभावात् कुत एतयं वितर्कयथ? ययं किमधापि किमपि न जानीथ? बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावदथ किं युष्माकं मनांसि कठिनानि सन्ति? 18 सत्यु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्यु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ य? 19 यदादं पञ्चपूषान् पञ्चसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये भंक्त्या दत्तवान् तदानीं ययम् अवशिष्टपूषैः पूषान् कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? तेऽकथयन् द्वादशऽल्लकान् | 20 अपरञ्च यदा यतुःसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये पूषान् भंक्त्याददां तदा ययम् अतिरिक्तपूषानां कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? ते कथयामासुः सप्तऽल्लकान् | 21 तदा स कथितवान् तर्हि ययम् अधुनापि कुतो बोद्ध्युं न शक्नुथ? 22 अनन्तरं तस्मिन् वेत्सैदानगरे प्राप्ते लोका अन्धमेकं नरं तत्समीपमानीय तं स्प्रष्टुं तं प्रार्थयाञ्चिकरे | 23 तदा तस्यान्धस्य कुरौ गृहीत्वा नगराद् बहिर्देशं तं

तं छिन्धि; 44 यस्मात् यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्याति, तस्मिन् अनिर्व्याणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं। (Geenna g1067) 45 यदि तव पादो विघ्नं जनयति तर्हि तं छिन्धि, 46 यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्याति, तस्मिन् उनिर्व्याणवह्नौ नरके द्विपादवस्तव निक्षेपात् पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं। (Geenna g1067) 47 स्वनेत्रं यदि त्वां आधते तर्हि तद्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्याति, 48 तस्मिन् उनिर्व्याणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अकेनेत्रवत् एश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं। (Geenna g1067) 49 यथा सर्वो बलि लवणाकतः क्रियते तथा सर्वो जनी वह्निरूपेण लवणाकतः कारिष्यते। 50 लवणं भद्रं किन्तु यदि लवणे स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाधुक्तं करिष्यथ? यूयं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुत।

10 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाप यर्दनन्धाः पारे यिडूदाप्रदेशे उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश। 2 तदा किंरश्नस्तत्समीपम् अत्य तं परीक्षितुं प्रपद्यः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति? 3 ततः स प्रत्यावाहीत, अत्र कार्यं मूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्? 4 तं शिष्युः त्यागपत्रं लेपितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च मूसाऽनुमन्यते। 5 तदा यीशुः प्रत्युवाच, युष्माकं मनसां काङ्क्षित्वाद्भवतो मूसा निदेशमिमम् अलिभत्। 6 किन्तु सृष्टेरारौ एश्वरो नरान् पुंरुपेण स्त्रीरुपेण य ससर्ज। 7 "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति, 8 तौ द्वाव् अेकाङ्गी भविष्यतः।" तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अेकाङ्गी। 9 अतः कारणाद् एश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तन् विवेज्येत। 10 अथ यीशु गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं प्रपद्युः। 11 ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभाष्यां त्यक्तवान्याम् उद्बुधति तर्हि स स्वभाष्यांघातः प्रातिकूल्येन व्यभिचारी भवति। 12 कायिन्नारी यदि स्वपतिं हित्यान्पुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभिचारिणी भवति। 13 अथ स यथा शिशून् स्पर्शेत्, तदर्थं लौकैस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानीतवतस्तर्जयामासुः। 14 यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुध्मन् जगाद, मन्किडम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा एश्वरराज्याधिकारिणः। 15 युष्मानां यथार्थं वस्मि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यमीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति। 16 अनन्तरं स शिशून् निधाय तेषां गात्रेषु हस्ती एन्वाशिषं बभाषे। 17 अथ स वर्त्मना याति, अतर्हि जन अेको धावन् आगत्य तत्सम्मुपे जानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, भोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं? (aiōnios g166) 18 तदा यीशुरुवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति। 19 परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; मृषासाक्ष्यं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशात् अेते त्वया ज्ञाताः। 20 ततस्तन प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालाद् सव्यन्तान् आयारामि। 21 तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभाव आस्ते; त्वं गत्वा सर्वस्वं विक्रीय हरिद्रेभ्यो विभ्राणय, ततः स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वडन् मदनवर्ती भव। 22 किन्तु तस्य बहुसम्पत्तिर्धनमानवात् स एषां कथामाकर्ष्य विषाणो दुःषितश्च सन् जगाम। 23 अथ यीशुश्चतुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवाहीत्, धनिलोकानाम् एश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दृक्करः। 24 तस्य कथातः शिष्याश्चमयङ्कुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् एश्वरराज्यप्रवेशः

कीदृग् दृक्करः। 25 एश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्ध्रेण मलाङ्गस्य गमनागमनं सुकरः। 26 तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्नुं शक्नोति? 27 ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्व्य साध्यम्। 28 तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्यं परित्यज्य भवतोनुगामिनो जातः। 29 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानां यथार्थं वदामि, मधर्थं सुखंवाद्यर्थं वा यो जनः सदनं छातरं भगिनीं पितरं मातरं जायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा 30 गृह्णात्भगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुणान् प्रेत्यानन्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति। (aiōn g165, aiōnios g166) 31 किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति। 32 अथ यिज्ञाशाल्यानां यीशुस्तेषाम् अग्रगामी भवन्, तस्मात् यिं तं ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा भिष्युः। तदा स पुनर् द्वादेशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यद्द घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारभे; 33 पश्यत वयं यिज्ञाशाल्यपुरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाज्ञकानाम् उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधेण्डाङ्गां दापयित्वा परदेशीयानां करेषु तं समर्पयिष्यन्ति। 34 ते तमुपडस्य कशया प्रहृत्य तद्रूपि निष्ठीवं निक्षिप्य तं हनिष्यन्ति, ततः स तृतीयदिने प्रोत्थास्यति। 35 ततः सिवदेः पुत्री याडूव्योडनौ तदन्तिकम् अत्य प्रोयतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां यायिष्यते तदस्मदर्थं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः। 36 ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मदर्थं करणीयं? 37 तदा तौ प्रोयतुः, आवयोरैकं दक्षिणार्शवं वामपार्शवं यैकं तवैश्वर्यपदे समुपेष्टुम् आज्ञापय। 38 किन्तु यीशुः प्रत्युवाच युवामज्ञातेद् प्रार्थयेथे, येन कसेनाद् पारस्यामि तेन युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मज्जनेनाद् मज्जिष्ये तन्मज्जने मज्जयितुं किं युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्युयतुः शक्यते। 39 तदा यीशुरवदत् येन कसेनाद् पारस्यामि तेनावश्यं युवामपि पारस्यथ, येन मज्जनेन याद् मज्जिष्ये तत्र युवामपि मज्जिष्येथे। 40 किन्तु येषामर्थम् एद् निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणार्शवं वामपार्शवं वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति। 41 अथान्यदेशशिष्या एषां कथां श्रुत्वा याडूव्योडन्यां युक्पुः। 42 किन्तु यीशुस्तान् समाडूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये मलालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूयं जानीथ। 43 किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति, 44 युष्माकं यो मखन् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति। 45 यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपप्राणं दातुञ्चागतः। 46 अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्यै लौकिश्च सद् यीशो गमनकाले टीमथस्य पुत्रो बर्टीमयनामा अनन्तन्मागर्पाश्वं भिक्षार्थम् उपविष्टः। 47 स नासरतीस्य यीशोरागमनवार्ता प्राप्य प्रोये वस्तुमारभे, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व। 48 ततोनेके लोका मीनीभवेति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुशै जगद, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व। 49 तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्लात् समार्दिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाडूय बभाषिरे, हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति। 50 तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः। 51 ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थते? तुभ्यमाद् किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाच, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्। 52 ततो यीशुस्तमुवाच याहि तव विश्वासस्तां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणां स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् यथी।

11 अनन्तरं तेषु यिज्ञाशालामः समीपस्थयो
 बैद्वेगीवैथनीयपुरयोरन्तिकस्थं जैतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः
 प्रेषाशुकादे द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद, 2 युवाममुं सम्भुष्यन्तं ग्रामं यातं,
 तत्र प्रविश्य यो नरं नावदत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं भोजयित्वानयतं। 3
 किन्तु युवां कर्मदं कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र
 प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति। 4 ततस्ती गत्वा
 द्विभागमेलेन कस्यचिद् द्वारस्य पार्श्वे तं गर्दभशावकं प्राप्य भोजयतः, 5
 अतर्हि तत्रोपस्थितलोकानां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिशुं कुतो भोजयथः?
 6 तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमादातुं तेऽनुजङ्गुः। 7
 अथ तौ यीशोः सन्निधिं गर्दभशिशुम् आनीय तद्दुपरि स्ववस्त्राणि
 पातयामासतुः; ततः स तद्दुपरि समुपविष्टः। 8 तदानेकं पथि स्ववासांसि
 पातयामासुः, परैश्च तरुशाभास्त्रित्वा मार्गं विकीर्णाः। 9 अपरञ्च
 पश्चाद्गामिनोऽगामिनश्च सर्वे जना उचैःस्वरेण वस्तुमारिभिरे, जय जय
 यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य एति। 10 तथास्माकं
 पूर्वपुरुषस्य दायुदो यदाज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं,
 सर्वस्माद्दुष्टाये सर्वोर् एश्वरस्य जयो भवेत्। 11 एत्थं यीशु यिज्ञाशालामि
 मन्दिरे प्रविश्य यतुर्दिस्स्थानि सर्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्; अथ सायंकाल
 उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो वैथनियं जगाम। 12 अपरेऽपि वैथनियाद्
 आगमनसमये क्षुधातो भवत्। 13 ततो हरे सपत्रमुद्गम्बरपादं विलोक्य
 तत्र किञ्चित् इलं प्राप्तुं तस्य सन्निष्ठं यथो, तदानीं इलपातनस्य समयो
 नागच्छति। ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न प्राप्य स
 कथितवान्, 14 अधारभ्य कोपि मानवस्तत्तः इलं न भुञ्जीत; एमां कथां
 तस्य शिष्याः शुश्रुवुः। (aion 0165) 15 तदनन्तरं तेषु यिज्ञाशालामायातेषु
 यीशु मन्दिरे गत्वा तत्रस्थानां बणिशां मुद्रासनानि पारावतविकेतृणां
 आसनानि य न्युञ्जयाञ्चकार सर्वान् केतून् विकेतृश्च बहिश्चकार। 16
 अपरं मन्दिरेमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्वजनं निवारयामास। 17
 लोकानुपदिशन् जगाद, मम गृहं सर्वज्जातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना
 प्रथितं भविष्यति अतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव
 योराणां गृहं कुरुथ। 18 एमां वार्शां श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं
 यथा नाशयितुं शक्यन्वन्ति तथोपायं भृग्यामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्वे
 लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद् बिभ्युः। 19 अथ सायंसमय
 उपस्थिते यीशुर्नगराद् बहिर्वप्राज। 20 अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण
 गच्छन्तस्तमुद्गम्बरमडीरुहं समूलं शुष्कं दृश्युः। 21 ततः पितरः
 पूर्ववाक्यं स्मरन् यीशुं बभाषे, हे गुरो पश्यतु य उद्गम्बरवितपी भवता
 शप्तः स शुष्को भवत्। 22 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे
 विश्वसित। 23 युष्मानां यथार्थं वदामि कोपि यथेतद्दिर्गं वदति, त्वमुत्थाय
 गत्वा जलघो पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न
 सन्दिह्य येतिदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते। 24
 अतो हेतोरहं युष्मान् वस्मि, प्रार्थनाकाले यद्यदाकाक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं
 प्राप्स्यथ, एत्थं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथ। 25 अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं
 समुत्थितेषु यदि कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा
 कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमगांमि क्षमिष्यते। 26 किन्तु यदि न
 क्षमध्वे तर्हि वः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमगांसि न क्षमिष्यते। 27
 अनन्तरं ते पुन यिज्ञाशालामं प्रविशितुः, यीशु यदा मध्येमन्दिरेम् एतस्ततो
 गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चर्य तदन्तिकमेत्य कथामिमां
 पप्रच्छुः, 28 त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्ता

केनादिष्टोसि? 29 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां
 पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि क्याङ्गायाहं कर्माण्येतानि
 करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि। 30 योऽनो मञ्जनम् एश्वरात् जातं किं
 मानवात्? तन्महं कथयत। 31 ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् एश्वराद्
 भवत्विति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रच्यैत? कथमेतां कथयिष्यति। 32
 मानवाद् अभवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो हेतोः सर्वे
 योऽनं सत्त्वं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते। 33 अतएव ते यीशुं प्रत्यवादिषु वयं
 तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाय, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि,
 अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

12 अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारंभे, कश्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं
 विधाय तस्यतुर्दिक्षु वार्शां कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषण्डुएडम्
 अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्थं
 दूरदेशं जगाम। 2 तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्राप्तुं
 तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिणोत्। 3 किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य
 रिक्तइस्तं विससृजुः। 4 ततः स पुनरन्येकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते
 कृषीवलाः पाषाणपादातैस्तस्य शिरो भङ्कत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्। 5
 ततः परं सोपरं दासं प्राडिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित्
 प्रहारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः। 6 ततः परं मया स्वपुत्रे प्रहिते ते
 तमवश्यं सम्भ्रंस्यन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं
 पुत्रं प्रेषयामास। 7 किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगदुः, अेष उत्तराधिकारी,
 आगच्छत वयमेनं ढन्मस्तथा कृते ऽधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति।
 8 ततस्तं धृत्वा इत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः प्राक्षिपन्। 9 अनेनासौ
 द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स अेत्य तान् कृषीवलान् संदत्य तत्क्षेत्रम्
 अयेषु कृषीवलेषु समर्पयिष्यति। 10 अपरञ्च, "स्थपतयः करिष्यन्ति
 ग्रावाणां यन्तु तुच्छकं। प्राधानप्रस्तारः कोए स अेव संभविष्यति। 11
 अेतत् कर्म परेशस्यांद्गतं नो दृष्टितो भवेत्।" एमां शास्त्रीयां लिपिं
 यूयं किं नापाठिथ? 12 तदानीं स तानुद्दिश्य तां दृष्टान्तकथां कथितवान्,
 त एत्थं भुद्वत्वा तं धर्तामुधताः, किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः, तदनन्तरं ते तं
 विहाय वप्रजुः। 13 अपरञ्च ते तस्य वाक्यदोषं धर्ता कतिपयान् इङ्गिणिनो
 हेरोदीयांश्च लोकान् तदन्तिकं प्रेषयामासुः। 14 त आगत्य तमवदन्, हे
 गुरो भवान् तथ्यभाषी कस्याप्यनुरोधं न मन्यते, पक्षापातञ्च न करोति,
 यथार्थत एश्वरीयं मार्गं दर्शयति वयमेतत् प्रजानीमः, कैसराय करो हेयो न
 वां? वयं दास्यामो न वा? 15 किन्तु स तेषां कपटं ज्ञात्वा जगाद, कुतो
 मां परीक्षध्वे? अेकं मुद्रापादं समानीय मां दर्शयत। 16 तदा तैरेकस्मिन्
 मुद्रापादे समानीते स तान् पप्रच्छ, अत्र लिपितं नाम मूर्तिर् वा कस्य? ते
 प्रत्युयुः, कैसरस्य। 17 तदा यीशुरवदत् तर्हि कैसरस्य द्रव्याणि कैसराय
 दत्त, एश्वरस्य द्रव्याणि तु एश्वराय दत्त; ततस्ते विस्मयं मेनिरे। 18
 अथ मृतानामुत्थानं ये न मन्यन्ते ते सिद्धकिनो यीशोः समीपमागत्य तं
 पप्रच्छुः; 19 हे गुरो कश्चिज्जैनो यदि निःसन्ततिः सन् भावार्थायां सत्त्वं
 म्रियते तर्हि तस्य भ्राता तस्य भावार्था गृहीत्वा भ्रातु र्शोषोत्पत्तिं करिष्यति,
 व्यवस्थाभिमां भूसा अस्मान् प्रति व्यलिभत्। 20 किन्तु केचित् सप्त
 भ्रातर आसन्, ततस्तेषां ज्येष्ठभ्राता विवह निःसन्ततिः सन् अम्रियत।
 21 ततो द्वितीयो भ्राता तां स्त्रियमगृहणत् किन्तु सोपि निःसन्ततिः
 सन् अम्रियत; अथ तृतीयोपि भ्राता तादृशोभवत्। 22 एत्थं सप्तैव
 भ्रातरस्तां स्त्रियं गृहीत्वा निःसन्तानाः सन्तोऽम्रियन्त, सर्वशेषे सापि

स्त्री भ्रियते स्म | 23 अथ मृतानामुत्थानकाले यदा त उत्थास्यन्ति तदा तेषां कस्य भाव्या सा भविष्यति? यतस्ते सनैवे तां व्यवहन् | 24 ततो यीशुः प्रत्युवाय शास्त्रम् एश्वरशक्तिञ्च यूयमज्ञात्वा किमब्राम्यत न? 25 मृतलोकानामुत्थानं सति ते न विवदन्ति वाग्दत्ता अपि न भवन्ति, किन्तु स्वर्गाधिदूतानां सदृशा भवन्ति | 26 पुनश्च "अहम् एब्राहीम एश्वर एस्डाक एश्वरो याकुबश्चेश्वरः" यामिमां कथां स्तम्भमध्ये तिष्ठन् एश्वरो मूसाभवदीतु मृतानामुत्थानार्थे सा कथा मूसाविभ्रिते पुस्तके किं युष्माभिर्नापाठि? 27 एश्वरो ज्ञेयतां प्रभुः किन्तु मृतानां प्रभुर्न भवति, तस्माद्देवो यूयं महाभ्रमेण तिष्ठथ | 28 अतर्हि अेकीध्यापक अेत्य तेषामित्थं विचारं शुश्राव; यीशुस्तेषां वाक्यस्य सद्गुरं दत्तवान् एति बुद्ध्यत्वा तं पृथ्वान् सर्व्यासाम् आज्ञानां का श्रेष्ठा? ततो यीशुः प्रत्युवाय, 29 "हे एस्त्रायेव्लोका अवधत्, अस्माकं प्रभुः परमेश्वर अेक अेव, 30 यूयं सर्व्यन्तःकरणैः सर्व्यप्राणैः सर्व्यचित्तैः सर्व्यशक्तिभिश्च तस्मिन् प्रभौ परमेश्वरे प्रीयध्वं," एत्याज्ञा श्रेष्ठा | 31 तथा "स्वप्रतिवासिनि स्ववत् प्रेम कुरुध्वं," अेषा या द्वितीयाज्ञा सा तादृशी; अेताभ्यां द्वाभ्याम् आज्ञाभ्याम् अन्या काप्याज्ञा श्रेष्ठा नास्ति | 32 तदा सोध्यापकस्तमवदत्, हे गुरो सत्यं भवान् यथार्थं प्रोक्तवान् यत अेकस्माद् एश्वरार्द्द अन्यो द्वितीय एश्वरो नास्ति; 33 अपरं सर्व्यान्तःकरणैः सर्व्यप्राणैः सर्व्यचित्तैः सर्व्यशक्तिभिश्च एश्वरे प्रेमकरणं तथा स्वमीपवासिनि स्ववत् प्रेमकरणञ्च सर्व्यभ्यो होमबलिदानादित्यः श्रेष्ठं भवति | 34 ततो यीशुः सुबुद्धेरिव तस्येदम् उत्तरं श्रुत्वा तं भाषितवान् त्वमीश्वरस्य राज्यान् दूरोसि | एतः परं तेन सड् कस्यापि वाक्यस्य विचारं कर्ता कस्यापि प्रगल्भता न जाता | 35 अनन्तरं मध्येमन्दिरेम् उपदिशन् यीशुरिमं प्रश्नं यकार, अध्यापका अभिषिक्तं (तारकं) कुतो दायूदः सन्तानं वदन्ति? 36 स्वयं दायूद पवित्रस्यात्मन आवेशेनेदं कथयामास | यथा | "मम प्रभुमिदं वाक्यवदत् परमेश्वरः | तव शत्रून् हं यावत् पादपीठं करोमि न | तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपाश्वर्षु उपाविश | " 37 यदि दायूद् तं प्रभुं वदति तर्हि कथं स तस्य सन्तानो भवितुमर्हति? एतरे लोकास्तत्कथां श्रुत्वाननन्दः | 38 तदानीं स तानुपदिश्य कथितवान् ये नरा दीर्घपरिधेयानि डड्डे विपनी य 39 लोककृतनमस्कारान् भजन्गृहे प्रधानसानानि भोजनकाले प्रधानस्थानानि य काङ्क्षन्ते; 40 विधवानां सर्व्यस्वं अस्तित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवत; तेऽधिकतरान् दण्डान् प्राप्स्यन्ति | 41 तदनन्तरं लोका भाएऽगारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाएऽगारस्य सम्भुषे सम्भुषिष्य यीशुस्तदवलुलोकः तदानीं बहवो धनिनस्तस्य मध्ये बड्डुनि धनानि निरक्षिपन् | 42 पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपराभूल्यां मुद्रैकां तत्र निरक्षिपत् | 43 तदा यीशुः शिष्यान् आडूय कथितवान् युष्मानहं यथार्थं वदामि ये ये भाएऽगारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्व्येभ्य एयं विधवा दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म | 44 यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु दीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्व्यस्वं निरक्षिपत् |

13 अनन्तरं मन्दिरेद्द बहिरिग्नकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् हे गुरो पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययनं | 2 तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययनं पश्यसि? अस्वैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्व्ये उधःक्षेप्यन्ते | 3 अथ यस्मिन् काले जेतुन्गिरौ मन्दिरेस्य सम्भुषे स सम्भुषिष्यस्तस्मिन् काले पितरो याकुबू

योहन् आन्द्रियश्रौते तं रड्सि पप्रश्नु; 4 अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्यासां सिद्ध्युपक्रमस्य वा किं सिद्धं? तदस्मभ्यं कथयतु भवान् | 5 ततो याशुस्तान् वस्तुमारंभे, कोपि यथा युष्मान् न ब्राम्यति तथात्र यूयं सावधाना भवत | 6 यतः श्रीशेडभिति कथयित्वा मम नामानेके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति; 7 किन्तु यूयं रणस्य वार्तां रणोऽम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना अेता अवश्यम्भाविन्यः; किन्वापाततो न युगान्तो भविष्यति | 8 देशस्य विपक्षतया देशो राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं महाकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्ये अेते दुःपश्यास्ताम्नाः | 9 किन्तु यूयम् आत्मार्थे सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् सभर्पयिष्यन्ति, तथा भजन्गृहे प्रडरिष्यन्ति; यूयं मधुर्देशाधिपान् भूमांश्च प्रति साक्ष्यदानाय तेषां सम्भुषे उपस्थापयिष्यध्वे | 10 शेषीभवनात् पूर्वं सर्व्यान् देशीयान् प्रति सुसंवादे प्रचारयिष्यते | 11 किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा सभर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यधद् उत्तरं दास्यथ, तदत्र तस्य विवेचनं मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यधद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्दत्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्ता | 12 तदा ब्राता ब्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परडस्तेषु सभर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति | 13 मम नामहेतोः सर्व्येषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्यम् आलम्बिष्यते सअेव परित्रास्यते | 14 दानियेलभविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्व्यानां शिषु जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिडुदीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीध्रं प्रति पलायन्तां; 15 तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु गृहीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु; 16 तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं गृहीतुं परावृत्त्य न प्रजतु | 17 तदानीं गुर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गति भविष्यति | 18 युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयध्वं | 19 यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना एश्वरसृष्टेः प्रथममारभ्याध यावत् कदापि न जाता न जनिष्यते य | 20 अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य सभयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां हेतोः स तदेनडसं संक्षेपस्यति | 21 अन्यस्य पश्यत श्रीशेडर स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् अेतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भैव विश्वसित | 22 यतोनेके मिथ्याश्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बड्डुनि यिहान्यदुत्तानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति | 23 पश्यत घटनातः पूर्वं सर्व्यकार्यस्य वार्तां युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत | 24 अपरञ्च तस्य कलेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति | 25 नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योमभाएऽलस्य ग्राहश्च विरयिष्यन्ति | 26 तदानीं महापराक्रमेण मडैश्वर्येण य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते | 27 अन्यस्य स निजदूतान् प्रडित्य नभोभूमयोः सीमां यावद् जगतश्चतुर्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संगृहीष्यति | 28 उडुम्बरतरो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यडुम्बरस्य तरो र्वीनाः शाप्ता जायन्ते पल्लवादीनि य निर्गच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथ | 29 तदद्द अेता घटना दृष्ट्वा स कालो द्वायुपस्थित एति जानीत | 30 युष्मानहं यथार्थं

वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्व्वानि घटिष्यन्ते। 31 धावापृथिव्यो विचलितयोः सत्यो मदीया वाणी न विचलिष्यति। 32 अपरत्र स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दियसं तं दएडं वा न ज्ञापयति। 33 अतः स समयः कदा भविष्यति, अतज्ज्ञानाभावाद् यूनं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं; 34 यद्गतं कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकारणकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्व्वान् स्वे स्वे कर्म्मणि नियोजयति; अपरं दौवारिकं जागरितुं समादिश्य याति, तद्गन् नरपुत्रः। 35 गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूनं न जानीथ; 36 स उदाहागत्य यथा युष्मान् निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जागरितास्तिष्ठत। 37 युष्मानहं यद् वदामि तदेव सर्व्वान् वदामि, जागरितास्तिष्ठतेति।

14 तदा निस्तारोत्सवकिंपवडीनपूपोत्सवयोरारभस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्त्तां उन्तुञ्च भृग्याञ्चक्रिरे; 2 किन्तु लोकानां कलहभयाद्दुश्चिरे, नयोत्सवकाले उचितमेतदिति। 3 अनन्तरं बैथनियापुरे शिमोनकुञ्चिनो गृहे योशो भोत्सुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाएडरपाप्पाएस्य सम्पुटकेन मडाध्यात्तमत्तैलम् आनीय सम्पुटकं भङ्क्त्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारं पातयाञ्चक्रे। 4 तस्मात् केचित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः? 5 यद्येतत् तैल व्यकेष्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयाद्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकैभ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वाय्यायुधम्। 6 किन्तु यीशुरुवाच, कुत अतस्यै कुञ्चं ददासि? महामियं कर्म्मोत्तमं कृतवती। 7 दरिद्राः सर्व्वदा युष्मानिः सः स तिष्ठन्ति, तस्माद् यूनं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्त्तां शङ्कन्तु, किन्तु यं युष्मानिः सः निरन्तरं न तिष्ठामि। 8 अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्रूपुषि तैलम् अमर्दयत्। 9 अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवादीयं प्रचारयिष्यते तत्र तत्र योषित अतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्म्मैतत् प्रचारयिष्यते। 10 ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेकं षष्करीयोतीयधिडूदाभ्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय। 11 ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यजानत; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं भृग्यामास। 12 अनन्तरं किंपवशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं मेषमारणासमये शिष्यास्तं प्ररुञ्चः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासादयिष्यामः? किमिच्छति भवान्? 13 तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यो जनः सजलकुम्भं वडन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं; 14 स यत् सदनं प्रवेक्ष्यति तद्भवन्पतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योऽहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति? 15 ततः स परिभृतां सुसज्जितां भूदतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्याभस्मर्द्धं भोज्यद्रव्याण्यसादयतं। 16 ततः शिष्यो प्रस्थाप्य पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासादयेताम्। 17 अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः साद्गं जगाम; 18 सर्व्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुदितवान् युष्मानहं यथार्थं व्याडरामि, अत्र युष्माकमेको जनो यो मया सः भुङ्क्ते मां परकरेषु समर्पयिष्यते। 19 तदानीं ते दुःभिताः सन्त अकैकशस्तं प्रष्टुमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्य अकोभिदधे स किमहं? 20 ततः स प्रत्यवदद् अतेषां द्वादशानां यो जनो मया

समं भोजनापात्रे पाणिं मञ्जयिष्यति स अवे। 21 मनुजतनयमधि यादृशं लिप्पितमास्ते तदनुज्ञा गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो जनो मानवसुतं समर्पयिष्यते उन्त तस्य जन्माभावे सति ब्रह्मभविष्यत्। 22 अपरत्र तेषां भोजनसमये यीशुः पूषं गृहीत्वेश्वरगुणान् अनुकीर्यं भङ्क्त्वा तेभ्यो दत्त्वा बभाषे, अतद् गृहीत्वा भुञ्जीध्वम् अतन्मम विग्रहः। 23 अनन्तरं स करं गृहीत्वेश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो ददौ, ततस्ते सर्व्वे पपुः। 24 अपरं स तानवादीह् बडूनां निमित्तं पातितं मम नवीननियमरूपं शोषितमेतत्। 25 युष्मानहं यथार्थं वदामि, षश्वरस्य राज्ञे यावत् सधोजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावदहं द्राक्षाङ्गलरसं पुनर्न पास्यामि। 26 तदनन्तरं ते गीतमेकं संगीय बहि जैतूनं शिपरिणं ययुः 27 अथ यीशुस्तानुवाच निशायामस्यां मधि युष्माकं सर्व्वेषां प्रत्यूढो भविष्यति यतो लिप्पितमास्ते यथा, मेषाणां रक्षकञ्च प्रदरिष्यामि वै ततः। मेषाणां निवडो नूनं प्रविडीणो भविष्यति। 28 कन्तु मद्गुणान् ज्ञाते युष्माकमेऽहं गालीलं प्रजिष्यामि। 29 तदा पितरः प्रतिबभाषे, यद्यपि सर्व्वेषां प्रत्यूढो भवति तथापि मम नैव भविष्यति। 30 ततो यीशुरुक्तावान् अहं तुभ्यं तथ्यं कथयामि, क्षाण्णायामध कुङ्कुटस्य द्वितीयवाररवणत् पूर्वं त्वं वारत्रयं मामपह्नुष्यसे। 31 किन्तु स गाढं व्याडरद् यद्यपि त्वया साद्गं मम प्राणो याति तथापि कथमपि त्वां नापह्नुष्ये; सर्व्वेऽपि ते तथैव बभाषिरे। 32 अपरत्र तेषु गेल्लिमानानामकं स्थान गतेषु स शिष्यान् जगाद, यावदहं प्रार्थये तावदत्र स्थाने यूनं समुपविशत। 33 अथ स पितरं यादृशं योडनञ्च गृहीत्वा वप्राञ्च; अत्यन्तं त्रासितो व्याकुलितश्च तेभ्यः कथयामास, 34 निधनकालवत् प्राणो मेऽतीव दुःखमेति, यूनं जात्रतोत्र स्थाने तिष्ठत। 35 ततः स किञ्चिद्गृत्वा भूमावधोमुभः पतित्वा प्रार्थितवानेतत्, यदि भवितुं शक्यं तर्हि दुःखसमयोंयं मत्तो दूरीभवतु। 36 अपरमुदितवान् हे पितर् हे पितः सर्व्वे त्वया साध्यं, ततो हेतोरिमं करं मत्तो दूरीकुरु, किन्तु तन् ममेच्छातो न तवेच्छातो भवतु। 37 ततः परं स अत्ये तान् निद्रितान् निरीक्ष्य पितरं प्रोवाच, शिमोन् त्वं किं निद्रासि? घटिकाभेकाम् अपि जागरितुं न शक्नोषि? 38 परीक्षायां यथा न पतथ तदर्थं सयेतनाः सन्तः प्रार्थयध्वं; मन उद्युक्तमिति सत्यं किन्तु वपुशक्तिकं। 39 अथ स पुनर्प्रजित्वा पूर्वंवत् प्रार्थयाञ्चक्रे। 40 परावृत्त्यागत्य पुनरपि तान् निद्रितान् ददर्श तदा तेषां लोचनानि निद्रया पूर्यानि, तस्मात्तस्मै का कथा कथयित्वा त अतद् बोद्धुं न शेकुः। 41 ततः परं तृतीयवारं आगत्य तेभ्यो ऽकथयद् एदानीमपि शयित्वा विश्राम्यथ? यद्येष्टे ज्ञातं, समयश्रोपस्थितः पश्यत मानवतनयः पापिलोकानां पाणिषु समर्थते। 42 उत्तिष्ठत, वयं प्रजाभो यो जनो मां परपाणिषु समर्पयिष्यते पश्यत स समीपमायातः। 43 एषां कथां कथयति स, अतर्हिद्वादशानामेको यिडूदा नामा शिष्यः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानां प्राचीनलोकानाञ्च सन्निधेः भङ्गलगुडधारिणो बहुलोकान् गृहीत्वा तस्य समीपे उपस्थितवान्। 44 अपरत्रासौ परपाणिषु समर्पयित्वा पूर्वंमिति सङ्केतं कृतवान् यमहं युम्बिष्यामि स अवासौ तमेव धृत्वा सावधानं नयत। 45 अतो हेतोः स आगत्यैव योशोः सविधं गत्वा हे गुरो हे गुरो, हत्युक्त्वा तं युयुम्भ। 46 तदा ते तदुपरि पाणीनर्पयित्वा तं दध्नुः। 47 ततस्तस्य पार्श्वस्थानां लोकानामेकः भङ्गं निष्कीपयन् मडायाजकस्य दासमेकं प्रहृत्य तस्य कर्णं शिष्टे। 48 पश्चाद् यीशुस्तान् व्याडर भङ्गन् लगुडाञ्च गृहीत्वा मां किं यौरं धर्त्तां समायाताः? 49 मध्येमन्दिरं समुपदिशन् प्रत्यहं युष्मानिः सः स्थितवानतदहं, तस्मिन् काले यूनं मां नादीधरत, किन्तुवनेन शास्त्रीयं वयनं

सेधनीयं | 50 तदा सर्व्वे शिष्यास्तं परिच्यञ्च्य पलायाञ्चक्रिरे | 51 अथैको युवा मानवो नग्नकाये वस्त्रमेकं निधाय तस्य पश्चाद् व्रजन् युवलोके धृतो 52 वस्त्रं विहाय नग्नः पलायाञ्चके | 53 अपरत्र यस्मिन् स्थाने प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राचीनलोकाश्च मडायाजकेन सह सदसि स्थितास्तस्मिन् स्थाने मडायाजकस्य समीपं यीशुं निन्युः | 54 पितरो दूरे तत्पश्चाद् एत्वा मडायाजकस्यट्टालिकां प्रविश्य किङ्करीः सडोपविश्य वह्नितापं जग्राह | 55 तदानीं प्रधानयाजका मन्त्रिणश्च यीशुं घातयितुं तत्रातिकूल्येन साक्षिणो भूयाञ्चक्रिरे, किन्तु न प्राप्ताः | 56 अनेकेस्तद्विरुद्धं मूषासाक्ष्ये दत्तेपि तेषां वाक्यानि न समगच्छन्त | 57 सर्व्वशेषे डियन्त उत्थाय तस्य प्रातिकूल्येन मूषासाक्ष्यं दत्त्वा कथयामासुः, 58 एवं कर्त्तव्यमन्दिरे विनाशय दिनत्रयमध्ये पुनरपरम् अकरकृतं मन्दिरे निर्मास्यामि, एतत् वाक्यम् अस्य मुभात् श्रुतमस्माभिरिति | 59 किन्तु तत्रापि तेषां साक्ष्यकथा न सङ्गताः | 60 अथ मडायाजको मध्येसभम् उत्थाय यीशुं व्याजहार, अते जनास्तवयि यत् साक्ष्यमदुः त्वमेतस्य किमभ्युत्तरं किं न दास्यसि? 61 किन्तु स किमभ्युत्तरं न दत्त्वा मौनीभूय तस्यै; ततो मडायाजकः पुनरपि तं पृष्टवान् त्वं सख्यिदानन्दस्य तनयोऽभिषिक्तस्त्रता? 62 तदा यीशुस्तं प्रोवाय भवाभ्यडम् यूयत्र सर्व्वशक्तिमतो दक्षीणपार्श्वं समुपविशन्तं मेघ मारुह समायातत्र भनुष्यपुत्रं सन्द्रक्षथ | 63 तदा मडायाजकः स्वं वमनं छित्वा व्यावहृत्य 64 किमस्माकं साक्षिभिः प्रयोजनम्? ईश्वरनिन्दावाक्यं युष्मान्भिरावि किं विचारयथ? तदानीं सर्व्वे जगद्गुर्यं निधनदण्डमर्द्धति | 65 ततः कश्चित् कश्चित् तदपुषि निष्ठोऽपि निषिक्षेप तथा तन्मभमच्छाद्य यपेटेन उत्वा गदितवान् गणयित्वा वद, अनुयराश्च यपेटैस्तमाजघ्नुः 66 ततः परं पितरेऽट्टालिकायाः कोषे तिष्ठति मडायाजकस्यैका दासी समेत्य 67 तं विह्नितापं गृह्णन्तं विलोक्य तं सुनिरीक्ष्य बलाभे त्वमपि नासरतीययीशोः सङ्गिनाम् अेको जन आसीः | 68 किन्तु सोपहृत्य जग्राह तमहं न वदसि त्वं यत् कथयमि तदथ्यहं न बुद्ध्ये | तदानीं पितरे यत्वरं गतवति कुक्कुटो रुराव | 69 अथान्या दासी पितरं दृष्ट्वा समीपस्थान् जनान् जग्राह अयं तेषामेको जनः | 70 ततः स द्वितीयवारम् अपहृतवान् पश्चात् तत्रस्था लोकाः पितरं प्रोयुस्त्यवमश्यं तेषामेको जनः यतस्तं गाढीवीयो नर एतत् तवोच्याराणं प्रकाशयति | 71 तदा स शपथाभिशापौ कृत्वा प्रोवाय यूयं कथां कथयथ तं नरं न जानेऽहं | 72 तदानीं द्वितीयवारं कुक्कुटो उरावीत् | कुक्कुटस्य द्वितीयवारत् पूर्व्वं त्वं मां वारत्रयम् अपह्नीष्यसि, एतत् यद्वाक्यं यीशुना समुदितं तत् तदा संस्मृत्य पितरो रोदितुम् आरभत |

15 अथ प्रभाते सति प्रधानयाजकाः प्राञ्च उपाध्यायाः सर्व्वे मन्त्रिणश्च सभां कृत्वा यीशुं बन्धयित्वा पीलाताभ्यस्य देशाधिपतेः सविधं नीत्वा समर्पयामासुः | 2 तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिडूदीयलोकानां राजा? ततः स प्रत्युक्तवान् सत्यं वदसि | 3 अपरं प्रधानयाजकास्तस्य बहुषु वाक्येषु दोगमारोपयाञ्चक्रुः किन्तु स किमपि न प्रत्युवाय | 4 तदानीं पीलातस्तं पुनः पप्रच्छ त्वं किं नोत्तरयसि? पश्यैते त्वद्विरुद्धं कतिषु साध्येषु साक्षं ददति | 5 कन्तु यीशुस्तदपि नोत्तरं ददौ ततः पीलात आश्चर्य्यं जगाम | 6 अपरञ्च काराबद्धे कस्तिश्चित् जने तन्मडोत्सवकाले लोके यांसिते देशाधिपतिस्तं भोययति | 7 ये यं पूर्व्वमुपप्लवकमार्फुर्नप्लवके वधमपि कृतवन्तस्तेषां मध्ये तदानीं बरब्बानामक अेको बद्ध आसीत् | 8 अतो उेतोः पूर्व्वपिरीयां रीतिकथां कथयित्वा लोका उच्यैरुवन्तः पीलातस्य समक्षं निवेदयामासुः | 9 तदा पीलातस्तानायथ्यौ तर्हि किं यिडूदीयानां राजानं

भोययिष्यामि? युष्माभिः किमिष्यते? 10 यतः प्रधानयाजका ईर्ष्यात अेव यीशुं समर्पयन्मिति स विवेद | 11 किन्तु यथा बरब्बानां भोययति तथा प्रार्थयितुं प्रधानयाजका लोकान् प्रवर्त्तयामासुः | 12 अथ पीलातः पुनः पृष्टवान् तर्हि यं यिडूदीयानां राजेति वदथ तस्य किं डरिष्यामि युष्माभिः किमिष्यते? 13 तदा ते पुनरपि प्रोच्यैः प्रोयुस्तं कुशे वेधय | 14 तस्मात् पीलातः कथितवान् कुतः? स किं कुकर्म कृतवान्? किन्तु ते पुनश्च रुवन्तो व्याजहस्तं कुशे वेधय | 15 तदा पीलातः सर्व्वाल्लोकान् तोषयितुमिच्छन् बरब्बानां भोययित्वा यीशुं कशाभिः प्रहृत्य कुशे वेद्धुं तं समर्पयाम्बभूव | 16 अनन्तरं सैन्यगणोऽट्टालिकाम् अर्थाद् अधिपते गृहं यीशुं नीत्वा सेनानिवहं समाहुयत् | 17 पश्चात् ते तं धूमलवर्णवस्त्रं परिधाप्य कण्टकमुकुटं रययित्वा शिरसि समारोप्य 18 एते यिडूदीयानां राजन् नमस्कारं एत्युक्त्या तं नमस्कृतांभारेभिरै | 19 तस्योत्तमार्ङ्गे वेत्राघातं यकुस्तद्रात्रे निष्ठोवञ्च निषिद्धिषुः, तथा तस्य सम्भुषे जनुपातं प्राणोभुः 20 एत्यमुपदस्य धूमवर्णवस्त्रम् उतार्थं तस्य वस्त्रं तं पर्य्यापयन् कुशे वेद्धुं बर्हिर्निन्युश्च | 21 ततः परं सेकन्दरस्य रुद्रस्य य पिता शिमोन्नामा कुरीणीयलोक अेकः कुतश्चिद् ग्रामादेत्य पथि याति तं ते यीशोः कुशं वोद्धुं बलाद् एधुः | 22 अथ गुल्गुल्ला अर्थात् शिरःकपालनामकं स्थानं यीशुमानीय 23 ते गन्धरसमिश्रितं द्राक्षारसं पातुं तस्मै ददुः किन्तु स न जग्राह | 24 तस्मिन् कुशे विद्धे सति तेषामेकैकशः किं प्राप्यतीति निर्णयाय 25 तस्य परिधेयानां विभागाद्यं गुटिकापातं यकुः | 26 अपरम् अेष यिडूदीयानां राजेति विप्रितं दोगपत्रं तस्य शिरगिर्द्वयम् आरोपयाञ्चक्रुः | 27 तस्य वामदक्षिणयोर्द्वौ यीशो कुशयोर्विनिधाते | 28 तेनैव "अपराधिजनैः सार्द्धं स गणितो भविष्यति," एतत् शास्त्रोक्तं वयनं सिद्धमभूत् | 29 अनन्तरं मार्गे ये ये लोका गमनागमने यकुस्ते सर्व्वे अेव शिरांस्यान्दोत्य निन्दन्तो जगदुः, रे मन्दिरेनाशक रे दिनत्रयमध्ये तन्निर्मायक, 30 अधुनात्मानम् अदित्वा कुशाएवरोह | 31 किञ्च प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तद्वत् तिरस्कर्त्तव्य परस्परं ययक्षिरे अेष परानावत् किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति | 32 यदीस्रायेलो राजाभिषिक्तस्त्रता भवति तर्ह्यधुनेन कुशाएवरोहत्तु वयं तद् दृष्ट्वा विश्वसिष्यामः; किञ्च यौ लोका तेन सार्द्धं कुशे डविध्येतां तावपि तं निर्भर्त्सयामासतुः | 33 अथ द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सर्व्वो देशः साधकारोभूत् | 34 ततस्तृतीयप्रदरे यीशुरुच्यैरेवदत् अेली अेली लामा शिवक्तनी अर्थाद् "हे मदीश मदीश त्वं पर्य्यायाक्षीः कुतो छि मां?" 35 तदा समीपस्थलोकानां डेयितुं तद्वाक्यं निशाभ्यायभ्युः पश्यैष अेलियम् आडूयति | 36 तत अेको जनो धावित्वागत्य स्यञ्जे उम्बरसं पूरयित्वा तं नडाये निधाय पातुं तस्मै दत्त्वावदत् तिष्ठ अेलिय अेनमवरोहयितुम् अेति न वेति पश्यामि | 37 अथ यीशुरुच्यैः समाडूय प्राणान् जडौ | 38 तदा मन्दिरेस्य जवनिकोर्द्वय्यधःस्थन्ता विदीर्णा द्विभार्डाम्भूत् | 39 किञ्च एत्यमुच्यैराडूय प्राणान् त्यजन्तं तं दृष्ट्वा तद्रक्षणाय नियुक्तो यः सेनापतिरासीत् सोवदत् नरोयम् ईश्वरपुत्र एतत् सत्यम् | 40 तदानीं मगदलीनी मरिसम् कनिष्ठयाडूभो योसेश्च मातान्यमरियम् शालोमी य याः स्त्रियो 41 गाढीव्रतेस्ये यीशुं सेवित्वा तदनुगामिन्यो जाता एमास्तदन्त्याश्च या अनेका नार्या यीशुना सार्द्धं यिडूदीयलोकानां यास्ताश्च दूरतः तानि ददृशुः | 42 अथासादनदिनस्यार्थाद् विभ्रामवारात् पूर्व्वदिनस्य सायंकाल आगत 43 ईश्वरराज्यापेक्षरिमथीययूषङ्गनामा मान्यमन्त्री समेत्य पीलातसविधं निर्भयो गत्वा यीशोर्द्वेहं यथाये | 44 किन्तु स एदानीं मृतः पीलात एत्यसम्भवं मत्वा शतसेनापतिमाडूय स कदा मृत एतत् पप्रच्छ |

45 शतसेमनापतिमुभात् तज्ज्ञात्वा यूषङ्गे यीशोर्द्वेदं ददौ | 46 पश्चात् स सूक्ष्मं वासः क्रीत्वा यीशोः कायमवरोह्य तेन वाससा वेष्टायित्वा गिरौ भातश्मशाने स्थापितवान् पाषाणं लोठयित्वा द्वारि निदधे | 47 किन्तु यत्र सोस्थाप्यत तत मण्डलीनी भरियम् योसिमातृमरियम् य दृशतः |

16 अथ विश्रामवारे गते मण्डलीनी भरियम् याकूबमाता भरियम् शालोमी येमास्तं मर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा 2 सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूर्योदयकाले श्मशानमुपगतः | 3 किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिभृङ्गुं तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति! 4 अतर्हि निरीक्ष्य पाषाणो द्वारोऽपसारित एति ददृशुः | 5 पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णदीर्घपरिच्छदावृतभेकं युवानं श्मशानदक्षिणपार्श्वे उपविष्टं दृष्ट्वा यमग्यङ्कुः | 6 सोऽवदत्, मात्मेष्ट यूयं कुशे हतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानाद्दृष्ट्वात्; ते यत्र स स्थापितः स्थानं तद्विदं पश्यत | 7 किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय य वार्त्ताभिमां कथयत | 8 ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्या पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्च | 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्गत्वा यस्याः सप्तभूतास्त्याजित्वास्तस्यै मण्डलीनीभरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ | 10 ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकैभ्यस्तां वार्त्तां कथयामास | 11 किन्तु यीशुः पुनर्ज्वन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन् | 12 पश्चात् तेषां द्वयोः ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ! 13 तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चकतुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन् | 14 शेषत अंकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुरतेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविशवासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान् | 15 अथ तानायाभ्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवाहं प्रचारयत | 16 तत्र यः कञ्चिद् विश्वस्य भञ्जितो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते | 17 किञ्च ये प्रत्येच्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वद्विष्यन्ति | 18 अपरं तेः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति य | 19 अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश | 20 ततस्ते प्रस्थाप्य सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारंभेरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावती यकार | एति |

लूकः

1 प्रथमतो ये साक्षिणो वाक्यप्रचारकाश्चासन् तेऽस्माकं मध्ये यद्यत् सप्रमाणं वाक्यमर्पयन्ति स्म 2 तदनुसारतोऽन्येपि बहवस्तद्गतान्त् रययितुं प्रवृत्ताः। 3 अतएव हे मडाभङ्गिमथियङ्गि त्वं या याः कथा अशिष्यथास्तासां दृढप्रमाणानि यथा प्राप्नोषि 4 तदर्थं प्रथममारभ्य तानि सर्वान्णि ज्ञात्वाऽहमपि अनुकृमात् सर्ववृत्तान्तान् तुभ्यं लेभिन्तु मतिमकार्षम्। 5 यिद्दुदादेशीयहेरोद्रामके राजत्वं कुर्वति अभीयथाजकस्य पर्यायाधिकारी सिभरियनामक अेको याजको ळरोएवंशोद्भव एलीशेवाप्या 6 तस्य जाया द्वाविभौ निर्दोषौ प्रभोः सर्वाङ्गा व्यवस्थाश्च संमन्य एश्वरदृष्टौ धार्मिकावास्ताम्। 7 तयोः सन्तान अेकोपि नासीत्, यत एलीशेवा बन्ध्या तौ द्वावेव वृद्धावभवताम्। 8 यदा स्वपय्यान्कुम्रेण सिभरिय एशवास्य समक्षं याजकीयं कर्म करोति 9 तदा यज्ञस्य दिनपरिपाय्या परमेश्वरस्य मन्दिरे प्रवेशकाले धूपज्वालनं कर्म तस्य करणीयमासीत्। 10 तद्दूपज्वालनकाले लोकनिवेदं प्रार्थनां कर्तुं बह्विस्तिष्ठति 11 सति सिभरियो यस्यां वेधां धूपं ज्वालयति तदक्षिणपार्श्वं परमेश्वरस्य दूत अेक उपस्थितो दर्शनं ददौ। 12 तं दृष्ट्वा सिभरिय उद्विग्नश्च शशङ्के य। 13 तदा स दूतसं बभाषे हे सिभरिय मा त्वेस्तव प्रार्थना ग्राह्या जाता तव भाय्यां एलीशेवा पुत्रं प्रसोष्यते तस्य नाम योऽन् एति करिष्यसि। 14 किञ्च त्वं सानन्दः सदश्रमं भविष्यसि तस्य जन्मनि बहव आनन्दिष्यन्ति य। 15 यतो हेतोः स परमेश्वरस्य गोचरे मडान् भविष्यति तथा द्वाकारसं सुरां वा किमपि न पास्यति, अपरं जन्मारभ्य पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः 16 सन् एसायेल्वंशीयान् अनेकान् प्रभोः परमेश्वरस्य मार्गमानेभ्यति। 17 सन्तानान् प्रति पितृणां मनांसि धर्मज्ञानं प्रत्यनाज्ञाद्विप्राश्च परावर्तयितुं, प्रभोः परमेश्वरस्य सेवार्थम् अेकां सञ्जितजातिं विधातुञ्च स अेलियउपात्मशक्तिप्राप्तस्तस्याग्रे गमिष्यति। 18 तदा सिभरियो दूतमवादीत् कथमेतद् वेत्स्यामि? यतोऽं वृद्धो मम भाय्यां य वृद्ध। 19 ततो दूतः प्रत्युवाय परमेश्वरस्य साक्षाद्गतीं जिभ्रायेल्नामा दूतोऽं त्वया सह कथां गहितुं तुभ्यमिमां शुभवार्तां दातुञ्च प्रेषितः। 20 किन्तु मदीयं वाक्यं काले इवियति तत् त्वया न प्रतीतम् अतः कारणाद् यावदेव तानि न सेत्स्यन्ति तावत् त्वं वक्तुमशक्तो भूःो भव। 21 तदानीं ये ये लोकाः सिभरियमपैक्षन्त ते मध्येमन्दिरे तस्य बहुविलम्बाद् आश्चर्यं मेनिरे। 22 स बहिरागतो यदा किमपि वाक्यं वक्तुमशक्तः सङ्केतं कृत्वा निःशब्दस्तस्यौ तदा मध्येमन्दिरे कस्यचिद् दर्शनं तेन प्राप्तम् एति सर्वे बुबुधिरे। 23 अनन्तरं तस्य सेवनपर्याये सम्पूर्णे सति स निजगोऽं जगाम। 24 सतिपयदिनेषु गतेषु तस्य भाय्यां एलीशेवा गर्भवती बभूव 25 पश्चात् सा पञ्चमासान् संगोप्याकथयत् लोकानां समक्षं ममापमानं भ्रातृयितुं परमेश्वरो मयि दृष्टिं पातयित्वा कर्मदंशं कृतवान्। 26 अपरञ्च तस्या गर्भस्य षष्ठे मासे जाते गालीलैप्रदेशीयनासरतुरे 27 दायूदो वंशीयाय यूपङ्गाम् पुरुषाय या मरियम्माकुमारी वागदत्तासीत् तस्याः समीपं जिभ्रायेल् दूत एश्वरेण प्रहितः। 28 स गत्वा जगाम हे एश्वरानुगृहीतकस्ये तव शुभं भूयात् प्रभुः परमेश्वरस्तव सहायोस्ति नारीणां मध्ये त्वमेव धन्या। 29 तदानीं सा तं दृष्ट्वा तस्य वाक्यत उद्विग्न्य कीदृशं भाषणमिदम् एति मनसा गिन्तयामास। 30 ततो दूतोऽवदत् हे मरियम् भयं माकार्षीः, त्वयि परमेश्वरस्यानुग्रहोऽस्ति। 31 पश्य त्वं

गर्भं धृत्वा पुत्रं प्रसोष्यसे तस्य नाम यीशुरिति करिष्यसि। 32 स मडान् भविष्यति तथा सर्वेभ्यः श्रेष्ठस्य पुत्र एति प्यास्यति; अपरं प्रभुः परमेश्वरस्तस्य पितुर्दायूदः सिंहासनं तस्मै दास्यति; 33 तथा स याकूबो वंशोपरि सर्वदा राजत्वं करिष्यति, तस्य राजत्वस्यान्तो न भविष्यति। (aiōn g165) 34 तदा मरियम् तं दूतं बभाषे नाऽं पुरुषसङ्गं करोमि तर्हि कथमेतत् सम्भविष्यति? 35 ततो दूतोऽकथयत् पवित्र आत्मा त्वामात्राविष्यति तथा सर्वश्रेष्ठस्य शक्तिस्तवोपरि छायां करिष्यति ततो हेतोस्तव गर्भार्द् यः पवित्रबालको जनिष्यते स एश्वरपुत्र एति प्याति प्रास्यति। 36 अपरञ्च पश्य तव ज्ञातिरिलीशेवा यां सर्वे बन्ध्यामवदन् एदानीं सा वार्द्कस्ये सन्तानमेकं गर्भेऽधारयत् तस्य षष्ठमासोऽभूत्। 37 किमपि कर्म नासाध्यम् एश्वरस्य। 38 तदा मरियम् जगाम, पश्य प्रभेरेऽं दासी मह्यं तव वाक्यानुसारेण सर्वमेतद् घटताम्; अनन्तरं दूतस्तस्याः समीपात् प्रतस्थे। 39 अथ कतिपयदिनात् परं मरियम् तस्मात् पर्वतमयप्रदेशीययिद्दुदाया नगरमेकं शीघ्रं गत्वा 40 सिभरिययाजकस्य गृहं प्रविश्य तस्य जायाम् एलीशेवां सम्बोधावदत्। 41 ततो मरियमः सम्बोधनवाक्ये एलीशेवायाः कर्णयोः प्रविष्टमात्रे सति तस्या गर्भस्थबालको नन्त। तत एलीशेवा पवित्रेणात्मना परिपूर्णा सती 42 प्रोच्यैर्गदितुमारोभे, योषितां मध्ये त्वमेव धन्या, तव गर्भस्थः शिशुश्च धन्यः। 43 त्वं प्रभोर्माता, मम निवेशने त्वया यराणावर्षितौ, ममाध सौभाग्यमेतत्। 44 पश्य तव वाक्ये मम कर्णयोः प्रविष्टमात्रे सति ममोदरस्थः शिशुरानन्दान् नन्त। 45 या स्त्री व्यवसीत् सा धन्या, यतो हेतोस्तां प्रति परमेश्वरोक्तं वाक्यं सर्वं सिद्धं भविष्यति। 46 तदानीं मरियम् जगाम। धन्यवाऽं परेशस्य करोति मामकं मनः। 47 ममात्मा तारकेशे य समुल्लासं प्रगच्छति। 48 अकरोत् स प्रभु दुर्घि स्वदास्या दुर्गतिं प्रति। पश्याधारभ्यं मां धन्यां वक्ष्यन्ति पुरुषाः सह। 49 यः सर्वशक्तिमान् यस्य नामापि य पवित्रकं। स अेव सुमहत्कर्म कृतवान् मन्मिक्तकं। 50 ये बिभ्यति जनास्तस्मात् तेषां सन्तानपंक्तिषु। अनुकम्पा तदीया य सर्वैदेव सुतिष्ठति। 51 स्वबाहुबलतस्तेन प्राकाश्यत पराक्रमः। मनःकुमन्त्राणासार्द्दं विकीर्यन्तेऽभिमानिनः। 52 सिंहासनगताल्लोकान् बलिनश्चावरोह्य सः। पदेषुष्येषु लोकान्तु क्षुद्रान् संस्थापयत्यपि। 53 क्षुधितान् मानवान् द्रव्यैरुत्तमैः परितार्थ सः। सकलान् धनिनो लोकान् विसृष्टेऽं रिक्तऽस्तकान्। 54 एब्राहीमि य तद्वशे या द्यास्ति सदैव तां। स्मृत्वा पुरा पितृणां नो यथा साक्षात् प्रतिश्रुतं। (aiōn g165) 55 एसायेल्सेवकस्तेन तथोपक्रियते स्वयं। 56 अनन्तरं मरियम् प्रायेण मासत्रयम् एलीशेवया सहोषित्वा व्याघ्र्य निजनिवेशनं यथी। 57 तदनन्तरम् एलीशेवायाः प्रसवकाल उपस्थिते सति सा पुत्रं प्रासोष्ट। 58 ततः परमेश्वरस्तस्यां मडानुग्रहं कृतवान् अेतत् श्रुत्वा समीपवासिनः कुटुम्बाश्चागत्य तथा सह मुमुदिरे। 59 तथाऽमे दिने ते बालकस्य त्वयं छेत्तुम् अेत्य तस्य पितृनामानुज्ञं तन्नाम सिभरिय एति कर्तुमीषुः। 60 किन्तु तस्य माताकथयत् तन्न्, नामास्य योऽन् एति कर्तव्यम्। 61 तदा ते व्याडरन् तव वंशमध्ये नामेदंशं कस्यापि नास्ति। 62 ततः परं तस्य पितरं सिभरियं प्रति सङ्केत्य पत्रञ्चुः शिशोः किं नाम कारिष्यते? 63 ततः स कुलकमेकं याचित्वा लिलेभ तस्य नाम योऽन् भविष्यति। तस्मात् सर्वे आश्चर्यं मेनिरे। 64 तत्क्षणां सिभरियस्य जिह्वाज्ज्येऽपगतं स मुभं व्यादाय स्पष्टवर्णमुग्यार्थं एश्वरस्य गुणानुवाऽं यकार। 65 तस्मात्तुर्दिक्स्थाः समीपवासिलोका भीता अेवमेताः सर्वाः कथा यिद्दुदायाः पर्वतमयप्रदेशस्य सर्वत्र प्रचारिताः। 66 तस्मात्

श्रोतारो मनःसु स्थापयित्वा कथयाम्बभूवुः कीदृशोयं बालो भविष्यति? अथ परमेश्वरस्तस्य सहायोभूत् | 67 तदा योऽनः पिता सिंपरियः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् अेतादृशं भविष्यद्वाक्यं कथयामास | 68 एसायैवः प्रभु यस्तु स धन्यः परमेश्वरः | अनुगृह्य निजाल्लोकान् स अेव परिभोययेत् | 69 विपक्षजन्तस्तेभ्यो यथा भोय्यामहे वयं | यावज्जिवञ्च धर्मोऽस्य सारल्येन य निर्भयाः | 70 सेवामहे तमेवैकम् अेतकारणमेव य | स्वकीयं सुपवित्रञ्च संस्मृत्य नियमं सदा | 71 कृपया पुरुषान् पूर्वान् निष्कार्थान् नः पितुः | एषाड्डीमः समीपे यं शपथं कृतवान् पुरा | 72 तमेव सङ्गं कर्त्त तथा शत्रुगाणस्य य | ऋतीयाकारिणश्चैव करेभ्यो रक्षाणाय नः | 73 सूत्रेः प्रथमतः स्वीयेः पवित्रे भाविवादिभिः | (aion g165) 74 यथोक्तवान् तथा स्वस्य दायूदः सेवकस्य तु | 75 वंशे त्रातारमेकं स समुत्पादितवान् स्वयम् | 76 अतो हे बालक त्वन्तु सर्वोभ्यः श्रेष्ठ अेव यः | तस्यैव भाविवादीति प्रविष्यातो भविष्यसि | अस्माकं यरणान् क्षेमे मार्गे यालयितुं सदा | अेवं ध्वान्तेऽर्धतो मृत्योश्छायायां ये तु मानवाः | 77 उपविशस्तु तानेव प्रकाशयितुमेव हि | कृत्वा मडानुकम्पां हि यामेव परमेश्वरः | 78 डिद्व्यात् सूर्यमुदायैवास्मभ्यं प्रादानु दर्शनं | तयानुकम्पया स्वस्य लोकानां पापभोयने | 79 परित्राणस्य तेभ्यो हि ज्ञानविश्राणनाय य | प्रभो मार्गे परिष्कर्त्तुं तस्याग्रायी भविष्यसि | 80 अथ बालकः शरीरेण बुद्ध्या य वद्विन्तुमारेभेः अपरञ्च स एसायैवो वंशीयलोकानां समीपे यावन् प्रकटीभूतस्तास्तावत् प्रान्तरे न्यवसत् |

2 अपरञ्च तस्मिन् काले राजस्य सर्वेषां लोकानां नामानि लेभयितुम् अगस्तकैसर आज्ञापयामास | 2 तदनुसारेण कुरीणियनामनि सुरियादेशस्य शासके सति नामलेभनं प्रारेभे | 3 अतो हेतो नामि लेभिन्तु सर्वे जनाः स्वीयं स्वीयं नगरं जग्मुः | 4 तदानीं यूषड् नाम लेभिन्तु वागदत्तया स्वभाय्यया गबर्भवत्या मरियमा सड् स्वयं दायूदः सजातिवंश इति कारणाद् गालीअदेशस्य नासरत्नगराद् 5 यिडूदाप्रदेशस्य बैत्सेडमभायं दायूदगंरं जगाम | 6 अन्यस्य तत्र स्थाने तयोस्तिष्ठतोः सतो मरियमः प्रसूतिकाळ उपस्थिते 7 सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु तस्मिन् वासगृहे स्थानाभावाद् बालकं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोशालायां स्थापयामास | 8 अनन्तरं ये कियन्तो मेषपालकाः स्वमेषप्रजराक्षायै तत्रदेशे स्थित्वा रजन्त्यां प्रान्तरे प्रदरिणः कर्म कुर्वन्ति, 9 तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्थौ; तदा यतुषाश्वे परमेश्वरस्य तेजसः प्रकाशितत्वात् तेऽतिशशङ्किरे | 10 तदा स दूत उवाच मा भैष्ट पश्यताध दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः श्रीष्टोऽजनिष्ट, 11 सर्वेषां लोकानां मडान-एजन्डम् एभं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि | 12 यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्षथ युष्मान् प्रतीदं यिहं भविष्यति | 13 दूत एभां कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गीयाः पृतना आगत्य कथाम् एभां कथयित्वेश्वरस्य गुणानववादिषु; यथा, 14 सर्वोद्व्यस्यैरीश्वरस्य भडिमा सम्प्रकाशयतां | शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति | | 15 ततः परं तेषां सन्निधे दूतगाणे स्वर्गं गते मेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत प्रभुः परमेश्वरो यां घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञान्तु वयमधुना बैत्सेडम्पुरं यामः | 16 पश्चात् ते तूर्णं प्रजित्वा मरियमं यूषड् गोशालायां शयनं बालकञ्च ददृशुः | 17 एत्थं दृष्ट्वा बालकस्यार्थं प्रोक्तां सर्वकथां ते प्राचारयाञ्चक्रुः | 18 ततो ये लोका मेषरक्षकाणां वदनेभ्यस्तां वार्तां श्रुयुवस्ते मडाश्रय्य

मेनिरे | 19 किन्तु मरियम् अेतत्सर्वघटनानां तात्पर्यं विविच्य मनसि स्थापयामास | 20 तपश्चाद् दूतविज्ञापानुज्ञं श्रुत्वा दृष्ट्वा य मेषपालका ईश्वरस्य गुणानुवादे धन्यवादेऽत्र कुर्वाणाः परावृत्य ययुः | 21 अथ बालकस्य त्वकछेदनकालेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गबर्भस्थितेः पुर्वं स्वर्गीयदूतो यथाज्ञापयत् तदनुज्ञं ते तन्नामधेयं यीशुरिति यकिरे | 22 ततः परं भूसाविभितव्यवस्थाया अनुसारेण मरियमः श्रुयित्वाकाल उपस्थिते, 23 "प्रथमजः सर्वः पुरुषसन्तानः परमेश्वरे समर्थतां," इति परमेश्वरस्य व्यवस्थया 24 यीशुं परमेश्वरे समर्पयितुम् शास्त्रीयविध्युक्तं कपोतद्वयं पारावतशावकद्वयं वा बलिं दान्तु ते तं गृहीत्वा यिडूशालामम् आययुः | 25 यिडूशालाम्पुरनिवासी शिमियोन्नामा धार्मिक अेक आसीत् स एसायैवः सान्त्यनामपेक्ष्य तस्यै किञ्च पवित्र आत्मा तस्मिन्नाविर्भूतः | 26 अपरं प्रभुणा परमेश्वरेणाभिषिक्ते त्रातरि त्यया न दृष्टे त्वं न मरियसीति वाक्यं पवित्रेण आत्मना तस्म प्राकथ्यत | 27 अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुज्ञं कर्म कर्त्तुं तं मन्दिरेम् आनिन्यतुस्तदा 28 शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरेमागत्य तं कोडे निधाय ईश्वरस्य धन्यवादे कृत्वा कथयामास, यथा, 29 हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः | एदानीन्तु सकल्वाणो भवता संविसृज्यताम् | 30 यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरुपकं | 31 एसायैवीयलोकस्य मडागौरवउपकं | 32 यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुभे त्वमज्जजनः | सअेव विधतेऽस्माकं ध्रवं नयननगोयरे | | 33 तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषड् य विस्मयं मेनाते | 34 ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं मरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बडूनां पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बडूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति | 35 तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्यन्ते | 36 अपरञ्च आशेरस्य वंशीयकिन्तूयेलो दुडिता डन्नाभ्या अतिजरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाडत् परं सप्त वत्सरान् पत्या सड् न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं 37 मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्विवानिशम् ईश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरेमागत्य 38 परमेश्वरस्य धन्यवादे अकार, यिडूशालाम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोवृत्तान्तं ज्ञापयामास | 39 एत्थं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्वेषु कर्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलो नासरत्नामकं निजगंरं प्रतस्थाते | 40 तपश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णं आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेभे तथा तस्मिन् ईश्वरानुज्ञो बभूव | 41 तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिडूशालामम् अगच्छताम् | 42 अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयसके सति तौ पर्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिडूशालमं गत्वा 43 पार्व्यां सम्पाद्य पुनरपि व्याघुय्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिडूशालमि तिष्ठति | यूषड् तन्माता य तद् अविदित्वा 44 स सक्रिभिः सड् विधत अेतथ बुद्ध्या दिनेकगम्यमार्गं जग्मतुः | किन्तु शेषे ज्ञातिभन्तूनां समीपे मृगयित्वा तद्दृष्टेशमप्राप्य 45 तौ पुनरपि यिडूशालमम् परावृत्त्यागत्य तं मृगयाञ्चक्रुः | 46 अथ दिनत्रयात् परं पडितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्वं पृच्छश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः | 47 तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्वे श्रोतारो विस्मयमापधन्ते | 48 तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमयकतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायस्त्वम्? पश्य तव पिताडञ्च शोकाकुर्वी सन्ती त्वामन्विच्छावः स्म | 49 ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छत? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् अेतत् किं युवाभ्यां न

ज्ञायते? 50 किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां। 51 ततः परं स ताभ्यां सङ्गनासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्मै किन्तु सर्व्या अंताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास। 52 अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् एश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरभे।

3 अनन्तरं तिविरियकंसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयापीलातो यिहूदाएशाधिपति हरोद् तु गावील्रप्रदेशस्य राजा झिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राभोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत लुषानीयनामा अविलीनीदेशस्य राजासीत् 2 धानन् कियझभ्रोमी प्रधानयाञ्जाकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योहनं मध्येप्रान्तरम् एश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति 3 स यद्दैन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापभोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य विह्वल्यं यन्मज्जन्तं तदीयाः कथाः सर्वत्र प्रचारयितुमारभे। 4 विशयियभविष्णुद्रव्यत्रये यादृशी विपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना। 5 कारिष्यन्ते समुच्छ्रयाः सङ्गला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य या वक्रस्ताः सर्व्याः सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यन्तीयभूमयः। 6 एश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्व्यमानवाः। एत्येतत् प्रान्ते वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः। 7 ये ये लोका मज्जन्तार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेत्यामास? 8 तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं इलं इलत; युष्मानं यथार्थं वदामि पाषाणोभ्य अतेभ्य एश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः। 9 अपरञ्च तस्मूलुधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुत्तमं इलं न इलति स छिधतेऽग्नौ निक्षिप्यते य। 10 तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः? 11 ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विधेते स वस्त्रादीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य भायद्रव्यं विधेते सोपि तथैव करोतु। 12 ततः परं करसञ्जायिनो मज्जन्तार्थम् आगत्य पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः? 13 ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णत। 14 अनन्तरं सेनागाण अत्ये पप्रच्छ किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि ङानिं मा कार्यं तथा मृषापवादां मा कुरुत निज्वेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठत। 15 अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्व्यपीति मनोभिर्वितर्कयाञ्चुः, योहनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति? 16 तदा योहनं सर्व्यान् व्याज्जहार, जलेऽहं युष्मान् मज्जन्तार्थम् सत्वं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं भोययितुमपि न योग्योस्मि तादृश अंको मत्तो गुरुतरः पुमान् अति, स युष्मान् वह्निरेपे पवित्र आत्मनि मज्जन्तियिष्यति। 17 अपरञ्च तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धं प्रस्कोट्य गोधूमान् सर्व्यान् भाएडागारे संज्जलीष्यति किन्तु बूषाणि सर्व्याण्यनिर्व्याणवह्निना दाडयिष्यति। 18 योहनं उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास। 19 अपरञ्च हरोद् राजा झिलिनाभः सडोएरस्य भाय्यां हरोदियायामि तथान्यानि यानि यानि कुकूर्माणि कृतवान् तदधि य 20 योहना तिरस्कृतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाद् अपरमपि कुकूर्मं यकार। 21 एतः पूर्व्यं यस्मिन् समये सर्व्यं योहना मज्जन्तस्तदानीं यीशुराग्यागत्य मज्जन्तः। 22 तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्माच्च पवित्र आत्मा मूर्तिमान् भूत्वा कपोतवत् तटुपर्यवरोहः, तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वधि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी भवतु। 23 तदानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत्। लौकिकज्ञाने तु स यूषः पुत्रः, 24 यूषः अलेः पुत्रः, अविर्मत्तः

पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेवि र्मल्केः पुत्रः, मल्किर्यान्स्य पुत्रः; यान्नो यूषः पुत्रः। 25 यूषः मत्थियस्य पुत्रः, मत्थिय आमोसः पुत्रः, आमोसः नडूमः पुत्रः, नडूमः एषेः पुत्रः, एषिनर्गेः पुत्रः। 26 नगिर्माटः पुत्रः, माट मत्थियस्य पुत्रः, मत्थियः शिमियेः पुत्रः, शिमियर्यूषः पुत्रः, यूषः यिहूदाः पुत्रः। 27 यिहूदा योहानाः पुत्रः, योहाना रीषाः पुत्रः, रीषाः सिरुब्बाबिलः पुत्रः, सिरुब्बाबिल शल्तीयेलः पुत्रः, शल्तीयेल् नेरेः पुत्रः। 28 नेरिर्मल्केः पुत्रः, मल्किः अधः पुत्रः, अदी कोषमः पुत्रः, कोषम् एल्मोएः पुत्रः, एल्मोएद् अेरः पुत्रः। 29 अेर योशेः पुत्रः, योशिः एलीयेषरः पुत्रः, एलीयेषर योरीमः पुत्रः, योरीम् मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः। 30 लेविः शिमियोः पुत्रः, शिमियोन् यिहूदाः पुत्रः, यिहूदा यूषः पुत्रः, यूषः योननः पुत्रः, यानन् एलीयाकीमः पुत्रः। 31 एलियाकीमः मिलेयाः पुत्रः, मिलेया मैन्नः पुत्रः, मैन्न मत्तत्स्य पुत्रः, मत्तत्तो नाथनः पुत्रः, नाथन् दायूदः पुत्रः। 32 दायूद विशयः पुत्रः, विशय ओबेदः पुत्रः, ओबेद् बोयसः पुत्रः, बोयस् सल्मोनः पुत्रः, सल्मोन् नडशोनः पुत्रः। 33 नडशोन् अम्मीनादबः पुत्रः, अम्मीनादब अरामः पुत्रः, अराम् डिप्रोएः पुत्रः, डिप्रोएर् पेरसः पुत्रः, पेरस यिहूदाः पुत्रः। 34 यिहूदा याकूबः पुत्रः, याकूब् एस्दाकः पुत्रः, एस्दाक एब्राहीमः पुत्रः, एब्राहीम् तेरः पुत्रः, तेरः नाडोरः पुत्रः। 35 नाडोरः सिरुगः पुत्रः, सिरुग् रियः पुत्रः, रियः पेलगः पुत्रः, पेलग् अेवरः पुत्रः, अेवर शेलः पुत्रः। 36 शेलः कैन्नः पुत्रः, कैन् अर्क्षदः पुत्रः, अर्क्षदः शामः पुत्रः, शाम् नोडः पुत्रः, नोडो लेमकः पुत्रः। 37 लेमक मिथूशेलः पुत्रः, मिथूशेलः डनोकः पुत्रः, डनोक येरदः पुत्रः, येरद मडललेलः पुत्रः, मडललेल् कैन्नः पुत्रः। 38 कैन् एनोशः पुत्रः, एनोश् शेतः पुत्रः, शेत् आदमः पुत्रः, आदम् एश्वरस्य पुत्रः।

4 ततः परं यीशुः पवित्रेण्णात्मना पूर्णः सन् यद्दैनन्धाः परावृत्त्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिंशद्दिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्, 2 किञ्च तानि सर्व्यदिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णं स क्षुधितवान्। 3 ततः शैतानागत्य तमवदत् त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि प्रस्तरानेतान् आज्ञया पूषान् कुरु। 4 तदा यीशुरुवाच, विपिरीदृशी विधेते मनुजः केवलेन पूषेन न ज्वति किन्वीश्वरस्य सर्व्याभिराज्ञामि ज्वति। 5 तदा शैतान् तमुच्यं पर्वतं नीत्वा निमिषैकमध्ये जगतः सर्वराज्यानि दर्शितवान्। 6 पश्चात् तमवादीत् सर्व्यम् अेतद् विभवं प्रतापञ्च तुभ्यं दास्यामि तन् मयि समर्पितमास्ते यं प्रति ममेच्छा जायते तस्मै दातुं शक्नोमि, 7 त्वं येन्मां भजसे तर्हि सर्व्यमेतत् तवैव भविष्यति। 8 तदा यीशुस्तं प्रत्युक्तवान् दूरी भव शैतान् विपिरास्ते, निजं प्रभुं परमेश्वरं भजस्व केवलं तमेव सेवस्व य। 9 अथ शैतान् तं यिज्ञासामं नीत्वा मन्दिरेष्य यूडाया उपरि समुपवेश्य जगाद् त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि स्थानादितो लम्बित्वाद्यः 10 पत यतो विपिरास्ते, आज्ञापयिष्यति स्वीयान् दूतान् स परमेश्वरः। 11 रक्षितुं सर्व्यमार्गे त्वां तेन त्वय्यरणे यथा। न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वं धरिष्यन्ति ते तथा। 12 तदा यीशुना प्रत्युक्तम् एदमभ्युक्तमस्ति त्वं स्वप्रभुं परेशं मा परीक्षस्व। 13 पश्चात् शैतान् सर्व्यपरीक्षां समाप्य क्षाणत् त्वत्वा यथौ। 14 तदा यीशुरात्मप्रभावात् पुनर्गलील्रप्रदेशं गतस्तदा तस्युष्यातिश्रुतुर्दृशं न्यानशे। 15 स तेषां भजनगृहेषु उपदिश्य सर्व्यः प्रशंसितो भवतु। 16 अथ स स्वपालनस्थानं नासरत्पुरमेत्य विश्रामवारे स्वायाराद् भजनगृहं प्रविश्य पठितुमुत्तस्थौ। 17 ततो विशयियभविष्णुद्वानिः पुस्तकं तस्य कर्दन्ते सति स तत् पुस्तकं विस्तार्य यत्र वक्ष्यमाणानि वयनानि सन्ति

तत् स्थानं प्राप्य पपाह | 18 आत्मा तु परमेशस्य मदीयोपरि विधते |
 एरिद्रेषु सुसंवाहं वक्तुं मां सोमिषिकतवान् | लभन्तः करणाल्लोकां
 सुखस्थानं कर्तुमेव य | अदीकृतेषु लोकेषु मुक्तं धौषयितुं वयः | नेत्राणि
 दातुमन्धेभ्यस्त्रातुं बद्धजनापि | 19 परेशानुग्रहे कालं प्रचारयितुमेव
 य | सर्वैतत्करणार्थाय मामेव प्रदिशोति सः | | 20 ततः पुस्तकं बह्व्या
 परिचारकस्य हस्ते समर्थं यासने समुपविष्टः, ततो लज्जन्गृहे यावन्तो
 लोका आसन् ते सर्वेऽनन्यदृष्ट्या तं विलुलोकिरे | 21 अनन्तरम् अर्धैतानि
 सर्वाणि विभितवयनानि युष्माकं मध्ये सिद्धानि स एषां कथां तेभ्यः
 कथयितुमारेभे | 22 ततः सर्वे तस्मिन् अन्वरज्यन्त, किञ्च तस्य
 मुष्मिन्निर्गतमिरनुग्रहस्य कथामिन्मत्कृत्य कथयामासुः किमयं यूषङ्कः
 पुत्रो न? 23 तदा सोऽवादीहृ दे विकित्सक स्वमेव स्वस्थं कुरु कङ्कनीडूमि
 यधत् कृतवान् तदश्रौभ्य ताः सर्वाः क्रिया अत्र स्वदेशे कुरु कथामेतां
 यूषमेवावश्यं मां वदिष्यथ | 24 पुनः सोवादीहृ युष्मानं यथार्थं वदामि,
 कोपि भविष्यद्वादी स्वदेशे सत्कारं न प्राप्नोति | 25 अपरत्र यथार्थं वस्मि,
 अेलियस्य ज्वनकाले यदा साद्गुणितयवर्षाणि यावत् जलप्रतिबन्धात्
 सर्वस्मिन् देशे मडादुर्भिक्षम् अजनिष्ट तदानीम् एसायैवो देशस्य मध्ये
 बह्व्यो विधवा आसन्, 26 किन्तु सीदोऽन्देशीयसारिङ्कत्पुरनिवासिनीम्
 अेकां विधवां विना कस्याश्चिदपि समीपे अेलियः प्रेरितो नाभूत् | 27
 अपरत्र एदीशायभविष्यद्वादिविधानताकाले एसायैदेशे बहवः कुञ्चिन
 आसन् किन्तु सुरीयदेशीयं नामान्कुञ्चिनं विना कोप्यन्ः परिश्रुतो नाभूत् |
 28 एषां कथां श्रुत्वा लज्जन्गृहस्थिता लोकाः सकोधम् उत्थाय 29 नगरात्
 बहिष्कृत्य यस्य शिभरिणि उपरि तेषां नगरं स्थापितमास्ते तस्मान्निक्षेपुं
 तस्य शिभरं तं निन्युः 30 किन्तु स तेषां मध्याह्नसूत्य स्थानान्तरं जगाम |
 31 ततः परं यीशुर्वालीव्रदेशीयकङ्कनीडूनगर उपस्थाय विश्रामवारे
 लोकानुपदेशुम् आरब्धवान् | 32 तदुपदेशात् सर्वे यमय्यङ्कुर्यतस्तस्य कथा
 गुरुतरा आसन् | 33 तदानीं तद्गृहस्थितोऽमेध्यभूतग्रस्त अेको जन
 उच्येः कथयामास, 34 हे नासरतीययीशोऽस्मान् त्यज, त्यया सडास्माकं
 कः सम्बन्धः? किमस्मान् विनाशयितुमायासि? त्वमीश्वरस्य पवित्रो
 जन अेतदहं जानामि | 35 तदा यीशुस्तं तर्जयित्वावदत् मौनी भव एतो
 बहिर्भव; ततः सोमेध्यभूतस्तं मध्यस्थाने पातयित्वा किञ्चिद्व्यङ्गिसित्वा
 तस्माद् बहिर्गतवान् | 36 ततः सर्वे लोकाश्चमत्कृत्य परस्परं वक्तुमारंभिरं
 कोयं यमत्कारः | अेष प्रभावेण पराङ्गमेण यामेध्यभूतान् आज्ञापयति तेनैव
 ते बहिर्गच्छन्ति | 37 अनन्तरं यतुर्दिकस्थेशान् तस्य सुष्यातिर्व्याप्नोत् |
 38 तदनन्तरं स लज्जन्गृहाद् बहिरागत्य शिमोनो निवेशनं प्रविवेश
 तदा तस्य श्वश्रूज्वरिणान्यन्तं पीडितासीत् शिष्यास्तदर्थं तस्मिन् विनयं
 यकुः | 39 ततः स तस्याः समीपे स्थित्वा ज्वरं तर्जयामास तेनैव तां
 ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः सा तत्क्षणात् उत्थाय तान् सिषेवे | 40 अथ
 सूय्यास्तिकाले स्वेषां ये ये जना नानारोगैः पीडिता आसन् लोकास्तान् यीशोः
 समीपम् आनिन्युः, तदा स अेकैकस्य गात्रे करमर्पयित्वा तानरोगान् यकार |
 41 ततो भूता बहुभ्यो निर्गत्य यीत्वाहं कृत्वा य अभाषिरे त्वमीश्वरस्य
 पुत्रोऽभिषिक्तत्राता; किन्तु सोमिषिकतत्रातेति ते विविदुरे तस्मात् कारणात्
 तान् तर्जयित्वा तदङ्कुरं निषिषेध | 42 अपरत्र प्रभाते सति स विजन्स्थानं
 प्रतस्थे पश्चात् जनास्तमन्विच्छन्तस्तन्किङ्कटं गत्वा स्थानान्तरगमनार्थं
 तमन्वरुन्धन् | 43 किन्तु स तान् जगाह, एश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं
 प्रचारयितुम् अन्धानि पुराण्यपि मया यातव्यानि यतस्तदर्थमेव प्रेरितोऽं |
 44 अथ गादीलो लज्जन्गृहेषु स उपदिदेश |

5 अनन्तरं यीशुरेकदा गिनेषरथस्य तीर उत्तिष्ठति, तदा लोका
 एश्वरीयकथां श्रोतुं तदुपरि प्रपतिताः | 2 तदानीं स हृदस्य तीरसमीपे
 नौद्वयं ददर्श किञ्च मत्स्योपज्विनो नावं विहाय जालं प्रक्षालयन्ति | 3
 ततस्तयोर्द्वयो र्मध्ये शिमोनो नावमारुह्य तीरात् किञ्चिद्दूरं यातुं तस्मिन्
 विनयं कृत्वा नौकायामुपविश्य लोकान् प्रोपदिष्टवान् | 4 पश्चात् तं प्रस्तावं
 समाप्य स शिमोनं व्याजहार, गभीरं जलं गत्वा मत्स्यान् धर्तुं जालं
 निक्षिप | 5 ततः शिमोन अभाषे, हे गुरो यधपि वयं कृत्स्नां यामिनीं
 परिश्रम्य मत्स्यैकमपि न प्राप्तास्तथापि भवतो निदेशतो जालं क्षिपामः | 6
 अथ जाले क्षिपेते बहुमत्स्यपतनाद् आनायः प्रच्छिन्नः | 7 तस्माद् उपकृतुम्
 अन्यनौस्थानं सज्जिन् आयातुम् एङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै
 नौद्वयं प्रपूरयामासु र्ये नौद्वयं प्रभगम् | 8 तदा शिमोन्पितरस्तद् विलोक्य
 यीशोश्चरणायोः पतित्वा, हे प्रभोऽं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु,
 एति कथितवान् | 9 यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोनो
 तत्सज्जिन्मथ यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सडकारिणी सिवतेः पुत्रौ याद्वृभ्य योऽन्
 येमौ तादृशौ भववतुः | 10 तदा यीशुः शिमोनं जगाह मा लैषीरधारभ्य
 त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि | 11 अनन्तरं सर्वासु नौसु तीरम् आनीतासु
 ते सर्वान् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गमिनो भववतुः | 12 ततः परं यीशो
 कस्मिन्चित्पुरे तिष्ठति जन अेकः सर्वाङ्कुर्यस्तं विलोक्य तस्य समीपे
 न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारंभे, हे प्रभो यदि भवानिच्छति तर्हि मां
 परिश्रुतुं शक्नोति | 13 तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्कुर्यशूनं अभाषे त्वं
 परिश्रित्यस्वति ममेग्रास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः | 14 पश्चात् स
 तमाज्ञापयामास कथामिमां कस्मैचिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपत्र गत्वा
 स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिश्रुतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण
 द्रव्यमुत्पृज्यस्व य | 15 तथापि यीशोः सुष्यातिर् बहु व्यापुमारंभे किञ्च
 तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः | 16 अथ
 स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चक्र | 17 अपरत्र अेकदा यीशुरुपदिशति,
 अेतर्हि गादील्विडूदाप्रदेशयोः सर्वनगरेभ्यो यिञ्जशालमत्र कियन्तः
 किञ्चिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदनैके समुपविशुः, तस्मिन्
 काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे | 18 पश्चात्
 कियन्तो लोका अेकं पक्षाघातिनं भद्वायां निधाय यीशोः समीपमानंतुं
 सम्भुपे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त | 19 किन्तु बहुजन्निवडसम्वाघात्
 न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठे अनित्वा तं पक्षाघातिनं सभद्वे
 गृहमध्ये यीशोः सम्भुपे ऽवरोडयामासुः | 20 तदा यीशुस्तेषाम् एदृशं
 विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, हे मानव तव पापमक्षम्यत |
 21 तस्माद् अध्यापकाः किञ्चिन्मथ यितैरित्यं प्रयिन्तितवन्तः, अेष जन
 एश्वरं निन्दति कोयं? केवलमीश्वरं विना पापं क्षन्तुं कः शक्नोति? 22
 तदा यीशुस्तेषाम् एतयं यिन्तनं विदित्वा तेभ्योऽकथयद् यूयं मनोभिः
 कुतो वितर्कयथ? 23 तव पापक्षमा ज्ञाता यद्वा त्वमुत्थाय व्रज अेतयो
 र्मध्ये का कथा सुकथ्या? 24 किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य
 सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाह)
 उत्तिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याहीति त्वामादिशामि | 25 तस्मात् स
 तत्क्षणात् उत्थाय सर्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा एश्वरं धन्यं
 वदन् निजनिवेशनं ययौ | 26 तस्मात् सर्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु भौताश्च
 वयमधासम्भवदाय्याण्येष्टामि एत्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदिताः | 27
 ततः परं बहिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चायकं दृष्ट्वा
 यीशुस्तमभिदधे मम पश्चादेहि | 28 तस्मात् स तत्क्षणात् सर्वे परित्यज्य

तस्य पश्चाद्विधाय। 29 अनन्तरं लेवि निजगृहे तदर्थं मडाभोज्यं यकार, तदा तैः सडाभनेके करसत्राधिनस्तदन्यलोकडाभ्र भोक्तुमुपविशुः। 30 तस्मात् कारणात् यडाडालानां पापिलोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो भङ्घे पिवथ येति कथां कथयित्वा डिङ्गिशिनोऽध्यापकाश्च तस्य शिष्यैः सड वाग्युद्धं कर्नुमारेभिरे। 31 तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगलोकानां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणाभेव। 32 अडं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्तयितुं पापिन अेव। 33 ततस्ते प्रोयुः, योडनः डिङ्गिशिनाञ्च शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिवन्ति य? 34 तदा स तानायभ्यौ वरे सङ्गे तिष्ठति वरस्य सपिगाणं किमुपवासयितुं शकनुथ? 35 किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते स मुपवत्यन्ति। 36 सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्भभूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन जाल्ववस्त्रं छिधते, नूतनपुरातनवस्त्रयो मेलञ्च न भवति। 37 पुरातन्यां कुत्यां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतु विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतुश्च नश्यति। 38 ततो डेतो नूतन्यां कुत्यां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोभयस्य रक्षा भवति। 39 अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाञ्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्।

6 अयरञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्राभवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कलिशं छित्वा करुपु मर्दयित्वा षादितुमारेभिरे। 2 तस्मात् कियन्तः डिङ्गिशिनस्तानवदन् विश्राभवारे यत् कर्म न कर्तव्यं तत् कुतः कुरुषे? 3 यीशुः प्रत्युवाय दायुद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधात्ताः किं यकुः स कथम् इश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य 4 ये दर्शनीयाः पूषा याञ्जडान् विनान्यस्य कस्यायभोजनीयास्तानानीय स्वयं भुभजे सङ्गिभ्योपि दधी तत् किं युष्माभिः कदापि नापाडि? 5 पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्राभवारस्यापि प्रभु भवति। 6 अनन्तरम् अन्यविश्राभवारे स भजनगेडं प्रविश्य समुपदिशति। तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर अेकः पुमान् उपतस्थिवान्। 7 तस्माद् अध्यापकाः डिङ्गिशिनश्च तस्मिन् दोषमारोपयितुं स विश्राभवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारेभिरे। 8 तदा यीशुस्तेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्कडं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठ। 9 तस्मात् तस्मिन् उच्यितवति यीशुस्तान् व्याजडार, युष्मान् धमां कथां पृच्छामि, विश्राभवारे डितम् अडितं वा, प्राणारक्षणं प्राणानाशनं वा, अेतेषां किं कर्मकरणीयम्? 10 पश्चात् यतुर्दिक्षु सर्व्यान् विलोक्य तं मानवं भभाषे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृत इतरकरवत् तस्य डरतः स्वस्थोभवत्। 11 तस्मात् ते प्रयाडकोपावित्वा यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः। 12 ततः परं स पर्वतमारुहोश्वरमुदिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्। 13 अथ दिने सति स सर्व्यान् शिष्यान् आडूतवान् तेषां मध्ये 14 पितरनाम्ना ष्यातः शिमोन् तस्य भ्राता आन्द्रियश्च याडूब् योडन्युं य डिडिलिपुं बर्थलमयश्च 15 मथिः थोमा आडूड्यस्य पुत्रो याडूब् ज्वलन्तनाम्ना ष्यातः शिमोन् 16 य याडूब्भो भ्राता यिडूदाश्च तं यः परकरुपुं समर्पयिष्यति स ष्चरकीयोतीययिडूदाश्चैतान् द्वादश जनान् मनोनीतान् कृत्वा स जग्राड तथा प्रेरित इति तेषां नाम यकार। 17 ततः परं स तैः सड पर्वताडवरुडोपत्यकायां तस्यौ ततस्तरस्य शिष्यसङ्घो यिडूदाडेशाद् यिडूशालमश्च सोरः सीडोनश्च जलधे रोधसो जनिडाश्च अेत्य तस्य कथाश्रवणार्थं रोगमुक्त्वर्यञ्च तस्य समीपे तरुः।

18 अमेध्यभूतञ्जस्ताश्च तन्निडकटमागत्य स्वास्थ्यं प्रापुः। 19 सर्वेषां स्वास्थ्यकरणप्रभावस्य प्रकाशितत्वात् सर्वे लोका अेत्य तं स्रष्टुं येतिरे। 20 पश्चात् स शिष्यान् प्रति दृष्टिं कृत्वा जगाड, डे हरिद्रा यूयं धन्या यत इश्वरीये राज्ये वोऽधिकारोस्ति। 21 डे अधुना क्षुधितलोका यूयं धन्या यतो यूयं तस्वर्यथ; डे डल रोदिनो जना यूयं धन्या यतो यूयं डसिष्यथ। 22 यदा लोका मनुष्यसूनो नांभडेतो युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते पृथक् कृत्वा निन्दिष्यन्ति, अधमानिव युष्मान् स्वसमीपाद् इरीकरिष्यन्ति य तदा यूयं धन्याः। 23 स्वर्गे युष्माकं यथेष्टं डलं भविष्यति, अेतदर्थं तस्मिन् दिने प्रोव्लसत आनन्देन नृत्यत य, तेषां पूर्वपुरुषाश्च भविष्यद्वादिनः प्रति तथैव व्यवडरन्। 24 किन्तु डा डा धनवन्तो यूयं सुषं प्राणुत। डन्त परितृप्ता यूयं क्षुधिता भविष्यथ; 25 डल डसन्तो यूयं वत युष्माभिः शोशितव्यं रोदितव्यञ्च। 26 सर्वैलाडि युष्माकं सुष्यातो कृतायां युष्माकं कुर्गति भविष्यति युष्माकं पूर्वपुरुषा मूषाभविष्यद्वादिनः प्रति तद्वत् कृतवन्तः। 27 डे श्रोतारो युष्मभ्यमडं कथयामि, यूयं शत्रुषु प्रीयध्वं ये य युष्मान् द्विषन्ति तेषामपि डितं कुरुत। 28 ये य युष्मान् शपन्ति तेभ्य आशिषं दत्त ये य युष्मान् अवमन्यन्ते तेषां मङ्गलं प्रार्थयध्वं। 29 यडि कश्चित् तव कपोले यडेताघातं करोति तर्डि तं प्रति कपोलम् अन्यं परावर्त्य सम्भुपीकुरु पुनश्च यडि कश्चित् तव गात्रीयवस्त्रं डरति तर्डि तं परिधेयवस्त्रम् अपि गृहीतुं मा वारय। 30 यस्त्वां यायते तस्मै डेडि, यश्च तव सम्पत्तिं डरति तं मा यायस्व। 31 परेभ्यः स्वान् प्रति यथायरणम् अपेक्षध्वं परान् प्रति यूयमपि तथायरत। 32 ये जना युष्मासु प्रीयन्ते केवलं तेषु प्रीयमाणेषु युष्माकं किं डलं? पापिलोका अपि स्वेषु प्रीयमाणेषु प्रीयन्ते। 33 यडि डितकारिण अेव डितं कुरुथ तर्डि युष्माकं किं डलं? पापिलोका अपि तथा कुर्वन्ति। 34 येभ्य ऋणपरिशोधस्य प्राप्तिप्रत्याशास्ते केवलं तेषु ऋणो समर्पिते युष्माकं किं डलं? पुनः प्राप्त्याशया पापीलोका अपि पापिजनेषु ऋणम् अर्पयन्ति। 35 अतो यूयं रिषुष्वपि प्रीयध्वं, परडितं कुरुत य; पुनः प्राप्त्याशां त्यक्त्या ऋणमर्पयत, तथा कृते युष्माकं मडाडलं भविष्यति, यूयञ्च सर्वप्रधानस्य सन्तानां डति ष्याति प्रास्यथ, यतो युष्माकं पिता कृतघानां दुर्दृष्टानाञ्च डितमायरति। 36 अत अेव स यथा दयालु यूयमपि तादृशा दयालवो भवत। 37 अपरञ्च परान् दोषिणो मा कुरुत तस्माद् यूयं दोषीकृता न भविष्यथ; अदरडयान् मा दरडयत तस्माद् यूयमपि दरडं न प्रास्यथ; परेषां दोषान् क्षमध्वं तस्माद् युष्माकमपि दोषाः क्षमिष्यन्ते। 38 दानानिदत्त तस्माद् यूयं दानानि प्रास्यथ, वरञ्च लोकाः परिमाणपात्रं प्रदल्य सत्राल्य प्रोत्राल्य परिपूर्य युष्माकं कोडेषु समर्पयिष्यन्ति; यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमास्यते। 39 अथ स तेभ्यो दृष्टान्तकथामडथयत्, अन्धो जनः किमधं पन्थानं दर्शयितुं शकनोति? तस्माद् उभावपि किं गतं न पतिष्यतः? 40 गुरोः शिष्यो न श्रेष्ठः किन्तु शिष्ये सिद्धे सति स गुरुतुल्यो भवितुं शकनोति। 41 अपरञ्च त्वं स्वयक्षुषि नासाम् अदृष्ट्वा तव भ्रातुश्चक्षुषि यत्तुणामस्ति तडेव कुतः पश्यमि? 42 स्वयक्षुषि या नासा विधते ताम् अङ्गात्वा, भ्रातरस्तव नेत्रात् तूणं भडिः करोतीति वाक्यं भ्रातरं कथं वक्तुं शकनोषि? डे कपटिन् पूर्व स्वनयनात् नासां भडिः कुरु ततो भ्रातुश्चक्षुषस्तूणं भडिः कर्तुं सुदृष्टिं प्रास्यसि। 43 अन्यञ्च उत्तमस्तरः कदापि डलमनुत्तमं न डलति, अनुत्तमस्तरश्च डलमुत्तमं न डलति कारणादतः डलैस्तरवो ज्ञायन्ते। 44 कएटकिपाडपात् कोपि तुडुम्बरडलानि न पातयति तथा शृगालकोडिव्यूषाडपि कोपि द्राक्षडलं न पातयति। 45 तद्वत् साधुलोकोऽन्तःकराडुपात् सुभाण्डागाराद् उत्तमानि

द्रव्याणि बहिः करोति, दृष्टो लोकश्चान्तःकराज्ञापात् कुम्भाएडागारात् कुत्सितानि द्रव्याणि निर्गमयति यतोऽन्तःकराणानां पूर्णोत्पादानुज्ञाणि वयांसि मुष्मन्निर्गच्छन्ति। 46 अपरञ्च ममाज्ञानुज्ञं नायतिव्त्वा कुतो मां प्रभो प्रभो एति वदथ? 47 यः कश्चिन्म मम निकटम् आगत्य मम कथा निशम्य तदनुज्ञं कर्म करोति स कस्य सदृशो भवति तद्वदं युष्मान् ज्ञापयामि। 48 यो जनो गभीरं भनित्वा पाषाणस्यैव भित्तिं निर्माय स्वगुहं रचयति तेन सह तस्योपमा भवति; यत् आप्लाविजलमेत्य तस्य मूले वेगेन वददपि तद्वदं लाडयितुं न शक्नोति यतस्तस्य भित्तिः पाषाणोपरि तिष्ठति। 49 किन्तु यः कश्चिन्म मम कथाः श्रुत्वा तदनुज्ञं नायति स भित्तिं विना मूढपरि गृहनिर्मात्रा समानो भवति; यत् आप्लाविजलमागत्य वेगेन यदा वदति तदा तद्वदं पतति तस्य मडत् पतनं जायते।

7 ततः परं स लोकानां कर्णगोचरे तान् सर्वान् उपदेशान् समाप्य यदा कर्णानुज्ञं प्रविशति 2 तदा शतसेनापतेः प्रियदास अंको मृतकल्पः पीडित आसीत्। 3 अतः सेनापति र्योशो वार्तां निशम्य दासस्यारोग्यकराया तस्यागमनार्थं विनयकराया यिदूहीयान् क्रियतः प्रायः प्रेषयामास। 4 ते यीशोरन्तिकं गत्वा विनयातिशयं वक्तुमारंभिते, स सेनापति र्भवतोनुज्ञं प्राप्नुम अर्हति। 5 यतः सोस्मज्जतीयेषु लोकेषु प्रीयते तथास्मत्कृते भजनगेहं निर्मितवान्। 6 तस्माद् यीशुस्तेः सह गत्वा निवेशनस्य समीपं प्राप, तदा स शतसेनापति र्क्षम्याराण्यक्यं तं वक्तुं बन्धुन् प्राडिणोत्। 7 प्रभो स्वयं भ्रमो न कर्तव्यो यद् भवता मद्देहमध्ये पादार्पणं क्रियेत तदप्यदं नाहामि, 7 किञ्चाहं भवत्समीपं यातुमपि नात्मानं योग्यं बुद्धवान्, ततो भवान् वाक्यमात्रं वदतु तेनैव मम दासः स्वस्थो भविष्यति। 8 यस्माद् अहं पराधीनोपि ममाधीना याः सेनाः सन्ति तासाम् अंजन् प्रति याहीति मया प्रोक्तं स याति; तदप्यं प्रति आयाहीति प्रोक्तं स आयाति; तथा निजदासं प्रति अतत् कुर्विति प्रोक्तं स तदेव करोति। 9 यीशुस्ति वाक्यं श्रुत्वा विस्मयं ययौ, मुष्मं परावर्त्य पश्चाद्दर्शनो लोकान् अभाषे य, युष्मानदं वदामि एवायैवो वंशमध्येपि विश्वासमदीदृशं न प्राप्नवं। 10 ततस्ते प्रेषिता गृहं गत्वा तं पीडितं दासं स्वस्थं ददृशुः। 11 परेऽहनि स नायीनाप्यं नगरं जगाम तस्यानेकं शिष्या अन्ये य लोकार्स्तेन सार्द्धं ययुः। 12 तेषु तन्नगरस्य द्वारसन्निधिं प्राप्तेषु क्रियन्तो लोका अंजं मृतमनुज्ञं वदन्तो नगरस्य बहिर्धान्ति, स तन्मातुरेकपुत्रस्तन्माता य विधवा; तथा सार्द्धं तन्नगरीया बहवो लोका आसन्। 13 प्रभुस्तं विलोक्य सानुकम्पः कथयामास, मा रोहीः। स समीपमित्वा षड्वां पश्यशं तस्माद् वाडकाः स्थगितारस्तम्भुः; 14 तदा स उवाच ७ युवमनुष्य त्वमुत्तिष्ठ, त्वामडम् आज्ञापयामि। 15 तस्मात् स मृतो जनस्तद्दाण्डमृत्वाय कथां प्रकथितः; ततो यीशुस्तस्य मातरि तं सभर्षयामास। 16 तस्मात् सर्वे लोकाः शशङ्किरे; अंको मडाभविष्यद्वादी मध्येऽस्माकम् सभुद्वैत्, एश्वरश्च स्वलोकान्वगृह्णात् कथामिमां कथयित्वा एश्वरं धन्यं जगद्। 17 ततः परं समस्तं यिदूदादेशं तस्य यतुर्दिकस्थदेशञ्च तस्यैतदीर्त्ति र्व्यानशे। 18 ततः परं योहनः शिष्येषु तं तद्वृत्तान्तं ज्ञापितवत्सु 19 स स्वशिष्याणां द्वौ जनावाड्य यीशुं प्रति वक्ष्यमाणां वाक्यं वक्तुं प्रेषयामास, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं किं स अंजं जनस्तवं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? 20 पश्चात्तौ मानवी गत्वा कथयामास्तुः, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं सअंजं जनस्तवं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथामिमां तुव्यं

कथयितुं योहनं मज्जक आवां प्रेषितवान्। 21 तस्मिन् एते यीशुरंगिणो मडाव्याधिमतो दृष्टभूतग्रस्तांश्च बहून् स्वस्थान् कृत्वा, अनेकान्धेभ्यश्चक्षुषि दत्त्वा प्रत्युवाच, 22 युवां व्रजतम् अन्धा नेत्राणि षज्जत्राणानि य प्राप्नुवन्ति, कुडिनाः परिच्छिद्यन्ते, अधिराः ब्रवणानि मृताश्च ज्वनानि प्राप्नुवन्ति, एरिद्राणां समीपेषु सुसंवाहः प्रयाय्यते, यं प्रति विघ्नस्वज्ञोदं न भवामि स धन्यः, 23 अेतानि यानि पश्यथः शृणुथश्च तानि योहनं ज्ञापयतम्। 24 तयो दूतयो र्गतयोः सतो योहनं स लोकान् वक्तुमुपयुक्तमे, यूयं मध्येप्रान्तरं किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नडं? 25 यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधायिनं कमपि नरं? किन्तु ये सूक्ष्ममूढवस्त्राणि परिदधति सूत्तमानि द्रव्याणि भुञ्जते य ते राजधानीषु तिष्ठन्ति। 26 तर्हि यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ एत्यदं युष्मान् वदामि; 27 पश्य स्वकीयदूतन्तु तवात्र प्रेषयाम्यहं। गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिच्छरिष्यति। यदर्थं लिपिरियम् आस्ते स अंजं योहनं। 28 अतो युष्मानदं वदामि स्त्रिया गवर्भजातानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योहनो मज्जकजात् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि एश्वरस्य राज्ञे यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योहनोपि श्रेष्ठः। 29 अपरञ्च सर्वे लोकाः करमत्राजिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योहना मज्जनेन मज्जिताः परमेश्वरं निर्दोषं मेनिरे। 30 किन्तु किडुशिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मज्जिताः स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन्। 31 अथ प्रभुः कथयामास, एदानीन्तनजानान् केनोपमामि? ते कस्य सदृशाः? 32 ये बालका विपाण्याम् उपविश्य परस्परम् आड्य वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युष्माकं निकटे वंशीरवादिष्म, किन्तु यूयं नानर्त्तिष्ठ, वयं युष्माकं निकट अरोदिष्म, किन्तु युयं न व्यलपिष्ठ, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति। 33 यतो योहनं मज्जक आगत्य पूषं नाभाएत् द्राक्षारसञ्च नापिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भूतग्रस्तोयम्। 34 ततः परं मानवसुत आगत्याभाएदपि वञ्च तस्माद् यूयं वदथ, भाएकः सुरापश्चाएडालपापिनां भन्धुरेको जनो दृश्यताम्। 35 किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विदुः। 36 पश्चादेकः किडुशी यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गृहं गत्वा भोक्तुमुपविष्टः। 37 अेतर्हि तद्विडुशिनो गृहे यीशुं भोक्तुम् उपावेशीत् तच्छ्रुत्वा तन्नगरवासिनी कापि दृष्टा नारी पाएडरप्रस्तस्य सम्पुडेके सुगन्धितैलम् आनीय 38 तस्य पश्चात् पादयोः सन्निधी तस्यै रुदती य नेत्राभ्युभिस्तस्य यरणौ प्रक्षाल्य निजकयैरमाक्षीत्, ततस्तस्य यरणौ युम्भित्वा तेन सुगन्धितैलेन मर्मदं। 39 तस्मात् स निमन्त्रयिता किडुशी मनसा यिन्तयामास, यद्यं भविष्यद्वादी भवेत् तर्हि अंजं स्पृशति या स्त्री सा का कीदृशी येति ज्ञातुं शक्नुयात् यतः सा दृष्टा। 40 तदा याशुस्तं जगाए, ७ शिमोन् त्वां प्रति मम किञ्चिद् वदतव्यमस्ति; तस्मात् स अभाषे, ७ गुरो तद् वदतु। 41 अंकीतमार्णस्य द्वावधमार्णावस्तां, तयोरेकः पञ्चशतानि मुद्रापादान् अपरश्च पञ्चाशत् मुद्रापादान् धारयामास। 42 तदनन्तरं तयोः शोधाभावात् स उत्तमार्णस्तयो र्नाणो यक्षमे; तस्मात् तयोर्द्वयोः कस्तस्मिन् प्रेथ्यते बहु? तद् ब्रूहि। 43 शिमोन् प्रत्युवाच, मया बुध्यते यस्याधिकम् ऋणं यक्षमे स एति; ततो यीशुस्तं व्याजहार, त्वं यथार्थं व्यायारयः। 44 अथ तां नारीं प्रति व्याडुथ्य शिमोन्मवोयत्, स्त्रीमिमां पश्यसि? तव गृहे मथ्यागते त्वं पादप्रक्षालनार्थं जलं नादः किन्तु योषिडेया नयनजले मर्म पादौ प्रक्षाल्य केशैरमाक्षीत्। 45 त्वं मां नायुम्भीः किन्तु योषिडेया स्वीयागमनाएरत्य मदीयपादौ युम्भितुं न व्यरस्त। 46 त्वञ्च मदीयोत्तमाङ्गे किञ्चिदपि तैलं नामर्दीः किन्तु योषिडेया मम यरणौ

सुगन्धितैलेनामर्दित् | 47 अतस्त्वां व्याहरामि, अतस्या बहु पापमक्षम्यत ततो बहु प्रीयते किन्तु यस्याल्पपापं क्षम्यते सोऽल्पं प्रीयते | 48 ततः परं स तां भवापे, त्वदीयं पापमक्षम्यत | 49 तदा तेन साद्धं ये भोक्तुम् उपविशिशुस्ते परस्परं वस्तुमारोभिरे, अयं पापं क्षमते क अपेक्षः? 50 किन्तु स तां नारीं जगाद, तव विश्वासस्त्वां पर्यत्रास्त त्वं क्षेमेण व्रज |

8 अपरत्र यीशु द्वादशभिः शिष्यैः साद्धं नानानगरेषु नानाग्रामेषु य गच्छन् एश्वरीयराजत्वस्य सुसंवाद् प्रचारयितुं प्रारंभे | 2 तदा यस्याः सप्त भूता निरगच्छन् सा मगदलीनीति विख्याता मरियम् डेरोद्राजस्य गृहाधिपतेः छोपे र्भाव्यां योडना शूषाना 3 प्रभृतयो या भव्यः स्त्रियः दृष्टव्यतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्व्यास्तेन साद्धम् आसन् | 4 अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहुवो लोका आगत्य तस्य समीपेडमिलन्, तदा स तेभ्य अंकां दृष्टान्तकथां कथयामास | अंकेः कृषीबलो बीजानि वपन्तु बलिर्जगाम, 5 ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गापार्श्वं पेतुः, ततस्तानि पदतलैर् दलितानि पक्षिभि र्भक्षितानि य | 6 कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुषुः | 7 कतिपयानि बीजानि कण्टकित्वनमध्ये पतितानि ततः कण्टकित्वनानि संवृद्धं तानि जञ्जुः | 8 तदन्त्यानि कतिपयबीजानि य भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि इलानि इलुः | स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाच, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु | 9 ततः परं शिष्यास्तं परञ्छरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यम्? 10 ततः स व्याजहार, एश्वरीयराजस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वये यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्व्याः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते | 11 दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, एश्वरीयकथा बीजवत्तु | 12 ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृद्यन्तु तां कथाम् अपहरति त अवे मार्गापार्श्वस्थभूमिस्वत्तुः | 13 ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले भ्रश्यन्ति तअवे पाषाणभूमिस्वत्तुः | 14 ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषयान्तितायां धनलोभेन अलिङ्ग्युपे य मज्जन्त उपयुक्तइलानि न इलन्ति त अवेोपनबीजकण्टकित्वमस्वत्तुः | 15 किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकराणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य इलान्युत्पादयन्ति य त अवेोत्तममूलस्वत्तुः | 16 अपरत्र प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छादयति तथा भद्राघोपि न स्थापयति, किन्तु दीपाधारोपर्यवे स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीपि पश्यन्ति | 17 यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यन्न न सुव्यक्तं प्रचारयिष्यते तादृग् गृप्तं वस्तु किमपि नास्ति | 18 अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे बद्धं तस्मै पुनर्दृश्यते किन्तु यस्याश्रये न बद्धं तस्य यथदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते | 19 अपरत्र यीशो मातां भ्रातरश्च तस्य समीपं जिगमिषवः 20 किन्तु जनतासम्भाधात् तत्सन्निधिं प्राप्नुं न शेकुः | तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् चिडीर्षन्तो बलिस्तिष्ठन्तीति वार्तायां तस्मै कथितायां 21 स प्रत्युवाच; ये जना एश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुत्पमयन्ति तअवे मम माता भ्रातरश्च | 22 अनन्तरं अंकदा यीशुः शिष्यैः साद्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः | 23 तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्री; 24 अथाकस्मात् प्रबलजम्बुशगामाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्त्यां विपत्

तान् जगास | तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा डे गुरो डे गुरो प्राणानो यान्तीति गदित्वा तं जागरयाम्भूवुः | तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्गुणौ निवृत्य स्थिरौ भूवुवतुः | 25 स तान् भवापे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगदुः, अडो कीदृगायं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तदुभयं तदादेशं वडति | 26 ततः परं गालील्यदेशस्य सम्भुपस्थगिद्वेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां तटेडवरोडमावाद् 27 बहुतिथकालं भूतग्रस्त अंको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षाय्यकार | स मनुषो वासो न परिदधत् गृहे य न वसन् केवलं श्मशानम् अधुवासा | 28 स यीशुं दृष्ट्वैव यिच्छन् चकार तस्य सम्भुपे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद य, डे सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सड तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातय | 29 यतः स तं मानुषं त्यक्तवा यातुम् अभेद्यभूतम् आदिदेश; स भूतस्तं मानुषम् असङ्कट् एधार तस्मात्लोकाः शूङ्गभलेन निगडेन य भवन्धुः; स तद् भङ्कत्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ | 30 अनन्तरं यीशुस्तं परञ्छ तव किन्नाम? स उवाच, मम नाम बाडिनी यतो बहुवो भूतास्तमाशिष्रियुः | 31 अथ भूता विनयेन जगदुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माझापयाम्नाम् | (Abyssos g12) 32 तदा पर्यतोपरि वराडव्रजश्चरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः, अमुं वराडव्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीडि; ततः सोनुजङ्गी | 33 ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराडव्रजम् आशिष्रियुः वराडव्रजाश्च तस्मात्पात् कटकं धावन्तो हडे प्राणान् विजुडुः | 34 तद् दृष्ट्वा शूङ्गरक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्व्वृत्तान्तं कथयामासुः | 35 ततः किं वृत्तम् अतददर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिडितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद् यीशोश्चरणासन्निधौ सूपविशन्तं विलोक्य भिव्युः | 36 ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकराणं ददृशुस्ते तेभ्यः सर्व्ववृत्तान्तं कथयामासुः | 37 तदनन्तरं तस्य गिद्वेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिक्स्था बहुवो जना अतिवस्ता विनयेन तं जगदुः, भवान् अस्माकं निकटाद् व्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघुत्य जगाम | 38 तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सड स्थातुं प्रार्थयाञ्चके 39 किन्तु तदर्थम् एश्वरः कीदृङ्गडकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज | ततः स प्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्मडकर्म चकार तत् पुरस्य सर्व्वत्र प्रकाशयितुं प्रारंभे | 40 अथ यीशो परावृत्यागतो लोकास्तं आदरेण जगदुः यस्मात्ते सर्व्वे तमपेक्षान्त्रकिरे | 41 तदनन्तरं याथीनाम्नो भजनगेडस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणागतोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं चकार, 42 यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकल्पाभवत् | ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकांनां मडान् समागमो भवूव | 43 द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैधैश्चिकित्सिता सर्व्वसर्व्व व्यथित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पर्श | 44 तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः | 45 तदानीं यीशुरवदत् केनाडं स्पृष्टः? ततोडनेडैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिन्श्रावदन्, डे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव डेडे धर्षयन्ति, तथापि केनाडं स्पृष्टति भवान् कुतः पृच्छति? 46 यीशुः कथयामास, केनाप्यडं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्ति निर्गतिरिति मया निश्चितमज्ञापि | 47 तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्भुपे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्श स्पशमात्राय येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्व्वं तस्य साक्षादायथ्यौ | 48 ततः स तां जगाद डे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमेण याडि | 49 यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात्

कश्चिद्व्योक्त आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्विषान्। 50 किन्तु यीशुस्तदाकार्याधिपतिं व्याज्जहार, मा तैषीः केवलं विश्वसिद्धिं तस्मात् सा ज्विष्यति। 51 अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योऽनं यादूबअत्र कन्याया मातरं पितरअत्र विना, अन्यं कअन प्रवेष्टुं वास्यामास। 52 अपरअत्र ये रुदन्ति विवपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोद्विष कन्या न मृता निद्राति। 53 किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपज्जुःसुः। 54 पश्चात् स सर्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करीं धृत्वाज्जुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ, 55 तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्थौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् बक्ष्यं दातुम् आदिदेश। 56 ततस्तस्याः पितरौ विश्वयं गतौ किन्तु स तावादितेश घटनाया अतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयत।

9 ततः परं स द्वादशशिष्यानाडूय भूतान् त्याज्यितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेषुः शक्तिमाधित्यञ्च एही। 2 अपरअत्र एश्वरीयराज्यस्य सुसंवादे प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद। 3 यात्रार्थं यद्दि वस्त्रपुटकं बक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीत। 4 यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठत। 5 तत्र यद्दि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः सम्पातयत। 6 अथ ते प्रस्थाप्य सर्वत्र सुसंवादे प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारंभिते। 7 अतर्हि हेरोद राजा यीशोः सर्वकर्मिणां वार्तां श्रुत्वा भूशामुद्विष्ये 8 यतः केचिद्दुयुयोऽनं श्मशानाद्दुदितिष्ठत्। केचिद्दुयुः, अेलियां दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका ङियुः पूर्वीयः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः। 9 किन्तु हेरोदुवाच योऽनः शिरोऽडमछिनदम् एदानीं यस्येदकर्मिणां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत्। 10 अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्मिणि यङ्कुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् बेत्सैदानामकनगरस्य विज्जनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम। 11 पश्चात् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् एश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्सया प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार य। 12 अपरअत्र दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अेत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य बक्ष्यद्रव्याणि केतुं जननिवहं भवान् विसृजतु। 13 तदा स उवाच, यूयमेव तान् भेज्यध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूपा द्वौ मत्स्थौ य विधन्ते, अतअेव स्थानान्तरम् एत्वा निमित्तमेतेषां बक्ष्यद्रव्येषु न कीतेषु न भवति। 14 तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन्। 15 तदा स शिष्यान् जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनैः पंक्तिकृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्वलोकानुपवेशयामासुः। 16 ततः स तान् पञ्च पूपान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्तयान्नेकं बड्कता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्भूव। 17 ततः सर्वे लुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश उल्लकान् संजगुः। 18 अथैकदा निजं शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति? 19 ततस्ते प्रायुः, त्वां योऽनमज्जकं वदन्ति; केचित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदितिष्ठद् एत्यपि केचिद् वदन्ति। 20 तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् एश्वराभिषिक्तः पुरुषः। 21 तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयत। 22 स पुनरुवाच, मनुष्यपुत्रेण वडुयातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाज्जैरध्यापकैश्च

सोवजाय उन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात् तेनोत्थातव्यम्। 23 अपरं स सर्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाग्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य मम पश्चादागच्छतु। 24 यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् उारयिष्यति, यः कश्चिन् मर्त्यं प्राणान् उारयिष्यति स तान् रक्षिष्यति। 25 कश्चिद् यदि सर्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् उारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः? 26 पुन र्यः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जाम्पदं जानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितृश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जाम्पदं ज्ञास्यति। 27 किन्तु युष्मानहं यथार्थं वदामि, एश्वरीयराजत्वं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वाद्विष्यन्ते, अेतादृशाः कियन्तो लोका अत्र स्थनेऽपि एरुदायमानाः सन्ति। 28 अेतदध्यानकथनात् परं प्रायेणान्ये दिनेषु गतेषु स पितरं योऽनं यादूबअत्र गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्वतमेकं समारुह। 29 अथ तस्य प्रार्थनकाले तस्य मुष्माङ्कितरन्त्रया जाता, तदीयं वस्त्रमुज्ज्वलशुक्लं जातं। 30 अपरअत्र मूसा अेलियश्चोभौ तेजस्विनौ दृष्टौ 31 तौ तेन चिञ्चालाम्पुरे यो मृत्युः साधिष्यते तदीयां कथां तेन साद्द्वं कथयितुम् आरेभ्राते। 32 तदा पितरादयः स्वस्य सङ्गिनो निद्रयाकृष्टा आसन् किन्तु जागरित्वा तस्य तेजस्तेन साद्द्वम् उतिष्ठन्तौ जनी य ददृशुः। 33 अथ तयोरुभयोर् गमनकाले पितरो यीशुं बभाषे, हे गुरोऽस्माकं स्थानेऽस्मिन् स्थितिः शुभा, तत अेका त्वदर्थ, अेका मूसार्था, अेका अेलियाथार्था, एति तिस्रः कुट्योस्माभि निर्मायन्तां, एमां कथां स न विविष्य कथयामास। 34 अपरअत्र तद्वाक्यवदनकाले पयोद अेक आगत्य तेषामुपरि छायां यकार, ततस्तन्मध्ये तयोः प्रवेशात् ते शशाङ्कुरे। 35 तदा तस्मात् पयोदाद् एयमाकाशीया वाणी निर्जगाम, ममायं प्रियः पुत्र अेतस्य कथायां मनो निधत्। 36 एति शब्दे जाते ते यीशुमेकाङ्किं ददृशुः किन्तु ते तदानीं तस्य दर्शनस्य वायमेकामपि नोक्त्वा मनःसु स्थापयामासुः। 37 परेऽहनि तेषु तस्माच्छैलाद् अवउदेषु तं साक्षात् कर्तुं बहवो लोका आजग्मुः। 38 तेषां मध्याद् अेको जन उर्यैरुवाच, हे गुरो अहं विनयं करोमि मम पुत्रं प्रति कृपादृष्टिं करोतु, मम स अेवैकः पुत्रः। 39 भूतेन धृतः सन् सं प्रसभं यीच्छब्दं करोति तन्मुष्मात् इेण निर्गच्छन्ति य, भूत एत्थं विदार्यं क्विष्ण्वा प्रायशस्तं न त्यजति। 40 तस्मात् तं भूतं त्याज्यितुं तव शिष्यसमीपे न्येवदयं किन्तु ते न शेकुः। 41 तदा यीशुरवादीत्, रे आविशवासिन् विपथगामिन् वंश कतिकालान् युष्माभिः सह स्थास्याभ्यहं युष्माकम् आचरणानि य सदिष्ये? तव पुत्रमिडानय। 42 ततस्तस्मिन्नागतमात्रे भूतस्तं भूमौ पातयित्वा विददार; तदा यीशुस्तमभेदं भूतं तर्जयित्वा बालकं स्वस्थं कृत्वा तस्य पितरि समर्पयामास। 43 एश्वरस्य महाशक्तिम् एमां विलोक्य सर्वे यमय्यकुः; एत्थं यीशोः स्वर्वाभिः क्रियाभिः सर्वैर्लोकैराश्रय्यै मन्यमाने सति स शिष्यान् बभाषे, 44 कथेयं युष्माकं कार्णेषु प्रविशतु, मनुष्यपुत्रो मनुष्याणां करेषु समर्पयिष्यते। 45 किन्तु ते तां कथां न बुबुधिर, स्पष्टत्वात्मावात् तस्या अभिप्रायस्तेषां बोधगम्यो न भूवः; तस्या आशयः क एत्यपि ते भयात् प्रष्टुं न शेकुः। 46 तदनन्तरं तेषां मध्ये कः श्रेष्ठः कथामेतां गृहीत्वा ते मिथो विवादं यकुः। 47 ततो यीशुस्तेषां मनोभिप्रायं विदित्वा बालकमेकं गृहीत्वा स्वस्य निकटे स्थापयित्वा तान् जगाद, 48 यो जनी मम नाम्नास्य बालास्यातिथ्यं विदधाति स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति स मम प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति, युष्माकं मध्येयः स्वं सर्वस्मात् क्षुद्रं जानीते स अेव श्रेष्ठो

ભવિષ્યતિ | 49 અપરઞ્ચ યોહનં વ્યાજહાર હે પ્રભે તવ નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજ્યન્તં માનુષમ્ એકં દૃષ્યન્તો વયઃ, કિન્વસ્માકમ્ અપશ્રાદ્ ગામિત્વાત્ તં ન્યષેધામ્ | તદાનીં યીશુરુવાય, 50 તં મા નિષેધત, યતો યો જનોસ્માકં ન વિપક્ષઃ સ એવાસ્માકં સપક્ષો ભવતિ | 51 અનન્તરં તસ્યારોહણસમય ઉપસ્થિતે સ સ્થિરચેતા યિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રાં કર્તું નિશ્ચિત્યાગ્રે દૂતાન્ પ્રેષયામાસ | 52 તસ્માત્ તે ગત્વા તસ્ય પ્રયોજનીયદ્રવ્યાણિ સંગ્રહીતું શોમિરોણીયાનાં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ | 53 કિન્તુ સ યિરૂશાલમં નગરં યાતિ તતો હેતો લૌકાસ્તસ્યાતિથ્યં ન ચક્રુઃ | 54 અતએવ યાકુબ્યોહનૌ તસ્ય શિષ્યૌ તદ્ દૃષ્ટ્વા જગદ્તુઃ, હે પ્રભો એલિયો યથા ચકાર તથા વયમપિ કિં ગગણાદ્ આગન્તુમ્ એતાન્ ભસ્મીકર્તુન્ન વહ્નિમાજ્ઞાપયામઃ? ભવાન્ કિમિચ્છતિ? 55 કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય તાન્ તર્જયિત્વા ગદિતવાન્ યુષ્માકં મનોભાવઃ કઃ, ઇતિ યૂયં ન જાનીથ | 56 મનુજસુતો મનુજાનાં પ્રાણાન્ નાશયિતું નાગચ્છત્, કિન્તુ રક્ષિતુમ્ આગચ્છત્ | પશ્રાદ્ ઇતરગ્રામં તે યયુઃ | 57 તદનન્તરં પથિ ગમનકાલે જન એકસ્તં બભાષે, હે પ્રભો ભવાન્ યત્ર યાતિ ભવતા સહાહમપિ તત્ર યાસ્થામિ | 58 તદાનીં યીશુસ્તમુવાય, ગોમાયૂનાં ગર્તા આસતે, વિહાયસીયવિહાગાનાં નીડાનિ ય સન્તિ, કિન્તુ માનવતનયસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ | 59 તતઃ પરં સ ઇતરજનં જગાદ, ત્વં મમ પશ્રાદ્ એહિઃ; તતઃ સ ઉવાય, હે પ્રભો પૂર્વ પિતરં શ્મશાને સ્થાપયિતું મામાદિશતુ | 60 તદા યીશુરુવાય, મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને સ્થાપયન્તુ કિન્તુ ત્વં ગત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય કથાં પ્રચારય | 61 તતોન્યઃ કથયામાસ, હે પ્રભો મયાપિ ભવતઃ પશ્રાદ્ ગંસ્યતે, કિન્તુ પૂર્વ મમ નિવેશનસ્ય પરિજનાનામ્ અનુમતિં ત્રહીતુમ્ અહમાદિશ્યે ભવતા | 62 તદાનીં યીશુસ્તં પ્રોક્તવાન્, યો જનો લાઙ્ગલે કરમર્પયિત્વા પશ્રાત્ પશ્યતિ સ ઈશ્વરીયરાજ્યં નાહતિ |

10 તતઃ પરં પ્રભુરપરાન્ સપત્તિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ય ગમિષ્યતિ તાનિ નગરાણિ તાનિ સ્થાનાનિ ય પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રહિતવાન્ | 2 તેભ્યઃ કથયામાસ ય શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્બે; તસ્માદ્દેતોઃ શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્ અપરાનપિ પ્રેષયિતું ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વં | 3 યૂયં યાત, પશ્યત, વૃદ્ધાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન પ્રહિણોમિ | 4 યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્રા મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત ય | 5 અપરઞ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદત | 6 તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મજ્જલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તદિદં તન્મજ્જલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ પરાવર્તિષ્યતે | 7 અપરઞ્ચ તે ચત્કિન્નિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથ; યતઃ કર્મકારી જનો ભૂતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથ | 8 અન્યચ યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તદિદં યત્ પાદમ્ ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથ | 9 તન્નગરસ્થાન રોગિણઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ પ્રચારયિષ્યથ | 10 કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તદિદં તસ્ય નગરસ્ય પચનાં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ, 11 યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતાયામઃ; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીત | 12 અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ | 13 હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા ભૈસ્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે ચાદૃશાનિ આશ્રય્યાણિ કર્માણ્યક્રિયન્ત,

તાનિ કર્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરયોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વે તન્નિવાસિનઃ શાણવસ્ત્રાણિ પરિધયા ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિધ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્ત | 14 અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ | 15 હે કફનાંહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ | (Hadēs 986) 16 યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણતિ; કિન્ન યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ય સ મત્ચેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ | 17 અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અપ્યસ્માકં વશીભવન્તિ | 18 તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્ | 19 પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વપરાક્રમ્શ્ર પદતલૈ દલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ | 20 ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસત | 21 તદ્દટિકાયાં યીશુ મેનસિ જાતાહ્લદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદુષાઞ્ચ લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશ્ય એતસ્માદ્દેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે પિતરિથ્યં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્ | 22 પિત્રા સર્વ્યાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિન્ન પુત્રં વિના યસ્મે જનાય પુત્રસ્તં પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ | 23 તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વ્યાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં ચક્ષુષિ ધન્યાનિ | 24 યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વ્યાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્દાદિનો ભૂપતયશ્ર દ્રુષ્ટમિચ્છન્તોપિ દ્રુષ્ટે ન પ્રાપ્નુવન્, યુષ્માભિ યા યાઃ કથાશ્ર શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્ત | 25 અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પરચ્છ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં? (aiōnios 9166) 26 યીશુઃ પ્રત્યુવાય, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદુઃ પઠસિ? 27 તતઃ સોવદત્, ત્વં સર્વાન્તઃકરણીઃ સર્વપ્રાણીઃ સર્વશક્તિભિઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ય | 28 તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થા પ્રત્યવોચઃ, ઇત્યમ્ આચર તેનેવ જીવિષ્યસિ | 29 કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશુ પરચ્છ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય, 30 એકો જનો યિરૂશાલમ્પુરાદ્ યિરીહોપુરં યાતિ, એતદિદં દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં હતવન્તઃ તમાહત્ય મૃતપ્રાચં કૃત્વા ત્યક્ત્વા યયુઃ | 31 અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાર્શ્વેન જગામ | 32 ઇત્યમ્ એકો લેવીયસ્તસ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાર્શ્વેન જગામ | 33 કિન્ત્વેકઃ શોમિરોણીયો ગચ્છન્ તસ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદયત | 34 તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે | 35 પરસ્મિન્ દિવસે નિજગમનકાલે દ્વૌ મુદ્રાપાદૌ તદ્દૃશ્યામિને દત્વાવદત્ જનમેનં સેવસ્ય તત્ર યોડયિકો વ્યયો ભવિષ્યતિ તમહં પુનરાગમનકાલે પરિશોત્યામિ | 36 એષાં ત્રયાણાં મધ્યે તસ્ય દસ્યુહસ્તપતિતસ્ય જનસ્ય સમીપવાસી કઃ? ત્વયા કિં બુધ્યતે? 37 તતઃ સ વ્યવસ્થાપકઃ કથયામાસ યસ્તસ્મિન્ દયાં ચકાર | તદા યીશુઃ કથયામાસ ત્વમપિ ગત્વા તથાચર | 38 તતઃ પરં તે ગચ્છન્ત એકં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ; તદા મર્થાનામા સ્ત્રી સ્વગૃહે તસ્યાતિથ્યં ચકાર | 39 તસ્માત્ મરિયમ્ નામધેયા તસ્યા ભગિની યીશોઃ પદસમીપ ઉવવિશ્ય તસ્યોપદેશકથાં શ્રોતુમારેભે | 40 કિન્તુ મર્થા નાનાપરિચર્યાયાં

व्याघ्रा बभूव तस्माद्धेतोस्तस्य समीपमागत्य बभाषे; हे प्रभो मम भगिनी केवलं ममोपरि सर्वकर्मणां भारम् अर्पितवती तत्र भवता किञ्चिदपि न मनो निधीयते किम्? मम साहाय्यं कर्तुं भवान् तामादिशतु। 41 ततो यीशुः प्रत्युवाय हे मर्षे हे मर्षे, त्वं नानाकार्येषु चिन्तितवती व्याघ्रा यासि, 42 किन्तु प्रयोजनीयम् अेकमात्रम् आस्ते। अपरत्र यमुत्तमं भागं कोपि ङर्तुं न शक्नोति सअेव भरियमा वृतः।

11 अनन्तरं स कस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थयत तत्समाप्तौ सत्यां तस्यैकः शिष्यस्तं जगाद हे प्रभो योऽन् यथा स्वशिष्यान् प्रार्थयितुम् उपदिष्टवान् तथा भवान्यस्मान् उपदिशतु। 2 तस्मात् स कथयामास, प्रार्थनकाले यूयम् एतं कथयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितस्तव नाम पूज्यं भवतु; तव राजत्वं भवतु; स्वर्गे यथा तथा पृथिव्यामपि तवेच्छया सर्वं भवतु। 3 प्रत्यहम् अस्माकं प्रयोजनीयं भोज्यं देहि। 4 यथा वयं सर्वान् अपराधिनः क्षामाहे तथा त्वमपि पापान्यस्माकं क्षमस्व। अस्मान् परीक्षां मानय किन्तु पापात्मनो रक्ष। 5 पश्चात् सोपरमपि कथितवान् यदि युष्माकं कस्यचिद् बन्धुस्तिष्ठति निशीथे य तस्य समीपं स गत्वा वदति, 6 हे बन्धो पथिक अेको बन्धु मम निवेशनम् आयातः किन्तु तस्यातिथ्यं कर्तुं ममान्तिके किमपि नास्ति, अतअेव पूपत्रयं मह्यम् ऋणं देहि; 7 तदा स यदि गृहमध्यात् प्रतिवदति मां मा क्लिेशान्, एदानीं द्वारं रुद्धं शयने मया सह बालकाश्च तिष्ठन्तु तुभ्यं दातुम् उत्थातुं न शक्नोमि, 8 तर्हि युष्मानहं वदामि, स यदि मित्रतया तस्मै किमपि दातुं नोत्तिष्ठति तथापि वारं वारं प्रार्थनात् उत्थापितः सन् यस्मिन् तस्य प्रयोजनं तदेव दास्यति। 9 अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत उद्देशं प्राप्स्यथ, द्वारम् आहृत ततो युष्मभ्यं द्वारं भोक्ष्यते। 10 यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अेवोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आहन्ति तर्ह्यं द्वारं भोक्ष्यते। 11 पुत्रेण पूषे यायिते तस्मै पापाणां एदाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सप्त एदाति 12 वा आरुं यायिते तस्मै वृश्चिद् एदाति युष्माकं मध्ये 5 अेतादृशः पितास्ते? 13 तस्मादेव यूयमभद्रा अपि यदि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दातुं जानीथ तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजचार्यकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति? 14 अनन्तरं यीशुना कस्माश्चिद् अेकस्मिन् भूकभूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरेभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्यं मेनिरे। 15 किन्तु तेषां केचिद्भूयु ज्ञानोयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराजेन भूतान् त्याजयति। 16 तं परीक्षितुं केचिद् आकाशीयम् अेकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाञ्चिकिरे। 17 तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्यस्य लोका यदि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केचिद् गृहस्था यदि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तेषि नश्यन्ति। 18 तथैव शैतानपि स्वलोकां यदि विरुन्धन्ति तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिबूबाहं भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथ। 19 यधहं बालसिबूबा भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन त्याजयन्ति? तस्मात् तअेव कथाया अेतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति। 20 किन्तु यधहम् एश्वरस्य पराक्रमेण भूतान् त्याजयामि तर्हि युष्माकं निकटम् एश्वरस्य राज्यमवश्यम् उपतिष्ठति। 21 बलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं निजद्वारिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति। 22 किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं जयति तर्हि येषु शस्त्रास्त्रेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्वान्णि हत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति। 23 अतः कारणाद् यो मम सपक्षो न स विपक्षः, यो मया सह न

संगृह्णाति स विकिरति। 24 अपरत्र अमेध्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भ्रान्त्या विश्रामं मृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृह्णाद् आगतोहं पुनस्तद् गृहं परावृत्य यामि। 25 ततो गत्वा तद् गृहं मार्जितं शोभितञ्च दृष्ट्वा 26 तत्क्षणात् अपगत्य स्वस्मादपि दुर्भर्तीन् अपरान् सन्तभूतान् सडानयति ते य तद्गृहं पविश्य निवसन्ति। तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशात् शेषदशा दुःभतरा भवति। 27 अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था कायिन्नारी तमुच्येःस्वरं प्रोवाय, या योषित् त्वां गल्भेऽधारयत् स्तन्यमपाययय्य सैव धन्या। 28 किन्तु सोकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुग्रहम् आयासन्ति तअेव धन्याः। 29 ततः परं तस्यान्तिके बहुलोकानां समागमे जाते स वक्तुमारेभे, आधुनिका दुष्टलोकाश्चिह्नं द्रष्टुमिच्छन्ति किन्तु यूनस्मविष्यद्वादिनश्चिह्नं विनान्यत् किञ्चिच्चिह्नं तान् न दर्शयिष्यते। 30 यूनस्तु यथा नीनिवीयलोकानां समीपे चिह्नरूपोभवत् तथा विधमानलोकानाम् अेषां समीपे मनुष्यपुत्रोपि चिह्नरूपो भविष्यति। 31 विचारसमये एदानीन्तनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणदेशीया राज्ञी प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यति, यतः सा राज्ञी सुलेमान उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात् आगच्छत् किन्तु पश्यत सुलेमानोपि गुरुतर अेको ज्जोऽस्मिन् स्थाने विधते। 32 अपरत्र विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् द्रोषिणः करिष्यन्ति, यतो हेतोस्ते यूनसो वाक्यात् यित्तानि परिवर्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर अेको ज्जोऽस्मिन् स्थाने विधते। 33 प्रदीपं प्रज्वाल्य द्रोणस्याधः कुत्रापि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशिभ्यो दीप्तिं दातं दीपाधारोपर्येव स्थापयति। 34 देहस्य प्रदीपश्चस्तस्मादेव यक्षु र्थि प्रसन्नं भवति तर्हि तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति किन्तु यक्षु र्थि मलीमसं तिष्ठति तर्हि सर्वशरीरं सान्धकारं स्थास्यति। 35 अस्मात् कारणात् तवान्तःस्थं ज्योति र्थ्यान्धकारमयं न भवति तदर्थे सावधानो भव। 36 यतः शरीरस्य कुत्रांशे सान्धकारे न जाते सर्वं यदि दीप्तिमत् तिष्ठति तर्हि तुभ्यं दीप्तिदायिप्रोज्ज्वलन् प्रदीप एव तव सवर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति। 37 अेतत्कथायाः कथनकाले किरुश्येको भेजनाय तं निमन्त्रयामास, ततः स गत्वा भोक्तुम् उपविवेश। 38 किन्तु भोजनात् पूर्वं नामाङ्कीत् अेतद् दृष्ट्वा स किरुश्याश्चर्यं मेने। 39 तदा प्रभुस्तं प्रोवाय यूयं किरुशिलोकाः पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ किन्तु युष्माकमन्त ईरात्थ्ये दृष्टिचामिश्च परिपूर्णं तिष्ठति। 40 हे सर्वे निर्बाधा यो बहिः ससर्ज स अेव किमन्त न ससर्ज? 41 तत अेव युष्माभिरन्तःकरणं (एश्वरराज) निवेधतां तस्मिन् कृते युष्माकं सर्वान्णि शुयितां यास्यन्ति। 42 किन्तु ङन्त किरुशिगाणा यूयं न्यायम् एश्वरे प्रेम य परित्यज्य पौदिनाया अरुदादीनां सर्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्थ किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं युष्माकम् उचितमासीत्। 43 हा हा किरुशिनां यूयं भजनगेहे प्रोत्र्यासने आपणेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे। 44 वत कपटिनोऽध्यापकाः किरुशिनश्च लोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तदुपरि गच्छन्ति यूयम् तादृगप्रकाशितश्मशानवाद् भवथ। 45 तदानीं व्यवस्थापकानाम् अेका यीशुमवदत्, हे उपदेशक वाक्येन्दृशेनास्मास्वपि दोषम् आरोपयसि। 46 ततः स उवाच, हा हा व्यवस्थापका यूयम् मानुषाणाम् उपरि दुःसहान् भारान् न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अेकाङ्गुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथ। 47 ङन्त युष्माकं पूर्वंपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिपुत्रेषां श्मशानानि यूयं निर्माथ। 48 तेनैव यूयं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमार्णं कुरुथ

य, यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथ | 49 अतश्चैव
 एश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च
 प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन उनिष्यन्ति कांश्चन ताडयिष्यन्ति |
 50 अतस्मात् कारणात् ङाभिवः शोशितपातमारुच्य भन्दिश्यज्ञवेधो
 र्मध्ये इतस्य सिभरियस्य रक्तपातपर्यन्तं 51 जगतः सृष्टिमारुच्य
 पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता जातास्ततीनाम् अपराधएव
 अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मानंद निश्चितं वदामि सर्वे एव
 वंशस्यास्य भविष्यन्ति | 52 डा ङा व्यवस्थापका यूयं ज्ञानस्य कुञ्जिकां हत्वा
 स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वाचितवन्तः | 53 एत्थं
 कथाकथनाद् अध्यापकाः द्विजुशिनश्च सतकाः 54 सन्तस्तमपवदितुं तस्य
 कथाया एषं धर्तमिच्छन्तो नानाप्यानकथनाय तं प्रवर्तयितुं कोपयितुञ्च
 प्रारेभिरे |

12 तदानीं लोकाः सडस्रं सडस्रम् आगत्य समुपस्थितास्तत अेकैको
 ऽन्येषामुपरि पतितुम् उपयक्रमे; तदा यीशुः शिष्यान् बभाषे, यूयं
 द्विजुशिनः किएवउपकापट्ये विशेषेण सावधानास्तिष्ठत | 2 यतो यन्न
 प्रकाशयिष्यते तदारुच्यं वस्तु किमपि नास्ति; तथा यन्न ज्ञास्यते तद्
 गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति | 3 अन्धकारे तिष्ठन्तो याः कथा अकथयत
 ताः सर्वाः कथा एीपत्तो श्रोष्यन्ते निर्जनं कर्णे य यदकथयत गृहपृष्ठात् तत्
 प्रचारयिष्यते | 4 हे बन्धवो युष्मानंद वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना
 किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति तेभ्यो मा भैष्ट | 5 तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एत्थं
 वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेपुं शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत,
 पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत | (Geenna g1067) 6 पञ्च यदकपक्षिणः
 किं द्वाभ्यां ताभ्रभाट्वाभ्यां न विकीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् अेकमपि न
 विस्मरति | 7 युष्माकं शिरःकेशा अपि गणितः सन्ति तस्मात् मा विभीत
 बडुयदकपक्षिभ्योपि यूयं बडुमुल्याः | 8 अपरं युष्मभ्यं कथयामि यः
 कश्चिन् मानुषाणां साक्षान् मां स्वीकरोति मनुष्यपुत्र एश्वरदूतानां साक्षान्
 तं स्वीकरोति | 9 किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्मां अस्वीकरोति
 तम् एश्वरस्य दूतानां साक्षाद् अडम् अस्वीकरोति | 10 अन्यथ्य यः
 कश्चिन् मनुष्यसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्यापस्य
 भोयनं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि
 तस्य तत्यापस्य भोयनं न भविष्यति | 11 यदा लोका युष्मान् भजनगे
 वियारकर्तृराज्यकर्तृणां सम्मुपञ्च नोष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुनरं
 वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा यिन्तयत; 12 यतो युष्माभिर्धेद् यद्
 वक्तव्यं तत् तस्मिन् समयश्चैव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति | 13
 ततः परं जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तरं जगाद् हे गुरो मया सड पैतृकं
 धनं विभक्तुं मम भ्रातरमाज्ञापयतु भवान् | 14 किन्तु स तमवदत् हे
 मनुष्य युवयो र्वियारं विभागाञ्च कर्तुं मां को नियुक्तवान्? 15 अनन्तरं स
 लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतकाश्च तिष्ठत, यतो बडुसम्पत्तिप्राप्त्या
 मनुष्यस्यायुं भवति | 16 पश्चाद् दृष्टान्तकथामुन्याथ कथयामास, अेकस्य
 धनिनो भूमौ बडूनि शस्यानि जातानि | 17 ततः स मनसा यिन्तयित्वा
 कथयाम्भूयं ममैतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं नास्ति
 किं करिष्यामि? 18 ततोवदद् एत्थं करिष्यामि, मम सर्वेभाट्वागाराणि
 भङ्गत्वा बृहद्भाट्वागाराणि निर्माथ तन्मध्ये सर्वैकलानि द्रव्याणि य
 स्थापयिष्यामि | 19 अपरं निजमनो वदिष्यामि, हे मनो बडुवत्सराथं
 नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति विश्रामं कुरु भुक्त्वा पीत्वा कौतुकञ्च कुरु |

किन्वीश्वरस्तम् अवदत्, 20 रे निर्बाध अथ राजौ तव प्राणास्तवतो नोष्यन्ते
 तत अेतानि यानि द्रव्याणि त्वयासादितानि तानि कस्य भविष्यन्ति? 21
 अतश्चैव यः कश्चिद् एश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमकृत्वा केवलं स्वनिकटे
 सञ्चयं करोति सोपि तादृशः | 22 अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानंद
 वदामि, किं भादिष्यामः? किं परिधास्यामः? एत्थुक्त्वा ज्वनस्य शरीरस्य
 यार्थं यिन्तां मा कार्थं | 23 भक्ष्याज्ज्वनं भूषणार्थं शरीरञ्च श्रेष्ठं भवति |
 24 काकपक्षिणां कार्यं वियारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां
 भाट्वागाराणि न सन्ति कोषाश्च न सन्ति, तथापीश्वरस्तेभ्यो भक्ष्याणि
 ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं? 25 अपरञ्च भावयित्वा निजायुषः
 क्षणमात्रं वद्धयितुं शक्नोति, अेतादृशो लाको युष्माकं मध्ये कोस्ति? 26
 अतश्चैव क्षुद्रं कार्यं साधयितुम् असमर्था यूयम् अन्यस्मिन् कार्यं कुतो
 भावयथ? 27 अन्यथ्य काभ्येवपुष्पं कथं वद्धंते तदापि वियारयत, तत्
 कञ्चन श्रमं न करोति तन्तुश्च न जनयति किन्तु युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि
 सुलेमान् बह्वैश्वर्यान्वितोपि पुष्पस्यास्य सदृशो विभूषितो नासीत् |
 28 अथ क्षेत्रे वर्तमानं श्वश्रूल्ल्यां क्षेपस्यमानं यत् तृणं, तस्मै यदीश्वर
 एत्थं भूषयति तर्हि हे अलपत्ययिनो युष्मान किं न परिधापयिष्यति?
 29 अतश्चैव किं भादिष्यामः? किं परिधास्यामः? अेतदर्थं मा येष्टध्वं मा
 संदिग्ध्यञ्च | 30 जगतो देवायर्था अेतानि सर्वाणि येष्टन्ते; अेषु वस्तुषु
 युष्माकं प्रयोजनमास्ते एति युष्माकं पिता जानाति | 31 अतश्चैवश्वरस्य
 राज्कार्यं सयेष्टा भवत तथा कृते सर्वाण्येतानि द्रव्याणि युष्मभ्यं
 प्रदायिष्यन्ते | 32 हे क्षुद्रमेषप्रज यूयं मा भैष्ट युष्मभ्यं राज्कार्यं दातुं युष्माकं
 पितुः सम्भतिरस्ति | 33 अतश्चैव युष्माकं या या सम्पत्तिरस्ति तां तां
 विक्रीय वितरत, यत् स्थानं यौरा नागच्छन्ति, कीटाश्च न क्षाययन्ति तादृशे
 स्वर्गे निजार्थम् अजरे सम्पुटके ऽक्षयं धनं सञ्चिनतु यः 34 यतो यत्र युष्माकं
 धनं वर्तते तत्रैव युष्माकं मनः | 35 अपरञ्च यूयं प्रदीपं ज्वालयित्वा
 बद्धकटयस्तिष्ठत; 36 प्रभु र्विवाडागत्य यदैव द्वारमाडन्ति तदैव द्वारं
 मोययितुं यथा भूत्या अपेक्ष्य तिष्ठन्ति तथा यूयमपि तिष्ठत | 37 यतः
 प्रभुरागत्य यान् दासान् सयेतनान् तिष्ठतो द्रक्ष्यति तत्रैव धन्याः; अहं
 युष्मान् यथार्थं वदामि प्रभुस्तान् भोजनार्थम् उपवेश्य स्वयं बद्धकटिः
 समीपमेत्य परिवेषयिष्यति | 38 यदि द्वितीये तृतीये वा प्रडरे समागत्य
 तथैव पश्यति, तर्हि तत्रैव दासा धन्याः | 39 अपरञ्च कस्मिन् क्षाणे
 यौरा आगमिष्यन्ति एति यदि गृहपति ज्ञातुं शक्नोति तदावश्यं जात्रन्
 निजगृहे सन्धिं कर्तयितुं वारयति यूयमेतद् वित्त | 40 अतश्चैव यूयमपि
 सज्जमानास्तिष्ठत यतो यस्मिन् क्षाणे तं नाप्रेक्षध्वे तस्मिन्नेव क्षाणे
 मनुष्यपुत्र आगमिष्यति | 41 तदा पितरः पप्रच्छ, हे प्रभो भवान् किमस्मान्
 उदिश्य किं सर्वान् उदिश्य दृष्टान्तकथामिमां वदति? 42 ततः प्रभुः
 प्रोवाच, प्रभुः समुचितकाले निजपरिवारार्थं भोज्यपरिवेषणाय यं तत्पदे
 नियोक्ष्यति तादृशो विश्वास्थो बोद्धा कर्माधीशः कोस्ति? 43 प्रभुरागत्य
 यम् अेतादृशे कर्माणि प्रवृत्तं द्रक्ष्यति सत्रैव दासो धन्यः | 44 अहं
 युष्मान् यथार्थं वदामि स तं निजसर्वस्वस्याधिपतिं करिष्यति | 45 किन्तु
 प्रभुर्विज्जानेनागमिष्यति, एति विचिन्त्य स दासो यदि तदन्यदासीदासान्
 प्रदत्तुम् लोक्तुं पातुं मदितुञ्च प्रारभते, 46 तर्हि यदा प्रभुं नापेक्षिष्यते
 यस्मिन् क्षाणे सोऽयेतनश्च स्थास्यति तस्मिन्नेव क्षाणे तस्य प्रभुरागत्य
 तं पदभ्रष्टं कृत्वा विश्वासदीनेः सड तस्य अंशं निजुपयिष्यति | 47 यो
 दासः प्रभेराज्ञां ज्ञात्वापि सज्जतो न तिष्ठति तदाज्ञानुसारेण यं कार्यं न
 करोति सोनेकान् प्रडारान् प्राप्यति; 48 किन्तु यो जनोऽज्ञात्वा प्रडाराद्

कर्म करोति सोल्यप्रहारान् प्राप्स्यति। यतो यस्मै बाहुल्येन दत्तं तस्मादेव बाहुल्येन अर्द्धीभ्यते, मानुषा यस्य निकटे बहु समर्पयन्ति तस्माद् बाहु यायन्ते। 49 अहं पृथिव्याम् अनैक्यरूपं वह्निं निक्षेपतुम् आगतोस्मि, स येद् एतानीमेव प्रज्वलति तत्र मम का यिन्ता? 50 किन्तु येन मज्जनेनाहं मन्त्रो भविष्यामि यावत्कालं तस्य सिद्धिर्न भविष्यति तावदहं कतिक्रं प्राप्स्यामि। 51 मेलनं कर्तुं जगद् आगतोस्मि यूयं किमित्थं बोधध्वे? युष्मान् वदामि न तथा, किन्त्वं मेलनाभावं कर्तुम् आगतोस्मि। 52 यस्मादेतत्कालमारभ्य ऐकत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्वयोर्जनयोः प्रतिद्वौ द्वौ जनौ य त्रयाणां जनानां प्रतिद्वौ भविष्यन्ति। 53 पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितुर्विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या य मातुर्विपक्षा भविष्यति, तथा श्वश्रूष्वंध्या विपक्षा बधूश्च श्वश्र्वा विपक्षा भविष्यति। 54 स लोकेभ्योपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्गमं दृष्ट्वा यूयं ङडाद् वदथ वृष्टिं भविष्यति ततस्तथैव जायते। 55 अपरं दक्षिणतो वायौ वाति सति वदथ निदाघो भविष्यति ततः सोपि जायते। 56 रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्च लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ, 57 किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूयञ्च स्वयं कुतो न न्याय्यं विचारयथ? 58 अपरञ्च विवादिना साद्धं विचारयितुः समीपं गच्छन् पथि तस्माद्द्वारं प्राप्तुं यतस्य नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति। विचारयिता यदि त्वां प्रहर्तुः समीपं समर्पयति प्रहर्तां त्वां कारायां बध्नाति 59 तर्हि त्वाभवं वदामि त्वया निःशेषं कपर्देषु न परिशोधितेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्तुं न शक्यसि।

13 अपरञ्च पीलातो येषां गाढीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सलामिश्रयत् तेषां गाढीलीयानां वृत्तान्तं कतिपयजना उपस्थाप्य यीशवे कथयामासुः। 2 ततः स प्रत्युवाय तेषां लोकानाम् अंतादृशी दृग्गतिं र्घटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येभ्यो गाढीलीयेभ्योऽप्यधिकपापिनस्तान् बोधध्वे? 3 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूयमपि तथा नक्षयथ। 4 अपरञ्च शीलोलान्मन्त्र उच्यगृहस्य पतनाद् येऽष्टादशजना मूर्तास्ते यिज्ञासामि निवासिसर्वलोकैर्भ्योऽधिकपराधिनः किं यूयमित्थं बोधध्वे? 5 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूयमपि तथा नक्षयथ। 6 अनन्तरं स धर्मां दृष्टान्तकथामकथयद् अहो जन्तो द्राक्षाक्षेत्रमध्ये अहं मुद्गुम्बरवृक्षं रोपितवान्। पश्चात् स आगत्य तस्मिन् इलानि गवेषयामास, 7 किन्तु इलाप्राप्तेः कारणाद् उधानकारं भूत्वं जगाद्, पश्य वत्सरत्रयं यावदागत्य अतस्मिन्मुद्गुम्बरतरौ क्षलान्यन्विच्छामि, किन्तु नैकमपि प्रभोमि तरुरयं कुतो वृथा स्थानं व्याप्य तिष्ठति? अंनं छिन्धि। 8 ततो भृत्यः प्रत्युवाय, हे प्रभो पुनर्वर्षमेकं स्थातुम् आदिश; अतस्य मूलस्य यतुर्दक्षिणं अनित्याहम् आलवालं स्थापयामि। 9 ततः इद्वित्तं शक्नोति यदि न इलति तर्हि पश्चात् छेत्यसि। 10 अथ विश्रामवारे भज्जने गेहं यीशुरुपदिशति 11 तस्मिन् समये भूतत्रस्तत्वात् कुञ्जभूयाष्टादशवर्षाणि यावत् केनाप्युपायेन ऋजुं भवितुं न शक्नोति या दुर्बला स्त्री, 12 तां तत्रोपस्थितां विलोक्य यीशुरतामाहूय कथितवान् हे नारी तव दौर्बल्यात् त्वं मुक्ता भव। 13 ततः परं तस्या गात्रे उस्तार्पाणामात्रात् सा ऋजुर्भूत्वेऽवश्यं धन्यवाद् कर्तुंमारेभे। 14 किन्तु विश्रामवारे यीशुना तस्याः स्वास्थ्यकरणाद् भज्जने गेहस्यधिपतिः प्रदुष्य लोकान् उवाच, षट्सु दिनेषु लोकैः कर्म कर्त्तव्यं तस्माद्धेतोः स्वास्थ्यार्थं तेषु दिनेषु आगच्छत, विश्रामवारे मागच्छत। 15 तदा पलुः प्रत्युवाय रे

कपटिनो युष्माकम् अहोको जन्तो विश्रामवारे स्वीयं स्वीयं वृषभं गर्दभं वा बन्धनाभ्योययित्वा जलं पाययितुं किं न नयति? 16 तद्व्याष्टादशवत्सरान् यावत् शैताना बद्धा एषाड्भीमः सन्ततिरियं नारी किं विश्रामवारे न भोययितव्या? 17 अेषु वाक्येषु कथितेषु तस्य विपक्षाः सलज्जा जताः किन्तु तेन कृतसर्व्यमहाकर्मकारणात् लोकनिवहः सानन्दोऽभवत्। 18 अनन्तरं सोवदद् एश्वरस्य राज्यं कस्य सदृशं? केन तदुपमास्यामि? 19 यत् सर्षपबीजं गृहीत्वा कश्चिज्जन्त उधान उतपत्तान् तद् बीजमङ्कुरितं सत् महावृक्षोऽजायत, ततस्तस्य शाभासु विहायसीयविलगा आगत्य न्युषुः, तद्राज्यं तादृशेन सर्षपबीजेन तुल्यं। 20 पुनः कथयामास, एश्वरस्य राज्यं कस्य सदृशं वदिष्यामि? यत् किं एव कथितं स्त्री गृहीत्वा द्रोणत्रयपरिमितगोधूमयूर्णेषु स्थापयामास, 21 ततः क्रमेण तत् सर्वगोधूमयूर्णं व्याप्नोति, तस्य किं एवस्य तुल्यम् एश्वरस्य राज्यं। 22 ततः स यिज्ञासालम्नगरं प्रति यात्रां कृत्वा नगरे नगरे ग्रामे ग्रामे समुपदिशन् जगाम। 23 तदा कश्चिज्जन्तं पश्य, हे प्रभो किं केवलम् अल्पे लोकाः परित्वास्थन्ते? 24 ततः स लोकान् उवाच, संकीर्णद्वारेण प्रवेष्टुं यतध्वं, यतोहं युष्मान् वदामि, बहवः प्रवेष्टुं येच्छिष्यन्ते किन्तु न शक्यन्ति। 25 गृहपतिनोत्थाय द्वारे रुद्धे सति यदि यूयं बहिः स्थित्वा द्वारमाहत्य वदथ, हे प्रभो हे प्रभो अस्मत्कारणाद् द्वारं भोययतु, ततः स एति प्रतिवक्ष्यति, यूयं कुत्रत्या लोका इत्यहं न जानामि। 26 तदा यूयं वदिष्यथ, तव साक्षाद् वयं भेज्जन्तं पानञ्च कृतवन्तः, त्वञ्चास्माकं नगरस्य पथि समुपदिष्टवान्। 27 किन्तु स वक्ष्यति, युष्मानहं वदामि, यूयं कुत्रत्या लोका इत्यहं न जानामि; हे दुराचारिणो यूयं मतो दूरीभवत। 28 तदा एषाड्भीमं एरुहकं यादूबन्धुं सर्वभविष्यद्वादिनश्च एश्वरस्य राज्यं प्राप्तान् स्वांश्च बहिष्कृतान् दृष्ट्वा यूयं रोदनं नर्तैर्नतर्घर्षणञ्च करिष्यथ। 29 अपरञ्च पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरदिग्भ्यो लोका आगत्य एश्वरस्य राज्ये निवस्यन्ति। 30 पश्यतेत्वं शेषीया लोका अत्रा भविष्यन्ति, अत्रीया लोकाश्च शेषा भविष्यन्ति। 31 अपरञ्च तस्मिन् दिने कियन्तः द्विज्ञानि आगत्य यीशुं प्रोष्युः, बहिर्गच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, हेरेद् त्वां जिघांसति। 32 ततः स प्रत्युवायत् पश्यताध श्वश्र्वा भूतान् विहाय रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयं सेत्स्यामि, कथामेतां यूयमित्वा तं भूरिमायं वदत। 33 तत्राप्यध श्वः परश्वश्च मया गमनागमने कर्त्तव्ये, यतो हेतो र्धिज्ञासामो बहिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न घानिष्यते। 34 हे यिज्ञासालम् हे यिज्ञासालम् त्वं भविष्यद्वादिनो हंसि तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तर्तैर्मारयसि य, यथा कुक्कुटी निजपक्षाधः स्वशावकान् संगृह्णाति, तथाहमपि तव शिशुन् संगृहीत्वा कतिवारान् अश्नं किन्तु त्वं नैच्छः। 35 पश्यत युष्माकं वासस्थानानि प्रोच्छिधमानानि परित्यक्तानि य भविष्यन्ति; युष्मानहं यथार्थं वदामि, यः प्रभो नाभ्मागच्छति स धन्य एति वायं यावत्कालं न वदिष्यथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्षथ।

14 अनन्तरं विश्रामवारे यीशो प्रधानस्य द्विज्ञानिनो गृहे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे। 2 तदा जलोदरी तस्य सम्भुषे स्थितः। 3 ततः स व्यवस्थापकान् द्विज्ञानिञ्च पश्य, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्त्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्युषुः। 4 तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्ज; 5 तानुवाय य युष्माकं कस्यसिद् गर्दभो वृषभो वा येद् गर्तं पतति तर्हि विश्रामवारे तद्व्यासं स किं तं नोत्थापयिष्यति? 6 ततस्ते कथाया अतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शक्नुः। 7 अपरञ्च प्रधानस्थानमनोनीतत्वकरां

विलोक्य स निमन्त्रितान् अंतर्दृष्टेशक्यां जगाद्, 8 त्वं विवाहादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने मोपावेक्षीः। त्वत्तो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते 9 निमन्त्रयितागत्य मनुष्याथैतस्मै स्थानं देहीति वाक्यं येद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थानं एतदस्मिन् उपवेष्टुम् उद्यंस्वसि। 10 अस्मात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थानं उपविश, ततो निमन्त्रयितागत्य वद्विष्यति, हे भन्धो प्रोच्यस्थानं गत्वापविश, तथा सति भोजनोपविष्टानां सकलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि। 11 यः कश्चित् स्वमुनमयति स नमयिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते। 12 तदा स निमन्त्रयितारं जनमपि जगाद्, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगणो वा भ्रातृगणो वा ज्ञातिगणो वा धनिगणो वा समीपवासिगणो वा अेतान् न निमन्त्रय, तथा कृते येत् ते त्वां निमन्त्रयिष्यन्ति, तर्हि परिशोधो भविष्यति। 13 किन्तु यदा भोज्यं करोषि तदा दरिद्रशुष्ककरभ्रञ्जान्घान् निमन्त्रय, 14 तत आशिषं लप्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशक्नुवन्तु श्मशानाद्वाग्भिर्कानामुत्थानकाले त्वं इवां लप्यसे। 15 अनन्तरं तां क्वां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जनं ईश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लप्यते सअेव धन्यः। 16 ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भोज्यं कृत्वा बहून् निमन्त्रयामास। 17 ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासद्वारा कथयामास, भद्रव्याणि सर्व्याणि समासाहितानि सन्ति, यूथमागच्छत। 18 किन्तु ते सर्व्यं अेकैकं छलं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्चक्रे। प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं क्रीतवानहं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतअेव मां क्षन्तुं तं निवेदय। 19 अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानहं क्रीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेदय। 20 अपरः कथयामास, व्यूढवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि। 21 पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्व्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा दरिद्रशुष्ककरभ्रञ्जान्घान् अत्रानय। 22 ततो दासोऽवदत्, हे प्रभो भवत आज्ञानुसारोऽप्यकियत तथापि स्थानमस्ति। 23 तदा प्रभुः पुनर्दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्तय। 24 अहं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्व्वनिमन्त्रितानमेकपि ममास्य रात्रिभोज्यस्वास्वाहं न प्राप्स्यति। 25 अनन्तरं बहुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् प्रक्षितेषु सत्सु स व्याघ्रुच्य तेभ्यः कथयामास, 26 यः कश्चिन्मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरौ भगिन्यो निजप्राणाश्च, अतेभ्यः सर्व्वेभ्यो मय्यधिकं प्रेमं न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 27 यः कश्चित् स्वीयं कुशं वहन् मम पश्चान् गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 28 दुर्गनिर्माणे कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अेतन् गच्छति, युष्माकं मध्ये अेतादृशः कोस्ति? 29 नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति, 30 तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्व्वे तमुपहसिष्यन्ति। 31 अपरञ्च भिन्नभूपतिना सह युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसहस्रेः सैन्यैः सहितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अेतादृशो भूमिपतिः कः? 32 यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं प्रार्थयेत्। 33 तद्दद्द युष्माकं मध्ये यः कश्चिन्मदर्थं सर्व्वस्वं हातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 34 लवणम् उत्तमम् एति सत्त्वं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम्

अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्युक्तं भविष्यति? 35 तद्द भूम्यर्थम् आलवालराश्यर्थमपि भद्रं न भवति; लोकारस्तद्द बहिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

15 तदा करसञ्चायिनः पापिनश्च लोका उपदेशक्यां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्। 2 ततः किञ्चिन्निष्ठायाश्च विवेकमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सह प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते। 3 तदा स तेभ्य एभं दृष्टान्तकथां कथितवान्, 4 कस्यचित् शतमेघेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यदि हारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अेकानशतमेघान् विहाय हारितमेघस्य उदेशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अेतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते? 5 तस्योदेशं प्राप्य हृष्टमनास्तं रक्षन् निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आहूय वक्ति, 6 हारितं मेघं प्राप्नोऽहम् अतो हेतो र्भया सार्द्धम् आनन्दत। 7 तद्दददं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकानशतधार्मिककारणान् य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्तिनः पापिनः कारणान् स्वर्गं उधिकानन्दो जायते। 8 अपरञ्च दृष्टानां त्र्यम्बकानाम् अेकम्बकान् हारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्भार्य्य तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अेतादृशी योषित् कास्ते? 9 प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराहूय कथयति, हारितं त्र्यम्बकान् प्राप्ताहं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दत। 10 तद्दददं युष्मान् व्याहरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्तिने, ईश्वरस्य दूतानां मध्येप्यानन्दो जायते। 11 अपरञ्च स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावास्तां, 12 तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, हे पितरस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यहं विभज्य तं देहि, ततः पिता निर्ज्णं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ। 13 कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दृष्टायराज्ञेन सर्व्व्यं सम्पत्तिं नाशयामास। 14 तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मद्यदुर्भिक्षं बभूव, ततस्तस्य दैन्यदृशा भवितुम् आरेभे। 15 ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरप्रजं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास। 16 केनापि तस्मै भक्ष्यादानात् स शूकरद्वलवल्डलेन पिथिएऽपूरणं ववाञ्छ। 17 शेषे स मनसि येतानां प्राप्य कथयामास, हा मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुजो दासा यथेशं ततोधिकञ्च भक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वहं क्षुधा मुमुर्षुः। 18 अहमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वद्विष्यामि, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम् 19 तव पुत्रेति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय। 20 पश्चात् स उन्वाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्चक्रे, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्भ य। 21 तदा पुत्र उवाच, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्, तव पुत्रेति विष्यातो भवितुं न योग्योस्मि य। 22 किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्व्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतेनं हस्ते याङ्कुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानहौ समर्पयत; 23 पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुङ्क्त्वा वयम् आनन्दाम। 24 यतो मम पुत्रोयम् अभ्रियत पुनरञ्जवीद् हारितश्च लब्धोभूत् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे। 25 तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत्। अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा 26 दासानाम् अेकम् आहूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य? 27 ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्। 28 ततः स प्रकुच्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास। 29 ततः स

पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव काञ्चिदध्याज्ञां न विदंध्य बहून् वत्सरान् अहं
त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नादद्याः।
30 किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादिभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान्
तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्। 31 तदा तस्य
पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्यदा मया सहासि तस्मान् मम यधदास्ते तत्सर्व्यं
तव। 32 किन्तु तवायं भ्राता भूतः पुनरञ्जुवीद् हसितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्,
अतस्मात् कारणाद् उत्सवान्ही कर्तुम् उचितमस्माकम्।

16 अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योऽन्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद्
धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्याधीशो सम्पत्तेरपव्ययेऽपवादिते सति
2 तस्य प्रभुस्तम् आहूय जगाद, त्वयि यामिमां कथां शृणुमि सा
कीदृशी? त्वं गृहकार्याधीशकर्मणो गणनां दर्शय गृहकार्याधीशपदे
त्वं न स्थास्यसि। 3 तदा स गृहकार्याधीशो मनसा चिन्तयामास,
प्रभु र्यदि मां गृहकार्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं
भनितुं मम शक्तिं नास्ति भिक्षितुञ्च लज्जिष्येऽहं। 4 अतःअव मयि
गृहकार्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दारयन्ति
तदर्थं यत्कर्म मया कराणीयं तन् निर्णीयते। 5 पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम्
अधमार्गम् आहूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? 6
ततः स उवाच, अेकशतादकतैवानि; तदा गृहकार्याधीशः प्रोवाच, तव
पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पत्राशतं विभ। 7 पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ,
त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अेकशतादकगोधूमाः; तदा स
कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं विभ। 8 तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम्
अधीशं तद्दृष्ट्वैतुपुण्यात् प्रशशंस; एतं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अेतत्संसारस्य
सन्ताना वर्त्तमानकालेऽधिकवृद्धिमन्तो भवन्ति। (aiōn g165) 9 अतो
वदामि यूयमप्यथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि
तानि चिरकालम् आश्रयं दारयन्ति। (aiōnios g166) 10 यः कश्चित् क्षुद्
कार्यं विश्वास्यो भवति स भदति कार्येषु विश्वास्यो भवति, किन्तु यः
कश्चित् क्षुद् कार्येऽविश्वास्यो भवति स भदति कार्येषुविश्वास्यो भवति।
11 अतःअव अथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्यो जातस्तर्हि सत्यं धनं
युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति? 12 यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्यो
भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दारयति? 13 कोपि दास उभौ
प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अेकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्प्रीयते यद्वा
अेकं जनं समादृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्द्वयूयमपि धनेश्वरौ सेवितुं न
शक्नुथ। 14 तदैतः सत्याः कथाः श्रुत्वा लोभिदिइशिनस्तमुपजडसुः।
15 ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ
किन्तु युष्माकम् अन्तःकराणानीश्वरो जानाति, यत् मनुष्याणाम् अति
प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य घृण्यं। 16 योऽन आगमनपर्यन्तं युष्माकं समीपे
व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेभनानि यासन् ततः प्रभूति ईश्वरराज्यस्य
सुसंवाहः प्रयरति, अेकैको लोडस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति य। 17 वरं
नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अेकभिन्दोरपि
लोपो न भविष्यति। 18 यः कश्चित् स्वीयां भाय्यां विहाय स्त्रियमन्यां
विवहति स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवहति सोपि
परदारान् गच्छति। 19 अेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि
पर्यर्थात् प्रतिदिनं परितोषरूपेणाभुंक्तानपिवय्य। 20 सत्याङ्गैः क्षतयुक्त
एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात् पतितम्
उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्; 21 अथ श्वान आगत्य

तस्य क्षतान्यलिङ्गन्। 22 कियन्कालात्परं स दरिद्रः प्राणान् जडैः ततः
स्वर्गीयदूतास्तं नीत्वा एब्राहीमः कोऽ उपवेशयामासुः। 23 पश्चात् स
धनवानपि ममार, तं श्मशाने स्थापयामासुश्च; किन्तु परलोके स वेदनाकुलः
सन् उर्ध्वान् निरीक्ष्य बहूदूराद् एब्राहीमं तत्कोऽ एलियासरञ्च एलिक्य
रुचनुवाच; (Hades g86) 24 हे पितर एब्राहीम् अनुगृह्य अजुल्यत्रभागं
जले मञ्जयित्वा मम जिह्वाम् शीतलां कर्तुम् एलियासरं प्रेरय, यतो
वह्निशिभातोऽं व्यथितोस्मि। 25 तदा एब्राहीम् बभाषे, हे पुत्र त्वं
ञ्जवन् सम्पदं प्राप्तवान् एलियासरस्तु विपदं प्राप्तवान् अेतत् स्मर,
किन्तु सम्प्रति तस्य सुभं तव य दुःखं भवति। 26 अपरमपि युष्माकम्
अस्माकञ्च स्थानयो मध्ये मडद्विच्छेदोऽस्ति तत अेतत्स्थानस्य लोकास्तत्
स्थानं यातुं यद्वा तत्स्थानस्य लोका अेतत् स्थानमायातुं न शक्नुवन्ति।
27 तदा स उक्तवान्, हे पितस्तर्हि त्वां निवेदयामि मम पितु गेहे ये
मम पत्र भ्रातरः सन्ति 28 ते यथैतद् यातनस्थानं नायास्यन्ति तथा
मन्त्राणां दातुं तेषां समीपम् एलियासरं प्रेरय। 29 तत एब्राहीम् उवाच,
मूसाभविष्यद्वादिनाञ्च पुस्तकानि तेषां निकटे सन्ति ते तद्वयानानि मन्यन्तां।
30 तदा स निवेदयामास, हे पितर एब्राहीम् न तथा, किन्तु यदि मृतलोकानां
कश्चित् तेषां समीपं याति तर्हि ते मनांसि व्याघोडयिष्यन्ति। 31 तत
एब्राहीम् जगाद, ते यदि मूसाभविष्यद्वादिनाञ्च वयनानि न मन्यन्ते तर्हि
मृतलोकानां कस्मिञ्चिद् उत्थितेपि ते तस्य मन्त्राणां न मंस्यन्ते।

17 एतः परं यीशुः शिष्यान् उवाच, विघ्नेरवश्यम् आगन्तव्यं
किन्तु विघ्ना येन घटिष्यन्ते तस्य दुर्गति भविष्यति। 2 अेतेषां
क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विघ्नजननात् कएठभद्रपेषाणीकस्य तस्य
सागरागाधजले मञ्जन्तं भद्रं। 3 यूयं स्वेषु सावधानास्तिष्ठत; तव भ्राता
यदि तव किञ्चिद् अपराध्यति तर्हि तं तज्य, तेन यदि मनः परिवर्त्तयति
तर्हि तं क्षमस्व। 4 पुनरेकदिनमध्ये यदि स तव सप्तकृतोऽपराध्यति किन्तु
सप्तकृत्य आगत्य मनः परिवर्त्तय मयापराद्धम् एति वदति तर्हि तं क्षमस्व।
5 तदा प्रेरिताः प्रभुम् अवदन् अस्माकं विश्वासे वद्धय। 6 प्रभुरुवाच,
यदि युष्माकं सर्षपैकप्रमाणो विश्वासोस्ति तर्हि त्वं समूलमुत्पाटितो
भूत्वा समुद्रे रोपितो भव कथायाम् अेतस्याम् अेतद्दुष्कराय कथितायां
स युष्माकमाज्ञावहो भविष्यति। 7 अपरं स्वदासे उलं वाडयित्वा वा
पशून् यारयित्वा क्षेत्राद् आगते सति तं वदति, अेहि भोक्तुमुपविश,
युष्माकम् अेतादृशः कोस्ति? 8 वरञ्च पूर्व्यं मम पाधमासाध यावद्
भुञ्जे पिवामि य तावद् बद्धकटिः परिचर पश्चात् त्वमपि भोक्ष्यसे
पास्यसि य कथामीदृशी किं न वक्ष्यति? 9 तेन दासेन प्रभोराज्ञानुरूपे
कर्मणि कृते प्रभुः किं तस्मिन् भाधितो जातः? नेत्यं बुध्यते मया।
10 एतयं निरूपितेषु सर्वकर्मसु कृतेषु सत्सु यूयमपीदं वाक्यं वदथ,
वयम् अनुपकारिणो दासा अस्माभिर्निर्धत्तव्यं तन्मात्रमेव कृतं। 11
स यिश्शालमि यात्रां कुर्वन् शोमिरोएगालीब्रदेशमध्यं गच्छति, 12
अेतर्हि कुत्रचिद् ग्रामे प्रवेशमात्रे एशकुष्ठिनस्तं साक्षात् कृत्वा 13 दूरे तिष्ठत
उच्चैर्वक्तुमारोभिरे, हे प्रभो यीशो दयस्वामान्। 14 ततः स तान् दृष्ट्वा
जगाद, यूयं याञ्जकानां समीपे स्वान् दर्शयत, ततस्ते गच्छन्तो रोगात्
परिष्कृताः। 15 तदा तेषामेकः स्वं स्वस्थं दृष्ट्वा प्रोच्यैरीश्वरं धन्यं वदन्
व्याघुट्यायातो यीशो गुंणाननुवदन् तत्र्यरणाधोभूमौ पपात; 16 स
यासीत् शोमिरोएणी। 17 तदा यीशुरवदत्, एशञ्जनाः किं न परिष्कृताः?
तहान्ये नवजनाः कुत्र? 18 ईश्वरं धन्यं वदन्तम् अेनं विदेशिनं विना

कोप्यन्त्यो न प्राप्यत | 19 तदा स तमुवाच, त्वमुत्थाय याहि विश्वासस्ते
 त्वां स्वस्थं कृतवान् | 20 अथ कदेश्वरस्य राजत्वं भविष्यतीति किंशिशिभिः
 पृष्टे स प्रत्युवाच, एश्वरस्य राजत्वम् अश्वर्यदर्शनेन न भविष्यति |
 21 अत अतस्मिन् पश्य तस्मिन् वा पश्य, एति वाक्यं लोका वस्तुं
 न शक्यन्ति, एश्वरस्य राजत्वं युष्माकम् अन्तरेवास्ते | 22 ततः स
 शिष्यान् जगाद, यदा युष्माभिर्भनुजसुतस्य दिनमेकं द्रष्टुम् वाञ्छिष्यते
 किन्तु न दृशिष्यते, एदृक्काल आयाति | 23 तदात्र पश्य वा तत्र पश्येति
 वाक्यं लोका वक्ष्यन्ति, किन्तु तेषां पश्चात् मा यात, मानुगच्छत य | 24
 यतस्तद्दिग् यथाकाशैकदिश्युदिय तदन्यामपि दिशं व्याप्य प्रकाशते तद्दत्
 निजदिने मनुजसूनुः प्रकाशिष्यते | 25 किन्तु तत्पूर्वं तेनानेकानि दुःभानि
 भोक्तव्यान्वैतद्दत्तमानलोकैश्च सोऽवज्ञातव्यः | 26 नोऽस्य विधमानकाले
 यथाभवत् मनुष्यसूनुः कालेपि तथा भविष्यति | 27 यावत्कालं नोऽहो
 मडापोतं नारोऽहं आप्त्वाविवार्येत्ये सव्यं नानाशयस्य तावत्कालं यथा
 लोका अभुञ्जतापिवन् व्यवलन् व्यवाहयन्; 28 एतं लोको वर्तमानकालेपि
 यथा लोका भोजनपानकयविकयरोपज्ञावृद्धिर्मात्राकर्मसु प्रार्वन्त, 29
 किन्तु यदा लोट् सिदोमो निर्जगाम तदा नभसः सगन्धकाग्निवृष्टिर्भूत्वा
 सव्यं व्यनाशयत् 30 तदनु मानवपुत्रप्रकाशदिनेपि भविष्यति | 31 तदा
 यदि कश्चिद् गृहोपरि तिष्ठति तर्हि स गृहमध्यात् किमपि द्रव्यमानेतुम्
 अवरुह्य नैतु; यश्च क्षेत्रे तिष्ठति सोपि व्याधुत्य नायातु | 32 लोटः पर्त्नी
 स्मरत | 33 यः प्राणान् रक्षितुं येच्छिष्यते स प्राणान् ङारयिष्यति यस्तु
 प्राणान् ङारयिष्यति सअवे प्राणान् रक्षिष्यति | 34 युष्मानदं वय्मि तस्यां
 रात्री शय्यैकगतयो लोकायोरैको धारिष्यते परस्त्यक्षते | 35 स्त्रियौ युगपत्
 पेशणी व्यावर्तयिष्यतस्तयोरेका धारिष्यते परस्त्यक्षते | 36 पुरुषौ क्षेत्रे
 स्थास्यतस्तयोरेको धारिष्यते परस्त्यक्षते | 37 तदा ते पप्रच्छुः, हे प्रभो
 कुत्रेत्वं भविष्यति? ततः स उवाच, यत्र शवस्तिष्ठति तत्र गृध्रा मिलन्ति |

18 अपरत्र लोकेरकवान्तैर्निरन्तरं प्रार्थयितव्यम् एत्याशयेन यीशुना
 दृष्टान्त अेकः कथितः | 2 कुञ्चिन्गरे कश्चित् प्राड्विवाक आसीत् स
 एश्वरान्नाभिभेत् मानुषांश्च नामन्यत् | 3 अथ तत्पुत्रवासिनी काश्चिद्विधवा
 तत्समीपमेत्य विवादिना सह भम विवाहं परिष्कृत्विति निवेदयामास | 4
 ततः स प्राड्विवाकः कियदिनानि न तदङ्गीकृतवान् पश्चाच्चित्ते चिन्तयामास,
 यद्यपीश्वरान्नाभिभेमि मनुष्यान्पि न मन्ये 5 तथाप्येधा विधवा मां
 क्लिेशन्ति तस्मादस्या विवाहं परिष्करिष्यामि नोयेत् सा सदागत्य मां
 व्यत्रं करिष्यति | 6 पश्चात् प्रभुरवदद् असावन्त्याप्राड्विवाको यदाह तत्र
 मनो निधध्वं | 7 एश्वरस्य ये ऽभिरुच्यितलोका दिवानिशां प्रार्थयन्ते स
 बहुदिनानि विलम्बापि तेषां विवादान् किं न परिष्करिष्यति? 8 युष्मानदं
 वदामि त्वरया परिष्करिष्यति, किन्तु यदा मनुष्यपुत्र आगमिष्यति तदा
 पृथिव्यां किमीदृशं विश्वासं प्राप्स्यति? 9 ये स्वान् धार्मिकान् ज्ञात्वा
 परान् तुच्छीकुर्वन्ति अेतादृग्भ्यः, कियद्भ्य एभं दृष्टान्तं कथयामास |
 10 अेकः किञ्चेश्वरः करसञ्चायी द्वाविमौ प्रार्थयितुं मन्दिरे गतौ | 11
 ततोऽसौ किञ्चेश्वरपार्श्वे तिष्ठन् हे एश्वर अहमन्यलोकवत् लोठवितान्यायी
 पारदारिकश्च न भवामि अस्य करसञ्चायिनस्तुल्यश्च न, तस्मात्त्वां धन्यं
 वदामि | 12 सपत्सु दिनेषु दिनद्वयमुपवसामि सर्वसम्पत्तेर् ईशमांशं ददामि
 य, अेतत्कथां कथयन् प्रार्थयामास | 13 किन्तु स करसञ्चायि दूरे तिष्ठन्
 स्वयं द्रष्टुं नेच्छन् वक्षसि कराघातं कुर्वन् हे एश्वर पापिष्ठे मां दयस्व, एतं
 प्रार्थयामास | 14 युष्मानदं वदामि, तयोर्द्वयो र्मध्ये केवलः करसञ्चायी

पुण्यवत्त्वेन गणितो निजगृहं जगाम, यतो यः कश्चित् स्वमुन्मथयति
 स नामयिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्मथयिष्यते | 15
 अथ शिशूनां गात्रस्यशार्श्वं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद्
 दृष्ट्वा नेतृन् तर्षयामासुः, 16 किन्तु यीशुस्तानाडूय जगाद, मन्किटम्
 आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत एश्वरराज्याधिकारिण
 अेषां सदृशाः | 17 अदं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो
 भूत्वा एश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति | 18
 अपरम् अेकोधिपतिस्तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं
 कर्तव्यं? (aiōnios g166) 19 यीशुरुवाच, मां कुतः परमं वदसि? एश्वरं विना
 कोपि परमो न भवति | 20 परदारान् मा गच्छ, नरं मा जहि, मा चोरय,
 मिथ्यासाक्ष्यं मा दैहि, मातरं पितरञ्च संमन्वय, अेता या आज्ञाः सन्ति
 तास्त्वं ज्ञानासि | 21 तदा स उवाच, बाल्यकालात् सव्यां अेता आयराभि |
 22 एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म न्यूनमास्ते,
 निजं सर्वस्वं विक्रीय एरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गे धनं प्राप्स्यसि;
 तत आगत्य ममानुगामी भव | 23 किन्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः
 शुशोच, यतस्तस्य बहुधनमासीत् | 24 तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा
 जगाद, धनवताम् एश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः | 25 एश्वरराज्ये
 धनिनः प्रवेशात् सूयैश्चिद्रेण मडाङ्गस्य गमनागमने सुकरे | 26 श्रोतारः
 पप्रच्छुस्तर्हि केन परित्राणं प्राप्स्यते? 27 स उक्तवान्, यन् मानुषेणाशक्यं
 तद् एश्वरेण शक्यं | 28 तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्वस्वं परित्यज्य
 तव पश्चाद्गमिनोऽभवाम | 29 ततः स उवाच, युष्मानदं यथार्थं वदामि,
 एश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणं ज्ञायां सन्तानांश्च त्यक्तवा 30 एह
 काले ततोऽधिकं परकाले ऽनन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक एदृशः कोपि नास्ति |
 (aiōn g165, aiōnios g166) 31 अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाडूय बलापे,
 पश्यत वयं यिज्ञेशालमगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिभिरुक्तं
 यदस्ति तदनुत्पन्नं तं प्रति घटिष्यते; 32 वस्तुतस्तु सोऽन्यदेशीयानां हस्तेषु
 समर्पयिष्यते, ते तमुपदक्षिष्यन्ति, अन्यायमायरिष्यन्ति तद्गुणेषु निष्ठेवं
 निक्षेप्यन्ति, कशाभिः प्रहृत्य तं ङनिष्यन्ति य, 33 किन्तु तृतीयदिने स
 श्मशानाद् उत्थास्यति | 34 अेतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते भोऽहं
 न शेकुः तेषां निकटेऽस्पष्टतवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न
 शेकुश्च | 35 अथ तस्मिन् यिरीहोः पुरस्यान्तिके प्राप्ते कश्चिदन्यः पथः पार्श्वं
 उपविश्य भिक्षाम् अकरोत् 36 स लोकासमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं
 पृष्टवान् | 37 नासरतीययीशुयातीति लोकेरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारंभे, 38
 हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्व | 39 ततोऽग्रगामिनस्तं भौनी तिष्ठेति
 तर्षयामासुः किन्तु स पुनारुन्व उवाच, हे दायूदः सन्तान मां दयस्व | 40
 तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश | 41 ततः स
 तस्यान्तिकम् आगमत्, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्यदर्थमदं किं
 करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽदं द्रष्टुं लभे | 42 तदा यीशुरुवाच,
 दृष्टिशक्तिं गृह्णाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान् | 43 ततस्तत्क्षणात्
 तस्य यक्षुषी प्रसन्नः; तस्मात् स एश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् ययौ,
 तदालोक्य सर्वे लोका एश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरै |

19 यदा यीशु यिरीहोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छस्तदा 2 सङ्कयनामा
 करसञ्चायिनां प्रधानो धनवानेको 3 यीशुः कीदृगिति द्रष्टुं
 येष्टितवान् किन्तु भव्यत्वाल्लोकसंघमध्ये तदर्शनमप्राप्य 4 येन पथा स
 यास्यति तत्पथेऽग्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उद्गुम्बरतरुमारुरोह | 5 पश्चाद्

यीशुस्तस्थानम् एत्वा ऽर्द्धं विलोक्य तं दृष्ट्वावादीतु, हे सक्केय त्वं शीघ्रमवरोह मयाध त्वदेहे वस्तव्यं। 6 ततः स शीघ्रमवरुह साह्वाहं तं जत्राह। 7 तद् दृष्ट्वा सर्वे विवदमाना वक्तुमारोभिरे, सोतिथित्वेन दृष्टलोकगृहं गच्छति। 8 किन्तु सक्केयो एडरायमानो वक्तुमारोभे, हे प्रभो पश्य मम या सम्भतिरस्ति तद्दृष्ट्वा एरिद्रेभ्यो एदे, अपरम् अन्यायं कृत्वा कस्मादपि यदि कदापि किञ्चित् मया गृहीतं तर्हि तत्र्यतुर्गुणं एदामि। 9 तदा यीशुस्तमुक्तवान् अयमपि एव्राहीमः सन्तानोऽतः कारणाद् अधास्य गृहे त्राणमुपस्थितं। 10 यद् एदं डारितं तत् भूगयितुं रक्षितुञ्च मनुष्यपुत्र आगतवान्। 11 अथ स यिड्रुशालमः समीप उपातिष्ठद् एश्वरराजत्वस्यानुष्ठानं तदैव भविष्यतीति लोडैर-वभूयत, तस्मात् स श्रोतृभ्यः पुनर्दृष्टान्तकथाम् उत्थाप्य कथयामास। 12 कोपि मडाल्लोको निजार्थं राजत्वपदं गृहीत्वा पुनरागतुं दूरदेशं जगाम। 13 यात्राकाले निजान् दशदासान् आढूय दशस्वार्णमुद्रा एत्वा ममागमनपर्यन्तं वाणिज्यं कुरुतेत्यादिदेश। 14 किन्तु तस्य प्रजास्तमवज्ञाय मनुष्यमेनम् अस्माकमुपरि राजत्वं न कारयित्वायम एभाम् वार्तां तन्निक्ते प्रेरयामासुः। 15 अथ स राजत्वपदं प्राप्यागतवान् अकैको जनो बाणिज्येन किं लब्धवान् एति ज्ञातुं येषु दासेषु मुद्रा अर्पयत् तान् आढूयानेतुम् आदिदेश। 16 तदा प्रथम आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तव तथैकया मुद्रया दशमुद्रा लब्धाः। 17 ततः स उवाच त्वमुत्तमो दासः स्वल्पेन विश्वास्यो जात एतः कारणात् त्वं दशनगराणाम् अधिपो भव। 18 द्वितीय आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तवैकया मुद्रया पञ्चमुद्रा लब्धाः। 19 ततः स उवाच, त्वं पञ्चानां नगराणामधिपति भव। 20 ततोऽपि आगत्य कथयामास, हे प्रभो पश्य तव या मुद्रा अहं वस्त्रे बद्ध्वास्थापयंसेयं। 21 त्वं कृपाणो यन्नास्थापयस्तदपि गृह्णासि, यन्नावपस्तदेव यं छिनत्सि ततोऽहं त्वतोऽमीतः। 22 तदा स जगाद, रे दृष्टदास तव वाक्येन त्वां द्रोषिणं करिष्यामि, यदहं नास्थापयं तदेव गृह्णामि, यदहं नावपत्र तदेव छिनत्सि, अतादृशः कृपाणोऽहमिति यदि त्वं जानासि, 23 तर्हि मम मुद्रा बणिज्यां निक्ते कुतो नास्थापयः? तथा कुतेऽहम् आगत्य कुसीदेन सार्द्धं निजमुद्रा अत्राप्यस्यम्। 24 पश्चात् स समीपस्थानं जानान् आजापयत् अस्मात् मुद्रा आनीय यस्य दशमुद्राः सन्ति तस्मै दत्त। 25 ते प्रोयुः प्रभोऽस्य दशमुद्राः सन्ति। 26 युष्मानहं वदामि यस्याश्रये वदते उधिकं तस्मै दायिष्यते, किन्तु यस्याश्रये न वदते तस्य यदहस्ति तदपि तस्मान् नायिष्यते। 27 किन्तु ममाधिपतित्वस्य वशात्वे स्थातुम् असम्मन्यमाना ये मम रिपवस्तानानीय मम समक्षं संहरत। 28 एत्युपदेशकथां कथयित्वा सोत्रागः सन् यिड्रुशालमपुरं ययौ। 29 ततो बेट्सीगोत्रेणनीयात्रामयोः समीपे जैतुनाद्रेरन्तिकम् एत्वा शिष्यद्वयम् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, 30 युवामभुम् सम्भुपस्यत्रामं प्रविश्यैव यं कोपि मानुषः कदापि नारोहत् तं गर्हभशावकं बद्धं द्रक्ष्यथस्तं मोययित्वानयतं। 31 तत्र कुतो मोययथः? एति येत् कोपि वक्ष्यति तर्हि वक्ष्यथः प्रभेरत्र प्रयोजनम् आस्ते। 32 तदा तौ प्ररितौ गत्वा तत्कथानुसारेण सर्व्यं प्राप्ता। 33 गर्हभशावकमोयनकाले तत्त्वामिन उयुः, गर्हभशावकं कुतो मोययथः? 34 तावूयतुः प्रभोरत्र प्रयोजनम् आस्ते। 35 पश्चात् तौ तं गर्हभशावकं यीशोरन्तिकमानीय तत्पृष्ठे निजवसनानि पातयित्वा तदुपरि यीशुमारोडयामासतुः। 36 अथ यात्राकाले लोकाः पथि स्ववस्त्राणि पातयितुम् आरेभिरे। 37 अपरं जैतुनाद्रेरुपत्यकाम् एत्वा शिष्यसंघः पूर्वदृष्टानि मडकम्मार्णि स्मृत्वा, 38 यो राजा प्रभो नमिमायाति स धन्यः स्वर्गं कुशलं सर्वोच्च्ये जयध्वनिं भवतु, कथामेतां कथयित्वा सानन्दम्

उचैरीश्वरं धन्यं वक्तुमारोभे। 39 तदा लोकारण्यमध्यस्थाः कियन्तः किड्रुशिनस्तत् श्रुत्वा यीशुं प्रोयुः, हे उपदेशक स्वशिष्यान् तर्जय। 40 स उवाच, युष्मानहं वदामि यधमी नीरवास्तिष्ठन्ति तर्हि पाषाणा उचैः कथाः कथयिष्यन्ति। 41 पश्चात् तत्पुत्रान्तिकमेत्य तदवलोक्य साश्रुपातं जगाद, 42 हा हा येत् त्वमत्रेऽज्ञास्यथाः, तवास्मिन्नेव दिने वा यदि स्वमङ्गलम् उपावस्यथाः, तर्ह्युत्तमम् अबविष्यत्, किन्तु क्षणस्मिन् तत्तव दृष्टेरगोचरम् भवति। 43 त्वं स्वत्राणकाले न मनो न्यधत्था एति हेतो र्यत्काले तव रिपवस्तां यतुर्हिक्षु प्राचीरेण वेष्टयित्वा रोत्यन्ति 44 बालकैः सार्द्धं भूमिसात् करिष्यन्ति य त्वन्मध्ये पाषाणैकोपि पाषाणोपरि न स्थास्यति य, काल एदृश उपस्थास्यति। 45 अथ मध्येमन्दिरे प्रविश्य तत्रत्यान् कथिविक्रयिणो बहिष्कृत्यन् 46 अवदत् मद्रुं प्रार्थनागृहमिति विपिरास्ते किन्तु यूयं तदेव चैराणां गह्वरं कुरुथ। 47 पश्चात् स प्रत्येकं मध्येमन्दिरे उपदिदेश; ततः प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राचीनाश्रतं नाशयितुं विरोष्टिरे; 48 किन्तु तदुपदेशे सर्व्ये लोका निविष्टयिताः स्थितास्तस्मात् ते तत्कर्तुं नावकाशं प्रापुः।

20 अथैकदा यीशु मनिदरे सुसंवादे प्रचारयन् लोकानुपदिशति, अतर्हि प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राञ्चत्र तन्निक्तेमागत्य पप्रश्नुः 2 क्याजाया त्वं कर्माण्येतानि करोषि? को वा त्वामाजापयत्? तस्मान् वद। 3 स प्रत्युवाच, तर्हि युष्मानपि कथामेकां पृच्छामि तस्योत्तरं वदत। 4 योऽहंनो मज्जनम् एश्वरस्य मानुषाणां वाजातो जात? 5 ततस्ते मिथो विविच्य जगदुः, यदीश्वरस्य वदामस्तर्हि तं कुतो न प्रत्यैत स एति वक्ष्यति। 6 यदि मनुष्यस्येति वदामस्तर्हि सर्व्ये लोका अस्मान् पाषाणैर्दनिष्यन्ति यतो योऽहं भविष्यद्वादीति सर्व्ये दूढं जानन्ति। 7 अतः अवे ते प्रत्युयुः कस्याजाया जातम् एति वक्तुं न शक्नुमः। 8 तदा यीशुश्वरवदत् तर्हि क्याजाया कर्माण्येतानि करोमीति य युष्मान न वक्ष्यामि। 9 अथ लोकानां साक्षात् स एभाम् दृष्टान्तकथां वक्तुमारोभे, कश्चिद् द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत् क्षेत्रं कृषीवलानां हस्तेषु समर्थं बहुकालार्थं दूरदेशं जगाम। 10 अथ इलकाले इवानि ग्रीतु कृषीवलानां समीपे दासं प्राडिणोत् किन्तु कृषीवलास्तं प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः। 11 ततः सोधिपतिः पुनरन्यं दासं प्रेषयामास, ते तमपि प्रहृत्य कुव्यवहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः। 12 ततः स तृतीयवारम् अन्यं प्राडिणोत् ते तमपि क्षताङ्गं कृत्वा बहिर्निक्षिपुः। 13 तदा क्षेत्रपति विचारयामास, ममेदानीं किं कर्तव्यं? मम प्रिये पुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं दृष्ट्वा समादरिष्यन्ते। 14 किन्तु कृषीवलास्तं निरीक्ष्य परस्परं विविच्य प्रोयुः, अयमुत्तराधिकारी आगच्छतेनं हन्मस्ततोऽधिकारोस्माकं भविष्यति। 15 ततस्ते तं क्षेत्राद् बहिर्निपात्य जघनुस्तस्मात् स क्षेत्रपतिस्तान् प्रति किं करिष्यति? 16 स आगत्य तान् कृषीवलान् इत्वा परेषां हस्तेषु तक्षेत्रं समर्पयिष्यति; एति कथां श्रुत्वा ते उददन् अतादृशी घटना न भवतु। 17 किन्तु यीशुस्तानवलोक्य जगाद, तर्हि, स्थपतयः करिष्यन्ति त्रावाणां यन्तु तुच्छकं। प्रधानप्रस्तरः कोऽरे स अवे हि भविष्यति। अतस्य शास्त्रीयवचनस्य किं तात्पर्यं? 18 अपरं तत्पाषाणोपरि यः पतिष्यति स भङ्ग्यते किन्तु यस्पोपरि स पाषाणः पतिष्यति स तेन धूलिवयं यूर्णाभविष्यति। 19 सोस्माकं विरुद्धं दृष्टान्तमिमं कथितवान् एति ज्ञात्वा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तदैव तं धर्तुं ववाञ्छुः किन्तु लोकेभ्यो भिष्युः। 20 अतः अवे तं प्रति सतर्काः सन्तः कथं तद्दास्यदोषं धृत्वा तं देशाधिपस्य साधुवेशधारिणश्चरान् तस्य समीपे प्रेषयामासुः।

21 तदा ते तं पप्रश्नुः, हे उपदेशक भवान् यथार्थं कथयन् उपदिशति, कमप्यनपेक्ष्य सत्यत्वेनैश्वरं मार्गमुपदिशति, वयमेतज्जनाभिः | 22 कैसरराजाय करोस्माभिर्द्वेषो न वा? 23 स तेषां वचनं ज्ञात्वावदत् कुतो मां परीक्षध्वे? मां मुद्रामेकं दर्शयत | 24 एष लिप्तिता मूर्तिरियं नाम य कस्य? तेऽवदन् कैसरस्य | 25 तदा स उवाच, तर्हि कैसरस्य द्रव्यं कैसराय दत्तः; एश्वरस्य तु द्रव्यमीश्वराय दत्त | 26 तस्मात्लोकानां साक्षात् तत्कथायाः कमपि दोषं धर्तुमप्राप्य ते तस्योत्तराद् आश्चर्यं मन्यमाना मौनिस्तस्युः | 27 अपरत्र श्मशानाद्दुत्यानान्जीकारिणां सिद्धकिनां कियन्तो जना आगत्य तं पप्रश्नुः, 28 हे उपदेशक शास्त्रे भूसा अस्मान् प्रतीति विलेप यस्य भ्राता भाय्यायां सत्यां निःसन्तानो म्रियते स तज्जजायां विवह तद्दशम उत्पाद्यिष्यति | 29 तथाय केचित् सप्त भ्रातर आसन् तेषां ज्येष्ठो भ्राता विवह निरपत्यः प्राणान् जहौ | 30 अथ द्वितीयस्तस्य जायां विवह निरपत्यः सन् ममार | तृतीयश्च तामेव व्युवाह; 31 एत्थं सप्त भ्रातरस्तामेव विवह निरपत्याः सन्तो भभूः | 32 शेषे सा स्त्री य ममार | 33 अतएव श्मशानाद्दुत्यानकाले तेषां सप्तजनानां कस्य सा भाय्या भविष्यति? यतः सा तेषां सप्तानामेव भाय्यासीत् | 34 तदा यीशुः प्रत्युवाच, अतस्य जगतो लोका विवहन्ति वाग्दत्ताश्च भवन्ति (aīōn g165) 35 किन्तु ये तज्जजत्प्रान्तिगोच्यत्वेन गणितानि भविष्यन्ति श्मशानाज्योत्थास्यन्ति ते न विवहन्ति वाग्दत्ताश्च न भवन्ति, (aīōn g165) 36 ते पुन न म्रियन्ते किन्तु श्मशानाद्दुत्यापिताः सन्त एश्वरस्य सन्तानाः स्वर्गायद्गतानां सदृशाश्च भवन्ति | 37 अधिक्तन्तु भूसाः स्तम्भोपाप्याने परमेश्वर एवभ्राडीम एश्वर एस्डाक एश्वरो याकुभ्मेश्वर एत्युक्त्वा मृतानां श्मशानाद्दुत्यानस्य प्रमाणां विलेप | 38 अतएव य एश्वरः स मृतानां प्रभु न किन्तु ज्वतामेव प्रभुः, तन्किटे सर्वे ज्वन्तः सन्ति | 39 एति श्रुत्वा कियन्तोऽध्यापका ङिशुः, हे उपदेशक भवान् भद्रं प्रत्युक्तवान् | 40 एतः परं तं किमपि प्रष्टं तेषां प्रगल्भता नाभूत् | 41 पश्चात् स तान् उवाच, यः प्रीष्टः स दायुः सन्तान अंतां कथां लोकाः कथं कथयन्ति? 42 यतः मम प्रभुभिर्दे वाक्यमवदत् परमेश्वरः | तव शत्रूनां यावत् पादपीठं करोमि न | तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपाश्वर्ष उपाविश | 43 एति कथां दायुः स्वयं गीतत्रयैऽवदत् | 44 अतएव यदि दायुः तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 पश्चाद् यीशुः सर्वजनानां दर्शगोचरे शिष्यानुवाच, 46 येऽध्यापका दीर्घपरिच्छदं परिधाय भ्रमन्ति, ङड्वापाणयो न्मस्कारे भजनगोडस्य प्रोच्यमाने भोजनगूडस्य प्रधानस्थाने य प्रीयन्ते 47 विधवानां सर्वस्वं ग्रसित्वा छलेन दीर्घकालं प्रार्थयन्ते य तेषु सावधाना भवत, तेषामुग्रदण्डो भविष्यति |

21 अथ धनिर्लोका भाण्डागारे धनं निक्षिपन्ति स तदेव पश्यति, 2 अंतर्हि काश्चिद्दीना विधवा पाण्ड्यं निक्षिपति तद्दृष्ट्वा 3 ततो यीशुः उवाच युष्मानं यथार्थं वदामि, हरिद्रेयं विधवा सर्व्वेभ्योधिकं न्यक्षेप्सीत्, 4 यतोऽप्ये स्वप्राज्यधनेभ्य एश्वराय किञ्चित् न्यक्षेप्सुः, किन्तु हरिद्रेयं विधवा दिनयापनार्थं स्वस्य यत् किञ्चित् स्थितं तत् सर्व्वं न्यक्षेप्सीत् | 5 अपरत्र उत्तमप्रसरैरुत्सृष्ट्यैश्च मन्दिरे सुशोभतेतरां कैश्चिदित्युक्ते स प्रत्युवाच 6 यूनं यदिदं निययनं पश्यथ, अस्य पाषाणैकोऽयन्यापाषाणोपरि न स्थास्यति, सर्व्वे भूसाद्भवन्ति कालोयमायाति | 7 तदा ते पप्रश्नुः, हे गुरो घटनेदृशी कदा भविष्यति? घटनाया अतस्यसम्बन्धं वा किं भविष्यति? 8 तदा स जगाद, सावधाना भवत यथा युष्माकं भ्रमं कोपि न जनयति,

भीष्टोऽभित्युक्त्वा मम नाम्ना भवत उपस्थास्यन्ति स कालः प्रायेणोपस्थितः, तेषां पश्चान्मा गच्छत | 9 युद्धस्योपलवस्य य वार्ता श्रुत्वा मा शङ्कध्वं, यतः प्रथमम् अंता घटना अवश्यं भविष्यन्ति किन्तु नापाते युगान्तो भविष्यति | 10 अपरत्र कथयामास, तदा देशस्य विपक्षत्वेन देशो राज्यस्य विपक्षत्वेन राज्यम् उत्थास्यति, 11 नानास्थानेषु मडाभूकम्पो दुर्भिक्षं मारी य भविष्यन्ति, तथा व्योममाएडलस्य भयङ्करदर्शनान्यश्चर्य्यलक्षणाणि य प्रकाशयिष्यन्ते | 12 किन्तु सर्व्वसाभेतासां घटनानां पूर्व्वं लोका युष्मान् धृत्वा ताडयिष्यन्ति, भजनालये कारायाऽत्र समर्पयिष्यन्ति मम नामकारणाद् युष्मान् भूपानां शासकानाञ्च सम्भुषं नेष्यन्ति य | 13 साक्ष्यार्थम् अंतानि युष्मान् प्रति घटिष्यन्ते | 14 तदा किमुत्तरं वदतव्यम् अंतत् न यिन्तिष्यिष्याम एति मनःसु निश्चितानुत् | 15 विपक्ष यस्मात् किमयुत्तरम् आपत्तिञ्च कर्तुं न शक्यन्ति तादृशं वाक्पटुत्वं ज्ञानञ्च युष्मभ्यं दास्यामि | 16 किञ्च यूयं पित्रा मात्रा भ्रात्रा भन्धुना ज्ञात्वा कुटुम्बेन य परकरेषु समर्पयिष्यध्वे; ततस्ते युष्माकं कञ्चन कञ्चन घातयिष्यन्ति | 17 मम नामः कारणात् सर्व्वे भूनुष्यै र्यूनम् ऋतीषिष्यध्वे | 18 किन्तु युष्माकं शिरःकेशैकोपि न विनक्ष्यति, 19 तस्मादेव धैर्य्यमवलम्ब्य स्वस्वप्राणान् रक्षत | 20 अपरत्र चिड्शालाम्बुरं सैन्यवेष्टितं विलोक्य तस्योच्छिन्नतायाः समयः समीप एत्यवगमिष्यथ | 21 तदा चिड्दाहेशशाखा लोकाः पर्व्वतं पलायन्तां, ये य नगरे तिष्ठन्ति ते देशान्तरं पलायन्ता, ये य ग्रामे तिष्ठन्ति ते नगरे न प्रविशन्तु, 22 यतस्तदा समुथितदण्डनाय धर्मपुस्तके यानि सर्व्वोक्ति लिप्तितानि तानि सङ्गृह्णानि भविष्यन्ति | 23 किन्तु या यास्तदा गर्भवत्यः स्तन्यदायिष्यथ तासां दुर्गति र्भविष्यति, यत अंताल्लोकान् प्रति कोपो देशे य विषमदुर्गति घटिष्यते | 24 वस्तुतस्तु ते भङ्गधारपरिव्यङ्गं लप्स्यन्ते भद्गाः सन्तः सर्व्वदेशेषु नायिष्यन्ते य किञ्चान्यदेशीयानां समयोपस्थितिपर्य्यन्तं चिड्शालाम्बुरं तैः पदतलै र्दलयिष्यते | 25 सूर्य्यचन्द्रनक्षत्रेषु लक्षणादि भविष्यन्ति, भुवि सर्व्वदेशीयानां दुःखं यिन्ता य सिन्धो वीथीनां तर्जनं गर्जनञ्च भविष्यन्ति | 26 भूमौ भाविघटनां यिन्तयित्वा मनुजा भियामृतकल्या भविष्यन्ति, यतो व्योममाएडले तेजस्विनो होलायमाना भविष्यन्ति | 27 तदा पराक्रमेणा मडातेजसा य मेधादुर्धं मनुष्यपुत्रम् आयान्तं द्रक्ष्यन्ति | 28 किन्त्वेतासां घटनामामारम्भे सति यूयं मस्तकान्युतोत्य उर्ध्वं द्रक्ष्यथ, यतो युष्माकं मुक्तेः कालः सविधो भविष्यति | 29 ततस्तेनेतदृष्टान्तकथा कथिता, पश्यत उडुम्भरादिवृक्षाणां 30 नवीनपत्राणि ज्ञानानीति दृष्ट्वा निदावकाल उपस्थित एति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ, 31 तथा सर्व्वसाभासां घटनानाम् आरम्भे दृष्टे सतीश्वरस्य राजत्वं निकटम् एत्यपि ज्ञास्यथ | 32 युष्मानं यथार्थं वदामि, विधमानलोकानामेषां गमनात् पूर्व्वम् अंतानि घटिष्यन्ते | 33 नभोभुवोर्लोपो भविष्यति मम वाक् तु कदापि लुप्ता न भविष्यति | 34 अतएव विषमाशनेन पानेन य सांभारिकयिन्ताभिश्च युष्माकं यितेषु मत्तेषु तद्दिनम् अकस्माद् युष्मान् प्रति यथा नोपतिष्ठति तदर्थं स्वेषु सावधानास्तिष्ठत | 35 पृथिवीस्थसर्व्वलोकान् प्रति तद्दिनम् उन्माथ एव उपस्थास्यति | 36 यथा यूयम् अंतद्भाविघटना उत्तर्तुं मनुजसुतस्य सम्भुषे संस्थातुञ्च योग्या भवथ कारणादस्मात् सावधानाः सन्तो निरन्तरं प्रार्थयध्वं | 37 अपरत्र स दिवा मन्दिरे उपदिश्य रायै जैतुनाद्रिं गत्वातिष्ठत | 38 ततः प्रत्युषे लाकारतत्कथां श्रोतुं मन्दिरे तदन्तिकम् आगच्छन् |

22 अपरञ्च किण्वशून्मयपूपोत्सवस्य काल उपस्थिते 2 प्रधानयाजका
 अध्यायकाश्च यथा तं हन्तुं शक्नुवन्ति तथोपायाम् अयेष्टन्त
 किन्तु लोकेभ्यो भिन्बुः। 3 अतस्तिन् समये द्वादशशिष्येषु गणित
 ष्ण्डरिथोतीयशुद्धिमान् यो विदुःदास्तस्यान्तःकरणं शैतानाश्रितत्वात् 4 स
 गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शक्नोति तथा मन्त्राणां प्रधानयाजकैः
 सेनापतिभिश्च सह यकार। 5 तेन ते तुष्टास्तस्मै मुद्रां दातुं पाणं यदुः। 6 ततः
 सोऽङ्गीकृत्य यथा लोकांनामगोचरे तं परकरेषु समर्पयितुं शक्नोति तथावकाशं
 येष्टितुमारेभे। 7 अथ किण्वशून्मयपूपोत्सवदिने, अर्थात् यस्मिन् दिने
 निस्तारोत्सवस्य मेधो हन्तव्यस्तस्मिन् दिने 8 यीशुः पितरं योडनञ्चाडूय
 जगाद, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यासादयत्।
 9 तदा तौ पप्रच्छतुः कुयासाद्यावो भवतः डेच्छा? 10 तदा सोवादीत,
 नगरे प्रविष्टे कश्चिज्जन्मकुम्भमादाय युवां साक्षात् करिष्यति स यन्निवेशनं
 प्रविशति युवामपि तन्निवेशनं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् एति वाक्यं
 वदतं, 11 यत्राहं निस्तारोत्सवस्य भोज्यं शिष्यैः साद्धं भोक्तुं शक्नोमि
 सातिथिशाला कुत्र? कथामिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति। 12 ततः स जभो
 द्वितीयप्रकोष्ठमयम् अकं शरत्तं कोष्ठं दर्शयिष्यति तत्र भोज्यमासादयत्।
 13 ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सर्व्यं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं
 भोज्यमासाद्यामासतुः। 14 अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः
 सह भोक्तुमुपविश्य कथितवान् 15 मम दुःखभोगात् पूर्वं युवामिः सह
 निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोज्यं भोक्तुं मयावित्वाञ्छा कृता। 16 युष्मान्
 वदामि, यावत्कालम् ईश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् एहं
 न भोक्ष्ये। 17 तदा स पानपात्रमादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा
 तेभ्यो दत्त्वावदत्, एहं गृह्णीत यूयं विभज्य पिबत। 18 युष्मान् वदामि
 यावत्कालम् ईश्वरराज्यस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाड्वरसं न
 पास्यामि। 19 ततः पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्तयित्वा भडुक्त्वा तेभ्यो
 दत्त्वावदत्, युष्मदर्थं समर्पितं यन्म वपुस्तर्हिदं, अतत् कर्म मम स्मरणार्थं
 कुरुध्वं। 20 अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मदुक्ते पातितं
 यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमरूपं पानपात्रमिदं। 21 पश्यत यो मां
 परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सह भोजनासन उपविशति। 22 यथा
 निरूपितमास्ते तदनुसारेणामनुष्पुत्रस्य गति भविष्यति किन्तु यस्तं
 परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति। 23 तदा तेषां को जन
 अतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेभिरे। 24 अपरं तेषां को
 जनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्रार्थं तेषां विवादोभवत्। 25 अस्मात्
 कारणात् सोवदत्, अन्येदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति
 दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विष्णुता भवन्ति य। 26 किन्तु
 युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु,
 यत्र मुष्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु। 27 भोजनोपविष्टपरियारकयोः कः
 श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येऽहं
 परियारकवद्वास्मि। 28 अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारुढ्य
 मया सह स्थिता 29 अतत्कारणात् पित्रा यथा मदर्थं राज्यमेकं निरूपितं
 तथाहमपि युष्मदर्थं राज्यं निरूपयामि। 30 तस्मान्मम राज्ये भोजनासने
 य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्ये येसायेलीयानां द्वादशवंशानां
 विचारं करिष्यध्वे। 31 अपरं प्रभुरुवाय, हे शिमोन् पश्य तितठिना
 धान्यानीय युष्मान् शैतान् यालयितुम् अर्च्छत, 32 किन्तु तव विश्वासस्य
 लोपो यथा न भवति अतत् त्वदर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्तितं य
 भ्रातृणां मनांसि स्थिरीकुरु। 33 तदा सोवदत्, हे प्रभोऽहं त्वया साद्धं कारां

मृतिञ्च यातुं मञ्जिजतोस्मि। 34 ततः स उवाय, हे पितर त्वां वदामि, अथ
 कुक्कुटरेवात् पूर्वं त्वं मत्परिचयं वात्रयम् अपहोष्यसे। 35 अपरं स
 प्रप्यथ, यदा मुद्रासम्पुटं भादुपात्रं पादुकाञ्च विना युष्मान् प्राडिणं तदा
 युष्माकं कस्यापि न्यूनतासीत्? ते प्रोयुः कस्यापि न। 36 तदा सोवदत्
 किन्त्विदानीं मुद्रासम्पुटं भादुपात्रं वा यस्यास्ति तेन तद्गृहीतव्यं, यस्य
 य कृपाणो नास्ति तेन स्ववस्त्रं विक्रीय स कृतव्यः। 37 यतो युष्मानहं
 वदामि, अपराधिजनैः साद्धं गणितः स भविष्यति। एहं यच्छास्त्रीयं वयनं
 लिपितमस्ति तन्मयि इलियति यतो मम सम्बन्धीयं सर्व्यं सेस्यति। 38
 तदा ते प्रोयुः प्रभो पश्य एभौ कृपाणौ। ततः सोवदत् अतौ यथेष्टौ। 39
 अथ स तस्माद्दृढि गत्वा स्वायारानुसारेण जैतुनानामाद्रिं जगाम शिष्याश्च
 तत्पश्चाद् ययुः। 40 तत्रोपस्थाय स तानुवाय, यथा परीक्षायां न पतथ
 तदर्थं प्रार्थयध्वं। 41 पश्चात् स तस्माद् अकशरक्षेपाद् बहि गत्वा जभुनी
 पातयित्वा अतत् प्रार्थयाञ्चक, 42 हे पित र्हिदं भवान् सम्मन्यते तर्हि
 कंसमेनं ममान्तिकाद् दूर्य किन्तु मदिच्छानुरूपं न त्वदिच्छानुरूपं भवतु।
 43 तदा तस्मै शक्तिं दातुं स्वर्गायदूतो दर्शनं ददौ। 44 पश्चात् सोत्यन्तं
 यातनया व्याकुलो भूत्वा पुनर्दुर्द्धं प्रार्थयाञ्चक, तस्माद् बृहच्छोणितभिन्दव
 एव तस्य स्वेदभिन्दवः पृथिव्यां पतितुमारेभिरे। 45 अथ प्रार्थनात् उत्थाय
 शिष्याणां समीपमेत्य तान् मनोदुःखिनो निद्रितान् दृष्ट्वावदत् 46 कुतो
 निद्राथ? परीक्षायाम् अपतनार्थं प्रार्थयध्वं। 47 अतत्कथायाः कथनकाले
 द्वादशशिष्याणां मध्ये गणितो विदुःदानामा जनतासहितस्तेषाम् अग्रे
 यलित्वा यीशोशुम्भनार्थं तदन्तिकम् आययौ। 48 तदा यीशुरुवाय, हे
 विदुः किं युष्मनेन मनुष्पुत्रं परकरेषु समर्पयसि? 49 तदा यदध् घटिष्यते
 तदनुमाय सङ्गिभिरुक्तं, हे प्रभो वयं किं भुङ्गेन घातयिष्यामः? 50 तत
 अकः करवालेनाहृत्य प्रधानयाजकस्य दासस्य दक्षिणं कर्णं यिच्छेद। 51
 अधूना निवर्त्तस्य इत्युक्त्वा यीशुस्तस्य श्रुतिं स्पृष्ट्वा स्वस्यं यकार। 52
 पश्चाद् यीशुः समीपस्थान् प्रधानयाजकान् मन्दिरस्य सेनापतीन् प्राचीनांश्च
 जगाद, यूयं कृपाणान् यशैश्च गृहीत्वा मां किं योरे धर्तुमायाताः? 53
 यदाहं युष्माभिः सह प्रतिदिनं मन्दिरैः तिष्ठं तदा मां धर्तं न प्रवृत्ताः,
 किन्त्विदानीं युष्माकं समयोन्धकारस्य याधिपत्यमस्ति। 54 अथ ते तं
 धृत्वा मडायाजकस्य निवेशनं निन्युः। ततः पितरो दूरे दूरे पश्चादित्वा 55
 बृहत्कोष्ठस्य मध्ये यत्रानि ज्वालयित्वा लोकाः समेत्योपविष्टास्तत्र तैः
 साद्धं उपविवेश। 56 अथ वह्निस्निधौ समुपवेशकाले कायिदासी मनो
 निविश्य तं निरीक्ष्यावदत् पुमानयं तस्य सङ्ग्रेडस्थात्। 57 किन्तु स तद्
 अपहृत्त्वावादीत हे नारि तमहं न परिचिनोमि। 58 क्षणान्तरेऽन्यजनस्तं
 दृष्ट्वाभ्रवीत् त्वमपि तेषां निकरस्यैकजभोसि। पितरः प्रत्युवाय हे नर
 नाहमस्मि। 59 ततः साद्धं ददत्त्वात् परं पुनरन्यो जनो निश्चित्य
 बभाषे, ओष तस्य सङ्गीति सत्यं यतोयं गालीवीयो लोकः। 60 तदा
 पितर उवाय हे नर त्वं यद् वदमि तदहं भोद्धुं न शक्नोमि, एति वाक्ये
 कथितमात्रे कुक्कुटो रुराव। 61 तदा प्रभुणा व्याधुत् पितरे निरीक्षिते
 कुक्कुटरेवात् पूर्वं मां त्रिरपहोष्यसे एति पूर्वाकृतं तस्य वाक्यं पितरः
 स्मृत्वा 62 बहिर्गत्वा मडाभेदेन यकन्द। 63 तदा यै र्थीशुर्दुर्दस्ते तमुपडस्य
 प्रदत्तुमारेभिरे। 64 वस्त्रेण तस्य दृशौ बद्ध्वा कपोले यपेटाघातं कृत्वा
 प्रप्यथुः, कस्ते कपोले यपेटाघातं कृतवान्? गणयित्वा तद् वद। 65
 तदन्त्यत् तद्विरुद्धं बहुनिन्दावाक्यं वक्तुमारेभिरे। 66 अथ प्रभाते सति
 लोकप्राञ्चः प्रधानयाजका अध्यापकाश्च सभां कृत्वा मध्येसत्वं यीशुमानीय
 पप्रच्छुः, त्वम् अभिषिक्तोसि न वास्मान् वद। 67 स प्रत्युवाय, मया

तस्मिन्नुक्तेऽपि यूयं न विश्वसिष्यथ | 68 कस्मिंश्चिद्वाक्यं युष्मान् पृष्टेऽपि मां न तदुत्तरं वक्ष्यथ न मां त्यक्ष्यथ य | 69 किन्त्वितः परं मनुजस्युतः सर्व्यशक्तिमत एश्वरस्य दक्षिणो पार्श्वे समुपवेक्ष्यति | 70 ततस्ते पप्रथ्युः, तिष्ठ त्वमीश्वरस्य पुत्रः? स कथयामास, यूयं यथार्थं वदथ स अवेवां | 71 तदा ते सर्व्ये कथयामासुः, तिष्ठ साक्ष्येऽन्सस्मिन् अस्माकं किं प्रयोजनं? अस्य स्वमुपादेव साक्ष्यं प्राप्तम् |

23 ततः सभास्थाः सर्व्वलोक उत्थाय तं पीलातसम्भुषं नीत्वाप्रोद्य वक्तुमारोभिरे, 2 स्वमभिषिक्तं राजानं वदन्तं कैमरराज्य कर्ददानं निषेधन्तं राज्यविपर्य्ययं कुतुप्रवर्तमानम् अन् प्राप्ता वयं | 3 तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं विडूढीयानां राजा? स प्रत्युवाय त्वं सत्यमुक्तवान् | 4 तदा पीलातः प्रधानयाजकादिविद्वान् जगाद्, अहमेतस्य कमध्यपराधं नाप्तवान् | 5 ततस्ते पुनः साडभिर्नो भूत्वावदन्, अेष गालील अेतत्स्थानपर्य्यन्ते सर्व्वस्मिन् विडूढादेशे सर्व्वाल्लोकानुपदिश्य कुप्रवृत्तिं आदीतवान् | 6 तदा पीलातो गालीलप्रदेशस्य नाम श्रुत्वा पप्रथ, किमयं गालीलीयो लोकः? 7 ततः स गालीलप्रदेशीयडेरोंद्राजस्य तदा स्थितेस्तस्य समीपे यीशुं प्रेषयामास | 8 तदा डेरोंद् यीशुं विवोक्य सन्तुतोष, यतः स तस्य बहुवृत्तान्तश्रवणत् तस्य किमियदात्र्यर्कमर् पश्यति एत्याशां कृत्वा बहुकालमारभ्य तं द्रष्टुं प्रयासं कृतवान् | 9 तस्मात् तं बहुकथाः पप्रथ्य किन्तु स तस्य कस्यापि वाक्यस्य प्रत्युत्तरं नोवाय | 10 अथ प्रधानयाजका अध्यापकाश्च प्रोत्तिष्ठन्तः साडसेन तमपवदितुं प्रारोभिरे | 11 डेरोंद् तस्य सेनागणश्च तमवज्ञाय उपडासत्वेन राज्यस्वं परिधाप्य पुनः पीलातं प्रति तं प्राडिणोत् | 12 पूर्व्वं डेरोंद्पीलातयोः परस्परं वेरभाव आसीत् किन्तु तद्विने द्वयोर् मेलनं जातम् | 13 पश्चात् पीलातः प्रधानयाजकान् शासकान् लोकान्श्च युगपदाडूय बभाषे, 14 राज्यविपर्य्ययकारकोयम् एत्युक्त्वा मनुष्यमेनं मम निकटमानैश्च किन्तु पश्यत युष्माकं समक्षम् अस्य विचारं कृत्वापि प्रोक्तापवादानुपेक्षास्य कोप्यपराधः सप्रमाशो न जातः, 15 यूयत्र डेरोंद् सन्निधौ प्रेषिता मया तत्रास्य कोप्यपराधस्तेनापि न प्राप्तः | पश्यतानेन वधहेतुकं किमपि नापराद् | 16 तस्मादेनं ताडयित्वा विहास्यामि | 17 तत्रोत्सवे तेषामेको मोययितव्यः | 18 एति डेतोस्ते प्रोत्थीरेकदा प्रोयुः, अनें दूरीकृत्य बरब्बानामानं मोयय | 19 स बरब्बा नगर उपपलववधापराधाभ्यां कारायां बद्द आसीत् | 20 किन्तु पीलातो यीशुं मोययितुं वाञ्छन् पुनस्तानुवाय | 21 तथाप्येनं कुशे व्यध कुशे व्यधेति वदन्तस्ते रुरुवुः | 22 ततः स तृतीयवारं जगाद् कुतः? स किं कर्म कृतवान्? नाडमस्य कमपि वधापराधं प्राप्तः केवलं ताडयित्वां त्यजामि | 23 तथापि ते पुनरेनं कुशे व्यध एत्युक्त्वा प्रोत्थीरेद् प्रार्थयाञ्चक्रिरे; 24 ततः प्रधानयाजकादीनां कलवे प्रबले सति तेषां प्रार्थनाऽपुं कर्तुं पीलात आदिदेश | 25 राजद्रोहवधयोरपराधेन कारास्थं यं जन् ते यथाचिरे तं मोययित्वा यीशुं तेषामिच्छायां समार्षयत् | 26 अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं शिमोनानामं डुरीणीयं जन् धृत्वा यीशोः पश्चान्तुं तस्य स्कन्धे कुशमर्षयामासुः | 27 ततो लोकारायमध्ये बहुस्त्रियो रुदन्त्यो विलपन्त्यश्च यीशोः पश्चाद् ययुः | 28 किन्तु स व्याघुट्य ता उवाय, डे यिडूशालनो नाय्यो यूयं मदर्थं न रुदित्वा स्वार्थं स्वापत्यार्थञ्च रुदिति; 29 पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन् तादृशी र्वन्ध्या यदा धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति | 30 तदा डे शैला अस्माकमुपरि पतत, डे उपशैला अस्मानाच्छाद्यत कथामीदृशीं लोक

वक्ष्यन्ति | 31 यतः सतेजसि शाभिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशाभिनि किं न घटिष्यते? 32 तदा ते डन्तुं द्वावपराधिनी तेन सार्द्धं निन्युः | 33 अपरं शिरःकपालानामकस्थानं प्राप्य तं कुशे विविधुः; तद्वयोरपराधिनीरेकं तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः | 34 तदा यीशुरकथयत्, डे पितरेतान् क्षमस्य यत अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः | 35 तत्र लोकसंघस्तिष्ठन् ददर्श; ते तेषां शासकाश्च तमुपाडस्य जगुः, अेष एतान् रक्षितवान् यदीश्वरेणाभिरुचितो डभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हि स्वमधुना रक्षतु | 36 तदन्यः सेनागणो अेत्य तस्मै अम्लरसं दत्वा परिडस्य प्रोवाय, 37 येत्वं विडूढीयानां राजसि तर्हि स्वं रक्ष | 38 विडूढीयानां राजेति वाक्यं यूनानीयरोमीयेब्रीयाक्षरे विभिर्त तस्त्रिस्त्र डर्द्वेऽस्थाप्यत | 39 तदोभयपार्श्वयोर्विद्वी यावपराधिनी तयोरेकस्तं विनिन्ध बभाषे, येन्त्यम् अभिषिक्तोसि तर्हि स्वमावाञ्च रक्ष | 40 किन्वन्त्यस्तं तर्जयित्वावदत्, एश्वरात्तव किञ्चिदपि भयं नास्ति किं? त्वमपि समानदण्डोसि, 41 योग्यपात्रे आवां स्वस्वकर्मणां सम्युतिङ्कलं प्राप्नुवः किन्वनेन किमपि नापराद् | 42 अथ स यीशुं जगाद् डे प्रभे भवान् स्वराज्यप्रवेशकाले मां स्मरतु | 43 तदा यीशुः कथितवान् त्वां यथार्थं वदामि त्वमधैव मया सार्द्धं परलोकस्य सुभस्थानं प्राप्स्यसि | 44 अपरञ्च द्वितीययामात् तृतीययामपर्य्यन्तं रवेस्तेजसोन्तर्हितत्वात् सर्व्वदेशोऽन्धकारेणावृतो 45 मन्दिरस्य यवनिका य छिद्यमाना द्विधा भवतु | 46 ततो यीशुरुच्यैरुवाय, डे पित भ्रमात्मानं तव करे समर्षये, एत्युक्त्वा स प्राणान् जडौ | 47 तदैता घटना दृष्ट्वा शतसेनापतिरीश्वरं धन्यमुक्त्वा कथितवान् अयं नितान्तं साधुमनुष्य आसीत् | 48 अथ यावन्तो लोका द्रष्टुम् आगतास्ते ता घटना दृष्ट्वा वक्षुःसु कराघातं कृत्वा व्यायुट्य गताः | 49 यीशो ज्ञातयो या या योषितश्च गालीलस्तेन सार्द्धमायातास्ता अपि दूरे स्थित्वा तत् सर्व्वं ददृशुः | 50 तदा विडूढीयानां मन्त्रणां क्रियाञ्चासम्भन्मान एश्वरस्य राज्यत्वं अपेक्षमाणो 51 विडूढिदेशीयो डरिभथीयनगरीयो यूषङ्गनामा मन्त्री भद्रो धार्मिकश्च पुमान् 52 पीलातान्तिकं गत्वा यीशो ईडं ययाये | 53 पश्चाद् वपुस्वरवोहा वाससा संवेष्ट्य यत्र कोपि मानुषो नास्थायत तस्मिन् शैले स्वाते श्मशाने तदस्थापयत् | 54 तदिदमायोजनीयं दिनं विश्रामवारश्च समीपः | 55 अपरं यीशुना सार्द्धं गालील आगता योषितः पश्चादिदवा श्मशाने तत्र यथा वपुः स्थापितं तस्य दृष्ट्वा 56 व्याघुट्य सुगन्धिद्रव्यतैलानि कृत्वा विविधद विश्रामवारं विश्रामं यकुः |

24 अथ सप्ताडप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे ता योषितः सम्पादितं सुगन्धिद्रव्यं गृहीत्वा तदन्याभिः कियतीभिः स्त्रीभिः सड श्मशानं ययुः | 2 किन्तु श्मशानद्वारात् पाषाणमपसारितं दृष्ट्वा 3 ताः प्रविश्य प्रभो ईडमप्राप्य 4 व्याकुला भवन्ति अतर्हि तेजोमयवस्त्रान्वितौ द्वौ पुरुषौ तासां समीपे समुपस्थितौ 5 तस्मात्ताः शङ्कायुक्ता भूमावधोमुष्यस्यस्थुः | तदा तौ ता डायतु मृतानां मध्ये ज्वन्तं कुतो भूयथ? 6 स्रोत्र नास्ति स डेस्थात् | 7 पापिनां करेषु समर्षितेन कुशे डनेन य मनुष्यपुत्रेण तृतीयदिवसे श्मशानादुत्थातव्यम् एति कथां स गलीलि तिष्ठन् युष्मत्वं कथितवान् तां स्मरत | 8 तदा तस्य सा कथा तासां मनःसु जाता | 9 अनन्तरं श्मशानाद् गत्वा ता अेकादशशिष्यादित्यः सर्व्वव्यस्तां वार्ता कथयामासुः | 10 मगदलीनीमरियम्, योडना, याकूबो माता मरियम् तदन्याः सङ्गिन्यो योषितश्च प्रेरितेत्य अंताः सर्व्व्यां वार्ताः कथयामासुः 11 किन्तु

तासां कथाम् अनर्थकाभ्यान्मात्रं बुद्ध्या कोपि न प्रत्यैत् | 12 तदा पितर
 उत्थाय श्मशानान्तिक्तं दधाव, तत्र य प्रहो भूत्वा पार्श्वैकस्थापितं केवलं
 वस्त्रं ददर्श; तस्मादाश्रयं मन्यमानो यदघटत तन्मनसि विचारयन् प्रतस्थे |
 13 तस्मिन्नेव दिने द्वौ शिष्यौ चिञ्चालमश्रुतुञ्जोशान्तरितम् धम्मायुत्रामं
 गच्छन्तौ 14 तासां घटानां कथामकथयतां 15 तयोरावापविचारयोः काले
 यीशुरागत्य ताभ्यां सद्यं जगाम 16 किन्तु यथा तौ तं न परिचिनुतस्तदर्थं
 तयोर्दृष्टिः संरुद्धा | 17 स तौ पृष्टवान् युवां विषयेषां किं विचारयन्तौ
 गच्छथ? 18 ततस्तयोः क्लियपानामा प्रत्युवाय चिञ्चालमपुरेऽधुना
 यान्यघटन्तं त्वं केवलविदेशी किं तद्गुणान्तं न जानासि? 19 स पप्रच्छ का
 घटनाः? तदा तौ वक्तुमारेभाते यीशुनामा यो नासरतीयो भविष्यद्वादी
 ईश्वरस्य मानुषाणाञ्च साक्षात् वाक्ये कर्माणि य शक्तिमानासीत् 20
 तम् अस्माकं प्रधानयाजका विचारकाश्च केनापि प्रकारेण कुशे विद्ध्या
 तस्य प्राणाननाशयन् तदीया घटनाः; 21 किन्तु य अस्त्रायेलीयलोकां
 उद्धारयिष्यति स अेवायम् एत्याशास्माभिः कृता | तद्यथा तथास्तु तस्या
 घटनाया अद्य दिनत्रयं गतं | 22 अधिकन्तवस्माकं सङ्गिनीनां कियत्स्त्रीणां
 मुपेभ्योऽसम्भववाक्यमिदं श्रुतं; 23 ताः प्रत्युपे श्मशानं गत्वा तत्र तस्य
 देहम् अप्राप्य व्याघुट्येत्वा प्रोक्तवत्यः स्वर्गासदृशं दृष्टवस्माभिरस्तौ
 यावादिष्टं स ज्वितवान् | 24 ततोस्माकं केञ्चित् श्मशानमगम्यत तेऽपि
 स्त्रीणां वाक्यानुपुत्रं दृष्टवन्तः किन्तु तं नापश्यन् | 25 तदा स तावुवाय,
 हे अबोधो हे भविष्यद्वादिभिरुक्तवाक्यं प्रत्येतुं विलम्बमानो; 26
 अेतत्सर्वदुःखं भुङ्क्त्वा स्वभूतिप्राप्तिः किं श्रीष्टस्य न न्याय्या? 27
 ततः स मूसाग्रन्थमारभ्य सर्वभविष्यद्वादिनां सर्वशास्त्रे स्वस्मिन्
 लिपिताभ्यानाभिप्रायं बोधयामास | 28 अथ गम्यत्रामाभ्यार्षं प्राप्य
 तेनाग्रे गमनलक्षणो दर्शिते 29 तौ साधयित्वावदतां सडावाभ्यां तिष्ठ
 दिने गते सति रात्रिरभूत्; ततः स ताभ्यां सार्द्धं स्थातुं गृहं ययौ | 30
 पश्चाद्भोजनोपवेशकाले स पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् जगाद तत्र भङ्क्त्वा
 ताभ्यां ददौ | 31 तदा तयोर्दृष्टौ प्रसन्नायां तं प्रत्यभिज्ञातुः किन्तु स तयोः
 साक्षादन्तर्दधे | 32 ततस्तौ मिथोभिधातुम् आरब्धवन्तौ गमनकाले यदा
 कथामकथयत् शास्त्रार्थत्रबोधयत् तदावयोर्बुद्धिः किं न प्राज्वलत्? 33
 तौ तत्क्षणाद्गुत्थाय चिञ्चालमपुरं प्रत्याययतुः; तत्स्थाने शिष्याणाम्
 अेकादशानां सङ्गिनाञ्च दर्शनं जातं | 34 ते प्रोयुः प्रभुरुदतिष्ठद् एति
 सत्यं शिभोने दर्शनमदाय्य | 35 ततः पथः सर्वघटनायाः पूषभञ्जनेन
 तत्परिचयस्य य सर्ववृत्तान्तं तौ वक्तुमारेभाते | 36 एत्थं ते परस्परं
 वदन्ति तत्काले यीशुः स्वयं तेषां मध्य प्रोत्थय युष्माकं कल्याणं भूयाद्
 एत्युवाय, 37 किन्तु भूतं पश्याम एत्यनुमाय ते समुद्धिविचिरे त्रेषुश्च |
 38 स उवाय, कुतो दुःखिता भवथ? युष्माकं मनःसु सन्देह उदेति य
 कुतः? 39 ओषोहं, मम करौ पश्यत वरं स्पृष्ट्वा पश्यत, मम यादृशानि
 पश्यथ तादृशानि भूतस्य मांसास्थीनि न सन्ति | 40 एत्युक्त्वा स
 उस्तपादान् दर्शयामास | 41 तेऽसम्भवं ज्ञात्वा सानन्दा न प्रत्ययन् |
 ततः स तान् पप्रच्छ, अत्र युष्माकं समीपे धाधं किञ्चिदस्ति? 42
 ततस्ते कियद्गमत्स्यं मधु य ददुः 43 स तदादाय तेषां साक्षाद् भुभुजे
 44 कथयामास य मूसाव्यवस्थायां भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु गीतपुस्तकं
 य मधि यानि सर्वाणि वयनानि लिपितानि तदनुप्राणि घटिष्यन्ते
 युष्माभिः सार्द्धं स्थित्वाद्यं यदेतद्वाक्यम् अवदं तदिदानीं प्रत्यक्षमभूत् |
 45 अथ तेभ्यः शास्त्रबोधधायिकारं दत्वावदत्, 46 श्रीष्टेनेत्वं मृतियातना
 भोक्तव्या तृतीयदिने य श्मशानाद्गुत्थातव्यञ्चेति विपरिस्ति; 47 तन्नाम्ना

चिञ्चालममारभ्य सर्वदिशो मनःपरावर्त्तनस्य पापमोयनस्य य सुसंवाहः
 प्रचारयितव्यः, 48 ओषु सर्वेषु यूयं साक्षिणः | 49 अपरञ्च पश्यत
 पित्रा यत् प्रतिज्ञातं तत् प्रेषयिष्यामि, अतअेव यावत्कालं यूयं स्वर्गायां
 शक्तिं न प्राप्स्यथ तावत्कालं चिञ्चालमनगरे तिष्ठत | 50 अथ स तान्
 वैधनीयापर्यन्तं नीत्वा उस्तावुत्तोल्य आशिष वक्तुमारेभे 51 आशिषं
 वदन्नेव य तेभ्यः पृथग् भूत्वा स्वर्गाय नीतोऽभवत् | 52 तदा ते तं
 भजमाना महानन्देन चिञ्चालमं प्रत्याजग्मुः | 53 ततो निरन्तरं मन्दिरे
 तिष्ठन्त ईश्वरस्य प्रशंसां धन्यवाद् अ कर्तुम् आरेभिरे | एति | |

योऽनः

1 आदौ वाऽ आसीत् स य वाऽ ईश्वरेण सार्धमासीत् स वाऽ स्वयमीश्वर अवे। 2 स आदावीश्वरेण सदासीत्। 3 तेन सर्व्व वस्तु ससृजे सर्व्वेषु सृष्टवस्तुषु किमपि वस्तु तेनासृष्टं नास्ति। 4 स ज्वनस्याकारः, तस्य ज्वनं मनुष्याणां ज्योतिः 5 तज्ज्योतिरन्धकारे प्रयकाशे किन्त्वन्धकारस्तन् जग्राह। 6 योऽनं नामक अको मनुज ईश्वरेण प्रेषयाञ्चके। 7 तद्द्वारा यथा सर्व्व विश्वसन्ति तदर्थं स तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुं साक्षिस्वयुषो भूत्वागमत्, 8 स स्वयं तज्ज्योतिरि किन्तु तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुमागमत्। 9 जगत्यागत्य यः सर्व्वमनुष्येभ्यो दीप्तिं ददाति तदेव सत्यज्योतिः। 10 स यज्जगत्सृष्टत् तन्मध अवे स आसीत् किन्तु जगतो लोकास्तं नाजानन्। 11 निजाधिकारं स आगच्छत् किन्तु प्रजास्तं नागृह्णन्। 12 तथापि ये ये तमगृह्णन् अर्थात् तस्य नाम्नि व्यवसन् तेभ्य ईश्वरस्य पुत्रा भवितुम् अधिकारम् अददात्। 13 तेषां जनिः शोषितानां शारीरिकाभिव्याप्तान् मानवानामिच्छातो न किन्त्वीश्वरादभवत्। 14 स वादो मनुष्यउपेयावतीर्य्य सत्यतानुग्रहाभ्यां परिपूर्णाः सन् सार्धम् अस्मान्भि न्यवसत् ततः पितुरद्वितीयपुत्रस्य योग्यो यो महिमा तं महिमानं तस्यापश्याम। 15 ततो योऽनपि प्रयाय्य साक्ष्यमिदं दत्तवान् यो मम पश्चाद् आगमिष्यति स मतो गुरुतरः; यतो मत्पूर्व्वं स विदमान आसीत्; यदर्थम् अहं साक्ष्यमिदम् अहं स अेषः। 16 अपरञ्च तस्य पूर्णताया वयं सर्व्वे क्रमशः क्रमशोऽनुग्रहं प्राप्ताः। 17 भूसाद्वारा व्यवस्था दत्ता किन्त्वनुग्रहः सत्यत्वञ्च यीशुप्रीष्टद्वारा समुपातिष्ठतां। 18 कोपि मनुज ईश्वरं कदापि नापश्यत् किन्तु पितुः क्रोडस्थोऽद्वितीयः पुत्रस्तं प्रकाशयत्। 19 त्वं कः? इति वाक्यं प्रेरुं यदा थिडूदीयलोका याजकान् लेविलोकांश्च थिडूशालमो योऽनः समीपे प्रेषयामासुः, 20 तदा स स्वीकृतवान् नापह्णतवान् नाडम् अभिषिक्त इत्यङ्गीकृतवान्। 21 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि को भवान्? किं ओलियः? सोवदन्; ततस्तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् स भविष्यद्वादी? सोवदन् नाहं सः। 22 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् कः? वयं गत्वा प्रेरकान् त्वयि किं वक्ष्यामः? स्वस्मिन् किं वदसि? 23 तदा सोवदत्। परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः। इतीदं प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः। कथामिमां यस्मिन् विशयिष्यो भविष्यद्वादी लिभितवान् सोऽहम्। 24 ये प्रेषितास्ते थिडूशिलोकाः। 25 तदा तेऽपृच्छन् यदि नाभिषिक्तोऽसि ओलियोसि न स भविष्यद्वाधिपि नासि य, तर्हि लोकान् मज्जयसि कुतः? 26 ततो योऽनं प्रत्यवोचत्, तोयेऽहं मज्जयामीति सत्यं किन्तु यं यूयं न जानीथ तादृश अको जनो युष्माकं मध्य उपतिष्ठति। 27 स मत्पश्चाद् आगतोपि मत्पूर्व्वं वर्तमान आसीत् तस्य पादुकाभन्धनं भोययितुमपि नाहं योग्योऽस्मि। 28 यद्दानधाः पारस्व्यवैथव्यारायां यस्मिन्स्थाने योऽनमज्जयत् तस्मिन् स्थाने सर्व्वमेतद् अघटत। 29 परेऽहं योऽनं स्वनिकटमागच्छन्तं थिडूशु विलोक्य प्रावोचत् जगतः पापभोग्यम् ईश्वरस्य मेषशावकं पश्यत। 30 यो मम पश्चादागमिष्यति स मतो गुरुतरः; यतो हेतोर्मत्पूर्व्वं सोऽवर्तत यस्मिन्नाहं कथामिमां कथितवान् स अवेयायं। 31 अपरं नाहमेनं प्रत्यभिज्ञातवान् किन्तु ईसायेल्लोका अनें यथा परिगिनन्ति तदभिप्रायेणाहं जले मज्जयितुमागच्छाम्। 32 पुनश्च योऽनपरमेकं प्रमाणां दत्वा कथितवान् विद्यायसः कपोतवद् अवतरन्तमात्मानम् अस्योपर्य्वतिष्ठन्तं य दृष्टवानहम्। 33 नाहमेनं

प्रत्यभिज्ञातवान् इति सत्यं किन्तु यो जले मज्जयितुं मां प्रैरयत् स अवेमेनां कथामकथयत् यस्योपर्य्वत्मानम् अवतरन्तम् अवतिष्ठन्तञ्च द्रक्षयसि सअवे पवित्रे आत्मनि मज्जयिष्यति। 34 अवतरन्तिरीक्षायाम् ईश्वरस्य तनय इति प्रमाणां ददामि। 35 परेऽहं योऽनं द्वाभ्यां शिष्याभ्यां साद्धं तिष्ठन् 36 थिडूशु गच्छन्तं विलोक्य गदितवान्, ईश्वरस्य मेषशावकं पश्यतं। 37 एमां कथां श्रुत्वा द्वौ शिष्यौ यीशोः पश्चाद् एयुतुः। 38 ततो यीशुः परावृत्त्य तौ पश्चाद् आगच्छन्तौ दृष्ट्वा पृष्टवान् युवां किं गवेशयथः? तावपृच्छतां हे रब्बि अर्थात् हे गुरो भवान् कुत्र तिष्ठति? 39 ततः सोवादित् अत्य पश्यतं। ततो दिवसस्य तृतीयप्रदरस्य गतत्वात् तौ तदिनं तस्य सङ्ग्रेऽस्थातां। 40 यौ द्वौ योऽनो वाक्यं श्रुत्वा थिशोः पश्चाद् आगमतां तयोः शिमोन्चितरस्य भ्राता आन्द्रियः 41 स इत्या प्रथमं निजसोदरे शिमोन् साक्षात्प्राप्य कथितवान् वयं प्रीष्टम् अर्थात् अभिषिक्तपुरुषं साक्षात्कृतवन्तः। 42 पश्चात् स तं थिशोः समीपम् आनयत्। तदा यीशुस्तं दृष्ट्वावदत् त्वं यूनासः पुत्रः शिमोन् किन्तु त्वन्मानधेयं कैङ्गाः वा पितरः अर्थात् प्रस्तरो भविष्यति। 43 परेऽहं यीशो गालीलं गन्तुं निश्चितयेतसि सति इतिपिनामानं जनं साक्षात्प्राप्यावोचत् मम पश्चाद् आगच्छ। 44 बैत्सैदानाम्नि यस्मिन् ग्रामे पितरान्द्रिययोवास आसीत् तस्मिन् ग्रामे तस्य इतिपस्य वसतिरासीत्। 45 पश्चात् इतिपिपो निधनेन साक्षात्प्राप्यावदत् भूसा व्यवस्था ग्रन्थे भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु य यस्याभ्यां लिभितमास्ते तं यूषङ्गः पुत्रं नासरतीयं यीशुं साक्षाद् अकार्षं वयं। 46 तदा निधनेल् कथितवान् नासरन्गरात् किं कश्चिदुत्तम उत्पन्नं शकनोति? ततः इतिपिपो ऽवोचत् अत्य पश्य। 47 अपरञ्च यीशुः स्वस्य समीपं तम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा व्याहृतवान्, पश्यायं निष्कपटः सत्य ईसायेल्लोकः। 48 ततः सोवदद्, भवान् मां कथं प्रत्यभिजानाति? यीशुरवादीत् इतिपस्य आह्वानात् पूर्व्वं यदा त्वमुडुम्बरस्य तरोर्मूलेऽस्थास्तदा त्वामदर्शम्। 49 निधनेल् अयकथत्, हे गुरो भवान् नितान्तम् ईश्वरस्य पुत्रोऽसि, भवान् ईसायेल्लेशस्य राजा। 50 ततो यीशु व्याहृतत्, त्वामुडुम्बरस्य पादपस्य मूले दृष्टवानाहं ममैतस्माद्वाक्यात् किं त्वं व्यवसोः? अतस्माद्वाक्याश्चापि काय्यापि द्रक्षयसि। 51 अन्यस्यावादीद् युष्मानहं यथार्थं वदामि, इतः परं भोयिते मेधद्वारे तस्मान्मनुजसूनूना ईश्वरस्य दूतगणम् अवरोडन्तमारोडन्तञ्च द्रक्षयथ।

2 अनन्तरं त्रुतीयदिवसे गालीलू प्रदेशेथे कान्नानाम्नि नगरे विवाह आसीत् तत्र य यीशोर्माता तिष्ठत्। 2 तस्मै विवाहाय यीशुस्तस्य शिष्याश्च निमन्त्रिता आसन्। 3 तदनन्तरं द्राक्षारसस्य न्यूनत्वाद् यीशोर्माता तमवदत् अतेषां द्राक्षारसो नास्ति। 4 तदा स तामवोचत् हे नारि मया सह तव किं कार्य्यं? मम समय एदानीं नोपतिष्ठति। 5 ततस्तस्य माता दासानवोयद् अयं यद् वदति तदेव कुरुत। 6 तस्मिन् स्थाने थिडूदीयानां शुथितकरणव्यवहारानुसारेणाहं केशवधराणि पाषाणमयानि षड्वृत्वात्राणिआसन्। 7 तदा यीशुस्तान् सर्व्वकलशान् जलैः पूरयितुं तानाज्ञापयत्, ततस्ते सर्व्वान् कुम्भानाकार्णं जलैः पर्य्यपूरयन्। 8 अथ तेभ्यः किञ्चिदुत्तार्थं भोज्याविधातोःसमीपं नेतुं स तानादिशत्, ते तदनयन्। 9 अपरञ्च तज्जलं कथं द्राक्षारसोऽभवत् तज्जलवाहकादासा ज्ञातुं शक्ताः किन्तु तद्भोज्याधिपो ज्ञातुं नाशकनोत् तदवलिहा वरं सम्भोधावदत्, 10 लोकाः प्रथमं उत्तमद्राक्षारसं ददति तेषु यथेष्टं पितवत्सु तस्मा किञ्चिदनुत्तमञ्च ददति किन्तु त्वमिदानीं यावत्

उत्तमद्राक्षारसं स्थापयसि | 11 एतं यीशुर्गांलीलप्रदेशे आश्चर्यकार्म प्रारम्भ निजमहिमानं प्राकाशयत् ततः शिष्यास्तस्मिन् व्यवसन् | 12 ततः परम् स निजमात्रुषात्रुस्त्रिष्वैः सार्द्धं कर्नाडूमम आगमत् किन्तु तत्र बहुद्विनानि आतिष्ठत् | 13 तदनन्तरं यिहुदीयानां निस्तारोत्सवे निकटमागते यीशु र्थिःशालम् नगरम् आगच्छत् | 14 ततो मन्दिरेस्य मध्ये गोमेषपारावतविक्रयिणो वाणिज्यक्षयोपविष्टान् विलोक्य 15 रञ्जुभिः कशां निर्माय सर्वगोमेषादिभिः सार्द्धं तान् मन्दिरेऽह दृशीकृतवान् | 16 वाणिजां मुद्रादि विकीर्त्य आसनानि न्यूञ्जुष्य पारावतविक्रयिभ्योऽकथयद् अस्मात् स्थानात् सर्वाएयेतानि नयत, मम पितुगृहं वाणिज्यगृहं मा कर्ष्ये | 17 तस्मात् तन्मन्दिरेऽर्ध उधोगो यस्तु स असतीव माम् | एमां शास्त्रीयलिपिं शिष्याः समस्मरन् | 18 ततः परम् यिहुदीयलोकं यीषिवदन् त्वमिदृशकर्मकरणात् किं विह्वमस्मान् दर्शयसि? 19 ततो यीशुस्तानवोयद् युष्माभिरे तस्मिन् मन्दिरे नाशिते दिनत्रयमध्येऽहं तद् उत्थापयिष्यामि | 20 तदा यिहुदीया व्याडार्थुः, अेतस्य मन्दिरेस निर्माणेन पटयत्वारिंशद् वत्सरा गताः, त्वं किं दिनत्रयमध्ये तद् उत्थापयिष्यसि? 21 किन्तु स निजद्वेऽरुपमन्दिरे कथामिमां कथितवान् | 22 स येदेतादृशं गदितवान् तच्छिष्याः शमशानात् तदीयोत्थाने सति स्मृत्या धर्मग्रन्थे यीशुनोऽतकथायां य व्यवसिषुः | 23 अनन्तरं निस्तारोत्सवस्य भोज्यसमये यिःशालम् नगरे तद्गुताश्चर्यकार्मणि विलोक्य बहुभिस्तरस्य नामनि विश्वसितं | 24 किन्तु स तेषां करेषु खं न समर्पयत्, यतः स सर्वानवैत् | 25 स मानवेषु कस्यचित् प्रमाणां नापेक्षत यतो मनुजानां मध्ये यधदस्ति तत्तत् सोजानात् |

3 निकटिमनामा यिहुदीयानाम् अधिपतिः डिःशरी क्षाणदायां 2 यीशोरभ्यार्णम् आप्रञ्च्य व्याडार्थत्, हे गुरो भवान् एश्वराद् आगत अेक उपदेष्टा, अेतद् अस्माभिर्ज्ञायते; यतो भवता यान्चाश्चर्यकार्मणि क्रियन्ते परमेश्वरस्य साहाय्यं विना केनापि तत्तत्कार्मणि कर्तुं न शक्यन्ते | 3 तदा यीशुस्तरं दत्तवान् तवाहं यथार्थत्वं व्याडारामि पुनर्जन्मनि न सति कोपि मानव एश्वरस्य राज्ञं द्रष्टुं न शक्नोति | 4 ततो निकटीमः प्रत्यवोयत् मनुजो वृद्धो भूत्वा कथं जनिष्यते? स किं पुन मांतृजठरे प्रविश्य जनिंतुं शक्नोति? 5 यीशुरवादीद् यथार्थतरम् अहं कथयामि मनुजे तोयात्मभ्यां पुन न जाते स एश्वरस्य राज्ञं प्रवेष्टुं न शक्नोति | 6 मांसाद् यत् जायते तन् मांसमेव तथात्मनो यो जायते स आत्मैव | 7 युष्माभिः पुन जनिंतव्यं ममैतस्यां कथायाम् आश्चर्यं मा मंस्थाः | 8 सदागतियार् दिशमिच्छति तस्यामेव दिशि वाति, त्वं तस्य स्वनं शुणोषि किन्तु स कुत आयाति कुत्र याति वा किमपि न जानसि तद्वाद् आत्मनः सडाशात् सर्वेषां मनुजानां जन्म भवति | 9 तदा निकटीमः पृष्टवान् अेतत् कथं भविंतुं शक्नोति? 10 यीशुः प्रत्यक्तवान् त्वमिस्त्रायेलो गुरुर्भूत्वापि किमेतां कथां न वेत्सि? 11 तुभ्यं यथार्थं कथयामि, वयं यद् विद्मस्तद् वयमः यंत्र्य पश्यामस्तस्यैव साक्ष्यं द्याः किन्तु युष्माभिरस्माकं साक्षित्वं न गृह्यते | 12 अेतस्य संसारस्य कथायां कथितायां यदि यूयं न विश्वसिथ तर्हि स्वर्गीयायां कथायां कथं विश्वसिष्यथ? 13 यः स्वर्गेऽस्ति यं स स्वर्गाद् अवारोडत् तं मानवतनयं विना कोपि स्वर्गं नारोडत् | 14 अपरत्र मूसा यथा प्रान्तरे सर्प प्रोत्थापितवान् मनुष्यपुत्रोऽपि तथैवोत्थापितव्यः; 15 तस्माद् यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति | (aīōnios g166) 16 एश्वर एतं जगदयत यत् स्वमद्वितीयं तनयं प्रादेदात् ततो यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति |

(aīōnios g166) 17 एश्वरो जगतो लोकान् एऽयितुं स्वपुत्रं न प्रेष्य तान् परित्रातुं प्रेषितवान् | 18 अतअेव यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिति स एऽडाहो न भवति किन्तु यः कश्चित् तस्मिन् न विश्वसिति स एदानीमेव एऽडाहो भवति, यतः स एश्वरस्याद्वितीयपुत्रस्य नामनि प्रत्ययं न करोति | 19 जगतो मध्ये ज्योतिः प्राकाशत किन्तु मनुष्याणां कर्माणां दृष्टत्वात् ते ज्योतिषोपि तिभिरे प्रीत्यने अेतदेव एऽऽस्य कारणां भवति | 20 यः कुकर्म्म करोति तस्यायास्य दृष्टत्वात् स ज्योतिर्ऋतीयत्वा तन्किं न नायाति; 21 किन्तु यः सत्कर्म्म करोति तस्य सर्वाणि कर्माणीश्वरेण कृतानीति सथा प्राकाशते तदभिप्रायेण स ज्योतिषः सन्निधिम् आयाति | 22 ततः परम् यीशुः शिष्यैः सार्द्धं यिहुदीयदेशं गत्वा तत्र स्थित्वा मज्जयितुम् आरभत | 23 तदा शालम् नगरस्य समीपस्थायिनि अैनन् ग्रामे बहुतरतोयस्थितेस्तर योडन् अमज्जयत् तथा य लोका आगत्य तेन मज्जिता अभवन् | 24 तदा योडन् कारायां न बद्धः | 25 अपरत्र शायकर्माणि योडानः शिष्यैः सह यिहुदीयलोकानां विवादे जाते, ते योडनः संनिधिं गत्वाकथयन्, 26 हे गुरो यर्दनंधाः पारे भवता सार्द्धं य आसीत् यस्मिंश्च भवान् साक्ष्यं प्रदेदात् पश्यतु सोपि मज्जयति सर्वे तस्य समीपं यान्ति य | 27 तदा योडन् प्रत्यवोयद् एश्वरेण न दते कोपि मनुजः किमपि प्राप्तुं न शक्नोति | 28 अहं अभिषिक्तो न भवामि किन्तु तदत्रे प्रेषितोस्मि यामिमां कथां कथितवानाहं तत्र यूयं सर्वे साक्षिणः स्थ | 29 यो जन्म कन्यां लभते स अेव वरः किन्तु वरस्य सन्निधी एऽऽयमानं तस्य यन्मित्रं तेन वरस्य शब्दे श्रुतेऽतीव्याह्लादते ममापि तद्दद् आनन्दसिद्धिर्जात | 30 तेन क्रमशो वर्द्धितव्यं किन्तु मया ह्मिंतव्यं | 31 यो धार्वादागच्छत् स सर्वेषां मुष्यो यश्च संसाराद् उदपद्यत स सांसारिकः संसारीयां कथात्र कथयति यस्तु स्वर्गादागच्छत् स सर्वेषां मुष्यः | 32 स यदपश्यदृशुणोय्य तस्मिन्नेव साक्ष्यं ददाति तथापि प्रायशः कश्चित् तस्य साक्ष्यं न गृह्णाति; 33 किन्तु यो गृह्णाति स एश्वरस्य सत्यवादिन्यं मुद्राङ्गितं करोति | 34 एश्वरेण यः प्रेरितः सअेव एश्वरीयकथां कथयति यत एश्वर आत्मानं तस्मै अपरिमितम् अदेदात् | 35 पिता पुत्रे स्नेहं कृत्वा तस्य हस्ते सर्वाणि समर्पितवान् | 36 यः कश्चित् पुत्रे विश्वसिति स अेवानन्तम् परमायुः प्राप्नोति किन्तु यः कश्चित् पुत्रे न विश्वसिति स परमायुषो दर्शनं न प्राप्नोति किन्त्वीश्वरस्य कोपत्वाज्जन् भूत्वा तिष्ठति | (aīōnios g166)

4 यीशुः स्वयं नामज्जयत् डेवलं तस्य शिष्या अमज्जयत् किन्तु योडनोऽधिकशिष्यान् स करोति मज्जयति य, 2 डिःशिन एमां वात्तमिशुएवन् एति प्रभुरवगत्य 3 यिहुदीयदेशं विहाय पुन गांलीलम् आगत | 4 ततः शोमिरोएप्रदेशस्य मधेन तेन गन्तव्ये सति 5 याकूब् निजपुत्राय यूषूडं यां भूमिम् अदेदात् तत्समीपस्थायि शोमिरोएप्रदेशस्य सुभार नाम्ना विप्यातस्य नगरस्य सन्निधावुपास्थात् | 6 तत्र याकूब्ः प्रहिरासीत्; तदा द्वितीययामवेलायां जातयां स मार्गे ब्रमापन्स्तस्य प्रदेः पार्वं उपाविशत् | 7 अेतर्हि काचित् शोमिरोणीया योषित् तोयोत्तोलनार्थम् तत्रागमत् 8 तदा शिष्याः भाधद्रव्याणि केतुं नगरम् अगच्छन् | 9 यीशुः शोमिरोणीयां तां योषितम् व्याडार्थत् मह्यं किञ्चित् पानीयं पातुं देहि | किन्तु शोमिरोणीयैः साकं यिहुदीयलोका न व्यवाडरन् तस्माद्धेतोः साकथयत् शोमिरोणीया योषितदेहं त्वं यिहुदीयोसि कथं मत्तः पानीयं पातुम् घच्छसि? 10 ततो यीशुरवदद् एश्वरस्य यदानं तकीदृक् पानीयं पातुं मह्यं देहि य एतं त्वां यायते स वा क एति येदज्ञास्यथास्तर्हि

तमयाशिष्यथाः स य तुभ्यमभूतं तोयमदारयत् | 11 तदा सा सीमन्तिनी
 भाषितवति, हे मडेच्छ प्रडिगंभीरो भवतो नीरोतोत्तलपात्रं नास्ती य
 तस्मात् तदमृतं कीलावं कुतः प्राप्स्यसि? 12 योस्मभ्यम् एभमभूँ दधी, यस्य
 य परिजना गोमेषाद्यश्च सर्वोऽस्य प्रदेः पानीयं पपुरेतादृशो योस्माकं
 पूर्वपुरुषो याकूभ् तस्मादपि भवान् मखान् किं? 13 ततो यीशुरकथयद्
 एहं पानीयं सः पिवति स पुनस्तृषात्तो भविष्यति, 14 किन्तु मया एतं
 पानीयं यः पिवति स पुनः कदापि तृषात्तो न भविष्यति | मया एतम्
 एहं तोयं तस्यान्तः प्रस्रवाण्णं भूत्वा अनन्तायुर्वावत् स्रोष्यति | (aion
 g165, aionios g166) 15 तदा सा वनिताकथयत् हे मडेच्छ तर्हि मम
 पुनः पीपासा यथा न जायते तोयोत्तलनाय यथात्रागमनं न भवति
 य तदर्थं मह्यं ततोयं देही | 16 ततो यीशुरवदधाडि तव पतिमाडूय
 स्थानेऽत्रागच्छ | 17 सा वामावदत् मम पतिर्नास्ति | यीशुरवदत् मम
 पतिर्नास्तीति वाक्यं भद्रमवोयः | 18 यतस्तव पत्र पतयोभवन् अधुना तु
 त्यया साद्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिदं सत्यमवादिः | 19 तदा सा
 महिला गदितवति हे मडेच्छ भवान् अको भविष्यद्वादीति बुद्धं मया | 20
 अस्माकं पितृलोका अतस्मिन् शिलोव्ययेऽलभन्त, किन्तु भवद्भिरुच्यते
 यिऽशालम् नगरे लभजन्योग्यं स्थानमास्ते | 21 यीशुरवोयत् हे योषित्
 मम वाक्ये विश्वसिद्धि यदा यूयं केवलशैलेऽस्मिन् वा यिऽशालम् नगरे
 पितुर्भजन् न करिष्यध्वे काल अतादृश आयाति | 22 यूयं यं लभध्वे तं न
 जानीथ, किन्तु वयं यं लभामहे तं जानीमहे, यतो यिऽशाललोकां न मध्यात्
 परित्राणं जायते | 23 किन्तु यदा सत्यभक्ता आत्मना सत्यरूपेण य
 पितुर्भजन् करिष्यन्ते समय अतादृश आयाति, वरम् एदानीमपि विधते;
 यत अतादृशो भक्तान् पिता यच्छेते | 24 एश्वर आत्मा; ततस्तस्य ये
 भक्तास्तेः स आत्मना सत्यरूपेण य लभजीयः | 25 तदा सा महिलावादीत्
 श्रीष्टनाम्ना विष्यातोऽभिषिक्तः पुरुष आगमिष्यतीति जानामि स य
 सर्वाः कथा अस्मान् ज्ञापयिष्यति | 26 ततो यीशुरवदत् त्यया साद्धं
 कथनं करोमि योऽडम् अडमेव स पुरुषः | 27 अतस्मिन् समये शिष्या
 आगत्य तथा स्त्रिया साद्धं तस्य कथोपकथने महाश्रय्यम् अभ्यन्त तथापि
 भवान् किमिच्छति? यदा किमर्थम् अतया साद्धं कथां कथयति? एति
 कोपि नापृच्छत् | 28 ततः परं सा नारी कलशं स्थापयित्वा नगरमध्यं
 गत्वा लोकेभ्योऽकथयत् 29 अहं यधत् कर्माकरवं तत्सर्वं मह्यमकथयद्
 अतादृशं मानवमेकम् आगत्य पश्यत रु किम् अभिषिक्तो न भवति?
 30 ततस्ते नगराद् बहिरागत्य तातस्य समीपम् आयन् | 31 अतर्हि
 शिष्याः साधयित्वा तं व्याडार्षुः हे गुरो भवान् किञ्चिद् भूक्तां | 32 ततः
 सोवदद् युष्माभिर्न्यनं ज्ञायते तादृशं भक्ष्यं ममास्ते | 33 तदा शिष्याः
 परस्परं प्रष्टुम् आरभन्त, किमस्मै कोपि किमपि लक्ष्यमानीय एतवान्? 34
 यीशुरवोयत् मत्तरेऽकस्याभिमतानुऽपकराणं तस्यैव कर्मसिद्धिकारणञ्च
 मम भक्ष्यं | 35 मासयतुष्टये जाते शस्यकर्त्तनसमयो भविष्यतीति वाक्यं
 युष्माभिः किं नोधते? किन्त्वं वदामि, शिर उन्तोत्य क्षेत्राणि प्रति निरीक्ष्य
 पश्यत, एदानीं कर्त्तनयोग्यानि शुक्लवाणान्यभवन् | 36 यश्चिन्तति स
 वेतनं लभते अनन्तायुःस्वर्णं शस्यं स गृह्णाति य, तेनैव वप्ता छेत्ता य
 युगपद् आनन्दतः | (aionios g166) 37 एत्थं सति वपत्येकश्चिन्तन्यन् एति
 वयनं सिद्ध्यति | 38 यत्र यूयं न पर्यत्राभ्यत तादृशं शस्यं छेत्तु युष्मान्
 प्रैरयम् अन्ये जनाः पर्यत्राभ्यन् यूयं तेषां भ्रगस्य इलम् अलभध्वम् | 39
 यस्मिन् काले यधत् कर्माकार्षं तत्सर्वं स मह्यम् अकथयत् तस्या वनिताया
 एहं साक्ष्यवाक्यं श्रुत्वा तन्नगरनिवासिनो बहवः शोभितोऽपीयलोका

व्यश्वसन् | 40 तथा य तस्यान्तिके समुपस्थाय स्वेषां सन्निधौ कतिचिद्
 दिनानि स्थातुं तस्मिन् विनयम् अकुर्वान् तस्मात् स दिनद्वयं तत्स्थाने
 न्यवष्टत् 41 ततस्तस्योपदेशेन बहवोऽपरे विश्वस्य 42 तां योषामवदन्
 केवलं तव वाक्येन प्रतीम एति न, किन्तु स जगतोऽभिषिक्तस्त्रातेति
 तस्य कथां श्रुत्वा वयं स्वयमेवाज्ञासमहि | 43 स्वदेशे भविष्यद्भक्तुः
 सत्कारो नास्तीति यधपि यीशुः प्रमाणं एत्वाकथयत् 44 तथापि दिवसद्वयात्
 परं स तस्मात् स्थानाद् गालीवं गतवान् | 45 अनन्तरं ये गालीवी
 वियलोका उत्सवे गता उत्सवसमये यिऽशालम् नगरे तस्य सर्वाः क्रिया
 अपश्यन् ते गालीवम् आगतं तम् आगृह्णन् | 46 ततः परम् यीशु यस्मिन्
 कान्नानगरे जलं द्राक्षारसम् आकरोत् तत् स्थानं पुनरगात् | तस्मिन्नेव
 समये कस्यचिद् राजसभास्तारस्य पुत्रः कर्नाडूमपुरी रोगग्रस्त आसीत् |
 47 स येडूदीयदेशाद् यीशो गालीलागमनवार्तां निशम्य तस्य समीपं गत्वा
 प्रार्थ्य व्याहृतवान् मम पुत्रस्य प्रायेण काल आसन्नः भवान् आगत्य
 तं स्वस्थं करोतु | 48 तदा यीशुरकथयद् आश्चर्यं कर्म यिन् यिद् य
 न दृष्टा यूयं न प्रत्येक्षथ | 49 ततः स सभासदवदत् हे मडेच्छ मम
 पुत्रे न मृते भवानागच्छतु | 50 यीशुस्तमवदद् गच्छ तव पुत्रोऽण्वीत्
 तदा यीशुनोक्तवाक्ये स विश्वस्य गतवान् | 51 गमनकाले मार्गमध्ये
 दासास्तं साक्षात्प्राप्यावदन् भवतः पुत्रोऽण्वीत् | 52 ततः कं कालमारभ्य
 रोगप्रतीकाररम्भो जाता एति पृष्टे तेरुक्तं ह्यः साद्धंएऽद्वयाधिकद्वितीययामे
 तस्य ज्वरत्यागोऽभवत् | 53 तदा यीशुस्तस्मिन् क्षाणे प्रोक्तवान् तव
 पुत्रोऽण्वीत् पिता तद्दृष्ट्वा सपरिवारो व्यश्वसीत् | 54 यिऽशालदेशाद्
 आगत्य गालीलि यीशुरेतद् द्वितीयम् आश्चर्यं कर्माकरोत् |

5 ततः परं यिऽशालनाम् उत्सव उपस्थिते यीशु यिऽशालमं गतवान् |
 2 तस्मिन्नगरे मेषनाम्नो द्वारस्य समीपे एश्रियभाषया बैथेसा नाम्ना
 पिफरिणी पत्रघट्टयुक्तासीत् | 3 तस्यास्तेषु घट्टेषु किलाकम्पनम् अपेक्ष्य
 अन्धभ्रष्टशुष्काङ्गदयो बहवो रोगिणः पतन्तस्तिष्ठन्ति स्म | 4 यतो
 विशेषकाले तस्य सरसो वारि स्वर्गीयदूत अत्याकम्पयत् तत्कीलाकम्पनात्
 परं यः कश्चिद् रोगी प्रथमं पानीयमवारोडत् स अत्र तत्क्षणाद्
 रोगमुक्तोऽभवत् | 5 तदाश्रितिश्रद्धार्थिणो यावद् रोगग्रस्त अेकजनस्तस्मिन्
 स्थाने स्थितवान् | 6 यीशुस्तं शयितं दृष्ट्वा बहुकालिकरोगीति ज्ञात्वा
 व्याहृतवान् त्वं किं स्वस्थो भूभूषसि? 7 ततो रोगी कथितवान् हे
 मडेच्छ यदा कीलावं कम्पते तदा मां पुफरिणीम् अवरोडयितुं मम कोपि
 नास्ति, तस्मान् मम गमनकाले कश्चिन्त्योऽग्रो गत्वा अवरोडति | 8 तदा
 यीशुरकथयद् उत्तिष्ठ, तव शय्यामुन्तोत्य गृहीत्वा याहि | 9 स तत्क्षणात्
 स्वस्थो भूत्वा शय्यामुन्तोल्यादाय गतवान् किन्तु तद्धिं विश्रामवारः | 10
 तस्माद् यिऽशालः स्वस्थं नरं व्याडरन् अध विश्रामवारं शयनीयमादाय न
 यातव्यम् | 11 ततः स प्रत्यवोयद् यो मां स्वस्थम् अकार्षीत् शयनीयम्
 उन्तोल्यादाय यातुं मां स अवेदाशत् | 12 तदा तेऽपृच्छन् शयनीयम्
 उन्तोल्यादाय यातुं य आज्ञापयत् स कः? 13 किन्तु स क एति स्वस्थीभूतो
 नाजानाद् यतस्तस्मिन् स्थाने जनतास्तत्वाद् यीशुः स्थानान्तरम् आगमत् |
 14 ततः परं येशु मन्दिरे तं नरं साक्षात्प्राप्याकथयत् पश्येदानीम् अनामयो
 जातोसि यथाधिका दुर्दशा न घटते तद्दतेः पापं कर्म पुनर्माकार्षीः | 15 ततः
 स गत्वा यिऽशालान् अवदद् यीशु मां अरोगिणम् अकार्षीत् | 16 ततो
 यीशु विश्रामवारं कर्मदृशं कृतवान् एति हेतो यिऽशालास्तं ताडयित्वा उन्तुम्
 अयेष्टन्त् | 17 यीशुस्तानाप्यत् मम पिता यत् कार्यं करोति तदनुऽपम्

अहमपि करोति। 18 ततो थिडूदीयास्तं ढन्तु पुनरयतन्त यतो विश्रामवारं नामन्यत तदेव केवलं न अधिक्त्तुं एश्वरं स्वपितरं प्रोच्य स्वमपीश्वरतुल्यं कृतवान्। 19 पश्चाद् यीशुरवदद् युष्मानां यथार्थतरं वदामि पुत्रः पितरं यदत् कर्म कुर्वन्तं पश्यति तदतिरिक्तं स्वेच्छातः किमपि कर्म कर्तुं न शक्नोति। पिता यत् करोति पुत्रोपि तदेव करोति। 20 पिता पुत्रे स्नेहं करोति तस्मात् स्वयं यदत् कर्म करोति तत्सर्वं पुत्रं दर्शयति; यथा य युष्माकं आश्चर्यज्ञानं जनिष्यते तदर्थम् एतौपि मडाकर्मं तं दर्शयिष्यति। 21 वस्तुतस्तु पिता यथा प्रमितान् उल्थाय सजिवान् करोति तद्वत् पुत्रोपि यं यं छिद्यति तं तं सज्ज्वं करोति। 22 सर्वे पितरं यथा सत्कुर्वन्ति तथा पुत्रमपि सत्कारयितुं पिता स्वयं कस्यापि विचारमकृत्वा सर्वविचाराणां भावं पुत्रे समर्पितवान्। 23 यः पुत्रं सत् करोति स तस्य प्रेरकमपि सत् करोति। 24 युष्मानां यथार्थतरं वदामि यो जनी मम वाक्यं श्रुत्वा मत्प्रेरके विश्वसिति सोनन्तायुः प्राप्नोति कदापि एएडवाजं न भवति निधनादुत्थाय परमायुः प्राप्नोति। (aiōnios g166) 25 अहं युष्मानित्यथार्थं वदामि यदा मृता एश्वरपुत्रस्य निनाहं श्रोष्यन्ति ये य श्रोष्यन्ति ते सज्जवा भविष्यन्ति समयं अतादृश आयाति वरम् एदानीमप्युपतिष्ठति। 26 पिता यथा स्वयञ्जीवी तथा पुत्राय स्वयञ्जीवित्वाधिकारं दत्तवान्। 27 स मनुष्यपुत्रः अतस्मात् कारणात् पिता एएडकरणाधिकारमपि तस्मिन् समर्पितवान्। 28 अतएव ययम् आश्चर्यं न मन्यध्वं यतो यस्मिन् समये तस्य निनाहं श्रुत्वा श्मशानस्थाः सर्वे बहिरागमिष्यन्ति समयं अतादृश उपस्थास्यति। 29 तस्माद् ये सत्कर्माणि कृतवन्तस्त उल्थाय आयुः प्राप्स्यन्ति ये य कुकर्माणि कृतवन्तस्त उल्थाय एएडं प्राप्स्यन्ति। 30 अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुणोमि तथा विचारयामि मम विचारञ्च न्याय्यः यतोहं स्वीयाभीष्टं नेहित्वा मत्प्रेरयितुः पितुरिष्टम् एहं। 31 यदि स्वस्मिन् स्वयं साक्ष्यं ददामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राह्यं भवति; 32 किन्तु महर्षेडपरो जनः साक्ष्यं ददाति महर्षे तस्य यत् साक्ष्यं तत् सत्यम् अतएव यं ज्ञानामि। 33 युष्माभि योहंनं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमददात्। 34 मानुषाहं साक्ष्यं नोपेक्षे तथापि ययं यथा परित्रयध्वे तदर्थम् एहं वाक्यं वदामि। 35 योहंनं एदीप्यमानो दीप एव तेजस्वी स्थितवान् ययम् अव्यकालं तस्य दीप्यानन्दिन्तुं सममन्यध्वं। 36 किन्तु तत्रमाणाएपि मम गुरुतरं प्रमाणं विधते पिता मां प्रोच्य यदत् कर्म समापयितुं शक्नित्तमददात् मया कृतं तत्तत् कर्म महर्षे प्रमाणं ददाति। 37 यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि महर्षे प्रमाणं ददाति। तस्य वाक्यं युष्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य रूपाञ्च न दृष्टं 38 तस्य वाक्यञ्च युष्माकम् अन्तः कदापि स्थानं नाप्नोति यतः स यं प्रेषितवान् ययं तस्मिन् न विश्वसिष्य। 39 धर्मपुस्तकानि ययम् आलोचयध्वं तै वाक्यैरनन्तायुः प्राप्स्याम एति ययं बुध्यध्वे तद्गर्भपुस्तकानि महर्षे प्रमाणं ददाति। (aiōnios g166) 40 तथापि ययं परमायुःप्राप्तये मम संनिधिम् न जिगमिषथ। 41 अहं मानुषेभ्यः सत्कारं न गृह्णामि। 42 अहं युष्मान् जानामि; युष्माकमन्तर एश्वरप्रेम नास्ति। 43 अहं निजपितु नामागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यदि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं ग्रहीष्यथ। 44 ययम् एश्वरात् सत्कारं न शिष्टत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आदध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ? 45 पुतुः समीपेडं युष्मान् अपवदित्थामीति मा यिन्तयत यस्मिन्, यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सञ्चैव मूसा युष्मान् अपवदति। 46 यदि ययं तस्मिन् विश्वसिष्यत तर्हि मथपि विश्वसिष्यत,

यत् स मयि लिपितवान्। 47 ततो यदि तेन लिपितवानि न प्रतिय तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येक्ष्यथ?

6 ततः परं यीशु गर्जालीलु प्रदेशीयस्य तिविरियानाम्नः सिन्धोः पारं गतवान्। 2 ततो व्याधिमल्लोकरवास्थ्यकरणशुभाणि तस्याश्चर्याणि कर्माणि दृष्ट्वा बहवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन्। 3 ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम्। 4 तस्मिन् समयं निस्तारोत्सवनाम्नि थिडूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते 5 यीशु नरे उत्तोल्य बहुलोकान् स्वसमीपागतान् विलोक्य द्विविधं पृथवान् अतेषां भोजनय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतुं शक्नुमः? 6 वाक्यमिदं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात्। 7 द्विविधः प्रत्यवोचत् अतेषाम् अडेका यधल्यम् अल्यं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन कीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति। 8 शिमोन् पितरस्य आता आन्ट्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान् 9 अत्र कस्यचिद् बालकस्य समीपे पञ्च यावपूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अतावातां मध्ये तेः किं भविष्यति? 10 पश्चाद् यीशुरवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवससत्त्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्। 11 ततो यीशुस्तान् पूषानादाय एश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैभ्यः पूषान् यथेष्टमत्स्यञ्च प्राहुः। 12 तेषु तृतेषु स तानवोचद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्व्याण्यवशिष्टानि संगृह्णीत। 13 ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पञ्चानां यावपूषानां अवशिष्टान्यभिलानि संगृह्य द्वादशदल्लकान् अपूरयन्। 14 अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्चर्यक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारैभिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अवायम् अवश्यं भविष्यद्गतात्। 15 अतएव लोका आगत्य तमाकस्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् एदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् अेकाकी गतवान्। 16 सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलधितटे प्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धी वाहवित्वागमन्। 17 तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत्। 18 तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे महातरङ्गो भवितुम् आरेभे। 19 ततस्ते वाहयित्वा द्विजान् कोशान् गताः पश्चाद् यीशुं जलधेरुपरि पट्ट्यां प्रजन्तं नौकान्तिकम् आगच्छन्तं विलोक्य त्रासयुक्ता अभवन् 20 किन्तु स तानुक्तवान् अयमहं मा भैष्ट। 21 तदा ते तं स्वेरं नावि गृहीतवन्तः तदा तत्क्षणाद् उद्विष्टस्थाने नौरुपास्थात्। 22 यथा नावा शिष्या अगच्छन् तदन्या कापि नौका तस्मिन् स्थाने नासीत् ततो यीशुः शिष्यैः साकं नागमत् केवलाः शिष्या अगमन् अतत् पारस्था लोका ज्ञातवन्तः। 23 किन्तु ततः परं प्रभु र्थ एश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य लोकान् पूषान् अभोजयत् तत्स्थानस्य समीपस्थतिविरियाया अपरास्तरणय आगमन्। 24 यीशुस्तत्र नास्ति शिष्या अपि तत्र ना सन्ति लोका एति विज्ञाय यीशुं गवेषयितुं तरणिभिः डकुनाडूम् पुरं गताः। 25 ततस्ते सरित्पतेः पारे तं साक्षात् प्राप्य प्रावोचन् न हे गुरो भवान् अत्र स्थाने कदागमत्? 26 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवादीद् युष्मानां यथार्थतरं वदामि आश्चर्यकर्मदर्शनाद्धेतो न किन्तु पूषभोजनात् तेन तृप्तत्वात् मां गवेषयथ। 27 क्षयणीयमक्षयार्थं मा श्रामिष्ट किन्वन्तायुर्भक्षार्थं श्राम्यत, तस्मात् तादृशं लक्ष्यं मनुजपुत्रो युष्माभ्यं दास्यति; तस्मिन् तात एश्वरः प्रमाणं प्रादात्। (aiōnios g166) 28 तदा तेडपृच्छन् एश्वराभिमतं कर्म कर्तुम् अस्माभिः किं कर्तव्यं? 29 ततो यीशुरवदद् एश्वरो यं प्रेरयत् तस्मिन् विश्वसनम् एश्वराभिमतं कर्म। 30

तदा ते व्याडरन् भवता किं लक्षाणं दर्शितं यद्दृष्ट्वा भवति विश्वसिध्यामः? त्वया किं कर्म्म कृतं? 31 अस्माकं पूर्वपुरुषा महाप्रान्तरं मान्नां भोक्तुं प्रापुः यथा विपिरारस्ते। स्वर्गाद्याणि तु भक्ष्याणि प्रददौ परमेश्वरः। 32 तदा यीशुरवदद् अहं युष्मानतिथार्थं वदामि मूसा युष्माभ्यं स्वर्गायं भक्ष्यं नादात् किन्तु मम पिता युष्माभ्यं स्वर्गायं परमं भक्ष्यं ददाति। 33 यः स्वर्गाद्वरुहं जगतं ज्वनं ददाति स एश्वरदत्तभक्ष्यरूपः। 34 तदा ते प्रावोयन् हं प्रभो भक्ष्यमिदं नित्यमस्मभ्यं ददातु। 35 यीशुरवदद् अहमेव ज्वनरूपं भक्ष्यं यो ज्ञो मम सन्निधिम् आगच्छति स ज्ञातु क्षुधात्तो न भविष्यति, तथा यो ज्ञो मां प्रत्येति स ज्ञातु तृषार्तो न भविष्यति। 36 मां दृष्ट्वापि यूयं न विश्वसिथ युष्मानडम् एत्यवोयं। 37 पिता मह्यं यावतो लोकांनददात् ते सर्व्यं अवे ममान्तिक्म् आगमिष्यन्ति यः कश्चिच्च मम सन्निधिम् आयास्यति तं केनापि प्रकारेण न दूरीकरिष्यामि। 38 निजाभिमतं साधयितुं न हि किन्तु प्रेरयितुरभिमतं साधयितुं स्वर्गाद् आगतोस्मि। 39 स यान् यान् लोकान् महामददात् तेषामेकमपि न ङारयित्वा शेषदिने सर्वानडम् उत्यापयामि एवं मत्प्रेरयितुः पितुरभिमतं। 40 यः कश्चिन् मानवसुतं विलोक्य विश्वसिति स शेषदिने मयोत्यापितः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति एति मत्प्रेरकस्याभिमतं। (aiōnios g166) 41 तदा स्वर्गाद् यद् भक्ष्यम् अवारोत् तद् भक्ष्यम् अहमेव यिडूदीयलोकास्तस्यैतद् वाक्यं विवदमाना वक्तुमारंभिरे 42 यूषकः पुत्रो यीशु र्यस्य मातापितरौ वयं ज्ञानीम अेष किं सअवे न? तर्हि स्वर्गाद् अवारोडम् एति वाक्यं कथं वक्ति? 43 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवदत् परस्परं मा विवदथ्यं 44 मत्प्रेरकेण पित्रा नाकृष्टः कोपि ज्ञो ममान्तिक्म् आयातुं न शक्नोति किन्वागतं ज्ञं यरमेडहि प्रोत्यापयिष्यामि। 45 ते सर्व्यं एश्वरेण शिक्षिता भविष्यन्ति भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु विपिरित्थमास्ते अतो यः कश्चित् पितुः सकाशात् श्रुत्वा शिक्षते स अवे मम समीपम् आगमिष्यति। 46 य एश्वराद् अजायत तं विना कोपि मनुष्यो ज्ञनकं नादशत् केवलः सअवे तातम् अद्राक्षीत्। 47 अहं युष्मान् यथार्थतरं वदामि यो ज्ञो मधि विश्वासं करोति सोनन्तायुः प्राप्नोति। (aiōnios g166) 48 अहमेव तज्ज्वनभक्ष्यं। 49 युष्माकं पूर्वपुरुषा महाप्रान्तरं मन्नाभक्ष्यं भूक्तापि मृताः 50 किन्तु यद्भक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् तद् यदि कश्चिद् भुङ्क्ते तर्हि स न म्रियते। 51 यज्ज्वनभक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् सोडमेव एवं भक्ष्यं यो ज्ञो भुङ्क्ते स नित्यज्वी भविष्यति। पुनश्च जगतो ज्वनार्थमहं यत् स्वकीयपिषितं दास्यामि तदेव मया वितरितं भक्ष्यम्। (aiōn g165) 52 तस्माद् यिडूदीयाः परस्परं विवदमाना वक्तुमारंभिरे अेष लोभजनार्थं स्वीयं पलवं कथम् अस्मभ्यं दास्यति? 53 तदा यीशुस्तान् आवोयद् युष्मानहं यथार्थतरं वदामि मनुष्यपुत्रस्यामिषे युष्माभि न् भुक्ते तस्य रुधिरं य न पीते ज्वनेन साद्दं युष्माकं सम्बन्धो नास्ति। 54 यो ममाभिषं स्वादति मम सुधिरञ्च पिपति सोनन्तायुः प्राप्नोति ततः शेषेडहि तमडम् उत्यापयिष्यामि। (aiōnios g166) 55 यतो मदीयमामिषं परमं भक्ष्यं तथा मदीयं शोणितं परमं पेयं। 56 यो ज्ञो मदीयं पलवं स्वादति मदीयं रुधिरञ्च पिपति स मधि वसति तस्मिन्नाडञ्च वसामि। 57 मत्प्रेरयित्रा ज्वता तातेन यथाहं ज्वामि तद्दद् यः कश्चिन् मामति सोपि मया ज्विष्यति। 58 यद्भक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् तर्हि यन्मानां स्वादित्वा युष्माकं पितरोडम्रियन्त तादृशम् एवं भक्ष्यं न भवति एवं भक्ष्यं यो भक्षति स नित्यं ज्विष्यति। (aiōn g165) 59 यदा कङ्नाडूम् पुर्यां लज्जनेगेडे उपादिशत् तदा कथा अेता अकथयत्। 60 तदेत्थं श्रुत्वा तस्य शिष्याणाम् अनेके परस्परम्

अकथयन् एवं गाढं वाक्यं वाक्यमोदृशं कः श्रोतुं शक्नुयात्? 61 किन्तु यीशुः शिष्याणाम् एत्थं विवाहं स्वचित्ते विज्ञाय कथितवान् एवं वाक्यं किं युष्माकं विधनं जनयति? 62 यदि मनुजसुतं पूर्ववासस्थानम् उर्द्व्यं गच्छन्तं पश्यथ तर्हि किं भविष्यति? 63 आत्मैव ज्वनदायकः वपुर्निष्कलं युष्माभ्यमहं यानि वयांसि कथयामि तान्यात्मा ज्वनञ्च। 64 किन्तु युष्माकं मध्ये केयन अविश्वासिनः सन्ति के के न विश्वसन्ति को वा तं परकरेषु समर्पयिष्यति तान् यीशुराप्रथमाद् वेत्ति। 65 अपरमपि कथितवान् अस्मात् कारणाद् अकथयं पितुः सकाशात् शक्तिमप्राप्य कोपि ममान्तिक्म् आगन्तुं न शक्नोति। 66 तत्कालेडनेके शिष्या व्याघुट्य तेन साद्दं पुनर्नागच्छन्। 67 तदा यीशुर्दादशशिष्यान् उक्तवान् यूयमपि किं यास्यथ? 68 ततः शिमोन् पितरः प्रत्यवोयत् हं प्रभो कस्याभ्याणं गमिष्यामः? (aiōnios g166) 69 अनन्तज्वनदायिच्यो याः कथास्तास्तवैव। भवान् अमरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्र एति विश्वस्य निश्चितं ज्ञानीमः। 70 तदा यीशुरवदत् किमहं युष्माकं द्वादशजान् मनोनीतान् न कृतवान्? किन्तु युष्माकं मध्येपि कश्चिदेको विधकाशी विधते। 71 एमां कथं स शिमोनः पुत्रम् एश्वरीयोतीयं यिडूडाम् उदिश्य कथितवान् यतो द्वादशानां मध्ये गणितः स तं परकरेषु समर्पयिष्यति।

7 ततः परं यिडूदीयलोकास्तं ङन्तुं समैडन्त तस्माद् यीशुर् यिडूदाप्रदेशे पर्थ्यटितुं नेच्छन् गालील् प्रदेशे पर्थ्यटितुं प्रारभत। 2 किन्तु तस्मिन् समये यिडूदीयानां दूष्यावासनामोत्सव उपस्थिते 3 तस्य भ्रातरस्तम् अवदन् यानि कर्माणि त्वया क्रियन्ते तानि यथा तव शिष्याः पश्यन्ति तदर्थं त्वमितः स्थानाद् यिडूदीयदेशं प्रज। 4 यः कश्चित् स्वयं प्रयिकाशिषित स कदापि गुप्तं कर्म्म न करोति यदीदृशं कर्म्म करोषि तर्हि जगति निजं परियायथ। 5 यतस्तस्य भ्रातरोपि तं न विश्वसन्ति। 6 तदा यीशुस्तान् अयोयत् मम समय एदानीं नोपतिष्ठति किन्तु युष्माकं समयः सततम् उपतिष्ठति। 7 जगतो लोका युष्मान् ऋतीयितुं न शक्नुवन्ति किन्तु मामेव ऋतीयन्ते यतस्तेषां कर्माणि दृशानि तत्र साक्ष्यमिदम् अहं ददामि। 8 अतअवे यूयम् उत्सवेडस्मिन् यात नाडम् एदानीम् अस्मिन्नुत्सवे यामि यतो मम समय एदानीं न सम्पूर्णः। 9 एति वाक्यम् उक्त्वा स गालीलि स्थितवान् 10 किन्तु तस्य भ्रातृषु तत्र प्रस्थितेषु सत्सु सोडप्रकट उत्सवम् अगच्छत्। 11 अनन्तरम् उत्सवम् उपस्थिता यिडूदीयारतं मृगयित्वापृच्छन् स कुत्र? 12 ततो लोकानां मध्ये तस्मिन् नानाविधा विवादा भवितुम् आरब्धवन्तः। केचिद् अवोयन् स उत्तमः पुरुषः केचिद् अवोयन् न तथा वरं लोकानां त्रमं जनयति। 13 किन्तु यिडूदीयानां भयात् कोपि तस्य पक्षे स्पष्टं नाकथयत्। 14 ततः परम् उत्सवस्य मध्यसमये यीशुर् मन्दिरं गत्वा समुपदिशति स्म। 15 ततो यिडूदीया लोका आश्चर्य्यं ज्ञात्वाकथयन् अेषा मानुषो नाधीत्या कथम् अेतादृशो विद्वानभूत्? 16 तदा यीशुः प्रत्यवोयद् उपदेशोयं न मम किन्तु यो मां प्रेषितवान् तस्य। 17 यो ज्ञो निदेशं तस्य ग्रहीष्यति ममोपदेशो मतो भवति किम् एश्वराद् भवति स गनस्तज्ज्ज्ञातुं शक्यति। 18 यो ज्ञः स्वतः कथयति स स्वीयं गौरवम् एडते किन्तु यः प्रेरयितु गौरवम् एडते स सत्यवादी तस्मिन् कोप्यधर्मो नास्ति। 19 मूसा युष्माभ्यं व्यवस्थाग्रन्थं किं नाददात्? किन्तु युष्माकं कोपि तां व्यवस्थां न समायरति। मां ङन्तुं कुतो यतध्वे? 20 तदा लोका अवदन् त्वं भूतग्रस्तस्त्वां ङन्तुं को यतते? 21 ततो यीशुरवोयद् अेकं कर्म्म मयाकारि तस्माद् यूयं सर्व्यं महाश्चर्य्यं

मन्यध्वे। 22 मूसा युष्मभ्यं त्वकल्लेदविधिं प्रददौ स मूसातो न जातः किन्तु पितृपुरुषेभ्यो जातः तेन विश्रामवारेऽपि मानुषाणां त्वकल्लेदं कुरुथ। 23 अतश्चेव विश्रामवारे मनुष्याणां त्वकल्लेदे कृते यद्दि मूसाव्यवस्थामङ्गं न भवति तर्हि मया विश्रामवारे मानुषः सम्पूर्णांरूपेण स्वस्थोऽकारि तत्कारणार्हा यूयं किं मह्यं कुष्यथ? 24 सपक्षपातं विचारमकृत्वा न्याय्यं विचारं कुरुत। 25 तदा यिज्ञुशालम् निवासिनः कतिपयजना अकथयन् एभे यं ढन्तुं येष्टन्ते स अवेवायं किं न? 26 किन्तु पश्यत निर्भयः सन् कथां कथयति तथापि किमपि अ वदन्त्येते अयमेवाभिषिक्तो भवतीति निश्चितं किमधिपतयो जानन्ति? 27 मनुजोयं कस्मादागमद् एति वयं जानोमः किन्त्वभिषिक्त आगते स कस्मादागतवान् एति कोपि ज्ञातुं न शक्यति। 28 तदा यीशु र्भध्येमन्दिस्म उपदिशन् उच्यैःकारम् उक्तवान् यूयं किं मां जानीथ? कस्माद्यागतोस्मि तदपि किं जानीथ? नादं स्वत आगतोस्मि किन्तु यः सत्यवादी सश्वेव मां प्रेषितवान् यूयं तं न जानीथ। 29 तमदं जाने तेनादं प्रेरित अगतोस्मि। 30 तस्माद् यिडूदीयास्तं धर्तुम् उद्यतास्तथापि कोपि तस्य गात्रे ढस्तं नार्पयद् यतो ढेतोस्तदा तस्य समयो नोपतिष्ठति। 31 किन्तु बडवो लोकास्तस्मिन् विश्वस्य कथितवान्तोऽभिषिक्तपुरुष आगत्य मानुषस्यास्य क्रियाभ्यः किम् अधिका आश्चर्याः क्रियाः करिष्यति? 32 ततः परं लोकास्तस्मिन् एत्थं विवदन्ते किज्ञुशिनः प्रधानयाजकाञ्चेति श्रुतवन्तस्तं धृत्वा नेतुं पदातिगाणं प्रेषयामासुः। 33 ततो यीशुरवद् अडम् अल्यदिनानि युष्माभिः सादृक् स्थित्वा मत्त्रेरयितुः समीपं यास्यामि। 34 मां भूगयिष्यध्वे किन्तुद्देशं न लपस्यध्वे रत्र स्थास्यामि तत्र यूयं गन्तुं न शक्यथ। 35 तदा यिडूदीयाः परस्परं वक्तुमारोभिरे अस्योद्देशं न प्रास्याम अतादृशं किं स्थानं यास्यति? भिन्नेशे विकीर्णानां यिडूदीयानां सन्निधिम् अेष गत्वा तान् उपदेक्ष्यति किं? 36 नो येत् मां गवेषयिष्यथ किन्तुद्देशं न प्राप्स्यथ अेष कोदृशं वाक्यमिदं वदति? 37 अनन्तरम् उत्सवस्य यरभेऽडनि अर्थात् प्रधानदिने यीशुरुत्तिष्ठन् उच्यैःकारम् आह्वयन् उदितवान् यद्दि कश्चित् तृषात्तां भवति तर्हि ममान्तिक्म आगत्य पिवतु। 38 यः कश्चिन्मयि विश्वसिति धर्मग्रन्थस्य वयनानुसारेण तस्याभ्यन्तरतोऽमृततोयस्य स्रोतांसि निर्गमिष्यन्ति। 39 ये तस्मिन् विश्वसन्ति त आत्मानं प्राप्स्यन्तीत्यर्थे स एदं वाक्यं व्याहृतवान् अतत्कालं यावद् यीशु र्विभवं न प्राप्तस्तस्मात् पवित्र आत्मा नादीयत। 40 अेतां वार्णां श्रुत्वा बडवो लोका अवदन् अयमेव निश्चितं स भविष्यद्वादी। 41 केयिद् अकथयन् अेषश्वेव सोभिषिक्तः किन्तु केयिद् अवदन् सोभिषिक्तः किं गालीव् प्रदेशे जनिष्यते? 42 सोभिषिक्तो दायूदो वंशे दायूदो जन्मस्थाने भैत्वेऽडमि पत्तने जनिष्यते धर्मग्रन्थे किमित्थं लिखितं नास्ति? 43 एत्थं तस्मिन् लोकानां भिन्नवाक्यता जाता। 44 कतिपयलोकास्तं धर्तुम् अैर्यन् तथापि तद्वपुषि कोपि ढस्तं नार्पयत्। 45 अनन्तरं पादातिगाणो प्रधानयाजकानां किज्ञुशिनाञ्च समीपमागतवति ते तान् अपृच्छन् कुतो ढेतोस्तं नानयत? 46 तदा पदातयः प्रत्यवदन् स मानव एव कोपि कदापि नोपादिशत्। 47 ततः किज्ञुशिनः प्रावोयन् यूयमपि किमब्रामिष्ट? 48 अधिपतीनां किज्ञुशिनाञ्च कोपि किं तस्मिन् व्यश्वसीत्? 49 ये शास्त्रं न जानन्ति त एभेऽधमलोकाश्चेव शापप्रस्ताः। 50 तदा निकदीमनामा तेषामेको यः क्षाण्दायां यीशोः सन्निधिम् अगात् स उक्तवान् 51 तस्य वाक्ये न श्रुते कर्म्मणि य न विहिते ढस्माकं व्यवस्था किं कञ्चन मनुजं ढोषीकरोति? 52 ततस्ते व्याडन् त्वमपि किं गालीवीयलोकः? विविध्य

पश्य गलीलि कोपि भविष्यद्वादी नोत्यधते। 53 ततः परं सर्वे स्वं स्वं गूढं गताः किन्तु यीशु र्जैतुनानामां शिलोख्यं गतवान्।

8 प्रत्युषे यीशुः पनर्मन्दिस्म आगच्छत् 2 ततः सर्वेषु लोकेषु तस्य समीप आगतेषु स उपविश्य तान् उपदेष्टुम् आरभत। 3 तदा अध्यापकाः किज्ञुशिनञ्च व्यभियारकर्म्मणि धृत् स्त्रियमेकाम् आनिय सर्वेषां मध्ये स्थापयित्वा व्याडन् 4 ढे गुरो योषितम् एभां व्यभियारकर्म्म कुर्वाणां लोका धृतवन्तः। 5 अतादृशलोकाः पाषाणाघातेन ढन्तव्या एति विधिर्मुसाव्यवस्थाग्रन्थे लिखितोस्ति किन्तु भवान् किमादिशति? 6 ते तमपवदितुं परीक्षाभिप्रायेण वाक्यमिदम् अपृच्छन् किन्तु स प्रह्वीभूय भूमावङ्गत्वा लेपितुम् आरभत। 7 ततस्त्रैः पुनः पुनः पृष्ट उत्थाय कथितवान् युष्माकं मध्ये यो जनो निरपराधी सश्वेव प्रथमम् अेनां पाषाणेनाडन्तु। 8 पश्चात् स पुनश्च प्रह्वीभूय भूमौ लेपितुम् आरभत। 9 तां कथं श्रुत्वा ते स्वस्वमनसि प्रबोधं प्राप्य ज्येष्ठानुकर्म अेकेशः सर्वे बडिरगच्छन् ततो यीशुरेकाकी तयक्तोभवत् मध्यस्थाने दएऽयमाना सा योषा य स्थिता। 10 तत्पश्चाद् यीशुरुत्थाय तां वनितां विना कमप्यपरं न विलोक्य पृष्टवान् ढे वामे तवापवाडकाः कुत्र? कोपि त्वां किं न दएऽयति? 11 सावदत् ढे मदेर्य कोपि न तदा यीशुरवोयत् नाडमपि दएऽयामि याडि पुनः पापं माकार्षीः। 12 ततो यीशुः पुनरपि लोकेभ्य एत्थं कथयितुम् आरभत जगतोदं ज्योतिःस्वरूपो यः कश्चिन् मत्पश्चाद् गच्छति स तिमिरे न ब्रमित्वा ज्वनरुपां दीप्तिं प्राप्स्यति। 13 ततः किज्ञुशिनोऽवादिषुस्त्वं स्वार्थे स्वयं साक्ष्यं ददासि तस्मात् तव साक्ष्यं ग्राह्यं न भवति। 14 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् यधपि स्वार्थेऽदं स्वयं साक्ष्यं ददामि तथापि मत् साक्ष्यं ग्राह्यं यस्माद् अदं कुत आगतोस्मि क्व यामि य तददं जानामि किन्तु कुत आगतोस्मि कुत्र गच्छामि य तद् यूयं न जानीथ। 15 यूयं लौकिकं विचारयथ नादं किमपि विचारयामि। 16 किन्तु यद्दि विचारयामि तर्हि मम विचारो ग्राहीतव्यो यतोऽडम् अेकाकी नास्मि प्रेरयिता पिता मया सड विधते। 17 द्वयो जंनयोः साक्ष्यं ग्राहणीयं भवतीति युष्माकं व्यवस्थाग्रन्थे लिखितमस्ति। 18 अदं स्वार्थे स्वयं साक्षित्वं ददामि यश्च मम तातो मां प्रेरितवान् सोपि मधर्थे साक्ष्यं ददाति। 19 तदा तेऽपृच्छन् तव तातः कुत्र? ततो यीशुः प्रत्यवादीद् यूयं मां न जानीथ मत्पितरञ्च न जानीथ यद्दि माम् अक्षास्यत तर्हि मम तातमप्यक्षास्यत। 20 यीशु र्मन्दिरे उपदिश्य भएऽगारे कथा अेता अकथयत् तथापि तं प्रति कोपि करे नोदतोलयत्। 21 ततः परं यीशुः पुनरुदितवान् अधुनादं गच्छामि यूयं मां गवेषयिष्यथ किन्तु निजैः पापै र्भरिष्यथ यत् स्थानम् अदं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातुं न शक्यथ। 22 तदा यिडूदीयाः प्रावोयन् किमयम् आत्मघातं करिष्यति? यतो यत् स्थानम् अदं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातुं न शक्यथ एति वाक्यं ब्रवीति। 23 ततो यीशुस्तेभ्यः कथितवान् यूयम् अद्यःस्थानीया लोका अडम् उर्द्वैवस्थानीयः यूयम् अेतज्जगत्सम्बन्धीया अडम् अेतज्जगत्सम्बन्धीयो न। 24 तस्मात् कथितवान् यूयं निजैः पापै र्भरिष्यथ यतोऽदं स पुमान् एति यद्दि न विश्वसिथ तर्हि निजैः पापै र्भरिष्यथ। 25 तदा ते ऽपृच्छन् कस्त्वं? ततो यीशुः कथितवान् युष्माकं सन्निधौ यस्य प्रस्तावम् आ प्रथमात् करोमि सश्वेव पुरुषोऽदं। 26 युष्मासु मया बडुवाक्यं वक्तव्यं विचारयितव्यञ्च किन्तु मत्त्रेरयिता सत्यवादी तस्य समीपे यददं श्रुतवान् तदेव जगते कथयामि। 27 किन्तु स जनके वाक्यमिदं प्रोक्तवान् एति ते नाबुध्यन्त। 28 ततो यीशुरकथयद् यदा

मनुष्यपुत्रम् उद्वेद्य उल्थापयिष्यथ तदादं स पुमान् केवलः स्वयं किमपि कर्म न करोमि किन्तु तातो यथा शिक्षयति तदनुसारेण वाक्यमिदं वदामीति य यूयं ज्ञातुं शक्यथ | 29 मत्प्रेरयिता पिता माम् अेकाङ्कितं न त्यजति स मया साद्दं तिष्ठति यतोदं तदभिमतं कर्म सदा करोमि | 30 तदा तस्यैतानि वाक्यानि श्रुत्वा बहुवस्तास्मिन् व्यश्वसन् | 31 ये विडूदीया व्यश्वसन् यीशुस्तेभ्योऽकथयत् 32 मम वाक्ये यदि यूयम् आस्थां कुरुथ तर्हि मम शिष्या भूत्वा सत्यत्वं ज्ञास्यथ ततः सत्यतया युष्माकं भोक्षो भविष्यति | 33 तदा ते प्रत्यवादिषुः वयम् एब्राहीमो वंशः कदापि कस्यापि दासा न जातारतर्हि युष्माकं मुक्तिं भविष्यतीति वाक्यं कथं ब्रवीषि? 34 तदा यीशुः प्रत्यवदद् युष्मानन्दं यथार्थतरं वदामि यः पापं करोति स पापस्य दासः | 35 दासश्च निरन्तरं निवेशने न तिष्ठति किन्तु पुत्रो निरन्तरं तिष्ठति | (aigōn g165) 36 अतः पुत्रो यदि युष्मान् मोययति तर्हि नितान्तमेव मुक्ता भविष्यथ | 37 युयम् एब्राहीमो वंश इत्यदं जानामि किन्तु मम कथा युष्माकम् अन्तःकरणेषु स्थानं न प्राप्नुवन्ति तस्माद्धेतोर्मां एतन्मु एडध्वे | 38 अदं स्वपितुः समीपे यदपश्यं तदेव कथयामि तथा यूयमपि स्वपितुः समीपे यदपश्यत तदेव कुरुध्वे | 39 तदा ते प्रत्यवोयन् एब्राहीम अस्माकं पिता ततो यीशुरकथयद् यदि यूयम् एब्राहीमः सन्ताना अभविष्यत तर्हि एब्राहीम आचारणवद् आयश्रिष्यत | 40 एश्वरस्य मुष्मात् सत्यं वाक्यं श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामि योदं तं मां एतन् गेष्टध्वे एब्राहीम अेतादृशं कर्म न यकार | 41 यूयं स्वस्वपितुः कर्माणि कुरुथ तदा तैरुक्तं न वयं जाश्रजाता अस्माकम् अेकअेव पितास्ति स अेवेश्वरः 42 ततो यीशुना कथितम् एश्वरो यदि युष्माकं तातोभविष्यत् तर्हि यूयं मयि प्रेमाकरिष्यत यतोऽम् एश्वरान्निर्गत्यागतोस्मि स्वतो नागतोदं स मां प्राडिणोत् | 43 यूयं मम वाक्यमिदं न बुध्यध्वे कुतः? यतो यूयं ममोपदेशं सोढुं न शकनुथ | 44 यूयं शैतान् पितुः सन्ताना अेतस्माद् युष्माकं पितुरभिलाषं पूरयथ स आ प्रथमात् नरघाती तदन्तः सत्यत्वस्य लेशोपि नास्ति कारणादतः स सत्यतायां नातिष्ठत् स यदा मृषा कथयति तदा निजस्वभावानुसारेणैव कथयति यतो स मृषाभाषी मृषोत्पादकश्च | 45 अदं तथ्यवाक्यं वदामि कारणादस्माद् यूयं मां न प्रतीथ | 46 मयि पापमस्तीति प्रमाणां युष्माकं को दातुं शकनोति? यधदं तथ्यवाक्यं वदामि तर्हि कुतो मां न प्रतिथ? 47 यः कश्चन एश्वरीयो लोकः स एश्वरीयकथायां मनो निधत्ते यूयम् एश्वरीयलोकं न भवथ तन्निदानात् तत्र न मनांसि निधद्वे | 48 तदा विडूदीयाः प्रत्यवादिषुः त्वमेकः शोमिरोणीयो भूतग्रस्तश्च वयं किमिदं ब्रदं नावादिष्व? 49 ततो यीशुः प्रत्यवादीत् नादं भूतग्रस्तः किन्तु निजतातं सम्मन्ये तस्माद् यूयं माम् अपमन्यध्वे | 50 अदं स्वसुष्प्यातिं न गेष्टे किन्तु गेष्टिता विचारयिता थापर अेक आस्ते | 51 अदं युष्मभ्यम् अतीव यथार्थं कथयामि यो नरो मदीयं वायं मन्यते स कदायन निधनं न द्रक्ष्यति | (aigōn g165) 52 विडूदीयास्तमवदन् त्वं भूतग्रस्त एतीदानीम् अवेष्म | एब्राहीम भविष्यद्वादिनश्च सर्व्वे मृताः किन्तु त्वं भाषसे यो नरो मम भारती गृह्णाति स जातु निधानास्वादं न लप्स्यते | (aigōn g165) 53 तर्हि त्वं किम् अस्माकं पूर्व्वपुरुषाद् एब्राहीमोपि मडान्? यस्मात् सोपि मृतः भविष्यद्वादिनोपि मृताः त्वं स्वदं कं पुमांसं मनुषे? 54 यीशुः प्रत्यवोयद् यधदं स्वं स्वयं सम्मन्ये तर्हि मम तत् सम्मननं किमपि न किन्तु मम तातो यं यूयं स्वीयम् एश्वरं भाषध्वे सअेव मां सम्मनुते | 55 यूयं तं नावगच्छथ किन्त्वदं तमवगच्छामि तं नावगच्छामीति वाक्यं यदि वदामि तर्हि यूयमिव मृषाभाषी भवामि किन्त्वदं तमवगच्छामि तदाक्षामपि

गृह्णामि | 56 युष्माकं पूर्व्वपुरुष एब्राहीम मम समयं द्रष्टुम् अतीवावाञ्छत् तन्निरीक्षानन्दथ्य | 57 तदा विडूदीया अपृच्छन् तव वयः पञ्चाशद्वत्सरा न त्वं किम् एब्राहीमम् अद्राक्षीः? 58 यीशुः प्रत्यवादीद् युष्मानन्दं यथार्थतरं वदामि एब्राहीमो जन्मनः पूर्व्वकालमारब्धादं विधे | 59 तदा ते पाषाणान् उत्तोल्य तमाहन्तुम् उदयच्छन् किन्तु यीशु गुप्तो भन्तिराद् बहिर्गत्या तेषां मध्येन प्रस्थितवान् |

9 ततः परं यीशुर्गच्छन् मार्गमध्ये जन्मान्धं नरम् अपश्यत् | 2 ततः शिष्यास्तम् अपृच्छन् ङे गुरो नरोयं स्वपापेन वा स्वपित्राः पापेनान्धोऽजायत? 3 ततः स प्रत्युदितवान् अेतस्य वास्य पित्रोः पापाद् अेतादृशोभूद् एति नहि किन्त्वेन यथेश्वरस्य कर्म प्रकाश्यते तद्वेतोरेव | 4 दिने तिष्ठति मत्प्रेरयितुः कर्म मया कर्त्तव्यं यदा किमपि कर्म न क्रियते तादृशी निशागच्छति | 5 अदं यावत्कालं जगति तिष्ठामि तावत्कालं जगतो ज्योतिःस्वरूपोस्मि | 6 एतुक्त्वा भूमौ निष्ठीवं निक्षिप्य तेन पङ्कं कृतवान् 7 पश्चात् तत्पङ्केन तस्यान्धस्य नेत्रे प्रलिप्य तमित्यादिशत् गत्वा शिलोढे ऽर्थात् प्रेरितान्मि सरसि स्नाडि | ततोन्धो गत्वा तत्रास्नात् ततः प्रन्यक्ष्य भूत्वा व्याघुट्टयागात् | 8 अपरञ्च समीपवासिनो लोकं ये य तं पूर्व्वमन्धम् अपश्यन् ते भक्तुम् आरभन्त योन्धलोको वर्त्मन्युपविश्यामिक्षत स अेवायं जनः किं न भवति? 9 केथिवदन् स अेव केथिवोयन् तादृशो भवति किन्तु स स्वयमब्रवीत् स अेवादं भवामि | 10 अतअेव ते ऽपृच्छन् त्वं कथं दृष्टिं पाप्तवान्? 11 ततः सोवदद् यीशनामक अेको जनो मम नयने पङ्केन प्रलिप्य एत्याज्ञापयत् शिलोढकसादं गत्वा तत्र स्नाडि | ततस्तत्र गत्वा मयि स्नाते दृष्टिमदं लब्धवान् | 12 तदा ते ऽवदन् स पुमान् कुत्र? तेनोक्तं नादं जानामि | 13 अपरं तस्मिन् पूर्व्वान्धे जने डिडुशिनां निकटम् आनीते सति डिडुशिनीपि तमपृच्छन् कथं दृष्टिं प्राप्तोसि? 14 ततः स कथितवान् स पङ्केन मम नेत्रे ऽलिम्पत् पश्चाद् स्नात्वा दृष्टिमलभे | 15 किन्तु यीशु विश्वाभवारं कर्दं कृत्वा तस्य नयने प्रसन्नेऽकरोद् एतिकारणात् कतिपयडिडुशिनीऽवदन् 16 स पुमान् एश्वरान् यतः स विश्वाभवारं न मन्यते | ततोन्धे केथित् प्रत्यवदन् पापी पुमान् किम् अेतादृशम् आश्चर्य्यं कर्म कर्तुं शकनोति? 17 एतथं तेषां परस्परं भिन्नावाक्यत्वम् अभवत् | पश्चात् ते पुनरपि तं पूर्व्वान्धं माणुषम् अप्राक्षुः यो जनस्तव यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तस्मिन् त्वं किं वदसि? स उक्तवान् स भविशद्वादी | 18 स दृष्टिम् आप्तवान् एति विडूदीयारस्तस्य दृष्टिं प्राप्तस्य जनस्य पित्रोर्भूभाद् अश्रुत्वा न प्रत्ययन् | 19 अतअेव ते तावपृच्छन् युवयो र्यं पुत्रं जन्मान्धं वदथः स किमयं? तर्हादानीं कथं द्रष्टुं शकनोति? 20 ततस्तस्य पितरौ प्रत्यवोयताम् अयम् आवयोः पुत्र आ जनेरन्धश्च तदथ्यावां जानीवः 21 किन्त्वधुना कथं दृष्टिं प्राप्तवान् तदावां न जानीवः कोस्य यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तदपि न जानीव अेष वयःप्राप्त अेनं पृच्छत स्वकथां स्वयं वक्ष्यति | 22 विडूदीयानां भयात् तस्य पितरौ वाक्यमिदम् अवदतां यतः कोपि मनुष्यो यदि यीशुम् अभिषिक्तं वदति तर्हि स भजनगृहाद् दूरीकारिष्यते विडूदीया एति मन्त्राणाम् अकुर्वन् 23 अतस्तस्य पितरौ व्याडरताम् अेष वयःप्राप्त अेनं पृच्छत | 24 तदा ते पुनश्च तं पूर्व्वान्धम् आडुय व्याडरन् एश्वरस्य गुणान् वद अेष मनुष्यः पापीति वयं जानीमः | 25 तदा स उक्तवान् स पापी न वेति नादं जाने पूर्व्वान्धम् आसमडम् अधुना पश्यामीति मात्रं जानामि | 26 ते पुनरपृच्छन् स त्वां प्रति किमकरोत्? कथं नेत्रे प्रसन्ने ऽकरोत्? 27 ततः सोवादीद् अेककृत्योक्थयं यूयं न शृणुथ तर्हि कुतः पुनः श्रोतुम् एच्छथ?

युयमपि किं तस्य शिष्या भवितुम् इच्छथ? 28 तदा ते तं तिरस्कृत्य व्याडरन् त्वं तस्य शिष्यो वयं भूसाः शिष्याः | 29 भूसावक्रोऽश्वरो जगद् अजान्नीमः किन्वेष कुत्रत्यलोक इति न जानीमः | 30 सोवदद् अेष मम लोचने प्रसन्ने ऽकरोत् तथापि कुत्रत्यलोक इति यूयं न जानीथ अतद् आश्चर्यं भवति | 31 इश्वरः पापिनां कथां न शृणोति किन्तु यो जनस्तस्मिन् भक्तिं कृत्वा तद्विष्टक्रियां करोति तस्यैव कथां शृणोति अतद् वयं जानीमः | 32 कोपि मनुष्यो जन्माद्याय यक्षुषी अददात् जगदारम्भाद् अतादृशीं कथां कोपि कदापि नाशृणोत् | (aiōn g165) 33 अस्माद् अेष मनुष्यो यदीश्वरान्नाजयत तर्हि किञ्चिदपीदृशं कर्म कर्तुं नाशक्नोत् | 34 ते व्याडरन् त्वं पापाद् अजायथाः किमस्मान् त्वं शिक्षयसि? पश्चात् ते तं बहिरकुर्वन् | 35 तदनन्तरं यिदूदीथैः स बहिरिच्छियत यीशुरिति वार्तां श्रुत्वा तं साक्षात् प्राप्य पृष्टवान् इश्वरस्य पुत्रे त्वं विश्वसिषि? 36 तदा स प्रत्यवोयत् हे प्रभो स को यत् तस्मिन्नाहं विश्वसिमि? 37 ततो यीशुः कथितवान् त्वं तं दृष्टवान् त्वया साकं यः कथं कथयति सअेव सः | 38 तदा हे प्रभो विश्वसिमीत्युक्त्वा स तं प्रणामत् | 39 पश्चाद् यीशुः कथितवान् नयनदीना नयनानि प्राप्नुवन्ति नयनवन्तश्चान्धा भवन्तीत्यभिप्रायेण जगदाहम् आगच्छम् | 40 अतत् श्रुत्वा निकटस्थाः कतिपयाः द्विशिनो व्याडरन् वयमपि किमन्धाः? 41 तदा यीशुरवादीहृ यधन्धा अभवत तर्हि पापानि नातिष्ठन् किन्तु पश्यामीति वाक्यवदनाद् युष्माकं पापानि तिष्ठन्ति |

10 अहं युष्मान्तियथार्थं वदामि, यो ज्ञानो द्वारेण न प्रविश्य केनाप्यन्येन मेघगृहं प्रविशति स अेव स्तेनो दस्युश्च | 2 यो द्वारेण प्रविशति स अेव मेघपालकः | 3 दौवारिकस्तस्मै द्वारं भोययति मेघगणश्च तस्य वाक्यं शृणोति स निजान् मेघान् स्वस्वनाम्नाहूय बहिः कृत्वा नयति | 4 तथा निजान् मेघान् बहिः कृत्वा स्वयं तेषाम् अग्रे गच्छति, ततो मेघास्तस्य शब्दं बुध्यन्ते, तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजन्ति | 5 किन्तु परस्य शब्दं न बुध्यन्ते तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजिञ्चन्ति वरं तस्य समीपात् पलायिञ्चन्ते | 6 यीशुस्तेभ्य इमां दृष्टान्तकथाम् अकथयत् किन्तु तेन कथितकथायास्तात्पर्यं ते नाबुध्यन्त | 7 अतो यीशुः पुनरकथयत्, युष्मानाहं यथार्थतः व्याडरामि, मेघगृहस्य द्वारम् अहमेव | 8 मया न प्रविश्य य आगच्छन् ते स्तेना दस्यवश्च किन्तु मेघास्तेषां कथा नाशृण्वन् | 9 अहमेव द्वारस्वयम्, मया यः कश्चित् प्रविशति स रक्षार्थं प्राप्स्यति तथा बहिरन्तश्च गमनागमने कृत्वा यरणस्थानं प्राप्स्यति | 10 यो जनस्तेनः स केवलं स्तेन्यबधविनाशान् कर्तुमेव समायाति किन्त्वहम् आयुर् दानुम् अर्थात् बाहुल्येन तदेव दानुम् आगच्छम् | 11 अहमेव सत्यमेघपालको यस्तु सत्यो मेघपालकः स मेघार्थं प्राणत्यागं करोति; 12 किन्तु यो ज्ञानो मेघपालको न, अर्थाद् यस्य मेघा निजा न भवन्ति, य अतादृशो वैतनिकः स वृकम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा मेघप्रजं विहाय पलायते, तस्माद् वृकस्तं प्रजं धृत्वा विकिरति | 13 वैतनिकः पलायते यतः स वेतनार्थं मेघार्थं न चिन्तयति | 14 अहमेव सत्यो मेघपालकः, पिता मां यथा जानाति, अहञ्च यथा पितरं जानामि, 15 तथा निजान् मेघानपि जानामि, मेघाश्च मां जानान्ति, अहञ्च मेघार्थं प्राणत्यागं करोमि | 16 अपरञ्च अतद् गृहीय मेघेभ्यो भिन्ना अपि मेघा मम सन्ति ते सकला आनयितव्याः; ते मम शब्दं श्रोञ्चन्ति तत अेको प्रज अेको रक्षको भविष्यति | 17 प्राणानाहं त्यक्त्वा पुनः प्राणान् ग्रहीष्यामि, तस्मात् पिता मयि स्नेहं करोति | 18 कश्चिज्जानो मम प्राणान् हन्तुं न शक्नोति किन्तु स्वयं तान् समर्पयामि तान् समर्पयितुं पुनर्ग्रहीतुञ्च मम शक्तिरास्ते

भारमिमं स्वपितुः सकाशात् प्राप्तोऽहम् | 19 अस्माद्गृपदेशात् पुनश्च यिदूदीयानां मध्ये भिन्नवाक्यता जाता | 20 ततो बहवो व्याडरन् अेष भूतग्रस्त उन्मत्तश्च, कुत अेतस्य कथां शृणुथ? 21 केयिद् अवदन् अेतस्य कथा भूतग्रस्तस्य कथावन् भवन्ति, भूतः किम् अन्धाय यक्षुषी दानुं शक्नोति? 22 शीतकाले यिदूदीयानामि मन्दिरोत्सर्गपर्व्याण्युपस्थिते 23 यीशुः सुलेमानो निःसारेण गमनागमने करोति, 24 अेतस्मिन् समये यिदूदीयास्तं वेष्टयित्वा व्याडरन् कति कालान् अस्माकं विचिकित्सां स्थापयिष्यामि? यद्यभिषिक्तो भवति तर्हि तत् स्पष्टं वद | 25 तदा यीशुः प्रत्यवदद् अहम् अयकथं किन्तु यूयं न प्रतीथ, निजपितुर् नाम्ना यां यां क्रियां करोमि सा क्रियैव मम साक्षिस्वयम् | 26 किन्वाहं पूर्वमकथयं यूयं मम मेघा न भवथ, कारणादस्मान् न विश्वसिथ | 27 मम मेघा मम शब्दं शृण्वन्ति तानाहं जानामि ते य मम पश्चाद् गच्छन्ति | 28 अहं तेभ्योऽनन्तायुर् ददामि, ते कदापि न नश्यन्ति कोपि मम करात् तान् हर्तुं न शक्यति | (aiōn g165, aiōnios g166) 29 यो मम पिता तान् महान् दत्तवान् स सर्वस्मात् महान्, कोपि मम पितुः करात् तान् हर्तुं न शक्यति | 30 अहं पिता यं द्वयोरेकत्वम् | 31 ततो यिदूदीयाः पुनरपि तं हन्तुं पाषाणान् उदतोलयन् | 32 यीशुः कथितवान् पितुः सकाशाद् बहून्युत्तमकर्मार्थिण्युष्माकं प्राकाशयं तेषां कस्य कर्माणः कारणात् मां पाषाणैराहन्तुम् उधेताः स्थ? 33 यिदूदीयाः प्रत्यवदन् प्रशस्तकर्महेतोर् न किन्तु त्वं मानुषः स्वमीश्वरम् उक्त्वेश्वरं निन्दसि कारणादस्मात् त्वां पाषाणैर्हन्तुम् | 34 तदा यीशुः प्रत्युक्तवान् मया कथितं यूयम् इश्वरा अेतद्वयं युष्माकं शास्त्रे लिखितं नास्ति किं? 35 तस्माद् येषाम् उदेशे इश्वरस्य कथा कथिता ते यदीश्वरगणान् उच्यन्ते धर्मग्रन्थस्याप्यन्यथा भवितुं न शक्यं, 36 तद्दार्हाहम् इश्वरस्य पुत्र इति वाक्यस्य कथनात् यूयं पित्राभिषिक्तं जगति प्रेरितञ्च पुमांसं कथम् इश्वरनिन्दकं वादय? 37 यद्यहं पितुः कर्म न करोमि तर्हि मां न प्रतीत; 38 किन्तु यदि करोमि तर्हि मयि युष्माभिः प्रत्यये न कृतेऽपि कार्ये प्रत्ययः क्रियतां, ततो मयि पितास्तीति पितर्यहम् अस्मीति य क्षात्वा विश्वसिष्यथ | 39 तदा ते पुनरपि तं धर्तुम् अयेञ्चन्त किन्तु स तेषां क्रेभ्यो निस्तीर्थं 40 पुन र्दैनम् अधारस्तते यत्र पुर्वं योऽहं अमज्जयत् तत्रागत्य न्यवसत् | 41 ततो बहवो लोकास्तस्मीपम् आगत्य व्याडरन् योऽहं किमप्याश्चर्यं कर्म नाकरोत् किन्त्वस्मिन् मनुष्ये या यः कथा अकथयत् ताः सर्वाः सत्याः; 42 तत्र य बहवो लोकास्तस्मिन् व्यवसन् |

11 अनन्तरं मरियम् तस्या भगिनी मर्था यस्मिन् वैधनीयाग्रामे वसतस्तस्मिन् ग्रामे एलियासर नामा पीडित अेक आसीत् | 2 या मरियम् प्रबुं सुगन्धितैलेन मर्दयित्वा स्वकेशैस्तस्य यरणौ सममार्जत् तस्या ब्राता स एलियासर रोगी | 3 अपरञ्च हे प्रभो भवान् यस्मिन् प्रीयते स अेव पीडितोस्तीति कथां कथयित्वा तस्य भगिन्यौ प्रेषितवत्यौ | 4 तदा यीशुरिमां वार्तां श्रुत्वाकथयत पीडयं मरणार्थं न किन्वीश्वरस्य महिमार्थम् इश्वरपुत्रस्य महिमप्रकाशार्थञ्च जाता | 5 यीशु र्धमिमेमार्थायां तद्गणिन्याम् एलियासरि याप्रीयत, 6 तथापि एलियासरः पीडयाः कथं श्रुत्वा यत्र आसीत् तत्रैव दिनद्वयमतिष्ठत् | 7 ततः परम् स शिष्यानकथयद् वयं पुन र्दिदूदीयप्रदेशं यामः | 8 ततस्ते प्रत्यवदन्, हे गुरो स्वल्पदिनानि गतानि यिदूदीयास्त्वां पाषाणैर् हन्तुम् उधेतास्तथापि किं पुनस्तत्र यास्यसि? 9 यीशुः प्रत्यवदत्, अेकस्मिन् दिने किं द्वादशघटिका न भवन्ति? कोपि दिवा गच्छन् न स्मलति यतः स अेतज्जगतो दीप्तिं प्राप्नोति | 10

किन्तु राज्ञो गच्छन् स्पलति यतो हेतोस्तत्र दीप्तिर्नास्ति। 11 धर्मां कथां कथयित्वा स तानवदद्, अस्माकं बन्धुः धलियासर् निद्रितोभूद् एधानीं तं निद्रातो जागरयितुं गच्छामि। 12 यीशु मृतौ कथामिमां कथितवान् किन्तु विश्रामार्थं निद्रायां कथितवान् एति ज्ञात्वा शिष्या अकथयन्, 13 हे गुरो स यद्दि निद्राति तर्हि भद्रमेव। 14 तदा यीशुः स्पथं तान् व्याडरत्, धलियासर् अग्रियतः 15 किन्तु यूयं यथा प्रतीथ तदर्थमंडं तत्र न स्थितवान् धल्पस्माद् युष्मन्निमित्तम् आह्लादितोडं, तथापि तस्य समीपे याम्। 16 तदा थोमा यं द्दिष्टुं वदन्ति स सज्जिनः शिष्यान् अवदद् वयमपि गत्वा तेन साद्दं श्रियामडे। 17 यीशुस्तत्रोपस्था य धलियासर्ः श्मशाने स्थापनात् यत्वारि दिनानि गतानीति वार्तां श्रुतवान्। 18 वैथनीया यिड्रुशालमः समीपस्था कौशैकमात्रान्तरिताः 19 तस्माद् बडवो यिड्रुदीया मर्था मरियमत्र ब्यातृशोकापन्नां सान्त्वयितुं तयोः समीपम् आगच्छन्। 20 मर्था यीशोरगमनवार्तां श्रुत्वैव तं साक्षाद् अकरोत् किन्तु मरियम् गेड उपविश्य स्थिता। 21 तदा मर्था यीशुमवादत्, हे प्रभो यद्दि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता नामरिष्यत्। 22 किन्विदानीमपि यद् एश्वरे प्रार्थयिष्यते एश्वरस्तद् दारयतीति जानेडडं। 23 यीशुरवादीत् तव भ्राता समुत्थास्यति। 24 मर्था व्याडरत् शेषदिवसे स उत्थानसमये प्रोत्थास्यतीति जानेडडं। 25 तदा यीशुः कथितवान् अडमेव उत्थापयिता ञ्वयिता य यः कश्चन मधि विश्वसिति स मृत्वापि ञ्विष्यति; 26 यः कश्चन य ञ्ववन् मधि विश्वसिति स कदापि न मरिष्यति, अस्यां कथायां किं विश्वसिधि? (माेन 9:16) 27 सावदत् प्रभो यस्यावतरणोपेक्षास्ति भवान् सभेवाभिषिक्त एश्वरपुत्र एति विश्वसिमि। 28 एति कथां कथयित्वा सा गत्वा स्वां भगिनीं मरियमं गुप्तमाडूय व्याडरत् गुरुरुपतिष्ठति त्वामाडूयति य। 29 कथामिमां श्रुत्वा सा तूर्णम् उत्थाय तस्य समीपम् अगच्छत्। 30 यीशु ग्राममध्यं न प्रविश्य यत्र मर्था तं साक्षाद् अकरोत् तत्र स्थितवान्। 31 ये यिड्रुदीया मरियमा साकं गृडे तिष्ठन्तस्ताम् असान्त्वयन ते तां क्षिप्रम् उत्थाय गच्छन्ति विलोक्य व्याडरन्, स श्मशाने रोदितुं याति, धल्पुक्त्वा ते तस्याः पश्चाद् अगच्छन्। 32 यत्र यीशुरतिष्ठत् तत्र मरियम् उपस्था य तं दृष्ट्वा तस्य यरणयोः पतित्वा व्याडरत् हे प्रभो यद्दि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता नामरिष्यत्। 33 यीशुस्तां तस्याः सज्जिनो यिड्रुदीयाश्च रुदतो विलोक्य शोकार्तः सन् दीर्घ निश्वस्य कथितवान् तं कुत्रास्थापयत? 34 ते व्याडरन्, हे प्रभो भवान् आगत्य पश्यतु। 35 यीशुना कन्दिंतं। 36 अतभेव यिड्रुदीया अवदन्, पश्यतायं तस्मिन् किदृग् अप्रियत। 37 तेषां केसिद् अवदन् योन्धाय यक्षुषी दत्तवान् स किम् अस्य मृत्युं निवारयितुं नाशक्योत? 38 ततो यीशुः पुनरन्तर्दीर्घ निश्वस्य श्मशानान्तिक्म अगच्छत्। तत् श्मशानम् अेकं गह्वरं तन्मुपे पाषाण अेक आसीत्। 39 तदा यीशुरवदद् अेनं पाषाणम् अपसारयत, ततः प्रमीतस्य भगिनी मर्थावदत् प्रभो, अधुना तत्र दुर्गन्धो ञ्गतः, यतोध यत्वारि दिनानि श्मशाने स तिष्ठति। 40 तदा यीशुरवादीत्, यद्दि विश्वसिधि तर्डीश्वरस्य मडिमप्रकाशं द्रक्ष्यसि कथामिमां किं तुभ्यं नाकथयं? 41 तदा मृतस्य श्मशानात् पाषाणोडपसारिते यीशुर्द्वयं पश्यन् अकथयत्, हे पित मम नेवेसनम् अशृणोः कारणाडस्मात् त्वां धन्यं वदामि। 42 त्वं सततं शृणोषि तदप्यडं ञ्जानामि, किन्तु त्वं मां यत् प्रैरयस्तद् यथास्मिन् स्थाने स्थिता लोका विश्वसन्ति तदर्थम् एडं वाक्यं वदामि। 43 धर्मां कथां कथयित्वा स प्रोत्थैराह्वयत्, हे धलियासर् बडिरागच्छ। 44 ततः स प्रमीतः श्मशानवस्त्रैर् बद्धस्तपादी

गात्रमार्जनवाससा बद्धमुभश्च बडिरागच्छत्। यीशुरुदितवान् बन्धनानि भोगयित्वा त्यज्जतेनं। 45 मरियमः समीपम् आगता ये यिड्रुदीयलोकास्तदा यीशोरेतत् कर्मापश्यन् तेषां बडवो व्यश्वसन्, 46 किन्तु केसिदन्थे किड्रुशिनां समीपं गत्वा यीशोरेतस्य कर्माणो वार्ताम् अवदन्। 47 ततः परं प्रधानयाजकाः किड्रुशिनाश्च सत्मां कृत्वा व्याडरन् वयं किं कुर्मः? अेष मानवो बडून्थाश्चर्यकर्माणि करोति। 48 यदीदृशं कर्म कर्तुं न वारयामस्तर्हि सर्वे लोकास्तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति रोमिलोकाश्चागत्यास्माकम् अनया राजधान्या साद्दं राज्ज्यम् आछेत्यन्ति। 49 तदा तेषां कियडानामा यस्तस्मिन् वत्सरे मडायाजकपडे न्ययुज्यत स प्रत्यवदद् यूयं किमपि न ञ्जानीथ; 50 समग्रदेशस्य विनाशतोपि सर्वलोकार्थम् अेकस्य ञ्जनस्य मरणम् अस्माकं मड्रुलहेतुकम् अेतस्य विवेयनामपि न कुरुथ। 51 अेतां कथां स निजबुद्दधा व्याडरद् एति न, 52 किन्तु यीशुस्तदेशीयानां कारणात् प्राणान् त्यक्षति, दिशि दिशि विकीर्णान् एश्वरस्य सन्तानान् संगृह्णैकज्जतिं करिष्यति य, तस्मिन् वत्सरे कियड्वा मडायाजकवपडे नियुक्तः सन् एडं भविष्यद्वाक्यं कथितवान्। 53 तदिनमारभ्य ते कथं तं डन्तुं शक्युवन्तीति मन्त्राणां कर्तुं प्रारेभिरे। 54 अतभेव यिड्रुदीयानां मध्ये यीशुः सप्रकाशं गमनागमने अकृत्वा तस्माद् गत्वा प्रान्तरस्य समीपस्थाधिप्रदेशस्येड्वायिम् नाग्नि नगरे शिष्यैः साकं कालं यापयितुं प्रारेभे। 55 अनन्तरं यिड्रुदीयानां निस्तारोत्सवे निकटवर्तिनि सति तद्दुत्सवात् पूर्वं स्वान् शुथीन् कर्तुं बडवो ञ्जना ग्रामेभ्यो यिड्रुशालम् नगरम् आगच्छन्, 56 यीशोरन्वेषणं कृत्वा मन्दिरे एड्वायमानाः सन्तः परस्परं व्याडरन्, युष्माकं कीदृशो बोधो ञ्जायते? स किम् उत्सवेडस्मिन् अत्रागमिष्यति? 57 स य कुत्रास्ति यधेतत् कश्चिद् वेति तर्हि दशयतु प्रधानयाजकाः किड्रुशिनाश्च तं धर्तुं पूर्वंम् धमाम् आडां प्रायारयन्।

12 निस्तारोत्सवात् पूर्वं दिनषट्के स्थिते यीशु र्थं प्रमीतम् धलियासर्ं श्मशानाद् उडस्थापरत् तस्य निवासस्थानं बैथनियाग्रामम् आगच्छत्। 2 तत्र तदर्थं रज्ज्यां भोञ्जे कृते मर्था पर्यवेषयद् धलियासर् य तस्य सज्जिभिः साद्दं भोञ्जनासन् उपाविशत्। 3 तदा मरियम् अर्द्धसेटकं बडून्तुं ञ्जटांसीयं तैलम् आनीय यीशोश्चरणयोर् मर्दयित्वा निजकेश मर्दुम् आरभत; तदा तैलस्य परिमलेन गृडम् आमोदितम् अभवत्। 4 यः शिमोनः पुत्र रिष्रियतोथीयो यिड्रुदानामा यीशुं परकरेण समर्पयिष्यति स शिष्यस्तदा कथितवान्, 5 अेततैलं त्रिभिः शते मुद्रापडे विंकीतं सद् दरिद्रेभ्यः कुतो नादीयत? 6 स दरिद्रलोकार्थम् अयिन्तयद् एति न, किन्तु स यौर अेवं तन्किडे मुद्रासम्पुडकस्थित्या तन्मध्ये यदतिष्ठत् तदपाडरत् तस्मात् कारणाद् धर्मां कथामकथयत्। 7 तदा यीशुरकथयद् अेनां मा वारय सा मम श्मशानस्थापनिदार्थं तदरक्षयत्। 8 दरिद्रा युष्माकं सन्निधौ सर्वदा तिष्ठन्ति किन्त्वंडं सर्वदा युष्माकं सन्निधौ न तिष्ठामि। 9 ततः परं यीशुस्तत्रास्तीति वार्तां श्रुत्वा बडवो यिड्रुदीयास्तं श्मशानादुत्थापितम् धलियासर्चद्रं द्रुं तत् स्थानम् आगच्छन्। 10 तदा प्रधानयाजकास्तम् धलियासर्मपि संडन्तुम् अमन्त्रयन्; 11 यतस्तेन बडवो यिड्रुदीया गत्वा यीशौ व्यश्वसन्। 12 अनन्तरं यीशु यिड्रुशालम् नगरम् आगच्छतीति वार्तां श्रुत्वा परेडडनि उत्सवागता बडवो लोकाः 13 ञ्जर्जूरपत्राधानीय तं साक्षात् कर्तुं बडिरागत्य ञ्जय ञ्जयेति वायं प्रोत्थै र्वकतुम् आरभन्त, उन्थायेलो थो राजा परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्यः। 14 तदा "हे सियोनः कन्थे मा लैषीः पश्यायं तव राजा

गर्हमशावकम् आरुह्यागच्छति" 15 एति शास्त्रीयवयनानुसारेण यीशुरेकं युवगर्हमं प्राप्य तदुपपर्यारोहत्। 16 अस्याः घटनायास्तात्पर्यं शिष्याः प्रथमं नाबुध्यन्त, किन्तु यीशो मडिमानं प्राप्ते सति वाक्यमिदं तस्मिन् अकथ्यत लोकाश्च तत्रप्रतीत्यम् अकुर्वन्। एति ते स्मृतवन्तः। 17 स एलियासंरं श्मशानाद् आगन्तुम् आह्वतवान् श्मशानाञ्च उदस्थापयत् ये ये लोकास्तत्कर्म साक्षाद् अपश्यन् ते प्रमाणां दातुम् आरभन्त। 18 स अतोदाशम् अद्भुतं कर्मकरोत् तस्य जनश्रुते लोकास्तं साक्षात् कर्तुम् आगच्छन्। 19 ततः किंरुशिनः परस्परं वक्तुम् आरभन्त युष्माकं सर्व्याश्रेशा वृथा जाताः, एति किं यूयं न बुध्यध्वे? पश्यत सर्व्ये लोकास्तस्य पश्चाद्भर्त्सिनोभवन्। 20 भजनं कर्तुम् उत्सवगतानां लोकानां कतिपया जना अन्यदेशीया आसन्, 21 ते गाळीलीयबैत्सेदानिवासिनः द्विविपस्य समीपम् आगत्य व्याडस्न् हे मडेच्छ वयं यीशुं द्रष्टुम् इच्छामः। 22 ततः द्विविपो गत्वा आन्ययम् अवदत् पश्चाद् आन्द्रियद्विविपो यीशवे वार्ताम् अकथयत्। 23 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् मानवसुतस्य मडिमप्राप्तिसमय उपस्थितः। 24 अहं युष्मान्तियथार्थं वदामि, धान्यबीजं मृत्तिकायां पतित्वा यदि न मृथते तर्ह्येकाकी तिष्ठति किन्तु यदि मृथते तर्हि बहुगुणं इलं इलति। 25 यो जने निजप्राणान् प्रियान् जानाति स तान् डारयिष्यति किन्तु ये जने एडलोकं निजप्राणान् अप्रियान् जानाति सेनन्तायुः प्राप्नुं तान् रक्षिष्यति। (aiōnios g166) 26 कश्चिद् यदि मम सेवको भवितुं वागच्छति तर्हि स मम पश्चाद्गामी भवतु, तस्माद् अहं यत्र तिष्ठामि मम सेवकेपि तत्र स्थास्यति; यो जनो मां सेवते मम पितापि तं सम्भस्यते। 27 साम्प्रतं मम प्राणा व्याडुला भवन्ति, तस्माद् हे पितर अतस्मात् समयान् मां रक्ष, इत्यहं किं प्रार्थयिष्ये? किन्त्वडम् अतस्मयार्थम् अवतीर्णवान्। 28 हे पितः स्वनाम्नो मडिमानं प्रकाशय; तनैव स्वनाम्नो मडिमानम् अहं प्रकाशयं पुनरपि प्रकाशयिष्यामि, अेषा गगणीया वाशी तस्मिन् समयेडजायत। 29 तत्रश्रुत्वा समीपस्थलोकानां केचिद् अवदन् मेधोडगुञ्जुत्, केचिद् अवदन् स्वर्गीयदूतोडनेन सह कथामयकथत्। 30 तदा यीशुः प्रत्यवादीत्, मर्ह्यं शब्दोयं नाभूत् युष्मदर्थमेवाभूत्। 31 अधुना जगतोस्य विचारः सम्पत्स्यते, अधुनास्य जगतः पती राज्यात् अ्योष्यति। 32 यधए पृथिव्या डार्ह्व्ये प्रोत्थापितोस्मि तर्हि सर्व्यान् मानवान् स्वसमीपम् आडर्षिष्यामि। 33 कथं तस्य मृति भविष्यति, अेतद् बोधयितुं स एमां कथाम् अकथयत्। 34 तदा लोका अकथयन् सोमिषिक्तः सर्व्यदा तिष्ठतीति व्यवस्थाग्रथे श्रुतम् अस्माभिः, तर्हि मनुष्यपुत्रः प्रोत्थापितो भविष्यतीति वाक्यं कथं वदसि? मनुष्यपुत्रोयं कः? (aiōn g165) 35 तदा यीशुरकथायद् युष्माभिः साद्दम् अल्पदिनानि ज्योतिरारस्ते, यथा युष्मान् अन्धकारो नारुणायति तदर्थं यावत्कावं युष्माभिः साद्दं ज्योतिस्तिष्ठति तावत्कावं गरुणत; यो जनोडन्धकारे गरुणत स कुत्र यातीति न जानाति। 36 अतअवे यावत्कावं युष्माकं निकटे ज्योतिरारस्ते तावत्कावं ज्योतीरुपसन्ताना भवितुं ज्योतिषि विश्वसित; एमां कथां कथयित्वा यीशुः प्रस्थाप्य तेष्यः स्वं गुप्तवान्। 37 यधपि यीशुस्तेषां समक्षम् अतोवदाश्रयं कर्माणि कृतवान् तथापि ते तस्मिन् न व्यश्वसन्। 38 अतअवे कः प्रत्येति सुसंवाहं परेशास्मत् प्रचारितं? प्रकाशते परेशस्य डस्तः कस्य य सन्निधौ? विशयिभविष्यद्वादिना यदेतद् वाक्यमुक्तं तत् सड्वम् अभवत्। 39 ते प्रत्येत् नानशुडुवन् तस्मिन् विशयिभविष्यद्वादि पुनरवादीद्, 40 यदा, "ते नयनैर्न पश्यन्ति बुद्धिभिश्च न बुध्यन्ते ते र्मनःसु परिवर्त्तितेषु य तानहं यथा स्वस्थान् न करोमि तथा स तेषां

लोयनान्यन्धानि कृत्वा तेषामन्तःकरणाणि गाढानि करिष्यति। " 41 विशयियो यदा यीशो मडिमानं विलोक्य तस्मिन् कथामकथयत् तदा भविष्यद्वाक्यम् एदृशं प्रकाशयत्। 42 तथाप्यधिपतिनां भवडवस्तस्मिन् प्रत्यायन्। किन्तु किंरुशिनस्तान् भजनगृह्णद् दूरीकुर्वन्तीति लयात् ते तं न स्वीकृतवन्तः। 43 यत एश्वरस्य प्रशंसातो मानवानां प्रशंसायां तेडप्रियन्त। 44 तदा यीशुरुच्येःकारम् अकथयद् यो जनो मधि विश्वसिति स केवलं मधि विश्वसितीति न, स मत्तेरेडपि विश्वसिति। 45 यो जनो मां पश्यति स मत्तेरेडमपि पश्यति। 46 यो जनो मां प्रत्येति स यथान्यकारे न तिष्ठति तदर्थम् अहं ज्योतिःस्वरूपो भूत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्। 47 मम कथां श्रुत्वा यदि कश्चिन् न विश्वसिति तर्हि तमहं दोषिणं न करोमि, यतो हेतो जगतो जनानां दोषान् निश्चितान् कर्तुं नागत्य तान् परियातुम् आगतोस्मि। 48 यः कश्चिन् मां न श्रद्दाय मम कथं न गृह्णाति, अन्यस्तं दोषिणं करिष्यति वस्तुतस्तु यां कथामडम् अयकथं सा कथा यरमेडन्दि तं दोषिणं करिष्यति। 49 यतो हेतोरेड स्वतः किमपि न कथयामि, किं किं मया कथयितव्यं किं समुपटेष्टयञ्च एति मत्तेरेयिता पिता मामाज्ञापयत्। 50 तस्य साज्ञा अनन्तायुरित्यहं जानामि, अतअवेवाहं यत् कथयामि तत् पिता यथाज्ञापयत् तथैव कथयाम्यडम्। (aiōnios g166)

13 निस्तारोत्सवस्य किञ्चित्कालात् पूर्व्यं पृथिव्याः पितुः समीपगमनस्य समयः सन्निडर्षोभूद् एति ज्ञात्वा यीशुरप्रथमाद् येषु जगत्प्रवासिष्यात्मीयलोकेषु प्रेम करोति स्म तेषु शेषं यावत् प्रेम कृतवान्। 2 पिता तस्य डस्ते सर्व्यं समर्पितवान् स्वयम् एश्वरस्य समीपाद् आगच्छद् एश्वरस्य समीपं यास्यति य, सर्व्याण्येतानि ज्ञात्वा रज्ज्यां भोजने सम्पूर्णे सति, 3 यदा शैतान् तं परडस्तेषु समर्पयितुं शिमोनः पुत्रस्य एङ्कारियोतिस्य थिडूदा अन्तःकरणे कुपवृत्तिं समर्पयत्, 4 तदा यीशु भोजनासनाद् उत्थाय गात्रवस्त्रं भोययित्वा गात्रमार्जनवस्त्रं गृहीत्वा तेन स्वकटिम् अभध्नात्, 5 पश्चाद् अेकपात्रे जलम् अभिषिच्य शिष्याणां पादान् प्रक्षाल्य तेन कटिभद्गात्रमार्जनवाससा माडूर् प्रारभत। 6 ततः शिमोन्पितरस्य समीपमागते स उक्तवान् हे प्रभो भवान् किं मम पादौ प्रक्षालयिष्यति? 7 यीशुरुदितवान् अहं यत् करोमि तत् सम्प्रति न जानासि किन्तु पश्चाज् ज्ञास्यसि। 8 ततः पितरः कथितवान् भवान् कदापि मम पादौ न प्रक्षालयिष्यति। यीशुरकथयद् यदि त्वां न प्रक्षालये तर्हि मधि तव कोप्यंशो नास्ति। (aiōn g165) 9 तदा शिमोन्पितरः कथितवान् हे प्रभो तर्हि केवलपादौ न, मम डस्तौ शिरश्च प्रक्षालयतु। 10 ततो यीशुरवदद् यो जनो धीतस्तस्य सर्व्याङ्गपरिष्कृतत्वात् पादौ विनान्याङ्गस्य प्रक्षालनापेक्षा नास्ति। यूयं परिष्कृता एति सत्यं किन्तु न सर्व्ये, 11 यतो यो जनस्तं परडरेषु समर्पयिष्यति तं स ज्ञातवान्; अतअवे यूयं सर्व्ये न परिष्कृता एमां कथां कथितवान्। 12 इत्यं यीशुस्तेषां पादान् प्रक्षाल्य वस्त्रं परिधायासने समुपविश्य कथितवान् अहं युष्मान् प्रति किं कर्माकार्षं जानीथ? 13 यूयं मां गुरुं प्रभुञ्च वदथ तत् सत्यमेव वदथ यतोहं सअवे भवामि। 14 यधहं प्रभुं गुरुञ्च सन् युष्माकं पादान् प्रक्षालितवान् तर्हि युष्माकमपि परस्परं पादप्रक्षालनम् उचितम्। 15 अहं युष्मान् प्रति यथा व्यवडरं युष्मान् तथा व्यवहर्त्तुम् अेकं पन्थानं दर्शितवान्। 16 अहं युष्मान्तियथार्थं वदामि, प्रभो दासो न मडान् प्रेरकास्य प्रेरितो न मडान्। 17 एमां कथां विदित्वा यदि तदनुसारतः कर्माणि कुरुथ तर्हि यूयं धन्या भविष्यथ। 18 सर्व्येषु युष्मासु कथामिमां कथयामि एति

न, ये मम मनोनीतास्तानां जानामि, किन्तु मम लक्ष्याणि यो भुङ्क्ते मत्प्राणप्रातिकूल्यतः | उत्थापयति पादस्य मूलं स ओष मानवः | यदेतद् धर्मपुरतकस्य वयनं तदनुसारेणवश्यं घटिष्यते | 19 अहं स जन एत्यत्र यथा युष्माकं विश्वासो जायते तदर्थं अतादृशघटनात् पूर्वम् अहमिदानीं युष्मत्समकथयाम् | 20 अहं युष्मानतीव यथार्थं वदामि, मया प्रेरितं जनं यो गृह्णाति स मामेव गृह्णाति यश्च मां गृह्णाति स मत्प्रेरकं गृह्णाति | 21 अतो कथां कथयित्वा यीशुः दुःखी सन् प्रमाणां दत्त्वा कथितवान् अहं युष्मानतियथार्थं वदामि युष्माकम् अहो जनो मां परकुरेभु समर्पयिष्यति | 22 ततः स कमुद्दिश्य कथामेतां कथितवान् एत्यत्र सन्दिग्धाः शिष्याः परस्परं मुग्धमालोकयितुं प्रारभन्त | 23 तस्मिन् समये यीशुः यस्मिन् अप्रीयत स शिष्यस्तस्य वक्षःस्थलम् अवालम्बत | 24 शिमान्पितरस्तं सङ्केतेनावदत्, अयं कमुद्दिश्य कथामेताम् कथयतीति पृच्छ | 25 तदा स यीशो वक्षःस्थलम् अवलम्ब्य पृष्ठवान्, हे प्रभो स जनः कः? 26 ततो यीशुः प्रत्यवदत् अहं कमुद्दिश्यं पूषं मज्जयित्वा यस्मै दास्यामि सञ्जये सः; पश्चात् पूषभाण्डमेकं मज्जयित्वा शिमोनः पुत्राय एष्करियोतीयाय यिहुँदं दत्तवान् | 27 तस्मिन् दत्ते सति शैतान् तमाग्रयत; तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं यत् करिष्यसि तत् क्षिप्रं कुरु | 28 किन्तु स येनाशयेन तां कथामकथयत् तम् उपविष्टलोकानां कोपि नाभुध्यत; 29 किन्तु यिहुँदाः समीपे मुद्रासम्पुटकस्थितेः केसिद् एत्यम् अभुध्यन्त पार्वीणासाहानार्थं किमपि द्रव्यं केतुं वा दरिद्रेभ्यः किञ्चिद् वितरितुं कथितवान् | 30 तदा पूषभाण्डत्रयं परं स तूर्णं बहिर्गच्छत्; रात्रिश्च समुपस्थिता | 31 यिहुँदे बहिर्गते यीशुरकथयद् एदानीं मानवसुतस्य महिमा प्रकाशते तेनेश्वरस्यापि महिमा प्रकाशते | 32 यद्दि तेनेश्वरस्य महिमा प्रकाशते तर्दश्वरोपि स्वेन तस्य महिमानं प्रकाशयिष्यति तूर्णमेव प्रकाशयिष्यति | 33 हे वत्सा अहं युष्माभिः साद्दं किञ्चित्कालमात्रम् आसे, ततः परं मां मृगयिष्यध्वे किन्त्वहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं यूयं गन्तुं न शक्यथ, यामिमां कथां यिहुँदीयेभ्यः कथितवान् तथाधुना युष्मत्समपि कथयामि | 34 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परम् तथैव प्रीयध्वं, युष्मान् एमां नवीनाम् आजाम् आदिशामि | 35 तेनैव यद्दि परस्परं प्रीयध्वे तर्दि लक्षणेनानेन यूयं मम शिष्या एति सर्व्वे ज्ञातुं शक्यन्ति | 36 शिमोनपितरः पृष्ठवान् हे प्रभो भवान् कुत्र यास्यति? ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं साम्प्रतं मम पश्चाद् गन्तुं न शक्नोषि किन्तु पश्चाद् गमिष्यसि | 37 तदा पितरः प्रत्युद्दिष्टवान्, हे प्रभो साम्प्रतं कुतो हेतोस्तव पश्चाद् गन्तुं न शक्नोमि? त्वदर्थं प्राणान् दातुं शक्नोमि | 38 ततो यीशुः प्रत्युक्तवान् मन्निमित्तं किं प्राणान् दातुं शक्नोषि? त्वामहं यथार्थं वदामि, कुक्कुटरवणात् पूर्व्वं त्वं त्रि मां अपहोष्यसे |

14 मनोदुःखिनो मा भूतः; एश्वरे विश्वसित मयि य विश्वसित |
 2 मम पितु गृहे बहूनि वासस्थानि सन्ति नो येत् पूर्व्वं युष्मान् अज्ञापयिष्यं युष्मदर्थं स्थानं सज्जयितुं गच्छामि | 3 यद्दि गत्वाहं युष्मन्निमित्तं स्थानं सज्जयामि तर्दि पनरागत्य युष्मान् स्वसमीपं नेष्यामि, ततो यत्राहं तिष्ठामि तत्र यूयमपि स्थास्यथ | 4 अहं यत्स्थानं ब्रजामि तत्स्थानं यूयं जानीथ तस्य पन्थानमपि जानीथ | 5 तदा थोमा अवदत्, हे प्रभो भवान् कुत्र याति तद्वयं न जानीमः, तर्दि कथं पन्थानं ज्ञातुं शक्नुमः? 6 यीशुरकथयद् अहमेव सत्यञ्जनवपुषो मया न गन्ता कोपि पितुः समीपं गन्तुं न शक्नोति | 7 यद्दि माम् अज्ञास्यत तर्दि मम

पितरमध्यज्ञास्यत किन्त्वधुनातस्तं जानीथ पश्यथ य | 8 तदा द्विलिपः कथितवान्, हे प्रभो पितरं दर्शय तस्मादस्माकं यथेष्टं भविष्यति | 9 ततो यीशुः प्रत्यावादीत्, हे द्विलिप युष्माभिः साद्दं अतावद्दिनानि स्थितमपि मां किं न प्रत्यभिजानासि? यो जनो माम् अपश्यत् स पितरमध्यपश्यत् तर्दि पितरम् अस्मान् दर्शयति कथां कथं कथयसि? 10 अहं पितरि तिष्ठामि पिता मयि तिष्ठतीति किं त्वं न प्रत्यभि? अहं यद्द्वयं वदामि तत् स्वतो न वदामि किन्तु यः पिता मयि विराजते स अवे सर्व्वकर्म्मार्णि करति | 11 अतएव पितर्यहं तिष्ठामि पिता य मयि तिष्ठति ममास्यां कथायां प्रत्ययं कुरुत, नो येत् कर्म्महेतोः प्रत्ययं कुरुत | 12 अहं युष्मानतियथार्थं वदामि, यो जनो मयि विश्वसिति सोऽहमेव कर्म्मार्णि करिष्यति वरं ततोपि महत्कर्म्मार्णि करिष्यति यतो हेतोरहं पितुः समीपं गच्छामि | 13 यथा पुत्रेण पितु मर्दिमा प्रकाशते तदर्थं मम नाम प्रीयथ यत् प्रार्थयिष्यध्वे तत् सङ्कलं करिष्यामि | 14 यद्दि मम नाम्ना यत् किञ्चिद् यायध्वे तर्दि तदहं साधयिष्यामि | 15 यद्दि मयि प्रीयध्वे तर्दि ममाज्ञाः समाचरत | 16 ततो मया पितुः समीपे प्रार्थिते पिता निरन्तरं युष्माभिः साद्दं स्थातुम् एतदभेकं सदाभम् अर्थात् सत्यमयम् आत्मानं युष्माकं निकटं प्रेषयिष्यति | (aigōn g165) 17 अतज्जगतो लोकास्तं त्रडीतुं न शक्नुवन्ति यतस्ते तं नापश्यन् नाजन्तश्च किन्तु यूयं जानीथ यतो हेतोः स युष्माकमन्तं निर्वसति युष्माकं मध्ये स्थास्यति य | 18 अहं युष्मान् अनाथान् कृत्वा न यास्यामि पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि | 19 किञ्चालारत् परम् अस्य जगतो लोका मां पुन न द्रक्ष्यन्ति किन्तु यूयं द्रक्ष्यथ; अहं ञ्चिविष्यामि तस्मात् कारणाद् यूयमपि ञ्चिविष्यथ | 20 पितर्यहं मस्मि मयि य यूयं स्थ, तथाहं युष्मास्वस्मि तदपि तदा ज्ञास्यथ | 21 यो जनो ममाज्ञा गृहीत्वा ता आचरति सञ्जये मयि प्रीयते; यो जनश्च मयि प्रीयते सञ्जये मम पितुः प्रियपात्रं भविष्यति, तथाहमपि तस्मिन् प्रीत्वा तस्मै स्वं प्रकाशयिष्यामि | 22 तदा एष्करियोतीयाद् अन्यो यिहुँदास्तमवदत्, हे प्रभो भवान् जगतो लोकानां सन्निधी प्रकाशितो न भूत्वास्माकं सन्निधी कुतः प्रकाशितो भविष्यति? 23 ततो यीशुः प्रत्युद्दिष्टवान्, यो जनो मयि प्रीयते स ममाज्ञा अपि गृह्णाति, तेन मम पितापि तस्मिन् प्रेष्यते, आवाञ्च तन्किटमागत्य तेन सह निवत्स्यावः | 24 यो जनो मयि न प्रीयते स मम कथा अपि न गृह्णाति पुनश्च यामिमां कथां यूयं शृणुथ सा कथा केवलस्य मम न किन्तु मम प्रेरको यः पिता तस्यापि कथा | 25 एदानीं युष्माकं निकटे विधमानोहम् अताः सकलाः कथाः कथयामि | 26 किन्त्वतः परं पित्रा यः सहायोडर्थात् पवित्र आत्मा मम नाम्नि प्रेरयिष्यति स सर्व्वं शिक्षयित्वा मयोक्तः समस्ताः कथा युष्मान् स्मारयिष्यति | 27 अहं युष्माकं निकटे शान्तिं स्थापयित्वा यामि, निजां शान्तिं युष्मत्सं ददामि, जगतो लोका यथा ददाति तथाहं न ददामि; युष्माकम् अन्तःकरणानि दुःखितानि भूतानि य न भवन्तु | 28 अहं गत्वा पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि मयोक्तं वाक्यमिदं यूयम् अश्रीष्ट; यद्दि मध्यप्रेष्यध्वं तर्दाहं पितुः समीपं गच्छामि ममास्यां कथायां यूयम् अह्नादिष्यध्वं यतो मम पिता मनोपि मदान् | 29 तस्या घटनायाः समये यथा युष्माकं ब्रह्मा जायते तदर्थम् अहं तस्या घटनायाः पूर्व्वम् एदानीं युष्मान् अतो वार्ता वदामि | 30 एतः परं युष्माभिः सह मम बहव आलापा न भविष्यन्ति यतः कारणाद् अतस्य जगतः पतिरागच्छति किन्तु मया सह तस्य कोपि सम्बन्धो नास्ति | 31 अहं पितरि प्रेम करोमि तथा पितु विधिवत् कर्म्मार्णि करोमीति येन जगतो लोका जानन्ति तदर्थम् उत्तिष्ठत वयं स्थानादस्माद् गच्छामि |

15 अहं सत्यद्राक्षालतास्वर्णपो मम पिता तूधानपरिचारकस्वर्णपुत्र |
 2 मम यासु शाष्वासु इलानि न भवन्ति ताः स छिनन्ति तथा
 इलवत्यः शाष्वा यथाघिकइलानि इलन्ति तदर्थं ताः परिष्करोति | 3
 धदानीं मयोक्तोपदेशेन यूयं परिष्कृताः | 4 अतः कारणात् मयि तिष्ठत
 तेनाहमपि युष्मासु तिष्ठामि, यतो हेतो द्राक्षालतायाम् असंलग्ना शाष्वा
 यथा इलवती भवितुं न शक्नोति तथा यूयमपि मय्यतिष्ठन्तः इलवन्तो
 भवितुं न शक्नुथ | 5 अहं द्राक्षालतास्वर्णपो यूयञ्च शाष्वास्वर्णपोः; यो
 ज्ञो मयि तिष्ठति यत्र याहं तिष्ठामि, स प्रयूरइलैः इलवान् भवति, किन्तु
 मां विना यूयं किमपि कर्तुं न शक्नुथ | 6 यः कश्चिन् मयि न तिष्ठति स
 शुष्काभवेन बहिर्निक्षिप्यते लोकाश्च ता आहृत्य वह्नौ निक्षिप्ये दाडयन्ति |
 7 यदि यूयं मयि तिष्ठथ मम कथा य युष्मासु तिष्ठति तर्हि यद् वाञ्छित्वा
 याचिष्यध्वे युष्माकं तदेव सङ्गं भविष्यति | 8 यदि यूयं प्रयूरइलवन्तो
 भवथ तर्हि तद्गारा मम पितुर्भङ्गिमा प्रकाशयिष्यते तथा यूयं मम शिष्या
 एति परिक्षायिष्यध्वे | 9 पिता यथा मयि प्रीतवान् अहमपि युष्मासु तथा
 प्रीतवान् अतो हेतो यूयं निरन्तरं मम प्रेमपात्राणि भूत्वा तिष्ठत | 10
 अहं यथा पितुराज्ञा गृहीत्वा तस्य प्रेमभाजनं तिष्ठामि तथैव यूयमपि
 यदि ममाज्ञा गृह्णीथ तर्हि मम प्रेमभाजनानि स्थास्यथ | 11 युष्मन्मितं
 मम य आह्लादः स यथा चिरं तिष्ठति युष्माकम् आनन्दश्च यथा पूर्यते
 तदर्थं युष्मभ्यम् अंताः कथा अत्रकथम् | 12 अहं युष्मासु यथा प्रीये
 यूयमपि परस्परं तथा प्रीयध्वम् अेषा ममाज्ञा | 13 मित्राणां कारणात्
 स्वप्राणदानपर्यन्तं यत् प्रेम तस्मान् मलाप्रेम कस्यापि नास्ति | 14 अहं
 यद्दृष्ट्वा आदिशामि तत्तदेव यदि यूयम् आरयत तर्हि यूयमेव मम मित्राणि |
 15 अधारभ्य युष्मान् दासान् न वदिष्यामि यत् प्रभु र्यत् करोति दासस्तद् न
 जानाति; किन्तु पितुः समीपं यद्दृष्ट्वा अश्लाघं तत् सर्वं यूष्मान् अज्ञापयम्
 तत्कारणाद् युष्मान् मित्राणि प्रोक्तवान् | 16 यूयं मां रोषितवन्त एति न,
 किन्त्वहमेव युष्मान् रोषितवान् यूयं गत्वा यथा इलान्युत्पादयथ तानि
 इलानि याक्षयाणि भवन्ति, तदर्थं युष्मान् न्यञ्जुनञ्च तस्मान् मम नाम
 प्रोच्य पितरं यत् किञ्चिद् याचिष्यध्वे तदेव स युष्मभ्यं दास्यति | 17
 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहम् एत्याज्ञापयामि | 18 जगतो लोके युष्मासु
 ऋतीयितेषु ते पूर्वं मामेवार्तीयन्त एति यूयं जनीथ | 19 यदि यूयं जगतो
 लोका अभविष्यत तर्हि जगतो लोका युष्मान् आत्मीयान् भुङ्क्वामि
 किन्तु यूयं जगतो लोका न भवथ, अहं युष्मान् अस्माज्जगतोऽशोचयम्
 अतस्मात् कारणाज्जगतो लोका युष्मान् ऋतीयन्ते | 20 दासः प्रभो
 भङ्गान् न भवति ममैतत् पूर्वीयं वाक्यं स्मरत; ते यदि मामेवाताडयन्
 तर्हि युष्मानपि ताडयिष्यन्ति, यदि मम वाक्यं गृह्णीन्ति तर्हि युष्माकमपि
 वाक्यं त्राडीष्यन्ति | 21 किन्तु ते मम नामकारणाद् युष्मान् प्रति तादृशं
 व्यवहरिष्यन्ति यतो यो मां प्रेरितवान् तं ते न जानन्ति | 22 तेषां सन्निधिम्
 आगत्य यदहं नाकथयिष्यं तर्हि तेषां पापं नाभविष्यत् किन्त्वधुना तेषां
 पापमाच्छाद्यितुम् उपायो नास्ति | 23 यो ज्ञो माम् ऋतीयते स मम
 पितरमपि ऋतीयते | 24 यादृशानि कर्माणि केनापि कदापि नाक्रियन्त
 तादृशानि कर्माणि यदि तेषां साक्षाद् अहं नादरिष्यं तर्हि तेषां पापं
 नाभविष्यत् किन्त्वधुना ते दृष्ट्वापि मां मम पितरञ्चार्तीयन्त | 25 तस्मात्
 तेऽकारणं माम् ऋतीयन्ते यदेतद् वयनं तेषां शास्त्रे लिखितमास्ते तत्
 सङ्गम् अभवत् | 26 किन्तु पितुर्निर्गतं यं सहायमर्थत् सत्यमयम्
 आत्मानं पितुः समीपाद् युष्माकं समीपे प्रेषयिष्यामि स आगत्य मयि

प्रमाणं दास्यति | 27 यूयं प्रथममारभ्य मया साद्धं तिष्ठथ तस्माद्धेतो
 र्युयमपि प्रमाणं दास्यथ |

16 युष्माकं यथा वाधा न जायते तदर्थं युष्मान् अंतानि सर्ववाक्यानि
 व्याहृत् | 2 लोका युष्मान् भजन्गृह्येभ्यो दूरीकरिष्यन्ति तथा यस्मिन्
 समये युष्मान् इत्या एश्वरस्य तुष्टिं जनकं कर्म्मकुर्म्मं एति मंस्यन्ते स समय
 आगच्छन्ति | 3 ते पितरं मात्रं न जानन्ति, तस्माद् युष्मान् प्रतीदृशम्
 आचरिष्यन्ति | 4 अतो हेताः समये समुपस्थिते यथा मम कथा युष्माकं
 मनःसुः समुपस्थिते तदर्थं युष्माभ्यम् अंतां कथां कथयामि युष्माभिः
 साद्धम् अहं तिष्ठन् प्रथमं तां युष्मभ्यं नाकथयं | 5 साम्प्रतं स्वस्य प्रेरयितुः
 समीपं गच्छामि तथापि त्वं क्व गच्छसि कथामेतां युष्माकं कोपि मां न
 पृच्छति | 6 किन्तु मयोक्ताभिराभिः कथाभि र्युष्माकम् अन्तःकराणानि
 दुःभेन पूर्यान्त्यभवन् | 7 तथाप्यहं यथार्थं कथयामि मम गमनं युष्माकं
 हितार्थमेव, यतो हेतो गमने न कृते सहायो युष्माकं समीपं नागमिष्यति
 किन्तु यदि गच्छामि तर्हि युष्माकं समीपे तं प्रेषयिष्यामि | 8 ततः स
 आगत्य पापपुण्यदण्डेषु जगतो लोकाणां प्रबोधं जनयिष्यति | 9 ते मयि
 न विश्वसन्ति तस्माद्धेतोः पापप्रबोधं जनयिष्यति | 10 युष्माकम् अदृश्यः
 सन्नद्धं पितुः समीपं गच्छामि तस्माद् पुण्ये प्रबोधं जनयिष्यति | 11
 अंतज्जगतोऽधिपतिर्दण्डाणां प्राप्नोति तस्माद् दण्डे प्रबोधं जनयिष्यति |
 12 युष्मभ्यं कथयितुं ममानेकाः कथा आसते, ताः कथा एदानीं यूयं सोढुं
 न शक्नुथ; 13 किन्तु सत्यमय आत्मा यदा समागमिष्यति तदा सर्वं
 सत्यं युष्मान् नेष्यति, स स्वतः किमपि न वदिष्यति किन्तु यच्छोष्यति
 तदेव कथयित्वा भाविकार्यं युष्मान् ज्ञापयिष्यति | 14 मम भङ्गिमां
 प्रकाशयिष्यति यतो मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति | 15 पितु
 र्यद्दृष्ट्वा आस्ते तत् सर्वं मम तस्माद् कारणाद् अवादिषं स मदीयां कथां
 गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति | 16 कियत्कालात् परं यूयं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे
 किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽहं पितुः समीपं गच्छामि |
 17 ततः शिष्याणां कियन्तो जनाः परस्परं वदितुम् आरभन्त, कियत्कालात्
 परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽहं
 पितुः समीपं गच्छामि, एति यद् वाक्यम् अयं वदति तत् किं? 18 ततः
 कियत्कालात् परम् एति तस्य वाक्यं किं? तस्य वाक्यस्याभिप्रायं वयं बोद्धुं
 न शक्नुमस्तेरिति 19 निगदिते यीशुस्तेषां प्रश्नेच्छां ज्ञात्वा तेभ्योऽकथयत्
 कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे, किन्तु कियत्कालात् परं पून द्रष्टुं
 लप्स्यध्वे, यामिमां कथामकथयं तस्या अभिप्रायं किं यूयं परस्परं भृगयध्वे?
 20 युष्मानहम् अतियथार्थं वदामि यूयं क्ण्टिष्यथ विवलिष्यथ य, किन्तु
 जगतो लोका आनन्दिष्यन्ति; यूयं शोकाकुला भविष्यथ किन्तु शोकात् परं
 आनन्दयुक्ता भविष्यथ | 21 प्रसवकाल उपस्थिते नारी यथा प्रसववेदनया
 व्याकुला भवति किन्तु पुत्रे भूमिषे सति मनुष्यैको जन्मना नरलोके प्रविष्ट
 एत्यानन्दात् तस्यास्तत्सर्वं दुःखं मनसि न तिष्ठति, 22 तथा यूयमपि
 साम्प्रतं शोकाकुला भवथ किन्तु पुनरपि युष्मभ्यं दर्शनं दास्यामि तेन
 युष्माकम् अन्तःकराणानि सानन्धानि भविष्यन्ति, युष्माकं तम् आनन्दञ्च
 कोपि इत्तुं न शक्यति | 23 तस्मिन् दिवसे कामपि कथां मां न प्रक्ष्यथ |
 युष्मानहम् अतियथार्थं वदामि, मम नाम्ना यत् किञ्चिद् पितरं याचिष्यध्वे
 तदेव स दास्यति | 24 पूर्व्वं मम नाम्ना किमपि नायायध्वं, यायध्वं ततः
 प्रास्यथ तस्माद् युष्माकं सम्पूर्यान्तेनो जनयिष्यते | 25 उपमाकथाभिः
 सर्वार्थेयैतानि युष्मान् ज्ञापितवान् किन्तु यस्मिन् समये उपमया नोक्त्या

पितुः कथां स्पष्टं ज्ञापयिष्यामि समय अतादृश आगच्छति | 26 तदा मम नाम्ना प्रार्थयिष्यध्वे ऽहं युष्मन्निमित्तं पितरं विनोष्ये कथामिमां न वदामि; 27 यतो यूयं मयि प्रेम कुरुथ, तथाऽहम् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् इत्यपि प्रतीथ, तस्माद् कारणात् कारणात् पिता स्वयं युष्मासु प्रीयते | 28 पितुः समीपाज्जगद् आगतोस्मि जगत् परित्यज्य य पुनरपि पितुः समीपं गच्छामि | 29 तदा शिष्या अवदन्, हे प्रभो भवान् उपमया नोक्त्वाधुना स्पष्टं वदति | 30 भवान् सर्वज्ञः केनचित् पृष्टो भवितुमपि भवतः प्रयोजनं नास्तीत्यधुनास्माकं स्थिरज्ञानं ज्ञातं तस्माद् भवान् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् इत्यत्र वयं विश्वसिमः | 31 ततो यीशुः प्रत्यवादीद् एदानीं किं यूयं विश्वसिथ? 32 पश्यत सर्वे यूयं विकीर्णाः सन्तो माम् अेकाकिनं पीरत्यज्य स्वं स्वं स्थानं गमिष्यथ, अतादृशः समय आगच्छति वरं प्रायेणोपस्थितवान्; तथाच्यन्दं नैकाकी भवामि यतः पिता मया साद्गम्य आस्ते | 33 यथा मया युष्माकं शान्तिं र्जायते तदर्थम् अताः कथा युष्मभ्यम् अयकथं; अस्मिन् जगति युष्माकं क्लेशो घटिष्यते किन्त्वक्षोभा भवत यतो मया जगज्जितं |

17 ततः परं यीशुरेताः कथाः कथयित्वा स्वर्गं विदोऽयैतत् प्रार्थयत्, हे पितः समय उपस्थितवान्; यथा तव पुत्रस्तव मडिमानं प्रकाशयति तदर्थं त्वं निजपुत्रस्य मडिमानं प्रकाशय | 2 त्वं योल्लोकान् तस्य ऽस्ते समर्पितवान् स यथा तेभ्योऽनन्तायुः ईदति तदर्थं त्वं प्राणिमात्राणाम् अधिपतित्वभारं तस्मै दत्तवान् | (aiōnios g166) 3 उत्सवम् अद्वितीयः सत्य ईश्वरस्तवया प्रेरितश्च यीशुः श्रीष्ट अंतयोरुभयोः परियये प्रापेऽनन्तायुः भवति | (aiōnios g166) 4 त्वं यस्य कर्माणो भारं मह्यं दत्तवान्, तत् सम्भन्न् कृत्वा जगत्यस्मिन् तव मडिमानं प्रकाशयं | 5 अतएव हे पित जगत्याविधमाने त्वया सह तिष्ठतो मम यो मडिमासीत् सम्प्रति तव समीपे मां तं मडिमानं प्रापय | 6 अन्यथ्य त्वम् अंतज्जगतो याल्लोकान् मह्यम् अददा अहं तेभ्यस्तव नाम्नस्तत्त्वज्ञानम् अददां, ते तवैवासन्, त्वं तान् मह्यमददा; तस्मात्ते तवोपदेशम् अगृह्णन् | 7 त्वं मह्यं यत् किञ्चिद् अददास्तत्स्वयं त्वतो जायते इत्यधुनाजानन् | 8 मह्यं यमुपदेशम् अददा अहमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेषि तमगृह्णन् त्वत्तोऽं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य व्यश्वसन् | 9 तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते | 10 ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा ते र्भम मडिमा प्रकाशयते | 11 साम्प्रतम् अस्मिन् जगति ममावस्थितेः शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; हे पवित्र पितरावयो यैर्हकत्वमास्ते तथा तेषामप्येकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्ष | 12 यावन्ति दिनानि जगत्यस्मिन् तैः सडाहमासं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नाऽं रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्वान् अहमरक्ष, तेषां मध्ये केवलं विनाशपात्रं ङारितं तेन धर्मपुस्तकस्य वयनं प्रत्यक्षं भवति | 13 किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णान्दो भवति तदर्थमहं जगति तिष्ठन् अताः कथा अकथयम् | 14 तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सह यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सह तेषामपि सम्बन्धाभावाज्जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते | 15 त्वं जगतस्तान् गुडापोति न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षति प्रार्थयेऽहम् | 16 अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेषि जगत्सम्बन्धीया न भवन्ति | 17 तव सत्यकथया तान्

पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं | 18 त्वं यथा मां जगति प्रेरयस्तथाऽहमपि तान् जगति प्रेरयं | 19 तेषां ङितार्थं यथाऽं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेषि पवित्रीभवन्तु | 20 केवलं अतेषामर्थं प्रार्थयेऽहम् इति न किन्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामप्यर्थं प्रार्थयेऽहम् | 21 हे पितस्तेषां सर्वेषाम् अेकत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामप्यावयोरैकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् इति जगतो लोकाः प्रतियन्तु | 22 यथावयोरैकत्वं तथा तेषामप्येकत्वं भवतु तेष्वहं मयि य त्वम् इत्थं तेषां सम्पूर्णैकत्वं भवतु, त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वपि प्रीतवान् अंतधथा जगतो लोका जानन्ति 23 तदर्थं त्वं यं मडिमानं मह्यम् अददास्तं मडिमानम् अहमपि तेभ्यो दत्तवान् | 24 हे पित जगतो निर्माणात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं मडिमानं दत्तवान् मम तं मडिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं याल्लोकान् मह्यं दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेषि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममेषा वाग्छा | 25 हे यथार्थिक पित जगतो लोकेऽस्त्वय्यज्ञातेषि त्वामहं जाने त्वं मां प्रेरितवान् इतीमे शिष्या जानन्ति | 26 यथाऽं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नाम्नाऽं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि |

18 ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किदोन्नामकं स्रोत उत्तीर्य शिष्यैः सह तत्रत्योधानं प्राविशत् | 2 किन्तु विश्वासघातिविडूदास्तत् स्थानं परियीयते यतो यीशुः शिष्यैः साद्गं कदाचित् तत् स्थानम् अगच्छत् | 3 तदा स विडूदाः सैन्यगणं प्रधानयाजकान् किङ्गशिनाञ्च पदातिगणञ्च गृहीत्वा प्रदीपान् उल्लान् अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान् | 4 स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज् ज्ञात्वा यीशुरग्रेसरः सन् तान्पृच्छत् कं गवेषयथ? 5 ते प्रत्यवदन्, नासरतीयं यीशुः ततो यीशुरवादीद् अहमेव स; तैः सह विश्वासघाती विडूदाश्चातिष्ठत् | 6 तदाऽहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्य भूमौ पतिताः | 7 ततो यीशुः पुनरपि पृष्ठवान् कं गवेषयथ? ततस्ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुः | 8 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् अहमेव स एमं कथामयकथम्; यदि मामन्विच्छथ तर्हामान् गन्तुं मा वारयत | 9 इत्थं भूते मह्यं याल्लोकान् अददास्तेषाम् अेकमपि नादारयम् एमं यां कथां स स्वयमकथयत् सा कथा सकला जाता | 10 तदा शिमोन्पितरस्य निकटे ञ्ज्द्विस्थितेः स तं निष्कोषं कृत्वा मडायाजकस्य माल्भनामानं दासम् आलत्य तस्य दक्षिणकर्णं छिन्तवान् | 11 ततो यीशुः पितरम् अवदत्, ञ्ज् कोषे स्थापय मम पिता मह्यं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाऽं किं न पास्यामि? 12 तदा सैन्यगणः सेनापति र्गिडूदीयानां पदातयश्च यीशुं धृत्वा बद्ध्वा ङानन्नाम्नः कियङ्गाः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन् | 13 स कियङ्गास्तस्मिन् वत्सरे मडायाजत्वपदे नियुक्तः 14 सन् साधारणलोकानां मङ्गलार्थम् अेकजनस्य मरणमयितम् इति विडूदीयैः साद्गम्य अमन्त्रयत् | 15 तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य मडायाजकेन परिवित्तत्वात् स यीशुना सह मडायाजकस्याङ्गालिकां प्राविशत् | 16 किन्तु पितरो बहिर्द्वारस्य समीपेऽतिष्ठद् अतएव मडायाजकेन परिवित्तः स शिष्यः पुनर्बहिर्गत्या दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अभ्यन्तरम् आनयत् | 17 तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि | 18 ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतलेतोऽरङ्गैर्वह्निं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सह वह्नितापं सेवितुम् आरभत | 19 तदा शिष्येषूपदेशे य मडायाजकेन यीशुः पृष्टः 20

सन् प्रत्युक्तवान् सर्व्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिद्धूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगेहे मन्दिरे याशिक्षयं। 21 मत्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशृण्वन् तानेव पृच्छ यधद् अवदं ते तत् जानन्ति। 22 तदेत्यं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति रीशुं यपेटेनाडत्य व्याडरत् मडायजकम् अवं प्रतिवदसि? 23 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यधयथार्थम् अयकथं तर्हि तस्यायथार्थस्य प्रमाणं देहि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो हेतो मांम अताडयः? 24 पूर्व्वं छानन् सभन्धनं तं कियङ्गमडायजकस्य समीपं प्रेषयत्। 25 शिमोन्पितरस्तिष्ठन् वक्षितापं सेवते, अतस्मिन् समये कियन्तस्तम् अपृच्छन् त्वं किम् अतस्य जनस्य शिष्यो न? ततः सोपह्लुत्याब्रवीद् अहं न भवामि। 26 तदा मडायजकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णाम्छिन्नत् तस्य कुटुम्बः प्रत्युदितवान् उधाने तेन सह तिष्ठन्तं त्वां किं नापश्यं? 27 किन्तु पितरः पुनरपह्लुत्य कथितवान्; तदानीं कुक्कुटोडरोत्। 28 तदनन्तरं प्रत्युषे ते कियङ्गगुडद् अधिपते गुहं यीशुम् अनयन् किन्तु यस्मिन् अशुचित्वे जाते ते निस्तारोत्सवे न भोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिद्धूदीयास्तद्गुहं नाविवेशन्। 29 अपरं पीलातो बडिरागत्य तान् पृष्ठवान् अतस्य मनुष्यस्य कं दोषं वदथ? 30 तदा ते पेत्यवदन् षुष्कम्कारिणि न सति भवतः समीपे नैनं समार्पयिष्यामः। 31 ततः पीलातोऽवदद् यूयभेनं गृहीत्वा स्वेपां व्यवस्थया विचारयत। तदा यिद्धूदीयाः प्रत्यवदन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राण्डएण्डं कर्तुं नास्माकम् अधिकाडोडस्ति। 32 अवं सति यीशुः स्वस्य मृत्यूयां कथां कथितवान् सा सङ्कलभवत्। 33 तदनन्तरं पीलातः पुनरपि तद् राजगुहं गत्वा यीशुमाहूय पृष्ठवान् त्वं किं यिद्धूदीयानां राजा? 34 यीशुः प्रत्यवदत् त्वम् अंतां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्? 35 पीलातोऽवदद् अहं किं यिद्धूदीयः? तव स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयाजका मम निकटे त्वां समार्पयन्, त्वं किं कृतवान्? 36 यीशुः प्रत्यवदत् मम राज्यम् अंतजगत्सभन्धीयं न भवति यदि मम राज्यं जगत्सभन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि यिद्धूदीयानां उस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तदर्थं मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यम् अडिक्तं न। 37 तदा पीलातः कथितवान्, तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्ष्यं दातुं जनिं गृहीत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शृण्वन्ति। 38 तदा त्वं किं? अंतां कथां पञ्चा पीलातः पुनरपि बडिर्गत्वा यिद्धूदीयान् अभाषत, अहं तस्य कमथपराधं न प्राप्नोमि। 39 निस्तारोत्सवसमये युष्माभिरभिरुच्यित अंको जनो मया भोययितव्य अेषा युष्माकं रीतिरस्ति, अतएव युष्माकं निकटे यिद्धूदीयानां राजानं किं भोययामि, युष्माकम् एच्छा कः? 40 तदा ते सर्व्वे रुवन्तो व्याडरन् अंनं मानुषं नडि बरब्बां भोयय। किन्तु स बरब्बा दस्युरासीत्।

19 पीलातो यीशुम् आनीय कशया प्राडाडयत्। 2 पत्र्यात् सेनागणः कएटकनिर्मिर्भं मुकुटं तस्य मस्तकं समर्थं वार्ताकीवार्णं राज्यरिच्छं परिधाप्य, 3 डे यिद्धूदीयानां राजन् नमस्कारं एत्युक्तवात् तं यपेटेनाडन्तुम् आरभत। 4 तदा पीलातः पुनरपि बडिर्गत्वा लोकान् अवदत्, अस्य कमथपराधं न लभेडहं, पश्यत तद् युष्मान् ज्ञापयितुं युष्माकं सन्निधौ बडिरेन्म आनयामि। 5 ततः परं यीशुः कएटकमुकुटवान् वार्ताकीवार्णवसनावं बडिरागच्छत्। ततः पीलात उक्तवान् अंनं मनुष्यं पश्यत। 6 तदा प्रधानयाजकाः पदातयश्च तं दृष्ट्वा, अंनं कुशे विध, अंनं कुशे

विध, एत्युक्तवा रवितुं आरभन्त। ततः पीलातः कथितवान् यूयं स्वयम् अंनं नीत्वा कुशे विधत, अडम् अतस्य कमथपराधं न प्राप्तवान्। 7 यिद्धूदीयाः प्रत्यवदन् अस्माकं या व्यवस्थास्ते तदनुसारेणस्य प्राण्डणनम् उचितं यतोयं स्वम् एश्वरस्य पुत्रमवदत्। 8 पीलात एमां कथां श्रुत्वा मडान्नासयुक्तः 9 सन् पुनरपि राजगुहं आगत्य यीशुं पृष्ठवान् त्वं कुत्रत्यो लोकः? किन्तु यीशस्तस्य किमपि प्रत्युत्तरं नावदत्। 10 9 ततः पीलात कथितवान् त्वं किं मया साद्दं न संलपिष्यसि? त्वां कुशे वेधितुं वा भोययितुं शक्तिं ममास्ते एति किं त्वं न जानासि? तदा यीशुः प्रत्यवदद् एश्वरेणहं ममोपरि तव किमथधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव उस्तं समार्पयत् तस्य मडपातकं जातम्। 11 तदा यीशुः प्रत्यवदद् एश्वरेणहं ममोपरि तव किमथधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव उस्तं समार्पयत् तस्य मडपातकं जातम्। 12 तदारभ्य पीलातस्तं भोययितुं येष्टितवान् किन्तु यिद्धूदीया रुवन्तो व्याडरन् यदीमं मानवं त्यजसि तर्हि त्वं डैसरस्य मित्रं न भवसि, यो जनः स्वं राजानं वक्ति सअव डैसरस्य विरुद्धान् कथां कथयति। 13 अंतां कथां श्रुत्वा पीलातो यीशुं बडिरानीय निस्तारोत्सवस्य आसादनदिनस्य द्वितीयप्राडरात् पूर्व्वं प्रस्तरभन्धननाम्नि स्थाने उथात् एध्रीयभाषया यद् गब्बिथा कथ्यते तस्मिन् स्थाने विचारान् उपविशत्। 14 अनन्तरं पीलातो यिद्धूदीयान् अवदत्, युष्माकं राजानं पश्यत। 15 किन्तु अंनं दूरीकुरु, अंनं दूरीकुरु, अंनं कुशे विध, एति कथां कथयित्वा ते रवितुम् आरभन्त; तदा पीलातः कथितवान् युष्माकं राजानं किं कुशे वेधिष्यामि? प्रधानयाजका उत्तरम् अवदन् डैसरं विना कोपि राजास्माकं नास्ति। 16 ततः पीलातो यीशुं कुशे वेधितुं तेषां उस्तेषु समार्पयत्, ततस्ते तं धृत्वा नीतवन्तः। 17 ततः परं यीशुः कुशं वडन् शिरःकपालम् अर्थाद् यद् एध्रीयभाषया गुल्वात्तां वदन्ति तस्मिन् स्थाने उपस्थितः। 18 ततस्ते मध्यस्थाने तं तस्योभयपार्श्वं द्वावपरो कुशेडविधन्। 19 अपरम् अेष यिद्धूदीयानां राजा नासरतीययीशुः, एति विज्ञापनं लिपित्वा पीलातस्तस्य कुशोपरि समयोजयत्। 20 सा लिपिः एध्रीययूनानीयरोमीयभाषाभि लिपिता; यीशोः कुशवेधनस्थानं नगरस्य समीपं, तस्माद् भडवो यिद्धूदीयास्तां पकितुम् आरभन्त। 21 यिद्धूदीयानां प्रधानयाजकाः पीलातमिति न्यवेदयन् यिद्धूदीयानां राजेति वाक्यं न किन्तु अेष स्वं यिद्धूदीयानां राजानम् अवदद् एत्वं लिभतु। 22 ततः पीलात उत्तरं दत्तवान् यद्वेधनीयं तद्विधिभितवान्। 23 एत्वं सेनागणो यीशुं कुशे विधित्वा तस्य परिधेयवस्त्रं यतुरो भागान् कृत्वा अडैकसेना अडैकभागम् अगृह्णत् तस्योत्तरीयवस्त्रञ्चागृह्णत्। किन्तुत्तरीयवस्त्रं सूयिसेवनं विना सर्व्वम् गितं। 24 तस्मात्ते व्याडरन् अतत् कः प्राप्यति? तन् प्राडयित्वा तत्र गुटिकापातं करवाम। विभजन्तेऽधरीयं मे वसनं ते परस्परं। ममोत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य। एति यद्वाक्यं धर्मपुस्तके लिपितमास्ते तत् सेनागणोनेत्यं व्यवडरणात् सिद्धमभवत्। 25 तदानीं यीशो मांता मातुं भंगिनी य या क्विलयपा भाव्यां मरियम् मगदलीनी मरियम् य अंतास्तस्य कुशस्य सन्निधौ समतिष्ठन्। 26 ततो यीशुः स्वमातरं प्रियतमशिष्यञ्च समीपे एडायमानो विलोक्य मातरम् अवदत्, डे योषिद् अंनं तव पुत्रं पश्य, 27 शिष्यन्त्ववदत्, अंनो तव मातरं पश्य। ततः स शिष्यस्तद्वटिकायां तां निजगृहं नीतवान्। 28 अनन्तरं सर्व्वे कर्माधुना सम्पन्नमभूत् यीशुरिति ज्ञात्वा धर्मपुस्तकस्य वयनं यथा सिद्धं भवति तदर्थम् अडययत् मम पिपासा जात। 29 ततस्तस्मिन् स्थाने अभवरसेन पूर्णपात्रस्थित्या ते स्पञ्जमेकं तदभवरसेनाद्भिर्कृत्य असेगोन्डे

तद् योजयित्वा तस्य मुभस्य सन्निधावस्थापयन्। 30 तदा यीशुरभ्वरसं गृहीत्वा सर्व्वं सिद्धम् एति कथां कथयित्वा मस्तकं नमयन् प्राणान् पर्यत्यजत्। 31 तद्धिनम् आसादनदिनं तस्मात् परेऽडनि विश्रामवारो देहा यथा कुशोपरि न तिष्ठन्ति, यतः स विश्रामवारो मडादिनमासीत्, तस्माद् यिडूदीयाः पीलातनिकटं गत्वा तेषां पादभञ्जनस्य स्थानान्तरनयनस्य यानुमतिं प्रार्थयन्त। 32 अतः सेना आगत्य यीशुना सह कुशो इतयोः प्रथमद्वितीयोरयोः पादान् अभञ्जन्; 33 किन्तु यीशोः सन्निधिं गत्वा स भूत एति दृष्ट्वा तस्य पादी नाभञ्जन्। 34 पश्चाद् अको योद्धा शुलाघातेन तस्य कुक्षिम् अविधत् तत्क्षणात् तस्माद् रक्तं जलञ्च निरगच्छत्। 35 यो जडोऽस्य साक्ष्यं एदाति स स्वयं दृष्टवान् तस्येदं साक्ष्यं सत्यं तस्य कथा युष्माकं विश्वासं जनयितुं योग्या तत् स ज्ञानाति। 36 तस्यैकम् अस्थ्यपि न भक्ष्यते, 37 तद्देहं अन्यशास्त्रेपि विभ्यते, यथा, "दृष्टिगतं करिष्यन्ति तेऽविधन् यन्तु तम्प्रति।" 38 अरिभथीयनगरस्य यूषङ्गनामा शिष्य अेक आसीत् किन्तु यिडूदीयेभ्यो भयात् प्रकाशितो न भवति; स यीशो हेदं नेतुं पीलातस्यानुमतिं प्रार्थयत्, ततः पीलातेनानुमते सति स गत्वा यीशो हेदम् अनयत्। 39 अपरं यो निकटीमो रात्रौ यीशोः समीपम् अगच्छत् सोपि गन्धरसेन मिश्रितं प्रायेण पञ्चाशत्सेटकमगुरुं गृहीत्वागच्छत्। 40 ततस्ते यिडूदीयानां श्मशाने स्थापनरीत्यनुसारेण तत्सुगन्धिद्रव्येण सहितं तस्य हेदं वस्त्रेणोपवेशयन्। 41 अपरञ्च यत्र स्थाने तं कुशोऽविधन् तस्य निकटस्थोधाने यत्र किमपि भूतहेदं कदापि नास्थाप्यत तादृशम् अेकं नूतनं श्मशानम् आसीत्। 42 यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशाययन्।

20 अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने ऽतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मण्डलीनी मरियम् तस्य श्मशानस्य निकटं गत्वा श्मशानस्य मुष्पात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत्। 2 पश्चाद् धावित्वा शिमोन्पितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वस्तु न शक्नोमि। 3 अतः पितरः सोऽन्धशिष्यश्च बर्हिर्भुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां। 4 उभयोर्धावितोः सोऽन्धशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्व्वं श्मशानस्थानं उपस्थितवान्। 5 तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्टवान् किन्तु न प्राविशत्। 6 अपरं शिमोन्पितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य 7 स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्टवान्। 8 ततः श्मशानस्थानं पूर्व्वम् आगतो योऽन्धशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्ट्वा व्यश्वसीत्। 9 यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्यं अेतस्य धर्मपुस्तकवचनस्य भावं ते तदा वीद्मन् नाशङ्कन्। 10 अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्त्यागच्छताम्। 11 ततः परं मरियम् श्मशानद्वारस्य बहिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोक्य 12 यीशोः शयनस्थानस्य शिरःस्थाने पदतले य द्वयोर्हिंशो द्वौ स्वर्गायिदृतावुपविष्टौ समपश्यत्। 13 तौ पृष्टवन्तौ हे नारि कुतो रोदिषि? सावदत् लोका मम प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् एति न ज्ञानामि। 14 एत्युक्त्वा मुष्पं परावृत्त्य यीशुं एऽऽशयमानम् अपश्यत् किन्तु स यीशुरिति सा ज्ञातुं नाशक्नोत्। 15 तदा यीशुस्ताम् अपृच्छत् हे नारि कुतो रोदिषि? कं वा भृगयसे? ततः सा तम् उधानसेवकं ज्ञात्वा व्याडरत्, हे महेच्छ त्वं यदीतः स्थानात् तं नीतवान् तर्हि कुत्रास्थापयस्तद् वद तत्स्थानात् तम् आनयामि। 16 तदा यीशुस्ताम् अवदत् हे मरियम्। ततः सा परावृत्त्य प्रत्यवदत् हे रब्बूनी अर्थात् हे गुरो। 17 तदा

यीशुरवदत् मां मा धर, एदानीं पितुः समीपे उर्हिर्ध्वगमनं न करोमि किन्तु यो मम युष्माकञ्च पिता मम युष्माकञ्चेश्वरस्तस्य निकट उर्हिर्ध्वगमनं कर्तुम् उधेतोस्मि, एभां कथां त्वं गत्वा मम भ्रातृगणं ज्ञापय। 18 ततो मण्डलीनीमरियम् तत्क्षणाद् गत्वा प्रभुस्तस्यै दर्शनं दत्वा कथा अेता अकथयत् एति वार्तां शिष्येभ्योऽकथयत्। 19 ततः परं सप्ताहस्य प्रथमदिनस्य सन्ध्यासमये शिष्या अेकत्र मिलित्वा यिडूदीयेभ्यो भिया द्वाररुद्धम् अकुर्वन्, अेतस्मिन् काले यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयत् युष्माकं कल्याणं भूयात्। 20 एत्युक्त्वा निजहस्तं कुक्षिञ्च दर्शितवान्, ततः शिष्याः प्रभुं दृष्ट्वा हृष्टा अभवन्। 21 यीशुः पुनरवदत् युष्माकं कल्याणं भूयात् पिता यथा मां प्रेषयत् तथाऽपि युष्मान् प्रेषयामि। 22 एत्युक्त्वा स तेषामुपरि दीर्घप्रश्वासं दत्वा कथितवान् पवित्रम् आत्मानं गृह्णीत। 23 यूयं येषां पापानि भोगयिष्यथ ते भोगयिष्यन्ते येषाञ्च पापाति न भोगयिष्यथ ते न भोगयिष्यन्ते। 24 द्वादशमध्ये गणितो यमजो थोमानामा शिष्यो यीशोरगमनकाले तैः साद् नारीसीत्। 25 अतो वयं प्रभुम् अपश्यामेति वाक्येऽन्धशिष्यैरुक्तं सोवदत्, तस्य हस्तयोर् लौडकीलकानां यिहं न विलोक्य तच्छिह्नम् अङ्गुल्या न स्पृष्ट्वा तस्य कुक्षौ हस्तं नारोप्य यादं न विश्वसिष्यामि। 26 अपरम् अष्टमेऽह्नि गते सति थोमासहितः शिष्यगण अेकत्र मिलित्वा द्वारं रुद्धव्याम्यन्तर आसीत्, अेतर्हि यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयत्, युष्माकं कुशलं भूयात्। 27 पश्चात् थामे कथितवान् त्वम् अङ्गुलीम् अत्रापिधत्वा मम करी पश्य करं प्रसार्य मम कुक्ष्यावर्ष्य नाविश्वस्य। 28 तदा थोमा अवदत्, हे मम प्रभो हे मदीश्वर। 29 यीशुरकथयत्, हे थोमा मां निरीक्ष्य विश्वसिषि ये न दृष्ट्वा विश्वसन्ति तसेव धन्याः। 30 अेतदन्यानि पुस्तकेऽस्मिन् अलिप्पितानि बहून्ध्यामर्थ्यङ्कर्माणि यीशुः शिष्याणां पुरस्ताद् अकरोत्। 31 किन्तु यीशुरीश्वरस्याभिषिक्तः सुत अेवेति यथा यूयं विश्वसिथ विश्वस्य य तस्य नाम्ना परमायुः प्राप्नुथ तदर्थम् अेतानि सर्वाण्यलिभ्यन्त।

21 ततः परं तिब्बिरियाजलधेस्तटे यीशुः पुनरपि शिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् दर्शनस्याप्यानमिदम्। 2 शिमोन्पितरः यमजथोमा गालीलीयकान्नानगरनिवासी निधनेल सिवदः पुत्रावन्धौ द्वौ शिष्यौ यैतेष्वेकत्र मिलितेषु शिमोन्पितरोऽकथयत् मत्स्यान् धर्तुं यामि। 3 ततस्ते व्याडरन् तर्हि वयमपि त्वया साद् यामः तदा ते बहिर्गताः सन्तः क्षिप्रं नावम् आरोहन् किन्तु तस्यां रजन्त्याम् अेकमपि न प्राप्नुवन्। 4 प्रभाते सति यीशुस्तटे स्थितवान् किन्तु स यीशुरिति शिष्या ज्ञातुं नाशक्नुवन्। 5 तदा यीशुरपृच्छत्, हे वत्सा सन्निधौ किञ्चित् भाधद्रव्यम् आस्ते? तेऽवदन् किमपि नास्ति। 6 तदा सोऽवदत् नौकाया दक्षिणोपार्श्वे जालं निक्षिपत ततो लप्स्यध्वे, तस्मात् तैर् निक्षिपते जाले मत्स्या अेतावन्तोऽपतन् येन ते जालमाङ्क्य नोत्तोलयितुं शक्ताः। 7 तस्माद् यीशोः प्रियतमशिष्यः पितरायाकथयत् अेष प्रभु भवेत्, अेष प्रभुरिति वायं श्रुत्वेव शिमोन् नग्नताडेतो र्भत्यधारेण उत्तरीयवस्त्रं परिधाय ह्रदं प्रत्युदलभ्ययत्। 8 अपरे शिष्या मत्स्यैः साद् जालम् आकर्षन्तः क्षुद्रनौकां वाडयित्वा कूलमानयन् ते कूलाद् अतिदूरे नासन् द्विशतहस्तेभ्यो दूर आसन् एत्यनुमीयते। 9 तीरं प्राप्तेरतैस्त्रत्र प्रज्वलितान्निस्तदुपरि मत्स्याः पूषाश्च दृष्टाः। 10 ततो यीशुरकथयत् यान् मत्स्यान् अधरत तेषां कतिपयान् आनयत्। 11 अतः शिमोन्पितरः परावृत्त्य गत्वा बृहद्विस्त्रिपञ्चाशद्विकशतमत्स्यैः परिपूर्णं तज्जालम् आङ्क्योत्तोलयत्

કિન્વેતાવદ્ધિર્મત્સ્યૈરપિ જાલં નાછિધત | 12 અનન્તરં યીશુસ્તાન્ અવાદીત્
 યૂયમાગત્ય ભુંગધ્વં; તદા સએવ પ્રભુરિતિ જ્ઞાતત્વાત્ ત્વં કઃ? ઇતિ પ્રષ્ટું
 શિષ્યાણાં કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા નાભવત્ | 13 તતો યીશુરાગત્ય પૂપાન્
 મત્સ્યાંશ્ચ ગૃહીત્વા તેભ્યઃ પર્યવેષયત્ | 14 ઇત્યં શ્મશાનાદુત્થાનાત્ પરં
 યીશુઃ શિષ્યેભ્યસ્તૃતીયવારં દર્શનં દત્તવાન્ | 15 ભોજને સમાપ્તે સતિ યીશુઃ
 શિમોન્પિતરં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિમ્ એતેભ્યોધિકં મયિ
 પ્રીયસે? તતઃ સ ઉદ્દિતવાન્ સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ;
 તદા યીશુરકથયત્ તર્હિ મમ મેષશાવકગણાં પાલય | 16 તતઃ સ દ્વિતીયવારં
 પૃષ્ટવાન્ હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્ ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? તતઃ સ ઉક્તવાન્
 સત્યં પ્રભો ત્વયિ પ્રીયેડહં તદ્ ભવાન્ જાનાતિ; તદા યીશુરકથયત તર્હિ મમ
 મેષગણાં પાલય | 17 પશ્ચાત્ સ તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્, હે યૂનસઃ પુત્ર શિમોન્
 ત્વં કિં મયિ પ્રીયસે? એતદ્ભાક્યં તૃતીયવારં પૃષ્ટવાન્ તસ્માત્ પિતરો દુઃખિતો
 ભૂત્વાડકથયત્ હે પ્રભો ભવતઃ કિમચ્ચગોચરં નાસ્તિ ત્વચ્ચહં પ્રીયે તદ્
 ભવાન્ જાનાતિ; તતો યીશુરવદત્ તર્હિ મમ મેષગણાં પાલય | 18 અહં તુભ્યં
 યથાર્થં કથયામિ યૌવનકાલે સ્વયં બદ્ધકટિ યંત્રેચ્છા તત્ર યાતવાન્ કિન્વિતઃ
 પરં વૃદ્ધે વયસિ હસ્તં વિસ્તારયિષ્યસિ, અન્યજનસ્ત્વાં બદ્ધવા યત્ર ગન્તું
 તવેચ્છા ન ભવતિ ત્વાં ધૃત્વા તત્ર નેષ્યતિ | 19 ફલતઃ કીદૃશેન મરણેન સ
 ઇશ્વરસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિષ્યતિ તદ્ બોધયિતું સ ઇતિ વાક્યં પ્રોક્તવાન્ |
 ઇત્યુક્તે સતિ સ તમવોચત્ મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ | 20 યો જનો રાત્રિકાલે
 યીશો વંક્ષોડવલમ્બ્ય, હે પ્રભો કો ભવન્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતીતિ વાક્યં
 પૃષ્ટવાન્, તં યીશોઃ પ્રિયતમશિષ્યં પશ્ચાદ્ આગચ્છન્તં 21 પિતરો મુખં
 પરાવર્ત્ય વિલોક્ય યીશું પૃષ્ટવાન્, હે પ્રભો એતસ્ય માનવસ્ય કીદૃશી ગતિ
 ભવિષ્યતિ? 22 સ પ્રત્યવદત્, મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્
 ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ત્વં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ | 23 તસ્માત્ સ શિષ્યો
 ન મરિષ્યતીતિ ભ્રાતૃગણમધ્યે કિંવદન્તી જાતા કિન્તુ સ ન મરિષ્યતીતિ
 વાક્યં યીશુ નાંવદત્ કેવલં મમ પુનરાગમનપર્યન્તં યદિ તં સ્થાપયિતુમ્
 ઇચ્છામિ તત્ર તવ કિં? ઇતિ વાક્યમ્ ઉક્તવાન્ | 24 યો જન એતાનિ
 સર્વાણિ લિખિતવાન્ અત્ર સાક્ષ્યઞ્ચ દત્તવાન્ સએવ સ શિષ્યઃ, તસ્ય
 સાક્ષ્યં પ્રમાણમિતિ વયં જાનીમઃ | 25 યીશુરેતેભ્યોડપરાણ્યપિ બહૂનિ
 કર્માણિ કૃતવાન્ તાનિ સર્વાણિ યદેકેકં કૃત્વા લિખ્યન્તે તર્હિ ગ્રન્થા
 એતાવન્તો ભવન્તિ તેષાં ધારણે પૃથિવ્યાં સ્થાનં ન ભવતિ | ઇતિ |

प्रेरिताः

1 हे शिशुः, यीशुः स्वमनोनीतान् प्रेरितान् पवित्रेणात्मना समादिश्य यस्मिन् दिने स्वर्गमारोहत् यां यां क्रियाभक्तरोत् यद्दृष्ट्वा उपादिश्य तानि सर्वान्नि पूर्व्वं मया लिखितानि। 2 स स्वनिधनदुःखभोगात् परम् अनेकप्रत्ययक्षप्रमाणैः स्वं संजुव्यं दर्शयित्वा 3 यत्वारिशिक्षिणानि यावत् तेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्त्वेत्परिचर्यायै च वर्णनम् अकरोत्। 4 अनन्तरं तेषां सत्त्वां कृत्वा एतन्नापयत्, यूयं यिज्ञाशालमोऽन्यत्र गमनमकृत्वा यस्मिन् पित्राङ्गीकृतं मम वदनात् कथा अशृणुत तत्रापि अनेकेषु तिष्ठत। 5 योऽन् जले मञ्जिष्ठात्पानं कृत्वा तत्रापि ययुः पवित्र आत्मनि मञ्जिष्ठात्पानं कृतम्। 6 पश्चात् ते सर्व्वे मिलित्वा तम् अपृच्छन् हे प्रभो भवान् किमिदानीं पुनरपि राज्यम् एसायेलीयलोकां करेषु समर्पयिष्यति? 7 ततः सोवदत् यान् सर्व्वान् कालान् समयांश्च पिता स्ववशेऽस्यापयत् तान् ज्ञात्वा युष्माकम् अधिकारो न जायते। 8 किन्तु युष्मासु पवित्रस्यात्मन आविर्भावे सति यूयं शक्तिं प्राप्य यिज्ञाशालामि समस्तयिज्ञाशालामिरोऽप्येताः पृथिव्याः सीमां यावद् यावन्तो देशास्तेषु यवेषु च मयि साक्ष्यं दास्यथ। 9 एतं विद्ययुक्तत्वात् स तेषां समक्षं स्वर्गं नीतोऽभवत्, ततो मेघमारुह्य तेषां दृष्टेरगोयरोऽभवत्। 10 यस्मिन् समये ते विद्यायसं प्रत्यनन्वदृष्ट्या तस्य तादृशम् उर्ध्वगमनम् अपश्यन् तस्मिन्नेव समये शुक्लवस्त्रौ द्वौ जनी तेषां सन्निधौ एऽद्यमानौ कथितवन्तौ, 11 हे गालीलीयलोका यूयं किमर्थं गगणं प्रति निरीक्ष्य एऽद्यमानास्तिष्ठथ? युष्माकं समीपात् स्वर्गं नीतो यो यीशुस्तं यूयं यथा स्वर्गम् आरोहन्तम् अदर्शम् तथा स पुनश्चागमिष्यति। 12 ततः परं ते जेतुनानाम्ः पर्व्वताद् विश्रामवारस्य पथः परिमार्गम् अर्थात् प्रायेणाद्दक्षिणं दूरस्थं यिज्ञाशालमगरे परावृत्त्यागच्छन्। 13 नगरं प्रविश्य पितरो याद्बुब्ब योऽन् आन्द्रेयः द्विलिपिः थोमा बर्थजमयो मथिरास्लीयपुत्रो याद्बुब्ब उथोगा शिमोन याद्बुब्बो भ्राता यिज्ञाशालां अते सर्व्वे यत्र स्थाने प्रवसन्ति तस्मिन् उपरितनप्रकोष्ठे प्राविशन्। 14 पश्चाद् एभे कियत्यः स्त्रियश्च यीशो मांता मरियम् तस्य भ्रातरश्चैते सर्व्वे अकथितोऽभवत् सततं विनयेन विनयेन प्रार्थयन्त। 15 तस्मिन् समये तत्र स्थाने साकल्येन विंशत्यधिकशतं शिष्या आसन्। ततः पितरस्तेषां मध्ये तिष्ठन् उक्तवान् 16 हे भ्रातृगण यीशुधारिणो लोकाणां पथदर्शको यो यिज्ञाशालां अतस्मिन् एऽद्युत्पन्न आत्मा यां कथां कथयामास तस्याः प्रत्यक्षीभवनस्यावश्यकत्वम् आसीत्। 17 स ज्ञानोऽस्माकं मध्यवर्ती सन् अस्याः सेवाया अंशम् अलभत। 18 तदनन्तरं कुडर्म्मणा लब्धं यन्मूल्यं तेन क्षेत्रकं क्रीतम् अपरं तस्मिन् अधोमुभे भूमौ पतिते सति तस्योदरस्य विदीर्णत्वात् सर्व्वान् नाड्यो निरगच्छन्। 19 अंतां कथां यिज्ञाशालामिवासिनः सर्व्वे लोका विद्वान्ति; तेषां निजभाषया तत्क्षेत्रञ्च उक्त्वामा, अर्थात् रक्तक्षेत्रमिति विख्यातमारस्ते। 20 अन्यञ्च, निकेतनं तदीयन्तु शुन्यमेव भविष्यति। तस्य दृष्ट्यै निवासार्थं कोपि स्थास्यति नैव हि। अन्ये अत्रेव जनस्तस्य पदं संप्राप्यति ध्रुवं। एत्थं गीतपुस्तके लिखितमारस्ते। 21 अतो योऽन् मोजनम् आरब्ध्यास्माकं समीपात् प्रभो यीशोः स्वर्गारोहणदिनं यावत् सोस्माकं मध्ये यावन्ति दिनानि यापितवान् 22 तावन्ति दिनानि ये मानवा अस्माभिः साद्द्वं तिष्ठन्ति तेषाम् अकेन जनेनास्माभिः साद्द्वं यीशोरुत्थाने साक्षात्प्राप्तव्यं। 23 अतो यस्य उद्दि युष्टो यं बर्षाब्देत्युक्तत्वाद्वायन्ति स यूषद् मतथिश्च द्वावेतौ पृथक् कृत्वा

त एश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थ्य कथितवन्तः, 24 हे सर्व्वान्तर्थाभिन् परमेश्वर, यिज्ञाशालाः सेवनप्रेरितत्वात्पदव्युत्तः 25 सन् निजस्थानम् अगच्छन्तु, तत्पदं लब्धुम् अनयो ज्ञनयो मध्ये भवता कोऽभिरुचियतस्तदस्मान् दर्शयतां। 26 ततो गुटिकापात्रे कृते मतथिर्निश्चीयत तस्मात् सोन्धेयाम् अकेऽकेशानां प्रेरितानां मध्ये गणितोऽभवत्।

2 अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्व्वे अकथितोऽभवत् स्थाने अकथितोऽभवत् मिलिता आसन्। 2 अतस्मिन्नेव समयेऽकस्माद् अकाशात् प्रयएऽत्युत्रयायोः शब्दवद् अकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृहे त उपाविशन् तद् गृहं समस्तं व्याप्नोत्। 3 ततः परं वल्लिश्शिमार्थवृत्त्या शिष्टाः प्रत्यक्षीभूय विभक्तताः सत्यः प्रतिजनोंर्ध्वे स्थगिता अभूवन्। 4 तस्मात् सर्व्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णैः सन्त आत्मा यथा वायितवान् तदनुसारेणात्येऽशीयानां भाषा उक्तवन्तः। 5 तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्व्वेशोभ्यो यिज्ञाशालमतावल्भिन् लोका यिज्ञाशालामि प्रावसन्; 6 तस्याः कथायाः किंवदन्त्या ज्ञातत्वात् सर्व्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्रिगना अभवन्। 7 सर्व्वेऽत्रेव विस्मयापन्ना आश्चर्यान्वितान् सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्व्वे गालीलीयलोकाः किं न भवन्ति? 8 तर्हि वयं प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अतेषां शृणुमः किमिदं? 9 पार्थी-मादी-अराम्भरियमेशनिवासिनो यिज्ञाशाला-कथयित्वा-पन्त-आशिया- 10 कुगिया-पम्कुलिया-मिसरनिवासिनः कुरीशीनिकटवर्तिलूबीयप्रदेशनिवासिनो रोमनगराद् आगता यिज्ञाशाला यिज्ञाशालामतःप्राङ्गणः क्रीतीया अरामीयाद्यो लोकाश्च ये वयम् 11 अस्माकं निजनिजभाषाभिरेतेषाम् एश्वरीयमहाकार्मव्याप्यानां शृणुमः। 12 एत्थं ते सर्व्वेऽत्रेव विस्मयापन्नाः सन्दिग्धयिताः सन्तः परस्परं मूयुः, अस्य को भावः? 13 अपरे केचित् परिदृश्य कथितवन्त अते नवीनद्राक्षारसेन मत्ता अभवन्। 14 तदा पितर अकथयन्ति जनेः साकं तिष्ठन् तात्वलोकां उच्यैः कारम् अवदन्, हे यिज्ञाशाला यिज्ञाशालामिवासिनः सर्व्वे, अवधानं कृत्वा मदीयवाक्यं बुध्यध्वं। 15 एदानीम् अकथयामाद् अधिका वेला नास्ति तस्माद् यूयं यद् अनुमाथ मानवा एभे मधपानेन मत्तारन्तन्। 16 किन्तु योयेलभिविष्यद्दक्षेत्रतद्वाक्यमुक्तं यथा, 17 एश्वरः कथयामास युगान्तसमये त्वहम्। वर्षिष्यामि स्वमात्मानं सर्व्वप्राण्युपरि ध्रुवम्। भाविवाक्यं वदिष्यन्ति कन्याः पुत्राश्च वस्तुतः। प्रत्यादेशञ्च प्राप्यन्ति युष्माकं युवमानवाः। तथा प्राचीनलोकास्तु स्वप्नान् द्रक्षन्ति निश्चितं। 18 वर्षिष्यामि तदात्मानं दासदासीजनोंपि। तेनैव भाविवाक्यं ते वदिष्यन्ति हि सर्व्वेशः। 19 उर्ध्वस्थे गगणे यैव नीयस्ये पृथिवीतले। शोषितानि बृहद्गन्धुन धनधूमादिनि य। यिज्ञानि दर्शयिष्यामि महाश्रुत्यक्रियास्तथा। 20 मडाभयानकरथैव तद्विनस्य परेशितुः। पुत्रगमाद् रविः कुशो रक्तश्चन्द्रो भविष्यतः। 21 किन्तु यः परमेशस्य नाम्नि सम्प्रार्थयिष्यते। सत्रेव मनुजो नूनं परित्रातो भविष्यति। 22 अतो हे एसायेऽशीयलोकाः सर्व्वे कथायामेतस्याम् मनो निधेद्वं नासरतीयो यीशुरीश्वरस्य मनोनीतः पुमान् अतद् एश्वरस्तत्कृतैराश्रयार्थं द्रुतकार्मभिर् लक्षांश्च युष्माकं साक्षादेव प्रतिपादितवान् एतं यूयं जानीथ। 23 तस्मिन् यीशो एश्वरस्य पूर्व्वनिश्चितमन्त्राणानिऽप्यानुसारेण मृत्यौ समर्पिते सति यूयं तं धृत्वा दुष्टलोकाणां हस्तेः कुशे विधित्वाऽत। 24 किन्तु एश्वरस्तं निधनस्य भन्धनाभ्योयित्वा उदस्थापयत् यतः स मृत्युना बद्दस्तिष्ठतीति न

सम्भवति। 25 अतस्तिन् दायुदपि कथितवान् यथा, सर्वदा मम साक्षात् स्थापय परमेश्वरं। स्थिते मद्दक्षिणे तस्मिन् स्मलिष्यामि त्वत्वं नडि। 26 आनन्दिष्यति तद्भेते भूमिनीं मनस्तु वै। आह्लादिष्यति जिह्वापि मदीया तु तथैव य। प्रत्याशया शरीरन्तु मदीयं वैशयिष्यते। 27 परलोकं यतो हेतोस्त्वं मां नैव हि त्यक्षसि। स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं नैव दास्यसि। अवं ज्वनमार्गं त्वं मांमेव दर्शयिष्यसि। (Hades 986) 28 स्वसम्भुषे य आनन्दो दक्षिणे स्वस्य यत् सुभं। अनन्तं तेन मां पूर्णं करिष्यसि न संशयः। 29 हे भ्रातरोऽस्माकं तस्य पूर्वपुरुषस्य दायुदः कथां स्पष्टं कथयितुं माम् अनुमन्यध्वं, स प्राणान् त्यक्त्वा श्मशाने स्थापितोभवद् अथापि तत् श्मशानम् अस्माकं सन्निधौ विधते। 30 इत्वतो लौकिकभावेन दायुदो वंशे श्रीं जन्म ग्राहयित्वा तस्यैव सिंहासने समुपेष्टुं तमुत्थापयिष्यति परमेश्वरः शपथं कृत्वा दायुदः समीपं एवम् अङ्गीकारं कृतवान्, 31 एति ज्ञात्वा दायुदो भविष्यद्वादी सन् भविष्यत्कालीयज्ञानेन श्रीश्रोत्र्याने कथामिमां कथयामास यथा तस्यात्मा परलोकं न त्यक्ष्यते तस्य शरीरञ्च न क्षेप्यति; (Hades 986) 32 अतः परमेश्वर अनेन यीशुं श्मशानाद् उदस्थापयत् तत्र वयं सर्वे साक्षिण आस्महे। 33 स एश्वरस्य दक्षिणकरेणोन्नतिं प्राप्य पवित्र आत्मिनः पिता यमङ्गीकारं कृतवान् तस्य इत्वं प्राप्य यत् पश्यथ शृगुथ य तदवर्षत्। 34 यतो दायुद स्वर्गं नारुहोऽ किन्तु स्वयम् एवमां कथाम् अकथयद् यथा, मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। 35 तव शत्रून् इत्वं यावत् पादपीठं करोमि न। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षवाश्वं उपाविश। 36 अतो यं यीशुं ययं कुशोऽलत परमेश्वरस्तं प्रभुत्वाभिषिक्तवपदे न्ययुंक्तेति एसायेलीया लोका निश्चितं जानन्तु। 37 अतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्धप्रैरितेभ्यश्च कथितवन्तः, हे भ्रातृगण वयं किं करिष्यामः? 38 ततः पितरः प्रत्यवदद् ययं सर्वे स्वं स्वं मनः परिवर्तयध्वं तथा पापभोग्यनार्थं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना मञ्जिताश्च भवत, तस्माद् दानरूपं पत्रितम् आत्मानं लप्स्यथ। 39 यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च दूरस्थसर्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थाद् अस्माकं प्रभुः परमेश्वरो यावतो लाकान् आह्लास्यति तेषां सर्वेषां निमित्तम् अयमङ्गीकार आस्ते। 40 अतदन्त्यामि ऋडुकथामिः प्रमाणां दत्वाकथयत् अतेभ्यो विपथगामिभ्यो वर्तमानलोकैभ्यः स्वान् रक्षत। 41 ततः परं ये सान्दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मञ्जिता अबवन्। तस्मिन् दिवसे प्रायेण त्रीणि सड्साणि लोकस्तेषां सपक्षाः सन्तः 42 प्रेरितानाम् उपदेशे सङ्गतौ पूषभञ्जेन प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन्। 43 प्रेरिते नानाप्रकारलक्षणेषु मडाश्चर्यकर्मसु य दर्शितेषु सर्वलोकानां भयमुपस्थितं। 44 विश्वासकारिणः सर्वे य सड् तिष्ठन्तः। स्वेषां सर्वाः सम्पत्तः साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत। 45 इत्वतो गृडाणि द्रव्याणि य सर्वाणि विक्रीय सर्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य सर्वेभ्योऽददान्। 46 सर्वे अेकचित्तीभूय दिने दिने मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृहे गृहे य पूषानभञ्जन्त एश्वरस्य धन्यवाटं कुर्वन्तो लोकेः समादृताः परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्चकुर्वन्। 47 परमेश्वरो दिने दिने परित्राणामाजने मर्गदलीम् अवर्द्धयत्।

3 तृतीययामवेलायां सत्यां प्रार्थनायाः समये पितरयोऽनौ सम्भूय मन्दिरे गच्छतः। 2 तस्मिन्नेव समये मन्दिरेप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं यं जन्मभञ्जमानेषु लोका मन्दिरेस्य सुन्दरानाम्नि द्वारे प्रतिदिनम् अस्थापयन् तं वदन्तस्तद्द्वारे आनयन्। 3 तदा पितरयोऽनौ मन्दिरे प्रवेष्टुम् उद्यतौ

विलोक्य स भञ्जस्तौ किञ्चिद् भिक्षितवान्। 4 तस्माद् योऽना सडितः पितरस्तम् अनन्यदृष्ट्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टिं कुरु। 5 ततः स किञ्चित् प्राप्याशया तौ प्रति दृष्टिं कृतवान्। 6 तदा पितरो गदितवान् मम निकटे स्वार्यङ्ग्यादि किमपि नास्ति किन्तु यदास्ते तद् ददामि नासरतीयस्य यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वमुत्थाय गमनागमने कुरु। 7 ततः परं स तस्य दक्षिणकरं धृत्वा तम् उदतोऽलयतः; तेन तद्दक्षिणात् तस्य जनस्य पादगुल्फयोः सभलत्वात् स उल्लभ्य प्रोत्थाय गमनागमने उडरोत्। 8 ततो गमनागमने कुर्वन् उल्लभ्यन् एश्वरं धन्यं वदन् ताभ्यां सार्द्धं मन्दिरे प्राविशत्। 9 ततः सर्वे लोकास्तं गमनागमने कुर्वन्तम् एश्वरं धन्यं वदन्तश्च विलोक्य 10 मन्दिरेस्य सुन्दरे द्वारे य उपविश्य भिक्षितवान् सवेवायम् एति ज्ञात्वा तं प्रति तथा घटनया यमत्कृता विस्मयापन्नाश्चाभवन्। 11 यः भञ्जः स्वस्थोभवत् तेन पितरयोऽनोः करयोर्दंतयोः सतोः सर्वे लोका सन्निधिम् आगच्छन्। 12 तद् दृष्ट्वा पितरस्तेभ्योऽकथयत्, हे एसायेलीयलोका ययं कुतो ऽनेनाश्चर्यं मन्यध्वे? आवां निजशक्त्या यद्वा निजपुण्येन भञ्जमनुष्यमेनं गमितवन्ताविति चिन्तयित्वा आवां प्रति कुतोऽनन्यदृष्टिं कुरुथ? 13 यं यीशुं ययं परकरेषु समार्षयत ततो यं पीलातो भोग्ययितुम् अेरच्छत् तथापि ययं तस्य साक्षान् नाङ्गीकृतवन्त एषाडीम एरडाको याकूभश्चेश्वरोऽर्थाद् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् एश्वरः स्वपुत्रस्य तस्य यीशो मर्दिमानं प्राकाशयत्। 14 किन्तु ययं तं पवित्रं धार्मिकं पुमांसं नाङ्गीकृत्य उल्लभ्यकारिणोऽमेकं स्वेभ्यो दातुम् अयायध्वं। 15 पश्चात् तं ज्वनस्याधिपतिम् अलत किन्त्वीश्वरः श्मशानात् तम् उदस्थापयत् तत्र वयं साक्षिण आस्महे। 16 एमं यं मानुषं ययं पश्यथ परिशुन्यथ य स तस्य नाम्नि विश्वासकरणात् यलनशक्तिं लब्धवान् तस्मिन् तस्य यो विश्वासः स तं युष्माकं सर्वेषां साक्षात् सम्पूर्णरूपेण स्वस्थम् अकार्षीत्। 17 हे भ्रातरो ययं युष्माकम् अधिपतयश्च अज्ञात्वा कर्माण्येतानि कृतवन्त एदानीं ममेषु बोधो जायते। 18 किन्त्वीश्वरः श्रीष्टस्य दुःप्रभोगे भविष्यद्वादिनां मुपेभ्यो यां यां कथां पूर्वमकथयत् ताः कथा एतयं सिद्धा अकरोत्। 19 अतः स्वेषां पापभोग्यनार्थं भेदं कृत्वा मनांसि परिवर्तयध्वं, तस्माद् एश्वरात् सान्त्वनाप्राप्तेः समय उपस्थास्यति; 20 पुनश्च पूर्वकालम् आरभ्य प्रचारितो यो यीशुश्रीष्टस्तम् एश्वरो युष्मान् प्रति प्रेषयिष्यति। 21 किन्तु जगतः सृष्टिमारभ्य एश्वरो निजपवित्रभविष्यद्वादिगणोऽन यथा कथितवान् तदनुसारेण सर्वेषां कार्याणां सिद्धिपर्यन्तं तेन स्वर्गं वासः कर्तव्यः। (aiōn g165) 22 युष्माकं प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं भ्रातृगणमध्यात् मत्सदृशं भविष्यद्दत्तारम् उत्थायिष्यति, ततः स यत् किञ्चित् कथयिष्यति तत्र ययं मनांसि निधेध्वं। 23 किन्तु यः कश्चित् प्राणी तस्य भविष्यद्वादिनः कथां न ग्राहीष्यति स निजलोकानां मध्याद् उरुत्स्यते, एमां कथाम् अस्माकं पूर्वपुरुषेभ्यः केवलो मूसाः कथयामास एति नडि, 24 शिभूयेलभविष्यद्वादिनम् आरभ्य यावन्तो भविष्यद्वाक्यम् अकथयन् ते सर्वेऽपि समयस्यैतस्य कथाम् अकथयन्। 25 ययमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, "तव वंशोऽद्वयपुंसा सर्वदृष्टशीया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", एषाडीमे कथामेतां कथयित्वा एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषैः सार्द्धं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोऽपि ययं भवथ। 26 अत एश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्थाप्य युष्माकं सर्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्य युष्मत्स्यम् आशिषं दातुं प्रथमतस्तं युष्माकं निकटे प्रेषितवान्।

4 यस्मिन् समये पितरयोऽनौ लोकां उपदिशतस्तस्मिन् समये याजका मन्त्रस्य सेनापतयः सिद्धीकाणश्च 2 तयोर् उपदेशकराणो श्रीष्टयोऽथानाम् उपलक्ष्य सर्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे य व्यत्राः सन्तस्तावुपागमन्। 3 तौ धृत्वा दिनवसानाकाराणात् परदिनपर्यन्तं रुद्ध्वा स्थापितवन्तः। 4 तथापि ये लोकास्तयोरुपदेशम् अशृण्वन् तेषां प्रायेण पञ्चसद्व्याप्तिं जना व्यश्वसन्। 5 परेऽडनि अधिपतयः प्राथिना अध्यापकाश्च धानननामा महायाजकः 6 क्रियन्त योऽन् सिक्कन्त एत्याद्यो महायाजकस्य ज्ञातयः सर्वे यिःशालमगरे भिविताः। 7 अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापयित्वापृच्छन् युवां कया शक्तया वा केन नाम्ना कर्माण्येतानि कुरुथः? 8 तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् प्रत्यवादीतु, हे लोकानाम् अधिपतिगण हे एसायेलीयप्राथिनाः, 9 अतस्य कुर्बलमानुषस्य हितं यत् कर्माकियत, अर्थात्, स येन प्रकारेण स्वस्थो भवतु तस्येद् अथावां पृच्छथ, 10 तर्हि सर्वे एसायेलीयलोका यूयं जनीत नासरतीयो यो यीशुश्रीष्टः कुशे युष्माभिरविध्यत यन्नेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितः, तस्य नाम्ना जनोयं स्वस्थः सन् युष्माकं सम्भुषे प्रोतिष्ठति। 11 नियेतृभिर् युष्माभिरयं यः प्रस्तरोऽवज्ञातोऽभवत् स प्रधानकोणस्य प्रस्तरोऽभवत्। 12 तद्विनाएवपरात् कस्मादपि परित्राणं भवितुं न शक्नोति, येन त्राणं प्रायेत भूमिऽडलस्यलोकानां मध्ये तादृशं किमपि नाम नास्ति। 13 तदा पितरयोऽनोरेतादृशीम् अक्षेभतां दृष्ट्वा तावद्विद्वंसौ नीयलोकविति बुद्ध्वा आश्रय्यम् अमन्यन्त तौ य यीशोः सङ्गिनी ज्ञाताविति ज्ञातुम् अशक्नुवन्। 14 किन्तु ताव्यां सार्द्धं तं स्वस्थमानुषं तिष्ठन्तं दृष्ट्वा ते कामध्यपाराम् आपत्तिं कर्तुं नाशक्नुन्। 15 तदा ते सभातः स्थानान्तरं गन्तुं तान् आज्ञाप्य स्वयं परस्परम् एति मन्त्राणामकुर्वन् 16 तौ मानवौ प्रति किं कर्तव्यं? तावेकं प्रसिद्धम् आश्रय्यं कर्म कृतवन्तौ तद् यिःशालम्विवासिनां सर्वेषां लोकानां समीपे प्राकाशत तस्य वयमपह्नोतुं न शक्नुमः। 17 किन्तु लोकानां मध्यम् अतद् यथा न व्याप्नोति तदर्थं तौ त्रयं प्रदश्यं तेन नाम्ना कमपि मनुष्यं नोपदिशतम् एति दृढं निषेधामः। 18 ततस्ते प्रेरितावाहूय अतदाज्ञापयन् एतः परं यीशो नाम्ना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशत्। 19 ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् एश्वरस्याज्ञात्राणं वा युष्माकम् आज्ञात्राणम् अतयो मध्ये एश्वरस्य गोचरे किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुत। 20 वयं यद् अपश्याम यदशृणुम य तन् प्रचारयिष्याम अतत् कदापि भवितुं न शक्नोति। 21 यदघटत तद् दृष्ट्वा सर्वे लोका एश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ एऽडयितुं कमप्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यजन्। 22 यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकराणम् आश्रय्यं कर्माकियत तस्य वयश्चात्वारिंशद्वत्सरा व्यतीताः। 23 ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राथिनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्व्याः कथा ज्ञापितवन्तौ। 24 तच्छ्रुत्वा सर्वे अकथित्तीभूय एश्वरमुद्दिश्य प्रोच्येरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गणेषुपृथिवीपयोधीनां तेषु य यदद् आस्ते तेषां सृष्टेश्वरस्त्वम्। 25 त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्येऽशीयाः कुर्वन्ति क्वलं कुतः। लोकाः सर्वे किमर्थं वा चिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां। 26 परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य जनस्य य। विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः। 27 इतस्तव इस्तेन मन्त्राण्य य पूर्व यद्यत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अधिषिक्तवान् स अवे पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डेरोद् पन्तीयपीलातो 28 अन्येऽशीयलोका एसायेल्लोकाश्च सर्वे अते सभायाम्

अतिष्ठन्। 29 हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जन् गर्जनञ्च शृणुः 30 तथा स्वास्थ्यकराणाम्ना तव बाहुबलप्रकाशपूर्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रचारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो नाम्ना आश्रय्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्चाज्ञापय। 31 एतद्यं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त एश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्राचारयन्। 32 अपरञ्च प्रत्येकारिलोकसमूहं अकमनस अकथित्तीभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्व्याः सम्पत्त्यः साधारण्येन स्थिताः। 33 अन्यस्य प्रेरिता महाशक्तिप्रकाशपूर्वकं प्रभो यीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदद्; तेषु सर्वेषु महागुणोऽभवत्। 34 तेषां मध्ये कस्यापि द्रव्यन्यूनता नाभवद् यत्स्तेषां गृहभूम्याया याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय 35 तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तेः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण दत्तमभवत्। 36 विशेषतः कुप्रोपदीपीयो योसिनामको देविवंशजात अको जनी भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता बर्णव्या अर्थात् सान्त्वनादायक एत्युक्त्वा समाहूयन्, 37 स जनी निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

5 तदा अनानियनामक अको जनी यस्य भाय्याया नाम सङ्गीरा स स्वाधिकारं विक्रीय 2 स्वभाय्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोष्य स्थापयित्वा तदन्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्। 3 तस्मात् पितरोकथयत् हे अनानिय भूमि मूल्यं किञ्चित् सङ्गोष्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधी मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकराणो प्रवृत्तिमज्जयत्? 4 सा भूमि र्थदा तव इस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकराणो कुत अतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्वीश्वरस्य निकटेऽपि। 5 अतो कथां श्रुत्वाैव सोऽनानियो भूमि पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्दृतात्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्वेषां महाभयम् अजायत्। 6 तदा युवलोकास्तं वस्त्रेणाच्छाद्य बहिर् नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्। 7 ततः प्रदरैकानन्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भाय्यापि तत्र समुपस्थिता। 8 ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाव्याम् अतावन्मुद्राव्यो भूमि किञ्चिता न वा? अतत्त्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अतावद्व्यो मुद्राव्य अवे। 9 ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अकमन्त्राणामभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्न्यन्ति। 10 ततः सापि तस्य यरणसन्निधी पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्। पश्चात् ते युवानोऽव्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर् नीत्वा तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने स्थापितवन्तः। 11 तस्मात् माऽडल्याः सर्वे लोका अन्यलोकाश्च तां वार्तां श्रुत्वा साध्वसं गताः। 12 ततः परं प्रेरितानां इस्ते लोकानां मध्ये बह्मश्रय्याण्यद्गतानि कर्माण्यकियन्त; तदा शिष्याः सर्वे अकथित्तीभूय सुवेमानोऽबिन्दे सम्भूयासन्। 13 तेषां सङ्घान्तर्गा भवितुं कोपि प्रगल्भतां नागमत् किन्तु लोकास्तान् समाद्रियन्त। 14 स्त्रियः पुरुषाश्च भवद्वो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणमापन्ताः। 15 पितरस्य गमनागमनाव्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया कस्मिंश्चिज्जने लगिष्यतीत्याशया लोका रोगिणः शिविकया भङ्ग्या यानीय पथि पथि स्थापितवन्तः। 16 यतुर्दिक्स्थनगरेभ्यो भवद्वो लोकाः सम्भूय रोगिणोऽपिविभ्रतग्रेस्तांश्च यिःशालमम् आनयन् ततः सर्वे स्वस्था अकियन्त। 17 अनन्तरं महायाजकः सिद्धीकानां मतग्राहिएस्तेषां सदयराश्च 18 महाक्रीधान्विताः सन्तः प्रेरितान् धृत्वा

नीयलोकानां कारायां बद्ध्वा स्थापितवन्तः | 19 किन्तु रात्री परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं मोचयित्वा तान् बहिरानीयाकथयत्, 20 यूयं गत्वा मन्दिरे दण्डायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां ज्वनदायिकां सर्व्यां कथां प्रचारयत | 21 एतं श्रुत्वा ते प्रत्युषे मन्दिरे उपस्थाय उपदिष्टवन्तः | तदा सड्यरगणान् सडितो मडयाजक आगत्य मन्त्रिगणम् ँस्रायेल्वंशस्य सर्व्यान् राजसभासदः सभास्थान् कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पडतिगणं प्रेरितवान् | 22 ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राथ्य प्रत्यागत्य एतं वार्ताम् अवादिषुः, 23 वयं तत्र गत्वा निर्व्विडं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य बहिर्दण्डायमानान् अदशाम् अवे किन्तु द्वारं मोचयित्वा तन्मध्ये कडपि द्रष्टुं न प्राप्ताः | 24 अतो कथां श्रुत्वा मडयाजको मन्दिरेस्य सेनापतिः प्रधानयाजकाश्च, एत परं किमपरं भविष्यतीति चिन्तयित्वा सन्दिग्धयिता अभवन् | 25 अतस्मिन्नेव समये कश्चित् जन आगत्य वार्तामिताम् अवदत् पश्यत यूयं यान् मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो लोकान् उपदिशन्ति | 26 तदा मन्दिरेस्य सेनापतिः पडतयश्च तत्र गत्वा येल्लोकाः पाषाणान् निक्षिप्यास्मान् मारयन्तीति भिया विनत्यायारं तान् आनयन् | 27 ते मडसभाया मध्ये तान् अस्थापयन् ततः परं मडयाजकस्तान् अपृच्छत्, 28 अनेन नाम्ना समुपडेयुं वयं किं दृढं न न्यषेधाम? तथापि पश्यत यूयं स्वेषां तेनोपदेशेने यिडृशालमं परिपूर्णां कृत्वा तस्य जनस्य रकतपातजनितापराधम् अस्मान् प्रत्यानेतुं येष्ट्ये | 29 ततः पितरोन्यंप्रेरिताश्च प्रत्यवदन् मानुषस्याज्ञाअण्डाए ँश्वरस्य्याज्ञाअण्डाए अस्माकमुच्यितम् | 30 यं यीशुं यूयं कुशे वेधित्वाडत तम् अस्माकं पैतृक ँश्वर उत्याय 31 ँस्रायेल्वंशानां मनःपरिवर्तनं पापक्षमात्रं कर्तुं राजानं परित्राताअत्र कृत्वा स्वदक्षिणपार्श्वे तस्यान्नातिम् अकरोत् | 32 अतस्मिन् वयमपि साक्षिण आस्मडे, तत् केवलं नडि, ँश्वर आज्ञाआडिभ्यो यं पवित्रम् आत्मनं दत्तवान् सोपि साक्ष्यस्ति | 33 अतद्वाक्ये श्रुते तेषां हृदयानि विद्वान्यभवन् ततस्ते तान् डन्तुं मन्त्रितवन्तः | 34 अतस्मिन्नेव समये तत्सभास्थानां सर्वलोकानां मध्ये सुष्यातो गडिलीयेल्लामक अंको जनो व्यवस्थापकः डिडृशिलोक उत्याय प्रेरितान् क्षारार्थं स्थानान्तरं गन्तुम् आदिश्य कथितवान्, 35 डे ँस्रायेल्वंशीयाः सर्व्यं यूयम् अेतान् मानुषान् प्रति यत् कर्तुम् उधतारतस्मिन् सावधाना भवत | 36 एतः पूर्व्यं श्रूडानामैको जन उपस्थाय स्वं कडपि मडापुरुषम् अवदत्, ततः प्रायेण यतुःशतलोकस्तस्य मतग्राडिणोभवन् पश्चात् स डतोभवत् तस्याज्ञाग्राडिणो यावन्तो लोकस्ते सर्व्यं विकीर्णाः सन्तो डकृतकार्या अभवन् | 37 तस्माज्जनात् परं नामलेभनसमये गालीलीययिडुडानामैको जन उपस्थाय बडुल्लोकांन् स्वमतं ग्राडीतवान् ततः सोपि व्यनश्यत् तस्याज्ञाग्राडिणो यावन्तो लोका आसन् ते सर्व्यं विकीर्णा अभवन् | 38 अधुना वडामि, यूयम् अेतान् मनुष्यान् प्रति किमपि न कृत्वा क्षान्ता भवत, यत अेष सडुल्लव्य अेतत् कड्मं य यडि मनुष्याडभवत् तडि विडुलं भविष्यति | 39 यडीश्वराडभवत् तडि यूयं तस्यान्यथा कर्तुं न शक्ष्यथ, वरम् ँश्वररोधका भविष्यथ | 40 तदा तस्य मन्त्राणं स्वीकृत्य ते प्रेरितान् आडुय प्रहृत्य यीशो नाम्ना कडपि कथां कथयितुं निषिध्य व्यसर्जन् | 41 किन्तु तस्य नामार्थं वयं लज्जामोडस्य योग्यत्वेन गणित्ता एत्यत्र ते सानन्दाः सन्तः सभास्थानां साक्षाड अगच्छन् | 42 ततः परं प्रतिदिनं मन्दिरे गृडे गृडे याविश्रामम् उपदिश्य यीशुश्रीडस्य सुसंवाडं प्रचारितवन्तः |

6 तस्मिन् समये शिष्याणां बाडुल्यात् प्रात्यडिकडानस्य विश्राणानै र्मिन्देशीयानां विधवास्त्रीगण उडेक्षिते सति ँब्रीयलोकैः सडान्यदेशीयानां विवाड उपातिष्ठत् | 2 तदा द्वादशप्रेरिताः सर्व्यान् शिष्यान् संगृह्णाकथयन् ँश्वरस्य कथाप्रचारं परित्यज्य भोजनवेषणम् अस्माकम् उचितं नडि | 3 अतो डे भ्रातृगण वयम् अेतत्कड्मोणो भारं येभ्यो दातुं शक्युम् अेतादृशान् सुष्यात्यापनान् पवित्रेण्णाम्ना ज्ञानेन य पूर्णान् सअज्जान् यूयं स्वेषां मध्ये मनोनीतान् कुरुत, 4 किन्तु वयं प्रार्थनायां कथाप्रचारकड्मणि य नित्यप्रवृत्ताः स्थास्यामः | 5 अेतस्यां कथायां सर्व्यं लोकाः सन्तुष्टाः सन्तः स्वेषां मध्यात् स्तिडानः डिडिपः प्रअरो निकानोर् तीमन् पड्मिण्ण यिडुडितमग्राडी-आन्तियभियागरीयो निकला अेतान् परमभक्तान् पवित्रेण्णाम्ना परिपूर्णां सप्त जनान् 6 प्रेरितानां समक्षम् आनयन्, ततस्ते प्रार्थनां कृत्वा तेषां शिरःसु डस्तान् आर्पयन् | 7 अपरअत्र ँश्वरस्य कथा डेशं व्यानोत् विशेषतो यिडृशालमि नगरे शिष्याणां संख्या प्रभूतडृपेण्णवर्द्धत याजकानां मध्येपि बडवः श्रीष्टमतग्राडिणोडभवन् | 8 स्तिडानो विश्वासेन पराकडेण य परिपूर्णाः सन् लोकानां मध्ये बडुविधम् अडुद्धत आश्चर्य्यं कड्मकारोत् | 9 तेन लिभर्त्सनीयनाम्ना विष्यातसडुस्य कतिपयजनाः कुरीणीयसिडन्डीय-डिलीकीयाशीयादेशीयाः डियन्तो जनाश्रोत्याय स्तिडानेन सार्द्धं व्यवदन्त | 10 किन्तु स्तिडानो ज्ञानेन पवित्रेण्णाम्ना य एदृशीं कथां कथितवान् यस्यास्ते आपत्तिं कर्तुं नाशक्युवन् | 11 पश्चात् ते लोभिताः कतिपयजनाः कथामेनाम् अकथयन्, वयं तस्य मुपतो मूसा ँश्वरस्य य नन्दावाक्यम् अश्रीभम् | 12 ते लोकानां लोकप्रायीनानाम् अध्यापकानाअत्र प्रवृत्तिं जनयित्वा स्तिडानस्य सन्निधिम् आगत्य तं धृत्वा मडसभामध्यम् आनयन् | 13 तडनन्तरं कतिपयजनेषु मिथ्यासाक्षिषु समानीतेषु तडकथयन् अेष जन अेतत्युण्यस्थानव्यवस्थयो र्निन्दाः कडापि न निवर्तते | 14 डुलतो नासरतीययीशुः स्थानमेतड् उडिच्छन्ं कडिष्यति मूसासमर्पितम् अस्माकं व्यवडरणम् अन्यडृषं कडिष्यति तस्यैतादृशीं कथां वयम् अशृणुम् | 15 तदा मडसभास्थाः सर्व्यं तं प्रति स्थिरां दृष्टिं कृत्वा स्वर्गदूतमुभसदृशं तस्य मुभम् अपश्यन् |

7 ततः परं मडयाजकः पृष्टवान्, अेषा कथां किं सत्या? 2 ततः स प्रत्यवदत्, डे पितरो डे भ्रातरः सर्व्यं लाका मनांसि निधर्द्ध्यं | अस्माकं पूर्व्यपुरुष ँब्राडीम् डारणनगरे वासकरण्णत् पूर्व्यं यडा अराम्-नडरयिमडेशे आसीत् तदा तेजोभय ँश्वरो डर्शनं दत्त्वा 3 तडभवदत् त्वं स्वदेशज्ञातिमित्राणि परित्यज्य यं देशमडं डर्शयिष्यामि तं डेशं व्रज | 4 अतः स कडीयडेशं विडाय डारणनगरे न्यवसत्, तडनन्तरं तस्य पितरि भृते यत्र डेशे यूयं निवसथ स अंनं डेशमगच्छत् | 5 किन्वीश्वरस्तस्मै कडम्यधिकारम् अर्थड अेकपडपरिमितां भूमिमपि नाडदात्; तदा तस्य कोपि सन्तानो नासीत् तथापि सन्तानैः सार्द्धम् अेतस्य डेशस्याधिकारी त्वं भविष्यसीति तड्मत्याड्रीकृतवान् | 6 ँश्वर एत्यम् अपरमपि कथितवान् तव सन्तानाः परडेशे निवत्स्यन्ति ततस्तडेशीयलोकेश्चतुःशतवत्सरान् यावत् तान् दासत्वे स्थापयित्वा तान् प्रति डुव्यवडारं कडिष्यन्ति | 7 अपरम् ँश्वर अेनां कथामपि कथितवान्, ये लोकस्तान् दासत्वे स्थापयिष्यन्ति ताल्लोकान् अडं दण्डयिष्यामि, ततः परं ते बडिर्गताः सन्तो माम् अत्र स्थाने सेविष्यन्ते | 8 पश्चात् स तस्मै त्वकण्डस्य नियमं दत्तवान्, अत ँरुडकनाम्नि ँब्राडीम् अेकपुत्रे जाते, अष्टमडिने तस्य त्वकण्डम् अकरोत् |

तस्य धरुडाकः पुत्रो यादूबु, ततस्तस्य यादूबुऽस्माकं द्वादश पूर्वपुरुषा
अजायन्त | 9 ते पूर्वपुरुषा धर्षया परिपूर्णां मिसरदेशं प्रेषयितुं यूषं
व्यकीएण | 10 किन्त्वैश्वरस्तस्य सहायो भूत्वा सर्वस्या दुर्गते रक्षित्वा
तस्मै बुद्धिं दत्त्वा मिसरदेशस्य राज्ञः किरीएः प्रियपात्रं कृतवान् ततो
राजा मिसरदेशस्य स्वीयसर्वपरिवारस्य य शासनपदं तस्मै दत्तवान् |
11 तस्मिन् समये मिसर-किनानदेशयो दुर्बिक्षेऽतोरतिक्लिष्टत्वात् नः
पूर्वपुरुषा भक्ष्यद्रव्यं नावलभन्त | 12 किन्तु मिसरदेशे शस्यानि सन्ति,
यादूबु एभं वार्तां श्रुत्वा प्रथमम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् मिसरं प्रेषितवान् |
13 ततो द्वितीयवारगमने यूषं स्वभ्रातृभिः परिचितोऽभवत्; यूषं
भ्रातरः किरीए राजेन परिचिता अवभवन् | 14 अनन्तरं यूषं भ्रातृगणं
प्रेष्य निजपितरं यादूबुं निजान् पञ्चाधिकसप्ततिसंभ्यकान् ज्ञातिजनांश्च
समाहूतवान् | 15 तस्माद् यादूबु मिसरदेशं गत्वा स्वयम् अस्माकं
पूर्वपुरुषाश्च तस्मिन् स्थानेऽप्रियन्त | 16 ततस्तं शिषिभिमं नीत्वा यत्
श्मशानम् एभ्राहीम् मुद्रादत्त्वा शिषिभिमः पितुर्हमोरः पुत्रेभ्यः क्रीतवान्
तत्क्षमशाने स्थापयाञ्चक्रे | 17 ततः परम् ईश्वर एभ्राहीमः सन्निधौ
शपथं कृत्वा यां प्रतिज्ञां कृतवान् तस्याः प्रतिज्ञायाः कुलसमये निकटे
सति एसायेल्लोका सिमरदेशे वर्द्धमाना बहुसंभ्या अवभवन् | 18 शेषे
यूषं यो न परिचिनोति तादृशं अस्मै नरपतिरुपस्थाय 19 अस्माकं
ज्ञातिभिः साद्धं धूर्ततां विधाय पूर्वपुरुषान् प्रति कुव्यवहारपूर्वकं
तेषां वंशनाशनाय तेषां नवजातान् शिशून् बहिर्निर्क्षेपयत् | 20
अतस्मिन् समये मूसा जज्ञे, स तु परमसुन्दरोऽभवत् तथा पितृगृहे
मासत्रयपर्यन्तं पालितोऽभवत् | 21 किन्तु तस्मिन् बहिर्निक्षेपे सति
किरीएराजस्य कन्या तम् उत्तोल्य नीत्वा दत्तकपुत्रं कृत्वा पालितवती |
22 तस्मात् स मूसा मिसरदेशीयायाः सर्वविधायः पारदृष्या सन् वाक्यं
क्रियायाञ्च शक्तिमान् अवभवत् | 23 स सम्पूर्णयत्वारिशद्वत्सरवयस्को
भूत्वा एसायेलीयवंशनिजभ्रातृन् साक्षात् कर्तुं मतिं यके | 24 तेषां जनमेकं
हिंसितं दृष्ट्वा तस्य सपक्षः सन् हिंसितजन्म उपकृत्य मिसरीयजन्मं
जघान | 25 तस्य उस्तनेश्वरस्तान् उद्दिश्यति तस्य भ्रातृगण एति
ज्ञास्यति स एत्यनुमानं यकार, किन्तु ते न बुबुधिये | 26 तत्परे उडनि
तेषाम् उभयो जन्मयो वाक्कुल उपस्थिते सति मूसाः समीपं गत्वा तयो
मेलनं कर्तुं मतिं कृत्वा कथयामास, हे भडाशयो युवां भ्रातरौ परस्परम्
अन्यायं कुतः कुरुथः? 27 ततः समीपवासिनं प्रति यो जनोंऽन्यायं यकार स
तं दूरीकृत्य कथयामास, अस्माकमुपरि शास्तृत्ववियारयितृत्वपदयोः कस्त्वां
नियुक्तवान्? 28 ह्यो यथा मिसरीयं दत्तवान् तथा किं मामपि दनिष्यसि?
29 तदा मूसा अतादृशीं कथां श्रुत्वा पलायनं यके, ततो मिदियनदेशं
गत्वा प्रवासी सन् तस्यै, ततस्तत्र द्वौ पुत्रौ जज्ञाते | 30 अनन्तरं
यत्वारिशद्वत्सरेषु गतेषु सीनयपर्वतस्य प्रान्तेरं प्रज्वलितस्तम्भवस्य
वह्निशिभायां परमेश्वरदूतस्तस्मै दर्शनं ददौ | 31 मूसास्तस्मिन् दर्शने
विरम्यं भत्वा विशेषं ज्ञातुं निकटे गच्छति, 32 अतस्मिन् समये, अहं तव
पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरोऽर्थाद् एभ्राहीम ईश्वर धरुडाक ईश्वरो यादूबु
ईश्वरश्च, मूसाभिक्ष्य परमेश्वरस्यैतादृशीं विहायसीया वाणी भवतु,
ततः स कम्पान्वितः सन् पुनर्निरीक्षितुं प्रगल्भो न भवतु | 33 परमेश्वरस्तं
जगाद, तव पादयोः पादुके मोयय यत्र तिष्ठसि सा पवित्रभूमिः | 34 अहं
मिसरदेशस्थानानि निजलोकानां दुर्दृशानि नितान्तम् अपश्यं, तेषां कातय्योक्तिञ्च
श्रुतवान् तस्मात् तान् उद्दुर्तुम् अवरुह्यागमम्; एदानीम् आगच्छ मिसरदेशं
त्वां प्रेषयामि | 35 कस्त्वां शास्तृत्ववियारयितृत्वपदयोः नियुक्तवान्,

एति वाक्यमुकृत्वा ते यो मूसा अवज्ञातस्तमेव ईश्वरः स्तम्भवमध्ये
दर्शनं दत्वा तेन दूतेन शास्तांरं मुक्तिदातारञ्च कृत्वा प्रेषयामास | 36
स य मिसरदेशे सूक्ष्मानि समुद्रे य पश्चात् यत्वारिशद्वत्सरान् यावत्
महाप्रान्तेरं नानाप्रकाराण्यद्भुतानि कर्माणि लक्षणाणि य दर्शयित्वा तान्
बहिः कृत्वा समानिनाय | 37 प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं भ्रातृगणस्य
मध्ये मादृशम् अहं भविष्यद्भक्तारम् उत्पादयिष्यति तस्य कथायां
यूयं मनो निधास्यथ, यो जन् एसायेलः सन्तानेभ्य अनां कथां
कथयामास स अेष मूसाः | 38 महाप्रान्तरस्थमाएडलीमध्येऽपि स अवे
सीनयपर्वतोपरि तेन साद्धं संलापिनो दूतस्य यास्मत्पितृगणस्य मध्यस्थः
सन् अस्मभ्यं दत्तव्यनि ज्वनदायकानि वाक्यानि लेभे | 39 अस्माकं
पूर्वपुरुषास्तम् अमान्यं कृत्वा स्वैभ्यो दूरीकृत्य मिसरदेशं परावृत्य
गन्तुं मनोभिरभिलष्य हारोणं जगदुः, 40 अस्माकम् अग्रेऽग्रे गन्तुम्
अस्मदर्थं देवगणं निर्माहि यतो यो मूसा अस्मान् मिसरदेशाद् बहिः
कृत्यानीतवान् तस्य किं जतं तदस्माभिर्न ज्ञायते | 41 तस्मिन् समये ते
गोवत्साकृतिं प्रतिमां निर्माय तामुद्दिश्य नैवेद्यमुत्सृज्य स्वदस्तकृतवस्तुना
आनन्दितवन्तः | 42 तस्माद् ईश्वरस्तेषां प्रति विमुषः सन् आकाशस्थं
ज्योतिगणं पूजयितुं तेभ्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु
लिखितमास्ते, यथा, एसायेलीयवंशेरे यत्वारिशत्समान् पुरा | भदति
प्रान्तेरं संस्था यूयन्तु यानि य | बलिहोमादिर्कर्माणि कृतवन्तस्तु तानि
किं | मां समुद्दिश्य युष्माभिः प्रकृतानीति नैव य | 43 किन्तु यो
मोलकाभ्यस्य देवस्य दूष्यमेव य | युष्माकं रिम्फनाभ्याया देवतायाश्च
तारका | अतयोरुभयो मूर्ती युष्माभिः परिपूजिते | अतो युष्मांस्तु बाबेलः
पारं नेष्यामि निश्चितं | 44 अपरञ्च यन्निदर्शनम् अपश्यस्तदनुसारेण
दूष्यं निर्माहि यस्मिन् ईश्वरो मूसां अतद्वाक्यं बलापे तत् तस्य
निर्घृपितं साक्षस्वयं दूष्यम् अस्माकं पूर्वपुरुषैः सह प्रान्तेरं तस्थौ | 45
पश्चात् थिहोशूयेन सहितैस्तेषां वंशजातैरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्भुजाद्
ईश्वरेण दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकाले समानीतं तद् दूष्यं
दायुधोधिकारं यावत् तत्र स्थान आसीत् | 46 स दायुध परमेश्वरस्यानुग्रहं
प्राप्य यादूबु ईश्वरार्थम् अहं दूष्यं निर्मातुं ववाग्छ; 47 किन्तु सुलेमान्
तदर्थं मन्दिरम् अहं निर्मितवान् | 48 तथापि यः सर्वोपरिस्थः स
दस्मिन्दिद् उस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नहि, भविष्यद्वादी कथामेतां
कथयति, यथा, 49 परेशो वदति स्वर्गो राजसिंहासनं मम | मदीयं
पादपीठञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं | तर्हि यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ
मन्दिरं | विश्रामाय मदीयं वा स्थानं किं विधते त्विह | 50 सर्वोपेतानि
वस्तूनि किं मे उस्तकृतानि न | | 51 हे अनाज्ञाग्राहका अन्तःकरणे ब्रवणे
यापवित्रलोकाः यूयम् अनवरतं पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आचरथ,
युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः | 52 युष्माकं पूर्वपुरुषाः
कं भविष्यद्वादिनां नाताऽयन्? ये तस्य धार्मिकस्य जनस्यागमनकथां
कथितवन्तस्तान् अधनन् यूयम् अधूना विश्वासघातिनो भूत्वा तं धार्मिकं
जनम् अहत | 53 यूयं स्वर्गीयदूतगणोन् व्यवस्थां प्राप्यापि तां नाचरथ |
54 एभं कथां श्रुत्वा ते मनःसु बिद्भन्तः सन्तस्तं प्रति दन्तधर्षणम् अकुर्वन् |
55 किन्तु स्तिङ्गानः पवित्रेणात्मना पूर्णो भूत्वा गणान् प्रति स्थिरदृष्टिं कृत्वा
ईश्वरस्य दक्षिणे एड्यायमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्; 56 पश्य,
मेघद्वारं मुक्तम् ईश्वरस्य दक्षिणे स्थितं मानवसुतञ्च पश्यामि | 57 तदा
ते प्रोच्येः शब्दं कृत्वा कर्णेषु कुली निर्धाय अकथितनीभूय तम् आकम्भन् | 58
पश्चात् तं नगराद् बहिः कृत्वा प्रस्तरैराधनम् साक्षिणो लोकाः शीलवान्भो

यूनश्रारणसन्निधी निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः | 59 अनन्तरं हे प्रभो यीशे मदीयमात्मानं गृह्णाण स्तिङ्गानस्येति प्रार्थनवाक्यवदनसमये ते तं प्रस्तरैराधनम् | 60 तस्मात् स ज्ञानुनी पातयित्वा प्रोत्र्यैः शब्दं कृत्वा, हे प्रभे पापमेतद् अतेषु मा स्थापय, एत्युक्त्वा मलानिद्रां प्राप्नोत |

8 तस्य उत्याकरणं शौलोपि सममन्थत | तस्मिन् समये यिज्ञाशालमगरस्थां माएडलीं प्रति मलताडनायां ज्ञातयां प्रेरितलोकां लुडित्वा सर्व्वेऽपरे यिडूदाशोमिरोएदेशयो नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः | 2 अन्यथ्य लकतलोकास्तं स्तिङ्गानं श्मशाने स्थापयित्वा बहु व्यलपन् | 3 किन्तु शौलो गृहे गृहे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा माएडल्या मलोत्पातं कृतवान् | 4 अन्यथ्य ये विकीर्णां अभवन् ते सर्व्वत्र भ्रमित्वा सुसंवादे प्राचारयन् | 5 तदा द्विलिपिः शोमिरोएनगरं गत्वा श्रीष्टाभ्यानां प्राचारयत्; 6 ततोऽशुचि-भूतग्रस्तलोकेभ्यो भूताश्रीङ्कृत्यागरञ्च तथा बडवः पक्षाघातिनः भञ्जा लोकाश्च स्वस्था अभवन् | 7 तस्मात् लाका एदृशं तस्याश्चर्य्यं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्व्वं अकथित्वाभूय तेनोक्तान्स्थाने मनांसि न्यदधुः | 8 तस्मिन्नगरे मलानन्दश्चाभवत् | 9 ततः पूर्व्वं तस्मिन्नगरे शिमोनानामा कश्चिज्जानो बह्वी भायिकायाः कृत्वा स्वं कञ्चन मडापुरुषं प्रोत्र्य शोमिरोएणीयानां मोहं जनयामास | 10 तस्मात् स मानुष एश्वरस्य मडाशक्तिस्वरूपं एत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्व्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्यदधुः | 11 स बहुकालान् मायाविक्रियया सर्व्वान् अतीव मोहयान्त्रकार, तस्मात् ते तं मेनिरे | 12 किन्तीश्वरस्य राज्यस्य यीशुप्रीष्टस्य नामभ्राष्यानाप्रचारिणः द्विलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोभयलोका मञ्जिता अभवन् | 13 शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रच्यैत् ततो मञ्जितः सन् द्विलिपेन कृतम् आश्चर्य्यंक्रियां लक्षाणञ्च विलोक्यासम्भवं मन्थमानस्तेन सह स्थितवान् | 14 एत्थं शोमिरोएदेशीयलोका एश्वरस्य कथाम् अगह्णन् एति वात्तां यिज्ञाशालमगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं योडनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः | 15 ततस्ती तत् स्थानम् उपस्थाप्य लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयतां | 16 यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशो नानामा मञ्जितमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कम्पि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो जातः | 17 किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वर्पितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन् | 18 एत्थं लोकाणां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्; 19 अहं यस्य गात्रे उस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्ति र्भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तं | 20 किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत एश्वरस्य दानं मुद्राभिः कीर्यते त्वमित्थं बुद्धवान्; 21 एश्वराय तावन्तःकरणं सरलं नहि, तस्माद् अत्र त्वांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति | 22 अत अतत्पापहेतोः भेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस अेतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति, अेतदर्थम् एश्वरे प्रार्थनां कुरु; 23 यतस्त्वं तिकतपित्ते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम् | 24 तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुदित्वा कथा मयि यथा न इवति तदर्थं युवां मन्निमित्तं प्रभो प्रार्थनां कुरुतं | 25 अनेन प्रकारेण तौ साक्ष्यं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रचारयन्तौ शोमिरोएणीयानाम् अनेकत्रामेषु सुसंवादेऽत्र प्रचारयन्तौ यिज्ञाशालमगरं परावृत्त गतौ | 26 ततः परम् एश्वरस्य दूतः द्विलिपम् एत्यादिष्टत्, त्वमुत्थाय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तरस्य मध्येन यिज्ञाशालमो डसानगरं याति तं मार्गं

गच्छ | 27 ततः स उत्थाय गतवान्; तदा कन्दाकीनामः कूश्लोकाणां राज्याः सर्व्वसम्भत्तेरधीशः कूशदेशीय अेकः षाएडो लज्जार्थं यिज्ञाशालमगरम् आगत्य 28 पुनरपि रथमारुह्य विशयियानामो भविष्यद्वादिनो ग्रन्थं पठन् प्रत्यागच्छति | 29 अेतस्मिन् समये आत्मा द्विलिपम् अवदत्, त्वम् रथस्य समीपं गत्वा तेन साद्धं मिल | 30 तस्मात् स धावन् तस्य सन्निधावुपस्थाप्य तेन पठ्यमानं विशयियथविष्यद्वादिनो वाक्यं श्रुत्वा पृष्टवान् यत् पठसि तत् किं बुध्यसे? 31 ततः स कथितवान् केनयिन्न बोधितोऽहं कथं बुध्येय? ततः स द्विलिपं रथमारोढं स्वेन साद्धम् उपवेष्टुञ्च न्यवेदयत् | 32 स शास्त्रस्येतद्वाक्यं पठितवान् यथा, समानीयत घातय स यथा मेषशावकः | लोमश्छेदकसाक्षात् मेषश्च नीरवो यथा | आबध्य वदं स्वीयं तथा स समतिष्ठत | 33 अन्येन विचारेण स उच्छिन्नो डभवत् तदा | तत्कालीनमनुष्यान् को जनो वार्णयितुं क्षमः | यतो ज्वनपृष्ठां देशात् स उच्छिन्नो डभवत् ध्रुवं | 34 अनन्तरं स द्विलिपम् अवदत् निवेदयामि, भविष्यद्वादी यामिमां कथां कथयामास स किं स्वस्मिन् वा कस्मिंश्चिद् अन्यस्मिन्? 35 ततः द्विलिपस्तत्कारणम् आरभ्य यीशोरुपाभ्यानां तस्याग्रे प्रास्तौत् | 36 एत्थं मार्गोण गच्छन्तौ जलाशयस्य समीप उपस्थितौ; तदा क्वलीओडवादीत् पश्यत्र स्थानं जलमास्ते मम मञ्जने का बाधा? 37 ततः द्विलिप उत्तरं व्याडरत् स्वान्तःकरणेन साक्षं यति प्रत्येषि तर्हि बाधा नास्ति | ततः स कथितवान् यीशुप्रीष्ट एश्वरस्य पुत्र एत्यहं प्रत्येमि | 38 तदा रथं स्थगितं कर्तुम् आदिष्टे द्विलिपकलीबो द्वौ जलम् अवारुहतां; तदा द्विलिपस्तम् मञ्जयामास | 39 तत्पश्चात् जलमध्याद् उच्चितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा द्विलिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् क्वलीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयितः सन् स्वमार्गोण गतवान् | 40 द्विलिपश्चादोद्गगरम् उपस्थाप्य तस्मात् कैसरियानगर उपस्थितिकालपर्यन्तं सर्व्वस्मिन्नगरे सुसंवादे प्रचारयन् गतवान् |

9 तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताडनाबधयोः कथां निःसारयन् मडायाजकस्य सन्निधिं गत्वा 2 स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतत्राडिणं यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा यिज्ञाशालम् आनयतीत्याशयेन दम्भेकनगरियं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं यायितवान् | 3 गच्छन् तु दम्भेकनगरनिकट उपस्थितवान्; ततोऽकस्माद् आकाशात् तस्य यतुर्दक्षु तेजसः प्रकाशनात् स भूमावपतत् | 4 पश्चात् हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? स्वं प्रति प्रोक्तम् अेतं शब्दं श्रुत्वा 5 स पृष्टवान्, हे प्रभो भवान् कः? तदा प्रभुरकथयत् यं यीशुं त्वं ताडयसि स अेवाहः; कएटकस्य मुभे पदाघातकरणं तव कथम् | 6 तदा कम्मानो विस्मयापन्नश्च सोवदत् हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? भवत एच्छा का? ततः प्रभुराज्ञापयद् उत्थाय नगरं गच्छ तत्र त्वया यत् कर्तव्यं तद् वदिष्यते | 7 तस्य सङ्गिनो लोका अपि तं शब्दं श्रुतवन्तः किन्तु कम्पि न दृष्ट्वा स्तब्धाः सन्तः स्थितवन्तः | 8 अनन्तरं शौलो भूमित उत्थाय यक्षुषी उन्मील्य कम्पि न दृष्टवान् | तदा लोकास्तस्य उस्तौ धृत्वा दम्भेकनगरम् आनयन् | 9 ततः स दिनत्रयं यावद् अन्धो भूत्वा न भुक्तवान् पीतवांश्च | 10 तदनन्तरं प्रभुस्तदम्भेकनगरवासिन अेकस्मै शिष्याय दर्शनं दत्त्वा आडूतवान् हे अननिय | ततः स प्रत्यावदीत्, हे प्रभो पश्य शृणोमि | 11 तदा प्रभुस्तमाज्ञापयत् त्वमुत्थाय सरलनामानं मार्गं गत्वा यिडूदानिवेशने तार्षनगरीयं शौलनामानं जनं गवेषयन् पृच्छ; 12 पश्य स प्रार्थयते, तथा अननियनामक अेकं जनस्तस्य समीपम् आगत्य तस्य गात्रे उस्तार्पाणं कृत्वा दृष्टिं ददातीत्थं स्वप्ने दृष्टवान् | 13 तस्माद्

अननियः प्रत्यवदत् ७ प्रभो यि३शालमि पवित्रलोकान् प्रति सोऽनेकहिंसां कृतवान्; 14 अत्र स्थाने यं ये लोकास्तव नाम्नि प्रार्थयन्ति तानपि बद्धुं स प्रधानयाजकेभ्यः शक्तिं प्राप्तवान्, एषां कथाम् अडम् अनेकेषां मुपेभ्यः श्रुतवान्। 15 किन्तु प्रभुरकथयत्, याहिं बिन्नेशियलोकानां भूपतीनाम् एसायेल्लोकानाञ्च निकटे मम नाम प्रचारयितुं स जन्तो मम मनोनीतपात्रमास्ते। 16 मम नामनिमित्तञ्च तेन कियान् मडान् कलेशो भोक्तव्य अतत् तं दर्शयिष्यामि। 17 ततोऽननियो गत्वा गृहं प्रविश्य तस्य गात्रे उस्तप्रार्थनां कृत्वा कथितवान्, ७ व्रातः शौल त्वं यथा दृष्टिं प्राप्नोषि पवित्रेणात्मना परिपूर्णां भवसि य, तदर्थं तवागमनकाले यः प्रभुयीशुस्तुभ्यं दर्शनम् अददात् स मां प्रेषितवान्। 18 एतुस्तमात्रे तस्य यक्षुभ्याम् भीनशल्कवद् वस्तुनि निर्गतं तत्क्षणात् स प्रसन्नयक्षु भूत्वा प्रोत्थाय मञ्जिजतोऽभवत् भुक्त्या पीत्वा सबलोभवस्य। 19 ततः परं शौलः शिष्यैः सह कतिपयदिवसान् तस्मिन् एम्पेचनगरे स्थित्वाऽविलम्बं 20 सर्व्वभजनभवानि गत्वा यीशुरीश्वरस्य पुत्र एषां कथां प्राचारयत्। 21 तस्मात् सर्व्वे श्रोतारश्चमत्सृत्य कथितवन्तो यो यि३शालमनगर अतन्नाम्ना प्रार्थयितुंलोकान् विनाशितवान् अवेम् अतादृशलोकान् बद्ध्वा प्रधानयाजकनिकटं नयतीत्याशया अतत्स्थानमप्यागच्छत् सअवे किमयं न भवति? 22 किन्तु शौलः क्रमश उत्साहवान् भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो जन् अतस्मिन् प्रमाणां दत्वा एम्पेचन-निवासिबुद्धीयलोकान् निरुत्तरान् अकरोत्। 23 एतथं बद्धुतिथे काले गते यि३द्वीयलोकान्तं उन्तुं मन्त्रयामासुः 24 किन्तु शौलस्तेषामेतस्या मन्त्राणाया वार्त्तां प्राप्तवान्। ते तं उन्तुं तु द्विवाशिंशं गुप्ताः सन्तो नगरस्य द्वारेऽतिष्ठन्; 25 तस्मात् शिष्यास्तं नीत्वा रात्रौ पिटके निधाय प्राथीरेपावारोडयन्। 26 ततः परं शौलो यि३शालमं गत्वा शिष्यगणैः सार्द्धं स्थातुम् औडत्, किन्तु सर्व्वे तस्मादभिभवुः स शिष्य एति यं न प्रत्ययन्। 27 अतस्माद् बार्णव्वास्तं गृहीत्वा प्रेरितानां समीपमानीय मार्गमध्ये प्रभुः कथं तस्मै दर्शनं दत्तवान् याः कथाश्च कथितवान् स यथाक्षोभः सन् एम्पेचनगरे यीशो नाम प्राचारयत् अतान् सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवान्। 28 ततः शौलस्तेः सह यि३शालमि कालं यापयन् निर्भयं प्रभो यीशो नाम प्राचारयत्। 29 तस्माद् अन्येदेशीयलोकैः सार्द्धं विवाद्यस्योपस्थितत्वात् ते तं उन्तुम् अयेष्टन्त। 30 किन्तु व्रातृगणस्तज्ज्ञात्वा तं कैसरियानगरं नीत्वा ताम्नगरं प्रेषितवान्। 31 एतथं सति यि३द्वीयागालीव्शोमिरोरुदेशीयाः सर्व्वां मरुडल्यो विश्रामं प्राप्तास्ततस्तासां निष्ठाभवत् प्रभो विभ्या पवित्रस्यात्मनः सान्त्वनया य कालं क्षेपयित्वा बहुसंख्या अभवन्। 32 ततः परं पितरः स्थाने स्थाने भ्रमित्वा शेषे लोद्गरनिवासिपवित्रलोकानां समीपे स्थितवान्। 33 तदा तत्र पक्षाघातव्याधिनाष्टौ वत्सरान् शय्यागतम् औनेयनामानं मनुष्यं साक्षत् प्राप्य तमवदत्, 34 ७ औनेय यीशुप्रीष्टत्वां स्वस्थम् अकार्षीत्, त्वमुत्थाय स्वशय्यां निक्षिप, एत्युक्तमात्रे स उदतिष्ठत्। 35 अतादृशं दृष्ट्वा लोद्गारोऽनिवासिनो लोकाः प्रभुं प्रति परावर्त्तन्त। 36 अपरञ्च बिक्षादानादिषु नानकियासु नित्यं प्रवृत्ता या याज्ञोनिगरनिवासिनी टाबिथानामा शिष्या यां एड्का अर्थाद् हरिणीमयुक्त्या आह्वयन् सा नारी 37 तस्मिन् समये रुग्ना सती प्राणान् अत्यजत्, ततो लोकास्तां प्रक्षाल्योपरिस्थप्रकोष्ठे शाययित्वास्थापयन्। 38 लोद्गरं याज्ञोनिगरस्य समीपस्थं तस्मात्तत्र पितर आस्ते, एति वार्त्तां श्रुत्वा तूर्णं तस्यागमनार्थं तस्मिन् विनयमुक्त्या शिष्यगणो द्वौ मनुजौ प्रेषितवान्। 39 तस्मात् पितर उत्थाय ताभ्यां सार्द्धम् आगच्छत्, तत्र तस्मिन् उपस्थित उपरिस्थप्रकोष्ठे

समानिते य विधवाः स्वाभिः सह स्थितिकाले एड्कया कृतानि यान्युत्तरीयाणि परिधेयानि य तानि सर्वाणि तं दर्शयित्वा रुदत्यश्चतसृषु दिक्ष्वतिष्ठन्। 40 किन्तु पितरस्ताः सर्व्वा बहिः कृत्वा जानुनी पातयित्वा प्रार्थितवान्; पश्चात् शवं प्रति दृष्टिं कृत्वा कथितवान्, ७ टाभीथे त्वमुत्तिष्ठ, एति वाक्य उक्ते सा स्त्री यक्षुषी प्रोन्नीत्य पितरम् अवलोक्योत्थायोपाविशत्। 41 ततः पितरस्तस्याः करौ धृत्वा उतोल्य पवित्रलोकान् विधवाश्चाडूय तेषां निकटे सञ्चयां तां समार्पयत्। 42 अेषा कथा समस्तयाज्ञोनिगरं व्याप्ता तस्माद् अनेके लोकाः प्रभो त्यश्वसन्। 43 अपरञ्च पितरस्तथाज्ञोनिगरीयस्य कस्यचित् शिमोन्नामश्चाम्भकारस्य गृहे बहुदिनानि न्यवसत्।

10 कैसरियानगर एतलियाप्यसैन्यान्तर्गतः कर्णावियनामा सेनापतिरसीत् 2 स सपरिवारो भक्त एश्वरपरायणश्चासीत्; लोकेभ्यो बहूनि दानादीनि दत्वा निरन्तरम् एश्वरे प्रार्थयाञ्चक्रे। 3 अेकदा तृतीयप्रहरवेलायां स दृष्टवान् एश्वरस्यैको दूतः सप्रकाशं तत्समीपम् आगत्य कथितवान्, ७ कर्णाविय। 4 किन्तु स तं दृष्ट्वा भीतोऽकथयत्, ७ प्रभो किं? तदा तमवदत् तव प्रार्थना दानादि य साक्षिस्वप्नं भूत्वेश्वरस्य गोचरमभवत्। 5 एदानीं याज्ञोनिगरं प्रति लोकान् प्रेष्य समुद्रतीरे शिमोन्नामश्चाम्भकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् तम् आह्वयन्; 6 तस्मात् त्वया यधत् कर्त्तव्यं तत्तत् स वदिष्यति। 7 एत्युपदिश्य दूते प्रस्थिते सति कर्णावियः स्वगृहस्थानां दासानां द्वौ जन्तो नित्यं स्वसङ्गिनां सैन्यानाम् अेकां भक्तसेनाञ्चाडूय 8 सकलमेतं वृत्तान्तं विज्ञाप्य याज्ञोनिगरं तान् प्राडिषोत्। 9 परस्मिन् दिने ते यात्रां कृत्वा यदा नगरस्य समीप उपातिष्ठन्, तदा पितरो द्वितीयप्रहरवेलायां प्रार्थयितुं गृहपृष्ठम् आरोडत्। 10 अतस्मिन् समये क्षुधार्तः सन् किञ्चिद् भोक्तुम् अैच्छत् किन्तु तेषाम् अन्नासादनसमये स मूर्च्छितः सन्पतत्। 11 ततो मेघद्वारं मुक्तं यतुभिः कोर्णो लम्बितं बृहद्भस्त्रमिव किञ्चन भाजनम् आकाशात् पृथिवीम् अवारोडतीति दृष्टवान्। 12 तन्मध्ये नानप्रकारा ग्राभ्यवन्पशवः भेयरोरोगामिप्रभृतयो जन्तवश्चासन्। 13 अनन्तरं ७ पितर उत्थाय उत्वा भुङ्क्व तम्प्रतीयं गगरीया वाणी जाता। 14 तदा पितरः प्रत्यवदत्, ७ प्रभो एदृशं मा भवतु, अडम् अतत् कालं यावत् निषिद्धम् अशुष्यि वा द्रव्यं किञ्चिदपि न भुक्तवान्। 15 ततः पुनरपि तादृशी विडयसीया वाणी जाता यद् एश्वरः शुष्यि कृतवान् तत् त्वं निषिद्धं न जानीहि। 16 एतथं विः सति तत् पात्रं पुनराकृष्टं आकाशम् अगच्छत्। 17 ततः परं यद् दर्शनं प्राप्तवान् तस्य को भाव एत्यत्र पितरो मनसा सन्देग्धि, अतस्मिन् समये कर्णावियस्य ते प्रेषिता मनुष्या द्वारस्य सन्निधावुपस्थाय, 18 शिमोन्ो गृहमन्विच्छन्तः सम्पृच्छाडूय कथितवन्तः पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् स किमत्र प्रवसति? 19 यदा पितरस्तदर्शनस्य भावं मनसादोलयति तदात्मा तमवदत्, पश्य त्रयो जनास्त्वां मृगयन्ते। 20 त्वम् उत्थायावरुह निःसन्देहं तैः सह गच्छ भवेय ते प्रेषिताः। 21 तस्मात् पितरोऽवरुह कर्णावियप्रेरितलोकानां निकटमागत्य कथितवान् पश्यत यूयं यं मृगयध्वे स जन्तो, यूयं किन्निमित्तम् आगताः? 22 ततस्ते प्रत्यवदन् कर्णावियनामा शुद्धसत्त्व एश्वरपरायणो यि३द्वीयदेशस्थानां सर्व्वेषां सन्निधौ सुभ्यात्पापन् अेकः सेनापति निर्जगृहं त्वामाडूय नेतुं त्वत्तः कथा श्रोतुञ्च पवित्रदूतेन समादिष्टः। 23 तदा पितरस्तामन्वन्तरं नीत्वा तेषामातिथ्यं कृतवान्, परेऽलनि तैः सार्द्धं यात्रामकरोत्, याज्ञोनिवासिनां व्रातृणां कियन्तो जनाश्च

तेन सह गताः। 24 परस्मिन् दिवसे कैसरियानगरमध्यप्रवेशसमये
 कर्णालिविद्यो ज्ञातिबन्धून् आढूयानीय तान् अपेक्ष्य स्थितः। 25 पितरे गृह
 उपस्थिते कर्णालिविद्यस्तं साक्षात्कृत्य यत्प्रयोः पतित्वा प्राणमत्। 26
 पितरस्तमुत्थाप्य कथितवान्, उत्तिष्ठामहमपि मानुषः। 27 तदा कर्णालिवियेन
 साकम् आलपन् गृहं प्राविशत् तन्मध्ये यं बहुलोकानां समागमं दृष्ट्वा तान्
 अवदत्, 28 अन्यजातीयलोकैः भङ्गलपनं वा तेषां गृहमध्ये प्रवेशनं
 विडूढीयानां निषिद्धम् अस्तीति यूयम् अवगच्छथ; किन्तु कमपि मानुषम्
 अव्यवहार्यम् अशुचिं वा ज्ञातुं मम नोचितम् एति परमेश्वरो मां
 ज्ञापितवान्। 29 एति हेतोरान्धनश्रवणमात्रात् काञ्चनापत्तिम् अकृत्वा
 युष्माकं समीपम् आगतोस्मि; पृच्छामि यूयं किन्निमित्तं माम् आढूयत?
 30 तदा कर्णालिविः कथितवान्, अध यत्वारि दिनानि ज्ञातानि अतावद्देवां
 यावद् अहम् अनाहार आसन् ततस्तृतीयप्रहरे सति गृहं प्रार्थनसमये
 तेजोमयस्वरभूद् अको ज्ञो मम समक्षं तिष्ठन् अतां कथाम् अकथयत्, 31
 हे कर्णालिवि त्वदीया प्रार्थना एश्वरस्य कर्णगोचरीभूता तव दानादि य
 साक्षिस्वरूपं भूत्वा तस्य दृष्टिगोचरमभवत्। 32 अतो याङ्गिनगरं प्रति
 लोकान् प्रहित्य तत्र समुद्रतीरे शिमोन्नाम्नः कस्यचिद्युष्मकारस्य गृहे
 प्रवासकारी पितरनाम्ना विख्यातो यः शिमोन् तमाढूयथ; ततः स आगत्य
 त्वाम् उपदेक्ष्यति। 33 एति कारणात् तत्क्षणात् तव निकटे लोकान्
 प्रेषितवान्, त्वमागतवान् एति भद्रं कृतवान्। एश्वरो यान्याभ्यानानि
 कथयितुम् आदिशत् तानि श्रोतुं वयं सर्वे साम्प्रतम् एश्वरस्य साक्षाद्
 उपस्थिताः स्मः। 34 तदा पितर एमां कथां कथयितुम् आरब्धवान्, एश्वरो
 मनुष्याणाम् अपेक्षपाती सन् 35 यस्य कस्यचिद् देशस्य यो
 लोकस्तस्माद्भूत्वा सत्कर्म करोति स तस्य ग्राहो भवति, अतस्य
 निश्चयम् उपलब्धवानहम्। 36 सर्वेषां प्रभु यो यीशुख्रीष्टेन एश्वर
 एसायेल्वंशानां निकटे सुसंवादे प्रेष्य सम्मेलनस्य यं संवादे प्राचारयत् तं
 संवादे यूयं श्रुतवन्तः। 37 यतो योऽना मञ्जने प्रचारिते सति स
 गालीलैदेशमारभ्य समस्तविडूढीयदेशं व्याप्नोत्; 38 इत्त एश्वरेण
 पवित्रेणाम्ना शक्त्या याभिषिक्तो नासरतीयीशुः स्थाने स्थाने भ्रमन्
 सुकियां कुर्वन् शैताना क्लिष्टान् सर्वलोकान् स्वस्थान् अकरोत्, यत
 एश्वरस्तस्य सहाय आसीत्; 39 वयञ्च विडूढीयदेशे यिद्गालमनगरे य
 तेन कृतानां सर्वेषां कर्माणां साक्षिणो भवामः। लोकास्तं कुशे विदूढ्या
 ढतवन्तः; 40 किन्तु तृतीयदिवसे एश्वरस्तमुत्थाप्य सप्रकाशम् अदर्शयत्।
 41 सर्वलोकानां निकट एति न डि, किन्तु तस्मिन् श्मशानाद्दृष्टिते सति तेन
 साद्द् भोजनं पानञ्च कृतवन् अतादृशा एश्वरस्य मनोनीताः साक्षिणो ये
 वयम् अस्माकं निकटे तमदर्शयत्। 42 ज्वितमृतोभयलोकानां विचारं
 कर्तुम् एश्वरो ये नियुक्तवान् स अवे स ज्ञः, एमां कथां प्रचारयितुं
 तस्मिन् प्रमाणं दातुञ्च सोऽस्मान् आज्ञापयत्। 43 यस्तस्मिन् विश्वसिति
 स तस्य नाम्ना पापान्मुक्तो भविष्यति तस्मिन् सर्वे भविष्यद्द्विन्दोपि
 अतादृशं साक्ष्यं ददति। 44 पितरस्यैतत्कथाकथनकाले सर्वेषां
 श्रोतृणामुपरि पवित्र आत्मावरोढत्। 45 ततः पितरेण साद्द्म्
 आगतास्तत्कलेदिनो विश्वासिनो लोका अन्यदेशीयेभ्यः पवित्र आत्मनि
 द्ते सति 46 ते नानाजातीयभाषाभिः कथां कथयन् एश्वरं प्रशंसन्ति, एति
 दृष्ट्वा श्रुत्वा य विस्मयम् आपधन्त। 47 तदा पितरः कथितवान्, वयमिव
 ये पवित्रम् आत्मानं प्राप्तास्तेषां जलमञ्जन् किं कोपि निषेद्दुं शक्नोति?
 48 ततः प्रभो नान्मा मञ्जिता भवतेति तानाज्ञापयत्। अनन्तरं ते स्वैः
 साद्द् कतिपयदिनानि स्थातुं प्रार्थयन्त।

11 एतं भिन्देशीयलोक अपीश्वरस्य वाक्यम् अगृह्णन् एमां वार्तां
 विडूढीयदेशस्थप्रेरिता भ्रातृगणान् श्रुतवन्तः। 2 ततः पितरे
 यिद्गालमनगरं गतवति त्वकलेदिनो लोकारतेन सह विवदामाना अवदन्,
 3 त्वम् अत्यक्लेदिलोकानां गृहं गत्वा तैः साद्द्ं लुप्तवान्। 4 ततः
 पितर आदितः कर्मशस्तकाव्यस्य सर्ववृत्तान्तमाभ्यातुम् आरब्धवान्।
 5 याङ्गिनगर अकेदां प्रार्थयमानो मूर्च्छितः सन् दर्शनेन यत्पुं कोणेषु
 लम्बनमानं वृद्धस्त्रमिव पात्रमेकम् आकाशएवरुहं मन्किटम् आगच्छद्
 अपश्यम्। 6 पश्चात् तद् अनन्यदृष्ट्या दृष्ट्वा विविच्य तस्य मध्ये
 नानाप्रकारान् ग्राम्यवन्यपशून् उरोगामिभेयरांश्च दृष्टवान्; 7 हे पितर
 त्वमुत्थाय गत्वा लुक्च मां सम्बोध्य कथयन्तं शब्देकं श्रुतवांश्च। 8
 ततोऽं प्रत्यवदं, हे प्रभो नेतृं भवतु, यतः किञ्चन निषिद्धम् अशुचि
 द्रव्यं वा मम मुममध्यं कदापि न प्राविशत्। 9 अपरम् एश्वरो यत्
 शुचि कृतवान् तन्निषिद्धं न जानीदि द्वि मांभ्रतीदृशी विहायसीया वाणी
 जाता। 10 त्रिरित्यं सति तत् सर्वं पुनराकाशम् आकृष्टं। 11 पश्चात्
 कैसरियानगरात् त्रयो जना मन्किटं प्रेषिता यत्र निवेशने स्थितोऽं
 तस्मिन् समये तत्रोपातिष्ठन्। 12 तदा निःसन्देहं तैः साद्द्ं यातुम् आत्मा
 मामादिष्टवान्; ततः परं मया सदैतेषु षड्भ्रातृषु गतेषु वयं तस्य मनुजस्य
 गृहं प्राविशाम। 13 सोस्माकं निकटे कथामेताम् अकथयत् अकेदा दूत अकः
 प्रत्यक्षीभूय मम गृहमध्ये तिष्ठन् मामित्याज्ञापितवान्, याङ्गिनगरं प्रति
 लोकान् प्रहित्य पितरनाम्ना विख्यातं शिमोन्म् आढूयथ; 14 ततस्तव
 त्वदीयपरिवाराणञ्च येन परिवाराणं भविष्यति तत् स उपदेक्ष्यति। 15
 अहं तां कथामुत्थाप्य कथितवान् तेन प्रथमम् अस्माकम् उपरि यथा
 पवित्र आत्मावरोढवान् तथा तेषामुपरि समवरोढवान्। 16 तेन योऽन्
 जले मञ्जितवान् एति सत्यं किन्तु यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिता
 भविष्यथ, एति यद्वाक्यं प्रभुरदितवान् तत् तदा मया स्मृतम्। 17 अतः
 प्रभा यीशुख्रीष्टे प्रत्ययकारिणो ये वयम् अस्मभ्यम् एश्वरो यद् दत्तवान्
 तत् तेभ्यो लोकेभ्योपि दत्तवान् ततः कोऽं? किमहम् एश्वरं वारयितुं
 शक्नोमि? 18 कथामेतां श्रुवा ते क्षान्ता एश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य
 कथितवन्तः, तर्हि परमायुःप्राप्तिनिमित्तम् एश्वरोऽन्यदेशीयलोकैभ्योपि
 मनःपरिवर्तनरूपं दानम् अदात्। 19 स्तिङ्गानं प्रति उपद्रव घटिते ये
 विकीर्णा अभवन् ते ईनीकीकुप्रान्तियभियासु भ्रमित्वा केवलविडूढीयलोकान्
 विना कस्याप्यन्यस्य समीप एश्वरस्य कथां न प्राचारयन्। 20
 अपरं तेषां कुप्रीयाः कुरीनीयाश्च कियन्तो जना आन्तियभियानगरं
 गत्वा यूनानीयलोकानां समीपेपि प्रभोर्योः कथां प्राचारयन्। 21
 प्रभोः करस्तेषां सहाय आसीत् तस्माद् अनेके लोका विश्वस्य प्रभुं
 प्रति परावर्तन्त। 22 एति वार्तायां यिद्गालमनगरेण एडलीयलोकानां
 कर्णगोचरीभूतायाम् आन्तियभियानगरं गन्तु ते भार्गव्यां प्रेरयन्। 23
 ततो भार्गव्यास्तत्र उपस्थितः सन् एश्वरस्यानुग्रहस्य इलं दृष्ट्वा सानन्दो
 जातः, 24 स स्वयं साधु विश्वासेन पवित्रेणाम्ना य परिपूर्णाः सन्
 गनोनिष्ठया प्रभावार्थं कर्तुं सर्वान् उपदिष्टवान् तेन प्रभोः शिष्या अनेके
 भवूयुः। 25 शेषे शैलं मृगयितुं भार्गव्यास्तार्पनगरं प्रस्थितवान्।
 तत्र तस्योद्देशं प्राप्य तम् आन्तियभियानगरम् आनयत्; 26 ततस्तौ
 मण्डलीस्थलोकैः सभां कृत्वा संवत्सरमेकं यावद् बहुलोकान् उपादिशतां;
 तस्मिन् आन्तियभियानगरे शिष्याः प्रथमं ख्रीष्टीयानाम्ना विख्याता
 अभवन्। 27 ततः परं भविष्यद्द्विगोणो यिद्गालमन् आन्तियभियानगरम्
 आगते सति 28 आगाभनामा तेषामेक उन्वाय आत्मनः शिक्षया सर्व्यदेशे

दुर्भिक्षं भविष्यतीति ज्ञापितवान्; ततः क्वीदियकैसरस्याधिकारे सति तत् प्रत्यक्षम् अभवत्। 29 तस्मात् शिष्या अकैकशः स्वस्वशक्त्यनुसारतो यिद्धूदीयदेशनिवासिनां भ्रतृणां दिनयापनार्थं धनं प्रेषयितुं निश्चित्य 30 भार्गवाशौलवयो द्वारा प्राचीनलोकांनां समीपं तत् प्रेषितवन्तः।

12 तस्मिन् समये हेरोदराज्ञो माण्डव्याः कियञ्जनयोः दुःखं दातुं प्रारभत्। 2 विशेषतो योऽनः सोदरं यादुवं करवालाघातेन उतवान्। 3 तस्माद् यिद्धूदीयाः सन्तुष्टा अभवन् एति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान्। 4 तदा कियणशून्यपूपोत्सवसमय उपपतिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं बहिरानेच्यामीति मनसि स्थिरीकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंघे यत्वारो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंघानां समीपे तं समर्थं कारायां स्थापितवान्। 5 किन्तु पितरस्य कारास्थितिकारणत्वात् माण्डव्या लोका अविश्राभम् एश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त। 6 अनन्तरं हेरोदितं तं बहिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शूङ्गभलद्वयेन बद्धव्यः सन् निद्रित आसीत्, दौवारिकाश्च कारायाः सम्भुजे तिष्ठन्तो द्वारम् अरक्षिषुः। 7 अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते सम्पुस्थिते कारा दीपितमी जाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावात् कृत्वा तं जगदयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य उस्तस्थशूङ्गभलद्वयं गलत् पतितं। 8 स दूतस्तभवदत्, बद्धकटिः सन् पादयोः पादुके अर्पय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् ओष्ठि। 9 ततः पितरस्तस्य पश्चाद् व्रजनं बहिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्मैतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वप्नदर्शनं ज्ञातवान्। 10 एतयं तौ प्रथमं द्वितीयाञ्च कारां लङ्घित्वा येन लौडनिर्मितद्वारेण नगरं गम्यते तत्समीपं प्राप्नुतां; ततस्तस्य क्वाटं स्वयं मुक्तमभवत् ततस्तौ तत्स्थानाद् बहिर्भूत्वा मार्गेकस्य सीमां यावद् गतौ; ततोऽऽस्मात् स दूतः पितरं त्यक्तवान्। 11 तदा स येतनां प्राप्य कथितवान् निजदूतं प्रहित्य परमेश्वरो हेरोदो उस्ताद् यिद्धूदीयलोकानां सर्व्याशायाश्च मां समुद्धृतवान् एतय्यं निश्चयं ज्ञातवान्। 12 स विविच्य मार्कनाम्ना विध्यातस्य योऽनो मातु र्भिरयमो यस्मिन् गृहे बहवः सम्भूय प्रार्थयन्त तन्निवेशनं गतः। 13 पितरेण बहिरद्वारं आवासे सति रोदानामा बालिका द्रष्टुं गता। 14 ततः पितरस्य स्वरं श्रुत्वा स लष्ययुक्ता सती द्वारं न मोचयित्वा पितरो द्वारे तिष्ठतीति वार्तां वक्तुम् अभ्यन्तरं धावित्वा गतवती। 15 ते प्रावोयन् त्वमुन्मत्ता जातासि किन्तु सा मुहुर्मुहुर्रुक्तवती सत्यमेवैतत्। 16 तदा ते कथितवन्तस्तर्हि तस्य दूतो भवेत्। 17 पितरो द्वारमाहतवान् अतस्मिन्नन्तरं द्वारं मोचयित्वा पितरं दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्ताः। 18 ततः पितरो निःशब्दं स्थातुं तान् प्रति उस्तेन सङ्केतं कृत्वा परमेश्वरो येन प्रकारेण तं काराया उद्धृत्यानीतवान् तस्य वृत्तान्तं तानज्ञापयत्, यूयं गत्वा यादुवं भ्रातृगणञ्च वार्तामितां वदतेत्युक्ता स्थानान्तरं प्रस्थितवान्। 19 प्रभाते सति पितरः क्व गत एत्यत्र रक्षकाणां मध्ये मडान् कलखो जातः। 20 हेरोदुद् बहु भृगुयित्वा तस्योद्देशे न प्राप्ते सति रक्षकान् संपृच्छ्य तेषां प्राणान् लन्तुम् आदिष्टवान्। 21 पश्चात् स यिद्धूदीयप्रदेशात् कैसरियानगरं गत्वा तत्रावातिष्ठत्। 22 सोरसीदोनदेशयो लोडिभ्यो हेरोदितं युयुत्सौ सति ते सर्व्यं अकमन्त्राणोः सन्तस्तस्य समीपे उपस्थाया ल्वास्तनामानं तस्य वस्त्रगुडाधीशं सहायं कृत्वा हेरोदा साद्दुर्नर्धियं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो देशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत् 23 अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने हेरोदु रञ्जकीयं परिच्छदं परिधाय सिंहासनं समुपविश्य तान् प्रति कथाम्

उक्तवान्। 24 ततो लोका उच्येःकारं प्रत्यवदन्, अेष मनुजस्वो न छि, एश्वरीयस्वः। 25 तदा हेरोदु एश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्देतोः परमेश्वरस्य दूतो उदात्तं तं प्रादरत् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजडात्। किन्वीश्वरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत्। ततः परं भार्गवाशौलीयस्य कर्माणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन् सम्पादिते सति मार्कनाम्ना विध्यातो यो योऽनं तं सङ्गिनं कृत्वा यिश्शालमनगरात् प्रत्यागतौ।

13 अपरञ्च भार्गवाः, शिमोन् यं निञ्चं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो हेरोदा राज्ञा सह कृतविधाभ्यासो भिनडेम्, शौलश्चैते ये कियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेशश्चात्तियभियानगरस्थमाण्डव्याम् आसन्, 2 ते यदोपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अदं यस्मिन् कर्मणि भार्गवाशौली न्युक्तवान् तत्कर्म कर्तुं तौ पृथक् कुरुत। 3 ततस्तरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयो गात्रयो र्स्तापार्णं कृत्वा तौ व्यसृजन्। 4 ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाया समुद्रपथेन कुप्रोपद्वीपम् अगच्छतां। 5 ततः सालामीनगरम् उपस्थाया तत्र यिद्धूदीयानां लजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योऽनपि तत्सहयरोऽभवत्। 6 एतयं ते तस्योपद्वीपस्य सर्वत्र भ्रमन्तः पाङ्गनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेक्येन सर्जियपौलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सह भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्थाशुनामा यो मायावी यिद्धूदी आसीत् तं साक्षात् प्रापतवतः। 7 तद्देशाधिप एश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलभार्गवौ न्यमन्त्रयत्। 8 किन्तुलुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्ममार्गाद् बहिर्भूतं कर्तुम् अयतत। 9 तस्मात् शौलोडर्यात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् तं मायाविनं प्रत्यनन्द्यदृष्टिं कृत्वाकथयत्, 10 हे नरकिन् धर्मद्वेषिन् कौटिल्यदुष्कर्मपरिपूर्णं, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्ययकरणात् कदापि न निवर्त्तिष्यसे? 11 अधुना परमेश्वरस्तव समुचितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि त्वम् अन्धः सन् सूय्यमपि न द्रक्ष्यसि। तत्क्षणाद् रानिवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आरच्छादितवान्; तस्मात् तस्य उस्तं धर्तुं स लोडमन्विच्छन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान्। 12 अनां घटनां दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान्। 13 तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनी य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्कुलियादेशस्य पर्गीनगरम् अगच्छन् किन्तु योऽनं तयोः समीपाद् अत्य यिश्शालमं प्रत्यागच्छत्। 14 पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिसिदियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाया विश्रामवारे लजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां। 15 व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो ह्यं आतरी लोकां प्रति युवयोः कायिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य लजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अनां कथयित्वा प्रेषयन्। 16 अतः पौल उतिष्ठन् उस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे उसायेलीयमनुष्या एश्वरपरायाणाः सर्व्यं लोका यूयम् अवधद्मं। 17 अतेषामिस्रायेल्लोकानाम् एश्वरोऽस्माकं पूर्वपरुषान् मनोनीतान् कृत्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्मत्तिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्। 18 यत्वारिंशद्द्वस्तरान् यावय्य मडप्रान्तरे तेषां भरणं कृत्वा 19 किनान्देशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्व्वदेशेषु तेभ्योऽधिकारं दत्तवान्। 20 पञ्चाशदधिकयत्शतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमूयेलभविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितुं न्युक्तवान्। 21 तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, एश्वरो भिन्नामीनो वंशजातस्य

कीशः पुत्रं शीलं यत्वारिशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान् | 22 पश्चात् तं पदय्युतं कृत्वा यो मदिष्टक्रियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अकं जन् विशयः पुत्रं दायूदं प्राप्तवान् एवं प्रमाणां यस्मिन् दायूदि स दत्तवान् तं दायूदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान् | 23 तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एसायेल्लोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् एश्वर अकं यीशुं (त्रातारम्) उदपाद्यत् | 24 तस्य प्रकाशनात् पूर्व्यं योऽन् एसायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मज्जन् प्राचारयत् | 25 यस्य य कर्माणो भारं प्रप्तवान् योऽन् तन् निष्पाद्यन् अंतां कथां कथितवान्, यूयं मां कं जन् जानीथ? अडम् अभिषिक्तत्राता नडि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयो बन्धने मोचयितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अकं जन्ो मम पश्चाद् उपतिष्ठति | 26 डे एब्राहीमो वंशजाता ब्रातरो डे एश्वरबीताः सर्वल्लोका युष्मान् प्रति पत्रित्राणस्य कथेषा प्रेरिता | 27 यिड्रेशालमिनासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिययं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारं पठयमानानां भविष्यद्वाडिकथानाम् अभिप्रायम् अबुदुध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सङ्गला अडुर्व्वन् | 28 प्राणलनस्य कमपि डेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकडे तस्य वधं प्रार्थयन्त | 29 तस्मिन् याः कथा लिपिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म सम्पाधं तं कुशाद् अवतार्यं श्मशाने शायितवन्तः | 30 किन्तीश्वरः श्मशानात् तमुदस्थापयत्, 31 पुनश्च गालीलप्रदेशाद् यिड्रेशालमनगरं तेन साद्धं ये लोका आगच्छन् स अबुडिनानि तेभ्यो दर्शनं दत्तवान्, अतस्त एदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति | 32 अस्माकं पूर्व्यपुरुषाणां समक्षम् एश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि याध त्वां समुत्थापितवानडम् | 33 एवं यद्वयं द्वितीयगीते लिपितमास्ते तद् यीशोरुत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युष्मान् एधं सुसंवाडं ज्ञापयामि | 34 परमेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेप्यते, अतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायूदं प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तमडं तुभ्यं दास्यामि | 35 अतदन्यस्मिन् गीतेऽपि कथितवान् | स्वकीयं पुरयवन्तं त्वं क्षयितुं न य दास्यसि | 36 दायूद एश्वराभिमतसेवाये निज्यापुषि व्यथिते सति स मडानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्व्यपुरुषैः सड मिलितः सन् अक्षीयत; 37 किन्तु यमीश्वरः श्मशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयत | 38 अतो डे ब्रातरः, अनेन जनेन पापमोचनं भवतीति युष्मान् प्रति प्रचारितम् आस्ते | 39 इलतो मूसाव्यवस्थया यूयं येभ्यो दोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेभ्यः सर्व्येदोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्व्यं मुक्ता भविष्यन्तीति युष्माभि ज्ञायतां | 40 अपरञ्च | अवज्ञाकारिणो लोकाश्चक्षुरुन्मील्य पश्यत | तथैवासम्भवं ज्ञात्वा स्यात यूयं विलज्जिताः | यतो युष्मासु तिष्ठसु करिष्ये कर्म तादृशं | येनैव तस्य वृत्तान्ते युष्मभ्यं कथितेऽपि डि | यूयं न तन्तु वृत्तान्तं प्रत्येच्यथ कदायन | | 41 येयं कथा भविष्यद्वाडिनां ग्रन्थेषु लिपितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युष्मान् प्रति न घटते | 42 यिड्रेशालमज्जनभवान् निर्गतयोस्तयो र्बिन्देशीये र्वक्ष्यमाणे प्रार्थना कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथेयम् अस्मान् प्रति प्रचारिता भवत्विति | 43 सभाया भङ्गे सति बडवो यिड्रेशालोका यिड्रेशालमनगराडिणो भक्तल्लोकाश्च बार्णब्यापौलयोः पश्चाद् आगच्छन्, तेन तौ तेः सड नानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहप्रथे स्थातुं तान् प्रावर्तयतां | 44 परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्व्यं लाका एश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः, 45 किन्तु यिड्रेशालोका जनिवडं विलोक्य धर्षयंया परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया य पौलेनोक्तां कथां

भाडयितुं येष्टितवन्तः | 46 ततः पौलबार्णब्यावक्षोभो कथितवन्ती प्रथमं युष्माकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रचारणम् उचितमासीत् किन्तु तदत्राद्यत्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान् दर्शयथ, अतत्कारणद् वयम् अन्यदेशीयल्लोकानां समीपं गच्छामः | (aiōnios g166) 47 प्रभुरस्मान् एत्थम् आदिष्टवान् यथा, यावय्य जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणात् | मयान्यदेशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रदीपवत् | | 48 तदा कथामिदृशीं श्रुत्वा बिन्देशीया आह्लादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन्, यावन्तो लोकाश्च परमायुः प्राप्तिनिमित्तं निरूपिता आसन् ते व्यश्वसन् | (aiōnios g166) 49 एत्थं प्रभोः कथा सर्व्यदेशं व्याप्नोत् | 50 किन्तु यिड्रेशालोका नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राडयित्वा पौलबार्णब्यो ताडयित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः | 51 अतः कारणात् तौ निजपदधूलीस्तेषां प्रतिदूष्येन पातयित्वेकनियं नगरं गतौ | 52 ततः शिष्यगण आनन्देन पवित्रेणान्ना य परिपूर्णाभवत् |

14 तौ द्वौ जन्ौ युगपद् एकनियनगरस्ययिड्रेशालोकां भजनभवनं गत्वा यथा बडवो यिड्रेशालोका अन्यदेशीयल्लोकाश्च व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ | 2 किन्तु विश्वासडीना यिड्रेशालोका अन्यदेशीयल्लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राडयित्वा ब्रातृगणं प्रति तेषां वैरं जनितवन्तः | 3 अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं दत्त्वा तयो र्दस्ते र्बुडलक्षणां अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् येः प्रभुरस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रचार्यं तौ तत्र अबुडिनानि समवातिष्ठेतां | 4 किन्तु कियन्तो लोका यिड्रेशालोकां सपक्षाः कियन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवडमध्ये बिन्दवाक्यत्वम् अभवत् | 5 अन्यदेशीया यिड्रेशालोकाश्च अधिपतयश्च दौरात्थं कुत्वा तौ प्रस्तरैराडनुम्तु उधताः | 6 तौ तद्गर्तां प्राप्य पलायित्वा लुकायनियादेशस्यान्तर्व्यर्त्तिलुस्त्राडब्यां 7 तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसंवाडं प्रचारयतां | 8 तत्रोभयपाद्योश्चलनशक्तिडीनो जन्मारभ्य षञ्चः कदापि गमनं नाकरोत् अतादृश अकं मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान् | 9 अतस्मिन् समये पौलस्तम्प्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान् 10 पद्व्यामुत्तिष्ठन् ऋजु र्भव | ततः स उल्लभं कृत्वा गमनागमने कुतवान् | 11 तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्थ्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं समीपम् अवारोडन् | 12 ते बार्णब्यां यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कुरियम् अवदन् | 13 तस्य नगरस्य सम्भुषे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्यमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोकेः सद्धं तावुदिश्य समुत्सृज्य दानुम् उधतः | 14 तद्गर्तां श्रुत्वा बार्णब्यापौलो र्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य प्रोच्यैः कथितवन्तौ, 15 डे मडेच्छाः कुत अतादृशं कर्म कुरुथ? आवामपि युष्मादृशीं सुभङ्गःभोगिनीं मनुष्यौ, युयम् अंताः सर्व्यं वृथाकल्पनाः परित्यज्यथ यथा गगणवसुंधराजलनिधीनां तन्मध्यस्थानां सर्व्येषाञ्च स्रष्टारमभरम् एश्वरं प्रति परावर्तध्वे तदर्थम् आवां युष्माकं सन्निधौ सुसंवाडं प्रचारयावः | 16 स एश्वरः पूर्व्यकाले सर्व्यदेशीयल्लोकान् स्वस्वमार्गे यलितुमनुमतिं दत्तवान्, 17 तथापि आकाशात् तोयवर्षणेन नानाप्रकारशस्त्रोत्पत्त्या य युष्माकं डिदैषी सन् भक्ष्यैरानन्देन य युष्माकम् अन्तःकरणानि तर्पयन् तानि दानानि निजसाक्षिस्वरूपेण स्थपितवान् | 18 किन्तु तादृशायां कथायां कथितायामपि तयोः समीप उत्सर्जनात् लोकनिवडं प्रायेण निवर्त्तयितुं नाशक्नुताम् | 19 आन्तियभिषा-एकनियनगराभ्यां कतिपययिड्रेशालोका

आगत्य लोकान् प्रावर्त्तयन्त तस्मात् ते पौलं प्रस्तरैराधन्न् तेन स मृतं एति विज्ञाय नगरस्य बहिस्तमं आकृष्य नीतवन्तः। 20 किन्तु शिष्यागणो तस्य यतुर्दिशि तिष्ठति सति स स्वयम् उत्थाय पुनरपि नगरमध्ये प्राविशत् तत्पर्येडन्ति बार्णोष्वासाहितो दर्वीनगरं गतवान्। 21 तत्र सुसंवादे प्रथार्थं बहुलोकान् शिष्यान् कृत्वा तौ वृत्राम् एकनियम् आन्तिभियाञ्च परावृत्त्य गतौ। 22 बहुदुःखानि भुङ्क्त्वापीश्वरराज्यं प्रवेष्टव्यम् एति कारणाद् धर्ममार्गो स्थातुं विनयं कृत्वा शिष्यागणस्य मनःस्थैर्यम् अकुरुतां। 23 माण्डवीनां प्राचीनवर्गान् नियुज्य प्रार्थनोपवासी कृत्वा यत्राभौ ते व्यश्वसन् तस्य उस्ते तान् समर्थं 24 पिसिदियामध्येन पाम्बुलियादेशं गतवन्तौ। 25 पश्चात् पर्गानगरं गत्वा सुसंवादे प्रथार्थं अत्तावियानगरं प्रस्थितवन्तौ। 26 तस्मात् समुद्रपथेन गत्वा ताभ्यां यत् कर्म संपन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्गरे दयालोरीश्वरस्य उस्ते समर्पितौ जातौ तद् आन्तिभियानगरं गतवन्तौ। 27 तत्रोपस्थाय तन्नगरस्थमाण्डलीं संगृह्य स्वाभ्याम् एश्वरो यधत् कर्मकरोत् तथा येन प्रकारेण भिन्नदेशीयलोकान् प्रति विश्वासार्पणद्वारम् अमोययद् अतान् सर्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवन्तौ। 28 ततस्तौ शिष्यैः सार्द्धं त्र बहुदिनानि न्यवसताम्।

15 यिडूदादेशात् कियन्तो जना आगत्य भ्रातृगणमित्थं शिक्षितवन्तो भूसाव्यवस्थया यदि युष्माकं त्वकल्लो न भवति तर्हि यूयं परित्राणं प्राप्नुं न शक्यथ। 2 पौलबार्णोष्वा तैः सः बहु वियारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो माण्डवीयनोका अतस्याः कथायास्तत्तं ज्ञातुं यिडूशालन्नगरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति पौलबार्णोष्वाप्रभृतीन् कतिपयजनान् प्रेषयितुं निश्चयं कृतवन्तः। 3 ते माण्डव्या प्रेरिताः सन्तः इैलीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अजनयन्। 4 यिडूशालन्नपस्थाय प्रेरितगणो न लोकप्राचीनगणो न समाजो न समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्। 5 किन्तु विश्वासिनः कियन्तः किडूशिमत्राण्डिणो लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो भिन्नदेशीयानां त्वकल्ले कर्तुं भूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समाष्टव्यम्। 6 ततः प्रेरिता लोकप्राचीनाश्च तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः। 7 बहुवियारेषु जातषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरौ यथा भिन्नदेशीयलोक मम मुष्मात् सुसंवादे श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहुदिनात् पूर्वम् एश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान्। 8 अन्तर्ध्यामीश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्नदेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकरणानि पवित्राणि कृत्वा 9 तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानधि स्वयं प्रमाणां दत्तवान् एति यूयं जानीथ। 10 अतःअेवास्माकं पूर्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यधुगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं शिष्यागणस्य स्कन्धेषु न्यसितुं कृत एश्वरस्य परीक्षां करिष्यथ? 11 प्रभो यीशुप्रीष्टयान्गुडेण ते यथा वयमपि तथा परित्राणां प्राप्नुम आशां कुर्मः। 12 अनन्तरं बार्णोष्वापौलाभ्याम् एश्वरो भिन्नदेशीयानां मध्ये यधद् आश्चर्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्दृष्टान्तौ स्वमुष्माभ्याम् अवर्णयतां सभास्थाः सर्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः। 13 तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां याकूब कथयितुम् आरब्धवान् 14 हे भ्रातरौ मम कथायाम् मनो निधत्। एश्वरः स्वनामार्थं भिन्नदेशीयलोकानाम् मध्याद् अेकं लोकसंघं गृहीतुं

मतिं कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकनं कृतवान् तं शिभोन् वार्णितवान्। 15 भविष्यद्वादिभिर्कृतानि यानि वाक्यानि तैः सार्द्धम् अेतस्यैक्यं भवति यथा लिपितमास्ते। 16 सर्वेषां कर्माणां यस्तु साधकः परमेश्वरः। स अेवेदं वेदद्वयं शेषाः सकलमानवाः। भिन्नदेशीयलोकान् यावन्तो मम नामतः। भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः। 17 तत्वं सम्यक् समीहन्ते तन्निमित्तमदं किल। परावृत्त्य समागत्य दायुदः पतितं पुनः। दूष्यमुष्थापयिष्यामि तदीयं सर्ववस्तु य। पतितं पुनरुष्थाप्य सञ्जयिष्यामि सर्वथा।। 18 आ प्रथमाद् एश्वरः स्वीयानि सर्वकर्माणि ज्ञानाति। (aiōn g165) 19 अतःअेव मम निवेदनमिदं भिन्नदेशीयलोकानां मध्ये ये जना एश्वरं प्रति परावर्त्तन्त तेषामुपरि अन्यं कम्पि भारं न न्यस्य 20 देवताप्रसादाशुशुभिमक्ष्यं व्यभियारकर्म कण्डसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं विभामः। 21 यतः पूर्वकालतो भूसाव्यवस्थाप्रयारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्रामवारञ्च भजनभवने तस्याः पाठो भवति। 22 ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राचीनगणः सर्वा माण्डवी य स्वेषां मध्ये बर्णोष्वा नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबार्णोष्वाभ्यां सार्द्धम् आन्तिभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्या ताभ्यां पत्रं प्रेषयन्। 23 तस्मिन् पत्रे लिपितमिदं, आन्तिभिया-सुरिया-किडिक्विएशर्यभिन्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्राचीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः। 24 विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्वकल्लो भूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसाप्रस्थैर्यं कृत्वा युष्मान् ससन्देशान् अकुर्वन् अेतां कथां वयम् अशुभम्। 25 तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्राणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुभगताभ्यामस्माकं 26 प्रियबार्णोष्वापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधीं प्रेषणम् उचितं बुद्धन्तः। 27 अतो यिडूदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो मुष्माभ्यां सर्वा कथां ज्ञास्यथ। 28 देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभियारकर्म येमानि सर्वाणि युष्मान्भित्स्याज्यानि; अेतत्प्रयोजनीयाज्ञायतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्। 29 अतःअेव तेभ्यः सर्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म करिष्यथ। युष्माकं मङ्गलं भूयात्। 30 ते विसृष्टः सन्त आन्तिभियानगर उपस्थाय लोकनिवदं संगृह्य पत्रम् अददन्। 31 ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्तवनां प्राप्य सानन्दा अभवन्। 32 यिडूदासीलौ य स्वयं प्रयारकी भूत्वा भ्रातृगणं नामोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम्। 33 एत्थं तौ तत्र तैः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्निधेः इल्याणेन विसृष्टावभवतां। 34 किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान्। 35 अपरं पौलबार्णोष्वा भवद्वः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवादे प्रयारयन्त आन्तिभियायां कालं यापितवन्तः। 36 कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो बार्णोष्वाम् अवदत् आगच्छावां येषु नगरेष्वीश्वरस्य सुसंवादे प्रयारितवन्तौ तानि सर्वनगराणि पुनर्गत्वा भ्रातरः कीदृशाः सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्वः। 37 तेन मार्कानाम्ना विष्यातं योडनं सङ्गिनं कर्तुं बार्णोष्वा मतिमकरोत्, 38 किन्तु स पूर्व ताभ्यां सः कार्यार्थं न गत्वा पाम्बुलियादेशे तौ त्यक्तवान् तत्कारणात् पौलस्तं सङ्गिनं कर्तुम् अनुचितं ज्ञातवान्। 39 एत्थं तयोरतिशयविरोधस्योपस्थितत्वात् तौ परस्परं पृथगभवतां ततो बार्णोष्वा मार्कं गृहीत्वा पोतेन कुप्रोपद्वीपं गतवान्; 40 किन्तु पौलः सीलं मनोनीतं कृत्वा

भ्रातृभिरिश्वरानुग्रहे समर्पितः सन् प्रस्थाया 41 सुरियाकिविक्रियादेशाभ्यां माण्डवीः स्थिरीकुर्वन् अगच्छत्।

16 पौलो एवर्भिलुस्त्रानगरयोरुपस्थितोभवत् तत्र तीमथियानामा शिष्य अेक आसीत्; स विश्वासिन्या थिडूदीयाया योषितो गवर्भजातः किन्तु तस्य पितान्यदेशीयलोकः। 2 स जन्मो लुस्त्रा-एकनियनगरस्थानां भ्रातृणां समीपेपि सुभ्यातिमान् आसीत्। 3 पौलस्तं स्वसङ्गिनं कर्तुं मर्तिं कृत्वा तं गृहीत्वा तद्देशनिवासिनां थिडूदीयानाम् अनुरोधान् तस्य त्यक्छेदं कृतवान् यतस्तस्य पिता भिन्नेदेशीयलोकं प्रति सर्वैरज्ञायत। 4 ततः परं ते नगरे-नगरे भ्रमन्तिवा थिडूशालभस्त्रैः प्रेरितै लौकप्राथीनैश्च निरूपितं यद् व्यवस्थापत्रं तदनुसारेणायिरितुं लोकेभ्यस्तद् दत्तवन्तः। 5 तेनैव सर्वे धर्मसमाजाः श्रीधर्मं सुस्थिराः सन्तः प्रतिदिनं वर्द्धिता अभवन्। 6 तेषु कुगियागालातिादेशमध्येन गतेषु सत्सु पवित्र आत्मा तान् आशिवादेशे कथां प्रकाशयितुं प्रतिषिद्धवान्। 7 तथा मुसियादेशे उपस्थाय बिथुनियां गन्तुं तैरुद्योगे कृते आत्मा तान् नान्वमन्यत्। 8 तस्मात् ते मुसियादेशं परित्यज्य त्रोयानगरं गत्वा समुपस्थिताः। 9 रात्री पौलः स्वप्ने दृष्टवान् अेको माकिडनियलोकस्तिष्ठन् विनयं कृत्वा तस्मै कथयति, माकिडनियादेशम् आगत्यास्मान् उपकुर्विति। 10 तस्यैत्वं स्वप्नदर्शनात् प्रभुस्तद्देशीयलोकान् प्रति सुसंवाहं प्रचारयितुम् अस्मान् आडूयतीति निश्चितं बुद्ध्वा वयं तूर्णं माकिडनियादेशं गन्तुम् उद्योगम् अकुर्वम्। 11 ततः परं वयं त्रोयानगराद् प्रस्थाया ऋधुमार्गेण सामग्राधिक्योपद्वीपेन गत्वा परेडडनियानियानगरं उपस्थिताः। 12 तस्माद् गत्वा माकिडनियान्तर्वर्ति रोमीयवसतिस्थानं यत् द्विषीपानामप्रधाननगरं तत्रोपस्थाय कतिपयदिनानि तत्र स्थितवन्तः। 13 विश्रामवारे नगराद् बहिर् गत्वा नदीते यत्र प्रार्थनायार आसीत् तत्रोपविश्य समागता नारीः प्रति कथां प्राचारयाम्। 14 ततः थुयातीरानगरीया धूसराम्बरविकाथिणी लुटियानामिका या ईश्वरसेविका योषितुं श्रोत्रीणां मध्य आसीत् तथा पौलोकतवाक्यानि यद् गृह्यन्ते तदर्थं प्रभुस्तस्या मनोद्धारं मुक्तवान्। 15 अतः सा योषितुं सपरिवारा मञ्जिता सती विनयं कृत्वा कथितवती, युष्माकं विचारार्हं यद् प्रभो विश्वासिनी जाताहं तर्हि मम गृहम् आगत्य तिष्ठत। इत्थं सा यन्नेनास्मान् अस्थापयत्। 16 यस्या गाणत्या तदधिपतीनां बहुधनोपाज्जं जातं तादृशी गाणकभूतत्रस्ता कायन दासी प्रार्थनास्थानगमनकाल आगत्यास्मान् साक्षात् कृतवती। 17 सास्माकं पौलस्य य पश्चाद् अेत्य प्रोच्यैः कथामिमां कथितवती, मनुष्या अेते सर्वोपरिस्थयेश्वरस्य सेवकाः सन्तोऽस्मान् प्रति परित्राणस्य मार्गं प्रकाशयन्ति। 18 सा कन्या बहुदिनानि तादृशम् अकरोत् तस्मात् पौलो दुःखितः सन् भुम्भं परावर्त्य तं भूतमवदद्, अहं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वामाज्ञापयामि त्वमस्या बहिर्गच्छ; तेनैव तस्मात् स भूतस्तस्या बहिर्गतः। 19 ततः स्वेषां लाभस्य प्रत्याशा विडुला जातेति विलोक्य तस्याः प्रभवः पौलं सीलत्र धृत्वाकृष्य विचारस्थानेऽधिपतीनां समीपम् आनयन्। 20 ततः शासकानां निकटं नीत्वा रोमिलोका वयम् अस्माकं यद् व्यवहरणं ग्रहीतुम् आयरितुञ्च निषिद्धं, 21 एते थिडूदीयलोकाः सन्तोपि तदेव शिक्षयित्वा नगरेऽस्माकम् अतीव कलहं कुर्वन्ति, 22 इति कथिते सति लोकनिवहस्तयोः प्रातिकूल्येनोदतिष्ठत् तथा शासकस्तयोर्वस्त्राणि छित्वा वेत्राघातं कर्तुम् आज्ञापयन्। 23 अपरं ते तौ बहु प्रदार्थ्यं त्यमेतौ कारं नीत्वा सावधानं रक्षयिते कारारक्षकम् आदिशन्। 24 इत्थम् आज्ञां प्राप्य स तावन्त्यन्तस्थकारं नीत्वा पादेषु पादपाशीभि

र्बद्ध्वा स्थापितवान्। 25 अथ निशीथसमये पौलसीलावीश्वरमुद्दिश्य प्रार्थनां गानञ्च कृतवन्ती, कारास्थिता लोकाश्च तदशुण्वन्। 26 तदाकस्मात् महां भूमिकम्पोऽभवत् तेन भित्तिमूलेन सह कारा कम्पिताभूत् तस्मात् सर्वाणि द्वाराणि मुक्तानि जातानि सर्वेषां बन्धनानि य मुक्तानि। 27 अतएव कारारक्षको निद्रातो जगदित्वा काराया द्वाराणि मुक्तानि दृष्ट्वा बन्दिलोकाः पलायिता इत्यनुभाय कोषात् भङ्गं बहिः कृत्वात्मेघातं कर्तुम् उद्यतः। 28 किन्तु पौलः प्रोच्यैस्तमाडूय कथितवान् पश्य वयं सर्वेऽत्रास्मडे, त्वं निजप्राणैर्हिमां माकार्षीः। 29 तदा प्रदीपम् आनेतुम् उक्त्वा स कम्पमानः सन् उल्लभ्याभ्यन्तरम् आगत्य पौलसीलयोः पादेषु पतितवान्। 30 पश्चात् स तौ बहिरानीय पृष्टवान् हे मडेच्छी परित्राणं प्रापुं मया किं कर्तव्यं? 31 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्भुषे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्चेश्वरं विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 32 तस्मै तस्य गृहस्थितसर्वलोकैभ्यश्च प्रभोः कथां कथितवन्ती। 33 तथा रात्रेस्तस्मिन्नेव दण्डे स तौ गृहीत्वा तयोः प्रदाराणां क्षतानि प्रक्षालितवान् ततः स स्वयं तस्य सर्वे परिजनाश्च मञ्जिता अभवन्। 34 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्भुषे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्चेश्वरं विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 35 दिन उपस्थिते तौ लोकीं भोगयिते कथां कथयितुं शासकाः पदातिगाणं प्रेषितवन्तः। 36 ततः कारारक्षकः पौलाय तां वार्तां कथितवान् युवां त्याजयितुं शासका लोकान् प्रेषितवन्त एदानीं युवां बहिर्भूत्वा कुशलं प्रतिष्ठेतां। 37 किन्तु पौलस्तान् अवदत् रोमिलोकयोरावयोः कमपि दोषम् न निश्चित्य सर्वेषां समक्षम् आवां कशया ताऽयित्वा कारायां बद्धवन्त एदानीं किमावां गुप्तं विस्त्रक्षयन्ति? तन्न भविष्यति, स्वयमागत्यावां बहिः कृत्वा नयन्तु। 38 तदा पदातिभिः शासकैभ्य अेतद्वातायां कथितायां तौ रोमिलोकाविति कथां श्रुत्वा ते भीताः 39 सन्तस्तयोः सन्निधिमागत्य विनयम् अकुर्वन् अपरं बहिः कृत्वा नगरात् प्रस्थातुं प्रार्थितवन्तः। 40 ततस्तौ काराया निर्गत्य लुटियाया गृहं गतवन्तौ तत्र भ्रातृगाणं साक्षात्कृत्य तान् सान्त्वयित्वा तस्मात् स्थानात् प्रस्थितौ।

17 पौलसीलो आम्फिपल्यापल्लोनियानगराभ्यां गत्वा यत्र थिडूदीयानां भजनभवनमेकम् आस्ते तत्र थिषलनीकीनगरं उपस्थितौ। 2 तदा पौलः स्वायारानुसारेण तेषां समीपं गत्वा विश्रामवारत्रये तैः सार्द्धं धर्मपुस्तकीयकथाया विचारं कृतवान्। 3 इतः श्रीष्टेन दुःखभोगः कर्तव्यः श्मशानदृष्टानञ्च कर्तव्यं युष्माकं सन्निधौ यस्य यीशोः प्रस्तावं करोमि स ईश्वरेणामिषिकतः स अेताः कथाः प्रकाश्य प्रमाणां दत्त्वा स्थिरीकृतवान्। 4 तस्मात् तेषां कतिपयजना अन्यदेशीया बहवो भक्तलोका बह्यः प्रधानानार्थश्च विश्वस्य पौलसीलयोः पश्चाद्गामिनो जाताः। 5 किन्तु विश्वासिनीया थिडूदीयलोका इत्थंया परिपूर्णाः सन्तो उट्टस्य कतिनयलम्पटलोकान् सङ्गिनः कृत्वा जनतया नगरमध्ये मलाकलहं कृत्वा यासोनो गृहम् आकष्य प्रेरितान् धृत्वा लोकनिवहस्य समीपम् आनेतुं चेष्टितवन्तः। 6 तेषामुद्देशम् अप्राप्य य यासोनं कतिपयान् आतृश्च धृत्वा नगराधिपतीनां निकटमानीय प्रोच्यैः कथितवन्तो ये मनुष्या जगद्गुह्येतिवन्तस्ते उत्रायुपस्थिताः सन्ति, 7 अेष यासोन आतिथ्यं कृत्वा तान् गृहीतवान्। यीशुनामक अेको राजस्तीति कथयन्तस्ते कैसरस्याज्ञाविरुद्धं कर्म कुर्वति। 8 तेषां कथामिमां श्रुत्वा लोकनिवहो नगराधिपतयश्च समुद्दिग्ना अभवन्। 9 तदा यासोनस्तदन्वेषाञ्च घनदण्डं

गृहीत्वा तान् परित्यक्तवन्तः | 10 ततः परं ब्रातृगणो रञ्जन्यां पौलसीलौ शीघ्रं बिरयानगरं प्रेषितवान् तौ तत्रोपस्थायां विडूदीयानां लज्जनभवनं गतवन्तौ | 11 तत्रस्था लोकाः शिषलनीकीरस्थलोकौभ्यो मडात्मान आसन् यत एत्थं भवति न वेति ज्ञातुं दिने दिने धर्मग्रन्थस्यालोयानां कृत्वा स्वैरे कथाम् अगृह्णन् | 12 तस्माद् अनेके विडूदीया अन्यदेशीयानां मान्या स्त्रियः पुरुषाश्चानेके व्यवशसन् | 13 किन्तु बिरयानगरं पौलेनेश्वरीया कथा प्रचार्यत एति शिषलनीकीरस्था विडूदीया ज्ञात्वा तत्स्थानमभ्यागत्य लोकानां कुप्रवृत्तिम् अज्जनयन् | 14 अतश्चेव तस्मात् स्थानात् समुद्रेण यान्तीति दर्शयित्वा ब्रातरः क्षिप्रं पौलं प्राडिण्वन् किन्तु सीलतीमथियौ तत्र स्थितवन्तौ | 15 ततः परं पौलस्य मार्गदर्शकास्तम् आधीनीनगर उपस्थापयन् पश्चाद् युवां तूर्णम् अेतत् स्थानं आगमिष्यथः सीलतीमथियौ प्रतीमाम् आज्ञां प्राप्य ते प्रत्यागताः | 16 पौल आधीनीनगरे तावपेक्ष्य तिष्ठन् तन्नगरं प्रतिमाभिः परिपूर्णं दृष्ट्वा सन्तःपददयो ऽभवत् | 17 ततः स लज्जनभवनं यान् विडूदीयान् लक्तलोकांश्च उड्डे य यान् अपश्यत् तैः सह प्रतिदिनं विचारितवान् | 18 किन्त्वपि कुरीयमतत्रडिण्वः स्तोत्रिकीयमतत्रडिण्वश्च कियन्तो जनारतेन साद्धं व्यवहन्त | तत्र केचिद् अकथयन् अेष वायालः किं वक्तुम् एच्छति? अपरे केचिद् अेष जनः केचाञ्चिद् विदेशीयदेवानां प्रचारक एत्यनुमीयते यतः स यीशुम् उचितिअ प्रचारयत् | 19 ते तम् अरेयपागानाम् विचारस्थानम् आनीय प्रावोयन् एदं यन्वीनं मतं त्वं प्राचीकश एदं कीदृशं अेतद् अस्मान् श्रावयः | 20 यामिमाम् असम्भवकथाम् अस्माकं कर्णगोचरीकृतवान् अस्या त्वावार्थः क एति वयं ज्ञातुम् एच्छामः | 21 तदाधीनीनिवासिनस्तन्नगरवासिनश्च केवलं कस्याश्चन नवीनकथायाः श्रवणेन प्रचारणेन य कालम् अयापयन् | 22 पौलोऽरेयपागस्य मध्ये तिष्ठन् अेतां कथां प्रचारितवान्, हे आधीनीयलोका यूयं सर्वथा देवपूजायाम् आसकता एत्यहं प्रत्यक्षं पश्यामि | 23 यतः पर्यटनकाले युष्माकं पूजनीयानि पश्यन् 'अविज्ञातेश्वराय' अेतद्विपियुक्तं यज्ञवेदीमेकं दृष्टवान्; अतो न विदित्वा यं पूजयध्वं तस्यैव तत्वं युष्मान् प्रति प्रचारयामि | 24 जगतो जगत्स्थानां सर्ववस्तूनाञ्च स्रष्टा य ईश्वरः स स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपतिः सन् करनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति; 25 स अेव सर्वेभ्यो ज्वनं प्राणान् सर्वसामग्रीश्च प्रदधाति; अतश्चेव स कस्याश्चित् सामग्र्या अभावादेतो मनुष्याणां हस्तैः सेवितो भवतीति न | 26 स भूमाएडले निवासार्थम् अेकस्मात् शोणित्वात् सर्वान् मनुष्यान् सृष्ट्वा तेषां पूर्वनिर्भूतसमयं वसतिसीमाञ्च निरयिनोत्; 27 तस्मात् लोकैः केनापि प्रकारेण मृगयित्वा परमेश्वरस्य तत्वं प्राप्नुं तस्य गवेषां करणीयम् | 28 किन्तु सोऽस्माकं कस्माश्चिदपि दूरे तिष्ठतीति नहि, वयं तेन निश्वसनप्रश्वसनगमनागमनप्राणधारणानि कुर्मः, पुनश्च युष्माकमेव कतिपयाः क्वयः कथयन्ति 'तस्य वंशा वयं स्मो हि' एति | 29 अतश्चेव यदि वयम् ईश्वरस्य वंशा भवामस्तर्हि मनुष्यैर्विधया कीशलेन य तक्षितं स्वार्णं रुयं दृषद् वैतेषामेश्वरत्वम् अस्माभिर्न ज्ञातव्यं | 30 तेषां पूर्वयिलोकानाम् अज्ञानतां प्रतीश्वरो यधपि नावाधत् तथापीदानीं सर्वत्र सर्वान् मनः परिवर्त्तयितुम् आज्ञापयति, 31 यतः स्वनियुक्तेन पुरुषेण यदा स पृथिवीस्थानां सर्वलोकानां विचारं करिष्यति तद्दिनं चरुपयत्; तस्य श्मशानोत्थापनेन तस्मिन् सर्वेभ्यः प्रमाणं प्रादात् | 32 तदा श्मशानाद् उत्थानस्य कथां श्रुत्वा केचिद् उपाडमन्, केचिदवहन् अेनां कथां पुनरपि त्वतः श्रोष्यामः | 33 ततः पौलस्तेषां समीपात्

प्रस्थितवान् | 34 तथापि केचिल्लोकार्त्तेन साद्धं मिलित्वा व्यवशसन् तेषां मध्ये ऽरेयपागीयदियनुसियो दामारीनामा काश्चिन्नारी कियन्तो नराश्चासन् |

18 तद्दृष्ट्वातः परं पौल आधीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्धनगरम् आगच्छत् | 2 तस्मिन् समये क्वीदियः सर्वान् विडूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्किल्लानाम्ना जायया साद्धम् एतालियादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत् यः पन्तदेशे जात आस्किलनामा विडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान् | 3 तौ दूष्यनिर्माणश्च विनी, तस्मात् परस्परम् अेकवृत्तित्वात् स ताभ्यां सह उचित्वा तत् कर्माकरोत् | 4 पौलः प्रतिविश्रामवारं लज्जनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा विडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं आडितवान् | 5 सीलतीमथिययो माकिदनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तन्तमना भूत्वा यीशुईश्वरेणामिषिक्तो भवतीति प्रमाणं विडूदीयानां समीपे प्रादात् | 6 किन्तु ते ऽतीव विरोधं विधाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अेतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोणित्वापातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं निरपराधो ऽधारभ्य भिन्देशीयानां समीपं यामि | 7 स तस्मात् प्रस्थाया लज्जनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य भिन्देशीयस्य निवेशनं प्राविशत् | 8 ततः कीष्पनामा लज्जनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभो व्यवशसीत्, करिन्धनगरीया बहवो लोकाश्च समाकर्ण्य विश्वस्य मञ्जिज्जता अभवन् | 9 क्षणैद्यथां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भेषीः, मा निरसीः कथां प्रचारय | 10 अहं त्वया साद्धम् आस हिसार्थं कोपि त्वां स्रष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बहव आसते | 11 तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण साद्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत् | 12 गाल्लियनामा कश्चिद् आभायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो विडूदीया अेकवाक्याः सन्तः पौलम् आकस्य विचारस्थानं नीत्वा 13 मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरलज्जनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं आडयतीति निवेदितवन्तः | 14 ततः पौले प्रत्युत्तरं दानुम् उधते सति गाल्लिया विडूदीयान् व्याहृत्य, यदि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिसयदृष्टतायारणस्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सहनीयाभवविष्यत् | 15 किन्तु यदि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवादो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य मीमांसां कुरुत | 16 ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान् | 17 तदा भिन्देशीयाः सोस्थिनिनामानं लज्जनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुपे प्राडरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्म्मसु न मनो न्यदधात् | 18 पौलस्तत्र पुनर्भुङ्घितानि न्यवसत्, ततो ब्रातृगणान् विस्पर्जनं प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किंकियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किल्लाकिडलाभ्यां सहितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान् | 19 तत इडिचनगर उपस्थाया तत्र तौ तैस्सृज्य स्वयं लज्जनभवनं प्रविश्य विडूदीयैः सह विचारितवान् | 20 ते स्वेः साद्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुरीकृत्य कथामेतो कथितवान्, 21 यिडूशालमि आगाभ्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेच्छायां जातयां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि | ततः परं स तैर्विस्सृज्य सन् जलपथेन इडिचनगरात् प्रस्थितवान् | 22 ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाञ्ज नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियपियानगरं प्रस्थितवान् | 23 तत्र कियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाया सर्वेषां शिष्याणां मनासि सुस्थिराणि कृत्वा क्रमशो गलातियाङ्गुगियादेशयो भ्रमित्वा गतवान् | 24 तस्मिन्नेव समये

सिक्न्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिडूदीय अेको
 जन एडिचनगरम् आगतवान्। 25 स शिक्षितप्रभुमागो मनसोधोगी य सन्
 योडनो मज्जनमात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत्।
 26 अेष जनो निर्भयत्वेन भजनभवेन कथयितुम् आरब्धवान्, ततः
 प्रिस्किड्लास्किवी तस्योपदेशकथां निशाम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय
 शुद्धरूपेणैश्वरस्य कथाम् अबोधयताम्। 27 पश्चात् स आभायादेशं गन्तुं
 मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं ब्रातृगणोऽपि
 समाश्वस्य पत्रे लिपिते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण
 प्रत्ययिनां बहुपकारान् अकरोत्, 28 इततो यीशुरभिषिक्तस्तत्रातेति
 शास्त्रप्रमाणं दत्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिडूदीयान् निरुत्तरान्
 कृतवान्।

19 करिन्धनगर आपल्लसः स्थितिकाले पौल उत्तरप्रदेशरागच्छन्
 एडिचनगरम् उपस्थितवान्। तत्र कतिपयशिष्यान् साक्षत् प्राप्य
 तान् अपृच्छत्, 2 यूयं विश्वस्य पवित्रमात्मानं प्राप्ता न वा? ततस्ते
 प्रत्यवदन् पवित्र आत्मा दीयते इत्यस्माभिः श्रुतमपि नहि। 3 तदा
 साऽवदत् तर्हि यूयं केन मज्जिता अवयत? तेऽकथयन् योडनो मज्जनेन।
 4 तदा पौल उक्तवान् एतः परं य उपस्थास्यति तस्मिन् अर्थत यीशुश्रीष्टे
 विश्वसितव्यमित्युक्त्वा योडन् मनःपरिवर्तनसूयकेन मज्जनेन जडे
 लोकान् अमज्जयत्। 5 तादृशीं कथां श्रुत्वा ते प्रभो यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना
 मज्जिता अवयन्। 6 ततः पौलेन तेषां गात्रेषु क्रेऽर्पिते तेषामुपरि
 पवित्र आत्मावर्द्धवान्, तस्मात् ते नानादेशीया भाषा भविष्यन्त्याश्च
 कथितवन्तः। 7 ते प्रायेण द्वादशजना आसन्। 8 पौलो भजनभवेन
 गत्वा प्रायेण मासत्रयम् ईश्वरस्य राज्यस्य विचारं कृत्वा लोकान् प्रवर्त्य
 साऽसेन कथामकथयत्। 9 किन्तु कठिनान्तःकरणात्वात् कियन्तो जना न
 विश्वस्य सर्वेषां समक्षम् अतत्पथस्य निन्दं कर्तुं प्रवृत्ताः, अतः पौलस्तेषां
 समीपात् प्रस्थाप्य शिष्यगणं पृथक्कृत्वा प्रत्यहं तुरान्नाम्नः कस्यचित्
 जनस्य पाठशालायां विचारं कृतवान्। 10 इत्थं वत्सरद्वयं गतं तस्माद्
 आशियादेशनिवासिनः सर्वे यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् प्रभो यीशोः
 कथाम् अश्रोषन्। 11 पौलेन य ईश्वर अतादृशान्यद्भुतानि कर्माणि कृतवान्
 12 यत् परिधेये गात्रमार्जनवस्त्रे वा तस्य देहात् पीडितलोकानाम् समीपम्
 आनीते ते निरामया जाता अपवित्रा भूताश्च तेष्यो बहिर्गतवन्तः। 13 तदा
 देशाटनकारिणः कियन्तो यिडूदीया भूतापसारिणो भूतग्रस्तनोकानां सन्निधी
 प्रभे यीशो नाम्नां जन्त्वा वाक्यमिदम् अवदन्, यस्य कथां पौलः प्रचारयति
 तस्य यीशो नाम्ना युष्मान् आज्ञापयामः। 14 स्किवनाम्नो यिडूदीयानां
 प्रधानयाजकस्य सप्तभिः पुत्रैस्तथा कृते सति 15 कश्चिद् अपवित्रो भूतः
 प्रत्युदितवान्, यीशुं जानामि पौलञ्च परिचिनोमि किन्तु के यूयं? 16
 इत्युक्त्वा सोपवित्रभूतग्रस्तो मनुष्यो लम्बं कृत्वा तेषामुपरि पतित्वा बलेन
 तान् जितवान्, तस्मात्ते नग्नाः क्षताङ्गाश्च सन्तस्तस्माद् गेहात् पलायन्तः।
 17 सा वाग् एडिचनगरनिवासिनसं सर्वेषां यिडूदीयानां भिन्देशीयानां
 लोकानाञ्च श्रवणयोग्यरीभूताः ततः सर्वे भयं गताः प्रभो यीशो नाम्नो यशो
 ऽवर्द्धत। 18 येषामनेकेषां लोकानां प्रतीतिरजायत त आगत्य स्वेः कृताः
 क्रियाः प्रकाशरूपेणाङ्गीकृतवन्तः। 19 अडवो मायाकर्मकारिणः स्वस्वग्रन्थान्
 आनीय राशीकृत्य सर्वेषां समक्षम् अदाडयन्, ततो गाणानां कृत्वाबुध्दन्त
 पञ्चायुतत्रयमुद्गमूच्यपुस्तकानि दग्धानि। 20 इत्थं प्रभोः कथा सर्व्यदेशं
 व्याप्य प्रबला जाता। 21 सर्व्येष्वेतेषु कर्मसु सम्पन्नेषु सन्सु पौलो

माकिदनियाभायादेशाभ्यां यिडूशालमं गन्तुं मतिं कृत्वा कथितवान् तत्स्थानं
 यात्रायां कृतायां सत्यां मया रोमानगरं द्रष्टव्यं। 22 स्वानुगतलोकानां
 तीमथियेशरत्तौ द्वौ जनौ माकिदनियादेशं प्रति प्रदित्य स्वयम् आशियादेशे
 कतिपयदिनानि स्थितवान्। 23 किन्तु तस्मिन् समये मतेऽस्मिन् कलडो
 जातः। 24 तत्कारणमिदं, अर्त्तिमीद्वया रुयामन्टिरिन्मार्गोऽपि सर्वेषां
 शिल्पिनां यथेष्टलाभम् अजनयत् यो दीमीत्रियनामा नाडीन्धमः 25
 स तान् तत्कर्मज्जुविनः सर्वलोकान्च समाहूय भाषितवान् हे मडेय्या
 अतेन मन्टिरिन्मार्गोनास्माकं ज्जुविका भवति, अतद् यूयं वित्थः 26
 किन्तु इस्तनिर्मितेश्वरा ईश्वरा नहि पौलनाम्ना केनयिज्जनेन कथामिमां
 व्याहृत्य केवलैकचिनगरे नहि प्रायेण सर्वस्मिन् आशियादेशे प्रवृत्तिं
 ग्राहयित्वा बहुलोकानां शोभुषी परावर्त्तिता, अतद् युष्माभिर् दृश्यते श्रूयते
 य। 27 तेनास्माकं वाणिज्यस्य सर्वथा हानेः सम्भवनं केवलमिति नहि,
 आशियादेशस्यै वा सर्व्यजगत्स्यै लोकेः पूज्या यार्त्तिमी मडादेवी तस्या
 मन्टिरस्यावज्ञानस्य तस्या ऐश्वर्यस्य नाशस्य य सम्भावना विधते।
 28 अतादृशीं कथां श्रुत्वा ते मडाकोधाम्निताः सन्त उच्यैःकारं कथितवन्त
 एडिचनीयानाम् अर्त्तिमी देवी भडती भवति। 29 ततः सर्व्यनगरं कलडेन
 परिपूर्णाभवत्, ततः परं ते माकिदनीयगायारिस्तार्प्ननाम्नां पौलस्य
 द्वौ सडयरी धृत्वेकचित्ता रङ्गभूमिं ज्वेन धावितवन्तः। 30 ततः पौलो
 लोकानां सन्निधिं यातुम् उद्यतवान् किन्तु शिष्यगणस्तं वारितवान्।
 31 पौलस्यन्मीया आशियादेशस्थाः कतिपयाः प्रधानलोकस्तस्य समीपं
 नरमेकं प्रेष्य त्वं रङ्गभूमिं मागा एति न्यवेद्यन्। 32 ततो नानालोकानां
 नानाकथाकथनात् सभा व्याकुला जाता किं कारणद् अतावती जनताभवत्
 अतद् अधिकं लोके नांज्ञायि। 33 ततः परं जनतामध्याद् यिडूदीयैर्बहिष्कृतः
 सिक्न्दरो इस्तेन सङ्घेत् कृत्वा लोकेभ्य उत्तरं दातुमुद्यतवान्, 34 किन्तु स
 यिडूदीयलोक एति निश्चिते सति एडिचनीयानाम् अर्त्तिमी देवी भडतीति
 वाक्यं प्रायेण पञ्च एडान् यावद् अेकरवरेण लोकनिवहैः प्रोक्तं। 35
 ततो नगराधिपतिस्तान् स्थिरान् कृत्वा कथितवान् हे एडिचयाः सर्व्ये
 लोका आकर्णयत, अर्त्तिमीमडादेव्या मडादेवात् पतितयास्तत्रतिमायाश्च
 पूजनम् एडिचनगरस्थाः सर्व्ये लोकाः कुर्वन्ति, अतत् के न जानन्ति? 36
 तस्माद् अतत्रतिकूलं केपि कथयितुं न शक्नुवन्ति, एति ज्ञात्वा युष्माभिः
 सुस्थिरत्वेन स्थातव्यम् अविविच्य किमपि कर्म न कर्त्तव्यञ्च। 37 यान्
 अेतान् मनुष्यान् यूयमत्र समानयत ते मन्टिरद्वयापहारका युष्माकं देव्या
 निन्दकाश्च न भवन्ति। 38 यदि कञ्चन प्रति दीमीत्रियस्य तस्य सहायानाञ्च
 कायिद् आपत्तिं विधते तर्हि प्रतिनिधिलोका विचारस्थानञ्च सन्ति, ते
 तत् स्थानं गत्वा उत्तरप्रत्युत्तरे कुर्वन्तु। 39 किन्तु युष्माकं कायिदपरा
 कथा यदि तिष्ठति तर्हि नियमितयां सभायां तस्या निष्पत्तिं भविष्यति।
 40 किन्वेतस्य विरोधस्योत्तरं येन दातुं शक्नुम् अतादृशस्य कस्यचित्
 कारणास्याभावाद् अधतनघटनाहेतो राजद्रोडिणामिवास्माकम् अभियोगो
 भविष्यतीति शङ्का विधते। 41 एति कथयित्वा स सभास्थलोकान्
 विसृष्टवान्।

20 इत्थं कलडे निवृत्ते सति पौलः शिष्यगणाम् आहूय विसर्जनं
 प्राप्य माकिदनियादेशं प्रस्थितवान्। 2 तेन स्थानेन गच्छन्
 तद्देशीयान् शिष्यान् बहुपदिश्य यूनानीयदेशम् उपस्थितवान्। 3 तत्र
 मासत्रयं स्थित्वा तस्मात् सुरियादेशं यातुम् उद्यतः, किन्तु यिडूदीयास्तं
 इन्तु गुप्ता अतिष्ठन् तस्मात् स पुनरित्पि माकिदनियाभागोऽपि प्रत्यागन्तुं

मतिं कृतवान् | 4 बिरयानगरीयसोपात्रः शिष्यवनीडीयारिस्ताभिसिक्नुद्धै
 षड्भोगरीयगायातीमथियौ आशियादेशीयतुपिक्रतुकिमौ य तेन साद्धं
 आशियादेशं यावद् गतवन्तः | 5 अते सर्व्वे उग्रसराः सन्तो उस्मान्
 अपेक्ष्य त्रोयानगरे स्थितवन्तः | 6 डिएवशून्यपूपोत्सवदिने य गते
 सति वयं द्विधिपीनगरात् तोयपथेन गत्वा पञ्चमि हिनेस्त्रोयानगरम्
 उपस्थाय तत्र सप्तदिनान्यवातिष्ठामि | 7 सप्तमाहस्य प्रथमदिने पूपान्
 भंक्तु शिष्येषु मिलितेषु पौलः परदिने तस्मात् प्रस्थातुम् उद्यतः सन् तदह्नि
 प्रायेण क्षपाया यामद्वयं यावत् शिष्येभ्यो धर्मकथाम् अकथयत् | 8
 उपरिस्थे यस्मिन् प्रकोष्ठे सभां कृत्वा सन् तत्र बहवः प्रदीपाः प्राञ्जलवन् |
 9 उतुभनामा कश्चन युवा य वातायन उपविशन् घोरतरनिद्राग्रस्तो
 ऽभूत् तदा पौलेन बहुक्षणां कथायां प्रचारितायां निद्रामग्नः स तस्माद्
 उपरिस्थतृतीयप्रकोष्ठाद् अपतत्, ततो लोकास्तं मृतकल्पं धृत्वोदतोलयन् |
 10 ततः पौलोऽवरोह तस्य गात्रे पतित्वा तं कोडे निधाय कथितवान्, यूयं
 व्याकुला मा भूत नायं प्राणैर्विद्युक्तः | 11 पश्चात् स पुनश्चोपरि गत्वा
 पूपान् भंक्त्वा प्रभातं यावत् कथोपकथने कृत्वा प्रस्थितवान् | 12 ते य
 तं श्रुवन्तं युवानं गृहीत्वा गत्वा परमायायिता जातः | 13 अनन्तरं
 वयं पोतेनाग्रसरा भूत्वास्मनगरम् उत्तीर्य पौलं ग्रहीतुं मतिम् अकुर्म
 यतः स तत्र पदभ्यां प्रजितुं मतिं कृत्वेति निरूपितवान् | 14 तस्मात्
 तत्रास्माभिः साद्धं तस्मिन् मिलिते सति वयं तं नीत्वा मितुलीन्युपद्वीपं
 प्राप्तवन्तः | 15 तस्मात् पोतं भोगयित्वा परेऽहनि भोग्योपद्वीपस्य सम्भुं
 लब्धवन्तस्तस्माद् अकेनाह्ना सामोपद्वीपं गत्वा पोतं लागयित्वा गोगुल्विये
 स्थित्वा परस्मिन् दिवसे मिलितनगरम् उपातिष्ठामि | 16 यतः पौल
 आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् इक्षिणनगरं त्यक्त्वा यातुं
 मन्त्राणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यद्दि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य
 पञ्चाशत्तमदिने स यिज्ञशालम्बुपस्थातुं मतिं कृतवान् | 17 पौलो मिलीताद्
 इक्षिं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान् | 18
 तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्य इमां कथां कथितवान्, अहम्
 आशियादेशे प्रथमागमनम् आरब्ध्याद्यं यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा
 सर्व्वसमये यथायारितवान् तद् यूयं जानीथ; 19 कुलतः सर्व्वथा नम्रमनाः
 सन् बहुश्रुपातेन यिडुदीयानाम् कुमन्त्राणां जातनानापरिक्लाभिः प्रभोः
 सेवामकरवन् | 20 कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रयार्थ्य सप्रकाशं गृहं
 गृहं समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्तनीयं प्रभो यीशुख्रीष्टे विश्वसनीयं
 21 यिडुदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीपं अतादृशं साक्ष्यं ददामि |
 22 पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिज्ञशालमनगरे यात्रां करोमि,
 तत्र माम्प्रति यद्द घटिष्यते तान्यदं न जानामि; 23 किन्तु मया बन्धनं
 क्लेशश्च भोक्तव्यं एति पवित्र आत्मा नगरे नगरे प्रमाणां ददामि |
 24 तथापि तं क्लेशमदं तृणाय न मन्ये; ईश्वरस्यानुग्रहविषयकस्य
 सुसंवाहस्य प्रमाणां दातुं, प्रभो यीशोः सकाशाद् यस्याः सेवायाः भारं
 प्राणवं तां सेवां साधयितुं सानन्दं स्वमार्गं समापयितुञ्च निजप्राणानपि
 प्रियान् न मन्ये | 25 अधुना पश्यत येषां समीपेऽहम् ईश्वरीयराज्यस्य
 सुसंवाहं प्रयार्थ्यं भ्रमाणां कृतवान् अतादृशा यूयं मम वदनं पुनं द्रष्टुं न
 प्राप्स्यथ अतएव्यदं जानामि | 26 युष्मभ्यम् अहम् ईश्वरस्य सर्व्वान्
 आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्ते | 27 अहं सर्व्वेषां लोकानां रक्तपातदीपाद्
 यन्निर्दोष आसे तस्याद्य युष्मान् साक्षिणः करोमि | 28 यूयं स्वेषु तथा
 यस्य प्रजस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुऽकृत तत्सर्व्वस्मिन्
 सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्जरकतमूल्यां क्रीतवान् तम् अवत,

29 यतो मया गमने कृतमेव दुर्ज्ञया वृका युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रजं
 प्रति निर्दयताम् आरक्षिष्यन्ति, 30 युष्माकमेव मध्याह्नि लोका उत्थाय
 शिष्यगणान् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेक्ष्यन्तीत्यदं जानामि | 31 एति
 हेतो यूयं सथैतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् पत्स्वरत्रयं यावद्
 दिवानिशं प्रतिजन्तं बोधयितुं न न्यवर्ते तदपि स्मरत | 32 एतान् हीं हे ब्रातरो
 युष्माकं निष्ठां जनयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य
 ईश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वाह्य तयोरुभयो युष्मान् समार्षयम् | 33
 कस्यापि स्वार्णं रुच्यं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः | 34 किन्तु मम
 मत्सहजलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं कद्रदयम् अश्राम्यद् अतद्
 यूयं जानीथ | 35 अनेन प्रकारेण ग्रहणं दानं भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु यीशुः
 कथितवान् तत् स्मर्तुं एरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्तुञ्च युष्माकम् उचितम्
 अतत्सर्व्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान् | 36 अतो कथां कथयित्वा स जानुनी
 पातयित्वा सर्व्वैः सह प्रार्थयत् | 37 तेन ते क्रन्दन्तः 38 पुन मम मुष्मं न
 द्रक्ष्यथ विशेषत ओषा या कथा तेनाकथित तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा
 कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः | पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः |

21 ते र्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं बाहयित्वा ऋजुमार्गेण कोषम्
 उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदिंयोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात्
 पातारायाम् उपातिष्ठामि | 2 तत्र द्वैनीकियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य
 तमारुह्य गतवन्तः | 3 कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यद्विष्टि स्थायित्वा
 सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोहयितुं सोरनगरे लागितवन्तः |
 4 तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्करणाय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः
 पश्चात् पवित्रेणात्मना पौलं व्याहृन्तुं त्वं यिज्ञशालमनगरं मा गमः | 5
 ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना
 गतवन्तः, तस्मात् ते सभालवद्वयनिता अस्माभिः सह नगरस्य
 परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधिते जानुपातं प्रार्थयामहि |
 6 ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं
 प्रत्यागतवन्तः | 7 वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाय तविमामिनगरम्
 उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र ब्रातृगणं नमस्कृत्य
 दिनमेकं तेः साद्धम् उषतवन्तः | 8 परेऽहनि पौलस्तस्य सङ्गो वयञ्च
 प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाहप्रयारकानां सप्तजनानां
 द्विपिपनाम् अकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठामि | 9 तस्य यतसो दृढितरोऽनुह
 भविष्यद्वाहिन्य आसन् | 10 तत्रास्मासु बहुदिनानि प्रोषितेषु यिडुदीयदेशाद्
 आगत्यागबनामा भविष्यद्वाही समुपस्थितवान् | 11 सोस्माकं समीपमेत्य
 पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा निजहस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येदं
 कटिबन्धनं तं यिडुदीयलोकानां यिज्ञशालमनगरं एतं बद्ध्वा भिन्देशीयानां
 करेषु समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति | 12 अतादृशीं
 कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो ब्रातरश्च यिज्ञशालमं न यातुं पौलं
 व्यनयामहि; 13 किन्तु स प्रत्यावादीत, यूयं किं कुरुथ? किं कन्देन
 ममान्तःकरणं विदीर्णं करिष्यथ? प्रभो यीशो नमिन् नो निमित्तं यिज्ञशालमि
 बद्धो भवितुं केवल तन्न प्राणान् दातुमपि ससज्जोस्मि | 14 तेनास्माकं
 कथायाम् अगृहीतायाम् ईश्वरस्य यथेच्छा तथैव भवत्वित्युक्त्वा वयं
 निरस्याम | 15 परेऽहनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिज्ञशालमं प्रति
 यात्राम् अकुर्म | 16 ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या
 अस्माभिः साद्धम् धृत्वा कृपीयेन म्नासन्नाम्ना येन प्राचीनशिष्येन साद्धम्
 अस्माभि र्वस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः | 17 अस्मासु

यिःशालम्बुपस्थितेषु तत्रस्थभ्रातृगणोऽस्मान् आह्लादेन गृहीतवान् | 18 परस्मिन् द्विवसे पौलेऽस्माभिः सः सः याकुभो गृहं प्रविष्टे लोकप्राचीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः | 19 अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रयाराणेन भिन्नदेशीयान् प्रतीश्वरो यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान् | 20 एति श्रुत्वा ते प्रभुं धन्यं प्रोच्य वाक्यमिदम् अभाषन्, हे भ्रातृ यिःशालीयानां मध्ये बहुसहस्राणि लोका विश्वासिन आसते किन्तु ते सर्वे व्यवस्थामतयारिणो अतत् प्रत्यक्षं पश्यसि | 21 शिशूनां त्वच्छेदनाधायराणं प्रतिषिध्य त्वं भिन्नदेशिनिवासिनो यिःशालीयानां मूसावाक्यम् अश्रद्धामुपेदिशसीति तैः श्रुतमस्ति | 22 त्वमत्रगतोसीति वार्तां समाकर्ण्य जननिवडो मिलित्वावश्यमेवामिष्यति; अतः अत्र किं करणीयम्? अत्र वयं मन्त्रयित्वा समुपायं त्वां वदामस्तं त्वमाचर | 23 व्रतं कर्तुं कृतसङ्कल्प्या येऽस्माकं यत्वारो मानवाः सन्ति 24 तान् गृहीत्वा तैः सहितः स्वं शुचिं कुरु तथा तेषां शिरोमुण्डने यो व्ययो भवति तं त्वं दधि | तथा कृते त्वदीयाचार्ये या जनश्रुति र्जायते सावीका किन्तु त्वं विधिं पालयन् व्यवस्थानुसारेणोवाचरसीति ते भोत्सन्ते | 25 भिन्नदेशीयानां विश्वासिलोकानां निकटे वयं पत्रं लिखित्वेत्थं स्थिरीकृतवन्तः, देवप्रसादभोजनं रक्तं गलपीडनमारितप्राणिभोजनं व्यभियारश्चैतेभ्यः स्वरक्षणव्यतिरेकेण तेषामन्यविधिपालनं करणीयं न | 26 ततः पौलस्तान् मानुषानादाय परस्मिन् द्विवसे तैः सह शुचिं भूत्वा मन्दिरे गत्वा शीयकर्मणो दिनेषु सम्पूजेषु तेषाम् अङ्कैकार्थं नैवेद्याभ्युत्सर्गो भविष्यतीति ज्ञापितवान् | 27 तेषु सप्तसु दिनेषु समाप्तकल्पेषु आशियादेशनिवासिनो यिःशालीयस्तं मध्येमन्दिरे विलोक्य जननिवडस्य मनःसु कुप्रवृत्तिं जनयित्वा तं धृत्वा 28 प्रोच्यैः प्रावोयन्, हे अस्माकं लोकः सर्वं साहाय्यं कुरुत | यो मनुज अतेषां लोकानां मूसाव्यवस्थाया अतस्य स्थानस्यापि विपरीतं सर्वत्र सर्वान् शिक्षयति स अेषः; विशेषतः स भिन्नदेशीयलोकान् मन्दिरेम् आनीय पवित्रस्थानमेतद् अपवित्रमकरोत् | 29 पूर्व्ये ते मध्येनगरम् इक्षिणगरीयं त्रिङ्गं पौलेन सहितं दृष्टवन्त अतस्मात् पौलस्तं मन्दिरेमध्यम् आनयद् एत्यन्वमिमत् | 30 अतः अत्र सर्वस्मिन् नगरे कलडोत्यन्त्वात् धावन्तो लोका आगत्य पौलं धृत्वा मन्दिरेस्य अडिराकृष्यानयन् तत्क्षणाद् द्वाराणि सर्व्याणि य रुद्धानि | 31 तेषु तं हन्तुमुद्यतेषु यिःशालामगरे मडानुपद्रवो जात एति वातायां सहस्रसेनापतेः कर्णगोचरीभूतायां सत्यां स तत्क्षणात् सैन्यानि सेनापतिगणान्त्र गृहीत्वा जवेनागतवान् | 32 ततो लोकाः सेनागणेन सह सहस्रसेनापतिम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा पौलस्ताऽनातो न्यवर्तन्त | 33 स सहस्रसेनापतिः सन्निधावागम्य पौलं धृत्वा शूङ्गभद्रयेन अद्भम् आदिश्य तान् पृष्टवान् अेषः कः? किं कर्म यायं कृतवान्? 34 ततो जनसमूहस्य कश्चिद् अेकप्रकारं कश्चिद् अन्यप्रकारं वाक्यम् अरौत् स तत्र सत्यं ज्ञातुम् कलडकारणाद् अशक्तः सन् तं दुर्गं नेतुम् आज्ञापयत् | 35 तेषु सोपानस्थोपरि प्राप्तेषु लोकानां साहसकारणात् सेनागणः पौलमुनोत्य नीतवान् | 36 ततः सर्वे लोकाः पश्चाद्गमिनः सन्त अेनं दुरीकुरुतेति वाक्यम् उच्यैरेवन् | 37 पौलस्य दुर्गानयनसमये स तस्मै सहस्रसेनापतये कथितवान्, भवतः पुरस्तात् कथां कथयितुं किम् अनुमन्यते? स तमपृच्छत् त्वं किं यूनानीयां भाषां जानासि? 38 यो मिसरीयो जनः पूर्व्ये विरोधं कृत्वा यत्वारि सहस्राणि घातकान् सङ्गिनः कृत्वा विपिनं गतवान् त्वं किं सवेन न भवसि? 39 तदा पौलोऽकथयत् अहं डिलिकियादेशस्य तार्षनगरीयो यिःशालीयो, नाहं सामान्यनगरीयो मानवः; अतः अत्र विनयेऽहं लाकानां

समक्षं कथां कथयितुं मामनुजानीष्व | 40 तेनानुज्ञातः पौलः सोपानोपरि तिष्ठन् हस्तेनेङ्गितं कृतवान्, तस्मात् सर्वे सुस्थिरा अभवन् | तदा पौल इक्षीयभाषया कथयितुम् आरभत,

22 हे पितृगणा हे भ्रातृगणाः, एदानीं मम निवेदने समवधत् | 2 तदा स इक्षीयभाषया कथां कथयतीति श्रुत्वा सर्वे लोका अतीव निःशब्दा सन्तोऽतिष्ठन् | 3 पश्चात् सोऽकथयद् अहं यिःशालीय एति निश्चयः डिलिकियादेशस्य तार्षनगरे मम जन्मभूमिः, अतन्गरीयस्य गमिलीयेलनाभोऽध्यापकस्य शिष्यो भूत्वा पूर्व्यपुरुषाणां विधिव्यवस्थानुसारेण सम्पूज्यतेषु शिष्योऽतिष्ठन् इत्येवमेषु ययं यादृशा भवथ तादृशोऽहमपीश्वरसेवायाम् उद्योगी जातः | 4 मत्तमेतद् द्विष्ट्वा तद्वाङ्मिनीरीपुरुषान् कारायां बद्ध्वा तेषां प्राणनाशपर्यन्तं विपक्षताम् अकरोम् | 5 मडयाजकः सभासदः प्राचीनलोकान् ममेतस्याः कथायाः प्रमाणं दातुं शक्नुवन्ति, यस्मात् तेषां समीपाद् एम्पेक्षनगरेनिवासिभ्रातृगणार्थम् आज्ञापत्राणि गृहीत्वा ये तत्र स्थितास्तान् एण्डयितुं यिःशालमम् आनयन्तं एम्पेक्षनगरे गतोऽस्मि | 6 किन्तु गच्छन् तन्गरेस्य समीपं प्राप्तवान् तदा द्वितीयप्रदरेवेलायां सत्याम् अकस्माद् गणान्गित्य मडती दीप्ति मम यतुर्दिसि प्रकाशितवती | 7 ततो मयि भूमौ पतिते सति, हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? माम्प्रति भाषित अतादृश अेको रवोपि मया श्रुतः | 8 तदाहं प्रत्यवेहं, हे प्रभो को भवान्? ततः सोऽवादीत् यं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुरहं | 9 मम सङ्गिनो लोकास्तां दीप्तिं दृष्ट्वा भियं प्राप्ताः, किन्तु माम्प्रत्युदितं तद्वाक्यं ते नाभुध्यन्त | 10 ततः परं पृष्टवानहं, हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उच्यते एम्पेक्षनगरे याडि त्वया यद्यत् कर्तव्यं निरूपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे | 11 अनन्तरं तस्याः भरतरदीपतेः कारणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्गिगणेन धृतः सन् एम्पेक्षनगरे प्रजितवान् | 12 तन्गरेनिवासिनां सर्वेषां यिःशालीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च अनानीयनामा मानव अेको 13 मम सन्निधिम् अेत्य तिष्ठन् अकथयत्, हे भ्रातृः शौल सुदृष्टिं भवं तस्मिन् एण्डेऽहं सम्यक् तं दृष्टवान् | 14 ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुपस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्व्यपुरुषाणां ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान् | 15 यतो यद्यद् अद्राक्षीरश्रीषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि | 16 अतः अत्र कुतो विलम्बसे? प्रभो नान्मा प्रार्थ्य निष्ठापप्रक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठ | 17 ततः परं यिःशालमगरे प्रत्यागत्य मन्दिरेऽहम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेऽहम् अभिभूतः सन् प्रभुं साक्षात् पश्यन्, 18 त्वं त्वया यिःशालमः प्रतिष्ठय यतो लोकाभयि तव साक्ष्यं न ग्राहीष्यन्ति, माम्प्रत्युदितं तस्येह वाक्यम् अश्रीषम् | 19 ततोहं प्रत्यावादिषम् हे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्, 20 तथा तव साक्षात् स्तिङ्गनस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्भन्य सन्निधौ तिष्ठन् हन्तुलोकानां वासांसि रक्षितवान्, अतत् ते विदुः | 21 ततः सोऽकथयत् प्रतिष्ठय त्वां दूरस्थभिन्देशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये | 22 तदा लोका अेतावत्यर्थन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरेकथयन्, अेनं भूमएवाद् दुरीकुरुत, अेतादृशजनस्य ज्वनं नोयितम् | 23 एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूवीरक्षिपन् 24 ततः सहस्रसेनापतिः पौलं दुर्गात्पन्तरं नेतुं समादिशत् | अतस्य प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः

किन्निमित्तम् अतावद्दृश्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अतएव वेत्तुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत्। 25 पदातयश्चर्मनिर्मितरज्जुभिस्तस्य बन्धनं कर्तुमुद्यतास्तास्तदानीं पौलः सम्मुपस्थितं शतसेनापतिम् उक्तवान् एङ्गारायाम् अप्राप्तायां किं रोमिलोकं प्रहर्तुं युष्माकम् अधिकास्ति? 26 अनां कथां श्रुत्वा स सडस्रसेनापतेः सन्निधिं गत्वा तां वार्तां भवदत् स रोमिलोकं अतस्मात् सावधानः सन् कर्म कुरु। 27 तस्मात् सडस्रसेनापतिर्गत्वा तमप्राक्षीत् त्वं किं रोमिलोकः? एति मां ब्रूहि। सोऽकथयत् सत्यम्। 28 ततः सडस्रसेनापतिः कथितवान् बहुद्विवांसं एत्वाडं तत् पौरसभ्यं प्रापतवान्; किन्तु पौलः कथितवान् अडं जनुना तत् प्राप्नोऽस्मि। 29 एत्थं सति ये प्रहारेण तं परीक्षितुं समुद्यता आसन् ते तस्य समीपात् प्रातिष्ठन्तः सडस्रसेनापतिस्तं रोमिलोकं विज्ञाय स्वयं यत् तस्य बन्धनम् अकार्षीत् तत्कारणम् अबिभेत्। 30 यिडूदीयलोकः पौलं कुतोऽपवदन्ते तस्य वृत्तान्तं ज्ञातुं वाञ्छन् सडस्रसेनापतिः परेऽडनि पौलं बन्धनात् मोचयित्वा प्रधानयाजकान् मडासभायाः सर्वलोकान् समुपस्थातुम् आदिश्य तेषां सन्निधौ पौलम् अवरोहं स्थापितवान्।

23 सभासद्लोकान् प्रति पौलोऽनन्यदृष्ट्या पश्यन् अकथयत्, हे भ्रातृगण! अध यावत् सरलेन सर्वान्तःकरणेनेश्वरस्य साक्षाद् आचरामि। 2 अनेन ढनानीयनामा मडायाजकस्तं कपोले यपेटेनाडन्तुं समीपस्थलोकान् आदिष्टवान्। 3 तदा पौलस्तमवदत्, हे बहिष्परिष्कृत, एश्वरस्तुं प्रहर्तुम् उधतिस्ति, यतो व्यवस्थानुसारेण विचारयितुम् उपविश्य व्यवस्थां लङ्घित्वा मां प्रहर्तुम् आज्ञापयसि। 4 ततो निःकटस्था लोका अकथयन्, त्वं किम् एश्वरस्य मडायाजकं निन्दसि? 5 ततः पौलः प्रतिभाषितवान् हे भ्रातृगण! मडायाजकं अेष एति न बुद्ध्यं मया तदन्यथ स्वलोकानाम् अधिपतिं प्रति दृष्ट्वाक्यां मा कथय, अतादृशी विपिरस्ति। 6 अनन्तरं पौलस्तेषाम् अर्द्धं सिदूडिलोका अर्द्धं किडुशिलोका एति दृष्ट्वा प्रोच्यैः सभास्थलोकान् अवदत् हे भ्रातृगण! अडं किडुशिमातवालम्भी किडुशिनः सन्तान्श्च, मृतलोकानाम् उत्थानं प्रत्याशाकरणाद् अडमपवादितोस्मि। 7 एति कथायां कथितायां किडुशिसिदूडिनीः परस्परं भिन्नावाक्यत्वात् सभाया मध्ये द्वौ संघौ जातौ। 8 यतः सिदूडिलोका उत्थानं स्वर्गायदृता आत्मान्श्च सर्वेषाम् अतेषां कमपि न मन्यन्ते, किन्तु किडुशिनः सर्वम् अङ्गीकुर्वन्ति। 9 ततः परस्परम् अतिशयकोलाहले समुपस्थिते किडुशिनां पक्षीयाः सभास्था अध्यापकाः प्रतिपक्षा उत्तिष्ठन्तोऽकथयन्, अतस्य मानवस्य कमपि दोषं न पश्यामः; यद्वि कश्चिद् आत्मा वा कश्चिद् दूत अनेन प्रत्यादिशत् तर्हि वयम् एश्वरस्य प्रातिकूल्येन न योत्स्यामः। 10 तस्माद् अतीव भिन्नावाक्यत्वे सति ते पौलं चार्डं चार्डं करिष्यन्तीत्याशङ्क्या सडस्रसेनापतिः सेनागणं तत्स्थानं यातुं सभातो बलात् पौलं धृत्वा दुर्गं नेतव्याज्ञापयत्। 11 रात्रौ प्रभुस्तस्य समीपे तिष्ठन् कथितवान् हे पौल निर्बयो भव यथा थिडुशालमगरे मधि साक्षं दत्तवान् तथा रोमानगरेपि त्वया दत्तव्यम्। 12 दिने समुपस्थिते सति कियन्तो यिडूदीयलोका अेकमन्त्राणाः सन्तः पौलं न ढत्वा भोजनपाने करिष्याम एति शपथेन स्वान् अबधन्। 13 यन्वारिशेज्जनैर्बोऽधिकं लोका एति पाराम् अकुर्वन्। 14 ते मडायाजकानां प्राचीनलोकानाञ्च समीपं गत्वा कथयन्, वयं पौलं न ढत्वा किमपि न भोक्ष्यामहे दृढेनानेन शपथेन बद्ध्वा अबवाम। 15 अतएव साम्प्रतं सभासद्लोकैः सड वयं तस्मिन् कञ्चिद् विशेषविचारं करिष्यामस्तदर्थं भवान् श्वोऽस्माकं समीपं तम् आनयत्विति

सडस्रसेनापतये निवेदनं कुरुत तेन युष्माकं समीपं उपस्थितेः पूर्व वयं तं ढन्तुं सञ्जिष्याम। 16 तदा पौलस्य भागिनेयस्तेषामिति मन्त्राणां विज्ञाय दुर्गं गत्वा तां वार्तां पौलम् उक्तवान्। 17 तस्मात् पौल अेकं शतसेनापतिम् आडूय वाक्यमिदम् भाषितवान् सडस्रसेनापतेः समीपेऽस्य युवमनुष्यस्य किञ्चिन्निवेदनम् आस्ते, तस्मात् तत्सविधम् अनेन नय। 18 ततः स तमादाय सडस्रसेनापतेः समीपम् उपस्थाय कथितवान्, भवतः समीपेऽस्य किमपि निवेदनमास्ते तस्मात् भन्दिः पौलो मामाडूय भवतः समीपम् अनेनम् आनेतुं प्रार्थितवान्। 19 तदा सडस्रसेनापतिस्तस्य ढत्तं धृत्वा निर्जनस्थानं नीत्वा पृष्ठवान् तव किं निवेदनं? तत् कथय। 20 ततः सोऽकथयत्, यिडूदीयलोकाः पौले कमपि विशेषविचारं ढत्तं कृत्वा तं सभां नेतुं भवतः समीपे निवेदयितुं अमन्त्रयन्। 21 किन्तु भवता तन्न स्वीकर्तव्यं यतस्तेषां मध्येवर्तिनश्चत्वारिंशज्जनैर्बोऽधिकलोका अेकमन्त्राणां भूत्वा पौलं न ढत्वा भोजनं पानञ्च न करिष्याम एति शपथेन बद्धः सन्तो घातका एव सञ्जिषता एदानीं केवलं भवतोऽनुमतिम् अपेक्षन्ते। 22 यामिमां कथां त्वं निवेदितवान् तां कस्मैयिदपि मा कथयेत्युक्त्वा सडस्रसेनापतिस्तं युवानं विसृष्टवान्। 23 अनन्तरं सडस्रसेनापतिर्द्वौ शतसेनापती आडूयेदम् आदिशत्, युवां रात्रौ परद्रेकवशिष्टायां सत्यां कैसरियानगरं यातुं पदातिसेन्यानां द्वे शते घोटकारोडिसैन्यानां सप्ततिं शक्तिधारिसेन्यानां द्वे शते य जनान् सञ्जितान् कुरुत। 24 पौलम् आरोडयितुं डीलिक्साधिपतेः समीपं निर्व्येधं नेतुञ्च वाढनानि समुपस्थापयत। 25 अपरं स पत्रं लिभित्वा दत्तवान् तद्विभ्रितमेतत्, 26 मडामडिमश्रीयुक्तडीलिक्साधिपतये क्वीदियलुषियस्य नमस्कारः। 27 यिडूदीयलोकाः पूर्वम् अनेन मानवं धृत्वा स्वदस्ते ढन्तुम् उधता अतस्मिन्न्तरं ससैन्योऽं तत्रोपस्थाय अेष जनो रोमीय एति विज्ञाय तं रक्षितवान्। 28 किन्निमित्तं ते तमपवदन्ते तज्ज्ञातुं तेषां सभां तमानयितवान्। 29 ततस्तेषां व्यवस्थाया विरुद्ध्या कयाचन कथया सोऽपवादितोऽभवत्, किन्तु स शङ्कभलबन्धनार्थं वा प्राणनाशाहं भवतीदृशः कोऽपराधो मयास्य न दृष्टः। 30 तथापि मनुष्यस्यास्य वधार्थं यिडूदीया घातकाएव सञ्जिषता अेषां वार्तां श्रुत्वा तत्कारणात् तव समीपमेनं प्रेषितवान् अस्यापवादकांश्च तव समीपं गत्वापवदितुम् आज्ञापयम्। भवतः कुशलं भूयात्। 31 सैन्यगण आज्ञानुसारेण पौलं गृहीत्वा तस्यां रजन्याम् आन्तिपात्रिनगरम् आनयत्। 32 परेऽडनि तेन सड यातुं घोटकारोडिसैन्यगणं स्थापयित्वा परावृत्त्य दुर्गं गतवान्। 33 ततः परे घोटकारोडिसैन्यगणः कैसरियानगरम् उपस्थाय तत्पत्रम् अधिपतेः करे समर्थं तस्य समीपे पौलम् उपस्थापितवान्। 34 तदाधिपतिस्तत्पत्रं पठित्वा पृष्ठवान् अेष किमप्रेदेशीयो जनः? स डिलिकियाप्रेदेशीय अेको जन एति ज्ञात्वा कथितवान्, 35 तवापवादकगण आगतो तव कथां श्रोष्यामि। डेरुद्राजगृहे तं स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

24 पत्रभ्यो दिनेभ्यः परं ढनानीयनामा मडायाजकोऽधिपतेः समक्षं पौलस्य प्रातिकूल्येन निवेदयितुं तर्तुल्लनामानं कञ्चन वक्तारं प्राचीनजनांश्च सङ्गिनः कृत्वा कैसरियानगरम् आगच्छत्। 2 ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरभत हे मडामडिमडीलिक्ख भवतो वयम् अतिनिर्व्येधं कावं यापयामो भवतः परिणामदर्शित्वा अतद्देशीयानां बहुनि मङ्गलानि घटितानि, 3 एति हेतो र्वयमतिकृतज्ञाः सन्तः सर्वत्र सर्वदा भवतो गुणान् गायामः। 4 किन्तु बहुभिः कथाभिर्भवन्तं येन न विरञ्जयामि तस्माद् विनये भवान् अनुकम्प्य

मदल्यकथां शृणोतु। 5 अेष मडामारीस्वयंपो नासरतीयमतत्राडिंसंघातस्य मुष्यो भूत्वा स्वर्देदेशेषु सर्वेषां यिडूदीयानां राजद्रोहायरणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभिर्निश्चितं। 6 स मन्दिरेमपि अशुचि कर्तुं यच्छित्तवान्; एतित कारणाद् वयम् अंनं धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्रावर्तमिडि; 7 किन्तु लुषियः सडस्रसेनापतिरागत्य बलाद् अस्माकं करेभ्य अंनं गृहीत्वा 8 अेतस्यापवाडकान् भवतः समीपम् आगन्तुम् आज्ञापयत्। वयं यस्मिन् तमपवादाभो भवता पडपवाडकथायां विचारितायां सत्यां सर्व्यं वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते। 9 ततो यिडूदीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त अेषा कथा प्रमाणात्। 10 अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीजितं कृतवति स कथितवान् भवान् बडून वत्सरान् यावद् अेतदेशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवत्। 11 अध केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अडम् आराधनां कर्तुं यिडूशालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते; 12 किन्त्विवे मां मध्येमन्दिरे केनापि सड वित्ताडसां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवनं नगरे वा लोकात् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः। 13 एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्युवन्ति। 14 किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या कथा लिप्तितास्ते तासु सर्व्यासु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्म्मं जानन्ति तन्मतानुसारेणाडं निजपितृपुरुषाणांम् एश्वरम् आराधयामीत्यडं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि। 15 धार्म्मिकाणांम् अधार्म्मिकाणांम् प्रमीतलोकाणामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाडमपि तस्मिन् एश्वरे प्रत्याशां करोमि; 16 एश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यन्ववान् अस्मि। 17 बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकाणां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेधानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्। 18 ततोडं शुचि भूत्वा लोकाणां समागमं कलडं वा न डारितवान् तथायाशिवादेशीयाः कियन्तो यिडूदीयलोका मध्येमन्दिरे मां धृतवन्तः। 19 मभोपरि यडि काण्डिपवाडकथास्ति तर्डि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् ढ्वितम्। 20 नोयेत् पूर्व्यं मडासभास्थानां लोकानां सन्निधी मम दण्डायमानत्वसमये, अडमध मृतानामुत्थाने युष्माभिर्विचारितोस्मि, 21 तेषां मध्ये तिष्ठन्नडं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽवलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु। 22 तदा डीलिक्षो अंतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सडस्रसेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अडं निष्पादयिष्यामि। 23 अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आडिष्टवान्। 24 अल्पदिनात् परं डीलिक्षोऽधिपतिर्दृष्टिल्लानाम्ना यिडूदीयया स्वभार्यया सडागत्य पौलमाडूय तस्य मुभात् प्रीष्टधर्म्मस्य वृत्तान्तम् अश्रीचीत्। 25 पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमविचारस्य य कथायां कथितायां सत्यां डीलिक्षः कम्भमानः सन् व्याडरद् एदानीं याडि, अडम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आडूस्यामि। 26 मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते एतित पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाडूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान्। 27 किन्तु वत्सरद्वयात् परं पडियडीष्ट डीलिक्षस्य पडं प्राप्ते सति डीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बद्धं संस्थाप्य गतवान्।

25 अनन्तरं डीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं डैसरियातो यिडूशालमनगरम् आगमत्। 2 तदा मडायाजको यिडूदीयानां

प्रधानलोकाञ्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त। 3 भवान् तं यिडूशालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रडं वाञ्छितवन्तः। 4 यतः पथिमध्ये गोपनेन पौलं डन्तुं ते धातका नियुक्ताः। डीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः डैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अडं तत्र यास्यामि। 5 ततस्तस्य मानुषस्य यडि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्डि युष्माकं ये शक्युवन्ति ते मया सड तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अंतां कथां कथितवान्। 6 दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य डीष्टस्तस्मात् डैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारासन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत्। 7 पौले समुपस्थिते सति यिडूशालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बडून मडादोषान् उत्यापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्युवन्तः। 8 ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिडम् उडितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरेस्य डैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म्म नाडं कृतवान्। 9 किन्तु डीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि? 10 ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः डैसरस्य तत्र विचारासन अेव समुपस्थितोस्मि; अडं यिडूदीयानां कामपि डानि नाकार्म्मं एतित भवान् यथार्थतो विजानाति। 11 कश्चिदपराधं किञ्चन वधाडं कर्म्म वा यधडम् अकरिष्यं तर्डि प्राणान्नदण्डमपि भोक्तुम् उधतोऽभवित्थं, किन्तु ते मम समपवाडं कुर्वन्ति स यडि कल्पितमात्रो भवति तर्डि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्यायधिकारो नास्ति, डैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु। 12 तदा डीष्टो मन्त्रिभिः सादृ संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, डैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? डैसरस्य समीपं गमिष्यसि। 13 कियदिनेभ्यः परम् आग्रिप्तराजा बार्शीकी य डीष्टं साक्षात् कर्तुं डैसरियानगरम् आगतवन्तौ। 14 तदा तौ बडुदिनानि तत्र स्थितौ ततः डीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अडं बन्दि डीलिक्षो बद्धं संस्थाप्य गतवान्। 15 यिडूशालमि मम स्थितिकाले मडायाजको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाञ्च तम् अपोध तम्प्रति दण्डाडां प्रार्थयन्त। 16 ततोडम् एत्युत्तरम् अवडं यावद् अपोदितो जनः स्वापवाडकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणानाशाज्ञापनं रोमिलोकाणां रीतिर्नडि। 17 ततस्तेष्वत्रगतेषु परस्मिन् दिवसेऽडम् अविलम्बं विचारासन उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्। 18 तदनन्तरं तस्यापवाडाका उपस्थाय यादृशम् अडं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवाडं नोत्थाप्य 19 स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्चयं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतजने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः। 20 ततोडं तादृग्विचारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिडूशालमं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् एच्छसि? 21 तदा पौलो मडाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं डैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तमत्र स्थापयितुम् आडिष्टवान्। 22 तत आग्रिप्ः डीष्टम् उक्तवान्, अडमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अभिलषामि। तदा डीष्टो व्याडरत् श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि। 23 परस्मिन् दिवसे आग्रिप्पो बार्शीकी य मडासमागमं कृत्वा प्रधानवाडिनीपतिमि नगरस्थप्रधानलोकेश्च सड मिलित्वा राजगृडभागत्य समुपस्थितौ तदा डीष्टस्याज्ञाय पौल आनीतोऽभवत्। 24 तदा डीष्टः कथितवान् डे राजन् आग्रिप् डे उपस्थिताः सर्व्ये लोका यिडूशालमनगरे यिडूदीयलोकसमूडो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य ञ्वनं

नोयितं तमेतं मानुषं पश्यत। 25 किन्त्वेष ज्ञनः प्राणानाशार्द्धं किमपि कर्म न कृतवान् इत्यज्ञानां तथापि स मडारजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम्। 26 किन्तु श्रीयुक्तस्य समीपम् अतस्मिन् किं लेभनीयम् इत्यस्य कस्यचिन् निर्णयस्य न जातत्वाद् अतस्य विचारे सति यथाऽं लेभितुं किञ्चन निश्चितं प्राप्नोमि तदर्थं युष्माकं समक्षं विशेषतो हे आग्निष्पराज भवतः समक्षम् अेतम् आनये। 27 यतो भन्दिप्रेषाणसमये तस्याभियोगस्य किञ्चिदलेभनम् अहम् अयुक्तं जानामि।

26 तत आग्निष्पः पौलम् अवादीत्, निजां कथां कथयितुं तुभ्यम् अनुमतिं दीयते। तस्मात् पौलः करं प्रसार्य स्वस्मिन् उत्तरम् अवादीत्। 2 हे आग्निष्पराज यत्कारणत्वाद् विडूदीयैरपवादितोऽभवत् तस्य वृत्तान्तम् अद्य भवतः साक्षात् निवेदयितुमनुमतोऽहम् एदं स्वीयं परमं भाग्यं मन्ये; 3 यतो विडूदीयलोकानां मध्ये या या रीतिः सूक्ष्मविचारार्थं सन्ति तेषु भवान् विज्ञातमः; अतएव प्रार्थये धैर्यमवलम्ब्य मम निवेदनं शृणोतु। 4 अहं विडूदीयलोकानां मध्ये तिष्ठन् आ यौवनकालाद् यदूपमं आर्यरितवान् तद् विडूदीयलोकः सर्वं विदन्ति। 5 अस्माकं सर्वोभ्यः शूद्रतमं यत् किञ्चिदश्वीयमतं तदवलम्बी भूत्वाऽहं कालं यापितवान् ये जना आ बाल्यकालान् मां जानन्ति ते अतादृशं साक्ष्यं यदि ददाति तर्हि दातुं शक्नुवन्ति। 6 किन्तु हे आग्निष्पराज इश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषाणां निकटे यद् अङ्गीकृतवान् तस्य प्रत्याशाऽहेतोरहम् एदानीं विचारस्थाने एदं ज्ञानमस्मि। 7 तस्याङ्गीकारस्य कुलं प्राप्नुम अस्माकं द्वादशवंशा द्दिवानिशां मडायत्नाद् इश्वरसेवनं कृत्वा यां प्रत्याशां कुर्वन्ति तस्याः प्रत्याशाया हेतोरहं विडूदीयैरपवादितोऽभवम्। 8 इश्वरो मृतान् उत्यापयिष्यतीति वाक्यं युष्माकं निकटेऽसम्भवं कुतो भवेत्? 9 नासरतीययीशो नाम्नो विरुद्धं नानाप्रकारप्रतिकूलायराणाम् उच्यते इत्यहं मनसि यथार्थं विज्ञाय 10 विडूदीयलोकानां तदस्मिन् इत्यतः प्रधानयाज्ञकस्य निकटात् क्षमतां प्राप्य बहून् पवित्रलोकान् कारायां बद्धवान् विशेषतस्तेषां जनसमये तेषां विरुद्धं निजां सम्मतिं प्रकाशितवान्। 11 वारं वारं लज्जनभवनेषु तेभ्यो एदं प्रदत्तवान् भवतां तं धर्मं निन्दयित्वांश्च पुनश्च तान् प्रति मडकोधाद् उन्मत्तः सन् विदेशीयनगराणि यावत् तान् ताडितवान्। 12 इत्यं प्रधानयाज्ञकस्य समीपात् शक्तिम् आज्ञापत्रञ्च लब्ध्वा दम्भेषकनगरं गतवान्। 13 तदाहं हे राजन् मार्गमध्ये मध्याह्नकाले मम मदीयसङ्गिनां लोकानाञ्च यत्सृष्टुं दिक्षु गगणात् प्रकाशमानां भास्करतोपि तेजस्वतीं दीप्तिं दृष्टवान्। 14 तस्माद् अस्मासु सर्वेषु भूमौ पतितेषु सत्सु हे शीलं हे शीलं कुतो मां ताडयसि? कएटकानां मुभे पादाह्वनं तव दुःसाध्यम् एध्रीयभाषया गदित अतादृश अेकः शब्दो मया श्रुतः। 15 तदाहं पृष्टवान् हे प्रभो को भवान्? ततः स कथितवान् यं यीशुं त्वं ताडयसि सोऽहं, 16 किन्तु समुत्तिष्ठ त्वं यद् दृष्टवान् एतः पुनश्च यद्यत् त्वां दर्शयिष्यामि तेषां सर्वेषां काथ्याणां त्वां साक्षिणं मम सेवकञ्च कर्तुम् दर्शनम् अहाम्। 17 विशेषतो विडूदीयलोकैभ्यो विन्नाजतीयेभ्यश्च त्वां मनोनीतं कृत्वा तेषां यथा पापभोजनं भवति 18 यथा ते मयि विश्वस्य पवित्रीकृतानां मध्ये भागं प्राप्नुवन्ति तदभिप्रायेण तेषां ज्ञानयक्ष्मिणि प्रसन्नानि कर्तुं तथाचकाराद् दीप्तिं प्रति शैतानाधिकाराय इश्वरं प्रति मतीः परावर्तयितुं तेषां समीपं त्वां प्रेषामि। 19 हे आग्निष्पराज अतादृशं स्वर्गायप्रत्यादेशं अग्राह्यम् अकृत्वाऽहं 20 प्रथमतो दम्भेषकनगरे ततो

विडूदीयलोकं सर्वस्मिन् विडूदीयदेशे अन्येषु देशेषु य येन लोका मतिं परावर्त्य इश्वरं प्रति परावर्तयन्ते, मनःपरावर्तनयोग्यानि कर्माणि य कुर्वन्ति तादृशम् उपदेशं प्रचारितवान्। 21 अतत्कारणाद् विडूदीया मध्येमन्दिरं मां धृत्वा हन्तुम् उद्यताः। 22 तथापि श्रीशो दुःखं लुप्त्या सर्वेषां पूर्वं श्मशानाद् उत्याय निजदेशीयानां विन्देशीयानाञ्च समीपे दीप्तिं प्रकाशयिष्यति 23 भविष्यद्वादिगणो भूसाश्च भाविकाथ्यस्य यद्विदं प्रमाणम् अदृष्टेत् विनाच्यां कथां न कथयित्वा इश्वराद् अनुग्रहं लब्ध्वा मडतां क्षुद्राणाञ्च सर्वेषां समीपे प्रमाणां दत्त्वा यत्वात् तिष्ठामि। 24 तस्यमां कथां निशम्य इष्ट उच्येः स्वरेण कथितवान् हे पौल त्वम् उन्मत्तोसि बहुविधाभ्यासेन त्वं हतज्ञानो जातः। 25 स उक्तवान् हे मडामडिम इष्ट नाहम् उन्मत्तः किन्तु सत्यं विवेचनीयञ्च वाक्यं प्रस्तौमि। 26 यस्य साक्षाद् अक्षोभः सन् कथां कथयामि स राजा तद्गुणान् जानाति तस्य समीपे किमपि गुप्तं नेति मया निश्चितं बुध्यते यतस्तद् विज्ञे न कृतं। 27 हे आग्निष्पराज भवान् किं भविष्यद्वादिगणोक्तानि वाक्यानि प्रत्येति? भवान् प्रत्येति तदहं जानामि। 28 तत आग्निष्पः पौलम् अभिहितवान् त्वं प्रवृत्तिं जनयित्वा प्रायेण मामपि श्रीशेयं करोषि। 29 ततः सोऽवादीत् भवान् ये ये लोकाश्च मम कथाम् अद्य शृण्वन्ति प्रायेण एति नहि किन्वेतत् शृङ्खलबन्धनं विना सर्वथा ते सर्वे मादृशा भवन्त्यतीश्वस्य समीपे प्रार्थयेऽहम्। 30 अतस्यां कथायां कथितायां स राजा सोऽधिपतिं बर्णाङ्गी सभास्था लोकाश्च तस्माद् उत्याय 31 गोपने परस्परं विविच्य कथितवन्त अेष ज्ञानो बन्धनार्हं प्राणहन्नाहं वा किमपि कर्म नाकरोत्। 32 तत आग्निष्पः इष्टम् अवदत्, यद्ये मानुषः कैसरस्य निकटे विचारितो भवितुं न प्रार्थयिष्यत् तर्हि मुक्तो भवितुम् अशक्यत्।

27 जलपथेनास्माकम् एतोलियादेशं प्रति यात्रायां निश्चितायां सत्यां ते यूलियानाम्नो मडारजस्य संघातान्तर्गतस्य सेनापतेः समीपे पौलं तदन्त्यान् कतिनयजनांश्च समार्षयन्। 2 वयम् आद्रामृत्तीयं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्करम् उत्याय पोतम् अमोययाम; माकिदनियादेशस्थधिषलनीकीनिवास्यारिस्तार्भनामा कश्चिद् ज्ञानोऽस्माभिः साद्धम् आसीत्। 3 परस्मिन् दिवसे ऽस्माभिः सीदोन्नगरे पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुजङ्गौ। 4 तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुभवयोः सम्भवाद् वयं दुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः। 5 किलिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम। 6 तत्स्थानाद् एतालियादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतितस्तं पोतम् अस्मान् आरोहयत्। 7 ततः परं बहूनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा कनीएपाश्चोर्षस्थितः पूर्व प्रतिकूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुभम् उपस्थाय क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः। 8 कष्टेन तमुत्तीर्थ्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भ्यातम् उपातिष्ठाम। 9 इत्यं बहुलितः कालो यापित उपवासदिनत्रातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि लयङ्कुरे सति पौलो विनयेन कथितवान्, 10 हे मडेय्या अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बहूनामपयथाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामर्थ्योरिति नहि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि। 11 तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवाणिज्य वाक्यं बहुमन्त। 12 तत् भ्यातं शीतकाले वासाहस्थानं न तस्माद् अवायीप्रतीयोर्दिशोः क्रीत्याः इनीकियभातं यातुं यदि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र

शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्व्यं मन्त्रयामासुः | 13 ततः परं दक्षिणवायु मन्द् वदतीति विलोक्य निजामिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्या पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन यतितवन्तः | 14 किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरक्कुलोन्नामा प्रतिकूलः प्रयाएऽो वायु र्वदन् पोतेऽलगीत् 15 तस्याभिमुषं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः | 16 अनन्तरं क्वीदीनाम् उपद्वीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बडुना क्येन क्षुद्रनावम् अरक्षाम् | 17 ते तामारुह्य रञ्ज्या पोतस्याधोभागम् अबधन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनाभ्यमोययन् ततः पोतो वायुना यालितः | 18 किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो दोलायमानोऽभवत् परस्मिन् दिवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि | 19 तृतीयदिवसे वयं स्वहस्तैः पोतसञ्जनद्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः | 20 ततो बडुदिनानि यावत् सूर्यनक्षत्रादीनि समाख्यन्तानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायः कापि प्रत्याशा नातिष्ठत् | 21 बडुदिनेषु लोकेरनाडारेण यापितेषु सर्वेषां साक्षात् पौलस्तिष्ठन् अकथयत्, हे महेच्छाः क्रीत्युपद्वीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्वं यद् अवदं तद्ग्राहणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् ओषा विपद् ओषोऽपययश्च नाघटिष्येताम् | 22 किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुभ्यत युष्माकम् अकस्यापि प्राणिनो हानिर् न भविष्यति, केवलस्य पोतस्य हानिर् भविष्यति | 23 यतो यस्मिन् दिवसस्य लोकोऽहं यत्राहं परियरामि तदीय ओको दूतो ह्यो रात्रौ ममान्तिके तिष्ठन् कथितवान्, 24 हे पौल मा भेषीः कैसरस्य सम्भुषे त्वयोपरस्थातव्यं; तवैतान् सङ्गिनो लोकान् एश्वरस्तुभ्यं दत्तवान् | 25 अतएव हे महेच्छा यूयं स्थिरमनसो भवत मह्यं या कथाऽपि सावश्यं घटिष्यते ममैतादृशी विश्वास एश्वरे विधते, 26 किन्तु कस्यचिद् उपद्वीपस्योपरि पतितव्यम् अस्माभिः | 27 ततः परम् आद्रियारामद्रे पोतस्तथैव दौलायमानः सन् एतस्ततो गच्छन् यतुर्दशदिवसस्य रात्रे द्वितीयप्रहरसमये कस्यचित् स्थलस्य समीपमुपतिष्ठतीति पोतीयलोका अन्वमन्वन्तः | 28 ततस्ते जलं परिमाय तत्र विंशति व्यामा जलानीति ज्ञातवन्तः | किञ्चिद्दूरं गत्वा पुनरपि जलं परिमितवन्तः | तत्र पञ्चदश व्यामा जलानि दृष्ट्वा 29 येत् पाषाणे लगतीति भयात् पोतस्य पश्चाद्भागतश्चरतो लङ्गान् निक्षिप्य दिवाकरम् अपेक्ष्य सर्व्यं स्थितवन्तः | 30 किन्तु पोतीयलोकाः पोताग्रभागे लङ्गरनिक्षेपं छलं कृत्वा जलधौ क्षुद्रनावम् अवरुह्य पलायितुम् अयेष्टन्तः | 31 ततः पौलः सेनापतये सैन्यगणाय य कथितवान्, अते यदि पोतमध्ये न तिष्ठन्ति तर्हि युष्माकं रक्षणं न शक्यं | 32 तदा सेनागणो रञ्जन् छित्वा नावं जले पतितुम् अददात् | 33 प्रभातसमये पौलः सर्वान् जनान् भोजनार्थं प्रार्थ्य व्यास्रत्, अध यतुर्दशदिनानि यावद् यूयम् अपेक्षमाना अनाडाराः कालम् अयापयत किमपि नाभुञ्जथं | 34 अतो विनयेऽहं लक्ष्यं लुञ्जयतां ततो युष्माकं भङ्गलं भविष्यति, युष्माकं कस्यचिञ्जन्स्य शिरसः केशैकोपि न नश्यति | 35 एति व्याहृत्य पौलं पूर्णं गृहीत्वैश्वरं धन्यं भाषमाणस्तं भक्त्या भोक्तुम् आरब्धवान् | 36 अनन्तरं सर्व्यं य सुस्थिराः सन्तः भाधानि पर्यगृह्णन् | 37 अस्माकं पोते चटुसप्तत्यधिकशतद्रव्यलोका आसन् | 38 सर्व्येषु लोकेषु यथेष्टं लुक्तवत्सु पोतस्थान् गोधूमान् जलधौ निक्षिप्य तैः पोतस्य भारो लघुकृतः | 39 दिने जातेऽपि स को देश एति तदा न पर्यथीयत; किन्तु तत्र समतटम् अहं भातं दृष्ट्वा यदि शङ्कुमस्तर्हि वयं तस्याभ्यन्तरं पोतं गमयाम एति मतिं कृत्वा ते लङ्गान् छित्वा जलधौ त्यक्तवन्तः | 40 तथा कर्णबन्धनं मोययित्वा प्रधानं वातवसन्म् उतोत्य

तीरसमीपं गतवन्तः | 41 किन्तु द्वयोः समुद्रयोः सङ्गमस्थाने सैकतोपरि पोते निक्षिप्ते ऽग्रभागे बाधिते पश्चाद्भागे प्रबलतरङ्गोऽलगत् तेन पोतो भग्नः | 42 तस्माद् बन्धश्चेद् बाहुभिस्तरन्तः पलायन्ते एत्याशङ्क्या सेनागणस्तान् हन्तुम् अमन्त्रयत्; 43 किन्तु शतसेनापतिः पौलं रक्षितुं प्रयत्नं कृत्वा तान् तथ्येष्टया निवर्त्य एत्यादिष्टवान्, ये बाहुतरणं ज्ञान्ति तेऽग्रे प्रोत्त्वम्य समुद्रे पतित्वा बाहुभिस्तीर्त्वा कूलं यान्तु | 44 अपरम् अवशिष्टा जनाः काष्ठं पोतीयं द्रव्यं वा येन यत् प्राप्यते तदवलम्ब्य यान्तु; इत्थं सर्व्यं भूमिं प्राप्य प्राणै र्जिविताः |

28 इत्थं सर्व्येषु रक्षां प्राप्तेषु तत्रत्योपद्वीपस्य नाम मिलीतेति ते ज्ञातवन्तः | 2 असम्यलोका यथेष्टम् अनुकम्पां कृत्वा वर्तमानवृष्टेः शीताय्य वह्निं प्रज्ज्वाल्यस्माकम् आतिथ्यम् अकुर्वन् | 3 किन्तु पौल इन्धनानि संगृह्य यदा तस्मिन् अग्नौ निरक्षिपत्, तदा वह्नेः प्रतापात् अहः कृशसर्पो निर्गत्य तस्य हस्ते द्रष्टवान् | 4 तेऽसम्यलोकास्तस्य हस्ते सर्पम् अवलम्बमानं दृष्ट्वा परस्परम् उक्तवन्त अेष जन्तोऽवश्यं नरहा भविष्यति, यतो यद्यपि जलधे रक्षां प्रापत्वान् तथापि प्रतिकूलदायक अंशं ज्ञितुं न ददाति | 5 किन्तु स हस्तं विधुन्वन् तं सर्पम् अग्निमध्ये निक्षिप्य कामपि पीडां नाप्तवान् | 6 ततो विषज्वालया अेतस्य शरीरं स्फूर्तं भविष्यति यद्वा उदाहयं प्राणान् त्यक्ष्यतीति निश्चित्य लोका बडुक्षणाणि यावत् तद् द्रष्टुं स्थितवन्तः किन्तु तस्य कस्याश्चिद् विपदोऽघटनात् ते तद्विपरीतं विज्ञाय भाषितवन्त अेष कश्चिद् देवो भवेत् | 7 पुब्लियनामा जन् अकस्तस्योपद्वीपस्याधिपतिरासीत् तत्र तस्य भूम्यादि य स्थितं | स जन्तोऽस्मान् निजगूढं नीत्वा सौजन्यं प्रकाश्य दिनत्रयं यावद् अस्माकं आतिथ्यम् अकरोत् | 8 तदा तस्य पुब्लियस्य पिता ज्वरातिसारेण पीडयमानः सन् शय्यायाम् आसीत्; ततः पौलस्तस्य समीपं गत्वा प्रार्थनां कृत्वा तस्य गात्रे हस्तं समर्थं तं स्वस्थं कृतवान् | 9 इत्थं भूते तद्विपनिवासिन एतरेपि रोगिलोका आगत्य निरामया अभवन् | 10 तस्मान्तेऽस्माकम् अतीव सन्दारं कृतवन्तः, विशेषतः प्रस्थानसमये प्रयोजनीयानि नानद्रव्याणि दत्तवन्तः | 11 इत्थं तत्र त्रिषु मासेषु गतेषु यस्य चिह्नं दियस्फुरी तादृश अहः सिक्न्दरीयनगरस्य पोतः शीतकालं यापयन् तस्मिन् उपद्वीपे उतिष्ठत् तमेव पोतं वयम् आरुह्य यात्राम् अकुर्म | 12 ततः प्रथमतः सुराङ्गनगरम् उपस्थाय तत्र त्रीणि दिनानि स्थितवन्तः | 13 तस्माद् आवृत्य रीगियनगरम् उपस्थिताः दिनैकस्मात् परं दक्षिणवर्षी सानुकूल्ये सति परस्मिन् दिवसे पतियवीनगरम् उपातिष्ठाम | 14 ततोऽस्मासु तत्रत्यं ब्रातृगणं प्राप्तेषु ते स्वैः सार्द्धम् अस्मान् सप्त दिनानि स्थापयितुम् अयतन्त, इत्थं वयं रोमानगरम् प्रत्यगगच्छाम | 15 तस्मात् तत्रत्याः ब्रातरोऽस्माकम् आगमनवार्तां श्रुत्वा आप्ययद् त्रिष्टावर्षाञ्च यावद् अग्रेसराः सन्तोऽस्मान् साक्षात् कर्तुम् आगमन्; तेषां दर्शनात् पौल एश्वरं धन्यं वदन् आशवासम् आप्तवान् | 16 अस्मासु रोमानगरं गतेषु शतसेनापतिः सर्वान् बन्दीन् प्रधानसेनापतेः समीपे समार्पयत् किन्तु पौलाय स्वरक्षकपदातिना सह पृथग् वस्तुम् अनुमतिं दत्तवान् | 17 दिनत्रयात् परं पौलस्तदेशस्थान् प्रधानविद्विष्टेन आडूतवान् ततस्तेषु समुपस्थितेषु स कथितवान्, हे ब्रातृगण निजलोकांन् पूर्वपुरुषाणां वा रीते विपरीतं किञ्चन कर्माहं नाकरं तथापि यिश्शालमनिवासिनो लोका मां बन्दि कृत्वा रोमिलोकांन् हस्तेषु समर्पितवन्तः | 18 रोमिलोका विचार्य मम प्राणहन्नाहं किमपि कारणं न प्राप्य मां मोययितुम् अेष्यन्; 19 किन्तु

धिडूढिडोडानाम् आप्त्या मया कैसरराजस्य समीपे विचारस्य प्रार्थना
 कर्तव्या जाता नोयेत् निजदेशीयलोडान् प्रति मम कोप्यभियोगो नास्ति ।
 20 अतत्कारणाम् अहं युष्मान् द्रष्टुं संलपितुञ्चाडूयम् एञ्जायेल्वशीयानां
 प्रत्याशाडेतोडम् अतेन शुडूभलेन भद्वोडभयम् । 21 तदा ते तम् अवाडिषुः,
 धिडूढीयदेशाम् वयं त्वामधि किमपि पत्रं न प्राप्ता ये भ्रातरः समायातास्तेषां
 कोपि तव कामपि वार्ता नावदत् अढद्रमपि नाकथयय्य । 22 तव मतं
 किमिति वयं त्यक्तः श्रोतुमिच्छामः । यद् एदं नवीनं मतमुत्थितं तत्
 सर्वत्र सर्वेषां निकटे निन्दितं जातम इति वयं जानीमः । 23 तैस्तदर्थम्
 अकस्मिन् दिने निरूपिते तस्मिन् दिने भडव अकत्र मिलित्वा पौलस्य
 वासगृहम् आगच्छन् तस्मात् पौल आ प्रातःकावात् सन्ध्याकालं यावन्
 भूसाव्यवस्थाग्रन्थाम् भविष्यद्वाडिनां ग्रन्थेभ्यश्च यीशोः कथाम् उत्थाप्य
 एश्वरस्य राज्ञे प्रमाणां दत्वा तेषां प्रवृत्तिं जनयितुं येष्टितवान् । 24 केचित्तु
 तस्य कथां प्रत्यायन् केचित्तु न प्रत्यायन्; 25 अतत्कारणाम् तेषां परस्परम्
 अनैक्यात् सर्वे यलितवन्तः; तथापि पौल अेतां कथामेकां कथितवान् पवित्र
 आत्मा यिशयियस्य भविष्यद्भक्तुर्वदनाम् अस्माकं पितृपुरुषेभ्य अेतां कथां
 भद्रं कथयामास, यथा, 26 "उपगत्य जनानेतान् त्वं भाषस्व वयस्त्वदं ।
 कर्णैः श्रोष्यथ यूयं ङि किन्तु यूयं न भोत्स्यथ । नेत्रैर्द्रक्षथ यूयञ्च ज्ञातुं यूयं
 न शक्यथ । 27 ते मानुषा यथा नेत्रैः परिपश्यन्ति नैव ङि । कर्णैः रथथा न
 शृण्वन्ति बुध्यन्ते न य मानसैः । व्यावर्त्तयत्सु चित्तानि काले कुत्रापि तेषु
 वै । भक्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य । तथा तेषां मनुष्याणां
 सन्ति स्थला ङि बुद्धयः । भयिरीभूतकर्णाश्च जाताश्च मुद्रिता दृशः । 28
 अत एश्वराद् यत् परित्राणां तस्य वार्ता भिन्देशीयानां समीपं प्रेषिता
 तअेव तां अडीष्यन्तीति यूयं जानीत । 29 अेतादृश्यां कथायां कथितायां
 सत्यां धिडूढिनः परस्परं बहुविचारं कुर्वन्तो गतवन्तः । 30 एतथं पौलः
 सम्पूर्णं वत्सरद्वयं यावद् भाटकीये वासगृहे वसन् ये लोकारतस्य सन्निधिम्
 आगच्छन्ति तान् सर्वानेव परिगृह्णन्, 31 निर्विघ्नम् अतिशयनिःक्षोभम्
 एश्वरीयराजत्वस्य कथां प्रचारयन् प्रभौ यीशौ श्रीष्टे कथाः समुपाडिशात् ।
 इति ।

रोमिणः

1 एश्वरो निजपुत्रमधि यं सुसंवाढं भविष्यद्द्विदिभि धर्मग्रन्थे प्रतिश्रुतवान्
तं सुसंवाढं प्रचारयितुं पृथक्कृत आहूतः प्रेरितश्च प्रभो यीशुः प्रीष्टस्य
सेवको यः पौलः 2 स रोमानगरस्थान् एश्वरप्रियान् आहूतांश्च पवित्रलोकां
प्रति पत्रं लिखति | 3 अस्माकं स प्रभु यीशुः प्रीष्टः शारीरिकसम्बन्धेन
दायूढो वंशोद्भवः 4 पवित्रस्यात्मनः सम्बन्धेन येश्वरस्य प्रभाववान् पुत्र
एति श्मशानात् तस्योत्थानेन प्रतिपन्नः | 5 अपरं येषां मध्ये यीशुना प्रीष्टेन
युयमयाहूतास्ते ऽन्यदेशीयलोकास्तस्य नाम्नि विश्वस्य निदेश्याद्विषो
यथा भवन्ति 6 तदभिप्रायेण वयं तस्माद् अनुग्रहं प्रेरितत्वपदत्र प्राप्तः |
7 तातेनास्माकम् एश्वरेण प्रभुणा यीशुः प्रीष्टेन य युष्माकम् अनुग्रहः
शान्तिश्च प्रदीयेतां | 8 प्रथमतः सर्वस्मिन् जगति युष्माकं विश्वासस्य
प्रकाशितत्वाद् अहं युष्माकं सर्वेषां निमित्तं यीशुः प्रीष्टस्य नाम गूढान्
एश्वरस्य धन्यवाढं करोमि | 9 अपरम् एश्वरस्य प्रसादाद् बहुकुलात्
परं साम्प्रतं युष्माकं समीपं यातुं कथमपि यत् सुयोगं प्राप्नोमि, अतएव
निरन्तरं नामान्युच्चारयन् निजसु सर्वप्रार्थनासु सर्वदा निवेदयामि, 10
अतस्मिन् यमहं तत्पुत्रीयसुसंवाढप्रचारणेन मनसा परियारामि स एश्वरो
मम साक्षी विद्यते | 11 यतो युष्माकं मम य विश्वासेन वयम् उभये यथा
शान्तियुक्ता भवामि एति कारणाद् 12 युष्माकं स्वैर्युक्तकारणार्थं युष्माकं
किञ्चित्परमार्थदानानामय युष्मान् साक्षात् कर्तुं मदीया वाग्छा | 13 हे
भ्रातृणां भिन्नेशियलोकाणां मध्ये यद्दत् तद्दद् युष्माकं मध्येपि यथा
इहं भुञ्जे तदभिप्रायेण मुहुर्मुहुर् युष्माकं समीपं गन्तुम् उद्यतोऽहं किन्तु
यावद् अहं तस्मिन् गमने मम विघ्नो जात एति यूयं यद् अज्ञातास्तित्थ
तदहम् उचितं न बुध्ये | 14 अहं सव्यासव्यानां विद्वद्विद्वताञ्च
सर्वेषाम् ऋशी विद्ये | 15 अतएव रोमानिवासिनां युष्माकं समीपेऽपि
यथाशक्ति सुसंवाढं प्रचारयितुम् अहम् उद्यतोऽस्मि | 16 यतः प्रीष्टस्य
सुसंवाढो मम लज्जास्पदं नहि स एश्वरस्य शक्तिस्वरूपः सन् आ
यिडूदीयेभ्यो ऽन्यजातीयान् यावत् सर्वजातीयानां मध्ये यः कश्चिद् तत्र
विश्वसिति तस्यैव त्राणं जनयति | 17 यतः प्रत्ययस्य समपरिमाणम्
एश्वरदत्तं पुण्यं तत्सुसंवाढे प्रकाशते | तदधि धर्मपुस्तकेऽपि लिखितमिदं
"पुण्यवान् जनो विश्वासेन जुविष्यति" | 18 अतएव ये मानवाः
पापकर्मिणां सत्यतां रुन्धन्ति तेषां सर्वस्य दुराचरणस्याधर्मस्य य
विरुद्धं स्वर्गाद् एश्वरस्य कोपः प्रकाशते | 19 यत एश्वरमधि यद्द
ज्ञेयं तद् एश्वरः स्वयं तान् प्रति प्रकाशितवान् तस्मात् तेषाम् अगोचरं
नहि | 20 इलतस्तस्यानन्तशक्तिश्वरत्वादीन्यदृश्यान्पि सृष्टिकालम्
आरभ्य कर्मसु प्रकाशमानानि दृश्यन्ते तस्मात् तेषां दोषप्रक्षालनस्य पन्था
नास्ति | (aidios g126) 21 अपरम् एश्वरं ज्ञात्वापि ते तम् एश्वरज्ञानेन
नाद्रियन्त कृतज्ञा वा न जाताः; तस्मात् तेषां सर्वे तर्का विडूलीभूताः,
अपरञ्च तेषां विवेकशून्यानि मनांसि तिमिरे मग्नानि | 22 ते स्वान्
ज्ञानिनो ज्ञात्वा ज्ञानहीना अभवन् 23 अनश्वरस्येश्वरस्य गौरवं विहाय
नश्वरमनुष्यपशुपक्ष्युरोगामिप्रभृतैराकृतिविशिष्टप्रतिमास्तैराश्रिताः | 24
एतं त एश्वरस्य सत्यतां विहाय मृषामतम् आश्रितवन्तः सख्येदानन्दं
सृष्टिकर्तारं त्यक्त्वा सृष्टवस्तुनः पूर्णां सेवाञ्च कृतवन्तः; (aion g165) 25 एति
हेतोरीश्वरस्तान् कुड्कियायां समर्थं निजनिजकुड्कियान्निवाचाभ्यां स्वं स्वं
शरीरं परस्परम् अपमानितं कर्तुम् अदधात् | 26 एश्वरेण तेषु क्वलिवापे

समर्पितेषु तेषां योषितः स्वाभाविकाचरणम् अपहाय विपरीतकृत्ये
प्रावर्त्तन्तः; 27 तथा पुरुषा अपि स्वाभाविकयोषित्सङ्गमं विहाय परस्परं
कामकृशानुना दग्धाः सन्तः पुमांसः पुंभिः साकं कुकृत्ये समासज्य
निजनिजभ्रान्तेः समुचितं इलम् अलभन्त | 28 ते स्वेषां मनःस्वीश्वराय
स्थानं दातुम् अनिच्छुकास्ततो हेतोरीश्वरस्तान् प्रति दृष्टमनस्कत्वम्
अविलितकियत्वञ्च दत्तवान् | 29 अतएव ते सर्वे ऽन्यायो व्यभिचारो
दृष्टवं लोभो जिघांसा एर्ष्या वधो विवाद्भ्रातृशु कुमतिरित्यादिभि
र्दुष्कर्मभिः परिपूर्णाः सन्तः 30 कर्णेषु अपवादिन एश्वरद्वेषका
हिंसका अडङ्गारिणो आत्मश्लाघिनः कुकर्मोत्पादकाः पित्रोराज्ञालङ्घका 31
अवियारका नियमलङ्घिनः स्नेहरहिता अतिद्वेषिणो निर्दयाश्च जाताः | 32
ये जना अतादृशं कर्म कुर्वन्ति तथैव मृतिर्योग्या एश्वरस्य विचारमीदृशं
ज्ञात्वापि त अतादृशं कर्म स्वयं कुर्वन्ति केवलमिति नहि किन्तु
तादृशकर्मकारिषु लोकेष्वपि प्रीयन्ते |

2 हे परदूषक मनुष्य यः कश्चन त्वं भवसि तवोत्तरदानाय पन्था
नास्ति यतो यस्मात् कर्मिणः परस्तयथा दूष्यते तस्मात् त्वमपि
दूष्यसे, यतस्तं दूषयन्पि त्वं तद्दृ आयरसि | 2 किन्वेतादृगायाःरिभ्यो
यं दण्डम् एश्वरो निश्चिनोति स यथार्थ एति वयं ज्ञानीमः |
3 अतएव हे मानुष त्वं यादृगायाःरिणो दूषयसि स्वयं यद्दि
तादृगायसि तर्हि त्वम् एश्वरदण्डात् पलायितुं शक्यसीति किं
बुध्यसे? 4 अपरं तव मनसः परिवर्त्तनं कर्तुम् एश्वरस्यानुग्रहो
भवति तन्न बुद्ध्यता त्वं किं तदीयानुग्रहक्षमाधिरसद्विषयत्वनिधिं
तुच्छीकरोषि? 5 तथा स्वान्तःकरणस्य कठोरत्वात् भेदराहित्यायेश्वरस्य
न्यायविचारप्रकाशनस्य क्रोधस्य य हिनं यावत् किं स्वार्थं कोपं सञ्चिनोषि?
6 किन्तु स अकेकमनुजाय तत्कर्मनुसारेण प्रतिहं दारस्यति; 7 वस्तुतस्तु
ये जना धैर्यं धृत्वा सत्कर्म कुर्वन्तो महिमा सत्कारोऽमरत्वञ्चैतानि
मृगयन्ते तेभ्योऽनन्तायुर् दारस्यति | (aionios g166) 8 अपरं ये जनाः
सत्यधर्मम् अगृहीत्वा विपरीतधर्मम् गूढान्ति तादृशा विरोधिजनाः
कोपं क्रोधञ्च भोक्षन्ते | 9 आ यिडूदिनोऽन्यदेशिनः पर्यन्तं यावन्तः
कुकर्मकारिणः प्राणिनः सन्ति ते सर्वे दुःखं यातनाञ्च गमिष्यन्ति;
10 किन्तु आ यिडूदिनो भिन्नेशियर्यन्ता यावन्तः सत्कर्मकारिणो
लोकाः सन्ति तान् प्रति महिमा सत्कारः शान्तिश्च भविष्यन्ति | 11
एश्वरस्य विचारो पक्षपातो नास्ति | 12 अलब्धव्यवस्थाशास्त्रैः यैः
पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुप्रस्तेषां विनाशो भविष्यति;
किन्तु लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां
विचारो भविष्यति | 13 व्यवस्थाश्रोतार एश्वरस्य समीपे निष्पापा
भविष्यन्तीति नहि किन्तु व्यवस्थाचारिण एव सपुण्या भविष्यन्ति |
14 यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नेशियलोका यद्दि स्वभावतो
व्यवस्थानुप्रान् आचारान् कुर्वन्ति तर्हालब्धशास्त्राः सन्तोऽपि ते स्वेषां
व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति | 15 तेषां मनसि साक्षिस्वरूपे
सति तेषां वितर्केषु य कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवस्तु
ते स्वान्तर्लिखितस्य व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति | 16
यस्मिन् हिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाढस्यानुसाराद् एश्वरो यीशुः प्रीष्टेन
मानुषाणाम् अन्तःकरणानां गूढाभिप्रायान् धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन्
विचारदिने तत् प्रकाशियन्ते | 17 पश्य त्वं स्वयं यिडूदीति विष्यातो
व्यवस्थापरि विश्वासं करोषि, 18 एश्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा

व्यवस्थया शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं जानासि, सर्व्यासां कथानां सारं विविक्षे, 19 अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्ववृत्तं शास्त्रं मम समीपे विधत अतो ऽन्धलोकाणां मार्गदर्शयिता 20 तिमिरस्थितलोकाणां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकेभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताऽहमेवेति मन्यसे। 21 परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चार्थनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव योरयसि? 22 तथा परदारगमनं प्रतिषेधन् स्वयं किं परदारान् गच्छसि? तथा त्वं स्वयं प्रतिमाद्वेषी सन् किं मन्दिरस्य द्रव्याणि उरसि? 23 यस्तं व्यवस्थां श्लाघसे स त्वं किं व्यवस्थाम् अवमत्य नेश्वरं सम्मन्यसे? 24 शास्त्रे यथा लिखति "भिन्नदेशिनां समीपे युष्माकं द्रोघाद् एश्वरस्य नाम्नो निन्दा भवति। " 25 यद्दिव्यवस्थां पालयसि तर्हि तव त्यक्छेदकिया सङ्घात भवति; यति व्यवस्थां लङ्घसे तर्हि तव त्यक्छेदोऽत्यक्छेदो भविष्यति। 26 यतो व्यवस्थाशास्त्राद्विष्टधर्मकर्मभ्यांरी पुमान् अत्यक्छेदी सन्पि किं त्यक्छेदिनां मध्ये न गार्थिष्यति? 27 किन्तु लब्धशास्त्रेच्छिन्नन्त्यक् य त्वं यद्दिव्यवस्थावलङ्घनं करोषि तर्हि व्यवस्थापालकाः स्वाभाविकाच्छिन्नन्त्यव्यो लोकास्तवां किं न दूषयिष्यन्ति? 28 तस्माद् यो ब्राह्मे यिडूदी स यिडूदी नहि तथाऽइत्यस्त्यक्छेदः स त्यक्छेदो नहि; 29 किन्तु यो जन आन्तरिकी यिडूदी स अत्र यिडूदी अपरत्र केवललिखितया व्यवस्थया न किन्तु मानसिकी यस्त्यक्छेदो यस्य य प्रशंसा मनुष्येभ्यो न भूत्वा एश्वराद् भवति स अत्र त्यक्छेदः।

3 अपरत्र यिडूदिनः किं श्रेष्ठत्वं? तथा त्यक्छेदस्य वा किं इत्वं? 2 सर्वथा भडूनि इलानि सन्ति, विशेषत एश्वरस्य शास्त्रं तेभ्योऽदीयत। 3 कैश्चिद् अविश्वसने कृते तेषाम् अविश्वसनात् किम् एश्वरस्य विश्वास्त्यताया ऽनिरूप्यत्यते? 4 केनापि प्रकारेण नहि। यद्यपि सर्वे मनुष्या भिध्वावादिनस्तथापीश्वरः सत्यवादी। शास्त्रे यथा लिखितमास्ते, अतस्त्वन्तु स्ववाक्येन निर्दोषो हि भविष्यसि। विचार्यैव निष्पापो भविष्यसि न संशयः। 5 अस्माकम् अन्यायेन यदीश्वरस्य न्यायः प्रकाशते तर्हि किं वदिष्यामः? अहं मानुषाणां कथामिव कथां कथयामि, एश्वरः समुचितं एत्द् एत्त्वा किम् अन्यायी भविष्यति? 6 इत्थं न भवतु, तथा सतीश्वरः कथं जगतो विचारयिता भविष्यति? 7 मम भिध्वावाक्यवदनाद् यदीश्वरस्य सत्यत्वेन तस्य महिमा वर्द्धते तर्हि कस्माद्दहं विचारोऽपराधित्वेन गार्थो भवामि? 8 भङ्गलाभं पापमपि करणीयमिति वाक्यं त्यया कुतो नोच्यते? किन्तु यैरुच्यते ते नितान्तं एत्द्स्य पात्राणि भवन्ति; तथापि तद्वाक्यम् अस्माभिरुच्यत इत्यस्माकं ग्लानिं कुर्वन्तः कियन्तो लोका वदन्ति। 9 अन्यलोकेभ्यो वयं किं श्रेष्ठाः? कदाचन नहि यतो यिडूदिनो ऽन्धेशिनश्च सर्व्येव पापस्यायत्ता इत्यस्य प्रमाणं वयं पूर्वम् अददाम। 10 लिपि रथास्ते, नैकीपि धार्मिकी जनः। 11 तथा ज्ञानीश्वरज्ञानी मानवः कोपि नास्ति हि। 12 विमार्गगामिनः सर्व्ये सर्व्ये दूष्कर्मकारिणः। अेको जनोपि नो तेषां साधुकर्म करोति य। 13 तथा तेषान्तु वै कएण अनावृत्तश्मशानवत्। स्तुतिवाद् प्रकुर्वन्ति जिह्वाभिस्ते तु केवलं। तेषामोष्ठस्य निम्ने तु विषं तिष्ठति सर्षवत्। 14 भुभं तेषां हि शापेन कपटेन य पूर्यते। 15 रक्तपाताया तेषां तु पदानि क्षिप्रगानि य। 16 पथि तेषां मनुष्याणां नाशः क्लेशश्च केवलः। 17 ते जना नहि जनन्ति नन्थानं सुभदायिनं। 18 परमेशाद् भयं यत्तत् तस्यक्षुधोरगोचरं। 19 व्यवस्थायां यद्यद्विखति तद् व्यवस्थाधीनान् लोकान् उद्दिश्य लिखतीति वयं ज्ञानीमः। ततो मनुष्यमात्रो निरुत्तरः

सन् एश्वरस्य साक्षाद् अपराधी भवति। 20 अतः एव व्यवस्थानुज्ञैः कर्मभिः कश्चिदपि प्राणीश्वरस्य साक्षात् सपुण्यीकृतो भवितुं न शक्यति यतो व्यवस्थया पापज्ञानमात्रं जायते। 21 किन्तु व्यवस्थायाः पृथग् एश्वरेण देयं यत् पुण्यं तद् व्यवस्थाया भविष्यद्वादिगार्थस्य य वयनैः प्रमाणीकृतं सद् एदानीं प्रकाशते। 22 यीशुश्रीष्टे विश्वासकरणाद् एश्वरेण एतं तत् पुण्यं सकलेषु प्रकाशितं सत् सर्वान् विश्वासिनः प्रति वर्तते। 23 तेषां कोपि प्रभेदो नास्ति, यतः सर्व्येव पापिन एश्वरीयतेजोदीनान्श्च जाताः। 24 त एश्वरस्यानुग्रहाद् मूयं विना श्रीष्टृतेन परित्राणेन सपुण्यीकृता भवन्ति। 25 यस्मात् स्वशोणितेन विश्वासात् पापनाशको भवी भवितुं स अत्र पूर्वम् एश्वरेण निश्चितः, इत्थम् एश्वरीयसिद्धिषुत्वात् पुराकृतपापानां माश्चर्यकरणे स्वीयथाथार्थं तेन प्रकाश्यते, 26 वर्तमानकालीयमपि स्वयाथार्थं तेन प्रकाश्यते, अपरं यीशो विश्वासिनं सपुण्यीकुर्वन्पि स याथार्थिकस्तिष्ठति। 27 तर्हि कुत्रात्मश्लाघा? सा दूरीकृता; कया व्यवस्थया? किं क्रियार्थव्यवस्थया? इत्थं नहि किन्तु तत् केवलविश्वासरूपया व्यवस्थयैव भवति। 28 अतः एव व्यवस्थानुज्ञाः क्रिया विना केवलेन विश्वासेन मानवः सपुण्यीकृतो भवितुं शक्नोतीत्यस्य राद्धान्तं दर्शयामः। 29 स किं केवलयिडूदिनाम् एश्वरो भवति? भिन्नदेशिनाम् एश्वरो न भवति? भिन्नदेशिनामपि भवति; 30 यस्माद् अेक एश्वरो विश्वासात् त्यक्छेदिनो विश्वासेनात्यक्छेदिनश्च सपुण्यीकरिष्यति। 31 तर्हि विश्वासेन वयं किं व्यवस्थां लुभ्याम? इत्थं न भवतु वयं व्यवस्थां संस्थापयाम अत्रेव।

4 अस्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् कायिकक्रियया किं लब्धवान् अेतदधि किं वदिष्यामः? 2 स यद्दिव्यक्रियाभ्यः सपुण्यो भवेत् तर्हि तस्यात्मश्लाघां कर्तुं पन्था भवेदिति सत्यं, किन्तीश्वरस्य समीपे नहि। 3 शास्त्रे किं लिखति? एब्राहीम् एश्वरे विश्वसनात् स विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गार्थितो भवत्। 4 कर्मकारिणो यद् वेतनं तद् अनुग्रहस्य इत्वं नहि किन्तु तेनोपाजितं भवत्यम्। 5 किन्तु यः पापिनं सपुण्यीकरोति तस्मिन् विश्वासिनः कर्मडीनस्य जनस्य यो विश्वासः स पुण्यार्थं गार्थो भवति। 6 अपरं यं क्रियाडीनम् एश्वरः सपुण्यीकरोति तस्य धन्यवाद् दायूद् वार्थ्यामास, यथा, 7 स धन्योऽहानि मृष्टानि यस्यागांस्यावृत्तानि य। 8 स य धन्यः परेशेन पापं यस्य न गार्थते। 9 अेष धन्यवाद्स्त्वक्छेदिनम् अत्यक्छेदिनं वा कं प्रति भवति? एब्राहीमो विश्वासः पुण्यार्थं गार्थित इति वयं वदामः। 10 स विश्वासस्तस्य त्यक्छेदित्वावस्थायां किम् अत्यक्छेदित्वावस्थायां कस्मिन् समये पुण्यमिव गार्थितः? त्यक्छेदित्वावस्थायां नहि किन्त्यत्यक्छेदित्वावस्थायां। 11 अपरत्र स यत् सर्व्येभ्यो अत्यक्छेदिनां विश्वासिनाम् आदिपुरुषो भवेत्, ते य पुण्यवत्त्वेन गार्थेः; 12 ये य लोकाः केवलं छिन्नन्त्यव्यो न सन्तो ऽस्मत्पूर्वपुरुष एब्राहीम् अछिन्नन्त्यक् सन् येन विश्वासमार्गेण गतवान् तेनेव तस्य पादशिङ्गेन गच्छन्ति तेषां त्यक्छेदिनामथादिपुरुषो भवेत् तदर्थम् अत्यक्छेदिनो मानवस्य विश्वासात् पुण्यम् उत्पद्यत इति प्रमाणस्वरूपं त्यक्छेदयिहं स प्राप्नोत्। 13 एब्राहीम् जगतोऽधिकारी भविष्यति यैषा प्रतिज्ञा तं तस्य वंशत्र प्रति पूर्वम् अक्रियत सा व्यवस्थामूलिका नहि किन्तु विश्वासजन्मपुण्यमूलिका। 14 यतो व्यवस्थावलम्बिनो यद्यधिकारिणो भवन्ति तर्हि विश्वासो विडूदो जायते सा प्रतिज्ञापि लुप्तैव। 15 अधिकन्तु व्यवस्था कोपं जनयति यतो ऽविधमानायां

व्यवस्थायाम् आज्ञावङ्गनं न सम्भवति | 16 अतः अवेव सा प्रतिज्ञा यद् अनुग्रहस्य इत्वं भवेत् तदर्थं विश्वासमूलिका यतस्तथात्वे तद्दशसमुदायं प्रति अर्थतो ये व्यवस्थया तद्दशसम्भवाः केवलं तान् प्रति नहि किन्तु य एव्राहीमीयविश्वासेन तत्सम्भवास्तानपि प्रति सा प्रतिज्ञा स्थासुर्भवति | 17 यो निर्जुवान् सजुवान् अविधमानानि वस्तूनि य विधमानानि करोति एव्राहीमीो विश्वासाम्भूमेस्तस्येश्वरस्य साक्षात् सोऽस्माकं सर्वेषाम् आदिपुरुष आस्ते, यथा लिपितं विधते, अहं त्वं भडुजातीनाम् आदिपुरुषं कृत्वा नियुक्तवान् | 18 त्वदीयस्तादृशो वंशो जनिष्यते यदिहं वाक्यं प्रतिश्रुतं तदनुसाराद् एव्राहीमीो भडुदेशीयलोकाणाम् आदिपुरुषो यद् भवति तदर्थं सोऽनुपेक्षितव्यमप्यपेक्षमाणो विश्वासं कृतवान् | 19 अपरञ्च क्षीणविश्वासो न भूत्वा शतवत्सरवयस्कत्वात् स्वशरीरस्य जरां सारानाम्नः स्वभायार्थां रञ्जोनिवृत्तिञ्च तृणाय न मेने | 20 अपरम् अविश्वासाद् एश्वरस्य प्रतिज्ञावचने क्वपि संशयं न यकार; 21 किन्त्वेश्वरेण यत् प्रतिश्रुतं तत् साधयितुं शक्यत इति निश्चितं विज्ञाय दृढविश्वासः सन् एश्वरस्य महिमानं प्रकाशयाञ्चकार | 22 इति हेतोस्तस्य स विश्वासस्तदीयपुण्यमिव गाणयाञ्चक्रे | 23 पुण्यमिवाणयत तत् केवलस्य तस्य निमित्तं लिपितं नहि, अस्माकं निमित्तमपि, 24 यतोऽस्माकं पापनाशार्थं समर्पितोऽस्माकं पुण्यप्रार्थन्यर्थात्प्राप्तोऽभवत् योऽस्माकं प्रभु यीशुस्तस्योत्थापयितरीश्वरे 25 यदि वयं विश्वसामस्तर्हस्माकमपि सञ्च विश्वासः पुण्यमिव गाणयिष्यते |

5 विश्वासेन सपुण्यीकृता वयम् एश्वरेण सार्द्धं प्रभुणास्माकं यीशुप्रीष्टेन मेलनं प्राप्ताः | 2 अपरं वयं यस्मिन् अनुग्रहाश्रये तिष्ठामस्तन्मध्यं विश्वासमार्गोणं तेनैवानीता वयम् एश्वरीयविववप्राप्तिप्रत्याशया समानन्दाभिः | 3 तत् केवलं नहि किन्तु क्लेशभोगेऽध्यानन्दाभो यतः क्लेशाद् धैर्यं जायत इति वयं जानीमः, 4 धैर्याच्च परीक्षितत्वं जायते, परीक्षितत्वात् प्रत्याशा जायते, 5 प्रत्याशातो व्रीडितत्वं न जायते, यस्माद् अस्मत्त्वं दत्तेन पवित्रेणात्मनास्माकम् अन्तःकरणानीश्वरस्य प्रेमवारिणा सिक्तानि | 6 अस्मासु निरुपायेषु सत्युः प्रीष्टे उपयुक्ते समये पापिनां निमित्तं स्वीयान् प्रणान् अत्यजत् | 7 हितकारिणो जनस्य कृते कोपि प्रणान् त्यक्तुं साहसं कर्तुं शक्नोति, किन्तु धार्मिकस्य कृते प्रायेण कोपि प्राणान् न त्यजति | 8 किन्त्वस्मासु पापिषु सत्यवपि निमित्तमस्माकं प्रीष्टेः स्वप्राणान् त्यक्तवान्, तत एश्वरोस्मान् प्रति निजं परमप्रेमाणं दर्शितवान् | 9 अतः अवेव तस्य रक्तपातेन सपुण्यीकृता वयं नितान्तं तेन कोपाद् उद्धारिष्यामहे | 10 इत्यतो वयं यदा रिपव आस्म तदेष्वरस्य पुत्रस्य मरणेन तेन सार्द्धं यधस्माकं मेलनं जातं तर्हि मेलनप्राप्ताः सन्तोऽप्यवश्यं तस्य ज्वनेन रक्षां लप्स्यामहे | 11 तत् केवलं नहि किन्तु येन मेलनम् अलभामहे तेनास्माकं प्रभुणा यीशुप्रीष्टेन साम्प्रतम् एश्वरे समानन्दाभिः | 12 तथा सति, अकेन मानुषेण पापं पापेन य मरणं जगतीं प्राविशत् अपरं सर्वेषां पापित्वात् सर्वे मानुषा भूते निर्दना अभवत् | 13 यतो व्यवस्थादानसमयं यावत् जगति पापम् आसीत् किन्तु यत्र व्यवस्था न विधते तत्र पापस्यापि गाणना न विधते | 14 तथाप्याहम् यादृशं पापं कृतं तादृशं पापं यैर्नाडिरा आहमम् आरब्धम् मूसां यावत् तेषामप्युपरि मृत्युं राजत्वम् अकरोत् स आहम् भाव्याहमो निर्दशनमेवास्ते | 15 किन्तु पापकर्म्मणो यादृशो भावस्तादृग् एानकर्म्मणो भावो न भवति यतः अकस्य जनस्यापराधेन यदि बहुनां मरणम् अघटत

तथापीश्वरानुग्रहस्तदनुग्रहमूलकं एानञ्जेकेन जनेनार्थाद् यीशुना प्रीष्टेन भडुषु भाडुल्यातिभाडुल्येन इत्यति | 16 अपरम् अकस्य जनस्य पापकर्म्म यादृक् इत्युक्तं एानकर्म्म तादृक् न भवति यतो विचारकर्म्मकं पापम् आरब्धम् एडजन्कं भवतु, किन्तु एानकर्म्म भडुपापाचारब्धम् पुण्यजन्कं भवतु | 17 यतः अकस्य जनस्य पापकर्म्मस्तस्तेनैकेन यदि मरणस्य राजत्वं जातं तर्हि ये जना अनुग्रहस्य भाडुल्यं पुण्यदानञ्च प्राप्नुवन्ति त अकेन जनेन, अर्थात् यीशुप्रीष्टेन, ज्वनेन राजत्वम् अवश्यं करिष्यन्ति | 18 अकोऽपराधो यद् यत् सर्वमानवानां एडजगामी मार्गोऽभवत् तद्दह अकं पुण्यदानं सर्वमानवानां ज्वनयुक्तपुण्यगामी मार्गो अवेव | 19 अपरम् अकस्य जनस्याज्ञावङ्गनाद् यथा भडवोऽपराधिना जातास्तद्दह अकस्याज्ञावरणाद् भडवः सपुण्यीकृता भवन्ति | 20 अधिकन्तु व्यवस्थागमनाद् अपराधस्य भाडुल्यं जातं किन्तु यत्र पापस्य भाडुल्यं तत्रैव तस्माद् अनुग्रहस्य भाडुल्यम् अभवत् | 21 तेन मृत्युना यद् यत् पापस्य राजत्वम् अभवत् तद्दह अस्माकं प्रभुयीशुप्रीष्टेनानन्तज्वननाद्यपुण्येनानुग्रहस्य राजत्वं भवति | (aiōnios g166)

6 प्रभूतरूपेण यद् अनुग्रहः प्रकाशते तदर्थं पापे तिष्ठाम इति वाक्यं किं वयं वहिष्यामः? तन्न भवतु | 2 पापं प्रति मृता वयं पुनस्तस्मिन् कथम् ज्विष्यामः? 3 वयं यावन्तो लोका यीशुप्रीष्टे मज्जिता अभवाम तावन्त अवेव तस्य मरणे मज्जिता इति किं यूयं न जानीथ? 4 ततो यथा पितुः पराक्रमेण श्मशानात् प्रीष्टे उत्थापितस्तथा वयमपि यत् नूतनज्विनेन एवायराभस्तदर्थं मज्जनेन तेन सार्द्धं मृत्युरूपे श्मशाने संस्थापिताः | 5 अपरं वयं यदि तेन संयुक्ताः सन्तः स एव मरणभाणिनां जातास्तर्हि स एवोत्थानभाणिनांऽपि भविष्यामः | 6 वयं यत् पापस्य दासाः पुनर्न भवामस्तदर्थम् अस्माकं पापपशरीरस्य विनाशार्थम् अस्माकं पुरातनपुरुषस्तेन साकं कुशेऽन्यतेति वयं जानीमः | 7 यो इतः स पापात् मुक्त अवेव | 8 अतः अवेव यदि वयं प्रीष्टेन सार्द्धम् अहन्त्यामहे तर्हि पुनरपि तेन संहिता ज्विष्याम इत्यत्रास्माकं विश्वासो विधते | 9 यतः श्मशानाद् उत्थापितः प्रीष्टो पुनर्न म्रियत इति वयं जानीमः | तस्मिन् कोप्यधिकारो मृत्योर्नास्ति | 10 अपरञ्च स यद् अम्रियत तेनेकदा पापम् उद्दिश्याम्रियत, यस्य ज्वति तेनेश्वरम् उद्दिश्य ज्वति; 11 तद्दह यूयमपि स्वान् पापम् उद्दिश्य मृतान् अस्माकं प्रभुणा यीशुप्रीष्टेनेश्वरम् उद्दिश्य ज्वन्तो जानीत | 12 अपरञ्च कुस्तितामिवाधानं पूरयितुं युष्माकं मर्त्यदेहेषु पापम् आधिपत्यं न करोतु | 13 अपरं स्वं स्वम् अङ्गम् अधर्म्मस्यास्त्रं कृत्वा पापसेवायां न समर्पयत, किन्तु श्मशानाद् उत्थितानिव स्वान् एश्वरे समर्पयत स्वान्यङ्गानि य धर्म्मस्त्रस्वरूपाणीश्वरम् उद्दिश्य समर्पयत | 14 युष्माकम् उपरि पापस्याधिपत्यं पुनर्न भविष्यति, यस्माद् यूयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवत | 15 किन्तु वयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवाम, इति कारणात् किं पापं करिष्यामः? तन्न भवतु | 16 यतो मृतिजन्कं पापं पुण्यजन्कं निदेशायराण्यैतद्योर्द्वयो र्यस्मिन् आज्ञापालनार्थं भृत्यानिव स्वान् समर्पयथ, तस्यैव भृत्या भवथ, अतः किं यूयं न जानीथ? 17 अपरञ्च पूर्व यूयं पापस्य भृत्या आस्तेति सत्यं किन्तु यस्यां शिक्षायापायां मूषायां निक्षिप्ता अभवत तस्या आकृतिं मनोभिर्लब्धवन्त इति कारणाद् एश्वरस्य धन्यवादी भवतु | 18 इत्थं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्तो धर्म्मस्य भृत्या जाताः | 19 युष्माकं शारीरक्या दुर्बलताया हेतोर्मानववद् अहम् अतद् भ्रवीमि; पुनः पुनरधर्म्मकरणार्थं

यद्दत्तं पूर्वं पापामेध्ययोर्भृत्यत्वे निजाङ्गानि समर्पयत तद्दृष्टं एदानीं साधुकर्म्मकराणां धर्म्मस्य भृत्यत्वे निजाङ्गानि समर्पयत | 20 यदा यूयं पापस्य भृत्या आस्त तदा धर्म्मस्य नायत्ता आस्त | 21 तर्हि यानि कर्म्मणि युयम् एदानीं लज्जजनकानि बुध्यध्वे पूर्वं तैर् युष्माकं को लाभ आसीत्? तेषां कर्म्मणिं इलं मराणमेव | 22 किन्तु साम्प्रतं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्त एश्वरस्य भृत्याऽभवत तस्माद् युष्माकं पवित्रत्वज्ञपं लभ्यम् अनन्तञ्चवनज्ञपञ्च इलम् आस्ते | (aiōnios g166) 23 यतः पापस्य वेतनं मराणं किन्त्वस्माकं प्रभुणा यीशुः प्रीष्टेनानन्तञ्चवनम् एश्वरदत्तं पारितोषिकम् आस्ते | (aiōnios g166)

7 हे भ्रातृगाण, व्यवस्थाविदः प्रति ममेदं निवेदनं | विधिः केवलं यावज्जिवं मानवोपार्थ्यधिपतित्वं करोतीति यूयं किं न जानीथ? 2 यावत्कालं प्रति जिवति तावत्कालम् ऊढा भाव्यां व्यवस्थया तस्मिन् बद्धा तिष्ठति किन्तु यदि पति म्रियते तर्हि सा नारी पत्युर्व्यवस्थातो मुख्यते | 3 अतःकारणत्वात् पत्युर्जिवनकाले नारी यद्यन्यं पुरुषं विवडति तर्हि सा व्यभियारिणी भवति किन्तु यदि स पति म्रियते तर्हि सा तस्या व्यवस्थाया मुक्ता सती पुरुषान्तरेण व्यूढापि व्यभियारिणी न भवति | 4 हे मम भ्रातृगाण, एश्वरनिमित्तं यदस्माकं इलं जायते तदर्थं श्मशानाद् उत्थापितेन पुरुषेण सडं युष्माकं विवाहो यद् भवेत् तदर्थं श्रीष्टस्य शरीरेण यूयं व्यवस्थां प्रति मृतवन्तः | 5 यतोऽस्माकं शारीरिकायराणसमये मराणनिमित्तं इलम् उत्पादयितुं व्यवस्थया दूषितः पापामिलाषोऽस्माकम् अङ्गेषु ज्वन् आसीत् | 6 किन्तु तदा यस्या व्यवस्थाया वशे आस्महि साम्प्रतं तां प्रति मृतत्वाद् वयं तस्या अधीनत्वात् मुक्ता एति हेतोरीश्वरोऽस्माभिः पुरातनविभितानुसारत् न सेवितव्यः किन्तु नवीनस्वभावानेव सेवितव्यः 7 तर्हि वयं किं भ्रूमः? व्यवस्था किं पापजनिका भवति? नेत्थं भवतु | व्यवस्थाम् अविधमानायां पापं किम् इत्यलं नावेदं; किञ्च लोभं मा कार्षीरिति येद् व्यवस्थाग्रन्थे विभितं नाभविष्यत् तर्हि लोभः किम्भूतस्तदलं नाज्ञास्यं | 8 किन्तु व्यवस्थया पापं छिद्रं प्राच्यास्माकम् अन्तः सर्वविधं कुत्सिताभिलाषम् अजनयत्; यतो व्यवस्थायाम् अविधमानायां पापं मृतं | 9 अपरं पूर्वं व्यवस्थायाम् अविधमानायाम् अडम् अज्जवं ततः परम् आज्ञायाम् उपस्थितायाम् पापम् अज्जवत् तदाडम् अग्रिये | 10 इत्थं सति ज्वननिमित्ता याज्ञा सा मम मृत्युजनिकाभवत् | 11 यतः पापं छिद्रं प्राच्य व्यवस्थितादृशेन मां वञ्चित्वा तेन माम् अडन् | 12 अतःअेव व्यवस्था पवित्रा, आदेशश्च पवित्रो न्याय्यो हितकारी य भवति | 13 तर्हि यत् स्वयं हितकृत् तत् किं मम मृत्युजनकम् अभवत्? नेत्थं भवतु; किन्तु पापं यत् पातकमिव प्रकाशते तथा निदेशेन पापं यदतीव पातकमिव प्रकाशते तदर्थं हितोपायेन मम मराणम् अजनयत् | 14 व्यवस्थात्मबोधिकेति वयं जानीमः किन्त्वदं शारीरतायारी पापस्य कीतकिङ्करो विधे | 15 यतो यत् कर्म्म करोमि तत् मम मनोऽभिमतं नडि; अपरं यन् मम मनोऽभिमतं तन्न करोमि किन्तु यद् ऋतीये तत् करोमि | 16 तथात्वे यन् ममानभिमतं तद् यदि करोमि तर्हि व्यवस्था सूक्तमेति स्वीकरोमि | 17 अतःअेव सम्प्रति तत् कर्म्म मया क्रियत एति नडि किन्तु मम शरीरस्थेन पापेनैव क्रियते | 18 यतो मयि, अर्थतो मम शरीरे, किमभ्युत्तमं न वसति, अेतद् अलं जानामि; ममेच्छुकतायां तिष्ठन्त्यामप्यडम् उत्तमकर्म्मसाधने समर्थो न भवामि | 19 यतो यामुत्तमां क्रियां कर्तुमडं वाञ्छामि तां न करोमि किन्तु यत् कुत्सितं कर्म्म कर्तुम् अनिच्छुकोऽस्मि

तदेव करोमि | 20 अतःअेव यद्यत् कर्म्म कर्तुं ममेच्छा न भवति तद् यदि करोमि तर्हि तत् मया न क्रियते, ममान्तर्द्विर्त्तना पापेनैव क्रियते | 21 तदं कर्तुम् एच्छुकं मां यो ऽतदं कर्तुं प्रवर्तयति तादृशं स्वभावमेकं मयि पश्यामि | 22 अडम् आन्तरिकपुरुषेषुःश्वरव्यवस्थायां सन्तुष्ट आसे; 23 किन्तु तद्विपरीतं युध्यन्तं तदन्त्येकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभाववस्यायतं मां कर्तुं येष्टते | 24 हा हा योऽलं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अेतस्मान् मृताश्चरीरात् को निस्तारयिष्यति? 25 अस्माकं प्रभुणा यीशुः प्रीष्टेन निस्तारयितारम् एश्वरं धन्यं वदामि | अतःअेव शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु एश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि |

8 ये जनाः श्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना एदंकारं न भवन्ति | 2 ज्वनदायकस्यात्मनो व्यवस्था श्रीष्टयीशुना पापमराणयोर्व्यवस्थातो मामभोययत् | 3 यस्माच्छरीरस्य दुर्बलत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्म्मसाध्यम् एश्वरो निजपुत्रं पापिशरीरज्ञपं पापनाशकभविज्ञपञ्च प्रेष्य तस्य शरीरे पापस्य एदं कुर्वन् तत्कर्म्म साधितवान् | 4 ततः शारीरिकं नायरित्वास्माभिरात्मिकम् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्म्मणि सर्व्वणि साध्यन्ते | 5 ये शारीरिकायारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये आत्मिकायारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति | 6 शारीरिकभावस्य इलं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य इले ज्वनं शान्तिश्च | 7 यतः शारीरिकभाव एश्वरस्य विरुद्धः शत्रुताभाव अेव स एश्वरस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति | 8 अेतस्मात् शारीरिकायारिषु तोष्टुम् एश्वरेण न शक्यं | 9 किन्वीश्वरस्यात्मा यदि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि यूयं शारीरिकायारिणो न सन्त आत्मिकायारिणो भवथः | यस्मिन् तु श्रीष्टस्यात्मा न विधते स तत्सम्भवो नडि | 10 यदि श्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा ज्वति | 11 मृतगाणद् यीशु येंनोत्थापितस्तस्यात्मा यदि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगाणात् श्रीष्टस्य स उत्थापयिता युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतदेहानपि पुनर्ज्वयिष्यति | 12 हे भ्रातृगाण शरीरस्य वयमधमार्णां न भवामोऽतः शारीरिकायारोऽस्माभिर्न कर्तव्यः | 13 यदि यूयं शारीरिकायारिणो भवेत तर्हि युष्माभिर्भर्तव्यमेव किन्वात्मना यदि शरीरकर्म्मणि घातयेत तर्हि ज्विष्यथ | 14 यतो यावन्तो लोका एश्वरस्यात्मनाङ्ग्यन्ते ते सर्व्व एश्वरस्य सन्ताना भवन्ति | 15 यूयं पुनरपि भयजनकं दास्यभावं न प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं दत्तकपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत | 16 अपरञ्च वयम् एश्वरस्य सन्ताना अेतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्माभिः साद्दं प्रमाणां ददाति | 17 अतःअेव वयं यदि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् एश्वरस्य स्वत्वाधिकारिणः श्रीष्टेन सडाधिकारिणश्च भवामः; अपरं तेन साद्दं यदि दुःखभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भविष्यामः | 18 किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशिष्यते तस्य समीपे वर्तमानकालीनं दुःखमडं तृणाय मन्ये | 19 यतः प्राणिगाण एश्वरस्य सन्तानानां विभवप्राप्तिम् आडाङ्गन् नितान्तम् अपेक्षते | 20 अपरञ्च प्राणिगाणः स्वैरम् अलीडताया वशीकृतो नाभवत् 21 किन्तु प्राणिगाणोऽपि नश्वरताधीनत्वात् मुक्तः सन् एश्वरस्य सन्तानानां परममुक्तिं प्राप्स्यतीत्यभिप्रायेण वशीकर्त्रा वशीयके | 22 अपरञ्च

प्रसूयमानावद् व्यथितः सन् एदानीं यावत् कृत्स्नः प्राणिगण आर्त्तस्वरं करोतीति वयं ज्ञानीमः | 23 केवलः स एति नडि किन्तु प्रथमजातइलस्वप्नम् आत्मानं प्राप्ता वयमपि दत्तकपुत्रत्वपदप्राप्तिम् अर्थात् शरीरस्य मुक्तिं प्रतीक्षमाणास्तद्द्वे अन्तर्दार्तराव कुर्मः | 24 वयं प्रत्याशया त्राणाम् अलभामहि किन्तु प्रत्यक्षवस्तुनो या प्रत्याशा सा प्रत्याशा नडि, यतो मनुष्यो यत् समीक्षते तस्य प्रत्याशां कुतः करिष्यति? 25 यद् अप्रत्यक्षं तस्य प्रत्याशां यदि वयं कुर्वामिहि तर्हि धैर्यम् अवलम्ब्य प्रतीक्षामहे | 26 तत् आत्मापि स्वयम् अस्माकं दुर्बलतायाः सहायत्वं करोति; यतः किं प्रार्थितव्यं तद् बोद्धुं वयं न शक्नुमः, किन्त्वस्परैरार्तरावैरात्मा स्वयम् अस्मन्निमित्तं निवेदयति | 27 अपरम् एश्वरालिभितरूपेण पवित्रलोकानां कृते निवेदयति य आत्मा तस्याभिप्रायोऽन्तर्ध्यामिना ज्ञायते | 28 अपरम् एश्वरीयनिर्गुणानुसारेणालूनाः सन्तो ये तस्मिन् प्रीयन्ते सर्व्वाणि मिलित्वा तेषां मङ्गलं साधयन्ति, अतद् वयं ज्ञानीमः | 29 यत् एश्वरो बहुभ्रातृणां मध्ये स्वपुत्रं ज्येष्ठं कर्तुम् एच्छन् यान् पूर्व्यं लक्ष्मीकृतवान् तान् तस्य प्रतिमूर्त्याः सादृश्यप्राप्त्यर्थं न्ययुक्त | 30 अपरञ्च तेन ये नियुक्तास्त आडूता अपि ये य तेनाडूतास्ते सपुण्यकृताः, ये य तेन सपुण्यकृतास्ते विभवयुक्ताः | 31 एतन्न वयं किं भ्रूमः? एश्वरो यधस्माकं सपक्षो भवति तर्हि को विपक्षोऽस्माकं? 32 आत्मपुत्रं न रक्षित्वा योऽस्माकं सर्व्वाणां कृते तं प्रदत्तवान् स किं तेन सहाय्यम् अयम् अन्यानि सर्व्वाणि न दास्यति? 33 एश्वरस्याभिमुखितेषु केन दोष आरोपयिष्यते? य एश्वरस्तान् पुण्यवत् एव गणयति किं तेन? 34 अपरं तेभ्यो एडएदनाज्ञा वा केन करिष्यते? योऽस्मन्निमित्तं प्राणान् त्यक्तवान् केवलं तन्न किन्तु मृतगणमध्याद् उत्थितवान्, अपि येश्वरस्य दक्षिणे पार्श्वे तिष्ठन् अधोऽध्यास्माकं निमित्तं प्रार्थत अवेम्भूतो यः प्रीष्टः किं तेन? 35 अस्माभिः सह प्रीष्टस्य प्रेमविच्छेदं जनयितुं कः शक्नोति? क्लेशो व्यसनं वा ताडना वा दुर्भिक्षं वा वस्त्रहीनत्वं वा प्राणसंशयो वा भङ्गो वा किमेतानि शक्नुवन्ति? 36 किन्तु लिभितम् आस्ते, यथा, वयं तव निमित्तं स्मो मृत्युवक्त्रेऽभिलं हिनं | बलिद्वैयो यथा मेधो वयं गणयामहे तथा | 37 अपरं योऽस्मासु प्रीयते तेनैतासु विपत्सु वयं सम्भ्यग् विज्यामहे | 38 यतोऽस्माकं प्रभुना यीशुः प्रीष्टेनेश्वरस्य यत् प्रेम तस्माद् अस्माकं विच्छेदं जनयितुं मृत्युं शुभं वा दिव्यदूता वा अलवन्तो मुष्यदूता वा वर्तमानो वा भविष्यन् कालो वा उच्यते वा नीयते वापरं किमपि सृष्टवस्तु 39 वैतेषां केनापि न शक्यमित्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते |

9 अहं काञ्चिद् कल्पितां कथां न कथयामि, प्रीष्टस्य साक्षात् सत्यमेव ब्रवीमि पवित्रस्यात्मनः साक्षान् मदीयं मन अतत् साक्ष्यं ददाति | 2 ममान्तरतिशयदुःखं निरन्तरं भेदश्च 3 तस्माद् अहं स्वजातीयब्रातृणां निमित्तात् स्वयं प्रीष्टाख्यापाकान्तो भवितुम् अश्नुम | 4 यतस्त एसायेलस्य वंशा अपि य दत्तकपुत्रत्वं तेजो नियमो व्यवस्थादानं मन्दिरे भजनं प्रतिज्ञाः पितृपुरुषगणान्नेतेषु सर्व्वाण्यु तेषाम् अधिकारोऽस्ति | 5 तत् केवलं नडि किन्तु सर्व्वाध्यायः सर्व्वाद सख्येदानन्द एश्वरो यः प्रीष्टः सोऽपि शारीरिकसम्बन्धेन तेषां वंशसम्भवः | (aiōn g165) 6 एश्वरस्य वाक्यं विदुलं जातम् एति नडि यत्कारणद् एसायेलो वंशे ये जातास्ते सर्व्व वस्तुत एसायेलीया न भवन्ति | 7 अपरम् एब्राहीमो वंशे जाता अपि सर्व्व तस्यैव सन्ताना न भवन्ति किन्तु एरुडाको नाम्ना तव वंशो विभ्यता भविष्यति | 8 अर्थात् शारीरिकसंसर्गात् जाताः सन्ताना

यावन्तस्तावन्त अवेश्वरस्य सन्ताना न भवन्ति किन्तु प्रतिश्रवाणाद् ये जायन्ते तवेश्वरवंशो गण्यते | 9 यतस्तप्रतिश्रुते वाक्यमेतत्, अतादृशे समये ऽहं पुनरागमिष्यामि तत्पूर्व्वं सारायाः पुत्र अको जनिष्यते | 10 अपरमपि वदामि स्वमनोऽभिलाषत एश्वरोऽयं यन्निर्गुपितं तत् कुर्मतो नडि किन्त्वाह्वयितुं ज्ञातमेतद् यथा सिद्ध्यति 11 तदर्थं रिब्कानामिकया योषिता जनेकस्माद् अर्थाद् अस्माकम् एरुडाः पूर्व्वपुरुषाद् गर्भे धृते तस्याः सन्तानयोः प्रसवात् पूर्व्वं किञ्च तयोः शुभाशुभकर्माणः करणात् पूर्व्वं 12 तां प्रतीदं वाक्यम् उक्तं, ज्येष्ठः कनिष्ठं सेविष्यते, 13 यथा लिभितम् आस्ते, तथायोषावि न प्रीत्वा याडूभिः प्रीतवान् अहं | 14 तर्हि वयं किं भ्रूमः? एश्वरः किम् अन्यायकारी? तथा न भवतु | 15 यतः स स्वयं मूसां अवदत्; अहं यस्मिन् अनुग्रहं यिकीर्षामि तमेवानुगृह्णामि, यञ्च दयितुम् एच्छामि तमेव दये | 16 अतवेच्छता यतमानेन वा मानवेन तन्न साध्यते दयाकारिणेश्वरेणैव साध्यते | 17 किरीणो शास्त्रे लिभति, अहं त्वद्द्वारा मत्पराकर्मं दर्शयितुं सर्व्वपृथिव्यां निजनाम प्रकाशयितुञ्च त्वां स्थापितवान् | 18 अतः स यम् अनुगृहीतुम् एच्छति तमेवानुगृह्णति, यञ्च निगृहीतुम् एच्छति तं निगृह्णति | 19 यदि वदसि तर्हि स दोषं कुतो गृह्णति? तदीयेच्छयाः प्रतिबन्धकत्वं कर्त्तुं कस्य सामर्थ्यं विधते? 20 हे एश्वरस्य प्रतिपक्ष मर्त्यं त्वं कः? अतादृशं मां कुतः सृष्टवान्? एति कथां सृष्टवस्तु अष्ट्रे किं कथयिष्यति? 21 अकस्मान् मृत्पिण्डाद् उत्कृष्टापकृष्टौ द्विविधौ क्लेशौ कर्त्तुं किं कुलालयस्य सामर्थ्यं नास्ति? 22 एश्वरः कोपं प्रकाशयितुं निजशक्तिं ज्ञापयितुञ्च एच्छन् यदि विनाशस्य योग्यानि क्रोधभाजनानि प्रति बहुकालं दीर्घसिद्धिषुताम् आश्रयति; 23 अपरञ्च विभवप्राप्त्यर्थं पूर्व्वं नियुक्तान्यनुग्रहप्राणो प्रति निजविभवस्य बाहुल्यं प्रकाशयितुं केवलयिद्धिनां नडि भिन्नदेशिनामपि मध्याद् 24 अस्मान्निव ताच्याह्वयति तत्र तव किं? 25 ङोशेयञ्चै यथा लिभितम् आस्ते, यो लोको मम नासीत् तं वदिष्यामि मदीयकं | या ज्ञाति मेऽप्रिया यासीत् तां वदिष्याम्यहं प्रियां | 26 यूयं मदीयलोका न यत्रेति वाक्यमौच्यत | अमरेशस्य सन्ताना एति भ्यास्यन्ति तत्र ते | 27 एसायेलीयलोकेषु यिशाथियोऽपि वायमेतां प्राचारयत्, एसायेलीयवंशानां या संभ्या सा तु निश्चितं | समुद्रसिंघतासंभ्यासमाना यदि जायते | तथापि केवलं लोकेरवैस्त्राणं व्रजिष्यते | 28 यतो न्यायेन स्वं कर्म परेशः साधयिष्यति | देशे सअवे संक्षेपान्निजं कर्म करिष्यति | 29 यिशाथियोऽपरमपि कथयामास, सैन्याध्यक्षपरेशेन येत् किञ्चिन्नोऽदृशयत् | तदा वयं सिदोमेवाभविष्याम विनिश्चितं | यद्वा वयम् अमोराया अगमिष्याम तुल्यतां | 30 तर्हि वयं किं वक्ष्यामः? एतरेदेशीया लोका अपि पुण्यार्थम् अयतमाना विश्वासेन पुण्यम् अलभन्त; 31 किन्विस्त्रायेललोका व्यवस्थापालनेन पुण्यार्थं यतमानास्तन् नालभन्त | 32 तस्य किं कारणं? ते विश्वासेन नडि किन्तु व्यवस्थायाः क्रियया येष्टित्वा तस्मिन् स्मलनजनके पाषाणो पादस्मलनं प्राप्ताः | 33 लिभितं यादृशम् आस्ते, पश्य पादस्मलनार्थं हि सीयोनो प्रस्तरन्तथा | बाधाकारञ्च पाषाणं परिस्थापितवानहम् | विश्वसिष्यति यस्त्र स ज्ञानो न त्रिष्यते |

10 हे ब्रातर एसायेलीयलोका यत् परित्राणं प्राप्नुवन्ति तदहं मनसाभिलषन् एश्वरस्य समीपे प्रार्थये | 2 यत् एश्वरे तेषां येष्टा विधत एत्यत्राहं साक्ष्यस्मि; किन्तु तेषां सा येष्टा सज्ञाना नडि, 3 यतस्त एश्वरदत्तं पुण्यम् अविज्ञाय स्वकृतपुण्यं स्थापयितुम्

येष्टमाना एश्वरस्तस्य पुण्यस्य निघन्तव न स्वीकुर्वन्ति। 4 श्रीष्ट
 अेकैकविश्वसिञ्जनाय पुण्यं दातुं व्यवस्थायाः इलस्वत्रुषो भवति। 5
 व्यवस्थापालनेन यत् पुण्यं तत् मूसा वार्ण्यामास, यथा, यो जनस्तां
 पालयिष्यति स तद्द्वारा जुविष्यति। 6 किन्तु प्रत्ययेन यत् पुण्यं तद्
 अेतादृशं वाक्यं वदति, कः स्वर्गम् आरुह्य श्रीष्टम् अवरोहयिष्यति?
 7 को वा प्रेतलोकम् अवरोह्य श्रीष्टं मृतगणामध्याद् आनेष्यतीति वाक्
 मनसि त्वया न गदितव्या। (Abyssos g12) 8 तर्हि किं ब्रवीति? तद्
 वाक्यं तव समीपस्थम् अर्थात् तव वदने मनसि यास्ते, तस्य वाक्यम्
 अस्माभिः प्रयार्थ्यमाणं विश्वासस्य वाक्यमेव। 9 वस्तुतः प्रभुं यीशुं यदि
 वदनेन स्वीकरोषि, तथेश्वरस्तं श्मशानाद् उदस्थापयद् एति यधन्तःकरणेन
 विश्वसिषि तर्हि परित्राणं लप्स्यसे। 10 यस्मात् पुण्यप्राप्त्यर्थम्
 अन्तःकरणेन विश्वसितव्यं परित्राणार्थञ्च वदनेन स्वीकर्तव्यं। 11 शास्त्रं
 यादृशं लिखति विश्वसिष्यति यस्तत्र स जनो न त्रिषिष्यते। 12 एत्यत्र
 यिद्धृदिनि तदन्यलोकं य कोपि विशेषो नास्ति यस्माद् यः सर्वेषाम्
 अद्वितीयः प्रभुः स निजयायकान् सर्वान् प्रति वदान्यो भवति। 13 यतः,
 यः कश्चित् परमेशस्य नाम्ना हि प्रार्थयिष्यते। स अेव मनुजो नूनं परित्रातो
 भविष्यति। 14 यं ये जना न प्रत्यायन्ते ते तमुद्दिश्य कथं प्रार्थयिष्यन्ते?
 ये वा यस्याप्यानां कदापि न श्रुतवन्तस्ते तं कथं प्रत्येष्यन्ति? अपरं यदि
 प्रयारयितारो न तिष्ठन्ति तदा कथं ते श्रोष्यन्ति? 15 यदि वा प्रेरिता
 न भवन्ति तदा कथं प्रयारयिष्यन्ति? यादृशं लिखितम् आस्ते, यथा,
 माङ्गलिकं सुसंवाढं एदन्त्यानीय ये नराः। प्रयारयन्ति शान्तेश्च सुसंवाढं
 जनास्तु ये। तेषां यराणपदानि कीदृक् शोभान्वितानि हि। 16 किन्तु
 ते सर्वे तं सुसंवाढं न गृहीतवन्तः। यिशायियो यथा लिखितवान्।
 अस्मत्प्रयारिते वाक्ये विश्वासमकरोद्धि कः। 17 अतअेव श्रवाणाद्
 विश्वास अेश्वरवाक्यप्रयारात् श्रवाणञ्च भवति। 18 तर्हि अं ब्रवीमि तेः किं
 नाश्रावि? अवश्यम् अश्रावि, यस्मात् तेषां शब्दो मर्दी व्यानोद् वाक्यञ्च
 निषिद्धं जगत्। 19 अपरमपि वदामि, एसायेलीयलोकः किम् अेतां
 कथां न बुध्यन्ते? प्रथमतो मूसा एढं वाक्यं प्रोवाय, अहमुतापयिष्ये तान्
 अगण्यमानवैरपि। क्लेश्यामि जातिम् अेताञ्च प्रोन्तत्भिन्जातिभिः।
 20 अपरञ्च यिशायियोऽतिशयाक्षोभेण कथयामास, यथा, अधि मां यैस्तु
 नायेष्टि सम्प्रातस्ते जैनेरं। अधि मां ये न सम्पृष्टं विज्ञातस्ते जैनेरं।
 21 किन्त्विस्रायेलीयलोकान् अधि कथयाञ्चकार, यैराज्ञावङ्गिभि लौकै विरुद्धं
 वाक्यमुच्यते। तान् प्रत्येव हिंनं कृत्स्नं उस्ती विस्तारयाम्यं।

11 एश्वरेण स्वीडीयलोकः अपसारिता अं किम् एदृशं वाक्यं
 ब्रवीमि? तन्न भवतु यतोऽहमपि भिन्नामीनगोत्रीय एब्राहीमवंशीय
 एसायेलीयलोकोऽस्मि। 2 एश्वरेण पूर्व्यं ये प्रदृष्टास्ते स्वीडीयलोकः
 अपसारिता एति नहि। अपरम् अेलियोपाप्याने शास्त्रे यखिलिषितम्
 आस्ते तद् यूयं किं न जानीथ? 3 उढे परमेश्वर लोकास्त्वदीयाः सर्वा
 यज्ञवेदीरभञ्जन् तथा तव भविष्यद्वादिनः सर्वान् अघ्नन् केवल अेकोऽहम्
 अवशिष्ट आसे ते ममापि प्राणान् नाशयितुं येष्टन्ते, अेतां कथाम्
 एसायेलीयलोकानां विरुद्धम् अेलिय एश्वराय निवेदयामास। 4 ततस्तं
 प्रतीश्वरस्योत्तरं किं जातं? बालान्भो देवस्य साक्षात् यै जर्नूनि न
 पातितानि तादृशाः सप्त सडसाणि लोकः अवशेषिता मया। 5 तदद्
 अेतस्मिन् वर्त्मानकालेऽपि अनुग्रहेणाभिरुचितास्तेषाम् अवशिष्टाः
 कतिपया लोकाः सन्ति। 6 अतअेव तद् यधनुग्रहेण भवति तर्हि क्रियया न

भवति नो येद् अनुग्रहोऽननुग्रह अेव, यदि वा क्रियया भवति तर्हानुग्रहेण
 न भवति नो येत् क्रिया क्रियैव न भवति। 7 तर्हि किं? एसायेलीयलोकः
 यद् अमृगयन्त तन्न प्रापुः। किन्त्वभिरुचितलोकस्तत् प्रापुस्तदन्ये सर्व्यं
 अन्धीभूताः। 8 यथा लिखितम् आस्ते, धोरनिद्रालुताभावं दृष्टिहीने य
 लोयने। कर्णौ श्रुतिविहीनो य प्रदढे तोभ्य एश्वरः। 9 अेतस्मिन् दायुदपि
 लिखितवान् यथा, अतो भुकृत्यासनं तेषाम् उन्माथवद् भविष्यति। वा
 वंशयन्त्रवद् बाधा एडवद् वा भविष्यति। 10 भविष्यन्ति तथान्धास्ते
 नेत्रैः पश्यन्ति नो यथा। वेपथुः कटिदेशस्य तेषां नित्यं भविष्यति।
 11 पतनार्थं ते स्मलितवन्त एति वायं किमढं वदामि? तन्न भवतु किन्तु
 तान् उधोगिनः कर्णुं तेषां पतनाद् एतरदेशीयलोकैः परित्राणं प्रापन्। 12
 तेषां पतनं यदि जगतो लोकानां लाभजनकम् अभवत् तेषां हासोऽपि
 यदि भिन्नेशिनां लाभजनकोऽभवत् तर्हि तेषां वृद्धिः कति लाभजनिका
 भविष्यति? 13 अतो ढे अन्त्येदिशिन् येषाम् सम्भोध्य कथयामि निजानां
 ज्ञातिभन्धूनां मनःसुयोगं जनयन् तेषां मध्ये कियतां लोकानां यथा परित्राणं
 साधयामि। 14 तन्निमित्तम् अन्त्येदिशिनां निकटे प्रेरितः सन् अढं स्वपदस्य
 मडिमानं प्रकाशयामि। 15 तेषां निग्रहेण यदीश्वरेण सड जगतो जनानां
 मेलनं जातं तर्हि तेषाम् अनुगृहीतवत् मृतदेढे यथा जुवनलाभस्तद्वत् किं न
 भविष्यति? 16 अपरं प्रथमजातं इलं यदि पवित्रं भवति तर्हि सर्वमेव इलं
 पवित्रं भविष्यति; तथा मूलं यदि पवित्रं भवति तर्हि शाभा अपि तथैव
 भविष्यन्ति। 17 कियतीनां शाभानां छेढे कृते त्वं वन्धितवृक्षस्य शाभा
 भूत्वा यदि तस्याभानां स्थाने रोपिता सति जितवृक्षीयमूलस्य रसं लुंसे,
 18 तर्हि तासां भिन्शाभानां विरुद्धं मां गर्व्याः; यदि गर्व्यसि तर्हि त्वं मूलं
 यन्न धारयसि किन्तु मूलं त्वां धारयतीति संस्मर। 19 अपरञ्च यदि वदसि
 मां रोपयितुं ताः शाभा विभन्ना अभवन्; 20 भद्रम्, अप्रत्ययकारणात् ते
 विभन्ना जातास्तथा विश्वासकारणात् त्वं रोपितो जातस्तस्माद् अडङ्कारम्
 अकृत्वा ससाध्वसो भव। 21 यत एश्वरो यदि स्वाभाविकीः शाभा न
 रक्षति तर्हि सावधानो भव येत् त्वामपि न स्थापयति। 22 एत्यनेश्वरस्य
 यादृशी कृपा तादृशं भयानकत्वमपि त्वया दृश्यतां; ये पतितास्तान् प्रति
 तस्य भयानकत्वं दृश्यतां, त्वञ्च यदि तत्कृपाश्रितस्तिष्ठसि तर्हि त्वां प्रति
 कृपा द्रक्ष्यते; नो येत् त्वमपि तद्वत् छिन्नो भविष्यसि। 23 अपरञ्च ते
 यधप्रत्यये न तिष्ठन्ति तर्हि पुनरपि रोपयिष्यन्ते यस्मात् तान् पुनरपि
 रोपयितुम् एश्वरस्य शक्तिरास्ते। 24 वन्धितवृक्षस्य शाभा सन् त्वं
 यदि ततश्छिन्नो रीतिव्यत्ययेनोत्तमजितवृक्षे रोपितोऽभवस्तर्हि तस्य
 वृक्षस्य स्वीया याः शाभास्ताः किं पुनः स्ववृक्षे संलगितुं न शक्नुवन्ति?
 25 ढे भ्रातरौ युष्माकम् आत्माभिमानो यन्न जायते तदर्थं भमेदृशी वाग्छा
 भवति यूयं अेतन्निगूढतत्त्वम् अजानन्तो यन्न तिष्ठथ; वस्तुतो यावत्कालं
 सम्पूर्णरूपेण भिन्नेदिशिनां संग्रहो न भविष्यति तावत्कालम् अंशत्वेन
 एसायेलीयलोकानाम् अन्धता स्थास्यति; 26 पश्चात् ते सर्व्यं परित्रास्यन्ते;
 अेतादृशं लिखितमथास्ते, आगमिष्यति सीयानाद् अेकी यस्त्राणदायकः।
 अधर्म्मं याकुब्जो वंशात् स तु दूरैकश्चित्। 27 तथा दूरैकश्चित् तेषां
 पापान्यढं यदा। तदा तैरेव सार्द्धं मे नियमोऽयं भविष्यति। 28 सुसंवादात्
 ते युष्माकं विपक्षा अभवन् किन्त्वभिरुचितत्वात् ते पितृलोकानां कृते
 प्रियपात्राणि भवन्ति। 29 यत एश्वरस्य दानाद् आह्वानाञ्च पश्चात्पापो न
 भवति। 30 अतअेव पूर्व्यम् एश्वरेऽविश्वसिनः सन्तोऽपि यूयं यद्वत्
 सम्भ्रति तेषाम् अविश्वासकारणाद् एश्वरस्य कृपापात्राणि जातास्तद्वद् 31
 एदानां तेषु विश्वसिनः सन्ति किन्तु युष्माभि लब्धकृपाकारणात् तैरपि कृपा

लास्यते | 32 ईश्वरः सर्वान् प्रति कृपां प्रकाशयितुं सर्वान् अविश्वसित्वेन गणयति | (eleēsē g1653) 33 अहो ईश्वरस्य ज्ञानबुद्धिः प्रथमो धनयोः कीदृक् प्रायुर्थ्यं | तस्य राजशासनस्य तत्त्वं कीदृग् अप्राप्यं | तस्य मार्गाश्च कीदृग् अनुपलक्ष्याः | 34 परमेश्वरस्य सङ्कल्पं को ज्ञातवान्? तस्य मन्त्री वा कीडभवत्? 35 को वा तस्योपकारी भूत्वा तत्कृते तेन प्रत्युपकर्तव्यः? 36 यतो वस्तुमात्रमेव तस्मात् तेन तस्मै याभवत् तदीयो भूत्वा सर्वदा प्रकाशितो भवतु | इति | (aiōn g165)

12 हे भ्रातर ईश्वरस्य कृपायां युष्मान् विनये यूयं स्वं स्वं शरीरं सञ्चयं पवित्रं ग्राह्यं बलिम् ईश्वरमुद्दिश्य समुत्सृजत, अेषा सेवा युष्माकं योग्या | 2 अपरं यूयं सांसारिका एव मायरत, किन्तु स्वं स्वं स्वभावं परावर्त्य नूतनाचारिणो भवत, तत ईश्वरस्य निदेशः कीदृग् उत्तमो ग्राहणीयः सम्भूरांश्चेति युष्माभिरनुभाविष्यते | (aiōn g165) 3 कश्चिदपि जनो योग्यत्वाद्दधिकं स्वं न मन्यतां किन्तु ईश्वरो यस्मै प्रत्ययस्य यत्परिभाषाम् अददात् स तदनुसारतो योग्यज्ञं स्वं मनुताम्, ईश्वराद् अनुग्राहं प्रापतः सन् युष्माकम् अकैकं जनम् एत्याज्ञापयामि | 4 यतो यद्दस्माकम् अकस्मिन् शरीरे बहून् यज्ञानि सन्ति किन्तु सर्वेषामङ्गानां कार्यं समानं नहि; 5 तद्दस्माकं बहुत्वेऽपि सर्वे वयं श्रीजे अकशरीराः परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गत्वेन भवामः | 6 अस्माद् ईश्वरानुग्राहेण विशेषं विशेषं दानम् अस्मासु प्राप्तेषु तस्यु कोपि यदि भविष्यद्वाक्यं वदति तर्हि प्रत्ययस्य परिभाषानुसारतः स तद् वदतु; 7 यद्वा यदि कश्चित् सेवकरी भवति तर्हि स तस्सेवनं करोतु; अथवा यदि कश्चिद् अध्यापयिता भवति तर्हि सोऽध्यापयतु; 8 तथा य उपदेष्टा भवति स उपदिशतु यश्च दाता स सरलतया ददातु यस्त्वधिपतिः स यत्नेनाधिपतित्वं करोतु यश्च द्यालुः स हृष्टमनसा दयताम् | 9 अपरञ्च युष्माकं प्रेम कापट्यवर्जितं भवतु यद् अत्र तद् ऋतीयध्वं यश्च अत्र तस्मिन् अनुरज्यध्वम् | 10 अपरं भ्रातृत्वप्रेम्ना परस्परं प्रीयध्वं समाहराद् अकोऽपरञ्चं श्रेष्ठं ज्ञानीध्वम् | 11 तथा कार्यं निराकरया मनसि य सोधोगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम् | 12 अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःखसमये य धैर्ययुक्ता भवत; प्रार्थनायां सततं प्रवर्तध्वं | 13 पवित्राणां दीनतां दृशीकुर्वध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम् | 14 ये जना युष्मान् ताडयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा दृष्ट्वा माशिषम् | 15 ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदत | 16 अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सहोपि मार्दवम् आचरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं | 17 परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुत | सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्म्मोत्तमं तदेव कुरुत | 18 यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्व्विरोधेन कालं यापयत | 19 हे प्रियभन्धवः, कस्मैश्चिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्तु ईश्वरीयकोषाया स्थानं दत्त यतो विधिपरिभाषास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं इत्यस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याम्यहं | 20 धितकारिणां रिपुं यद्दि क्षुधास्तरे तर्हि तं त्वं प्रभोजय | तथा यदि तृषार्तः स्यात् तर्हि तं परिपायय | तेन त्वं मस्तकं तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि | 21 कुडियया पराजिता न सन्त उत्तमक्रियया कुडियां पराजयत |

13 युष्माकम् अकैकजनः शासनपदस्य निधनो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्व्याणीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति | 2 इति हेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं

तद् ईश्वरीयनिर्णयणस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आचरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव धत्तवन्ते | 3 शास्ता सदाचारिणां भयप्रदो नहि दुराचारिणामेव भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् इच्छसि? तर्हि सत्कर्मचारि, तस्माद् यशो लास्यसे, 4 यतस्तव सदाचरणाया स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति | किन्तु यदि कुकर्माचरसि तर्हि त्वं शङ्कस्व यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति; कुकर्माचरिणं समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव | 5 अतएव केवलदण्डभयानाहि किन्तु सदसद्गोधाद्यपि तस्य वश्येन भवितव्यं | 6 अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमभ्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्म्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति | 7 अस्मात् करग्राहणं करं दत्त, तथा शुल्कग्राहणं शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् भिभीत, यश्च समाहरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; इत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त | 8 युष्माकं परस्परं प्रेम विना अन्यत् किमपि ऐयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति | 9 वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरदत्त्यां मा कार्षीः, यैर्यं मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, लोभं मा कार्षीः, अेताः सर्व्या अज्ञा अेताभ्यो भिन्ना या काश्चिद् अज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्व्वित्यनेन वयनेन वेदिता | 10 यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्व्या व्यवस्था पाल्यते | 11 प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एधानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविच्यस्माभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जागर्तव्यं | 12 बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यस्माभिः वासरीया सञ्ज्जा परिधातव्या | 13 अतो हेतो वयं दिवा विहितं सदाचरणम् आचरिष्यामः | 14 ययं प्रभुयीशुश्रीष्टज्ञं परिच्छेदं परिध्वं सुभाभिलाषपूरणाय शारीरिकाचरणं मायरत |

14 यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्देशविचारार्थं नहि | 2 यतो निषिद्धं किमपि भाधद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय अेतादृशो विधेते किन्त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः केवलं शाकं भुङ्कते | 3 तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं भुङ्कते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं दीक्षिणं न कुर्थात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात् | 4 हे परदासस्य दूषयितस्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदस्थुतेन वा भवितव्यं स य पदस्थ एव भविष्यति यत ईश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं शक्नोति | 5 अपरञ्च कश्चिज्जनो दिनाद् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित् सर्व्याणि दिनानि समानानि मन्यते, अकैको जनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोतु | 6 यो जनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च जनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन् मन्यते; अपरञ्च यः सर्व्याणि भक्ष्यद्रव्याणि भुङ्कते स प्रभुभक्त्या तानि भुङ्कते यतः स ईश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न भुङ्कते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न भुञ्जान ईश्वरं धन्यं भूते | 7 अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं म्रियते वा तन्; 8 किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतएव ज्वने मरणे वा वयं प्रभोरेवास्महे | 9 यतो ज्वन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुव्यप्राप्त्यर्थं श्रीष्टो मृतं उत्थितः पुनर्ज्वितश्च | 10 किन्तु त्वं

निजं ब्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं ब्रातरं कुतस्तनुच्छं जानासि? श्रीष्टस्य विचारसिद्धासनस्य सम्भुभे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं; 11 यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्। सर्वो जनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति। जिह्विकेका तथेशस्य निम्नत्वं स्वीकरिष्यति। 12 अतः अत्रेव एश्वरसमीपेऽस्माकम् अङ्कैकजनेन निजा कथा कथयितव्या। 13 एतं सति वयम् अधारल्य परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातृर्विधो व्याधातो वा यन् जायेत तादृशीभीडां कुर्महे। 14 किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुचि भवतीत्यदं जाने तथा प्रभुना यीशुश्रीष्टेनापि निश्चितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते। 15 अतः अत्रेव तव भक्ष्यद्रव्येण तव ब्राता शोकाचितो भवति तर्हि त्वं ब्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। श्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्यथितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय। 16 अपरं युष्माकम् उतमं कर्म निश्चितं न भवतु। 17 भक्ष्यं पेयञ्चेश्वरराज्यस्य सारो नहि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना जात आनन्दश्च। 18 अतः यो जनः श्रीष्टं सेवते, स अश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुभ्यातः। 19 अतः अत्रेव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अक्यं निष्ठा य जायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं। 20 भक्ष्यार्थम् एश्वरस्य कर्माणो हानिं मा जनयत; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो जनो यद् भुङ्क्त्वा विघ्नं लभते तदर्थं तद् भद्रं नहि। 21 तव मांसभक्ष्याणसुरापानादिभिः क्रियाभि र्थितं तव ब्रातृः पादस्थभलनं विघ्नो वा यात्रल्यं वा जायते तर्हि तद्भोजनपानयोस्तागो भद्रः। 22 यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्हेश्वरस्य गोचरे स्वान्तरे तं गोपय; यो जनः स्वमतेन स्वं द्रोषिणं न करोति स अत्रेव धन्यः। 23 किन्तु यः कश्चित् संशयं भुङ्क्तेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्क्ते, स अत्रेव वाश्यं एतद्दर्शो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययजं नहि तदेव पापमयं भवति।

15 भलवद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् एष्टायार आयरितव्यः। 2 अस्माकम् अङ्कैको जनः स्वसमीपवासिनो हितार्थं निष्ठाव्यं तस्यैवेष्टायारम् आयरतु। 3 यतः श्रीष्टोऽपि निष्ठाव्यारं नायरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकाण्यत्रैव निन्दाभि र्निन्दितोऽस्म्यहं। 4 अपरञ्च वयं यत् सङ्घिगुतासान्त्वनयोर् जन्केन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्ववयनान्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिलिपिरे। 5 सङ्घिगुतासान्त्वनयोराकरो य एश्वरः स अत्रं करोतु यत् प्रभु र्थीशुश्रीष्ट एव युष्माकम् अकजनोंऽन्यजनेन सार्द्धं मनस अक्यम् आयरतः; 6 यूयञ्च सर्वं अकयित्वा भूत्वा भुभेकेनैवास्मत्प्रभुयीशुश्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्तयत। 7 अपरम् एश्वरस्य मङ्गिनः प्रकाशार्थं श्रीष्टो यथा युष्मान् प्रत्यगुह्यत तथा युष्माकमथेको जनोऽन्यजं प्रतिगुह्यतु। 8 यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽदं सम्भुभे तिष्ठन् निन्देशनिवासिनां। स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर। 9 तस्य द्यालुत्वाय निन्देशनीया यद् एश्वरस्य गुणान् कीर्तयैयुस्तदर्थं यीशुः श्रीष्टस्त्वकृष्टेनियमस्य निधोऽभवद् एतदं वदामि। यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽदं सम्भुभे तिष्ठन् निन्देशनिवासिनां। स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर। 10 अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यजातयो यूयं समं नन्दत तज्जनैः। 11 पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्वदेशिनो यूयं धन्यं भूत परेश्वरं। हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्रशंसनं। 12 अपर यीशाथियोऽपि लिबेभ, यीशयस्य तु यत् मूलं तत् प्रकाशिष्यते तदा। सर्वजातीयनृणाञ्च शासकः समुदेष्यति।

तत्रान्यदेशिलोकेश्च प्रत्याशा प्रकरिष्यते। 13 अतः अत्रेव यूयं पवित्रस्यात्मनः प्रभावाद् यत् सम्भुभो प्रत्याशां लप्स्यध्वे तदर्थं तत्रत्याशाजनक एश्वरः प्रत्ययेन युष्मान् शान्त्यानन्दाभ्यां सम्भुभोऽनं करोतु। 14 हे ब्रातरो यूयं सद्भावयुक्ताः सर्वप्रकारेण ज्ञानेन य सम्भुभोः परस्परोपदेशे य तत्परा एतदं निश्चितं जानामि, 15 तथाप्यहं यत् प्रगल्भतरो भवन् युष्मान् प्रबोधयामि तस्यैकं कारणमिदं। 16 निन्देशनीयाः पवित्रेणात्मना पावितनैवेधयुजा भूत्वा यद् ग्राह्या भवेयुस्तन्निमित्तमहम् एश्वरस्य सुसंवादे प्रचारयितुं निन्देशनीयानां मध्ये यीशुश्रीष्टस्य सेवकत्वं दानं एश्वरात् लब्धवानस्मि। 17 एश्वरं प्रति यीशुश्रीष्टेन मम श्लाघाकारणस्य कारणम् आस्ते। 18 निन्देशनि आज्ञात्राडिणः कर्तुं श्रीष्टो वाक्येन क्रियया य, आश्चर्यलक्ष्यैश्चिञ्चिक्रियाभिः पवित्रस्यात्मनः प्रभावेन य यानि कर्माणि मया साधितवान्, 19 केवलं ताच्येव विनान्यस्य कस्यचित् कर्माणो वर्णनां कर्तुं प्रगल्भो न भवामि। तस्मात् आ यिज्ञालम एल्लुकिं यावत् सर्वत्र श्रीष्टस्य सुसंवादे प्राचारयं। 20 अन्येन निश्चितायां भित्तावदं यन् निश्चिनोमि तन्निमित्तं यत्र यत्र स्थाने श्रीष्टस्य नाम कदापि केनापि न ज्ञापितं तत्र तत्र सुसंवादे प्रचारयितुम् अदं यते। 21 यादृशं लिपितम् आस्ते, यै वार्तां तस्य न प्राप्ता दर्शनं तैस्तु लप्स्यते। यैश्च नैव श्रुतं किञ्चित् बोद्धुं शक्यन्ति ते जनाः। 22 तस्माद् युष्मात्समीपगमनाद् अदं मुहुर्मुहुर् निवारितोऽभवत्। 23 किन्त्वदानीम् अत्र प्रदेशेषु मया न गतं स्थानं किमपि नावशिष्यते युष्मात्समीपं गन्तुं बहुवत्सरागारल्य मामकीनाकाङ्क्षा य विधत एति हेतोः 24 स्थानियादेशगमनाकालेऽदं युष्मन्मध्येन गच्छन् युष्मान् आलोकिष्ये, ततः परं युष्मात्सम्भाषणेन तृप्तिं परिलभ्य तदेशगमनार्थं युष्माभि र्विसर्जयिष्ये, एदृशी मदीया प्रत्याशा विधते। 25 किन्तु साम्रतं पवित्रलोकानां सेवनाय यिज्ञालमग्नरं प्रजामि। 26 यतो यिज्ञालमग्नरपवित्रलोकानां मध्ये ये दरिद्रा अर्थविश्राणनेन तानुपकर्तुं माकिदनियादेशीया आपायादेशीयाश्च लोका अश्छन्। 27 अेषा तेषां सदृष्ट्या यतस्ते तेषाम् ऋणिनः सन्ति यतो हेतो निन्देशनीया येषां परमार्थस्यांशिनी जाता औडिकविषये तेषामुपकारस्तेः कर्तव्यः। 28 अतो मया तत् कर्म साधयित्वा तस्मिन् इवे तेभ्यः समर्पिते युष्मन्मध्येन स्थानियादेशो गमिष्यते। 29 युष्मात्समीपे ममागमनसमये श्रीष्टस्य सुसंवादेस्य पूर्वावरेण सम्भलितः सन् अहम् आगमिष्यामि एति मया ज्ञायते। 30 हे ब्रातृणां प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य नाम्ना पवित्रस्यात्मनः प्रेम्ना य विनयेऽदं 31 यिद्धुदादेशस्थानाम् अविश्वासिलोकानां करेभ्यो यददं रक्षां लभेय मदीयैतेन सेवनकर्माणा य यद् यिज्ञालमग्नरः पवित्रलोकस्तुष्येयुः, 32 तदर्थं यूयं मत्कृत एश्वराय प्रार्थयामाण यतद्वं तेनाहम् एश्वरश्छया सानन्दं युष्मात्समीपं गत्वा युष्माभिः सङ्घितः प्राणान् आप्यायितुं पारयिष्यामि। 33 शान्तिदायक एश्वरो युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्। एति।

16 किंकीयानगरीयधर्मसमाजस्य परिचारिका या द्वैनीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽदं युष्मान् निवेदयामि, 2 यूयं तां प्रभुमाश्रितं विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकार्हं कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं, यस्मात् तथा भूतानां मम योपकारः कृतः। 3 अपरञ्च श्रीष्टस्य यीशोः कर्माणि मम सहकारिणो मम प्राणरक्षार्थञ्च स्वप्राणान् पार्णीकृतवन्तौ यौ प्रिच्छिल्लाङ्किलौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 4 ताभ्याम् उपकारान्तिः केवलं मया स्वीकर्तव्येति

નહિ ભિન્નદેશીયૈઃ સર્વધર્મસમાજૈરપિ | 5 અપરઞ્ચ તયો ગૃહે સ્થિતાન્
 ધર્મસમાજલોકાન્ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | તદ્વત્ આશિયાદેશે ખ્રીષ્ટસ્ય
 પક્ષે પ્રથમજાતકુલસ્વરૂપો ય ઇપેનિતનામા મમ પ્રિયબન્ધુસ્તમપિ મમ
 નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 6 અપરં બહુશ્રમેણાસ્માન્ અસેવત યા મરિયમ્ તામપિ
 નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 7 અપરઞ્ચ પ્રેરિતેષુ ખ્યાતકીર્તીં મદગ્રે ખ્રીષ્ટાશ્રિતીં મમ
 સ્વજાતીયૌ સહબન્દિનૌ ય યાવાન્દ્રનીકયૂનિયૌ તૌ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં |
 8 તથા પ્રભૌ મત્પ્રિયતમમ્ આખિલયમપિ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 9
 અપરં ખ્રીષ્ટસેવાયાં મમ સહકારિણામ્ ઊબ્બાણાં મમ પ્રિયતમં સ્તાખુઞ્ચ
 મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 10 અપરં ખ્રીષ્ટેન પરીક્ષિતમ્ આપિલ્લિં મમ
 નમસ્કારં વદત, આરિષ્ટબૂલસ્ય પરિજનાંશ્ચ મમ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં |
 11 અપરં મમ જ્ઞાતિં હેરોદ્ધિયોનં મમ નમસ્કારં વદત, તથા નાર્કિસસ્ય
 પરિવારાણાં મધ્યે યે પ્રભુમાશ્રિતાસ્તાન્ મમ નમસ્કારં વદત | 12 અપરં
 પ્રભોઃ સેવાયાં પરિશ્રમકારિણ્યૌ તુફેનાતુફોષે મમ નમસ્કારં વદત, તથા
 પ્રભોઃ સેવાયામ્ અત્યન્તં પરિશ્રમકારિણી યા પ્રિયા પરિસ્તાં નમસ્કારં
 જ્ઞાપયધ્વં | 13 અપરં પ્રભોરભિરુચિતં રૂફં મમ ધર્મમાતા યા તસ્ય માતા
 તામપિ નમસ્કારં વદત | 14 અપરમ્ અસુંકૃતં ફિલગોનં હર્મ્મં પાત્રબં હર્મિમ્
 એતેષાં સક્ષિભ્રાતૃણાં નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 15 અપરં ફિલલગો યૂલિયા
 નીરિયસ્તસ્ય ભગિન્યલુમ્પ્યા ચૈતાન્ એતૈઃ સાદ્ધ્વં યાવન્તઃ પવિત્રલોકા આસતે
 તાનપિ નમસ્કારં જ્ઞાપયધ્વં | 16 યૂયં પરસ્પરં પવિત્રગુબ્બનેન નમસ્કુરુધ્વં |
 ખ્રીષ્ટસ્ય ધર્મસમાજગણો યુષ્માન્ નમસ્કુરુતે | 17 હે ભ્રાતરો યુષ્માન્
 વિનયેડહં યુષ્માભિ યાં શિક્ષા લબ્ધ્યા તામ્ અતિક્રમ્ય યે વિચ્છેદાન્ વિદ્ધાંશ્ચ
 કુર્વન્તિ તાન્ નિશ્ચિનુત તેષાં સક્ષં વર્જયત ય | 18 યતસ્તાદૃશા લોકા
 અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય દાસા ઇતિ નહિ કિન્તુ સ્વોદરસ્યૈવ દાસાઃ; અપરં
 પ્રણયવચનૈર્મધુરવાક્યૈશ્ચ સરલલોકાનાં મનાંસિ મોહયન્તિ | 19 યુષ્માકમ્
 આજ્ઞાગ્રાહિત્વં સર્વત્ર સર્વ્યં જ્ઞાતં તતોડહં યુષ્માસુ સાનન્દોડભવં તથાપિ
 યૂયં યત્ સત્જ્ઞાનેન જ્ઞાનિનઃ કુજ્ઞાને યાતત્પરા ભવેતેતિ મમાભિલાષઃ | 20
 અધિકન્તુ શાન્તિદાયક ઇશ્વરઃ શૈતાનમ્ અવિલમ્બં યુષ્માકં પદાનામ્ અધો
 મર્દ્ધિષ્યતિ | અસ્માકં પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટો યુષ્માસુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ | ઇતિ | 21
 મમ સહકારી તીમથિયો મમ જ્ઞાતયો લૂકિયો યાસોન્ સોસિપાત્રશ્રમે યુષ્માન્
 નમસ્કુર્વન્તે | 22 અપરમ્ એતત્પત્રલેખકસ્તર્તિયનામાહમપિ પ્રભો નામિના
 યુષ્માન્ નમસ્કરોમિ | 23 તથા કૃત્સ્નધર્મસમાજસ્ય મમ યાતિથ્યકારી
 ગાયો યુષ્માન્ નમસ્કરોતિ | અપરમ્ એતન્નગરસ્ય ધનરક્ષક ઇરાસ્તઃ
 ક્કાર્તનામકશ્ચૈકો ભ્રાતા તાવપિ યુષ્માન્ નમસ્કુરુતઃ | 24 અસ્માકં પ્રભુ
 યીશુખ્રીષ્ટા યુષ્માસુ સર્વ્યેષુ પ્રસાદં ક્રિયાત્ | ઇતિ | 25 પૂર્વકાલિકયુગેષુ
 પ્રચ્છન્ના યા મન્ત્રણાધુના પ્રકાશિતા ભૂત્વા ભવિષ્યદ્વાદિલિખિતગ્રન્થગણસ્ય
 પ્રમાણાદ્ વિશ્વાસેન ગ્રહણાર્થં સદાતનસ્યેશ્વરસ્યાજ્ઞયા સર્વદેશીયલોકાન્
 જ્ઞાપ્યતે, (aiōnios g166) 26 તસ્યા મન્ત્રણાયા જ્ઞાનં લબ્ધ્વા મયા યઃ
 સુસંવાદો યીશુખ્રીષ્ટમધિ પ્રચાર્યતે, તદનુસારાદ્ યુષ્માન્ ધર્મં સુસ્થિરાન્
 કર્તું સમર્થો યોડદ્વિતીયઃ (aiōnios g166) 27 સર્વ્યજ્ઞ ઇશ્વરસ્તસ્ય ધન્યવાદો
 યીશુખ્રીષ્ટેન સન્તતં ભૂયાત્ | ઇતિ | (aiōn g165)

१ करिन्धिनः

1 यावन्तः पवित्रा लोकाः स्वेषाम् अस्माकञ्च वसतिस्थानेष्वस्माकं प्रभो यीशोः प्रीष्टस्य नाम्ना प्रार्थयन्ते तेः सः। 2 तं प्रतीश्वरस्येच्छयाऽतौ यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः सोस्थिनिनामा ब्राता यः पत्रं लिखति। 3 अस्माकं पित्रेश्वरेण प्रभुना यीशुप्रीष्टेन यः प्रसादः शान्तिश्च युष्मभ्यं दीयतां। 4 एश्वरो यीशुप्रीष्टेन युष्मान् प्रति प्रसादं प्रकाशितवान्, तस्मादहं युष्मन्निमित्तं सर्वथा मदीयेश्वरं धन्यं वदामि। 5 प्रीष्टसम्बन्धीयं साक्ष्यं युष्माकं मध्ये येन प्रकरेण सप्रमाणम् अबलत् 6 तेन यूयं प्रीष्टात् सर्वविधवक्तृताज्ञानादीनि सर्वधनानि लब्धवन्तः। 7 ततोऽस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य पुनरागमनं प्रतीक्षमाणानां युष्माकं कस्यापि वरस्याभावो न भवति। 8 अपरम् अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य दिवसे यूयं यन्निर्दोषा भवेत तदर्थं सञ्चये वाच्यन्तं युष्मान् सुस्थिरान् करिष्यति। 9 यः एश्वरः स्वपुत्रस्यास्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्यांशिनः कर्तुं युष्मान् आहूतवान् स विश्वसनीयः। 10 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभुयीशुप्रीष्टस्य नाम्ना युष्मान् विनयेऽहं सर्वं युष्माभिरैकत्रुपाणिं वाक्यानि कथयन्तां युष्मन्मध्ये भिन्नसङ्घाता न भवन्तु मनोविचारयोरैक्येन युष्माकं सिद्धत्वं भवतु। 11 हे मम भ्रातरौ युष्मन्मध्ये विवादा जाता एतत् वार्तामहं क्लोथ्याः परिश्रमेण ज्ञापितः। 12 ममाभिप्रेतमिदं युष्माकं कश्चित् कश्चिद् वदति पौलस्य शिष्योऽहम् आपल्लोः शिष्योऽहं कैः शिष्योऽहं प्रीष्टस्य शिष्योऽहमिति यः। 13 प्रीष्टस्य किं विभेदः कृतः? पौलः किं युष्मत्कृतं कुशोऽहं? पौलस्य नाम्ना वा यूयं किं मञ्जिज्ञताः? 14 किष्पगाल्यो विना युष्माकं मध्येऽन्यः कोऽपि मया न मञ्जिज्ञत एतत् हेतोरहम् एश्वरं धन्यं वदामि। 15 अन्तेन मम नाम्ना मानवा मया मञ्जिज्ञता एतत् वक्तुं केनापि न शक्यते। 16 अपरं स्तिज्ञानस्य परिश्रमा मया मञ्जिज्ञतास्तदन्यः कश्चिद् यन्मया मञ्जिज्ञतस्तदहं न वेदि। 17 प्रीष्टेनाहं मञ्जिज्ञतार्थं न प्रेरितः किन्तु सुसंवाद्यस्य प्रयारार्थमेव; सोऽपि वाक्पटुतया मया न प्रचारितव्यः, यतस्तथा प्रचारिते प्रीष्टस्य कुशे मृत्युः इलडीनो भविष्यति। 18 यतो हेतो यं विनश्यन्ति ते तां कुशस्य वार्तां प्रलापमिव मन्यन्ते किञ्च परित्राणं लभमानेष्वस्मासु सा एश्वरीयशक्तिरुपस्था। 19 तस्मादित्यं लिखितमास्ते, ज्ञानवतान्तु यत् ज्ञानं तन्मया नाशयिष्यते। विदोपयिष्यते तद्द्द् बुद्धिर्बद्धिमतां मया। 20 ज्ञानी कुत्र? शास्त्री वा कुत्र? एहलोकस्य विचारतत्परो वा कुत्र? एहलोकस्य ज्ञानं किमीश्वरेण मोडीकृतं नहि? (aiōn g165) 21 एश्वरस्य ज्ञानाद् एहलोकस्य मानवाः स्वज्ञानेश्वरस्य तत्त्वबोधं न प्राप्तवन्तस्तस्माद् एश्वरः प्रचारयति। प्रलापेन विश्वासिनः परित्रातुं रोचितवान्। 22 यिदूदीयलोका लक्षाणां हिट्क्षन्ति भिन्नदेशीयलोकास्तु विधां भूयन्ते, 23 वयञ्च कुशोऽहं प्रीष्टं प्रचारयामः। तस्य प्रचारो यिदूदीयैर्विधेन एव भिन्नदेशीयैश्च प्रलाप एव मन्यते, 24 किन्तु यिदूदीयानां भिन्नदेशीयानाञ्च मध्ये ये आहूतास्तेषु सः प्रीष्ट एश्वरीयशक्तिरिवेश्वरीयज्ञानमिव यः प्रकाशते। 25 यत एश्वरं यः प्रलाप आरोप्यते स मानवातिरिक्तं ज्ञानमेव यच्च दौर्बल्यम् एश्वर आरोप्यते तत् मानवातिरिक्तं बलमेव। 26 हे भ्रातरः, आहूतयुष्मद्गणो यष्माभिरालोक्यतां तन्मध्ये सांसारिकज्ञानेन ज्ञानवन्तः पराक्रमिणो वा कुलीना वा बलवो न विद्यन्ते। 27 यत एश्वरो ज्ञानवत्स्वपयितुं मूर्खलोकां रोचितवान् अलानि यः त्रपयितुम् एश्वरो

दुर्बलान् रोचितवान्। 28 तथा वर्तमानलोकां संस्थितिब्रह्मणं कर्तुम् एश्वरो जगतोऽपकृष्टान् डेयान् अवर्तमानांश्चाभिरोचितवान्। 29 तत एश्वरस्य साक्षात् केनाप्यात्मश्लाघा न कर्तव्या। 30 यूयञ्च तस्मात् प्रीष्टे यीशो संस्थितिं प्राप्तवन्तः स एश्वराद् युष्माकं ज्ञानं पुण्यं पवित्रत्वं मुक्तिश्च जाता। 31 अतश्च यद्द्द् लिखितमास्ते तद्द्द्, यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स हि।

2 हे भ्रातरौ युष्मत्समीपे ममागमनकालेऽहं वक्तृताया विधाया वा नैपुण्येश्वरस्य साक्ष्यं प्रचारितवान् तन्नाहि; 2 यतो यीशुप्रीष्टं तस्य कुशोऽहं तत्त्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विदितं बुद्धवान्। 3 अपरञ्चातीव दौर्बल्यमीतिकम्पयुक्तो युष्माभिः साद्दमासं। 4 अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य इदं न भवेत् किन्त्वैश्वरीयशक्तः इदं भवेत्, 5 तदर्थं मम वक्तृता मदीयप्रचारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्वात्मनः शक्तेश्च प्रमाणयुक्तावस्तां। 6 वयं ज्ञानं भाषामहे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तदिहलोकस्य ज्ञानं नहि, एहलोकस्य नश्वराणाम् अधिपतीनां वा ज्ञानं नहि; (aiōn g165) 7 किन्तु कालावस्थायाः पूर्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् एश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्नं तन्निगूढम् एश्वरीयज्ञानं प्रभाषामहे। (aiōn g165) 8 एहलोकस्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धं सति ते प्रभावविशिष्टं प्रभुं कुशो नादनिष्यन्। (aiōn g165) 9 तद्वल्लिखितमास्ते, नेत्रेण क्वापि नो दृष्टं कर्णेनापि यः न श्रुतं। मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत्। एश्वरं प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं। 10 अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्राकाशयत्; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य भर्म्मतत्त्वमपि बुध्यते। 11 मनुष्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुष्येन तस्य मनुष्यस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्वैश्वरस्यात्मानं विना केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते। 12 वयञ्चैहलोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तन्नाहि किन्त्वैश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतोरेश्वरेण स्वप्रसादाद् अस्मभ्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिः ज्ञातुं शक्यते। 13 तस्यस्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत एतत् नहि किन्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिके वाङ्मयैरात्मिकं भावं प्राकाशयद्भिः कथ्यते। 14 प्राणी मनुष्य एश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकविचारेण सा विचार्यति हेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति। 15 आत्मिको मानवः सर्वार्थि विचारयति किन्तु स्वयं केनापि न विचार्यते। 16 यत एश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु प्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

3 हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरेव युष्माभिः सभं सम्भाषितुं नाशक्यं किन्तु शारीरिकारिभिः प्रीष्टधर्मे शिशुतुल्यैश्च ज्ञानैरेव युष्माभिः सह सम्भाषे। 2 युष्मान् कठिनत्वस्यं न भोजयन् दुग्धम् अपाययं यतो यूयं त्वस्यं त्रडीतुं तदा नाशक्यन्तु एदानीमपि न शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकाचारिण आध्वे। 3 युष्मन्मध्ये मात्सर्व्यविवादेना भवन्ति ततः किं शारीरिकाचारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गोऽपि यः न यरथ? 4 पौलस्याहमित्यापल्लोरहमिति वा यद्दक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिणो न भवथ? 5 पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकम्भौ तयोरेकैस्मै यः प्रभु यद्दुद्द इलमदात् तद्दु तयोर्द्विरा यूयं विश्वासिनो जाताः। 6 अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान्

एश्वरश्चावर्द्धयत् | 7 अतो रोपयितुंसेकतारावसारौ वर्द्धयितेश्वर
 अवे सारः | 8 रोपयितुंसेकतारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं
 स्वयेतनं लप्स्यते | 9 आवाभीश्वरेण सः सः कर्मकारिणो, एश्वरस्य यत्
 क्षेत्रम् एश्वरस्य या निर्मितः सा यूयमेव | 10 एश्वरस्य प्रसादात्
 मया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणो मया भित्तिमूलं
 स्थापितं तदुपरि यान्येन नियीयते | किन्तु येन यन्निधीयते तत् तेन
 विविच्यतां | 11 यतो यीशुप्रीष्टं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्त्यत्
 किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते | 12 अतद्भित्तिमूलस्योपरि
 यदि केचित् स्वार्णैर्ग्रामणिकोऽथवाणलान् नित्यिन्वन्ति, 13 तर्ह्येकैकस्य
 कर्म प्रकाशियते यतः स दिवसस्तत् प्रकाशयिष्यति | यतो ऽतोस्तन
 दिवसेन वह्निमयेनोदितं तत् अकैकस्य कर्म कीदृशमेतस्य परीक्षा बहिना
 भविष्यति | 14 यस्य निययनं कर्म स्थान्नु भविष्यति स वेतनं
 लप्स्यते | 15 यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्नि
 निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति | 16 यूयम् एश्वरस्य मन्दिरं
 युष्मन्मध्ये येश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न जानीथ? 17 एश्वरस्य
 मन्दिरं येन विनाशयते सोऽपीश्वरेण विनाशयिष्यते यत् एश्वरस्य मन्दिरं
 पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आध्वे | 18 कोपि स्वं न वञ्चयतां | युष्माकं
 कश्चन येद्विहलोकस्य ज्ञानेन ज्ञानवान्भूमिति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी
 भवेत् तदर्थं मूढो भवतु | (āṭṭā g165) 19 यस्माद्विहलोकस्य ज्ञानम्
 एश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेव | अतस्मिन् लिप्पितमय्यास्ते, तीक्ष्णा या
 ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः | 20 पुनश्च | ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति
 परमेशो निरर्थकाः | 21 अतएव कोऽपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः
 सर्वान्नि युष्माकमेव, 22 पौल वा आपल्लो वा किं वा जगद् वा ज्वलनं वा
 मराणं वा वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वान्पेय युष्माकं, 23 यूयञ्च श्रीष्टस्य,
 श्रीष्टेश्वरस्य |

4 लोका अस्मान् श्रीष्टस्य परियारकान् एश्वरस्य
 निगूढवाक्यधनस्याध्याक्षेत्रं मन्यन्तां | 2 किञ्च धनाध्यक्षेण
 विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोके रचियते | 3 अतो विचारयद्भि
 र्युष्माभिरचैः कैश्चिन् मनुजैर्वा मम परीक्षायां मयातीव लघु मन्यते
 ऽडमयात्मानं न विचारयामि | 4 मया किमप्यपराद्धमित्यं न वेद्मि
 किन्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुरेव मम विचारयितास्ति | 5
 अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभोरामनात् पूर्वम् युष्माभि
 र्वियारो न क्रियतां | प्रभुरागत्य तिमिरेण प्रच्छन्नानि सर्वान्नि
 दीपयिष्यति मनसां मन्त्राणाञ्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समय एश्वराद्
 अकैकस्य प्रशंसा भविष्यति | 6 हे भ्रातरः सर्वान्पेयतानि
 मयात्मानम् आपल्लवञ्चोद्विश्य कथितानि तस्यैतत् कारणं युयं यथा
 शास्त्रीयविधिभित्तिभ्य मानवम् अतीव नादरिष्यध्वं इत्यञ्जैकेन
 वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाघिष्यध्वं अतादृशीं शिक्षामावायुर्दृष्टान्तात्
 लप्स्यध्वे | 7 अपरात् कस्त्यां विशेषयति? तुभ्यं यन्न एत तादृशं किं
 धारयसि? अदनेनेव एतेन वस्तुना कुतः श्लाघसे? 8 एदानीमेव यूयं किं
 तृप्ता लब्धयाना वा? अस्मास्वविधमानेषु यूयं किं राजत्वपदं प्राप्ताः?
 युष्माकं राजत्वं मयाभिलषितं यतस्तेन युष्माभिः सः वयमपि
 राज्यांशिना भविष्यामः | 9 प्रेरिता वयं शेषा इन्तव्याश्चोवेश्वरेण
 निर्दिशताः | यतो वयं सर्वलोकाणाम् अर्थतः स्वर्गायिदूतानां मानवानाञ्च
 कौतुकास्पदानि जाताः | 10 श्रीष्टस्य कृते वयं मूढाः किन्तु यूयं श्रीष्टेन

ज्ञानिनः, वयं दुर्बला यूयञ्च सबलाः, यूयं सम्मानिता वयञ्चापमानिताः |
 11 वयमधापि क्षुधातस्तृष्णार्ता वस्त्रहीनास्ताडिता आश्रमरहितान्श्च
 सन्तः 12 कर्माणि स्वकरान् व्यापारयन्तश्च दुःखैः कालं यापयामः |
 गर्हितैरस्माभिराशीः कथ्यते दूरीकृतैः सहते निन्दितैः प्रसाधते | 13
 वयमधापि जगतः सम्भार्जनीयोग्या अवकरा एव सर्वे मन्त्यामहे | 14
 युष्मान् त्रपयितुमहमेतानि लिभामीति नहि किन्तु प्रियात्मजानिव युष्मान्
 प्रबोधयामि | 15 यतः श्रीष्टधर्मं यद्यपि युष्माकं दशसहस्राणि विनेतारो
 भवन्ति तथापि भवदो जनका न भवन्ति यतोऽहमेव सुसंवादेन यीशुप्रीष्टे
 युष्मान् अजनयं | 16 अतो युष्मान् विनयेऽदं यूयं मदनुगामिनो भवत |
 17 इत्यर्थं सर्वेषु धर्मसमाप्तेषु सर्वत्र श्रीष्टधर्मयोग्या ये विधयो
 मयोपदिश्यन्ते तान् यो युष्मान् स्मारयिष्यत्येवम्भूतं प्रभोः कृते प्रियं
 विश्वासिनञ्च मदीयतनयं तीमधियं युष्माकं समीपं प्रेषितवानहं | 18
 अपरमहं युष्माकं समीपं न गमिष्यामीति बुद्ध्या युष्माकं क्रियन्तो लोका
 गर्वन्ति | 19 किन्तु यदि प्रभेरिच्छा भवति तर्ह्यहमविलम्बं
 युष्मत्समीपमुपस्थाया तेषां दर्पघातानां लोकानां वायं ज्ञास्यामीति नहि
 सामर्थ्यमेव ज्ञास्यामि | 20 यस्मादीश्वरस्य राजत्वं वाग्युक्तं नहि किन्तु
 सामर्थ्ययुक्तं | 21 युष्माकं का वाञ्छा? युष्मत्समीपे मया किं द्रष्टव्याणिना
 गन्तव्यमुत् प्रेमनम्रतात्मयुक्तेन वा?

5 अपरं युष्माकं मध्ये व्यभियारो विधते स य व्यभियारस्तादृशो
 यद् देवपूजकानां मध्येऽपि तत्तुल्यो न विधते इलतो युष्माकमेको
 जनो विमातृगमनं कुरुत एति वार्ता सर्वत्र व्याप्ता | 2 तथाय यूयं
 दर्पघाता आध्वे, तत् कर्म येन कृतं स यथा युष्मन्मध्याद् दूरीक्रियते
 तथा शोको युष्माभिर्न क्रियते किम् अतएत्? 3 अविधमाने मदीयशरीरे
 ममात्मा युष्मन्मध्ये विधते अतोऽहं विधमान एव तत्कर्मकारिणो विचारं
 निश्चितवान्, 4 अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना युष्माकं मदीयात्मनश्च
 मिलने जाते ऽस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य शक्तेः साहाय्येन 5 स नरः
 शरीरनाशार्थमस्माभिः शयतानो ऽस्ते समर्पयितव्यस्ततोऽस्माकं प्रभो
 यीशो र्विष्ये तस्यात्मा रक्षां गन्तुं शक्यति | 6 युष्माकं एषो न भद्राय
 यूयं किमेतन्न जानीथ, यथा, विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पकिर्पेन
 जायते | 7 यूयं यत् नवीनशक्तुस्वरूपा भवेत तदर्थं पुरातनं किर्पवम्
 अवमाञ्जित यतो युष्माभिः किर्पवशून्यैर्भवितव्यं | अपरम् अस्माकं
 निस्तारोत्सवीयमेषशावको यः श्रीष्टः सोऽस्मदर्थं बलीकृतो ऽभवत् |
 8 अतः पुरातनकिर्पेनार्थतो दृष्टताञ्जिघांसाङ्गेषु किर्पेन तन्नहि
 किन्तु सारल्यसत्यत्वरूपा किर्पवशून्यतयास्माभिरुत्सवः कर्तव्यः | 9
 व्यभियारिणां संसर्गो युष्माभिर्विहातव्य एति मया पत्रे लिपितं | 10
 किन्तुवैदिकलोकानां मध्ये ये व्यभियारिणो लोभिन उपद्राविणो देवपूजका
 वा तेषां संसर्गः सर्वथा विहातव्य एति नहि, विहातव्ये सति युष्माभि
 र्जगतो निर्गन्तव्यमेव | 11 किन्तु भ्रातृत्वेन विष्यातः कश्चिज्जको यदि
 व्यभियारी लोभो देवपूजको निन्दको मधुप उपद्रावी वा भवेत् तर्हि तादृशेन
 मानवेन सः लोभजनपानेऽपि युष्माभिर्न कर्तव्ये इत्यधुना मया लिपितं |
 12 समाजबहिःस्थितानां लोकानां विचारकरणे मम कोऽधिकारः? किन्तु
 तदन्तर्गतानां विचारणं युष्माभिः किं न कर्तव्यं भवेत्? 13 बहिःस्थानां
 तु विचार एश्वरेण कारिष्यते | अतो युष्माभिः स पातकी स्वमध्याद्
 बहिष्क्रियतां |

6 યુષ્માકમેકસ્ય જનસ્યાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકે વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકે વિચારયિતું પ્રોત્સહતે? 2 જગતોડપિ વિચારણં પવિત્રલોકેઃ કારિચ્યત એતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? અતો જગદ્ યદિ યુષ્માભિ વિચારયિતવ્યં તદિદ્ ક્ષુદ્રતમવિચારેષુ યૂયં કિમસમર્થાઃ? 3 દૂતા અચસ્માભિ વિચારયિચ્યન્ ઇતિ કિં ન જાનીથ? અત ઐહિકવિષયાઃ કિમ્ અસ્માભિ ન વિચારયિતવ્યા ભવેયુઃ? 4 ઐહિકવિષયસ્ય વિચારે યુષ્માભિઃ કર્તવ્યે યે લોકાઃ સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં | 5 અહં યુષ્માન્ ત્રપયિતુમિચ્છન્ વદામિ યુષ્મન્મધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદ્ગ્ બુદ્ધિમાન્નહિ યો ભ્રાતૃવિવાદવિચારણે સમર્થઃ સ્યાત્? 6 કિઞ્ચૈકો ભ્રાતા ભ્રાત્રાન્ચેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ્ વિવદતે? યષ્મન્મધ્યે વિવાદા વિધન્ત એતદપિ યુષ્માકં દોષઃ | 7 યૂયં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેયો ન મન્ચર્ધવ? 8 કિન્તુ યૂયમપિ ભ્રાતૃત્વં પ્રત્યન્ચાયં ક્ષતિઞ્ચ કુરુથ કિમેતત્? 9 ઈશ્વરસ્ય રાજ્યેડન્યાયકારિણાં લોકાનામધિકારો નાસ્ત્યેતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? મા વચ્ચર્ધવ્યં, યે વ્યભિચારિણો દેવાચ્ચિનઃ પારદારિકાઃ સ્ત્રીવદાયારિણઃ પુમૈથુનકારિણસ્તસ્કરા 10 લોભિનો મધપા નિન્દકા ઉપદ્રાવિણો વા ત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યભાગિનો ન ભવિચ્યન્તિ | 11 યૂયઞ્ચૈવવિવાદો લોકા આસ્ત કિન્તુ પ્રભો યૌશો નાન્માસ્મદીશ્વરસ્યાત્મના ય યૂયં પ્રક્ષાલિતાઃ પાવિતાઃ સપુણ્યીકૃતાશ્ચ | 12 મદર્થં સર્વં દ્રવ્યમ્ અપ્રતિષિદ્ધં કિન્તુ ન સર્વં હિતજનકં | મદર્થં સર્વમપ્રતિષિદ્ધં તથાપ્યહં કસ્યાપિ દ્રવ્યસ્ય વશીકૃતો ન ભવિષ્યામિ | 13 ઉદરાય ભક્ષ્યાણિ ભક્ષ્યેભ્યશ્ચોદરં, કિન્તુ ભક્ષ્યોદરે ઈશ્વરેણ નાશયિષ્યેતે; અપરં દેહો ન વ્યભિચારાય કિન્તુ પ્રભવે પ્રભુશ્ચ દેહાય | 14 યશ્ચેશ્વરઃ પ્રભુમુત્યાપિતવાન્ સ સ્વશક્ત્યાસ્માન્યુત્યાપયિષ્યતિ | 15 યુષ્માકં યાનિ શરીરાણિ તાનિ ખ્રીષ્ટ્યાજ્ઞાનીતિ કિં યૂયં ન જાનીથ? અતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય ચાન્ચજ્ઞાનિ તાનિ મયાપહૃત્ય વેશ્યાયા અજ્ઞાનિ કિં કારિચ્યન્તે? તન્ ભવતુ | 16 યઃ કશ્ચિદ્ વેશ્યાયામ્ આસજ્યતે સ તથા સદૈકદેહો ભવતિ કિં યૂયમેતન્ જાનીથ? યતો લિખિતમાસ્તે, યથા, તૌ દ્વૈ જનાવેકાજ્ઞૌ ભવિષ્યન્તઃ | 17 માનવા ચાન્ચન્યાનિ કલુષાણિ કુર્વન્તે તાનિ વપુન્ સમાવિશન્તિ કિન્તુ વ્યભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધં કલ્મષં ક્રિયતે | 18 માનવા ચાન્ચન્યાનિ કલુષાણિ કુર્વન્તે તાનિ વપુન્ સમાવિશન્તિ કિન્તુ વ્યભિચારિણા સ્વવિગ્રહસ્ય વિરુદ્ધં કલ્મષં ક્રિયતે | 19 યુષ્માકં યાનિ વપૂંસિ તાનિ યુષ્મદન્તઃસ્થિતસ્યેશ્વરાલ્લબ્ધસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનો મન્દિરાણિ યૂયઞ્ચ સ્વેષાં સ્વામિનો નાધ્વે કિમેતદ્ યુષ્માભિ ન જ્ઞાયતે? 20 યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો વપુર્મનોભ્યામ્ ઈશ્વરો યુષ્માભિઃ પૂજ્યતાં યત ઈશ્વર એવ તયોઃ સ્વામી |

7 અપરઞ્ચ યુષ્માભિ મ્હાં પ્રતિ યત્ પત્રમલેખિ તસ્યોત્તરમેતત્, યોષિતોડસ્યર્શનં મનુજસ્ય વરં; 2 કિન્તુ વ્યભિચારભયાદ્ ઐકેકસ્ય પુંસઃ સ્વકીયભાર્યા ભવતુ તદ્દદ્ ઐકેકસ્યા યોષિતો ડપિ સ્વકીયભર્તા ભવતુ | 3 ભાર્યાયે ભર્તા યદ્દ વિતરણીયં તદ્ વિતીર્યતાં તદ્દ ભર્તેડપિ ભાર્યાયા વિતરણીયં વિતીર્યતાં | 4 ભાર્યાયાઃ સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભર્તુરેવ, તદ્દ ભર્તુરેપિ સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભાર્યાયા એવ | 5 ઉપોષણપ્રાર્થનયોઃ સેવનાર્થમ્ એકમન્ત્રાણાનાં યુષ્માકં કિયત્કાલં યાવદ્ યા પૃથકિસ્થતિ ભવતિ તદન્યો વિરુદ્ધો યુષ્મન્મધ્યે ન ભવતુ, તતઃ પરમ્ ઇન્દ્રિયાણામ્ અધૈર્યાત્ શયતાન્ યદ્ યુષ્માન્ પરીક્ષાં ન નયેત્ તદર્થં પુનરેકત્ મિલત | 6 એતદ્ આદેશતો નહિ કિન્તવનુજ્ઞાત એવ મયા કથ્યતે, 7 યતો મમાવસ્થેવ સર્વમાનવાનામવસ્થા ભવત્વિતિ મમ વાઞ્છા કિન્ત્વીશ્વરાદ્ ઐકેકેકો

વરોડન્યેન ચાન્ચો વર ઇત્યભેકેકેન સ્વકીયવરો લબ્ધઃ | 8 અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ વિધવાશ્ચ પ્રતિ મમૈતન્નિવેદનં મમેવ તેષામવસ્થિતિ ભદ્રા; 9 કિઞ્ચ યદિ તૈરિન્દ્રિયાણિ નિયન્તુ ન શક્યન્તે તદિદ્ વિવાહઃ ક્રિયાતાં યતઃ કામદહનાદ્ વ્યૂહત્વં ભદ્રં | 10 યે ય કૃતવિવાહસ્તે મયા નહિ પ્રભુનેવૈતદ્ આજ્ઞાપ્યન્તે | 11 ભાર્યાં ભર્તૃતઃ પૃથક્ ન ભવતુ | યદિ વા પૃથગ્ભૂતા સ્યાત્ તદિદ્ નિર્વિવાહા તિષ્ઠતુ સ્વીયપતિના વા સન્દયાતુ ભર્તાપિ ભાર્યાં ન ત્યજતુ | 12 ઇતરાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભુ ન બ્રવીતિ કિન્ત્વહં બ્રવીમિ; કસ્યચિદ્ ભ્રાતૃયોષિદ્ અવિશ્વાસિની સત્યપિ યદિ તેન સહવાસે તુષ્યતિ તદિદ્ સા તેન ન ત્યજ્યતાં | 13 તદ્દત્ કસ્યાશ્ચિદ્ યોષિતઃ પતિરવિશ્વાસી સન્નપિ યદિ તથા સહવાસે તુષ્યતિ તદિદ્ સ તથા ન ત્યજ્યતાં | 14 યતોડવિશ્વાસી ભર્તા ભાર્યાયા પવિત્રીભૂતઃ, તદ્દવિશ્વાસિની ભાર્યાં ભર્તા પવિત્રીભૂતા; નોયેદ્ યુષ્માકમપત્યાન્ચશુશ્રીન્ચભવિષ્યન્ કિન્ત્વધુના તાનિ પવિત્રાણિ સન્તિ | 15 અવિશ્વાસી જનો યદિ વા પૃથગ્ ભવતિ તદિદ્ પૃથગ્ ભવતુ; એતેન ભ્રાતા ભગિની વા ન નિબધ્યતે તથાપિ વયમીશ્વરેણ શાન્તયે સમાહૂતાઃ | 16 હે નારિ તવ ભર્તુઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વૈતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? હે નર તવ જાયાયાઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વૈતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? 17 ઐકેકો જનઃ પરમેશ્વરાલ્લબ્ધં યદ્ ભજતે યસ્યાઞ્ચાવસ્થાયામ્ ઈશ્વરેણાહ્વાયિ તદનુસારેણવાયરતુ તદહં સર્વસમાજસ્થાન્ આદિશામિ | 18 ઈન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ પ્રકૃષ્ટત્વક ન ભવતુ, તદ્દદ્ અઈન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ ઈન્નત્વક ન ભવતુ | 19 ત્વક્ષેઃ સારો નહિ તદ્દદ્ત્વક્ષેદોડપિ સારો નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાજ્ઞાનાં પાલનમેવ | 20 યો જનો યસ્યામવસ્થાયામાહ્વાયિ સ તસ્યામેવાવતિષ્ઠતાં | 21 દાસઃ સન્ ત્વં કિમાહૂતોડસિ? તન્મા ચિન્તય, તથાય યદિ સ્વતન્ત્રો ભવિતું શક્યુનાસ્તદિદ્ તદેવ વૃણુ | 22 યતઃ પ્રભુનાહૂતો યો દાસઃ સ પ્રભો મોચિતજનઃ | તદ્દ તેનાહૂતઃ સ્વતન્ત્રો જનોડપિ ખ્રીષ્ટસ્ય દાસ એવ | 23 યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો હેતો મનવાનાં દાસા મા ભવત | 24 હે ભ્રાતરો યસ્યામવસ્થાયાં યસ્યાહ્વાનમભવત્ તથા સ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ તિષ્ઠતુ | 25 અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભોઃ કોડપ્યાદેશો મયા ન લબ્ધઃ કિન્તુ પ્રભોરનુકમ્પયા વિશ્વાસ્યો ભૂતોડહં યદ્ ભદ્રં મન્ચે તદ્ વદામિ | 26 વર્તમાનાત્ ક્લેશસમયાત્ મનુષ્યસ્યાનુદ્ભવં ભદ્રમિતિ મયા બુધ્યતે | 27 ત્વં કિં યોષિતિ નિબદ્ધોડસિ તદિદ્ મોચનં પ્રાપ્તું મા યતસ્વ | કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તદિદ્ જાયાં મા ગવેષય | 28 વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાધ્યતે તદ્દદ્ વ્યૂહમાનયા યુવત્યાપિ કિમપિ નાપારાધ્યતે તથાય તાદૃશૌ દ્વૈ જનૌ શારીરિકં ક્લેશં લપ્સ્યેતે કિન્તુ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ કરુણા વિધતે | 29 હે ભ્રાતરોડહમિદં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરં સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તઃ; 30 અતઃ કૃતદારૈરકૃતદારૈરિવ રુદ્ધિશ્ચારુદ્ધિરિવ સાનનૈશ્ચ નિરાનનૈરિવ કેતુભિશ્ચાભાગિભિરિવાયરિતવ્યં 31 યે ય સંસારે યરન્તિ તે નાતિયરિતવ્યં યત ઇહલેકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ | 32 કિન્તુ યૂયં યન્નિશ્ચિન્તા ભવેતિ મમ વાઞ્છા | અકૃતવિવાહો જનો યથા પ્રભુ પરિતોષયેત્ તથા પ્રભુ ચિન્તયતિ, 33 કિન્તુ કૃતવિવાહો જનો યથા ભાર્યાં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ | 34 તદ્દદ્ ઊઠ્યોષિતો ડનુદ્ધા વિશિષ્યતે | યાનુદ્ધા સા યથા કાયમનસોઃ પવિત્રા ભવેત્ તથા પ્રભુ ચિન્તયતિ યા યોદ્ધા સા યથા ભર્તારં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ | 35 અહં યદ્ યુષ્માન્ મૃગબન્ધિન્યા પરિક્ષિપેયં તદર્થં નહિ કિન્તુ યૂયં યદનિન્દિતા ભૂત્વા પ્રભોઃ સેવનેડબાધમ્ આસક્તા ભવેત તદર્થમેતાનિ સર્વ્યાણિ યુષ્માકં હિતાય મયા કથ્યન્તે | 36 કસ્યચિત્ કન્યાયાં યૌવનપ્રાપ્તાયાં યદિ સ તસ્યા અનુદ્ભવં નિન્દનીયં

विवाहश्च साधयितव्य इति मन्यते तर्हि यथाभिलाषं करोतु, अतेन किमपि नापरात्स्यति विवाहः क्रियतां। 37 किन्तु दुःखेनाक्रिह्यः कश्चित् पिता यद्दि स्थिरमनोगतः स्वमनोऽभिलाषसाधने समर्थश्च स्यात् मम कन्या मया रक्षितव्येति मनसि निश्चिनोति य तर्हि स भद्रं कर्म करोति। 38 अतो यो विवाहं करोति स भद्रं कर्म करोति यश्च विवाहं न करोति स भद्रतरं कर्म करोति। 39 यावन्कालं पति श्रुतिं तावद् भाय्यां व्यवस्थया निबद्धा तिष्ठति किन्तु पत्न्यौ मङ्गलनिद्रां गते सा मुक्तीभूय यमभिलषति तेन सह तस्या विवाहो भवितुं शक्नोति, किन्वेतत् केवलं प्रभुभक्तानां मध्ये। 40 तथाय सा यद्दि निष्पत्तिका तिष्ठति तर्हि तस्याः क्षेमं भविष्यतीति मम भावः। अपरम् ईश्वरस्यात्मा ममाप्यन्त विधत्त इति मया बुध्यते।

8 देवप्रसादे सर्वेषाम् अस्माकं ज्ञानमास्ते तद्द्वयं विद्वाः। तथापि ज्ञानं गर्व्यं जनयति किन्तु प्रेमतो निष्ठा जायते। 2 अतः कश्चन यद्दि मन्यते मम ज्ञानमास्ते इति तर्हि तेन यादृशं ज्ञानं योजितव्यं तादृशं किमपि ज्ञानमधापि न लब्धं। 3 किन्तु य ईश्वरे प्रीयते स ईश्वरेणापि ज्ञायते। 4 देवताभक्तिप्रसादभक्षणे वयमिदं विदो यत् जगन्मध्ये कोऽपि देवो न विद्यते, ऐकेश्वरेश्वरो द्वितीयो नास्तीति। 5 स्वर्गं पृथिव्यां वा यद्यपि केषुचिद् ईश्वर इति नामारोच्यते तादृशाश्च भवद् ईश्वरा भवद्वाश्च प्रभवो विद्यन्ते 6 तथाप्यस्माकमद्वितीय ईश्वरः स पिता यस्मात् सर्वेषां यदर्थत्रास्माकं सृष्टिं र्जता, अस्माकत्राद्वितीयः प्रभुः स यीशुः श्रीष्टो येन सर्ववस्तूनां येनास्माकमपि सृष्टिः कृता। 7 अधिकन्तु ज्ञानं सर्वेषां नास्ति यतः केयिद्यपि देवतां समन्य देवप्रसादमिव तद् भक्ष्यं भुञ्जते तेन दुर्बलतया तेषां स्वान्तानि मलीमसानि भवन्ति। 8 किन्तु भक्ष्यद्रव्याद् वयम् ईश्वरेण ग्राह्या भवामस्तन्नहि यतो भुङ्क्ता वयमुत्कृष्टा न भवामस्तद्देवभुङ्क्ताप्यपकृष्टा न भवामः। 9 अतो युष्माकं या क्षमता सा दुर्बलानाम् उन्माथस्वप्ना यन्न भवेत् तदर्थं सावधाना भवत। 10 यतो ज्ञानविशिष्टस्त्वं यद्दि देवालये उपविष्टः केनापि दृश्यसे तर्हि तस्य दुर्बलस्य मनसि किं प्रसादभक्षणे उत्साहो न जनिष्यते? 11 तथा सति यस्य कृते श्रीष्टो ममार तव स दुर्बलो भ्राता तव ज्ञानात् किं न विनक्ष्यति? 12 एतन्नेन प्रकारेण भ्रातृणां विरुद्धम् अपराध्यद्विस्तेषां दुर्बलानि मनांसि व्याघातयद्भिश्च युष्माभिः श्रीष्टस्य वैपरीत्येनापराधते। 13 अतो हेतोः पिशिताशनं यद्दि मम भ्रातुर्विघ्नस्वप्नं भवेत् तर्हायं यत् स्वभ्रातुर्विघ्नजनको न भवेयं तदर्थं यावज्जिवनं पिशितं न भोक्ष्ये। (aīṭṅ 9165)

9 अहं किम् ऐकः प्रेरितो नास्मि? किमहं स्वतन्त्रो नास्मि? अस्माकं प्रभु यीशुः श्रीष्टः किं मया नादृशि? यूयमपि किं प्रभुना मदीयश्चमङ्गलस्वप्ना न भवथ? 2 अन्यलोकानां कृते यथायद् प्रेरितो न भवेयं तथाय युष्मत्कृते प्रेरितोऽस्मि यतः प्रभुना मम प्रेरितत्वपदस्य मुद्रास्वप्ना यूयमेवाध्वे। 3 ये लोका मयि द्रोषमारोपयन्ति तान् प्रति मम प्रत्युत्तरमेतत्। 4 भोजनपानयोः किमस्माकं क्षमता नास्ति? 5 अन्ये प्रेरिताः प्रभो भ्रातरौ कङ्काश्च यत् कुर्वन्ति तद्दत्तं काञ्चित् धर्मभगिनीं व्यूह्य तथा साहृद् पर्यटितुं वयं किं न शक्नुमः? 6 सांसारिकश्चमस्य परित्यागात् किं केवलमहं भाग्यव्याश्च निवारितौ? 7 निजधनव्ययेन कः संग्रामं करोति? को वा द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तद्द्वलानि न भुङ्क्ते? को वा पशुव्रजं पालयन् तत्पथो न पिवति? 8 किमहं केवलां मानुषिकां वायं वदामि? व्यवस्थायां किमेतादृशं वयनं न विद्यते? 9 भूसाव्यवस्थाग्रन्थे लिखितमास्ते, त्वं शस्यमङ्गवृक्षस्यास्यं न भंत्स्यसीति। ईश्वरेण भवतीवर्दानामेव यिन्ता किं क्रियते? 10 किं वा सर्वथास्माकं

कृते तद्द्वयनं तेनोक्तं? अस्माकमेव कृते तद्विखिभितं। यः क्षेत्रं कर्षति तेन प्रत्याशायुक्तेन कर्ष्यं, यश्च शस्यानि मर्दयति तेन लाभप्रत्याशायुक्तेन मर्दितव्यं। 11 युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैडिकद्वलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म? 12 युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यधन्ये भवेयुस्तर्हास्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिनि न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु श्रीष्टेयसुसंवाहस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्न जायते तदर्थं सर्व्यं सङ्गमहे। 13 अपरं ये पवित्रवस्तूनां परिचर्यां कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो भक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेधाः परिचर्यां कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विद? 14 तद्द्वे ये सुसंवाहं घोषयन्ति तैः सुसंवाहेन श्रुतित्वमिति प्रभुनादिष्टं। 15 अहमेतेषां सर्व्येषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आयरितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न लिष्यते यतः केनापि जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणं वरं। 16 सुसंवाहघोषणात् मम यशो न जायते यतस्तद्घोषणं ममावश्यकं यद्यहं सुसंवाहं न घोषयेयं तर्हि मां धिक्। 17 ईशुकेन तत् कुर्वता मया इलं लप्स्यते किन्तुनिश्चुकेऽपि मयि तत्कर्मणो भारोऽर्पितोऽस्ति। 18 अतेन मया लभ्यं इलं किं? सुसंवाहेन मम योऽधिकार आस्ते तं यद्देवभावेन नायरेयं तदर्थं सुसंवाहघोषणसमये तस्य श्रीष्टेयसुसंवाहस्य निर्व्यथीकरणमेव मम इलं। 19 सर्व्येषाम् अनायतोऽहं यद् भूरिशो लोकान् प्रतिपद्ये तदर्थं सर्व्येषां दासत्वमङ्गीकृतवान्। 20 यिद्वृद्धीयान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं यिद्वृद्धीयानां कृते यिद्वृद्धीयधवाभवं। ये य व्यवस्थायत्तास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं व्यवस्थानायतो योऽहं सोऽहं व्यवस्थायत्तानां कृते व्यवस्थायत्तधवाभवं। 21 ये यालब्धव्यवस्थास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थम् ईश्वरस्य साक्षाद् अलब्धव्यवस्थो न भूत्वा श्रीष्टेन लब्धव्यवस्थो योऽहं सोऽहम् अलब्धव्यवस्थानां कृतेऽलब्धव्यवस्थ धवाभवं। 22 दुर्बलान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थमहं दुर्बलानां कृते दुर्बलधवाभवं। इत्थं केनापि प्रकारेण कतिपया लोका यन्मया परित्राणं प्राप्नुयुस्तदर्थं यो यादृश आसीत् तस्य कृते ऽहं तादृशधवाभवं। 23 इदृश आचारः सुसंवाहार्थं मया क्रियते यतोऽहं तस्य इलानां सङ्गमगी भवितुमिच्छामि। 24 पापयलाभार्थं ये धावन्ति धावतां तेषां सर्व्येषां केवल अहं पापं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पापं लप्स्यध्वे तथैव धावत। 25 मल्ला अपि सर्व्यभोगे परिमितभोगिनो भवन्ति ते तु भवानां स्रजं विस्सन्ते किन्तु वयम् अभवानां विस्सामहे। 26 तस्माद् अहमपि धावामि किन्तु लक्ष्यमनुदिश्य धावामि तन्नहि। अहं मल्लधव युध्यामि य किन्तु छायामाघातयन्निव युध्यामि तन्नहि। 27 इतरान् प्रति सुसंवाहं घोषयित्वाहं यत् स्वयमग्राह्यो न भवामि तदर्थं देहम् आहन्मि वशीकुर्व्ये य।

10 हे भ्रातरः, अस्मत्पितृपुरुषानधि यूयं यद्दजाता न तिष्ठतेति मम वाञ्छा, ते सर्व्यं मेधाघःस्थिता भवूयुः सर्व्यं समुद्रमध्येन वप्रजुः, 2 सर्व्यं भूसाभुदिश्य मेघसमुद्रयो र्भञ्जिता भवूयुः 3 सर्व्यं ऐकम् आत्मिकं भक्ष्यं भुभुञ्जि ऐकम् आत्मिकं पेयं पपुथ 4 यतस्तेऽनुयतरत आत्मिकाद् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः श्रीष्टेव। 5 तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेश्वरेश्वरो न सन्तुतोषेति हेतोस्ते प्रन्तरे निपातितः। 6 अतस्मिन् ते ऽस्माकं निदर्शनस्वप्ना भवूयुः अतस्ते यथा कुत्सिताभिलाषिणो भवूयुस्माभिस्तथा कुत्सिताभिलाषिभिर्न भवितव्यं। 7 लिखितमास्ते, लोका भोक्तुं पातुओपविशुस्ततः

क्रीडितुमुत्थिता एतयनेन प्रकाशेण तेषां कैश्चिद् यद्दद् देवपूजा कृता युष्माभिस्तद्गतं न क्रियतां। 8 अपरं तेषां कैश्चिद् यद्दद् व्यभिचारः कृतस्तेन यैकस्मिन् दिने त्रयोविंशतिसहस्राणि लोका निपातितस्तद्दद् अस्माभिर्व्यभिचारो न कर्तव्यः। 9 तेषां केचिद् यद्दद् श्रीष्टं परीक्षितवन्तस्त्स्माद् भुञ्जन् नृशत्रु तद्दद् अस्माभिः श्रीष्टे न परीक्षितव्यः। 10 तेषां केचिद् यथा वाक्कलं कृतवन्तस्तत्कारणात् उन्ना विनाशिताश्च युष्माभिस्तद्दद् वाक्कलले न क्रियतां। 11 तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निदर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं विप्रितानि य भल्लूवुः। (aiān g165) 12 अतयेव यः कश्चिद् सुस्मिन्मन्यः स यन् पतेत् तत्र सावधानो भवतु। 13 मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाकामत्, एश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षायां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोढुं शक्यते तदर्थं तथा सह निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति। 14 हे प्रियव्रातरः, देवपूजातो दूरम् अपसरत। 15 अहं युष्मान् विज्ञान् मत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभिर्विविष्यतां। 16 यद् धन्यवाद्यपात्रम् अस्माभिर्धन्यं गधते तत् किं श्रीष्टस्य शोषितस्य सहभागीत्वं नहि? यश्च पूषोऽस्माभिर्भज्यते स किं श्रीष्टस्य वपुषः सहभागीत्वं नहि? 17 वयं भडवः सन्तोऽप्येकपुपस्वरूपा अेकवपुःस्वरूपाश्च भवामः, यतो वयं सर्वे अेकपुपस्य सहभागिनः। 18 यूयं शारीरिकम् एश्रायेदीयवंशं निरीक्षध्वं। ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यज्ञवेधाः सहभागीनो न भवन्ति? 19 एतयनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै बलिदानं वा वास्तविकं किं भवेत्? 20 तन्नाहि किन्तु भिन्नजातिभिर् ये बलयो दीयन्ते त एश्वराय तन्नाहि भूतेभ्यसेव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सहभागीनो भवथेत्यहं नाभिलषामि। 21 प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सहभागीनो भवितुं न शक्नुथ। 22 वयं किं प्रभुं स्पृह्यामहे? वयं किं तस्माद् बलवन्तः? 23 मां प्रति सर्वे कर्मप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वे हितजनकं सर्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वे निष्ठाजनकं। 24 आत्महितः केनापि न चेष्टितव्यः किन्तु सर्वैः परहितश्चेष्टितव्यः। 25 आपणो यत् कथं तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुञ्जतां 26 यतः पृथिवी तन्मध्यस्थत्र सर्वं परमेश्वरस्य। 27 अपरम् अविशवासिलोकानां केनचित् निमन्त्रिता यूयं यदि तत्र जिगमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुञ्जतां। 28 किन्तु तत्र यदि कश्चिद् युष्मान् वदेत् भक्षयमेतद् देवतायाः प्रसाद एति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेदस्यार्थत्र तद् युष्माभिर्न भोक्तव्यं। पृथिवी तन्मध्यस्थत्र सर्वं परमेश्वरस्य, 29 सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्यैव। 30 अनुग्रहपात्रेण मया धन्यवाद् कृत्वा यद् भुञ्जते तत्कारणाद् अहं कुतो निन्दिष्ये? 31 तस्माद् भोजनं पानम् अचन्द्रा कर्म कुर्वन् युष्माभिः सर्वमेवेश्वरस्य महिम्नः प्रकाशार्थं क्रियतां। 32 धिडूदीयानां भिन्नजातीयानाम् एश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकं युष्माभिर्न भवितव्यं। 33 अहमभ्यात्महितम् अयेष्टमानो बहूनां परित्राणार्थं तेषां हितं येष्टमानः सर्वविषये सर्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाहं यद्दत्तं श्रीष्टस्यानुगामी तद्दद् यूयं ममानुगामिनो भवत।

11 हे व्रातरः, यूयं सर्वस्मिन् कार्ये मां स्मरथ मया य यादृगुपदिष्टस्तादृगायश्चैतत्कारणात् मया प्रशंसनीया आध्वे। 2 तथापि भूषेया वाग्धा यद् यूयमिदम् अवगता भवथ, 3 अेकैकस्य

पुरुषस्योत्तमाङ्गस्वरूपः श्रीष्टः, योषितश्चोत्तमाङ्गस्वरूपः पुमान्, श्रीष्टस्य योत्तमाङ्गस्वरूप एश्वरः। 4 अपरम् आख्यादितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते। 5 अनाख्यादितोत्तमाङ्गया यथा योषिता य प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः सा मुष्टितशिरःसदृशा। 6 अनाख्यादितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुष्टनीयमेव किन्तु योषितः केशच्छेदनं शिरोमुष्टनं वा यदि लज्जाजनकं भवेत् तर्हि तथा स्वशिर आख्याधत्तां। 7 पुमान् एश्वरस्य प्रतिभूर्तिः प्रतिशिरःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो नाख्यादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिभिम्बररूपा। 8 यतो योषातः पुमान् नोदपादि किन्तु पुंसो योषिद् उदपादि। 9 अधिक्न्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टिर्न भल्लूवु किन्तु पुंसः कृते योषितः सृष्टिर्न भल्लूवु। 10 एति हेतो ईतानाम् आदराद् योषिता शिरस्यधीनतासूचकम् आवरणं धर्तव्यं। 11 तथापि प्रभो विधिना पुमांसं विना योषिन् जायते योषितश्च विना पुमान् न जायते। 12 यतो यथा पुंसो योषिद् उदपादि तथा योषितः पुमान् जायते, सर्ववस्तूनि येश्वराद् उत्यधन्ते। 13 युष्माभिरैवेतद् विविष्यतां, अनावृतया योषिता प्रार्थनं किं सुदृश्यं भवेत्? 14 पुरुषस्य दीर्घकेशत्वं तस्य लज्जाजनकं, किन्तु योषितो दीर्घकेशत्वं तस्या गौरवजनकं 15 यत आख्यादनाय तस्य केशा एता एति किं युष्माभिः स्वभावतो न शिष्यते? 16 अत्र यदि कश्चिद् विवदितुम् एच्छेत् तर्ह्यस्माकम् एश्वरीयसमितीनाञ्च तादृशी रीतिर्न विधेत्। 17 युष्माभिर्न भद्राय किन्तु कुत्सिताय समागम्यते तस्माद् अेतानि भाषमाणेन मया यूयं न प्रशंसनीयाः। 18 प्रथमतः समिती समागतानां युष्माकं मध्ये भेदाः सन्तीति वार्ता मया श्रूयते तन्मध्ये किञ्चित् सत्यं मन्यते य। 19 यतो हेतो युष्मन्मध्ये ये परीक्षितास्ते यत् प्रकाशयन्ते तदर्थं भेदे भवितव्यमेव। 20 अेकत्र समागते युष्माभिः प्रभावं भेज्यं भुञ्जत एति नहि; 21 यतो भोजनकाले युष्माकमेकैकेन स्वकीयं लक्ष्यं तूर्णं ग्रस्यते तस्माद् अेको जनो बुभुक्षितस्तिष्ठति, अन्यश्च परितृप्तो भवति। 22 भोजनपानार्थं युष्माकं किं वेश्मानि न सन्ति? युष्माभिर्वा किम् एश्वरस्य समितिं तुष्टीकृत्य दीना लोका अवज्ञायन्ते? एतयनेन मया किं वक्तव्यं? यूयं किं मया प्रशंसनीयाः? अेतस्मिन् यूयं न प्रशंसनीयाः। 23 प्रभुतो य उपदेशो मया लब्धो युष्मासु समर्पितश्च स अेषः। 24 परकरसमर्पणक्षपायां प्रभु र्शिशुः पूषमाद्येश्वरं धन्यं व्याहृत्य तं भुङ्क्त्वा भाषितवान् युष्माभिरेतद् गृह्यतां भुञ्जथात्र तद् युष्मत्कृते लभन् मम शरीरं; मम स्मरणार्थं युष्माभिरेतत् क्रियतां। 25 पुनश्च भेजनात् परं तथैव कंसम् आदाय तेनोक्तं कंसोऽयं मम शोषितेन स्थापितो नूतननियमः; यतिवारं युष्माभिरेतत् पीयते ततिवारं मम स्मरणार्थं पीयतां। 26 यतिवारं युष्माभिरेष पूषो भुञ्जते भाजनेनानेन पीयते य ततिवारं प्रभोरागमनं यावत् तस्य मृत्युः प्रकाशयते। 27 अपरत्र यः कश्चिद् अयोग्यत्वेन प्रभोरिभं पूषम् अश्नाति तस्यानेन भाजनेन पिपति य स प्रभोः कायरुधिरयो ईदृश्याथी भविष्यति। 28 तस्मात् मानवेनात्र आत्मानं परीक्ष्य पश्चाद् अेष पूषो भुञ्जतां कंसेनानेन य पीयतां। 29 येन यानर्हत्वेन भुञ्जते पीयते य प्रभोः कायम् अविमृशता तेन एदृश्यापत्ये भुञ्जते पीयते य। 30 अेतत्कारणाद् युष्माकं भूरिशो लोका दुर्भवा रोगिणश्च सन्ति भडवश्च मडानिद्रा गताः। 31 अस्माभिर् यथात्मविचारोऽकारिष्यत तर्हि एदृशो नालस्यत; 32 किन्तु यदास्माकं विचारो भवति तदा वयं जगतो जैः समं यद् एदृशं न लभामहे तदर्थं प्रभुना शास्तिं भुञ्जामहे। 33 हे मम व्रातरः, भोजनार्थं मिलितानां युष्माकम् अेकेनेतरोऽनुगृह्यतां। 34 यश्च बुभुक्षितः

स स्वर्गुडे लुङ्कतां | एण्डप्राप्तये युष्माभिर्न समागम्यतां | अतद्विन्नं यद्
आदेष्टव्यं तद् युष्मात्समीपागमनकाले मयादेष्टयते |

12 हे ब्रातरः, यूयं यद् आत्मिकान् दायान् अनवगतारस्तिष्ठथ तदहं
नाभिलषामि | 2 पूर्व्यं भिन्नजातीया यूयं यद्द्वे विनीतास्तद्वद्
अवाकप्रतिमानाम् अनुगामिन आध्वम् एति ज्ञानीथ | 3 एति हेतोरहं
युष्मात्सं निवेद्यामि, एश्वरस्यात्मना भाषमाणः कोऽपि यीशुं शप्त
एति न व्याडरति, पुनश्च पवित्रेणात्मना विनीतं विनाच्यः कोऽपि यीशुं
प्रभुरिति व्याडरुं न शक्नोति | 4 दाय्या बहुविधाः किन्त्वेक आत्मा
5 परिचर्याश्च बहुविधाः किन्त्वेकः प्रभुः | 6 साधनानि बहुविधानि
किन्तु सर्वेषु सर्वसाधक एश्वर अेकः | 7 अेकैकस्मै तस्यात्मनो दर्शनं
परहितार्थं दीयते | 8 अेकस्मै तेनात्मना ज्ञानवाक्यं दीयते, अन्यस्मै
तेनैवात्मनादृष्टं विधावाक्यम्, 9 अन्यस्मै तेनैवात्मना विश्वासः, अन्यस्मै
तेनैवात्मना स्वास्थ्यदानशक्तिः, 10 अन्यस्मै दुःसाध्यसाधनशक्तिरन्यस्मै
येश्वरीयादेशः, अन्यस्मै यातिमानुषिकस्यादेशस्य विचारसामर्थ्यम्,
अन्यस्मै परभाषाभाषणशक्तिरन्यस्मै य भाषार्थभाषणसामर्थ्यं दीयते |
11 अेकनाद्वितीयेनात्मना यथाभिलाषम् अेकैकस्मै जनाथैकैकं दानं वितरता
तानि सर्व्याणि साध्यन्ते | 12 देह अेकः सन्पि यद्द्वे बहुङ्गयुक्तो
भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां बहुत्वेन यद्द्वे अेकं वपु र्भवति,
तद्वत् श्रीष्टः | 13 यतो हेतो र्थिद्विभिन्नजातीयदास्यवतन्ना वयं सर्व्यं
मज्जनैकेनात्मनैकेदेहीकृताः सर्व्यं थैकात्मबुक्ता अभवाम | 14 अेकनाङ्गेन
वपु न भवति किन्तु बहुभिः | 15 तत्र यराणं यदि वदेत् नाहं हस्तस्तस्मात्
शरीरस्य भागो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति | 16
श्रोत्रं वा यदि वदेत् नाहं नयनं तस्मात् शरीरस्यांशो नास्मीति तर्हनेन
शरीरात् तस्य वियोगो न भवति | 17 कृत्स्नं शरीरं यदि दर्शनेन्द्रियं
भवेत् तर्हि श्रवणोन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? तत् कृत्स्नं यदि वा श्रवणोन्द्रियं
भवेत् तर्हि द्रवणोन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? 18 किन्त्विदानीम् एश्वरेण
यथाभिलषितं तथैवाङ्गप्रत्यङ्गानाम् अेकैकं शरीरं स्थापितं | 19 तत् कृत्स्नं
यधेकाङ्गरेपि भवेत् तर्हि शरीरं कुत्र स्थास्यति? 20 तस्माद् अङ्गानि
बहुनि सन्ति शरीरं त्वेकमेव | 21 अतएव त्वया मम प्रयोजनं नास्तीति
वायं पाणिं वदितुं नयनं न शक्नोति, तथा युवाभ्यां मम प्रयोजनं
नास्तीति मूर्द्धा यराणो वदितुं न शक्नोति; 22 वस्तुतस्तु वित्राडस्य
यान्यङ्गान्यस्माभिर्दुर्बलानि बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति | 23
यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यन्ते तान्यस्माभिरधिकं शोभ्यन्ते |
यानि य कुट्टश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते 24 किन्तु यानि स्वयं
सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं | 25 शरीरमध्ये यद् भेदो न
भवेत् किन्तु सर्व्याण्यङ्गानि यद् अेक्यभावेन सर्व्येषां हितं यिन्तयन्ति
तदर्थम् एश्वरेणप्रधानम् आदरणीयं कृत्वा शरीरं विरयितं | 26 तस्माद्
अेकस्याङ्गस्य पीडायां जातयां सर्व्याण्यङ्गानि तेन सह पीडयन्ते, अेकस्य
समादरे जाते य सर्व्याणि तेन सह संहयन्ति | 27 यूयञ्च श्रीष्टस्य शरीरं,
युष्माकम् अेकैकश्च तस्यैकैकम् अङ्गं | 28 केचित् केचित् समितावीश्वरेण
प्रथमतः प्रेरिता द्वितीयत एश्वरीयादेशवक्तास्तृतीयत उपदेष्टारो नियुक्ताः,
ततः परं केभ्योऽपि चित्रकार्यसाधनसामर्थ्यम् अनामयकरणशक्तिरुपकृतौ
लोकशासने वा नैपुण्यं नानाभाषाभाषणसामर्थ्यं वा तेन व्यतारि | 29
सर्व्यं किं प्रेरिताः? सर्व्यं किम् एश्वरीयादेशवक्ताः? सर्व्यं किम् उपदेष्टारः?
सर्व्यं किं चित्रकार्यसाधकाः? 30 सर्व्यं किम् अनामयकरणशक्तिरुपकृतौ?

सर्व्यं किं परभाषावादिनः? सर्व्यं वा किं परभाषार्थप्रकाशकाः? 31 यूयं
श्रेष्ठेयान् लब्धुं यतध्वं | अनेन यूयं मया सर्व्योत्तममार्गं दर्शयितव्याः |

13 मर्त्यस्वर्गायाणं भाषा भाषमाणोऽहं यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि
वाहतालस्वयुषो निनाहकारिभेरीस्वयुषश्च भवामि | 2 अपरञ्च
यधेहम् एश्वरीयादेशाह्वयः स्यां सर्व्याणि गुप्तवाक्यानि सर्व्यविधाञ्च
ज्ञानीयां पूर्णविश्वासः सन् शैलान् स्थानान्तरीकर्तुं शक्नुयाञ्च किन्तु यदि
प्रेमहीनो भवेयं तर्हणगुणीय अेव भवामि | 3 अपरं यधेहम् अन्नानेन
सर्व्यस्व त्वज्येयं दाहनाय स्वशरीरं समर्पयेयञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं
तर्हि तत्सर्व्यं मर्त्यं निष्फलं भवति | 4 प्रेम चिरसहिष्णु हितैषि य, प्रेम
निर्दोषम् अशहं निर्गम्यञ्च | 5 अपरं तत् कुत्सितं नायरति, आत्मयेथं न
दुरुते सहसा न कुध्यति परनिष्ठं न यिन्तयति, 6 अधर्मं न तुष्यति सत्य अेव
सन्तुष्यति | 7 तत् सर्व्यं तितिक्षते सर्व्यत्र विश्वसितं सर्व्यत्र भद्रं प्रतीक्षते
सर्व्यं सहते य | 8 प्रेमो लोपः कदापि न भविष्यति, एश्वरीयादेशकथनं
लोपस्यते परभाषाभाषणं निवर्त्तयते ज्ञानमपि लोपं यास्यति | 9
यतोऽस्माकं ज्ञानं षण्डमात्रम् एश्वरीयादेशकथनमपि षण्डमात्रं | 10
किन्त्वस्मासु सिद्धतां गतेषु तानि षण्डमात्राणि लोपं यास्यन्ते | 11
बाल्यकालेऽहं बाल एवाभाषे बाल एवायिन्तयञ्च किन्तु यौवने जाते
तत्सर्व्यं बाल्यायरणं परित्यक्तवान् | 12 एदानीम् अब्रमधेनास्यष्टं
दर्शनम् अस्माभिर्लभ्यते किन्तु तदा साक्षात् दर्शनं लभ्यते | अधुना मम
ज्ञानम् अल्पिष्ठं किन्तु तदाहं यथावगम्यस्तथैवावगतो भविष्यामि | 13
एदानीं प्रत्ययः प्रत्याशा प्रेम य त्रीण्येतानि तिष्ठन्ति तेषां मध्ये य प्रेम
श्रेष्ठं |

14 यूयं प्रेमायरणे प्रयतध्वम् आत्मिकान् दायानपि विशेषत
एश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं प्राप्तुं येष्टध्वं | 2 यो जनः परभाषां
भाषते स मानुषान् न सम्भाषते किन्त्वीश्वरमेव यतः केनापि किमपि
न बुध्यते स यात्मना निगूढवाक्यानि कथयति; 3 किन्तु यो जन
एश्वरीयादेशं कथयति स परेषां निष्ठाथै हितोपदेशाय सान्त्वनाथै य
भाषते | 4 परभाषावाधात्मन अेव निष्ठां जनयति किन्त्वीश्वरीयादेशवादी
समिते निष्ठां जनयति | 5 युष्माकं सर्व्येषां परभाषाभाषणम् एश्याभ्यहं
किन्त्वीश्वरीयादेशकथनम् अधिकमपीच्छामि | यतः समिते निष्ठाथै येन
स्ववाक्यानाम् अर्थो न क्रियते तस्मात् परभाषावादिन एश्वरीयादेशवादी
श्रेयान् | 6 हे ब्रातरः, एदानीं मया यदि युष्मात्समीपं गम्यते
तर्ह्येश्वरीयदर्शनस्य ज्ञानस्य वेश्वरीयादेशस्य वा शिक्षाया वा वाक्यानि
न भाषित्वा परभाषां भाषमाणेन मया यूयं किमुपकारिष्यध्वे? 7
अपरं वंशीवल्लक्यादिषु निष्ठाणिषु वाधयन्त्रेषु वादितेषु यदि क्कण्णा न
विशिष्यन्ते तर्हि किं वाधं किं वा गानं भवति तत् केन बोद्धुं शक्यते? 8
अपरं रणतूर्यां निरवाणो यधय्यक्तो भवेत् तर्हि युद्धाय कः सञ्जिष्यते? 9
तद्वत् जिह्वाभिर् यदि सुगम्या वाक् युष्माभिर् न गधेत तर्हि यद् गधेत तत् केन
भोक्त्यते? वस्तुतो यूयं हिगालापिन एव भविष्यथ | 10 जगति कतिप्रकारा
उक्तयो विधन्ते? तासामेकापि निरर्थिका नहि; 11 किन्तुक्तेरथो यदि मया न
बुध्यते तर्ह्यहं वक्त्रा भवेय एव मंस्ये वक्तापि मया भवेय एव मंस्यते |
12 तस्माद् आत्मिकदायलिपसवो यूयं समिते निष्ठाथै प्राप्तभुङ्गवरा भवितुं
यतध्वं, 13 अतएव परभाषावादी यद् अर्थकरोऽपि भवेत् तत् प्रार्थयतां |
14 यधहं परभाषया प्रथनां कुर्ष्यां तर्हि मदीय आत्मा प्रार्थयते, किन्तु मम
बुद्धिर्निष्फला तिष्ठति | 15 एतन्नेन किं करणीयं? अहम् आत्मना प्रार्थयिष्ये

बुद्ध्यापि प्रार्थयिष्ये; अपरं आत्मना गास्यामि बुद्ध्यापि गास्यामि | 16
 त्वं यदात्मना धन्यवाढं करोषि तदा यद् वदसि तद् यदि शिष्येनेवोपस्थितेन
 जनेन न बुद्ध्यते तर्हि तव धन्यवादस्यान्ते तथास्तिवति तेन वक्तं कथं
 शक्यते? 17 त्वं सम्यग् एश्वरं धन्यं वदसीति सत्यं तथापि तत्र परस्य
 निष्ठा न भवति | 18 युष्माकं सर्व्वेभ्योऽहं परभाषाभाषणेषु समर्थोऽस्मीति
 कारणाद् एश्वरं धन्यं वदामि; 19 तथापि समितौ परोपदेशार्थं मया
 कथितानि पत्र वाक्यानि वरं न य लक्षं परभाषीयानि वाक्यानि | 20 हे
 भ्रातरः, यूयं बुद्ध्या बालकाद्येव मा भूत परन्तु दृष्टतया शिष्येणैव भूत्वा
 बुद्ध्या सिद्धा भवत | 21 शास्त्र एतं लिखितमास्ते, यथा, एत्यवोयत्
 परेशोऽहम् आभाषिष्ये एमान् जनान् | भाषाभिः परकीयाभि र्कत्रैश्च
 परदेशिभिः | तथा मया कृतेऽपीमे न अदीप्यन्ति मद्रयः | 22 अतएव
 तत् परभाषाभाषणं अविश्रासिनः प्रति विद्मरुपं भवति न य विश्वासिनः
 प्रति; किन्तुश्वरीयादेशकथनं नाविश्वासिनः प्रति तद् विश्वासिनः प्रत्येव |
 23 समितिभुक्तेषु सर्व्वेषु अेकस्मिन् स्थाने मिलित्वा परभाषां भाषमाणेषु
 यदि ज्ञानाकाङ्क्षिणोऽविश्वासिनो वा तत्रागच्छेयुस्तर्हि युष्मान् उन्मत्तान्
 किं न वदिष्यन्ति? 24 किन्तु सर्व्वेष्वीश्वरीयादेशं प्रकाशयन्सु यदविश्वासी
 ज्ञानाकाङ्क्षी वा कश्चित् तत्रागच्छति तर्हि सर्व्वैरेव तस्य पापज्ञानं
 परीक्षा य जायते, 25 ततस्तस्यान्तःकरणस्य गुणकल्पनासु व्यक्तीभूतासु
 सोऽधोभुजः पतन् एश्वरमारुध्य युष्मन्मध्य एश्वरो विधते एति सत्यं
 कथामेतां कथयिष्यति | 26 हे भ्रातरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अेकेन
 गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषायेन अैश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं
 वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्व्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः क्रियतां | 27
 यदि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्होऽस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा
 परभाषा कथ्यतां तदधिकैर्न कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां,
 अेकेन य तदर्थं बोध्यतां | 28 किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यदि न विधते
 तर्हि स समितौ वार्ययमः स्थित्वेश्वरयात्मानेन य कथां कथयतु | 29
 अपरं द्वौ त्रयो वेश्वरीयादेशवक्तारः स्वं स्वमादेशं कथयन्तु तदन्ये य तं
 विचारयन्तु | 30 किन्तु तत्रापरेण केनचित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन
 कथनात् निवर्त्तितव्यं | 31 सर्व्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं
 सर्व्वे पर्यायेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्नुथ | 32 एश्वरीयादेशवक्तृत्वां
 मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति | 33 यत एश्वरः कुशासनजन्को नहि
 सुशासनजन्क अेवेति पवित्रलोकांनां सर्व्वसमितिषु प्रकाशते | 34 अपरञ्च
 युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिखितेन
 विधिना ताः कथाप्रचारणात् निवारितास्ताभि र्निद्राभि र्भवितव्यं |
 35 अतस्ता यदि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेहेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः
 समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं | 36 अैश्वरं वयः किं युष्मत्तो
 निरगमत्? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं? 37 यः कश्चिद् आत्मानम्
 एश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया
 यद् यत् लिख्यते तत्रभुनाज्ञापितम् एत्युररी करोतु | 38 किन्तु यः
 कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ अेव तिष्ठतु | 39 अतएव हे भ्रातरः, यूयम्
 एश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतद्यं परभाषाभाषणमपि युष्माभि र्न
 निवार्यतां | 40 सर्व्वकुर्माणि य विध्यनुसारात् सुपरिपाठ्या क्रियन्तां |

15 हे भ्रातरः, यः सुसंवादे मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं
 गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान् विज्ञापयामि | 2
 युष्माकं विश्वासो यदि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्युक्तानि मम

वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवादेन परित्राणं जायते | 3 यतोऽहं
 यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु भुष्यां यां शिक्षां समापयं सेयं,
 शास्त्रानुसारात् प्रीथोऽस्माकं पापमोचनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्, 4 शमशाने
 स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः | 5 स यात्रे कैके ततः
 परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् | 6 ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकेभ्यो
 भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता बहुदुराश्रमाधापि
 वर्त्तन्ते | 7 तदनन्तरं यादूबाय तत्पश्चात् सर्व्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं
 दत्तवान् | 8 सर्व्वशेषेऽडकालजाततुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं
 प्राप्तवान् | 9 एश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्न्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम
 धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि | 10 यादृशोऽस्मि
 तादृश एश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कलो
 नाभवत्, अन्येभ्यः सर्व्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया
 कृतस्तन्नाहि मत्सङ्कारिशेष्वरस्यानुग्रहेणैव | 11 अतएव मया भवेत् तै
 र्वा भवेत् अस्माभिरस्तादृशी वार्ता घोष्यते सैव य युष्माभि र्विश्वासेन
 गृहीता | 12 मृत्युदशातः प्रीष्ट उन्मत्तापि एति वार्ता यदि तमधि घोष्यते
 तर्हि मृतलोकानाम् उत्थिति नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये कैश्चित् कुतः
 कथ्यते? 13 मृतानाम् उत्थिति यदि न भवेत् तर्हि प्रीथोऽपि नोत्थापितः
 14 प्रीष्टश्च यधनुत्थापितः स्यात् तर्हस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं
 विश्वासोऽपि वितथः | 15 वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः प्रीष्ट
 स्तेनोत्थापितः एति साक्ष्यम् अस्माभिरेश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थिति
 र्थेन न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः | 16 यतो मृतानामुत्थिति र्थेन
 न भवेत् तर्हि प्रीथोऽप्युत्थापितत्वं न गतः | 17 प्रीष्टस्य यधनुत्थापितः स्यात्
 तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अधापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथ | 18
 अपरं प्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतारोऽपि नाशं गताः | 19 प्रीष्टो
 यदि डेवलमिडलोकैः उस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्व्वमर्त्येभ्यो वयमेव
 दुर्भाग्याः | 20 एदानीं प्रीष्टो मृत्युदशात उत्थापितो मडानिद्रागतानां मध्ये
 प्रथमङ्गलस्वरूपो जातश्च | 21 यतो यद्दत्तं मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्
 मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूता | 22 आदमा यथा सर्व्वे
 मरणाधीना जातास्तथा प्रीष्टेन सर्व्वे ज्वयिष्यन्ते | 23 किन्वेकेकेन
 जनेन निजे निजे पर्यायं उत्थातव्यं प्रथमतः प्रथमजातङ्गलस्वरूपेन
 प्रीष्टेन, द्वितीयतस्तस्यागमनसमये प्रीष्टस्य लोकैः | 24 ततः परम् अन्तो
 भविष्यति तदानीं स सर्व्वे शासनम् अधिपतित्वं पराक्रमञ्च लुप्त्या
 स्वपितरीश्वरं राजन्वं समर्पयिष्यति | 25 यतः प्रीष्टस्य रिपवः सर्व्वे
 यावत् तेन स्वपादयोरधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तेनैव राजन्वं कर्त्तव्यं |
 26 तेन विजेतव्यो यः शेषरिपुः स मृत्युरेव | 27 लिखितमास्ते सर्व्वानि
 तस्य पादयो वशीकृतानि | किन्तु सर्व्वान्येव तस्य वशीकृतानीत्युक्ते सति
 सर्व्वानि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात एति
 व्यक्तं | 28 सर्व्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्व्वानि येन पुत्रस्य वशीकृतानि
 स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत एश्वरः सर्व्वेषु सर्व्वे अेव
 भविष्यति | 29 अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मज्जन्त्यन्ते तैः किं
 लप्स्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां
 विनिमयेन कुतो मज्जन्मपि तैरङ्गीक्रियते? 30 वयमपि कुतः प्रतिदण्डं
 प्राणभोतिम् अङ्गीकुर्महे? 31 अस्मत्प्रभुना यीशुप्रीष्टेन युष्मत्तो मम या
 श्लाघास्ते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि दिने दिनेऽहं मृत्युं गच्छामि | 32
 एङ्गिनगरे वन्यपशुभिः सार्द्धं यदि लौकिकत्वात् मया युद्धं कृतं तर्हि तेन
 मम को लाभः? मृतानाम् उत्थिति यदि न भवेत् तर्हि, कुर्मो भोजनपादेऽध

श्वस्तु मृत्युर्भवति | 33 एत्यनेन धर्मात् मा भ्रंशध्वं | कुसंसर्गोऽ
लोकानां सदायारो विनश्यति | 34 यूयं यथोचितं सथैतन्वास्तिष्ठत, पापं
मा कुरुध्वं, यतो युष्माकं मध्यं एश्वरीयज्ञानदीनाः कऽपि विद्यन्ते युष्माकं
त्रयाथै मयेदं गधते | 35 अपरं मृतलोकः कथम् उत्थास्यन्ति? कीदृशं
वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रक्षयति | 36 हे अज्ञ
त्वया यद् बीजम् उच्यते तद् यदि न श्रियते तर्हि न ज्वयिष्यते | 37
यथा मूर्त्न्यां निर्गन्तव्यं सा त्वया नोच्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य
गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितुं शक्नोति | 38 एश्वरेणैव यथाभिलाषं
तस्मै मूर्तिं दीयते, अेकैकस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरेव दीयते | 39 सर्व्वाणि
पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि
पललानि सन्ति | 40 अपरं स्वर्गायां मूर्त्तयः पार्थिव्या मूर्त्तयश्च विद्यन्ते
किन्तु स्वर्गायानाम् अेकं तेषां पार्थिव्यानाञ्च तदन्येषां तेषां तेषां तेषां
सूर्यस्य तेषां अेकविधं यन्द्रस्य तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां
ताराणां मध्येऽपि तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां तेषां
‘आदिपुरुष आदम् ज्वत्प्राणी भवतु’, किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टे)
ज्वनदायक आत्मा भवतु | 43 यद् उच्यते तत् तुष्यं यथोत्थास्यति तद्
गौरवान्ति; यद् उच्यते तन्निर्व्वलं यथोत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं |
44 यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सदा, यस्य शरीरम् उत्थास्यति
तद् आत्मनः सदा | प्राणसदास्वयं शरीरं विद्यते, आत्मसदास्वयं त्रुपमपि
शरीरं विद्यते | 45 तत्र लिपितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् ज्वत्प्राणी
भवतु, किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टे) ज्वनदायक आत्मा भवतु | 46
आत्मसदा न प्रथमं किन्तु प्राणसदाैव तत्पश्चाद् आत्मसदा | 47 आधः
पुरुषे मृदु उत्पन्त्वात् मृगमयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः |
48 मृगमयो यादृश आसीत् मृगमयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गायश्च
यादृशाऽस्ति स्वर्गायाः सर्वे तादृशा भवन्ति | 49 मृगमयस्य त्रुपं यद्
अस्माभि धारितं तद् तत् स्वर्गायस्य त्रुपमपि धारयिष्यते | 50 हे ब्रातरः,
युष्मान् प्रति व्याडरामि, एश्वरस्य राज्ञेयं रक्तमांसयोरधिकारो भवितुं
न शक्नोति, अक्षयत्वे य क्षयस्याधिकारो न भविष्यति | 51 पश्यतां
युष्मभ्यं निगूढां कथां निवेदयामि | 52 सर्वैरस्माभि मंडानिद्रा न गमिष्यते
किन्त्वन्तिमदिने तूयां वादितायाम् अेकस्मिन् विपले निमिषैकमध्ये सर्वे
त्रुपान्तरं गमिष्यते, यतस्तूरी वादिष्यते, मृतलोकश्चाक्षयीभूता उत्थास्यन्ति
वयञ्च त्रुपान्तरं गमिष्यामः | 53 यतः क्षयणीयेनैतेन शरीरेणाक्षयत्वं
परिहितव्यं, मरणायीनेनैतेन देहेन यामरत्वं परिहितव्यं | 54 अेतस्मिन्
क्षयणीये शरीरे ऽक्षयत्वं गते, अेतस्मिन् मरणायीने देहे यामरत्वं गते
शास्त्रे लिपितं वयनमिदं सेत्स्यति, यथा, ज्येन त्रस्यते मृत्युः | 55
मृत्यो ते कएटकं कुत्र परलोकं जयः कऽ ते | (MadEs 986) 56 मृत्योः
कएटकं पापमेव पापस्य य बलं व्यवस्था | 57 एश्वरश्च धन्यो भवतु यतः
सोऽस्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेनास्मान् जययुक्तान् विधापयति | 58 अतो हे
मम प्रियब्रातरः; यूयं सुस्थिरा निश्चलाश्च भवत प्रभोः सेवायां युष्माकं
परिश्रमो निष्कलो न भविष्यतीति ज्ञात्वा प्रभोः कार्यं सदा तत्परा भवत |

16 पवित्रलोकानां कृते योऽर्थसंग्रहस्तमधि गालातीयदेशस्य समाजा
मया यद् आदिष्टस्तद् युष्माभिरपि क्रियतां | 2 ममागमनकाले यद्
अर्थसंग्रहो न भवेत् तन्निमित्तं युष्माकमेकैकेन स्वसम्पदानुसारात् सञ्चयं
कृत्वा सन्ताडस्य प्रथमदिवसे स्वसमीपे किञ्चित् निक्षिप्यतां | 3 ततो
ममागमनसमये यूयं यानेव विश्वास्या एति वेदिष्यथ तेभ्योऽदं पत्राणि

एत्वा युष्माकं तदानस्य यिऽशालमं नयनार्थं तान् प्रेषयिष्यामि | 4 किन्तु
यदि तत्र ममापि गमनम् उचितं भवेत् तर्हि ते मया सद् यास्यन्ति |
5 साम्प्रतं माकिदनियादेशमभदं पर्यटामि तं पर्यटय युष्मत्समीपम्
आगमिष्यामि | 6 अनन्तरं किं जानामि युष्मत्सन्धिधम् अवस्थास्ये
शीतकालमपि यापयिष्यामि य पश्चात् मम यत् स्थानं गन्तव्यं तत्रैव
युष्माभिरदं प्रेरयितव्यः | 7 यतोऽदं यात्राकाले क्षणमात्रं युष्मान् द्रष्टुं
नेच्छामि किन्तु प्रभु यंधनुजानीयात् तर्हि किञ्चिद् दीर्घकालं युष्मत्समीपे
प्रवस्तुम् इच्छामि | 8 तथापि निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमदिनं
यावद् इक्षिपुष्यां स्थास्यामि | 9 यस्माद् अत्र कार्यसाधनार्थं ममान्तिके
बृहद् द्वारं मुक्तं बहवो विपक्षा अपि विद्यन्ते | 10 तिमथि यदि युष्माकं
समीपम् आगच्छेत् तर्हि येन निर्भयं युष्ममध्ये वर्तते तत्र युष्माभि मनो
निधीयतां यस्माद् अदं यादृक् सोऽपि तादृक् प्रभोः कर्माणो यतते | 11
कोऽपि तं प्रत्यनादरं न करोतु किन्तु स ममान्तिके यद् आगन्तुं शक्नुयात्
तदर्थं युष्माभिः सकृशलं प्रेष्यतां | ब्रातृभिः सार्द्धमदं तं प्रतीक्षे | 12
आपल्लुं ब्रातरमध्यं निवेदयामि ब्रातृभिः साकं सोऽपि यद् युष्माकं
समीपं प्रज्जेत् तदर्थं मया स पुनः पुनर्यायितः किन्त्विदानीं गमनं सर्वथा
तस्मै नारोयत, एतः परं सुसमयं प्राप्य स गमिष्यति | 13 यूयं जगृत
विश्वासे सुस्थिरा भवत पीरुषं प्रकाशयत भवन्तो भवत | 14 युष्माभिः
सर्व्वाणि कर्माणि प्रेम्ना निष्पाद्यन्तां | 15 हे ब्रातरः, अदं युष्मान् एदम्
अभियाये स्तिज्ञानस्य परिष्णना आभायादेशस्य प्रथमजातङ्गलस्वयं प्राः,
पवित्रलोकानां परिययार्थं य त आत्मनो न्यवेदयन् एति युष्माभि ज्ञायते |
16 अतो यूयमपि तादृशलोकानाम् अस्मत्सदायानां श्रमकारिणाञ्च सर्वेषां
वश्या भवत | 17 स्तिज्ञानः इर्नुनात् आभायिकश्च यद् अत्रागमन्
तेनाडम् आनन्दामि यतो युष्माभिर्यत् न्यूनितं तत् तैः सम्पूरितं | 18 तै
र्युष्माकं मम य मनांस्थायायितानि | तस्मात् तादृशा लोका युष्माभिः
सम्भन्तव्याः | 19 युष्मभ्यम् आशिवादेशस्यसमाजानां नमस्कृतिम्
आकिङ्किलप्रिस्केल्योस्तन्मएऽपश्यसमितेश्च बहुनमस्कृतिं प्रजानीत | 20
सर्वे ब्रातरो युष्मान् नमस्कृन्ते | यूयं पवित्रयुष्मनेन मिथो नमत | 21
पौलोऽदं स्वकरलिपितं नमस्कृतिं युष्मान् वेदये | 22 यदि कश्चिद् यीशुश्रीष्टे
न प्रीयते तर्हि स शापग्रस्तो भवेत् प्रभुरायाति | 23 अस्माकं प्रभो
यीशुश्रीष्टस्यानुग्रहो युष्मान् प्रति भूयात् | 24 श्रीष्टं यीशुम् आश्रितान्
युष्मान् प्रति मम प्रेम तिष्ठतु | एति |

२ करिन्धिनः

1 ईश्वरस्येच्छया यीशुऋीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तिमधिर्वाता य द्वावेतौ करिन्धनगरस्थाये ईश्वरीयसमितय आभायादेशस्थेभ्यः सर्वेभ्यः पवित्रलोकैभ्यश्च पत्रं लिभतः | 2 अस्माकं तातस्येश्वरस्य प्रभोर्यीशुऋीष्टस्य यानुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्त्तां | 3 कृपायुः पिता सर्वसात्त्वनाकारीश्वरश्च योऽस्मत्प्रभोर्यीशुऋीष्टस्य तात ईश्वरः स धन्यो भवतु | 4 यतो वयम् ईश्वरात् सान्त्वनां प्राप्य तथा सान्त्वनया यत् सर्वविधक्लिष्टान् लोकान् सान्त्वयितुं शक्नुयाम तदर्थं सोऽस्माकं सर्वकलेशसमयेऽस्मान् सान्त्वयति | 5 यतः ऋीष्टस्य कलेशा यद्दृढं बाहुल्येनास्मासु वर्त्तन्ते तद्दृढं वयं ऋीष्टेन बहुसान्त्वनाढ्या अपि भवामः | 6 वयं यदि क्लिष्टयामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते क्लिष्टयामहे यतोऽस्माभि र्यादृशानि दुःखानि सहन्ते युष्माकं तादृशदुःखानां सहनेन तौ साधयिष्येते इत्यस्मिन् युष्मानधि मम दृढा प्रत्याशा भवति | 7 यदि वा वयं सान्त्वनां लभामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते तामपि लभामहे | यतो यूयं यादृग् दुःखानां भागिनोऽभवत तादृक् सान्त्वनाया अपि भागिनो भविष्येति वयं ज्ञानीमः | 8 हे ब्रातरः, आशियादेशे यः कलेशोऽस्मान् आक्राम्यत् तं यूयं यद् अनवगतास्तिष्ठत तन्मया भद्रं न मन्यते | तेनातिशक्तिक्लेशेन वयमतीव पीडितास्तस्मात् ज्वनरक्षार्थे निरुपाया जाताश्च, 9 अतो वयं स्वेषु न विश्वस्य मृतलोकानाम् उत्थापयितरीश्वरे यद् विश्वासं कुर्मस्तदर्थम् अस्माभिः प्राणैः एतेषु लोकेषु इति स्वमनसि निश्चितं | 10 अतादृशभयङ्करात् मृत्यो र्यां ऽस्मान् अत्रायतेदानीमपि त्रायते स एतः परमप्यस्मान् त्रास्यते ऽस्माकम् अतादृशी प्रत्याशा विधते | 11 अतदर्थमस्मत्कृते प्रार्थनया वयं युष्माभिःरूपकर्त्तव्यास्तथा कृते बहुभि र्याचितो योऽनुग्रहोऽस्मासु वर्त्तिष्यते तद्वत् बहुभिरीश्वरस्य धन्यवाटोऽपि कारिष्यते | 12 अपरत्र संसारमध्ये विशेषतो युष्मन्मध्ये वयं सांसारिक्या धिया नहि किन्त्वीश्वरस्यानुग्रहेषाकुटिलताम् ईश्वरीयसारल्यत्रायितवन्तोऽत्रास्माकं मनो यत् प्रमाणां ददाति तेन वयं श्लाघामहे | 13 युष्माभि र्यद् यत् पठयते गृह्यते य तदन्यत् किमपि युष्मन्मध्ये अस्माभि र्नि लिष्यते तस्यान्तं यावद् युष्माभि र्ग्रीहीच्यत इत्यस्माकम् आशा | 14 यूयमितः पूर्वमप्यस्मान् अंशतो गृहीतवन्तः, यतः प्रभो र्यीशुऋीष्टस्य दिने यद्दृढं युष्मास्वस्माकं श्लाघा तद्दृढं अस्मासु युष्माकमपि श्लाघा भविष्यति | 15 अपरं यूयं यद् द्वितीयं वरं लभध्वे तदर्थमितः पूर्वं तथा प्रत्याशया युष्मत्समीपं गमिष्यामि 16 युष्मद्देशेन माकिडनियादेशं प्रजित्वा पुनस्तस्मात् माकिडनियादेशात् युष्मत्समीपम् अत्य युष्माभि र्ग्रीडूदादेशं प्रेषयिष्ये येति मम वाग्छासीत् | 17 अतादृशी मन्त्राणां मया किं याञ्चल्येन कृता? यद् यद् अहं मन्त्रये तत् किं विषयिलोकं एव मन्त्रयाण् आदौ स्वीकृत्य पश्चाद् अस्वीकृत्य? 18 युष्मान् प्रति मया कथितानि वाक्यान्ग्रे स्वीकृतानि शेषेऽस्वीकृतानि नाभवन् अतेनेश्वरस्य विश्वस्तता प्रकाशते | 19 मया सित्वानेन तिभयिना येश्वरस्य पुत्रो यो यीशुऋीष्टो युष्मन्मध्ये घोषितः स तेन स्वीकृतः पुनरस्वीकृतश्च तन्नाहि किन्तु स तस्य स्वीकारस्यरूपमेव | 20 ईश्वरस्य महिमा यद् अस्माभिः प्रकाशते तदर्थम् ईश्वरेण यद् यत् प्रतिज्ञातं तत्सर्वं ऋीष्टेन स्वीकृतं सत्यीभूतञ्च | 21 युष्मान् अस्मांश्चाभिषिष्य यः ऋीष्टे स्थासन् कुरीति स ईश्वर एव |

22 स यास्मान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पण्डितपुत्रम् आत्मानं अस्माकम् अन्तःकरणेषु निरक्षिपस्य | 23 अपरं युष्मासु करुणां कुर्वन् अहम् अतावत्कालं यावत् करिन्धनगरं न गतवान् इति सत्यमेतस्मिन् ईश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणानां शपथः क्रियते | 24 वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासो युष्माकं स्थिति र्भवति |

2 अपरत्राहं पुनः शोकाय युष्मत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरर्थैः | 2 यस्माद् अहं यदि युष्मान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतस्तं विना केनापरेणालं हर्षयिष्ये? 3 मम यो हर्षः स युष्माकं सर्वेषां हर्षं अवेति निश्चितं मयाभोधि; अतएव शैरं हर्षयितव्यस्तै र्भृदुपस्थितिसमये यन्मम शोको न जायते तदर्थमेव युष्मन्मध्ये अतादृशं पत्रं मया लिभितं | 4 वस्तुतस्तु बहुकलेशस्य मनःपीडायाश्च समयेऽहं बहुश्रुपातेन पत्रमेकं लिभितवान् युष्माकं शोकार्थं तन्नाहि किन्तु युष्मासु मदीयप्रेमबाहुल्यस्य ज्ञापनार्थं | 5 येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तेनहि किन्त्वंशतो यूयं सर्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिंश्चिद् दौषमारोपयितुं नेच्छामि | 6 बहुनां यत् तज्जर्जनं तेन जनेनालम्बि तत् तदर्थं प्रयुरं | 7 अतः स दुःखसागरे यन् निमज्जति तदर्थं युष्माभिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च | 8 इति हेतोः प्रर्थयेऽहं युष्माभिस्तस्मिन् दया क्रियतां | 9 यूयं सर्वकर्मणि भ्रमादेशं गृह्णीथ न वेति परीक्षितुम् अहं युष्मान् प्रति लिभितवान् | 10 यस्य यो दौषो युष्माभिः क्षम्यते तस्य स दौषो मयापि क्षम्यते यश्च दौषो मया क्षम्यते स युष्माकं कृते ऋीष्टस्य साक्षात् क्षम्यते | 11 शयतानः कल्पनास्माभिरज्ञाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वञ्च्यामहे तदर्थम् अस्माभिः सावधानं र्भवितव्यं | 12 अपरत्र ऋीष्टस्य सुसंवादेघोषणार्थं मयि त्रोयानगरमागते प्रभोः कर्मणो य महर्थं द्वारे मुक्तं 13 सत्यपि स्वभ्रातृस्तीतस्याविद्यमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्ति र्न भवतु, तस्माद् अहं तान् विसज्जंनं याचित्वा माकिडनियादेशं गन्तुं प्रस्थानम् अकरवम् | 14 य ईश्वरः सर्वदा ऋीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्वत्र यास्माभिस्तदीयज्ञानस्य गन्धं प्रकाशयति स धन्यः | 15 यस्माद् ये त्राणं लप्स्यन्ते ये य विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् ईश्वरेण ऋीष्टस्य सौगन्ध्यं भवामः | 16 वयम् अकेषां मृत्यवे मृत्युगन्धा अपरेषाञ्च ज्वनया ज्वनगन्धा भवामः, किन्त्वेतादृशकर्मसाधने कः समर्थोऽस्ति? 17 अन्ये बहुवो लोका यद्दृढं ईश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्वत् तन् मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् ईश्वरस्यादेशात् ऋीष्टेन कथां भाषामहे |

3 वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारभामहे? युष्मान् प्रति युष्मन्तो वा परेषां केषाञ्चिद् एवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते? 2 यूयमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तस्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिभितं सर्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयञ्च | 3 यतो ऽस्माभिः सेवितं ऋीष्टस्य पत्रं यूयपेव, तस्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्ययात्मना लिभितं पाषाणपत्रेषु तन्नाहि किन्तु क्वमयेषु हृत्पत्रेषु लिभितमिति सुस्पष्टं | 4 ऋीष्टेनेश्वरं प्रत्यस्माकम् ईदृशो दृढविश्वासो विधते; 5 वयं निजगुणानि किमपि कल्पयितुं समर्था इति नहि किन्त्वीश्वरादस्माकं सामर्थ्यं जायते | 6 तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो ऽक्षरसंस्थानस्य तन्नाहि किन्त्वात्मन एव सेवनसामर्थ्यं प्राप्ताः | अक्षरसंस्थानं मृत्युजनकं किन्त्वात्मा ज्वनदायकः | 7 अक्षरै

विविधितपाषाणरूपिणी या मृत्योः सेवा सा यदीदृक् तेजस्विनी ज्ञाता यत्तस्याधिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् भूससो भुभम् एञ्जायेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत, 8 तर्ह्यात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्? 9 एतदजनिता सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यजनिता सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति। 10 उभयोस्तुलनायां कृतायाम् अकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति। 11 यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यदि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् धिरस्थायि तद् बहुतरतेजोयुक्तमेव भविष्यति। 12 एदृशीं प्रत्याशां लब्ध्वा वयं महतीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः। 13 एञ्जायेलीयलोकं यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तदर्थं भूसा यादृग् आवरणेन स्वमुभम् आरुण्ययत् वयं तादृक् न कुर्मः। 14 तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाधापि प्रच्छन्नस्तिष्ठति। 15 तस्य न दूरीभवति यतः श्रीष्टेनैव तत् लुप्यते। भूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽधापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते। 16 किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परावृत्ते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते। 17 यः प्रभुः स अवे स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः। 18 वयञ्च सर्व्येऽनास्थादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन्त आत्मस्वरूपेण प्रभुना उपान्तरिकृता वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिभूर्तिं प्राप्नुमः।

4 अपरञ्च वयं करुणाभाजो भूत्वा यद् अेतत् परियारकपदम् अलभामहि नात्र क्लाम्यामः, 2 किन्तु त्रपायुक्तानि प्रच्छन्नकर्माणि विहाय कुटिलतायरणमकुर्वन्त एश्वरीयवाक्यं मिथ्यावाच्यैरभिभ्रयन्तः सत्यधर्म्मस्य प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्व्यमानवानां संवेदगोचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः। 3 अस्माभिर्घोषितः सुसंवाद्यो यदि प्रच्छन्नः; स्यात् तर्हि ये विनक्ष्यन्ति तेषामेव दृष्टितः स प्रच्छन्नः; 4 यत् एश्वरस्य प्रतिभूर्तिं यः श्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवाद्यस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् एह लोकरस्य देवोऽविश्वसिनां ज्ञाननयनम् अन्धीकृतवान् अेतस्योद्धारणं ते भवन्ति। (aiōn g165) 5 वयं स्वान् घोषयाम एति नहि किन्तु श्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मांश्च यीशोः कृते युष्माकं परियारकान् घोषयामः। 6 य एश्वरो मध्येतिमिरं प्रभां दीपनायादिशत् स यीशुश्रीष्टस्यास्य एश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उदयार्थम् अस्माकम् अन्तःकारणेषु दीपितवान्। 7 अपरं तद् धनम् अस्माभिर्भृणभयेषु भाजेनेषु धार्यते यतः साद्गता शक्तिर्नास्माकं किन्त्वीश्वरस्यैवेति ज्ञातव्यं। 8 वयं पटे पटे पीडयामहे किन्तु नावसीदामः, वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरुपाया न भवामः; 9 वयं प्रद्राव्यमाना अपि न क्लाम्यामः, निपातिता अपि न विनश्यामः। 10 अस्माकं शरीरे श्रीष्टस्य ज्वनं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो मरणमपि धारयामः। 11 यीशो ज्वनं यद् अस्माकं मर्त्येहे प्रकाशेत तदर्थं ज्वन्तो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यौ सम्प्रार्थामहे। 12 एतयं वयं मृत्याकान्ता यूयञ्च ज्वनाकान्ताः। 13 विश्वासकारणदेव समभाषि मया वयः। एति यथा शास्त्रे विभिन्तं तथैवास्माभिरपि विश्वासजनकम् आत्मानं प्राप्य विश्वासः क्रियते तस्माद्य वयांसि भाष्यन्ते। 14 प्रभु यीशु यैनोत्थापितः स यीशुनास्मान्प्युत्थापयिष्यति युष्माभिः साद् स्वसमीप उपस्थापयिष्यति य, वयम् अेतत् ज्ञानीमः। 15 अतएव युष्माकं डिताय सर्व्यमेव भवति तस्माद् बहुनां प्रयुरानुग्रहप्राने र्बहुलोकानां धन्यवादेनेश्वरस्य महिमा सम्यक् प्रकाशिष्यते। 16 ततो हेतो वयं न क्लाम्यामः किन्तु बाह्यपुरुषो यद्यपि क्षीयते तथाप्यान्तरिकः

पुरुषो दिने दिने नूतनायते। 17 क्षणमात्रस्थायि यदेतत् लघिष्ठं दुःखं तद् अतिबाहुल्येनास्माकम् अनन्तकालस्थायि गरिष्ठसुभं साधयति, (aiōnios g166) 18 यतो वयं प्रत्यक्षान् विषयान् अनुद्दिश्याप्रत्यक्षान् उद्दिशामः। यतो हेतोः प्रत्यक्षविषयाः क्षणमात्रस्थायिनः किन्त्वप्रत्यक्षा अनन्तकालस्थायिनः। (aiōnios g166)

5 अपरम् अस्माकम् अेतस्मिन् पार्थिवे दृश्यरूपे वेशमनि ज्ञातो सतीश्वरेण निर्मितम् अकरकृतम् अस्माकम् अनन्तकालस्थायि वेश्मेकं स्वर्गो विधत् एति वयं ज्ञानीमः। (aiōnios g166) 2 यतो हेतोरेतस्मिन् वेशमनि तिष्ठन्तो वयं तं स्वर्गायं वासं परिधातुम् आकाङ्क्ष्यमाणा निःश्वसामः। 3 तथापीदानीमपि वयं तेन न गन्ताः किन्तु परिहितवसना मन्यामहे। 4 अेतस्मिन् दृश्ये तिष्ठन्तो वयं क्लिश्यमाना निःश्वसामः, यतो वयं वासं त्यक्तुम् एञ्छामस्तन्निहि किन्तु तं द्वितीयं वासं परिधातुम् एञ्छामः, यतस्तथा कृते ज्वनेन मर्त्यं त्रसिष्यते। 5 अेतदर्थं वयं येन सृष्टाः स एश्वर अेव स यास्मभ्यं सत्यद्वारस्य पारवाररूपम् आत्मानं दत्तवान्। 6 अतएव वयं सर्व्येदोत्सुका भवामः किञ्च शरीरे यावद् अस्माभिर्न्युष्यते तावत् प्रभुतो दूरे प्रोष्यत एति ज्ञानीमः, 7 यतो वयं दृष्टिमागं न यरामः किन्तु विश्वासमागं। 8 अपरञ्च शरीराद् दूरे प्रवस्तुं प्रभोः सन्निधौ निवस्तुञ्चाकाङ्क्ष्यमाणा उत्सुका भवामः। 9 तस्मादेव कारणाद् वयं तस्य सन्निधौ निवसन्तस्तस्माद् दूरे प्रवसन्तो वा तस्मै रोचिंतुं यतामहे। 10 यस्मात् शरीरावस्थायाम् अेडेकेन कृतानां कर्म्मणां शुभाशुभइलप्राप्तये सर्व्येस्माभिः श्रीष्टस्य विरासामसम्भुप उपस्थातव्यं। 11 अतएव प्रभो र्भयानकत्वं विज्ञाय वयं मनुजान् अनुनयामः किञ्चेश्वरस्य गोचरे सप्रकाशा भवामः, युष्माकं संवेदगोचरेऽपि सप्रकाशा भवाम एत्याशंसामहे। 12 अनेन वयं युष्माकं सन्निधौ पुनः स्वान् प्रशंसाम एति नहि किन्तु ये मनो विना मुषेः श्लाघन्ते तेभ्यः प्रत्युत्तरदानाय यूयं यथास्माभिः श्लाघितुं शक्नुथ तादृशम् उपायं युष्मभ्यं वितरामः। 13 यदि वयं हतज्ञाना भवामस्तर्हि तद् एश्वरार्थकं यदि य सज्ञाना भवामस्तर्हि तद् युष्मदर्थकं। 14 वयं श्रीष्टस्य प्रेम्ना समाकृष्यामहे यतः सर्व्येषां विनिमयेन यद्येको ज्ञोऽप्रियत तर्हि ते सर्व्ये मृता एत्यास्माभिर्बुध्यते। 15 अपरञ्च ये ज्वन्ति ते यत् स्वार्थं न ज्वन्ति किन्तु तेषां कृते यो ज्ञो मृतः पुनरुत्थापितश्च तमुद्दिश्य यत् ज्वन्ति तदर्थमेव स सर्व्येषां कृते मृतवान्। 16 अतो हेतोःरितः परं कोऽप्यस्माभिर्जातितो न प्रतिज्ञातव्यः। यद्यपि पूर्व्यं श्रीष्टो जातितोऽस्माभिः प्रतिज्ञातस्तथापीदानीं जातितः पुनर् प्रतिज्ञायते। 17 केनचित् श्रीष्ट आश्रिते नूतना सृष्टिर्भवति पुरातनानि लुप्यन्ते पश्य निषिलानि नवीनानि भवन्ति। 18 सर्व्यत्रैतद् एश्वरस्य कर्म्म यतो यीशुश्रीष्टेन स अेवास्मान् स्वेन साद् संहितवान् सन्धानसम्बन्धीयां परियथ्याम् अस्मासु समर्पितवांश्च। 19 यतः एश्वरः श्रीष्टम् अधिष्ठाय जगतो जनानाम् आगांसि तेषाम् ऋणमिव न गारयन् स्वेन साद् तान् संहितवान् सन्निवार्ताम् अस्मासु समर्पितवांश्च। 20 अतो वयं श्रीष्टस्य विनिमयेन दैत्यं कर्म्म सम्पादयामहे, एश्वरश्चास्माभिर्बुष्मान् यायाय्यते ततः श्रीष्टस्य विनिमयेन वयं युष्मान् प्रार्थयामहे यूयमीश्वरेण सन्धत्। 21 यतो वयं तेन यद् एश्वरीयपुण्यं भवामस्तदर्थं पापेन सह यस्य ज्ञातेयं नासीत् स अेव तेनास्माकं विनिमयेन पापः कृतः।

6 तस्य सहाया वयं युष्मान् प्रार्थयामहे, एश्वरस्यानुग्रहो युष्माभिर्दृष्टान् न गृह्यतां। 2 तेनोक्तमेतत्, संश्रोष्यामि शुभे काले त्वदीयां

प्रार्थनाम् अहं। उपकारं करिष्यामि परित्राणदिने तव। पश्यतायं शुभकालः पश्यतेदं त्राणदिनं। 3 अस्माकं परिग्रह्यां यन्निष्कलङ्गा भवेत् तदर्थं वयं कुत्रापि विघ्नं न जनयामः, 4 किन्तु प्रयुरसदिष्णुता क्लेशो दैव्यं विपत् ताडना काराबन्धनं निवासहीनत्वं परिश्रमो जागरणम् उपवसनं 5 निर्मलत्वं ज्ञानं मृदुशीलता हितैषिता 6 पवित्र आत्मा निष्कपटे प्रेम सत्यालाप एश्वरीयशक्ति 7 दक्षिणवाभाव्यां कराभ्यां धर्माश्रधारणं 8 मानापमानयोश्चर्यातिसुष्यात्यो भांगित्वम् अतेः सर्वैरीश्वरस्य प्रशंस्यान् परिचारकान् स्वान् प्रकाशयामः। 9 ब्रह्मकसमा वयं सत्यवादिनो भवामः, अपरिचितसमा वयं सुपरिचिता भवामः, मृतकल्या वयं ज्ञवामः, एड्यमाना वयं न ङन्यामहे, 10 शोकयुक्ताश्च वयं सदानन्दाभिः, हरिद्रा वयं बहुन् धनिनः कुर्मः, अकिञ्चनाश्च वयं सर्व्यं धारयामः। 11 हे करिन्धिः, युष्माकं प्रति भमास्थं मुक्तं भमान्तःकरणाञ्च विकसितं। 12 यूनं भमान्तरे न सङ्कोचिताः किञ्च यूयमेव सङ्कोचितयिताः। 13 किन्तु मह्यं न्याय्यइलदानार्थं युष्माभिरपि विकसिते भवितव्यम् एत्यहं निजबालकानिव युष्मान् वदामि। 14 अपरम् अपत्यविभिः साद्धं यूयम् अक्युगे बद्धा मा भूत, यस्माद् धर्माधर्मयोः कः सम्बन्धोऽस्ति? तिमिरेण सद्धं प्रभाया वा का तुलनास्ति? 15 बिलीयालदेवेन साकं श्रीष्टस्य वा का सन्धिः? अविशवासिना साद्धं वा विश्वासिलोकस्यांशः कः? 16 एश्वरस्य मन्दिरेण सह वा देवप्रतिमानां का तुलना? अमरस्येश्वरस्य मन्दिरे यूयमेव। एश्वरेण तदुक्तं यथा, तेषां मध्येऽहं स्वावासं निधास्यामि तेषां मध्ये य यातायातं कुर्वन् तेषाम् एश्वरो भविष्यामि ते य मल्लोका भविष्यन्ति। 17 अतो हेतोः परमेश्वरः कथयति यूयं तेषां मध्याद् बहिर्युयं पृथग् भवत, किमप्यमेधं न स्पृशत; तेनाहं युष्मान् त्राडीष्यामि, 18 युष्माकं पिता भविष्यामि य, यूयञ्च मम कन्यापुत्रा भविष्यथेति सर्व्यशक्तिमता परमेश्वरेणोक्तं।

7 अतयेव हे प्रियतमा; अतादृशीः प्रतिज्ञाः प्राप्तेरस्माभिः शरीरात्मनोः सर्व्यमालिन्यम् अपमृज्येश्वरस्य भक्त्या पवित्राचारः साध्यतां। 2 यूयम् अस्मान् गृह्णीत। अस्माभिः कस्याप्यन्यायो न कृतः कोऽपि न वञ्चितः। 3 युष्मान् दौषिणः कर्तव्यं वाक्यमेतद् वदामीति नहि युष्माभिः सह ज्ञवनाय मराणाय वा वयं युष्मान् स्वान्तःकरणै धारयाम एति पूर्व्यं भयोक्तं। 4 युष्मान् प्रति मम महत्साहो जायते युष्मान् अर्थाहं बहु श्लाघे य तेन सर्व्यक्लेशसमयेऽहं सान्त्वनया पूरणं हर्षेण प्रकुलितश्च भवामि। 5 अस्मासु माकिदनियादेशाम् आगतोष्यस्माकं शरीरस्य कायिदपि शान्तिर्नाभवत् किन्तु सर्व्यतो बहिर्विशोभान्तश्च भीत्या वयम् अपीडयामहि। 6 किन्तु नम्राणां सान्त्वयिता य एश्वरः स तीतस्यागमनेनास्मान् असान्त्वयत्। 7 केवलं तस्यागमनेन तन्नाहि किन्तु युष्मतो जातया तस्य सान्त्वनयापि, यतोऽस्मासु युष्माकं हाद्विवापासकतत्वेष्यस्माकं समीपे वरिणेषु मम महानन्दो जातः। 8 अहं पत्रेण युष्मान् शोकयुक्तान् कृतवान् एत्यस्माद् अनवतये किन्त्वधुना नानुत्पये। तेन पत्रेण यूयं क्षणमात्रं शोकयुक्तीभूता एति मया दृश्यते। 9 एत्यस्मिन् युष्माकं शोकेनाहं ह्यामि तन्नाहि किन्तु मनःपरिवर्तनाय युष्माकं शोकोऽभवद् एत्यनेन ह्यामि यतोऽस्मत्तो युष्माकं कापि ङानि र्यन भवेत् तदर्थं युष्माकम् एश्वरीयः शोको जातः। 10 स एश्वरीयः शोकः परित्राणजनकं निरनुतापं मनःपरिवर्तनं साधयति किन्तु सांसारिकः शोको मृत्युं साधयति। 11 पश्यत तेनेश्वरीयेण शोकेन युष्माकं किं न साधितं? यत्नो दौषप्रक्षालनम्

असन्तुष्टत्वं हादम् आसकतत्वं इलदानञ्चैतानि सर्व्याणि। तस्मिन् कर्मणि यूयं निर्मला एति प्रमाणं सर्व्येण प्रकरेण युष्माभिर्दत्तं। 12 येनापराद्धं तस्य कृते किंवा यस्यापराद्धं तस्य कृते मया पत्रम् अलेभि तन्नाहि किन्तु युष्मान्धस्माकं यत्नो यद् एश्वरस्य साक्षाद् युष्मत्समीपे प्रकाशे तदर्थमेव। 13 उक्तकारणाद् वयं सान्त्वनां प्राप्ताः; ताञ्च सान्त्वनां विनावरो महाह्लादस्तीतस्याह्लादादस्माभिर्लब्धः, यतस्तस्यात्मा सर्व्यं युष्माभिस्तृप्तः। 14 पूर्व्यं तस्य समीपेऽहं युष्माभिर्ग्रह्येद् अश्लाघे तेन नालज्जे किन्तु वयं यद् युष्मान् प्रति सत्यभावेन सकलम् अभाषामहि तद्दत्तं तीतस्य समीपेऽस्माकं श्लाघनमपि सत्यं जातं। 15 यूयं कीदृक् तस्याज्ञा अपालयत भयकम्पाभ्यां तं गृहीतवन्तश्चैतस्य स्मरणेण युष्मासु तस्य स्नेहो बालुव्येन वर्तते। 16 युष्मास्वहं सर्व्यमाशंसे, एत्यस्मिन् ममाह्लादो जायते।

8 हे आतरः, माकिदनियादेशस्यासु समितिषु प्रकाशितो य एश्वरस्यानुग्रहस्तमहं युष्मान् ज्ञापयामि। 2 वस्तुतो बहुक्लेशपरीक्षासमये तेषां महानन्दोऽतीवदीनता य वदान्यतायाः प्रयुरइलम् अइलयतां। 3 ते स्वेच्छया यथाशक्ति किञ्चातिशक्ति दान उधुक्ता अभवन् एति मया प्रमाणीकियते। 4 वयञ्च यत् पवित्रलोकैत्यस्तोषां दानम् उपकारार्थकम् अंशनञ्च गृह्णामस्तद् बहुधुनयेनास्मान् प्रार्थितवन्तः। 5 वयं यादृक् प्रवैक्षामहि तादृक् अकृत्या तेऽत्रे प्रभवे ततः परम् एश्वरस्येच्छयास्मभ्यमपि स्वान् न्यवेदयन्। 6 अतो हेतोस्तव यथाबधवान् तथैव करिन्धिनां मध्येऽपि तद् दानग्रहणं साधयेति युष्मान् अधि वयं तीतं प्रार्थयामहि। 7 अतो विश्वासो वाक्पटुता ज्ञानं सर्व्योत्साहोऽस्मासु प्रेम यैते गुणै र्यूनं यथापरान् अतिशेध्वे तथैवेतेन गुणेनाप्यतिशेध्वं। 8 अतद् अहम् आज्ञया कथयामीति नहि किन्त्वन्येषाम् उत्साहकारेण युष्माकमपि प्रेमः सारव्यं परीक्षितुमिच्छता मयैतत् कथ्यते। 9 यूयञ्चास्मत्प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्यानुग्रहं ज्ञानीथ यतस्तस्य निर्धनत्वेन यूयं यद् धनिनो भवथ तदर्थं स धनी सन्नपि युष्मत्कृते निर्धनोऽभवत्। 10 अतस्मिन् अहं युष्मान् स्वविचारं ज्ञापयामि। गतं संवत्सरम् आरभ्य यूयं केवलं कर्म कर्तं तन्नाहि किन्त्वच्छुक्तां प्रकाशितुमप्युपाकाभ्यध्वं ततो हेतो र्युष्मत्कृते मम मन्त्रेण बद्धा। 11 अतो ऽधुना तत्कर्मसाधनं युष्माभिः कियतां तेन यद्द एच्छुक्तायाम् उत्साहस्तद्द अकेकस्य सम्पन्सारेण कर्मसाधनम् अपि जनिष्यते। 12 यस्मिन् एच्छुक्ता विधते तेन यन्न धार्थ्यते तस्मात् सोऽनुगृह्यत एति नहि किन्तु यद् धार्थ्यते तस्मादेव। 13 यत एतरेषां विरामेण युष्माकञ्च क्लेशेन भवितव्यं तन्नाहि किन्तु समतथैव। 14 वर्तमानसमये युष्माकं धनाधिक्येन तेषां धनन्यूनता पूरयितव्या तस्मात् तेषामप्याधिक्येन युष्माकं न्यूनता पूरयिष्यते तेन समता जनिष्यते। 15 तदेव शास्त्रेऽपि लिभितम् आस्ते यथा, येनाधिकं संगृहीतं तस्याधिकं नाभवत् येन याल्वं संगृहीतं तस्याल्वं नाभवत्। 16 युष्माकं हिताय तीतस्य मनसि य एश्वर एमम् उधोगं जनिवतवान् स धन्यो भवतु। 17 तीतोऽस्माकं प्रार्थनां गृहीतवान् किञ्च स्वयम् उधुक्तः सन् स्वेच्छया युष्मत्समीपं गतवान्। 18 तेन सह योऽपर अको आतास्माभिः प्रेषितः सुसंवादात् तस्य सुष्यात्या सर्व्याः समितयो व्याप्ताः। 19 प्रभो गौरवाय युष्माकम् एच्छुक्तायै य स समितिभिरेतस्यै दानसेवायै अस्माकं सङ्गित्वे न्ययोज्यत। 20 यतो या महोपायनसेवास्माभिर्विधीयते तामपि वयं यत्

केनापि न निन्द्यामहे तदर्थं यतामहे। 21 यतः केवलं प्रभोः साक्षात् तन्नाडि किन्तु मानवानामपि साक्षात् सदायारं कर्तुम् आलोच्यामहे। 22 ताभ्यां सडापर अेकी यो ब्रातास्माभिः प्रेषितः सोऽस्माभिर् बडुविषयेषु बडवारान् परीक्षित उधोगीव प्रकाशितश्च किन्त्वधुना युष्मासु दृढविश्वासात् तस्योत्साहो बडु ववृधे। 23 यदिति कश्चित् तीतस्य तत्त्वं जिज्ञासते तर्हि स मम सडभागी युष्मन्मध्ये सडकारी य, अपरयो ब्रात्रोस्तत्त्वं वा यदिति जिज्ञासते तर्हि तौ समितीनां दृती श्रीष्टस्य प्रतिबिम्बी येति तेन ज्ञायतां। 24 अतो हेतोः समितीनां समक्षं युष्मत्प्रभोऽस्माकं श्लाघायाश्च प्रामाण्यं तान् प्रति युष्माभिः प्रकाशयितव्यं।

9 पवित्रलोकानाम् उपकारार्थकसेवामधि युष्मान् प्रति मम विभनं निभ्रयोजनं। 2 यत आभायादेशस्था लोका गतवर्षम् आरब्ध तद्कार्यं उधताः सन्तीति वाक्येनाडं माकिडनीयलोकानां समीपे युष्माकं याम् एञ्चकृतामधि श्लाघे ताम् अवगतोऽस्मि युष्माकं तस्माद् उत्साहय्यापरेषां बडूनाम् उधोगो जातः। 3 किञ्चैतस्मिन् युष्मान् अध्वस्माकं श्लाघा यद् अतथ्या न भवेत् यूयञ्च मम वाक्यानुसाराद् यद् उधतास्तिष्ठेत् तदर्थमेव ते ब्रातरौ मया प्रेषिताः। 4 यस्मात् मया साद्दं कैश्चित् माकिडनीयब्रातृभिरागत्य यूयमनुधता एति यदिति दृश्यते तर्हि तस्माद् दृढविश्वासाद् युष्माकं लज्जा जनिष्यत एत्यस्माभिर् न वडतव्यं किन्त्वस्माकमेव लज्जा जनिष्यते। 5 अतः प्राड् प्रतिज्ञातं युष्माकं दानं यत् सञ्चितं भवेत् तस्य यद् ग्राहकतायाः इलम अलूत्वा दानशीलताया अेव इलं भवेत् तदर्थं ममात्रे गननाय तत्सञ्चयनाय य तान् ब्रातृन् आडेष्टुमडं प्रयोजनम् अभन्ये। 6 अपरमपि व्याडरामि केनयित् सुद्रभावेन बीजेषूपतेषु स्वल्पानि शस्यानि कर्त्तियन्ते, किञ्च केनयिद् बडुडभवेन बीजेषूपतेषु बडूनि शस्यानि कर्त्तियन्ते। 7 अेकेकेन स्वमनसि यथा निश्रीयते तथैव दीयतां केनापि कातरेण भीतेन वा न दीयतां यत एश्वरो हृष्टमानसे दातरि प्रीयते। 8 अपरम् एश्वरो युष्मान् प्रति सर्वविधं बडुप्रदं प्रसादं प्रकाशयितुम् अर्हति तेन यूयं सर्वविषये यथेष्टं प्राप्य सर्वेषां सड्कामेणा बडुइलवन्तो भविष्यथ। 9 अेतस्मिन् विभित्तमारते, यथा, व्ययते स जनो रायं दुर्गतेभ्यो द्दाति य। नित्यस्थायी य तद्भर्म्मः (aiton g165) 10 बीजं भेजनीयम् अन्नञ्च वात्रे येन विश्राएयते स युष्मत्स्यम् अपि बीजं विश्राएय बडुलीकरिष्यति युष्माकं धर्म्मइलानि वद्विष्यति य। 11 तेन सर्वविषये सधनीभूते युष्माभिः सर्वविषये दानशीलतायां प्रकाशितायाम् अस्माभिरेश्वरस्य धन्यवाडः साधयिष्यते। 12 अेतयोपकारसेवया पवित्रलोकानाम् अर्थाभावस्य प्रतीकारो जायत एति केवलं नडि किन्त्वीश्वरस्य धन्यवादोऽपि बाडुव्येनोत्पाधते। 13 यत अेतस्माद् उपकारडरण्णै युष्माकं परीक्षितत्वं बुध्दया बडुभिः श्रीष्टसुसंवादाज्ञीकरणे युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वात् तद्भागित्वे य तान् अपरांश्च प्रति युष्माकं दातृत्वाद् एश्वरस्य धन्यवाडः कारिष्यते, 14 युष्मदर्थं प्रार्थनां कृत्वा य युष्मास्वीश्वरस्य गरिष्ठानुग्राह्य युष्मासु तैः प्रेम कारिष्यते। 15 अपरम् एश्वरस्यानिर्वयनीयदानात् स धन्यो भूयात्।

10 युष्मत्प्रत्यक्षे नम्रः किन्तु परोक्षे प्रगल्भः पौलोडडं श्रीष्टस्य क्षान्त्या विनीत्या य युष्मान् प्रार्थये। 2 मम प्रार्थनीयमिदं वयं यैः शारीरिकायारिणो मय्यामहे तान् प्रति यां प्रगल्भतां प्रकाशयितुं निश्चिनोमि सा प्रगल्भता समागतेन मयायतरितव्या न भवतु। 3 यतः शरीरे यरन्तोऽपि

वयं शारीरिकं युद्धं न कुर्म्मः। 4 अस्माकं युद्धास्त्राणि य न शारीरिकाणि किन्त्वीश्वरेण दुर्गाभञ्जनाय प्रबलानि भवन्ति, 5 तैश्च वयं वितर्कान् एश्वरीयतत्त्वज्ञानस्य प्रतिबन्धिकां सर्व्यां यित्तसमुन्नातञ्च निपातयामः सर्वसङ्कल्पञ्च भन्दिनं कृत्वा श्रीष्टस्याज्ञाग्राहित्वां कुर्म्मः, 6 युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वे सिद्धे सति सर्वस्याज्ञालङ्घनस्य प्रतीकारं कर्त्तुम् उधता आरम्भे य। 7 यद् दृष्टिगोचरं तद् युष्माभिर् दृश्यतां। अडं श्रीष्टस्य लोक एति स्वमनसि येन विज्ञायते स यथा श्रीष्टस्य भवति वयम् अपि तथा श्रीष्टस्य भवाम एति पुनर्विचिष्य तेन बुध्दयतां। 8 युष्माकं निपातय तन्नाडि किन्तु निश्चयै प्रभुना दत्तं यडस्माकं सामर्थ्यं तेन यधपि किञ्चिद् अधिकं श्लाघे तथापि तस्मान् त्रपिष्ये। 9 अडं पत्रै युष्मान् त्रासयामि युष्माभिरेतन्न मन्यतां। 10 तस्य पत्राणि गुरुतराणि प्रबलानि य भवन्ति किन्तु तस्य शारीरसाक्षात्कारो दुर्भवल आलापश्च तुञ्छनीय एति कैश्चिद् उच्यते। 11 किन्तु परोक्षे पत्रैर् भाषमाण्णाम् वयं यादृशाः प्रकाशामहे प्रत्यक्षे कर्म्म कुर्वन्तोऽपि तादृशा अेव प्रकाशिष्यामहे तत् तादृशेन वायालेन ज्ञायतां। 12 स्वप्रशंसकानां केषाञ्चिन्मध्ये स्वान् गाणयितुं तैः स्वान् उपमातुं वा वयं प्रगल्भा न भवामः, यतस्ते स्वपरिमाणेन स्वान् परिमितमे स्वैश्च स्वान् उपमिभते तस्मात् निर्बोधा भवन्ति य। 13 वयम् अपरिमितेन न श्लाघिष्यामहे किन्त्वीश्वरेण स्वरञ्जव्या युष्मदशगामि यत् परिमाणम् अस्मदर्थं निरूपितं तेनेव श्लाघिष्यामहे। 14 युष्माकं देशोऽस्माभिरगन्तव्यस्तस्माद् वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घामहे तन्नाडि यतः श्रीष्टस्य सुसंवादेनापरेषां प्राग् वयमेव युष्मान् प्राप्तवन्तः। 15 वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घय परक्षेत्रेण श्लाघामहे तन्नाडि, किञ्च युष्माकं विश्वासे वृद्धि गते युष्मदेशोऽस्माकं सीमा युष्माभिर्दार्ढ्यं विस्तारयिष्यते, 16 तेन वयं युष्माकं पश्चिमदिक्स्थेषु स्थानेषु सुसंवाडं घोषयिष्यामः, एत्थं परसीमायां परेण यत् परिशुद्धं तेन न श्लाघिष्यामहे। 17 यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स डि। 18 स्वेन यः प्रशंस्यते स परीक्षितो नडि किन्तु प्रभुना यः प्रशंस्यते स अेव परीक्षितः।

11 यूयं ममाज्ञानतां क्षाणं यावत् सोडुम् अर्हथ, अतः सा युष्माभिः सहातां। 2 एश्वरे ममासकतत्वाद् अडं युष्मानधि तपे यस्मात् सती कन्यामिव युष्मान् अेकस्मिन् वरेऽर्थतः श्रीष्टे समर्पयितुम् अडं वागदानम् अकार्षे। 3 किन्तु सर्पोण स्वभलतया यद्द्वे डवा वञ्चयाञ्चके तद्दत्तं श्रीष्टं प्रति सतीत्वाद् युष्माकं वंशः सम्भवयिष्यतीति बिभेमि। 4 अस्माभिरनाभ्यापितोऽपरः कश्चिद् यीशु यदिति केनयिद् आगन्तुकेनाभ्यायते युष्माभिः प्रागल्भ्य आत्मा वा यदिति लभ्यते प्रागगृहीतः सुसंवाडो वा यदिति गृह्यते तर्हि मन्ये यूयं सम्यक् सडिष्यध्वे। 5 किन्तु मुष्येभ्यः प्रेरितेभ्योऽडं केनयित् प्रकारेण न्यूनो नास्मीति बुध्दये। 6 मम वाडपटुताया न्यूनत्वे सत्यपि ज्ञानस्य न्यूनत्वं नास्ति किन्तु सर्वविषये वयं युष्मद्गोचरे प्रकाशामहे। 7 युष्माकम् उन्नत्यै मया नम्रतां स्वीकृत्येश्वरस्य सुसंवाडो विना वेतनं युष्माकं मध्ये यद् अधोच्यत तेन मया किं पापम् अकारि? 8 युष्माकं सेवनायाडम् अन्यसमितित्भ्यो भूति गृह्णन् धनमपहृतवान्, 9 यदा य युष्मन्मध्येऽवडत्ते तदा ममार्थाभावे जाते युष्माकं कोऽपि मया न पीडितः; यतो मम सोडर्थाभावे माकिडनयादेशेऽ आगते ब्रातृभि न्यवाय्यत, एत्थमडं क्कापि विषये यथा युष्मासु भारो न भवामि तथा मयात्भरक्षा कृता कर्त्तव्या य। 10 श्रीष्टस्य सत्यता यदिति तिष्ठति तर्हि ममैषा श्लाघा निष्पिलाभायादेशे केनापि न रोत्यते। 11 अेतस्य कारणं

किं? युष्मासु मम प्रेम नास्त्येतत् किं तत्कारणं? तद् एश्वरो वेत्ति | 12 ये छिद्रमन्विष्यन्ति ते यत् किमपि छिद्रं न लभन्ते तदर्थमेव तत् कर्म मया कियते कारिष्यते य तस्मात् ते येन श्लाघन्ते तेनास्माकं समाना भविष्यन्ति | 13 तादृशा भाक्तप्रेरिताः प्रवञ्चकाः कारवो भूत्वा श्रीष्टस्य प्रेरितानां वेशं धारयन्ति | 14 तस्याश्चर्यं नहि; यतः स्वयं शयतानपि तेजस्विदूतस्य वेशं धारयति, 15 ततस्तस्य परियारका अपि धर्म्मपरियारकाणां वेशं धारयन्तीत्यद्भुतं नहि; किन्तु तेषां कर्म्मणि यादृशानि इलान्यपि तादृशानि भविष्यन्ति | 16 अहं पुन र्वदामि कोऽपि मां निर्व्वाोधं न मन्यतां किञ्च यद्यपि निर्व्वाोधो भवेयं तथापि यूयं निर्व्वाोधमिव मामनुगृह्य क्षाणैकं यावत् ममात्मश्लाघाम् अनुजानीत | 17 अतस्याः श्लाघाया निमित्तं मया यत् कथितव्यं तत् प्रभुनादिष्टेनेव कथ्यते तन्नाहि किन्तु निर्व्वाोधेनेव | 18 अपरे बहवः शारीरिकश्लाघां कुर्वन्ते तस्माद् अहमपि श्लाघिष्ये | 19 बुद्धिमन्तो यूयं सुप्नेन निर्व्वाोधानाम् आचारं सध्वे | 20 कोऽपि यद्दि युष्मान् दासान् करोति यद्दि वा युष्माकं सर्वस्वं ग्रसति यद्दि वा युष्मान् डरति यद्दि वात्माभिमानी भवति यद्दि वा युष्माकं कपोलम् आडन्ति तर्हि तदपि यूयं सध्वे | 21 दौर्बल्य्याद् युष्माभिरवमानिता एव वयं भाषामहे, किन्त्वपरस्य कस्यचिद् येन प्रगल्भता जायते तेन ममापि प्रगल्भता जायत एति निर्व्वाोधेनेव मया वक्तव्यं | 22 ते किम् एखिलोकाः? अहमपीब्री | ते किम् एसायेलीयाः? अहमपीसायेलीयः | ते किम् एब्राहीमो वंशः? अहमपीब्राहीमो वंशः | 23 ते किं श्रीष्टस्य परियारकाः? अहं तेभ्योऽपि तस्य मडापरियारकः; किन्तु निर्व्वाोध एव भाषे, तेभ्योऽप्यहं बहुपरिश्रमे बहुप्रदारे बहुवारं कारायां बहुवारं प्राणानाशंसंशये य पतितवान् | 24 यिदूदीथैरहं पञ्चकृत्य ङिनयत्वारिशत्रुभारैराहतस्त्रिवैत्राघातम् अकृत्यः प्रस्ताराघतञ्च प्रप्तवान् | 25 वारत्रयं पोतभञ्जनेन क्लिष्टोऽहम् अगाधसलिले दिनमेकं रात्रिमेकाञ्च यापितवान् | 26 बहुवारं यात्राभिर्नदीनां सङ्घट्टै र्दस्युनां सङ्घट्टैः स्वजातीयानां सङ्घट्टै र्बिन्जजातीयानां सङ्घट्टै र्गजरस्य सङ्घट्टै र्मरुभूमेः सङ्घट्टै सागरस्य सङ्घट्टै र्भाक्तव्राट्प्राणां सङ्घट्टैश्च 27 परिश्रमकलेशाभ्यां वारं वारं जगारणेन क्षुधातृषणाभ्यां बहुवारं निराडारेण शीतनग्नताभ्याञ्चालं कालं यापितवान् | 28 तादृशं नैमित्तिकं दुःखं विनाहं प्रतिदिनम् आकुलो भवामि सर्व्यासां समितीनां यिन्ता य मयि वर्तते | 29 येनाहं न दुर्बललीभवामि तादृशं दौर्बल्यं कः पानोति? 30 यद्दि मया श्लाघितव्यं तर्हि स्वदुर्बलतामधि श्लाघिष्ये | 31 मया मृषावाक्यं न कथ्यत एति नित्यं प्रशंसनीयोऽस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तात एश्वरो जानाति | (aigōn 165) 32 एम्पेकनगरेऽरिताराजस्य कार्याध्यक्षो मां धर्तुम् एच्छन् यदा सैन्यैस्तद् एम्पेकनगरम् अरक्षयत् 33 तदाहं लोकैः पिटकमध्ये प्राथीरगवाक्षेण्णवरोडितस्तस्य करात् त्राणं प्रापं |

12 आत्मश्लाघा ममानुपयुक्ता किन्त्वाहं प्रभो दर्शनादेशानाम् आप्यानां कथयितुं प्रवर्त्ते | 2 एतश्चतुर्दशवत्सरेभ्यः पूर्वं मया परिचित अको जनस्तृतीयं स्वर्गमनीयत, स सशरीरेण निःशरीरेण वा तत् स्थानमनीयत तदाहं न जानामि किन्वीश्वरो जानाति | 3 स मानवः स्वर्गं नीतः सन् अकथ्यानि मर्त्यवागतीतानि य वाक्यानि श्रुतवान् | 4 किन्तु तदानीं स सशरीरो निःशरीरो वासीत् तन्मया न ज्ञायते तद् एश्वरेणैव ज्ञायते | 5 तमध्यहं श्लाघिष्ये मामधि नान्येन केनचिद् विषयेण श्लाघिष्ये केवलं स्वदौर्बल्येन श्लाघिष्ये | 6 यद्यहम् आत्मश्लाघां कर्तुम् एच्छेयं तथापि निर्व्वाोध एव न भविष्यामि यतः सत्यामेव कथयिष्यामि,

किन्तु लोका मां यादृशं पश्यन्ति मम वाक्यं श्रुत्वा वा यादृशं मां मन्यते तस्मात् श्रेष्ठं मां यन्न गणयन्ति तदर्थमहं ततो विरंस्यामि | 7 अपरम् उद्गृह्यदर्शनाप्रप्तितो यदहम् आत्माभिमानी न भवामि तदर्थं शरीरवेदकम् अहं शूलं महाम् अदायि तत् मदीयात्माभिमानीनवाराणार्थं मम ताडयिता शयतानो दूतः | 8 मत्तस्तस्य प्रस्थानं याचितुमहं त्रिस्तमधि प्रभुमुद्दिश्य प्रार्थनां कृतवान् | 9 ततः स मामुक्तवान् ममानुग्रहस्तव सर्व्वसाधकः, यतो दौर्बल्य्यात् मम शक्तिः पूर्णतां गच्छतीति | अतः श्रीष्टस्य शक्ति र्यन्माम् आश्रयति तदर्थं स्वदौर्बल्येन मम श्लाघनं सुभदं | 10 तस्मात् श्रीष्टतेतो दौर्बल्येननिन्दादरिताविपक्षताकष्टादिषु सन्तुष्याम्यहं | यदाहं दुर्बलोऽस्मि तदैव सबलो भवामि | 11 अतेनात्मश्लाघेनेनाहं निर्व्वाोध एवाभवत् किन्तु यूयं तस्य कारणं यतो मम प्रशंसा युष्माभिरैव कर्त्तव्यासीत् | यद्यथम् अगण्यो भवेयं तथापि मुष्यतमेभ्यः प्रेरितेभ्यः केनापि प्रकारेण नाहं न्यूनोऽस्मि | 12 सर्व्वथाद्भुतकियाशक्तिवक्ष्णैः प्रेरितस्य गिह्वानि युष्माकं मध्ये सधैर्यं मया प्रकाशितानि | 13 मम पालनार्थं यूयं मया भाराकान्ता नाभवतैतद् अहं न्यूनत्वं विनापराभ्यः समितिभ्यो युष्माकं किं न्यूनत्वं जातं? अनेन मम दोषं क्षमध्वं | 14 पश्यत तृतीयवारं युष्मात्समीपं गन्तुमुद्यतोऽस्मि तत्राप्यहं युष्मान् भाराकान्तान् न करिष्यामि | युष्माकं सम्प्रतिमहं न मृगये किन्तु युष्मानेव, यतः पित्रोः कृते सन्तानानां धनसञ्चयोऽनुपयुक्तः किन्तु सन्तानानां कृते पित्रो र्धनसञ्चय उपयुक्तः | 15 अपरञ्च युष्मासु बहु प्रीयमाणोऽप्यहं यद्दि युष्मत्तोऽल्पं प्रम लभे तथापि युष्माकं प्राणरक्षार्थं सानन्द् बहु व्ययं सर्व्वव्ययञ्च करिष्यामि | 16 यूयं मया किञ्चिदपि न भाराकान्ता एति सत्यं, किन्त्वाहं धूर्तः सन् छलेन युष्मान् वञ्चितवान् अतत् किं केनचिद् वक्तव्यं? 17 युष्मात्समीपं मया ये लोकाः प्रहितस्तरेषामेकेन किं मम कोऽप्यर्थलाभो जातः? 18 अहं तीतं विनीय तेन साद्धं ब्रातरमेकं प्रेषितवान् युष्मत्तस्तीतेन किम् अर्था लब्धः? अहस्मिन् भाव अहस्य पदविह्वेषु यावां किं न यरितवन्तौ? 19 युष्माकं समीपे वयं पुन दौषक्षालनकथां कथयाम एति किं बुध्यध्वे? हे प्रियतमा, युष्माकं निष्ठार्थं वयमीश्वरस्य समक्षं श्रीष्टेन सर्व्वाण्येतानि कथयामः | 20 अहं यदागमिष्यामि, तदा युष्मान् यादृशान् द्रष्टुं नरेषामि तादृशान् द्रक्ष्यामि, यूयमपि मां यादृशं द्रष्टुं नरेष्यथ तादृशं द्रक्ष्यथ, युष्मन्मध्ये विवाह एष्यं क्रोधो विपक्षता परापवाहः कर्णजपनं दर्पः कलहश्चैते भविष्यन्ति; 21 तेनाहं युष्मात्समीपं पुनरागत्य मदीयैश्वरेण नमयिष्ये, पूर्वं कृतपापान् लोकान् स्वीयाशुचितावेश्यागमनलभ्यटतायरणाद् अनुतापम् अकृतवन्तो दृष्ट्वा य तानधि मम शोको जनिष्यत एति बिभेमि |

13 अतत्तृतीयवारम् अहं युष्मात्समीपं गच्छामि तेन सर्व्वा कथा द्वयोस्त्रयाणां वा साक्षिणां मुष्पेन निश्च्यते | 2 पूर्वं ये कृतपापास्तेभ्योऽन्येभ्यश्च सर्व्वेभ्यो मया पूर्वं कथितं, पुनरपि विधमानेनेवेदानीम् अविधमानेन मया कथ्यते, यदा पुनरागमिष्यामि तदाहं न क्षमिष्ये | 3 श्रीष्टो मया कथां कथयन्त्येतस्य प्रमाणं यूयं मृगयध्वे, स तु युष्मान् प्रति दुर्बलो नहि किन्तु सबल अवे | 4 यद्यपि स दुर्बलतया कुश आरोप्यत तथापीश्वरीयशक्त्या ज्वलति; वयमपि तस्मिन् दुर्बला भवामः, तथापि युष्मान् प्रति प्रकाशितयेश्वरीयशक्त्या तेन सह ज्वलिष्यामः | 5 अतो यूयं विश्वासयुक्ता आध्वे न वेति ज्ञातुमात्मपरीक्षां कुरुध्वं स्वानेवानुसन्धत | यीशुः श्रीष्टो युष्मन्मध्ये विधते स्वानधि तत् किं न प्रतिजानीथ? तस्मिन् अविधमाने यूयं निश्चमाणा

ભવથ | 6 કિન્તુ વયં નિષ્પ્રમાણા ન ભવામ ઇતિ યુષ્માભિ ભોત્સ્યતે તત્ર
 મમ પ્રત્યાશા જાયતે | 7 યૂયં કિમપિ કુત્સિતં કર્મ્મ યન્ન કુરુથ તદદમ્
 ઈશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયે | વયં યત્ પ્રામાણિકા ઇવ પ્રકાશામહે તદર્થ તત્
 પ્રાર્થયામહ ઇતિ નહિ, કિન્તુ યૂયં યત્ સદાચારં કુરુથ વયઞ્ચ નિષ્પ્રમાણા
 ઇવ ભવામસ્તદર્થ | 8 યતઃ સત્યતાયા વિપક્ષતાં કર્તુ વયં ન સમર્થાઃ કિન્તુ
 સત્યતાયાઃ સાહાય્યં કર્તુમેવ | 9 વયં યદા દુર્બલ્લા ભવામસ્તદા યુષ્માન્
 સબલાન્ દૃષ્ટ્વાનન્દામો યુષ્માકં સિદ્ધત્વં પ્રાર્થયામહે ચ | 10 અતો હેતોઃ પ્રભુ
 યુષ્માકં વિનાશાય નહિ કિન્તુ નિષ્ઠાયૈ યત્ સામર્થ્યમ્ અસ્મભ્યં દત્તવાન્ તેન
 યદ્ ઉપસ્થિતિકાલે કાઠિન્યં મયાચરિતવ્યં ન ભવેત્ તદર્થમ્ અનુપસ્થિતેન
 મયા સર્વ્યાણ્યેતાનિ લિપ્યન્તે | 11 હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યૂયમ્ આનન્દત
 સિદ્ધા ભવત પરસ્પરં પ્રબોધયત, એકમનસો ભવત પ્રણયભાવમ્ આચરત |
 પ્રેમશાન્ત્યોરાકર ઈશ્વરો યુષ્માકં સહાયો ભૂયાત્ | 12 યૂયં પવિત્રયુષ્મનેન
 પરસ્પરં નમસ્કુરુધ્વં | 13 પવિત્રલોકાઃ સર્વ્યે યુષ્માન્ નમન્તિ | 14 પ્રભો
 ર્યાંશુષ્રીષ્ટ્યાનુગ્રહ ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ પવિત્રસ્યાત્મનો ભાગિત્વઞ્ચ સર્વ્યાન્
 યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્ | તથાસ્તુ |

गाढातिनः

1 मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुऋीष्टेन मृतगणमध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽदं पौतः सोऽदं 2 मत्स्यवर्तिनो ब्रातरश्च वयं गाढातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिभामः | 3 पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना ऋीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां | 4 अस्माकं तातेश्वरेश्वरेणानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारं अस्मान् निस्तारयितुं यो (aiōn g165) 5 यीशुरस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्वदा धन्यो भूयात् | तथास्तु | (aiōn g165) 6 ऋीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्त्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाद्यम् अन्यवर्तत तत्रादं विस्मयं नये | 7 सोऽन्यसुसंवाद्यः सुसंवाद्यो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ऋीष्टीयसुसंवाद्यस्य विपर्ययं कर्तुं येच्छन्ते य | 8 युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाद्योऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाद्योऽस्माकं स्वर्गाधिदूतानां वा मध्ये केनचिद् यदि घोष्यते तर्हि स शन्तो भवतु | 9 पूर्व्यं यद्गद् अकथयाम, एदानीमदं पुनस्तद्गद् कथयामि यूयं यं सुसंवाद्यं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनचिद् युष्मत्सन्निधौ घोष्यते स शन्तो भवतु | 10 साम्प्रतं कमडम् अनुनयामि? एश्वरं किंवा मानवान्? अदं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यदम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुयिषेयं तर्हि ऋीष्टस्य परिचारको न भवामि | 11 हे ब्रातरः, मया यः सुसंवाद्यो घोषितः स मानुषान् लब्धस्तददं युष्मान् ज्ञापयामि | 12 अदं कस्माच्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ऋीष्टस्य प्रकाशनादेव | 13 पुरा यिहूदिमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आचरणम् अकरवम् एश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः | 14 अपरञ्च पूर्व्यपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अदं यिहूदिधर्मते मम समवयस्कान् बाहून् स्वजातीयान् अत्यशयि | 15 किञ्च य एश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणाहूतवान् 16 स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्देशीयानां समीपे भयात् तं घोषयितुञ्चाभ्यलभत् तदादं कव्यशोषिताभ्यां सडं न मन्त्रयित्वा 17 पूर्व्यनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिश्शालमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् एम्मेषकनगरं परावृत्त्यागतवान् | 18 ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽदं पितरं सम्भाषितुं यिश्शालमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठं | 19 किन्तु तं प्रभो ब्रातरं यादृक् विना प्रेरितानां नामयं कमथ्यपश्यं | 20 यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तान्यनूतानि न सन्ति तद् एश्वरो ज्ञानाति | 21 ततः परम् अदं सुरियां किलिथियाञ्च देशौ गतवान् | 22 तदानीं यिहूदेदेशस्थानां ऋीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिचयमप्राप्य केवलं जन्मश्रुतिमिमं लब्धवन्तः, 23 यो जन्मः पूर्व्यम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रचारयतीति | 24 तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन् |

2 अनन्तरं यतुर्देशसु वत्सरेषु गतेष्वदं बाएर्वासाह यिश्शालमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवं | 2 तत्कालेऽहम् एश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्कलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया घोष्यमाणः सुसंवाद्यस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेदत | 3 ततो मम सड्यरस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य

त्वच्छेदोऽप्यावश्यको न भवत् | 4 यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्तुम् एच्छवः कतिपया भाकतब्रातरः ऋीष्टेन यीशुनास्मभ्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धातुं यारा एव समाञ्जं प्राविशन् | 5 अतः प्रकृते सुसंवाद्ये युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दएडैकमपि यावद् आज्ञाग्रहणेन तेषां वस्था नाभवामि | 6 परन्तु ये लोका मान्यास्ते ये केचित् भवेयुस्तानदं न गणयामि यत एश्वरः कस्यापि मानवस्य पक्षपातं न करोति, ये य मान्यास्ते मां किमपि नवीनं नाज्ञापयन् | 7 किन्तु छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रचारणस्य भारः पितरि यथा समर्पितस्तथैवाच्छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रचारणस्य भारो मयि समर्पित एति तेर्भुवुधे | 8 यतश्छिन्नत्वयां मध्ये प्रेरितत्वकर्मणो यस्य या शक्तिः पितरमाश्रितवती तस्यैव सा शक्तिर्भिन्नजातीयानां मध्ये तस्मै कर्माणो मामप्याश्रितवती | 9 अतो मदां दत्तम् अनुग्रहं प्रतिज्ञाय स्तम्भा एव गणिता ये यादृक् कैदा योहन् यैते सडायतासूयकं दक्षिणार्हस्तग्रहणं विधाय मां बाएर्वाञ्च जगद्गुः, युवां भिन्नजातीयानां सन्निधिं गच्छतं वयं छिन्नत्वया सन्निधिं गच्छामः, 10 केवलं दरिद्रा युवाभ्यां स्मरणीया एति | अतस्तदेव कर्तुम् अदं यते स्म | 11 अपरम् आन्तिभियानगरं पितर आगतेऽदं तस्य दौषित्वात् समक्षं तम् अभर्त्सयं | 12 यतः स पूर्व्यम् अन्यजातीयैः सार्द्धम् आडारमकरोत् ततः परं यादृक्वः समीपात् कतिपयजनेष्वगतेषु स छिन्नत्वङ्गुष्येभ्यो लभ्येन निवृत्य पृथग् अभवत् | 13 ततोऽपरं सर्व्यं यिहूदिनोऽपि तेन सार्द्धं कपटायारम् अकुर्वन् बाएर्वासा अपि तेषां कापट्येन विपथगाम्यभवत् | 14 ततस्ते प्रकृतसुसंवाद्येषु सरलपथे न यरन्तीति दृष्ट्वादं सर्व्येषां साक्षात् पितरम् उकतवान् त्वं यिहूदी सन् यदि यिहूदिमतं विडाय भिन्नजातीय एवाचरसि तर्हि यिहूदिमतायराय भिन्नजातीयान् कुतः प्रवर्त्तयसि? 15 आवां जन्मना यिहूदिनो भवावो भिन्नजातीयो पापिनौ न भवावः 16 किन्तु व्यवस्थापालनेन मनुष्यः सपुण्यो न भवति केवलं यीशो ऋीष्टे यो विश्वासस्तेनैव सपुण्यो भवतीति बुद्ध्यवावामपि व्यवस्थापालनं विना केवलं ऋीष्टे विश्वासेन पुण्यप्राप्तये ऋीष्टे यीशो व्यवसिव यतो व्यवस्थापालनेन कोऽपि मानवः पुण्यं प्राप्तुं न शक्नोति | 17 परन्तु यीशुना पुण्यप्राप्तये यतमानवाप्यावां यदि पापिनौ भवावस्तर्हि किं वक्तव्यं? ऋीष्टः पापस्य परिचारक एति? तन्न भवतु | 18 मया यद् लभं तद् यदि मया पुनर्निर्मायिते तर्हि मयैवात्मदोषः प्रकाश्यते | 19 अदं यद् एश्वराय ज्ञवामि तदर्थं व्यवस्थया व्यवस्थायै अग्रिये | 20 ऋीष्टेन सार्द्धं कुशे उतोऽस्मि तथापि ज्ञवामि किन्त्वदं ज्ञवामीति नहि ऋीष्टे अेव मदन्तं ज्ञवति | साम्प्रतं सशरीरेण मया यञ्जोवितं धार्यते तत् मम दयाकारिणि मदर्थं स्वीयप्राणत्यागिनि येश्वरपुत्रे विश्वसता मया धार्यते | 21 अहमीश्वरस्यानुग्रहं नावजानामि यस्माद् व्यवस्थया यदि पुण्यं भवति तर्हि ऋीष्टो निरर्थकमग्रियत |

3 हे निब्वोधा गाढातिलोकाः, युष्माकं मध्ये कुशे उत एव यीशुः ऋीष्टो युष्माकं समक्षं प्रकाशित आसीत् अतो यूयं यथा सत्यं वाक्यं न गृहीथ तथा केनामुह्यत? 2 अदं युष्मत्तः कथामेकां जिज्ञासे यूयम् आत्मानं केनालभध्वं? व्यवस्थापालनेन किं वा विश्वासवाक्यस्य श्रवाणेन? 3 यूयं किम् एदृक् अबोधो यद् आत्मना कर्मारभ्य शरीरेण तत् साधयितुं यतध्वे? 4 तर्हि युष्माकं गुरुतरो द्गुःलभोगः किं निष्कलो भविष्यति? कुडलयुक्तो वा किं भविष्यति? 5 यो युष्मभ्यम् आत्मानं दत्तवान् युष्मन्मध्य आश्रय्याणि कर्माणि य साधितवान् स किं व्यवस्थापालनेन

विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन वा तत् कृतवान्? 6 विभितमास्ते, एब्राहीम
 एश्वरे व्यवसीत् स य विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गणितो बभूव, 7 अतो ये
 विश्वासाश्रितास्त अवेब्राहीमः सन्ताना एति युष्माभि ज्ञायतां। 8 एश्वरो
 भिन्नजातीयान् विश्वासेन सपुण्यीकरिष्यतीति पूर्वं ज्ञात्वा शास्त्रदाता
 पूर्वम् एब्राहीमं सुसंवादे श्रावयन जगाद, त्वत्तो भिन्नजातीयाः सर्व्य
 आशिषं प्राप्स्यन्तीति। 9 अतो ये विश्वासाश्रितास्ते विश्वासेनेब्राहीमा
 साद्धम् आशिषं लभन्ते। 10 यावन्तो लोका व्यवस्थायाः कर्मण्याश्रयन्ति
 ते सर्व्य शापाधीना भवन्ति यतो विभितमास्ते, यथा, "यः कश्चिद् अतस्य
 व्यवस्थाग्रन्थस्य सर्व्यवाक्यानि निश्चिद्रं न पालयति स शप्त एति। " 11
 एश्वरस्य साक्षात् कोऽपि व्यवस्थाया सपुण्यो न भवति तद् व्यक्तं यतः
 "पुण्यवान् मानवो विश्वासेन जुविष्यतीति" शास्त्रीयं वयः। 12 व्यवस्था
 तु विश्वाससम्बन्धिनी न भवति किन्त्येतानि यः पालयिष्यति स अवे ते
 जुविष्यतीतिनियमसम्बन्धिनी। 13 प्रीष्टोऽस्मान् परिक्रीय व्यवस्थायाः
 शापात् मोचितवान् यतोऽस्माकं विनिमयेन स स्वयं शापास्पष्टमभवत्
 तदधि विभितमास्ते, यथा, "यः कश्चित् तरावुल्लभ्यते सोऽभिशप्त
 एति। " 14 तस्माद् प्रीष्टेन यीशुनेब्राहीम आशी भिन्नजातीयलोकेषु
 वर्तते तेन वयं प्रतिज्ञातम् आत्मानं विश्वासेन लब्धुं शक्नुमः। 15
 हे ब्रातृगण मानुषाणां रीत्यनुसारेणां कथयामि केनचित् मानवेन
 यो नियमो निर्यायि तस्य विकृति वृद्धि वा केनापि न क्रियते। 16
 परन्विब्राहीमे तस्य सन्तानाय य प्रतिज्ञाः प्रति शुश्रुविरे तत्र सन्तानशब्दं
 बहुवयनान्तम् अभूत्वा तव सन्तानायेत्येकवयनान्तं बभूव स य
 सन्तानः प्रीष्ट अवे। 17 अतअेवां वदामि, एश्वरेण यो नियमः पुरा
 प्रीष्टमधि निर्यायि ततः परं त्रिशदधिक्यतःशतवत्सरेषु गतेषु स्थापिता
 व्यवस्था तं नियमं निरर्थकीकृत्य तदीयप्रतिज्ञा लोपन्तुं न शक्नोति। 18
 यस्मात् सम्पदधिकारो यद्दिव्यवस्थाया भवति तर्हि प्रतिज्ञाया न भवति
 किन्त्वीश्वरः प्रतिज्ञाया तदधिकारित्वम् एब्राहीमे उददात्। 19 तर्हि
 व्यवस्था किम्भूता? प्रतिज्ञा यस्मै प्रतिश्रुता तस्य सन्तानस्यागमनं यावद्
 व्यभियारनिवारणार्थं व्यवस्थापि दत्ता, सा य दूतैराज्ञापिता मध्यस्थस्य
 करे समर्पिता य। 20 नैकस्य मध्यस्थो विधते किन्त्वीश्वर अेक अवे।
 21 तर्हि व्यवस्था किम् एश्वरस्य प्रतिज्ञानां विरुद्धा? तन्न भवतु।
 यस्माद् यद्दिव्ये सा व्यवस्था जुवनदानेसमर्थाविविष्यत् तर्हि व्यवस्थयेव
 पुण्यवाभोऽविविष्यत्। 22 किन्तु यीशुप्रीष्टे यो विश्वासस्तस्मैबन्धियाः
 प्रतिज्ञायाः इलं यद् विश्वासिलोकेभ्यो दीयते तदर्थं शास्त्रदाता सर्व्यान्
 पापाधीनान् गणयति। 23 अतअेव विश्वासस्यानागतसमये वयं
 व्यवस्थाधीनाः सन्तो विश्वासस्योद्यं यावद् रुद्धा एवावक्ष्यामहे। 24
 एतं वयं यद् विश्वासेन सपुण्यीभवाभस्तदर्थं प्रीष्टस्य समीपम् अस्मान्
 नेतुं व्यवस्थाग्रथोऽस्माकं विनेता बभूव। 25 किन्त्वधुनागते विश्वासे
 वयं तस्य विनेतुरनधीना अभवाम। 26 प्रीष्टे यीशौ विश्वसनात् सर्व्य
 यूयम् एश्वरस्य सन्ताना जाताः। 27 यूयं यावन्तो लोकाः प्रीष्टे मञ्जिता
 अभवत सर्व्य प्रीष्टे परिहितवन्तः। 28 अतो युष्मन्मध्ये यिदृष्टियूनानिनो
 र्हास्यवतन्त्रयो योषापुरुषयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति; सर्व्य यूयं प्रीष्टे
 यीशावेक अवे। 29 किञ्च यूयं यद्दिव्ये प्रीष्टस्य भवथ तर्हि सुतराम् एब्राहीमः
 सन्तानाः प्रतिज्ञाया सम्पदधिकारिणश्चाध्वे।

4 अहं वदामि सम्पदधिकारी यावद् बालस्तिष्ठति तावत्
 सर्व्यस्वस्याधिपतिः सन्नपि स दासात् केनापि विषयेण न

विशिष्यते 2 किन्तु पित्रा निरूपितं समयं यावत् पालकानां
 धनाध्यक्षाणाञ्च निम्नस्तिष्ठति। 3 तद्द्वयं वयमपि बाल्यकाले दासा एव
 संसारस्याक्षरमालाया अधीना आस्महे। 4 अनन्तरं समये सम्पूर्णतां
 गतवति व्यवस्थाधीनानां भोगनार्थम् 5 अस्माकं पुत्रत्वप्राप्त्यर्थंश्रेयसः
 स्त्रिया जातं व्यवस्थाया अधिनीभूतञ्च स्वपुत्रं प्रेषितवान्। 6 यूयं
 सन्ताना अभवत तदकारणाद् एश्वरः स्वपुत्रस्यात्मानां युष्माकम्
 अन्तःकरणानि प्रहितवान् स यात्मा पितः पितरित्याह्वानं कारयति। 7
 अत एदानीं यूयं न दासाः किन्तुः सन्ताना अवे तस्मात् सन्तानत्वाय्य
 प्रीष्टेनेश्वरीयसम्पदधिकारिणोऽप्याध्वे। 8 अपरञ्च पूर्व्य यूयम् एश्वरं न
 ज्ञात्वा ये स्वभावतोऽनीश्वरस्तेषां दासत्वेऽतिष्ठत। 9 एदानीम् एश्वरं
 ज्ञात्वा यद्दिव्ये एश्वरेण ज्ञाता यूयं कथं पुनस्तानि विद्वानि तुष्ट्यानि
 याक्षराणि प्रति परावर्तितुं शक्नुथ? यूयं किं पुनस्तेषां दासा
 भवितुमिच्छथ? 10 यूयं दिवसान् मासान् तिथीन् संवत्सरांश्च सम्भन्यध्वे।
 11 युष्मदर्थं मया यः परिश्रमोऽकारि स विद्वो जात एति युष्मान्मध्ये
 भिभेमि। 12 हे ब्रातरः, अहं यादृशोऽस्मि यूयमपि तादृशा भवतेति
 प्रार्थये यतोऽहमपि युष्मत्पुत्रोऽहमं युष्माभि र्भम किमपि नापराद्धं। 13
 पूर्व्यमहं कलेवरस्य दीर्घव्येन युष्मान् सुसंवादेम् अज्ञापयमिति यूयं
 जानीथ। 14 तदानीं मम परीक्षकं शारीरकवेशं दृष्ट्वा यूयं माम् अवज्ञाय
 ऋतयितवन्तस्तन्नाडि किन्त्वीश्वरस्य दूतमिव साक्षात् प्रीष्टे यीशुमिव वा
 मां गृहीतवन्तः। 15 अतस्तदानीं युष्माकं या धन्यताभवत् सा क्व गता?
 तदानीं यूयं यद्दिव्ये स्वेषां नयनान्युत्पाट्य मह्यं दातुम् अशक्यत तर्हि
 तदध्यकरिष्यतेति प्रमाणम् अहं वदामि। 16 साम्प्रतमहं सत्यवादिवात् किं
 युष्माकं रिपु र्जातोऽस्मि? 17 ते युष्मत्कृते स्पृहन्ते किन्तु सा स्पृहा कुस्तिता
 यतो यूयं तानधि यत् स्पृह्यं तदर्थं ते युष्मान् पृथक् कर्तुम् इच्छन्ति। 18
 केवलं युष्मत्समीपे ममोपस्थितिसमये तन्नाडि, किन्तु सर्व्येव भद्रमधि
 स्पृह्यं भद्रं। 19 हे मम बालकाः, युष्मदन्तं यावत् प्रीष्टो मूर्तिमान् न
 भवति तावद् युष्मत्कारणात् पुनः प्रसववेदेनैव मम वेदना जायते। 20
 अहमिदानीं युष्माकं सन्निधिं गत्वा स्वरान्तरेण युष्मान् सम्भाषितुं कामये
 यतो युष्मानधि याकुलोऽस्मि। 21 हे व्यवस्थाधीनताकाङ्क्षिणः यूयं किं
 व्यवस्थाया वयनं न गृह्णीथ? 22 तन्मा वदत। विभितमास्ते, एब्राहीमो
 द्वौ पुत्रावासाते तयोरेका दास्यां द्वितीयश्च पत्न्यां जातः। 23 तयो यौ दास्यां
 जातः स शारीरिकनियमेन जज्ञे यश्च पत्न्यां जातः स प्रतिज्ञाया जज्ञे। 24
 एदमाभ्यान् दृष्टन्तस्वयं। ते द्वे योषितावीश्वरीयसन्धी तयोरेका
 सीनयपर्व्यताद् उत्पन्ना दासजनयित्री य सा तु ङाञ्जिरा। 25 यस्माद्
 ङाञ्जिराशब्देनारवदेशस्यसीनयपर्व्यतो बोध्यते, सा य वर्तमानाया
 यिज्ञालम्पूर्याः सदृशी। यतः स्वभावैः सङ्घिता सा दासत्व आस्ते। 26
 किन्तु स्वर्गीया यिज्ञालम्पुरी पत्नी सर्व्येषाम् अस्माकं माता यास्ते। 27
 यादृशं विभितम् आस्ते, "वन्द्ये सन्तानादीने त्वं स्वयं जयजयं कुरु।
 अप्रसूते त्वयोऽल्लासो जयाशब्दश्च गीयतां। यत अवे सनाथाया योषितः
 सन्तते गणात्। अनाथा या भवेन्नारी तदपत्यानि भूरिशः। " 28 हे
 ब्रातृगण, एहमाङ्क एव वयं प्रतिज्ञाया जाताः सन्तानाः। 29 किन्तु तदानीं
 शारीरिकनियमेन जातः पुत्रो यद्दिव्ये आत्मिकनियमेन जातं पुत्रम् उपादवत्
 तथाधुनापि। 30 किन्तु शास्त्रे किं विभितं? "त्वम् एमां दासीं तस्याः
 पुत्रापासारय यत अेष दासीपुत्रः पत्नीपुत्रेण समं नोत्तराधिकारी
 भविष्यतीति। " 31 अतअेव हे ब्रातरः, वयं दास्याः सन्ताना न भूत्वा
 पत्न्याः सन्ताना भवामः।

5 श्रीष्टोऽस्मत्स्यं यत् स्वातन्त्र्यं दत्तवान् यूयं तत्र स्थिरास्तिष्ठत दासत्वयुगेन पुनर्न निबध्दयध्वं | 2 पश्यतादं पौलो युष्मान् वदामि यद्वि छिन्नत्वयो भवथ तर्हि श्रीष्टेन किमपि नोपाकिरिष्यध्वे | 3 अपरं यः कश्चित् छिन्नत्वग्नं भवति स कृत्स्नव्यवस्थायाः पालनम् ईश्वराय धारयतीति प्रमाणां ददामि | 4 युष्माकं यावन्तो लोका व्यवस्थया संपुण्यीभवितुं येष्टन्ते ते सर्व्यं श्रीष्टाद् ब्रष्टा अनुगृह्णात पतिताश्च | 5 यतो वयम् आत्मना विश्वासात् पुण्यलाभाशासिद्धं प्रतीक्षामहे | 6 श्रीष्टे यीशौ त्वच्छेदात्वच्छेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु प्रेम्ना सङ्गो विश्वास अवे गुणयुक्तः | 7 पूर्व्यं यूयं सुन्दरम् अधावत किन्त्वियदानीं केन भाषां प्राप्य सत्यतां न गृह्णीथ? 8 युष्माकं सा मति युष्मदाह्वानकारिणो ईश्वरान् ज्ञाता | 9 विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वत्वकिण्वेन जस्यते | 10 युष्माकं मति विंकारं न गमिष्यतीत्यदं युष्मानधि प्रभुनाशंसैः किन्तु यो युष्मान् विचारलयति स यः कश्चिद् भवेत् समुचितं दण्डं प्राप्स्यति | 11 परन्तु हे भ्रातरः, यद्यद्यम् एदानीम् अपि त्वच्छेदं प्रचारयेयं तर्हि कुत उपद्रवं भुञ्जिय? तत्कृते कुशं निर्वर्धाम् अभविष्यत् | 12 ये जना युष्माकं यात्रत्यं जनयन्ति तेषां छेदनमेव मयाभिलष्यते | 13 हे भ्रातरः, यूयं स्वातन्त्र्यार्थम् आहूता आध्वे किन्तु तत्स्वातन्त्र्यद्वारेण शारीरिकभावो युष्मान् न प्रविशतु | यूयं प्रेम्ना परस्परं परिचर्या कुरुध्वं | 14 यस्मात् त्वं समीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्यां एत्येकाङ्गा कृत्स्नाया व्यवस्थायाः सारसंग्रहः | 15 किन्तु यूयं यद्वि परस्परं दंडशयध्वे ऽशाशयध्वे य तर्हि युष्माकम् अकेऽन्येन यन् अस्म्यते तत्र युष्माभिः सावधाने भवितव्यं | 16 अदं ब्रवीमि यूयम् आत्मिकायारं कुरुत शारीरिकाभिलाषं मा पूरयत | 17 यतः शारीरिकाभिलाष आत्मनो विपरीतः, आत्मिकाभिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विधते तेन युष्माभि र्यद् अभिलष्यते तन्न कर्तव्यं | 18 यूयं यथात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथ | 19 अपरं परदारगमनं वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम् 20 ईन्द्रजालं शत्रुत्वं विवाहोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः क्लेशोऽनैक्यं 21 पार्थक्यम् ईर्ष्या वधो मत्तत्वं लम्पटत्वमित्यादीनि स्पष्टवेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति | पूर्व्यं यद्भूतं मया कथितं तद्भूतं पुनरपि कथ्यते ये जना अतादृशानि कर्माणि चारन्ति तैरीश्वरस्य राज्ञेऽधिकारः कदाय न लप्स्यते | 22 किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसिद्धिषुता हितैषिता भद्रवं विश्वास्यता तितिक्षा 23 परिमितभोजित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि | 24 ये तु श्रीष्टस्य लोकास्ते रिपुभिरभिलाषैश्च सखितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः | 25 यद्वि वयम् आत्मना ज्ञवाभस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्तव्यः, 26 एर्षः परस्परं निर्भर्त्सनं द्वेषश्चास्माभि र्न कर्तव्यानि |

6 हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यद्वि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्तै युष्माभिस्तितिक्षाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृक्परीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत | 2 युष्माकम् अडैको जनः परस्य भारं वद्व्यनेन प्रकारेण श्रीष्टस्य विधिं पालयत | 3 यद्वि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मदान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते | 4 अत अडैकेन जनेन स्वकीयकर्माणाः परीक्षा क्रियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मालोचनात् तस्य श्लघा सम्भवति | 5 यत अडैको जनः स्वकीयं भारं वक्ष्यति | 6 यो जनो धर्मोपदेशं लभते स उपदेशारं स्वीयसर्व्वसम्पत्ते भागिनं करोतु | 7 युष्माकं भ्रान्ति र्न भवतु,

ईश्वरो नोपदसितव्यः, येन यद् बीजम् उच्यते तेन तज्जातं शस्यं कर्त्तव्यते | 8 स्वशरीरार्थं येन बीजम् उच्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लप्स्यते किन्वात्मनः कृते येन बीजम् उच्यते तेनात्मतोऽनन्तञ्चितरूपं शस्यं लप्स्यते | (aigñios g166) 9 सत्कर्मकरणोऽस्माभिरश्रान्तै र्भवितव्यं यतोऽङ्गान्तौस्तिष्ठद्विरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् इलानि लप्स्यन्ते | 10 अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्व्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेश्मवासिनः प्रत्यस्माभि र्हितायारः कर्त्तव्यः | 11 हे भ्रातरः, अदं स्वदस्तेन युष्मान् प्रति कियद्भूत् पत्रं विप्रितवान् तद् युष्माभि र्दृश्यतां | 12 ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् श्रीष्टस्य कुशस्य कारणाणुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्वच्छेदे युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति | 13 ते त्वच्छेदत्राडिणोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लाघालाभार्थं युष्माकं त्वच्छेदम् इच्छन्ति | 14 किन्तु येनादं संसाराय उतः संसारोऽपि मह्यं उतस्तदस्मत्प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लाघनं कदापि न भवतु | 15 श्रीष्टे यीशौ त्वच्छेदात्वच्छेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता | 16 अपरं यावन्तो लोका अतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येसायेलश्च शान्ति र्दयालाभश्च भूयात् | 17 एतः परं कोऽपि मां न क्लिश्नातु यस्माद् अदं स्वगाने प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य चिह्नानि धारये | 18 हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य प्रसाहो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात् | तथास्तु |

एश्वरस्य समागमे सामर्थ्यञ्च 12 प्राप्तवन्तस्तस्मात्प्रभुं यीशुं प्रीष्टमधि
स कालावस्थायाः पूर्वं तं मनोरथं कृतवान् | (aigōn g165) 13 अतोऽहं
युष्मन्मिन्मिन्तं दुःखमोगेन क्लान्तिं यन् गच्छामीति प्रार्थये यतस्तदेव
युष्माकं गौरवं | 14 अतो हेतोः स्वर्गपृथिव्योः स्थितः कृत्स्नो वंशो
यस्य नाम्ना विख्यातस्तम् 15 अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य पितरमुद्दिश्यां
जानुनी पातयित्वा तस्य प्रभावनिधितो वरमिमं प्रार्थये | 16 तस्यात्मना
युष्माकम् आन्तरिकपुरुषस्य शक्तं वृद्धिः क्रियतां | 17 प्रीष्टस्तु विश्वासेन
युष्माकं हृदयेषु निवसतु | प्रेमणि युष्माकं बद्धमूलत्वं सुस्थिरत्वञ्च भवतु |
18 एतथं प्रस्थताया दीर्घताया गभीरताया उच्यतायाश्च बोधाय सर्वैः
पवित्रलोकैः प्राथं सामर्थ्यं युष्मामि लभ्यतां, 19 ज्ञानातिरिक्तं प्रीष्टस्य
प्रेम ज्ञायताम् एश्वरस्य सम्पूर्णवृद्धिपर्यन्तं युष्माकं वृद्धिं भवतु य | 20
अस्माकम् अन्तरे या शक्तिः प्रकाशते तथा सर्व्यातिरिक्तं कर्म कुर्वन्
अस्माकं प्रार्थनां कल्पनात्क्रातिक्रमिन्तु यः शक्नोति 21 प्रीष्टयीशुना समिते
र्मध्ये सर्वेषु युगेषु तस्य धन्यवाद्यो भवतु | एति | (aigōn g165)

4 अतो बन्दिरेहं प्रभो नाम्ना युष्मान् विनये यूय
येनाह्वानेनाहूतास्तदुपयुक्तत्रुपेण 2 सर्वथा नम्रतां मृदुतां तितिक्षां
परस्परं प्रभना सहिष्णुताञ्चायतत | 3 प्राणयबन्धनेन यात्मन अेक्यं
रक्षितुं यतध्वं | 4 यूयम् अेकशरीरा अेकान्मानश्च तद्दह आह्वानेन यूयम्
अेकप्रत्याशाप्राप्तये समाहूताः | 5 युष्माकम् अेकः प्रभुरेको विश्वास अेकं
मज्जन्, सर्वेषां तातः 6 सर्वोपरिस्थः सर्वव्यापी सर्वेषां युष्माकं
मध्यवर्ती यैह एश्वर आस्ते | 7 किन्तु प्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद्
अस्माकम् अेकैकस्मै विशेषो वरोऽदायि | 8 यथा लिप्पितम् आस्ते,
"ॐर्द्ध्वम् आरुह्य जेतुं स विजित्य बन्दिनेऽकरोत् | ततः स
मनुजैभ्योऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान् | " 9 ॐर्द्ध्वम्
आरुह्यैतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीत्रुपं सर्वार्धःस्थितं
स्थानम् अवतीर्णवान्; 10 यश्चावतीर्णवान् स अेव स्वर्गाणाम्
उपर्युपर्याऽरुहवान् यतः सर्वोऽपि तेन पूरयितव्यानि | 11 स अेव य
कांश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनेऽपरान् सुसंवाद्यप्रचारकान्
अपरान् पालकान् उपदेशकान् नियुक्तवान् | 12 यावद् वयं सर्वे
विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य यैक्यं सम्पूर्णं पुरुषार्थार्थतः
प्रीष्टस्य सम्पूर्णपरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत् 13 स
परियार्थ्याकर्मसाधनाय प्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठाये य पवित्रलोकानां
सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान् | 14 अतअेव मानुषाणां
यातुरीतो ब्रह्मकधूर्ततायाश्छलाय्य जातेन सर्वेण शिक्षावायुना वयं यद्
बालका एव दौलायमाना न ब्राम्याम एत्यस्मामि र्थितितयं, 15 प्रभना
सत्यताम् आचरद्भिः सर्वविषये प्रीष्टम् उद्दिश्य वदित्तव्यञ्च, यतः स
मूर्द्धा, 16 तस्मात्स्यैकस्याङ्गस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकरणाद्
उपकारकैः सर्वैः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य जाते
प्रभना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति | 17 युष्मान् अहं
प्रभुनेहं ब्रवीम्यादिशामि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून मांयतत |
18 यतस्ते स्वमनोमायाम् आचरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्याय्य
तिमिरावृतबुद्धय एश्वरीयज्ज्वलनस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति, 19 स्वान्
यैतन्यशून्यान् कृत्वा य लोभेन सर्वविधाशौयाचरणाय लभ्यटतायां स्वान्
समर्पितवन्तः | 20 किन्तु यूयं प्रीष्टं न तादृशं परिश्रितवन्तः, 21 यतो यूयं
तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लभ्या तदनुसारात् तदीयोपदेशं

प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये | 22 तस्मात् पूर्वकालिकायारकारी यः पुरातनपुरुषो
मायाबिलाषैर्नश्यति तं त्यक्त्वा युष्मामि मानसिकभावो नूतनीकर्तव्यः,
23 यो नवपुरुष एश्वरानुसारेण पुण्येन सत्यतासहितेन 24 धार्मिकत्वेन य
सृष्टः स अेव परिधातव्यश्च | 25 अतो यूयं सर्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य
समीपवासिभिः सह सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा
भवामः | 26 अपरं क्रोधे जाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं
रोषेसूयार्थोऽस्तं न गच्छतु | 27 अपरं शयताने स्थानं मा दत्त | 28 योरः
पुनश्चैर्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्ज्जायते तदर्थं स्वकारभ्यां
सद्गत्या परिश्रमं करोतु | 29 अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि
कदावापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो जायते तादृशः
प्रयोजनीयनिष्ठाये इलदायक आलापो युष्माकं भवतु | 30 अपरञ्च यूयं
मुक्तिदिनपर्यन्तम् एश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्किता अभवत तं
शोकान्वितं मा कुरुत | 31 अपरं कटुवाक्यं रोषः कोषः कलहो निन्द
सर्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याद् दूरीभवन्तु | 32 यूयं परस्परं
हितैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवत | अपरम् एश्वरः प्रीष्टेन यद्द
युष्माकं दोषान् क्षमितवान् तद्दह यूयमपि परस्परं क्षमध्वं |

5 अतो यूयं प्रियबालका एवेश्वरस्यानुकारिणो भवत, 2 प्रीष्ट एव
प्रेमायारं कुरुत य, यतः सोऽस्मासु प्रेम कृतवान् अस्माकं विनिमयेन
यात्मनिवेदनं कृत्वा ग्राह्यसुगन्धार्यकम् उपहारं बलिअेश्वराय दत्तवान् | 3
किन्तु वेश्यागमनं सर्वविधाशौयक्रिया लोभश्चैतेषाम् उच्यारणमपि युष्माकं
मध्ये न भवतु, अेतदेव पवित्रलोकानाम् उचितं | 4 अपरं कुत्सितालापः
प्रलापः श्लेषोक्तिश्च न भवतु यत अेतान्यनुचितानि किन्तु एश्वरस्य
धन्यवाद्यो भवतु | 5 वेश्यागाम्यशौयाचारी देवपूजक एव गण्यो लोभी
यैतेषां कोषि प्रीष्टस्य राज्येऽर्थत एश्वरस्य राज्ये कम्पयधिकारं न
प्राप्त्यतीति युष्मामिः सम्यक् ज्ञायतां | 6 अनर्थकवाक्येन कोऽपि युष्मान् न
वञ्चयतु यतस्तादृगाचार्यतेरानुसाराद्भिषु लोकेष्वीश्वरस्य कोपो वर्तते |
7 तस्माद् यूयं तैः सहभागिनो न भवत | 8 पूर्वं यूयम् अन्धकारस्वरुपा
आध्वं किन्त्विदानीं प्रभुना दीप्तिस्वरुपा भवथ तस्माद् दीप्तैः सन्ताना एव
समायतत | 9 दीप्तै र्यत् इहं तत् सर्वविधहितैषितायां धर्मं सत्यालापे
य प्रकाशते | 10 प्रभवे यद् रोयते तत् परीक्षध्वं | 11 यूयं तिमिरस्य
विह्वलकर्मणाम् अंशिनो न भूत्वा तेषां दोषित्वं प्रकाशयत | 12 यतस्ते
लोका रहमि यद् यद् आचरन्ति तद्दुश्चारणम् अपि लज्जज्जनकं | 13
यतो दीप्त्या यद् यत् प्रकाश्यते तत् तथा यकास्यते यय्य यकास्ति तद्
दीप्तिस्वरुपं भवति | 14 अेतत्कारणाद् उक्तम् आस्ते, "हे निद्रित
प्रबुध्यस्व भूतेभ्यश्चोत्थितिं कुरु | तद्दुते सूय्यवत् प्रीष्टः स्वयं त्वां
धोतयिष्यति | " 15 अतः सावधाना भवत, अज्ञाना एव मायत किन्तु
ज्ञानिन एव सतर्कम् आचरत | 16 समयं बहुमूल्यं गणयध्वं यतः
काला अबद्राः | 17 तस्माद् यूयम् अज्ञाना न भवत किन्तु प्रभोरभिमतं
किं तदवगतं भवत | 18 सर्वानाशजन्केन सुरापानेन मत्ता मा भवत
किन्वात्मना पूर्यध्वं | 19 अपरं गीते गर्भिः पारमार्थिककीर्तनेश्च परस्परम्
आलपन्तो मनसा साद्भिः प्रभुम् उद्दिश्य गायत वाद्यत य | 20 सर्वदा
सर्वविषयेऽस्मत्प्रभो यीशोः प्रीष्टस्य नाम्ना तातम् एश्वरं धन्यं वदत |
21 यूयम् एश्वराद् भूताः सन्त अन्येऽपरेषां वशीभूता भवत | 22 हे
योषितः, यूयं यथा प्रभोस्तथा स्वस्वस्वामिनो वशज्ञता भवत | 23 यतः
प्रीष्टो यद्दत्तं समिते मूर्द्धा शरीरस्य त्राता य भवति तद्दत्तं स्वामी योषितो

मूर्द्धा | 24 अतः समिति र्यद्धत् प्रीष्टस्य वशीभूता तद्द्वयं योषिद्विरपि स्वस्वस्वामिनो वशता स्वीकर्त्तव्या | 25 अपरञ्च हे पुरुषाः, यूयं प्रीष्ट एव स्वस्वयोषित्सु प्रीयध्वं | 26 स प्रीष्टोऽपि समितौ प्रीतवान् तस्याः कृते य स्वप्राणान् त्यक्तवान् यतः स वाक्ये जलमज्जनेनां परिष्कृत्य पावयितुम् | 27 अपरं तिलकवल्यादिविहीनां पवित्रां निष्कलङ्गाञ्च तां समितिं तेजस्विनीं कृत्वा स्वहस्ते समर्पयितुञ्चाभिलषितवान् | 28 तस्मात् स्वतनुवत् स्वयोषिति प्रेमकरणं पुरुषस्योचितं, येन स्वयोषिति प्रेम क्रियते तेनात्मप्रेम क्रियते | 29 कोऽपि कदापि न स्वकीयां तनुम् ऋतीयितवान् किन्तु सर्व्वं तां विभ्रति पुष्पान्ति य | प्रीष्टोऽपि समितिं प्रति तदेव करोति, 30 यतो वयं तस्य शरीरस्याङ्गानि मांसास्थीनि य भवामः | 31 अेतदर्थं मानवः स्वमातापितरो परित्यज्य स्वभार्यायाम् आसंक्ष्यति तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः | 32 अेतन्निगूढवाक्यं गुरुतरं मया य प्रीष्टसमिती अधि तद् उच्यते | 33 अतश्चेव युष्माकम् अेकैको जन आत्मवत् स्वयोषिति प्रीयतां भार्यापि स्वामिनं समादत्तुं यततां |

6 हे बालकाः, यूयं प्रभुम् उद्दिश्य पित्रोराज्ञाग्राहिलो भवत यतस्तत् न्याय्यं | 2 त्वं निजपितरं मातरञ्च सम्भन्यस्वति यो विधिः स प्रतिज्ञायुक्तः प्रथमो विधिः 3 इलतस्तस्मात् तव कल्याणं देशे य दीर्घकालम् आयु भविष्यतीति | 4 अपरं हे पितरः, यूयं स्वबालकान् मा रोषयत किन्तु प्रभो विनीत्यादेशाभ्यां तान् विनयत | 5 हे दासाः, यूयं प्रीष्टम् उद्दिश्य सभयाः कम्पान्विताश्च भूत्वा सरलान्तःकरैरैहिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवत | 6 दृष्टिगोचरीयपरिचर्यथा मानुषेभ्यो रोषितुं मा यतध्वं किन्तु प्रीष्टस्य दासा एव निविष्टमनोभिरीश्वरस्येच्छां साधयत | 7 मानवान् अनुद्दिश्य प्रभुमेवोद्दिश्य सद्भावेन दास्यकर्म्म कुरुध्वं | 8 दासमुक्तयो येन यत् सत्कर्म्म क्रियते तेन तस्य इलं प्रभुतो लभ्यत एति जानीत य | 9 अपरं हे प्रभवः, युष्माभिर्भर्त्सनं विहाय तान् प्रति न्याय्याचरणं क्रियतां यश्च कस्यापि पक्षपातं न करोति युष्माकमपि तादृश अेकः प्रभुः स्वर्गे विधत एति ज्ञायतां | 10 अधिक्न्तु हे भ्रातरः, यूयं प्रभुना तस्य विक्रमयुक्तशक्त्या य बलवन्तो भवत | 11 यूयं यत् शयतानशुलानि निवारयितुं शक्नुथ तदर्थम् एश्वरीयसुसज्जा परिधेध्वं | 12 यतः केवलं रक्तमांसाभ्याम् एति नहि किन्तु कर्तृत्वपराक्रमयुक्तैस्तिमिरराज्यस्येहलोकस्याधिपतिभिः स्वर्गोद्भवैर्दृष्टात्मभिरेव साद्भम् अस्माभिर् युद्धं क्रियते | (aitōn g165) 13 अतो हेतो र्युयं यया संकुले दिनेऽवस्थातुं सर्व्वाणि पराजित्य दृढाः स्थातुञ्च शक्ष्यथ ताम् एश्वरीयसुसज्जा गृह्णीत | 14 वस्तुतस्तु सत्यत्वेन शूड्भलेन कटिं बध्वा पुण्येन वर्माणा वक्ष आर्य्याध 15 शान्तेः सुवार्त्तया जातम् उत्साहं पादुकायुगलं पटे समर्थं तिष्ठत | 16 येन य दृष्टात्मनोऽग्निबाणान् सर्व्वान् निर्व्वापयितुं शक्ष्यथ तादृशं सर्व्वाख्यादकं इलकं विश्वासं धारयत | 17 शिरस्त्रं परित्राणाम् आत्मनः षड्भ्रेश्वरस्य वाक्यं धारयत | 18 सर्व्वसभये सर्व्वयाचनेन सर्व्वप्रार्थनेन यात्मना प्रार्थनां कुरुध्वं तदर्थं दृढाकाङ्क्षया जाग्रतः सर्व्वेषां पवित्रलोकानां कृते सदा प्रार्थनां कुरुध्वं | 19 अहञ्च यस्य सुसंवाहस्य शूड्भलबद्धः प्रयारकदूतोऽस्मि तम् उपयुक्तनोत्साहेन प्रयारयितुं यथा शक्नुयां 20 तथा निर्भयेन स्वरेणोत्साहेन य सुसंवाहस्य निगूढवाक्यप्रयाराय वक्तृता यत् मह्यं दीयते तदर्थं ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं | 21 अपरं मम यावस्थास्ति यथ्य मया क्रियते तत् सर्व्वं यद् युष्माभिर्ज्ञायते तदर्थं प्रभुना प्रियव्राता विश्वास्यः परियारकश्च तुषिको युष्मान् तत् ज्ञापयिष्यति | 22 यूयं यद् अस्माकम् अवस्थां जानीथ

युष्माकं मनांसि य यत् सान्त्वनां लभन्ते तदर्थमेवाहं युष्माकं सन्निधिं तं प्रेषितवान् | 23 अपरम् एश्वरः प्रभु र्यीशुप्रीष्टश्च सर्व्वेभ्यो ब्रातृभ्यः शान्तिं विश्वाससहितं प्रेम य देयात् | 24 ये केचित् प्रभौ यीशुप्रीष्टेऽक्षयं प्रेम कुर्वन्ति तान् प्रति प्रसादो भूयात् | तथास्तु |

इलिपिनः

1 पौलतीभिमामातौ यीशुप्रीष्टस्य दासौ इलिपिनगरस्थान् प्रीष्टयीशोः सर्वान् पवित्रलोकान् समितेरध्यक्षान् परिचारकांश्च प्रति पत्रं विभक्तः | 2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मभ्यं प्रसादस्य शान्तेश्च भोगं देयास्तां | 3 अहं निरन्तरं निजसर्वप्रार्थनासु युष्माकं सर्वेषां कृते सानन्दं प्रार्थनां कुर्वन् 4 यति वारान् युष्माकं स्मरामि तति वारान् आ प्रथमाद् अद्य यावद् 5 युष्माकं सुसंवादाभागित्वकारणैर्दा एश्वरं धन्यं वदामि | 6 युष्मन्मध्ये येनोत्तमं कर्म कर्तुम् आरम्भि तेनैव यीशुप्रीष्टस्य दिनं यावत् तत् साधयिष्यत इत्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते | 7 युष्मान् सर्वान् अधि मम तादृशो भावो यथार्थो यतोऽहं कारावस्थायां प्रत्युत्तरकरणे सुसंवादास्य प्रामाण्यकरणे य युष्मान् सर्वान् मया सार्द्धम् अंकानुग्रहस्य भागिनो मत्वा स्वहृदये धारयामि | 8 अपरम् अहं प्रीष्टयीशोः स्नेहवत् स्नेहेन युष्मान् कीदृशं काङ्क्षामि तदधीश्वरो मम साक्षी विधते | 9 मया यत् प्रार्थ्यते तद् एहं युष्माकं प्रेम नित्यं वृद्धिं गत्वा 10 ज्ञानस्य विशिष्टानां परीक्षिकायाश्च सर्वविधबुद्धेर्बाहुल्यं इलतु, 11 प्रीष्टस्य दिनं यावद् युष्माकं सारल्यं निर्विघ्नत्वञ्च भवतु, एश्वरस्य गौरवाय प्रशंसायै य यीशुना प्रीष्टेन पुण्यइवानां पूर्णता युष्मभ्यं दीयताम् एति | 12 हे आतरः, मां प्रति यद् यद् घटितं तेन सुसंवादाप्रचारस्य बाधा नहि किन्तु वृद्धिरेव जाता तद् युष्मान् ज्ञापयितुं कामयेऽहं | 13 अपरम् अहं प्रीष्टस्य कृते बद्धोऽस्मीति राजपुत्र्याम् अन्यस्थानेषु य सर्वेषां निकटे सुस्पष्टम् अभवत्, 14 प्रभुसम्बन्धीया अनेके आतरश्च मम बन्धान् आशवासं प्राप्य वर्द्धमानोत्साहेन निःक्षोभं कथां प्रचारयन्ति | 15 केचिद् द्वेषाद् विरोधाख्यापरे केचिन्त्य सद्भावत् प्रीष्टं घोषयन्ति; 16 ये विरोधात् प्रीष्टं घोषयन्ति ते पवित्रभावात् तन्न कुर्वन्तो मम बन्धानि बहुतरकलोशादायीनि कर्तुम् इच्छन्ति | 17 ये य प्रेम्ना घोषयन्ति ते सुसंवादास्य प्रामाण्यकरणेऽहं नियुक्तोऽस्मीति ज्ञात्वा तत् कुर्वन्ति | 18 किं बहुना? कापत्यात् सरलभावाद् वा भवेत्, येन केनचित् प्रकारेण प्रीष्टस्य घोषणा भवतीत्यस्मिन् अहम् आनन्दाम्यानन्दिष्यामि य | 19 युष्माकं प्रार्थनया यीशुप्रीष्टस्यात्मनश्चोपकारेण तत् मन्निस्तारणकं भविष्यतीति जानामि | 20 तत्र य ममाकाङ्क्षा प्रत्याशा य सिद्धिं गमिष्यति इलतोऽहं केनापि प्रकारेण न लज्जिष्ये किन्तु गते सर्वस्मिन् काले यद्गतं तद्दृष्टं एतानीमपि सम्पूर्णात्साहद्वारा मम शरीरेण प्रीष्टस्य महिमा ज्वने मरणे वा प्रकाशिष्यते | 21 यतो मम ज्वनं प्रीष्टाय मरणञ्च लाभाय | 22 किन्तु यदि शरीरे मया ज्वितव्यं तर्हि तत् कर्मइहं इलिप्यति तस्मात् किं वरितव्यं तन्मया न ज्ञायते | 23 द्वाभ्याम् अहं सम्पीड्ये, देहवासत्यजनाय प्रीष्टेन सहवासाय य ममाभिलाषो भवति यतस्तत् सर्वोत्तमं | 24 किन्तु देहे मभावस्थित्या युष्माकम् अधिकप्रयोजनं | 25 अहम् अवस्थास्ये युष्माभिः सर्वैः सार्द्धम् अवस्थितिं करिष्ये य तथा य विश्वासे युष्माकं वृद्ध्यानन्दी जनिष्येते तदहं निश्चितं जानामि | 26 तेन य मतोऽर्थातो युष्मत्समीपे मम पुनरुपस्थितत्वात् यूयं प्रीष्टेन यीशुना बहुतरम् आह्लादं लप्स्यध्वे | 27 यूयं सावधाना भूत्वा प्रीष्टस्य सुसंवादास्योपयुक्तम् आचारं कुरुध्वं यतोऽहं युष्मान् उपागत्य साक्षात् कुर्वन् किं वा दूरे तिष्ठन् युष्माकं यां वार्तां श्रोतुम् इच्छामि सेयं यूयम् अंकात्मानस्तिष्ठथ, अंकमनसा सुसंवादासम्बन्धीयविश्वासस्य पक्षे यतध्वे,

विपक्षीश्च केनापि प्रकारेण न व्याकुलीक्रियध्व एति | 28 तत् तेषां विनाशस्य लक्षाणां युष्माकञ्चेस्वरस्तं परित्राणस्य लक्षाणां भविष्यति | 29 यतो येन युष्माभिः प्रीष्टे केवलविश्वासः क्रियते तन्नाडि किन्तु तस्य कृते क्लेशोऽपि सहाते तादृशो वरः प्रीष्टस्यानुरोधेद् युष्माभिः प्रापि, 30 तस्मात् मम यादृशं युद्धं युष्माभिरदर्शिं साम्प्रतं श्रूयते य तादृशं युद्धं युष्माकम् अपि भवति |

2 प्रीष्टाद् यदि किमपि सान्त्वनं कश्चित् प्रेमजातो षर्षः किञ्चिद् आत्मनः समभागतित्वात् काचिद् अनुकम्पा कृपा वा जायते तर्हि यूयं ममाह्लादं पूरयन्त 2 अंकभावा अंकप्रेमाणा अंकमनस अंकयेष्टश्च भवत | 3 विरोधाद् एपाद् वा किमपि मा कुरुत किन्तु नप्रतया स्वेभ्योऽपरान् विशिष्टान् मन्यध्वं | 4 केवलम् आत्महिताय न येष्टमानाः परहितयापि येष्टध्वं | 5 प्रीष्टस्य यीशो यादृशः स्वभावो युष्माकम् अपि तादृशो भवतु | 6 स एश्वररूपी सन् स्वकीयाम् एश्वरतुल्यतां श्लाघास्पदं नामच्यत, 7 किन्तु स्वं शून्यं कृत्वा दासरूपी बभूव नराकृतिं लेभे य | 8 इत्थं नरमूर्तिम् आश्रित्य नप्रतां स्वीकृत्य मृत्योरर्थतः कुशीयमृत्योरेव भोगायाज्ञात्राडी बभूव | 9 तत्कारणैर्दा एश्वरोऽपि तं सर्वान्तं यकार यच्च नाम सर्वेषां नामां श्रेष्ठे तदेव तस्मै ददी, 10 ततस्तस्मै यीशुनाभने स्वगमिर्त्यापातालस्थितैः सर्वैर्जनुपातः कर्तव्यः, 11 तातस्थेश्वरस्य महिम्ने य यीशुप्रीष्टः प्रभुरिति जिह्वाभिः स्वीकर्तव्यं | 12 अतो हे प्रियतमाः, युष्माभिर्नर्द्धत् सर्वदा क्रियते तद्गतं केवलं ममोपस्थितिकाले तन्नाडि किन्तिवदानीम् अनुपस्थितेऽपि मयि बहुतरयत्नेनाज्ञां गृहीत्वा भयकम्पाभ्यां स्वस्वपरित्राणं साधयतां | 13 यत एश्वर अेव स्वकीयानुरोधेद् युष्मन्मध्ये मनस्काभनां कर्मसिद्धिञ्च विदधाति | 14 यूयं क्लविविवाहविजतम् आचारं कुर्वन्तोऽनिन्दनीया अडुटिला 15 एश्वरस्य निष्कलङ्गाश्च सन्तानाएव वक्रभावानां कुटिलाचारिणाञ्च लोकानां मध्ये तिष्ठत, 16 यतस्तेषां मध्ये यूयं ज्वनवाक्यं धारयन्तो जगतो दीपका एव दीप्यध्वे | युष्माभिरस्तथा कृते मम यत्नः परिश्रमो वा न निष्फलो जात इत्यहं प्रीष्टस्य दिने श्लाघां कर्तुं शक्यामि | 17 युष्माकं विश्वासाथंकाय बलिदानाय सेवनाय य यध्याहं निवेदितव्यो भवेयं तथापि तेनानन्दामि सर्वेषां युष्माकम् आनन्दस्यांशी भवामि य | 18 तद्दृष्ट यूयमप्यानन्दत मदीयानन्दस्यांशिनो भवत य | 19 युष्माकम् अवस्थाम् अवगत्याहमपि यत् सान्त्वनां प्राणुयां तदर्थं तीमथियं त्यरया युष्मत्समीपं प्रेषयिष्यामीति प्रभौ प्रत्याशां कुर्वे | 20 यः सत्यरूपेण युष्माकं हितं यिन्तयति तादृश अंकभावास्तस्मान्दन्धः कोऽपि मम सन्निधी नास्ति | 21 यतोऽपरं सर्वे यीशोः प्रीष्टस्य विषयान् न यिन्तयन्त आत्मविषयान् यिन्तयन्ति | 22 किन्तु तस्य परीक्षितव्यं युष्माभिर्ज्ञायते यतः पुत्रो यादृक् पितुः सडकारी भवति तथैव सुसंवादास्य परिचर्यायां स मम सडकारी जातः | 23 अतअेव मम भाविदशां ज्ञात्वा तत्कारणतमेव प्रेषयितुं प्रत्याशां कुर्वे 24 स्वयम् अहमपि तूर्णं युष्मत्समीपं गमिष्यामीत्याशां प्रभुना कुर्वे | 25 अपरं य एपाङ्गीतो मम आता कर्मयुद्धाभ्यां मम सहायश्च युष्माकं दूतो मदीयोपकाराय प्रतिनिधिश्चास्ति युष्मत्समीपे तस्य प्रेषणम् आवश्यकम् अभन्ये | 26 यतः स युष्मान् सर्वान् अकाङ्क्षत युष्माभिरस्तस्य रोगस्य वार्ताश्रीवीति बुद्ध्यदा पर्यशोयस्य | 27 स पीडया मृतकल्पोऽभवदिति सत्यं किन्तुश्वरस्तं दधितवान् मम य द्वाःभात् परं पुनर्दुःखं यन्न भवेत् तदर्थं केवलं तं न दधित्वा मामपि दधितवान् | 28 अतअेव यूयं तं विलोक्य

यत् पुनरानन्दे त ममापि दुःप्रस्य हासो यद् भवेत् तदर्थम् अहं त्वरथा तम् अप्रेषयं | 29 अतो यूयं प्रभोः कृते सम्पूर्णेनानन्देन तं गृह्णीत तादृशान् लोकांश्चादरणीयान् मन्यध्वं | 30 यतो मम सेवने युष्माकं त्रुष्टिं पूरयितुं स प्राणान् पशरीकृत्य श्रीष्टस्य कार्यार्थं मृतप्रायेऽभवत् |

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि यूयं प्रभावानन्दतः | पुनः पुनरेकस्य वयो लेभनं मम क्लेशदं नहि युष्मदर्थञ्च भ्रमनाशकं भवति | 2 यूयं कुक्कुरेभ्यः सावधाना भवत दृक्कर्मकारिभ्यः सावधाना भवत छिन्नमूलेभ्यो लोकेभ्यश्च सावधाना भवत | 3 वयमेव छिन्नत्वयो लोका यतो वयम् आत्मनेश्वरं सेवामहे श्रीष्टेन यीशुना श्लाघामहे शरीरेण य प्रगल्भतां न कुर्वामहे | 4 किन्तु शरीरे मम प्रगल्भतायाः कारणं विधत्ते, कश्चिद् यदि शरीरेण प्रगल्भतां विकीर्षति तर्हि तस्माद् अपि मम प्रगल्भताया गुरुतरं कारणं विधत्ते | 5 यतोऽहम् अष्टमदिवसे त्वच्छेदप्राप्तं एसायेत्वंशीयो भिन्यामीनगोष्ठीयं षड्ब्रिजलजातं षड्विधो व्यवस्थाचरणो द्विःशुशी 6 धर्मोत्साहकारिणात् समितेरुपद्रवकारी व्यवस्थातो लभ्ये पुण्ये यानिन्दनीयः | 7 किन्तु मम यद्यत् लभ्यम् आसीत् तत् सर्वम् अहं श्रीष्टयानुरोधात् क्षतिम् अमन्ये | 8 किञ्चाधुनाप्यहं मत्प्रभोः श्रीष्टस्य यीशो ज्ञानस्थोत्कृष्टतां बुद्ध्या तत् सर्वं क्षतिं मन्ये | 9 यतो हेतोरहं यत् श्रीष्टे लभ्ये व्यवस्थातो जातं स्वकीयपुण्यञ्च न धारयन् किन्तु श्रीष्टे विश्वसनात् लभ्यं यत् पुण्यम् ईश्वरेण विश्वासं दृष्ट्वा हीयते तदेव धारयन् यत् श्रीष्टे विधेयं तदर्थं तस्यानुरोधात् सर्वेषां क्षतिं स्वीकृत्य तानि सर्व्याण्यवकरानिव मन्ये | 10 यतो हेतोरहं श्रीष्टं तस्य पुनरुत्थिते गुणं तस्य दुःभानां भागित्वञ्च ज्ञात्वा तस्य मृत्योराकृतिञ्च गृहीत्वा 11 येन केनचित् प्रकारेण मृताणां पुनरुत्थितिं प्राप्तुं यते | 12 मया तत् सर्वम् अधुना प्रापि सिद्धतां वा लभ्मि तन्नाहि किन्तु यदर्थम् अहं श्रीष्टेन धारितस्तद् धारयितुं धावामि | 13 हे भ्रातरः, मया तद् धारितम् एतित न मन्यते किन्वेतैकमात्रं वदामि यानि पश्चात् स्थितानि तानि विस्मृत्याहम् अत्रस्थितान्युद्दिश्य 14 पूर्णयत्नेन लक्ष्यं प्रति धावन् श्रीष्टयीशुनोर्द्वेषात् माम् आह्वयत ईश्वरात् जेतृपाणं प्राप्तुं येष्टे | 15 अस्माकं मध्ये ये सिद्धास्तैः सर्वैस्तदेव भाव्यतां, यदि य कञ्चन विषयम् अधि युष्माकम् अपरो भावो भवति तर्हिेश्वरस्तमपि युष्माकं प्रति प्रकाशयिष्यति | 16 किन्तु वयं यद्यद् अवगता आस्मत्प्रतास्माभिरेकी विधिरायरितव्यं अेकभावे भवितव्यञ्च | 17 हे भ्रातरः, यूयं ममानुगामिनो भवत वयञ्च यादृगाचरणस्य निर्दर्शनस्वरूपा भवामस्तादृगाचारिणो लोकांन् आलोकयध्वं | 18 यतोऽनेके विषये यरन्ति ते य श्रीष्टस्य कुशस्य शत्रव एतित पुरा मया पुनः पुनः कथितम् अधुनापि रुदता मया कथ्यते | 19 तेषां शेषदशा सर्व्वनाश उदरश्चेश्वरो लज्जय श्लाघा पृथिव्याञ्च लग्नं मनः | 20 किन्त्वस्माकं जनपदः सर्व्वे विधत्ते तस्माद्यागमिष्यन्तं त्रातारं प्रभुं यीशुश्रीष्टं वयं प्रतीक्षामहे | 21 स य यथा शक्त्या सर्व्व्याण्येव स्वस्य वशीकर्तुं पारयति तयास्माकम् अधमं शरीरं रूपात्तरीकृत्य स्वकीयतेजोमयशरीरस्य समाकारं करिष्यति |

4 हे मदीयानन्दमुकुटस्वरूपाः प्रियतमा अभीष्टतमा भ्रातरः, हे मम स्नेहपात्राः, यूयम् एत्थं प्रभो स्थिरास्तिष्ठतः | 2 हे एवदिये हे सुन्तुभि युवां प्रभो अेकभावे भवतम् अेतद् अहं प्रार्थये | 3 हे मम सत्य सडकारिन् त्वामपि विनीय वदामि अेतयोरुपकारस्त्वया क्रियतां यतस्ते क्वीमिनादितिः सडकारिभिः सार्द्धं सुसंवाद्यप्रचारणाय मम साहाय्यार्थं

परिश्रमम् अकुर्व्वतां तेषां सर्व्वेषां नामानि य ज्वनयपुस्तके लिभितानि विधन्ते | 4 यूयं प्रभो सर्व्वदानन्दतः | पुन र्वदामि यूयम् आनन्दतः | 5 युष्माकं विनीतत्वं सर्व्वमानवे ज्ञायितां, प्रभुः सन्निधौ विधत्ते | 6 यूयं किमपि न यिन्तयत किन्तु धन्यवाद्युक्ताभ्यां प्रार्थनायाञ्चाभ्यां सर्व्वविषये स्वप्रार्थनीयम् ईश्वराय निवेदयतः | 7 तथा कृत ईश्वरीया या शान्तिः सर्व्व्यां बुद्धिम् अतिशेते सा युष्माकं यित्तानि मनोसि य श्रीष्टे यीशो रक्षिष्यति | 8 हे भ्रातरः, शेषे वदामि यद्यत् सत्यम् आदरणीयं न्याय्यं साधु प्रियं सुष्यातम् अन्येण येन केनचित् प्रकारेण वा गुणयुक्तं प्रशंसनीयं वा भवति तत्रैव मनोसि निधध्वं | 9 यूयं मां दृष्ट्वा श्रुत्वा य यद्यत् शिक्षितवन्तो गृहीतवन्तश्च तदेवायतत तस्मात् शान्तिदायक ईश्वरो युष्माभिः सार्द्धं स्थास्यति | 10 ममोपकाराय युष्माकं या यिन्ता पूर्व्वम् आसीत् किन्तु कर्मद्वारं न प्राप्नोत् एदानीं सा पुनरङ्गलत् एत्यस्मिन् प्रभो मम परमाह्लादोऽजायत | 11 अहं यद् दैन्यकारणाद् एदं वदामि तन्नाहि यतो मम या कायिद् अवस्था भवेत् तस्यां सन्तोष्टुम् अशिक्षयं | 12 द्रिद्रतां भोक्तुं शक्नोमि धनाढ्यताम् अपि भोक्तुं शक्नोमि सर्व्वथा सर्व्वविषयेषु विनीतोऽहं प्रयुतरां क्षुधाञ्च धनं दैन्यञ्चावगतोऽस्मि | 13 मम शक्तिदायकेन श्रीष्टेन सर्व्वमेव मया शक्यं भवति | 14 किन्तु युष्माभि र्दैन्यनिवारणाय माम् उपकृत्य सत्कर्मकारि | 15 हे द्विलिपीयलोकाः, सुसंवाद्यस्योद्यकाले यदाहं माकिदनियादेशात् प्रतिष्ठे तदा केवलान् युष्मान् विनापरया कथापि समित्या सह दानादानयो र्भमं कोऽपि सम्बन्धो नासीद् एतित यूयमपि ज्ञानीथ | 16 यतो युष्माभि र्भमं प्रयोजनाय शिष्यलनीकीनगरमपि मां प्रति पुनः पुनर्दानं प्रेषितं | 17 अहं यद् दानं मृगये तन्नाहि किन्तु युष्माकं लाभवर्द्धकं इत्वं मृगये | 18 किन्तु मम कस्याप्यभावावो नास्ति सर्व्वं प्रयुज्यमाने यत ईश्वरस्य ग्राह्यं तुष्टिजनकं सुगन्धिनैवधस्वरूपं युष्माकं दानं एपाङ्गिताद् गृहीत्वाहं परितृप्तोऽस्मि | 19 ममेश्वरोऽपि श्रीष्टेन यीशुना स्वकीयविवलनिधितः प्रयोजनीयं सर्व्वविषयं पूर्णरूपं युष्मभ्यं देयात् | 20 अस्माकं पितृश्रीष्टस्य धन्यवाद्योऽनन्तकालं यावद् भवतु | आमेन् | (aiōn g165) 21 यूयं यीशुश्रीष्टस्यैकैकं पवित्रजनं नमस्कुरुत | मम सङ्गिभ्रातरो युष्मान् नमस्कुरुवन्ते | 22 सर्व्वे पवित्रलोका विशेषतः कैसरस्य परिजना युष्मान् नमस्कुरुवन्ते | 23 अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य प्रसादः सर्व्वान् युष्मान् प्रति लूयात् | आमेन् |

कलसिनः

1 ईश्वरस्येच्छया यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तीमथियो भ्राता य कलसीनगरस्थान् पवित्रान् विश्वस्तान् श्रीष्टाश्रितभ्रातृन् प्रति पत्रं लिपतः | 2 अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुश्रीष्टश्च युष्मान् प्रति प्रसादं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 3 श्रीष्टे यीशौ युष्माकं विश्वासस्य सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति प्रेमन्श्च वार्तां श्रुत्वा 4 वयं सदा युष्मदर्थं प्रार्थनां कुर्वन्तः स्वर्गे निहितया युष्माकं भाविसम्पदः कारणात् स्वकीयप्रभो यीशुश्रीष्टस्य तातम् ईश्वरं धन्यं वदामः | 5 ययं तस्या भाविसम्पदो वार्तां यथा सुसंवाद्युपेया सत्यवाण्या ज्ञापिताः 6 सा यद्वत् कृन्ं जगद् अभिगच्छति तद्द् युष्मान् अभ्यव्यगमत्, यूयञ्च यद् दिनम् आरभ्येश्वरस्यानुग्रहस्य वार्तां श्रुत्वा सत्यरूपेण ज्ञातवन्तस्तदारभ्य युष्माकं मध्येऽपि इलति वर्द्धते य | 7 अस्माकं प्रियः सलदासो युष्माकं कृते य श्रीष्टस्य विश्वस्तपरियारको य षण्द्वारस्तद् वाक्यं 8 युष्मान् आदिष्टवान् स अवेरस्मान् आत्मना जनिंतं युष्माकं प्रेम ज्ञापितवान् | 9 वयं यद् दिनम् आरभ्य तां वार्तां श्रुतवन्तस्तदारभ्य निरन्तरं युष्माकं कृते प्रार्थनां कुर्मः इलतो यूयं यत् पूर्णाभ्याम् आत्मिकज्ञानवुद्धिभ्याम् ईश्वरस्याभितमं सम्पूर्णरूपेणवगच्छेत, 10 प्रभो योयं सर्वथा सन्तोषजनकआयारं कुर्त्यातार्थत ईश्वरज्ञाने वर्द्धमानाः सर्वसत्कर्मरूपं इलं इलेत, 11 यथा येश्वरस्य मडिमयुक्तया शक्त्या सानन्देन पूर्णं सदिष्णुतां तितिक्षाआयारितुं शक्यथ तादृशेन पूर्णबलेन यद् बलवन्तो भवेत, 12 यश्च पिता तेजोवासिनां पवित्रलोकानाम् अधिकारस्याशित्वायास्मान् योग्यान् कृतवान् तं यद् धन्यं वदेत वरम् अंनं यायामहे | 13 यतः सोऽस्मान् तिमिरस्य कर्तृत्वाद् उद्भव्य स्वकीयस्य प्रियपुत्रस्य राज्ये स्थापितवान् | 14 तस्मात् पुत्राद् वयं परित्राणाम् अर्थतः पापमोयनं प्राप्तवन्तः | 15 स यादृश्यस्येश्वरस्य प्रतिमूर्तिः कृत्स्नायाः सुष्टेरादिकर्ता य | 16 यतः सर्वमेव तेन ससृष्टे सिंहासनराजत्वपराक्रमादीनि स्वर्गमन्त्यस्थितानि दृश्यादृश्यानि वस्तूनि सर्वानि तेनेव तस्मै य ससृष्टिरे | 17 स सर्वेषाम् आदिः सर्वेषां स्थितिकारकश्च | 18 स अेव समितिःरूपायास्तनो मूर्द्धा किञ्च सर्वविषये स यद् अग्रियो भवेत् तदर्थं स अेव मृतानां मध्यात् प्रथमत उचित्योऽग्रश्च | 19 यत ईश्वरस्य कृत्स्नं पूर्णत्वं तमेवावासयितुं 20 कुशे पातितेन तस्य रक्तं सन्धिं विधाय तेनैव स्वर्गमन्त्यस्थितानि सर्वानि र्वेन सल सन्धापयितुञ्चेश्वरेणामिलेपे | 21 पूर्वं दूरस्था दुष्क्रियारतमनस्कत्वात् तस्य रिपवश्चास्त ये यूयं तान् युष्मान् अपि स एधानीं तस्य मांसलशरीरे मरणेन र्वेन सल सन्धापितवान् | 22 यतः स स्वसम्भुषे पवित्रान् निष्कलङ्गान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम् इच्छति | 23 किन्वेतदर्थं युष्माभिर्बद्धमूलैः सुस्थिरैश्च भवितव्यम्, आकाशमाण्डलस्याधःस्थितानां सर्वलोकानां मध्ये य द्युष्णामणो यः सुसंवाद्ये युष्माभिरश्रावि तज्जलायां प्रत्याशायां युष्माभिरयले भवितव्यं | 24 तस्य सुसंवाद्यस्यैकः परियारको योऽलं पौलः सोऽलम् एधानीम् आनन्देन युष्मदर्थं दुःप्रानि सले श्रीष्टस्य क्लेशमोगस्य योशोऽपूर्णस्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते स्वशरीरे पूरयामि य | 25 यत ईश्वरस्य मन्त्राण्या युष्मदर्थम् ईश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि समपितस्तस्माद् अलं तस्याः समितेः परियारकोऽलम् | 26 तत् निगूढं वाक्यं पूर्वयुगेषु पूर्वपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नाम् आसीत् किन्तिवधानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्निधी तेन प्राकाश्यत | (aiōn g165) 27 यतो

भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृगौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोऽभ्यव्यवत् | युष्मन्मध्यवर्ती श्रीष्ट अेव स निधिर्गैरवाशाभूमिश्च | 28 तस्माद् वयं तमेव धोषयन्तो यद् अेकं मानवं सिद्धीभूतं श्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमैकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः | 29 अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तथालं यतमानः श्राव्यामि |

2 युष्माकं लायदिकेयास्थभ्रातृणाञ्च कृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुषं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम डियान् यन्तो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् इच्छामि | 2 इलतः पूर्णबुद्धिरुपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य श्रीष्टस्य य निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्यनां प्राप्नुयुरित्यर्थमलं यते | 3 यतो विधाज्ञानयोः सर्वे निधयः श्रीष्टे गुप्ताः सन्ति | 4 कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यन् वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते | 5 युष्मत्सन्निधी मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं श्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्ट्वाडम् आनन्दामि | 6 अतो यूयं प्रभु यीशुश्रीष्टं यादृग् गृहीतवन्तस्तादृक् तम् अनुसरत | 7 तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभिर्लब्धा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाद् कुरुत | 8 सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात एललोक्तस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना श्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविधा मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु | 9 यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता मूर्तिमती श्रीष्टे वसति | 10 यूयञ्च तेन पूर्णां भवथ यतः स सर्वेषां राज्यकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति, 11 तेन य यूयम् अलस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन श्रीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्तवयो जात 12 मज्जने य तेन सार्द्धं श्मशानं प्राप्ताः पुन मृतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तः इलं यो विश्वासस्तद्द्वारा तस्मिन्नेव मज्जने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत | 13 स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्कछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं ज्वितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्, 14 यय्य एऽऽज्ञारूपं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाजिर्जतवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा दूरीकृतवांश्च | 15 किञ्च तेन राज्यकर्तृत्वपदानि निस्तेजोसि कृत्वा पराजितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे हेपितवान् | 16 अतो डेतोः भाधाभाधे पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चेतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिरूपं कमपि मा गृह्णीत | 17 यत अेतानि छायास्वरूपाणि किन्तु सत्या मूर्तिः श्रीष्टः | 18 अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् इष्टकर्मविरन्य यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गव्यितः सन् 19 सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धत ईश्वरीयवुद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धनं न धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः इलापडरणं नाणुजानीत | 20 यदि यूयं श्रीष्टेन सार्द्धं संसारास्य वर्णमालायै मृता अभवत तर्हि यै द्रव्यैर्भोगेन क्षयं गन्तव्यं 21 तानि मा स्पृश मा भुङ्क्व मा गृह्णाणेति मानवैरादिष्टान् शिक्षांश्च विधीन् 22 आयरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्वन्त एव भवथ? 23 ते विधयः स्वेच्छाभक्त्या नम्रतया शरीरक्लेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगाण्याः शारीरिकभाववर्द्धकाश्च सन्ति |

3 यदि यूयं श्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत तर्हि यस्मिन् स्थाने श्रीष्ट ईश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान्

येष्टध्वं | 2 पार्थिवविषयेषु न यतमाना उर्द्ध्वस्थविषयेषु यतध्वं | 3 यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं ज्वितञ्च भ्रिष्टेन सार्द्धम् एश्वरे गुप्तम् अस्ति | 4 अस्माकं ज्वनस्वरूपः भ्रिष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे | 5 अतो वेश्यागमनम् अशुचिक्रिया रागः कुत्सिताभिलाषो देवपूजातुल्यो लोभश्चैतानि पांथवपुरुषस्याङ्गानि युष्माभिर्निहन्यन्तां | 6 यत अतेभ्यः कर्म्मभ्य आज्ञावह्निनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते | 7 पूर्वं यदा यूयं तान्युपाज्वत तदा यूयमपि तान्येवाचरत; 8 किन्विदानीं क्रोधो रोषो जिहिसिषा दृग्भुभता वदननिर्गतकदावपश्चैतानि सर्वान्नि दूरीकुरुध्वं | 9 यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः 10 स्वसष्टुः प्रतिमूर्त्यां तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च | 11 तेन य धिद्विदिमिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो भवेच्छस्कुधीययो र्हासमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्व्यः भ्रिष्ट अवास्ते | 12 अतश्चेव यूयम् एश्वरस्य मनोभिलाषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सखिष्णुताञ्च परिधृष्टध्वं | 13 यूयम् अङ्कैकस्यायराणं सध्वं येन य यस्य किमप्यपराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, भ्रिष्टो युष्माकं दोषान् यद्दद्व क्षमितवान् यूयमपि तद्वत् कुरुध्वं | 14 विशेषतः सिद्धिजनकेन प्रेमभन्धनेन बद्धा भवत | 15 यस्याः प्राणतये यूयम् अकस्मिन् शरीरे समादूता अवभवत सेश्वरीया शान्ति युष्माकं मनांस्यधितिष्ठत यूयञ्च कृतज्ञा भवत | 16 भ्रिष्टस्य वाक्यं सर्व्वविधज्ञानाय सम्पूर्णाङ्गेषु युष्मदन्तरे निवमत्तु, यूयञ्च गीतैर्गानैः पारमार्थिकसङ्गीर्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उद्दिश्य स्वमनोभिर्गायत य | 17 वाया कर्म्मणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्व्वं प्रभो र्थीशो नमिन्ना कुरुत तेन पितरम् एश्वरं धन्यं वदत य | 18 हे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते | 19 हे स्वामिनः, यूयं भाव्यांसु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं | 20 हे भालाः, यूयं सर्व्वविषये पित्रोराज्ञाग्राहिलो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं | 21 हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयत | 22 हे दासाः, यूयं सर्व्वविषय ऐहिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभो भात्या कार्य्यं कुरुध्वं | 23 यच्च कुरुध्वे तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रकुलमनसा कुरुध्वं, 24 यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररूपं इलं लप्स्यामह एति यूयं ज्ञानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः भ्रिष्टस्य दासा भवथ | 25 किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म्म करोति स तस्यानुयितकर्म्मणः इलं लप्स्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति |

4 अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चायराणं कुरुध्वं युष्माकमध्येकोऽधिपतिः स्वर्गे विधत एति ज्ञानीत | 2 यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्त्तध्वं धन्यवाहं कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत य | 3 प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं, 4 इलतः भ्रिष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अहं बद्धोऽभवं तत्प्रकाशायेश्वरो यत् मदर्थं वाङ्मयं कुर्यात्, अहञ्च यथोयितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अतत् प्रार्थयध्वं | 5 यूयं समयं बहुमूल्यं ज्ञात्वा बहिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं कुरुध्वं | 6 युष्माकम् आलापः सर्व्वदानुग्रहसूचको लवणन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्गुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां | 7 मम या दशास्ति तां तुष्मिकनामा प्रभो प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परिचारकः सधदासश्च युष्मान्

ज्ञापयिष्यति | 8 स यद् युष्माकं दशां ज्ञानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाहं 9 तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मद्देशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्व्ववार्त्तां ज्ञापयिष्यतः | 10 आशिष्टार्पनामा मम सधबन्दी बर्णव्या भागिनयो मार्को युष्मान्मा विष्यातो यीशुश्चोते छिन्नत्वयो भ्रातरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्व्वम् आज्ञापिताः स यदि युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां | 11 केवलमेत एश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सधकारिणोऽभवन् | 12 भ्रिष्टस्य दासो यो युष्मद्देशीय एषकः स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्चेश्वरस्य सर्व्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धाः पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यतते | 13 युष्माकं लायदिकेयास्थितानां हियरापलिस्थितानाञ्च भ्रातृणां हितया सोऽतीव येष्टत एत्यस्मिन् अहं तस्य साक्षी भवामि | 14 लूकनामा प्रियश्चिकित्सको दीमाश्च युष्मभ्यं नमस्कुर्व्वामि | 15 यूयं लायदिकेयास्थान् भ्रातृन् नुभृन् तद्गृहस्थितां समितिञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयत | 16 अपरं युष्मत्सन्निधौ पत्रस्यास्य पाठे कृते लायदिकेयास्थसमितावपि तस्य पाठो यथा भवेत् लायदिकेयाञ्च यत् पत्रं मया प्रहितं तद् यथा युष्माभिरपि पठयेत तथा येष्टध्वं | 17 अपरम् आर्षिष्यं वदत प्रभो र्थत् परिचर्यापिं त्ययाप्रापि तत्साधनाय सावधानो भव | 18 अहं पौलः स्वदस्ताक्षरेण युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयामि यूयं मम भन्धनं स्मरत | युष्मान् प्रत्यनुग्रहो भूयात् | आमेन |

१ थिषलनीकिनः

1 पौलः सित्वानस्तीमथियश्च पितुरीश्वरस्य प्रभो यीशुप्रोष्ठस्य याग्रयं प्राप्ता थिषलनीकीयसमितिं प्रति पत्रं विभन्ति। अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रोष्ठश्च युष्मान् प्रत्यनुग्राहं शान्तिञ्च क्रियास्तां। 2 वयं सर्वेषां युष्माकं कृते एश्वरं धन्यं वदामः प्रार्थनासमये युष्माकं नामोच्चारयामः, 3 अस्माकं तातस्येश्वरस्य साक्षात् प्रभौ यीशुप्रोष्ठे युष्माकं विश्वासेन यत् कार्यं प्रेम्ना यः परिश्रमः प्रत्याशया य या तितिक्षा जायते 4 तत् सर्वं निरन्तरं स्मरामश्च। ५ दे पियब्रातरः, यूयम् एश्वरेणाभिरुचिता लोका एति वयं जानीमः। 5 यतोऽस्माकं सुसंवादेः केवलशब्देन युष्मान् न प्रविश्य शक्त्या पवित्रेणात्मना महोत्साहेन य युष्मान् प्राविशत्। वयन्तु युष्माकं कृते युष्मन्मध्ये कीदृशा अलवाम तद् युष्माभि ज्ञायते। 6 यूयमपि बहुकुलेशमोगेन पवित्रेणात्मना दत्तेनानन्देन य वाक्यं गृहीत्वास्माकं प्रभोश्रानुगामिनोऽभवत्। 7 तेन माकिडेनियाप्पायादेशस्यो र्वायन्तो विश्वासिनो लोकाः सन्ति यूयं तेषां सर्वेषां निदर्शनस्वरूपा जाताः। 8 यतो युष्मत् प्रतिनादितया प्रभो वार्पाया माकिडेनियाप्पायादेशौ व्याप्तौ केवलमेतन्नहि किन्त्वीश्वरे युष्माकं यो विश्वासस्तस्य वार्ता सर्वत्राश्रावि, तस्मात् तत्र वाक्यकथनम् अस्माकं निष्प्रयोजनं। 9 यतो युष्मन्मध्ये वयं कीदृशं प्रवेशं प्राप्ता यूयञ्च कथं प्रतिमा विद्यायेश्वरं प्रत्यावर्तध्वम् अमरं सत्यामीश्वरं सेवितुं 10 मृतागणमध्याग्य तेनोत्थापितस्य पुत्रस्यार्थत् आगामिकोधाद् अस्माकं निस्तरयितुं यीशोः स्वर्गाद् आगमनं प्रतीक्षितुम् आरभध्वम् अतत् सर्वं ते लोकाः स्वयम् अस्मान् ज्ञापयन्ति।

2 दे ब्रातरः, युष्मन्मध्ये ऽस्माकं प्रवेशो निष्कूलो न जात एति यूयं स्वयं जानीथ। 2 अपरं युष्माभि र्थथाश्रावि तथा पूर्व्वं द्विविपीनगरं क्लिष्टा निन्दिताश्च सन्तोऽपि वयम् एश्वराद् उत्साहं लब्ध्वा बहुयत्नेन युष्मान् एश्वरस्य सुसंवादेम् अबोधयाम। 3 यतोऽस्माकम् आदेशो ब्राह्मणेशुथिभावाद् वोत्सन्ः प्रवञ्चनायुक्तो वा न भवति। 4 किन्त्वीश्वरेणास्मान् परीक्ष्य विश्वसनीयान् मत्वा य यद्वत् सुसंवादेऽस्मासु समार्थत तद्दे वयं मानवेभ्यो न रुरोषिषमाणाः किन्त्वस्मदन्तःकराणानां परीक्षकायेश्वराय रुरोषिषमाणा भाषामहे। 5 वयं कदापि स्तुतिवादिनो नाभवामेति यूयं जानीथ कदापि छलवस्त्रेण लोभं नाच्छाद्यामेत्यस्मिन् एश्वरः साक्षी विधते। 6 वयं श्रीष्टस्य प्रेरिता एव गौरवान्विता भवितुम् अशक्याम किन्तु युष्मत् परस्माद् वा कस्मादपि मानवाद् गौरवं न विभ्रसमाना युष्मन्मध्ये मद्गुभावा भूत्वावर्त्तामहे। 7 यथा काथिन्माता स्वकीयशिशून् पालयति तथा वयमपि युष्मान् काङ्क्षामाणा 8 युष्मत्संकेवलम् एश्वरस्य सुसंवादे तन्नहि किन्तु स्वकीयप्राणान् अपि दातुं मनोभिरभ्यलषाम, यतो यूयम् अस्माकं स्नेहपत्राण्यभवत्। 9 दे ब्रातरः, अस्माकं श्रमः क्लेशश्च युष्माभिः स्मर्यते युष्माकं कोऽपि यद् भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं वयं दिवानिशं परिश्राम्यन्तो युष्मन्मध्ये एश्वरस्य सुसंवादेमधोषयाम। 10 अपरञ्च विश्वासिनो युष्मान् प्रति वयं कीदृक् पवित्रत्वयथार्थनिर्दोषत्वायाारिणोऽभवामेत्यस्मिन् एश्वरो यूयञ्च साक्षिण आध्वे। 11 अपरञ्च यद्वत् पिता स्वभावाकान् तद्दे वयं युष्माकम् अकेकं जनम् उपदिष्टवन्तः सान्तिवपन्तश्च, 12 य एश्वरः स्वीयराज्याय विभवाय य युष्मान् आहूतवान् तदुपयुक्तायराणाय युष्मान् प्रवर्तितवन्तश्चेति यूयं जानीथ। 13 यस्मिन् समये यूयम् अस्माकं मुभाद्

एश्वरेण प्रतिश्रुतं वाक्यम् अलभध्वं तस्मिन् समये तत् मानुषाणां वाक्यं न मन्वेश्वरस्य वाक्यं मत्वा गृहीतवन्त एति कारणाद् वयं निरन्तरम् एश्वरं धन्यं वदामः, यतस्तद् एश्वरस्य वाक्यम् एति सत्यं विश्वासिनां युष्माकं मध्ये तस्य गुणः प्रकाशते य। 14 दे ब्रातरः, श्रीष्टाश्रितवत्य एश्वरस्य याः समित्यो थिडूदादेशे सन्ति यूयं तासाम् अनुकारिणोऽभवत्, तद्दुक्ता लोकाश्च यद्दे थिडूदिलोकेत्यस्तद्दे यूयमपि स्वजातीयलोकेभ्यो दुःभम् अलभध्वं। 15 ते थिडूदीयाः प्रभु यीशु भविष्यद्वादिनश्च इतवन्तो ऽस्मान् दूरीकृतवन्तश्च, त एश्वराय न रोयन्ते सर्वेषां मानवानां विपक्षा भवन्ति य; 16 अपरं भिन्नजातीयलोकानां परित्राणार्थं तेषां मध्ये सुसंवादेमधोषणाद् अस्मान् प्रतिषेधन्ति येत्यं स्वीयपापानां परिमार्णम् उत्तरोत्तरं पूरयन्ति, किन्तु तेषाम् अन्तकारी क्रोधस्तान् उपकमते। 17 दे ब्रातरः मनसा नहि किन्तु वदनेन कियत्कालं युष्मन्तो ऽस्माकं विच्छेदे जाते वयं युष्माकं मुभानि द्रष्टुम् अत्याकाङ्क्षया बहु यतितवन्तः। 18 द्विरेककृत्यो वा युष्मत्समीपगमनायास्माकं विशेषतः पौलस्य ममाभिलाषोऽभवत् किन्तु शयतानो ऽस्मान् निवारितवान्। 19 यतोऽस्माकं का प्रत्याशा को वानन्दः किं वा श्लाघ्यकिरीटे? अस्माकं प्रभो यीशुप्रोष्ठस्यगमनकाले तत्सम्भुषस्था यूयं किं तन्न भविष्यथ? 20 यूयम् अवेवास्माकं गौरवानन्दस्वरूपा भवथ।

3 अतोऽहं यदा सन्देहं पुनः सोढुं नाशक्तुं तदानीम् आथीनीनगर अंकाडी स्थातुं निश्चित्य 2 स्वब्रातरं श्रीष्टस्य सुसंवादे साहकारिणोऽश्वरस्य परियारकं तीमथियं युष्मत्समीपम् अप्रेषयं। 3 वर्तमानैः क्लेशैः कस्यापि याञ्चल्यं यथा न जायते तथा ते त्वया स्थिरीकियन्तां स्वकीयधर्ममधि समाश्वस्यन्ताञ्चेति तम् आदिशं। 4 वयमेतादृशे क्लेशे नियुक्ता आस्मह एति यूयं स्वयं जानीथ, यतोऽस्माकं दुर्गतिं भविष्यतीति वयं युष्माकं समीपे स्थितिकालेऽपि युष्मान् अबोधयाम, तादृशमेव याभवत् तदपि जानीथ। 5 तस्मात् परीक्षकेण युष्मासु परीक्षितेष्वस्माकं परिश्रमो विङ्गलो भविष्यतीति भयं सोढुं यदाहं नाशक्तुं तदा युष्माकं विश्वासस्य तत्त्वावधारणाय तम् अप्रेषयं। 6 किन्त्वधुना तीमथियो युष्मत्समीपाद् अस्मत्सन्निधिम् आगत्य युष्माकं विश्वासप्रेमणी अध्वस्मान् सुवार्तां ज्ञापितवान् वयञ्च यथा युष्मान् स्मरामस्तथा यूयमध्यस्मान् सर्व्वेदा प्रणयेन स्मरथ द्रष्टुम् आकाङ्क्षध्वे येति कथितवान्। 7 दे ब्रातरः, वार्तामिमां प्राप्य युष्मानधि विशेषतो युष्माकं क्लेशदुःभान्यधि युष्माकं विश्वासाद् अस्माकं सान्त्वनाजायत; 8 यतो यूयं यदि प्रभाववतिष्ठथ तर्हनेन वयम् अधुना ज्ञवामः। 9 वयञ्चास्मदीयेश्वरस्य साक्षाद् युष्मन्तो जातेन येनानन्देन प्रकुल्ला भवामस्तस्य कृत्स्नस्यानन्दस्य योग्यरूपेणेश्वरं धन्यं वदितुं कथं शक्यामः? 10 वयं येन युष्माकं वदनानि द्रष्टुं युष्माकं विश्वासे यद् अस्मिद्धं विधते तत् सिद्धीकर्तुञ्च शक्यामस्तादृशं वरं दिवानिशं प्रार्थयामहे। 11 अस्माकं तातेनेश्वरेण प्रभुना यीशुप्रोष्ठेन य युष्मत्समीपगमनायास्माकं पन्था सुगमः कियतां। 12 परस्परं सर्व्वीश्च प्रति युष्माकं प्रेम युष्मान् प्रति यास्माकं प्रेम प्रभुना वर्द्धयतां बहुङ्गलं कियताञ्च। 13 अपरमस्माकं प्रभु यीशुप्रोष्ठैः स्वकीयेः सर्व्वेः पवित्रलोकैः सार्द्धं यदागमिष्यति तदा यूयं यथास्माकं तातस्येश्वरस्य सम्भुपे पवित्रतया निर्दोषा भविष्यथ तथा युष्माकं मनांसि स्थिरीकियन्तां।

4 दे ब्रातरः, युष्माभिः कीदृक् आचरितव्यं एश्वराय रोषितव्यञ्च तदध्वस्मन्तो या शिक्षा लब्धा तदनुसारात् पुनरतिशयं यत्नः कियतामिति वयं प्रभुयीशुना युष्मान् विनीयादिशामः। 2 यतो वयं प्रभुयीशुना

कीदृशीराज्ञा युष्मासु समर्पितवन्तस्तद् यूयं जानीथ | 3 एश्वरस्यायम्
 अमिवाभो यद् युष्माकं पवित्रता भवेत्, यूयं व्यमियाराद् दूरे तिष्ठत | 4
 युष्माकम् अङ्कैको जनः स्वकीयं प्राणधारं पवित्रं मान्यञ्च रक्षतु, 5 ये य
 भिन्नजातीया लोका एश्वरं न जानन्ति त एव तत् कामामिवाभस्याधीनं न
 करोतु | 6 अतस्मिन् विषये कोऽप्यत्यायारी भूत्वा स्वभ्रातरं न वञ्चयतु
 यतोऽस्माभिः पूर्व्वं यथोक्तं प्रमाणीकृतञ्च तथैव प्रभुरेतादृशानां कर्म्मणाम्
 समुचितं क्वलं दास्यति | 7 यस्माद् एश्वरोऽस्मान् अशुचितायै नाडूतवान्
 किन्तु पवित्रत्वायैवाडूतवान् | 8 अतो हेतोः कश्चिद् वाक्यमेतन् गृह्णाति
 स मनुष्यम् अवजानातीति नहि येन स्वकीयात्मा युष्मदन्तरे समर्पितस्तम्
 एश्वरम् अवावजानाति | 9 ब्रातृषु प्रेमकराणामधि युष्मान् प्रति मम विभनं
 निष्प्रयोजनं यतो यूयं परस्परं प्रेमकराण्येश्वरशिक्षिता लोका आध्वे |
 10 कृत्स्ने माकिदनिचादेशे य यावन्तो भ्रातरः सन्ति तान् सर्वान् प्रति
 युष्माभिरस्तत् प्रेम प्रकाशयते तथापि हे भ्रातरः, वयं युष्मान् विनयामहे यूयं
 पुन र्बहुतरं प्रेम प्रकाशयत | 11 अपरं ये बहिःस्थितास्तेषां दृष्टिगोचरे
 युष्माकम् आचरणं यत् मनोरम्यं भवेत् कस्यापि वस्तुनश्चाभावापो युष्माकं
 यन् भवेत्, 12 अतदर्थं यूयम् अस्मत्तो यादृशम् आदेशं प्राप्तवन्तस्तादृशं
 निर्विरोधाधारं कर्तुं स्वस्वकर्म्मणि मनांसि निधातुं निजकरैश्च कार्यं साधयितुं
 यतध्वं | 13 हे भ्रातरः निराशा अन्ये लोका एव यूयं यन् शोयेध्वं तदर्थं
 मडानिद्रागतान् लोकानधि युष्माकम् अज्ञानता मया नाभिलष्यते | 14 यीशु
 भूतवान् पुनरुचितवाञ्छेति यद्दि वयं विश्वासमस्तर्हि यीशुम् आश्रितान्
 मडानिद्राप्राप्तान् लोकानपीश्वरोऽवश्यं तेन सार्द्धम् आनोष्यति | 15 यतोऽहं
 प्रभो वाङ्मयेन युष्मान् एहं ज्ञापयामि; अस्माकं मध्ये ये जनाः प्रभोरागमनं
 यावत् ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते ते मडानिद्रितानाम् अत्रगामिनो न भविष्यन्ति;
 16 यतः प्रभुः सिंहादेन प्रधानस्वर्गदूतस्योऽर्थैः शब्देनेश्वरीयतूरीवाधेन य
 स्वयं स्वर्गाद् अवरोक्ष्यति तेन श्रीष्टाश्रिता भूतलोकाः प्रथमम् उत्थास्यान्ति |
 17 अपरम् अस्माकं मध्ये ये ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते त आकाशे प्रभोः
 साक्षात्कराणार्थं तैः सार्द्धं मेघवाङ्मनेन हरिष्यन्ते; एतथञ्च वयं सर्वदा प्रभुना
 सार्द्धं स्थास्यामः | 18 अतो यूयम् अताभिः कथाभिः परस्परं सान्त्वयत |

5 हे भ्रातरः, कालान् समयांश्चाधि युष्मान् प्रति मम विभनं निष्प्रयोजनं,
 2 यतो रात्रौ यादृक् तस्करस्तादृक् प्रभो हिंनम् उपस्थास्यतीति यूयं
 स्वयमेव सम्यग् जानीथ | 3 शान्तिं निर्व्विन्धत्वञ्च विधत् एति यदा
 मानवा वद्विष्यन्ति तदा प्रसववेदना यद्दद् गविर्बनीम् उपतिष्ठति तद्दद्
 अकस्माद् विनाशस्तान् उपस्थास्यति तैरुद्धारो न लप्स्यते | 4 किन्तु
 हे भ्रातरः, यूयम् अन्धकारेणावृता न भवथ तस्मात् तद्दिनं तस्कर एव
 युष्मान् न प्राप्स्यति | 5 सर्व्वे यूयं दीप्तैः सन्ताना द्विवायाश्च सन्ताना
 भवथ वयं निशावंशास्तिभिरवंशा वा न भवामः | 6 अतो ऽपरे यथा
 निद्रागताः सन्ति तद्दद् अस्माभि न भवितव्यं किन्तु जागरितव्यं सयेतनैश्च
 भवितव्यं | 7 ये निद्रान्ति ते निशायामेव निद्रान्ति ते य मत्ता भवन्ति
 ते रञ्ज्यामेव मत्ता भवन्ति | 8 किन्तु वयं द्विवसस्य वंशा भवामः;
 अतो ऽस्माभि र्वक्षसि प्रत्ययप्रेमरूपं कवयं शिरसि य परित्राणाशाशरूपं
 शिरस्त्रं परिधाय सयेतनै भवितव्यं | 9 यत एश्वरोऽस्मान् क्रोधे न
 नियुज्यास्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेन परित्राणस्याधिकारे नियुक्तवान्, 10
 जाग्रतो निद्रागता वा वयं यत् तेन प्रभुना सह ज्वामस्तदर्थं सोऽस्माकं कृते
 प्राणान् त्यक्तवान् | 11 अतएव यूयं यद्दत् कुरुथ तद्दत् परस्परं सान्त्वयत
 सुस्थिरीकुरुध्वञ्च | 12 हे भ्रातरः, युष्माकं मध्ये ये जनाः परिश्रमं कुर्वन्ति

प्रभो नमिना युष्मान् अधितिष्ठन्त्युपदिशन्ति य तान् यूयं सम्मन्यध्वं |
 13 स्वकर्म्महेतुना य प्रेम्ना तान् अतीवादृयध्वमिति मम प्रार्थना, यूयं
 परस्परं निर्व्विरोधा भवत | 14 हे भ्रातरः, युष्मान् विनयामहे यूयम्
 अविद्विताचारिणो लोकान् भर्त्सयध्वं, क्षुद्रमनसः सान्त्वयत, दुर्बलान्
 उपकुरुत, सर्व्वान् प्रति सदिष्यवो भवत य | 15 अपरं कमपि प्रत्यनिष्टस्य
 इलम् अनिष्टं केनापि यन् क्रियेत तदर्थं सावधाना भवत, किन्तु परस्परं
 सर्व्वान् मानवांश्च प्रति नित्यं द्विताचारिणो भवत | 16 सर्व्वदानन्दत |
 17 निरन्तरं प्रार्थनां कुरुध्वं | 18 सर्व्वविषये कृतज्ञतां स्वीकुरुध्वं यत
 अतदेव श्रीष्टयीशुना युष्मान् प्रति प्रकाशितम् एश्वराभिमतं | 19 पवित्रम्
 आत्मानं न निर्व्वर्पापयत | 20 एश्वरीयादेशं नावजानीत | 21 सर्व्वार्णि
 परीक्ष्य यद् भद्रं तदेव धारयत | 22 यत् किमपि पापज्ञं भवति तस्माद् दूरं
 तिष्ठत | 23 शान्तिदायक एश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु,
 अपरम् अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः
 शरीराणि य निभिलानि निर्दोषत्वेन रक्षन्तां | 24 यो युष्मान् आह्वयति
 स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति | 25 हे भ्रातरः, अस्माकं कृते
 प्रार्थनां कुरुध्वं | 26 पवित्रयुष्मन्नेन सर्व्वान् ब्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वं | 27
 पत्रमिदं सर्व्वेषां पवित्राणां ब्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठयतामिति
 प्रभो नमिना युष्मान् शपयामि | 28 अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्यानुग्रते
 युष्मासु भूयात् | आमेन् |

२ शिष्यलनीकिनः

1 पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् एश्वरं प्रभुं यीशुश्रीष्टञ्चाश्रितां शिष्यलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिखामः | 2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुश्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 3 हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्वदा यथायोग्यम् एश्वरस्य धन्यवादेऽस्माभिः कर्तव्यः, यतो हेतोर् युष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अेकैकस्य प्रेम यं बहुदुःखं भवति | 4 तस्माद् युष्माभि र्यावन्त उपद्रवकलेशाः सन्धान्ते तेषु यद् धैर्यं यश्च विश्वासः प्रकाशयते तत्कारणार्थं वयम् एश्वरीयसमितिषु युष्माभिः श्लाघामहे | 5 तस्यैश्वरस्य न्यायविचारस्य प्रमाणं भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सडड्यं तस्यैश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथ | 6 यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां भवेः सडडितस्य प्रभो यीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकलेशः क्लेशेन इलदानं सार्द्धमस्माभिश्च 7 क्लिश्यमानेभ्यो युष्मभ्यं शान्तिदानम् एश्वरेणैव न्याय्यं भोक्तव्यते; 8 तदानीम् एश्वरानभिज्ञोभ्योऽस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य सुसंवादाग्राहकेभ्यश्च लोकेभ्यो जाज्वल्यमानेन वह्निना समुचितं इलं यीशुना दारयते; 9 ते य प्रभो र्वेदनात् पराक्रमयुक्तविभवाय्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लभ्यन्ते, (aiōnios g166) 10 किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपरांश्च सर्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतोऽस्माकं प्रमाणे युष्माभि र्विश्वासोऽकारि | 11 अतोऽस्माकम् एश्वरो युष्मान् तरयाह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभइलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते, 12 यतस्तथा सत्यस्माकम् एश्वरस्य प्रभो यीशुश्रीष्टस्य यानुग्रहाद् अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशियते |

2 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपेऽस्माकं संस्थितिञ्चाधि वयं युष्मान् एदं प्रार्थयामहे, 2 प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यदि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यत्रलभनस्य उद्दिगनाश्च न भवत | 3 केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्थातव्यं, 4 यश्च ज्ञो विपक्षतां कुर्वन् सर्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्रीन्स्यते स्वम् एश्वरमिव दर्शयन् एश्वरवद् एश्वरस्य मन्दिर उपवेक्ष्यति य तेन विनाशपत्रेण पापपुरुषेणोद्वेदव्यं | 5 यदाहं युष्माकं सन्निधावासां तदानीम् अेतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ? 6 साम्प्रतं स येन निवार्यते तद् यूयं जानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोद्वेदव्यं | 7 विधर्मस्य निगूढो गुण एदानीमपि इलति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽधापि दूरीकृतो नाभवत् | 8 तस्मिन् दूरीकृते स विधर्मयुद्ध्यति किन्तु प्रभु यीशुः स्वमुष्मपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति य | 9 शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्वविधाः पराक्रमा भ्रमिका आश्चर्यक्रिया लक्षणान्यधर्मज्ञता सर्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः इलं भविष्यति; 10 यतो हेतोस्ते परित्राण्प्राप्तये सत्यधर्मस्यानुरागं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणार्थं 11 एश्वरेणैव तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति | 12 यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मैण तुष्यन्ति तैः सर्वैर् दण्डभाजने भवितव्यं | 13 हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृत

एश्वरस्य धन्यवादेऽस्माभिः सर्वदा कर्तव्यो यत एश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान् 14 तदर्थञ्चास्माभि र्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तेजसोऽधिकाश्रितः करिष्यति | 15 अतो हे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्वा शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत | 16 अस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टस्तात एश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान् (aiōnios g166) 17 स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्म्मणि य सुस्थिरीकरोतु य |

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो र्वड्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्; 2 यस्य वयम् अविवेक्येभ्यो दृष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयामः यतः सर्वेषां विश्वासा न भवति | 3 किन्तु प्रभु र्विश्वासाः स अेव युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दृष्टस्य कराद् उद्दिश्रिष्यति य | 4 यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वे तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासा युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते | 5 एश्वरस्य प्रेम्नि श्रीष्टस्य सडडिष्यगुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु | 6 हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एदम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि यां शिक्षलम्भि तां विहाय कश्चिद् भ्राता यधविडितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत | 7 यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्त्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथ | युष्माकं मध्ये वयम् अविडितायारिणो नाभवाम, 8 विनाभूत्वं कस्यायन्नां नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभि र्भारत्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य दिवानिर्णयं कार्यम् अकुर्वम् | 9 अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्यं नडि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एञ्छन्तस्तद् अकुर्वम् | 10 यतो येन कार्यं न क्रियते तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम | 11 युष्मन्मध्ये उविडितायारिणः केऽपि जना विधन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आयरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते | 12 तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एदम् आदिशाम आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन् भुञ्जतां | 13 अपरं हे भ्रातरः, यूयं सदायारणं न क्वाभ्यत | 14 यदि य कश्चिदेतत्पत्रे लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रपिष्यते | 15 किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत | 16 शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मभ्यं शान्तिं देयात् | प्रभु युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात् | 17 नमस्कार अेष पौलस्य मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्र अेतन्मम शिहम् अेतादृशैरक्षरै र्भया लिष्यते | 18 अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात् | आमेन् |

१ तीमथियः

1 अस्माकं त्राणकर्तुं रीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमैः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो रीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति। 2 अस्माकं तात एश्वरोऽस्माकं प्रभु र्यीशुप्रीष्टस्य त्वयि अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च कुर्व्यास्तां। 3 माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् एकश्चिनगरं तिष्ठन् एतदरक्षिष्यामि न ग्रीहीतव्या, अनन्तेषूप्राप्त्यानेषु वंशावल्लेषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम् 4 एतं काश्चित् लोकान् यद् उपदिशेरेतत् मयादिष्टोऽभवत्, यतः सर्वैरेते विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाहो जायते। 5 उपदेशस्य त्वमिप्रेतं इत्वं निर्मलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेम। 6 केचित् जनान् सर्व्याण्येतानि विधाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगाभिर्नोऽभवन्, 7 यद् भाषन्ते यच्च निश्चिन्वन्ति तन्न बुद्ध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् इच्छन्ति। 8 सा व्यवस्था यदि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं जानीमः। 9 अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिकोऽवाधो दुष्टः पापिष्ठोऽपवित्रोऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता 10 वेश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा, 11 तथा सच्चिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवाहो मयि समर्पितस्तदनुयायिदितोपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राह्येण ज्ञातव्यं। 12 मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः प्रीष्टरीशुस्तमं धनं वदामि। 13 यतः पुरा निन्दक उपद्रवी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्योऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये य। तद् अविश्वासायरणम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवम्। 14 अपरं प्रीष्टे रीशो विश्वासप्रमेभ्यां संहितोऽस्मात्प्रभोरनुग्रहोऽतीव प्रयुक्तोऽभवत्। 15 पापिनः परित्रातुं प्रीष्टो रीशुः जगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्वैर्ग्रहणीया य। 16 तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तज्वलनप्राप्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे रीशुना प्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना यिरसङ्घिषुता यत् प्रकाश्यते तदर्थमेवाहम् अनुकम्प्यां प्राप्तवान्। (aiōnios g166) 17 अनारिदक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ एश्वरस्तस्य गौरवं महिमा यानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्। (aiōn g165) 18 हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसारद् आहम् अंनमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि 19 विश्वासं सत्संवेदेन धारयसि य। अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्। 20 डुभिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्मनिन्दं पुनर्न कर्तुं शिक्षेते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

2 मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्तव्याः, 2 सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्व्विरोधत्वेन येभ्यश्चरन्ति विनीतव्यञ्चायन्तः कालं थापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्तव्याः। 3 यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तद्देवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति, 4 स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति। 5 यत अेकोऽद्वितीय एश्वरो विधते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैकोऽद्वितीयो मध्यस्थः 6 स नरावतारः प्रीष्टो रीशुः विधते यः सर्वेषां मुक्तेर्भूत्वात्मानं कृतवान्। अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये

प्रकाशितव्यं, 7 तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मं य विन्नजतीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययुज्ये, अेतदहं प्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि। 8 अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः कोधसन्देहौ विना पवित्रकरणं उत्तोल्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां। 9 तद्वत् नार्थोऽपि सवज्जः संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाच्छादनं परिदधतु किञ्च केशरंकरिः कणकमुक्ताभिर्भङ्गार्थपरिच्छेदश्चात्मभूषणं न कुर्वत्यः 10 स्वीकृतेश्वरभक्तानां योषितां योग्यैः सत्यधर्मिभिः स्वभूषणं कुर्वतां। 11 नारी सम्पूर्णविनीतत्वेन निर्व्विरोधं शिक्षतां। 12 नार्थाः शिक्षादानं पुरुषायाज्ञादानं वाहं नानुजानामि तथा निर्व्विरोधत्वम् आयरितव्यं। 13 यतः प्रथमम् आदमस्ततः परं डवायाः सृष्टिर्भवत्। 14 किञ्चाहम् आन्तियुक्तो नाभवत् योषिदेव आन्तियुक्ता भूत्वात्यायारिणी भवत्। 15 तथापि नारीगणो यदि विश्वासे प्रेम्नि पवित्रतायां संयतमनसि य तिष्ठति तर्ह्यपत्यप्रसववर्त्मना परित्राणं प्राप्स्यति।

3 यदि कश्चिद् अध्यक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म लिखत एति सत्यं। 2 अतोऽध्यक्षेणानिन्दितेनेकस्या योषितो भर्ता परिमितभोगेन संयतमनसा सभ्येनातिथिसेवकं शिक्षणं निपुणेन 3 न मधपेन न प्रहारकेण किन्तु मृदुभावेन निर्व्विवादेन निर्वाभेन 4 स्वपरिवाराणाम् उत्तमशासकं पूर्णविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा य भवितव्यं। 5 यत आत्मपरिवारान् शासितुं यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्त्वावधारणं कथं कारिष्यते? 6 अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतानं एव दृष्टयुग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येण न भवितव्यं। 7 यच्च निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन बहिःस्थलोकानामपि मध्ये सुप्यातियुक्तेन भवितव्यं। 8 तद्वत् परियारकेरपि विनीते द्विविधवाक्यरहितेर्भूदुमधपानेऽनासक्तं निर्वाभेण भवितव्यं, 9 निर्मलसंवेदेन य विश्वासस्य निगूढवाक्यं धातव्यञ्च। 10 अत्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियर्या कुर्वन्तु। 11 अपरं योषिद्विरपि विनीताभिरनपवादिकाभिः सतर्काभिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं। 12 परियारका अेकैकयोषितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजनानाञ्च सुशासनं कुर्व्युश्च। 13 यतः सा परियर्या यैर्भद्ररूपेण साध्यते ते श्रेष्ठपदं प्राप्नुवन्ति प्रीष्टे रीशो विश्वासेन महोत्सुका भवन्ति य। 14 त्वां प्रत्येतत्प्रलेपनसमये शीघ्रं त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विधते। 15 यदि वा विलम्बेय तर्ह्येश्वरस्य गूढेऽर्थतः सत्यधर्मस्य स्तम्भमितिभूत्वात्स्वप्राप्त्याम् अमरेश्वरस्य समितौ त्वया कीदृश आचारः कर्तव्यस्तत् ज्ञातुं शक्यते। 16 अपरं यस्य महत्त्वं सर्वस्वीकृतम् एश्वरभक्तस्तत् निगूढवाक्यमिदम् एश्वरो मानवदेहे प्रकाशित आत्मना सपुण्यीकृतो हूतैः सन्दृष्टः सर्वजतीयानां निकटे घोषितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये स्वर्गं नीतश्चेति।

4 पवित्र आत्मा स्पष्टम् एहं वाक्यं वदति यरमकाले कतिपयलोका वह्निनाङ्कितत्वात् 2 कठोरमनसां कापट्याद् अनृतवादिनां विवाहनपेघकानां भक्षयविशेषनिषेधकानाञ्च 3 भूतस्वप्राणां शिक्षायां भ्रमकाल्पनां वाक्येषु य मनांसि निवेश्य धर्माद् भ्रंशिष्यन्ते। तानि तु भक्ष्याणि विश्वास्तिनां स्वीकृतसत्यधर्माणाञ्च धन्यवाद्संहिताय भोगायेश्वरेण ससृजिरे। 4 यत एश्वरेण यदत् सृष्टं तत् सर्वम् उत्तमं यदि य धन्यवादेन लुज्यते तर्हि तस्य किमपि नाग्राह्यं भवति, 5 यत एश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति। 6 अेतानि वाक्यानि

यदि त्वं भ्रातृन् ज्ञापयेस्तर्हि यीशुश्रीष्टस्योत्तमः परियारको भविष्यसि यो विश्वासो हितोपदेशश्च त्वया गृहीतस्तर्ह्येवकायैराध्यायिष्यसे य | 7 या-युपाध्यानानि दुर्भावाणि वृद्धोषितामेव योग्यानि य तानि त्वया विसृज्यन्ताम् | 8 यतः शारीरिको यत्नः स्वल्पङ्गलदो भवति किन्तुशिवरभक्तिरैहिकपारत्रिकश्रुवनयोः प्रतिज्ञायुक्ता सती सर्वत्र इलदा भवति | 9 वाक्यमेतद् विश्वसनीयं सर्वैर्ब्रह्मणीयञ्च वयञ्च तदर्थमेव श्राभ्यामो निन्दां लुञ्ज्महे य | 10 यतो हेतोः सर्वमानवानां विशेषतो विश्वासिनां त्राता योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् वयं विश्वसामः | 11 त्वम् अेतानि वाक्यानि प्रयास्य समुपदिश य | 12 अल्पवयश्कृत्वात् केनाप्यवज्ञेयो न भव किन्त्वालापेनायरज्ञेन प्रेम्ना सदात्मत्वेन विश्वासेन शुचित्वेन य विश्वासिनाम् आदर्शो भव | 13 यावन्नाहम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्व | 14 प्राचीनगण्डस्तापार्णसहितेन भविष्यद्वाक्येन यद्गमं तुल्यं विश्राणितं तवान्तःस्थे तस्मिन् दाने शिथिलमना मा भव | 15 अतेषु मनो निवेशय, अतेषु वर्तस्व, एवञ्च सर्वविषये तव गुणवृद्धिः प्रकाशतां | 16 स्वस्मिन् उपदेशे य सावधानो भूत्वावतिष्ठस्व तत् कृत्वा त्वयात्मपरित्राणं श्रोतृणाञ्च परित्राणं साधयिष्यते |

5 त्वं प्राचीनं न भर्त्सय किन्तु तं पितरमिव यूनश्च भ्रातृनिव 2 वृद्धः स्त्रियश्च मातृनिव युवतीश्च पूर्णशुचित्वेन भगिनीरिव विनयस्व | 3 अपरं सत्यविधवाः सम्मन्थस्व | 4 कस्याश्चिद् विधवाया यदि पुत्राः पौत्रा वा विधन्ते तर्हि ते प्रथमतः स्वीयपरिजन्मान् सेवितुं पित्रोः प्रत्युपकर्तुञ्च शिक्षन्तं यतस्तदेवेश्वरस्य साक्षाद् उत्तमं ग्राह्यञ्च कर्म | 5 अपरं या नारी सत्यविधवा नाथहीना यास्ति सा ईश्वरस्याग्रये तिष्ठन्ती द्विवानिशं निवेदनप्रार्थनाभ्यां कालं यापयति | 6 किन्तु या विधवा सुभभोगासकता सा श्रुवत्यपि मृता भवति | 7 अतएव ता यद् अनिन्दिता भवेयूरुतदर्थम् अेतानि त्वया निदिश्यन्तां | 8 यदि कश्चित् स्वजातीयान् लोकान् विशेषतः स्वीयपरिजन्मान् न पालयति तर्हि स विश्वासाद् ब्रह्मो ऽप्यधमश्च भवति | 9 विधवावर्गे यस्या गणना भवति तथा षष्ठिवत्सरेभ्यो न्यूनवयस्कया न भवितव्यं; अपरं पूर्वम् अेकस्वामिका भूत्वा 10 सा यत् शिशुषोषणेनातिथिसेवनेन पवित्रलोकानां यरणप्रक्षालनेन क्लिष्टानाम् उपकारेण सर्वविधसत्कर्मचारणेन य सत्कर्मकराणात् सुभ्यातिप्राप्ता भवेत् तदध्यावश्यकं | 11 किन्तु युवती विधवा न गृह्णाति यतः श्रीष्टस्य वैपरीत्येन तासां दण्डे जाते ता विवाहम् ईच्छन्ति | 12 तस्माच्च पूर्वधर्मं परित्यज्य एण्डनीया भवन्ति | 13 अनन्तरं ता गृह्णाद् गृहं पर्यटन्त्य आलस्यं शिक्षन्ते केवलमालस्यं नहि किन्त्वन्धकालावापं पराधिकास्यार्थाञ्चापि शिक्षमाणा अनुश्रितानि वाक्यानि भाषन्ते | 14 अतो ममेच्छेयं युवत्यो विधवा विवाद् कुर्वताम् अपत्यवत्यो भवन्तु गृहकर्म कुर्वताञ्चैत्वं विपक्षाय किमपि निन्दाद्धारं न ददतु | 15 यत एतः पूर्वम् अपि काश्चित् शयतानस्य पश्चाद्गमिन्चो जाताः | 16 अपरं विश्वासिन्ना विश्वासिनो वा कस्यापि परिवाराणां मध्ये यदि विधवा विधन्ते तर्हि स ताः प्रतिपालयतु तस्मात् समितौ भारे ऽनारोपिते सत्यविधवानां प्रतिपालनं कर्तुं तथा शक्यते | 17 ये प्राञ्चः समितिं सम्यग् अधितिष्ठन्ति विशेषत ईश्वरवाक्येनोपदेशेन य ये यत्नं विदधते ते द्विगुणस्यादरस्य योग्या मान्यन्तां | 18 यस्मात् शास्त्रे विप्रितमिदमास्ते, त्वं शस्यमर्हद्वृषस्यास्यं मा भधानोति, अपरमपि कार्यकृद् वेतनस्य योग्यो

भवतीति | 19 द्वौ त्रीन् वा साक्षिणो विना कस्याचित् प्राचीनस्य विरुद्धम् अभियोगस्तवया न गृह्यतां | 20 अपरं ये पापमायरन्ति तान् सर्वेषां समक्षं भर्त्सयस्व तेनापरेषामपि भीतिर्जनिष्यते | 21 अहम् ईश्वरस्य प्रभो यीशुश्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोचरे त्वाम् ईदम् आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन किमपि न कुर्वन् विनापक्षपातम् अेतान विधीन् पालय | 22 कस्यापि मूर्खे हस्तापर्णं त्वरया माकार्षीः | परपापानाञ्चांशी मा भव | स्वं शुर्वि रक्ष | 23 अपरं तयोदरपीडायाः पुनः पुन दुर्बलतायाश्च निमित्तं केवलं तोयं न पिवन् किञ्चिन् मधं पिव | 24 केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्व केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते | 25 तथैव सत्कर्मार्ण्यपि प्रकाशन्ते तदन्यथा सति प्रच्छन्तानि स्थातुं न शक्नुवन्ति |

6 यावन्तो लोका युगधारिणो दासाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिन् पूर्णसमादरयोग्यं मन्यन्तां नो येद् ईश्वरस्य नाम् उपदेशस्य य निन्दा सम्भविष्यति | 2 येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तेस्तैः भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते कर्मङ्गलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च भवन्तीति हेतोः सेवनीया अेव, त्वम् अेतानि शिक्षय समुपदिश य | 3 यः कश्चिद् एतरेशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य हितवाक्यानीश्वरभक्ते योग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति 4 स दण्ड्यातः सर्वथा ज्ञानहीनश्च विवाद् वैर्ग्युद्धेश्च रोगयुक्तश्च भवति | 5 तादृशाद् भावाद् ईश्यां विरोधापवाद्दुष्टासूया ब्रह्मनसां सत्यज्ञानहीनानाम् ईश्वरभक्तिं लाभोपायम् एव मन्यमानानां लोकानां विवादाश्च जायन्ते तादृशेभ्यो लोकेभ्यस्त्वं पृथक् तिष्ठ | 6 संयतेच्छया युक्ता येश्वरभक्तिः सा मडालाभोपायो भवतीति सत्यं | 7 अतश्च जगत्प्रवेशनकालेऽस्माभिः किमपि नानाधि तत्तयज्जनकालेऽपि किमपि नेतुं न शक्यत एति निश्चितं | 8 अतएव प्राधान्याच्छादनानि य प्राध्यास्माभिः सन्तुष्टैर् भवितव्यं | 9 ये तु धनिनो भवितुं येच्छन्ते ते परीक्षायाम् उन्माथे पतन्ति ये याभिलाषा मानवान् विनाशे नरके य मज्जयन्ति तादृशेषुज्ञानाहिताभिलाषेषुपि पतन्ति | 10 यतोऽर्थस्युद्धा सर्वेषां दुरितानां मूलं भवति तामवलम्ब्य केचिद् विश्वासाद् अग्रंशन्त नानाकलेशैश्च स्वान् अविध्यन् | 11 हे ईश्वरस्य लोक त्वम् अेतैः पलाय्य धर्मं ईश्वरभक्तिं विश्वासः प्रेम सङ्घिगुता क्षान्तिश्चैतान्यायत्र | 12 विश्वासार्थम् उत्तमयुद्धं कुरु, अनन्तश्रुवनम् आलम्बस्व यतस्तदर्थं त्वम् आहूतोऽभवः, बहुसाक्षिणां समक्षोत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् | (aiōnios g166) 13 अपरं सर्वेषां श्रुवितुरीश्वरस्य साक्षाद् यश्च श्रीष्टो यीशुः पन्तीयपीलातस्य समक्षम् उत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् तस्य साक्षाद् अहं त्वाम् ईदम् आज्ञापयामि | 14 ईश्वरेण स्वसमये प्रकाशितव्यम् अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्यागमनं यावत् त्वया निष्कलङ्कत्वेन निर्दोषत्वेन य विधी रक्ष्यतां | 15 स ईश्वरः सच्चिदानन्दः, अद्वितीयसम्राट्, राजा राजा, प्रभूनां प्रभुः, 16 अमरताया अद्वितीय आकरः, अगम्यतेजोनिवासी, मर्त्यानां केनापि न दृष्टः केनापि न दृश्यश्च | तस्य गौरवपराङ्गमो सदातनो भूयास्तां | आमेन् | (aiōnios g166) 17 ईश्वरलोके ये धनिनस्ते चित्तसमुन्नातिं यपले धने विश्वासञ्च न कुर्वन्तां किन्तु भोगार्थम् अस्मभ्यं प्रयुज्जन्ते सर्वेदाता (aiōn g165) 18 योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् विश्वसन्तु सदायारं कुर्वन्तु सत्कर्मधनेन धनिनो सुकला दातारश्च भवन्तु, 19 यथा य सत्यं श्रुवनं पाप्मयुस्तथा पारत्रिकाम् उत्तमसम्पदं सञ्चिन्वन्तेति त्वयादिश्यन्तां | 20 हे तीमथिय, त्वम् उपनिधिं गोपय काल्यनिकविधाया अपवित्रं प्रलापं विरोधोक्तिञ्च

त्यज य, 21 यतः कतिपया लोकास्तां विधाभवलभ्य विश्वासाद् अष्ट
अभवन | प्रसादस्तव सहायो भूयात् | आभेन् |

२ तीमथियः

1 श्रीष्टेन यीशुना या ज्वनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः श्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोऽदं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिप्तामि। 2 तात एश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टश्च त्वयि प्रसादं द्यां शान्तिञ्च क्रियास्तां। 3 अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् एश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदनं कथयामि, अहम् अहोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि। 4 यश्च विश्वासः प्रथमे लोयीनामिकायां तव मातामह्याम् उनीकीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये 5 तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रद्वल्लो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे। 6 अतो हेतो मम हस्तापरेण लब्धो य एश्वरस्य वरस्त्वयि विधत्ते तम् उज्ज्वलायति त्वां स्मरयामि। 7 यत एश्वरोऽस्मत्त्वं लयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान्। 8 अतअेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्देदासं मामधि य प्रमाणां दातुं न त्रपस्य किन्त्वीश्वरीयशक्त्या सुसंवादस्य कृते दुःभस्य सहभागी भव। 9 सोऽस्मान् परित्राणपात्राणि कृतवान् पवित्रेषु लोहानेनाडूतवांश्च; अस्मत्कर्महेतुनेति नडि स्वीयनिर्घ्राणस्य प्रसादस्य य कृते तत् कृतवान्। स प्रसादः सृष्टेः पूर्वकाले श्रीष्टेन यीशुनास्मत्त्वं अदायि, (aiōnios g166) 10 किन्त्वधुनास्माकं परित्रातु यीशोः श्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशत्। श्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवादेन य ज्वनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान्। 11 तस्य घोषयिता दूतश्चायज्जातीयानां शिक्षकश्चादं नियुक्तोऽस्मि। 12 तस्मात् कारणात् मयायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽदं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मडादिनं यावत् ममोपनिधे गौपनस्य शक्तिस्तस्य विधत्त इति निश्चितं जानामि। 13 हितदायकानां वाक्यानाम् आदर्शरूपेण भक्तः श्रुताः श्रीष्टे यीशो विश्वासप्रेमोः कथा धारय। 14 अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेषु आत्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपय। 15 आशियादेशीयाः सर्वे मां त्यक्तवन्त इति त्वं जानासि तेषां मध्ये दूगिल्लो डर्म्मगिनिश्च विधत्ते। 16 प्रभुरनीषिडरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन मां आयायितवान् 17 मम शूद्रभवेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोद्देशं प्राप्तवान्। 18 अतो विचारदने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै देयात्। इङ्गिचनगरेऽपि स कति प्रकारै मां उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि।

2 हे मम पुत्र, श्रीष्टयीशुनो योऽनुग्रहस्तस्य भवेन त्वं भलवान् भव। 2 अपरं बहुभिः साक्षिभिः प्रमाणीकृतां यां शिक्षां श्रुतवानसि तां विश्वासेषु परस्मै शिक्षादाने निपुणेषु य लोकेषु सर्भय। 3 त्वं यीशुश्रीष्टयोत्तमो योद्धेव क्लेशं सहस्व। 4 यो युद्धं करोति स सांसारिकं व्यापारं भग्नो न भवति किन्तु स्वनिधौजिधत्ते रोयितुं येष्टे। 5 अपरं यो मर्द्वे युध्यति स यदि नियमानुसारेण न युद्धयति तर्हि किरीटं न लभ्यते। 6 अपरं यः कृषीवलः कर्म करोति तेन प्रथमेन इलभाजिना भवितव्यं। 7 मया यदुच्यते तत् त्वया बुध्यतां यतः प्रभुस्तुभ्यं सर्वत्र बुद्धिं दास्यति। 8 मम सुसंवादस्य वयनानुसाराद् दायुद्धंश्रीयं मृताणामध्याद् उत्थापितञ्च यीशुं श्रीष्टं स्मर। 9 तत्सुसंवादकारणाद् अदं दुष्कर्मवन् बन्धनदशापर्यन्तं क्लेशं भुञ्जे किन्त्वीश्वरस्य वाक्यम् अबद्धं तिष्ठति। 10 श्रीष्टेन यीशुना यद् अनन्तगौरवसहितं परित्राणं जायते तदभिरुचिर्ते लौकिकेयि यत् लभ्येत

तदर्थमदं तेषां निमित्तं सर्व्वाण्येतानि सडे। (aiōnios g166) 11 अपरम् अेषा भारती सत्या यदि वयं तेन सार्द्धं भ्रियामडे तर्हि तेन सार्द्धं ज्विव्यामः, यदि य क्लेशं सडामडे तर्हि तेन सार्द्धं राजत्वमपि करिष्यामडे। 12 यदि वयं तम् अनङ्गीकुर्मस्तर्हि सोऽस्मान्प्यनङ्गीकरिष्यति। 13 यदि वयं न विश्वासामस्तर्हि स विश्वास्यस्तिष्ठति यतः स्वम् अपह्नोतुं न शक्नोति। 14 त्वमेतानि स्मारयन् ते यथा निष्कलं श्रोतृणां ब्रंशजनकं वाग्बुद्धं न कुथ्यस्तथा प्रभोः समक्षं दृढं विनीयादिश। 15 अपरं त्वम् एश्वरस्य साक्षात् त्वं परीक्षितम् अनिन्दनीयकर्मकारिणञ्च सत्यमतस्य वाक्यानां सद्भिर्भजेन निपुणञ्च दर्शयितुं यतस्व। 16 किन्त्वपवित्रा अनर्थककथा दूरीकुरु यतस्तदालम्बिन उतरोत्तरम् अधर्मो वद्विष्यन्ते, 17 तेषाञ्च वाक्यं गलितक्षतवत् क्षयवर्द्धको भविष्यति तेषां मध्ये दुर्मिनायः इद्वीतश्चेतिनामानो द्वौ जन्तौ सत्यमताद् ब्रष्टौ जातौ, 18 मृतानां पुनरुत्थिति र्यतीतेति वदन्तौ केषाञ्चिद् विश्वासम् उत्पाटयतश्च। 19 तथापीश्वरस्य भित्तिमूलम् अयलं तिष्ठति तस्मिन्नेयं लिपि मुद्राङ्कित्वा विधत्ते। यथा, जानाति परमेशस्तु स्वकीयान् सर्वमानवान्। अपगच्छेद् अधर्म्मस्य यः कश्चित् श्रीष्टनामकृत। 20 किन्तु बृहन्निक्तेने केवल सुवार्णमयानि रौप्यमयाणि य भाजानि विधन्त इति तर्हि काष्ठमयानि मृष्टमयान्यपि विधन्ते तेषाञ्च कियन्ति सम्मानाय कियन्तममानाय य भवन्ति। 21 अतो यदि कश्चिद् अंतादृशेभ्यः स्वं परिष्करोति तर्हि स पावितं प्रभोः कार्ययोग्यं सर्वसत्कार्ययोग्यपुङ्गवं सम्मानार्थकञ्च भाजनं भविष्यति। 22 यौवनावस्थाया अभिलाषास्त्वया परिच्यज्यन्तं धर्मो विश्वासः प्रेम ये य शुचिमनोभिः प्रभुम् उद्दिश्य प्रार्थनां कुर्वते तैः सार्द्धम् अक्यभावाश्चैतेषु त्वया यत्नो विधीयतां। 23 अपरं त्वम् अनर्थकान् अज्ञानांश्च प्रशान्नां वाग्बुद्धोत्पादकान् ज्ञात्वा दूरीकुरु। 24 यतः प्रभो दांसिन युद्धम् अकर्तव्यं किन्तु सर्वान् प्रति शान्तेन शिक्षादानेच्छुकेन सदिष्यगुना य भवितव्यं, विपक्षाश्च तेन नम्रत्वेन येतितव्याः। 25 तथा कृते यदीश्वरः सत्यमतस्य ज्ञानार्थं तेभ्यो मनःपरिवर्तनरूपं वरं दधात्, 26 तर्हि ते येन शयतानेन निजामिलाषसाधनाय धृतास्तस्य जालात् येतनां प्राप्योद्धारं लब्धुं शक्यन्ति।

3 यरमदिनेषु क्लेशजनकाः समया उपस्थास्यन्तीति जानीहि। 2 यतस्तात्कालिका लोका आत्मप्रेमिणो उर्थप्रेमिण आत्मश्लाधिनी उभिमानिनो निन्दकाः पित्रोरनाज्ञाङ्गाडिणः कृतघ्ना अपवित्राः 3 प्रीतिवर्जिता असन्धेया मृषापवादिनो उज्जितेन्द्रियाः प्रयाग्डा भद्रद्वेषिणो 4 विश्वासघातका दुःसादसिनो दर्पधमाता एश्वरप्रेमिणः किन्तु सुप्रप्रेमिणो 5 लज्जतवेशाः किन्त्वस्वीकृतभक्तिगुणा भविष्यन्ति; अंतादृशानां लोकानां संभर्गं परित्यज। 6 यतो ये जनाः प्रच्छन्तं गेहान् प्रविशन्ति पापे भारग्रस्ता नानाविधाभिलाषैश्चाखिता याः कामिन्यो 7 नित्यं शिक्षन्ते किन्तु सत्यमतस्य तत्त्वज्ञानं प्राप्नुं कदायित् न शक्नुवन्ति ता दासीवद् वशीकुर्वते य ते तादृशा लोकाः। 8 यान्ति याम्बिश्च यथा मूसमं प्रति विपक्षत्वम् अकुरुतां तथैव ब्रष्टमनसो विश्वासविषये उग्राह्याश्चैते लोका अपि सत्यमतं प्रति विपक्षतां कुर्वन्ति। 9 किन्तु ते बहुदूरम् अग्रसरा न भविष्यन्ति यतस्तयो मूढता यद्वत् तद्वद् अंतेषामपि मूढता सर्वदृश्या भविष्यति। 10 ममोपदेशः शिष्टताभिप्रायो विश्वासो धैर्यं प्रेम सदिष्यगुतोपद्रवः क्लेशा 11 आन्तिभ्रियायाम् इकनिये लूत्रायाञ्च मां प्रति यद् अघटत यांश्चोपद्रवान् अहम् असडे सर्वमेतत् त्वम् अवगतोऽसि किन्तु तत्सर्वतः

प्रभु मीम् उद्धृतवान् | 12 परन्तु यावन्तो लोकाः श्रीष्टेन यीशुनेश्वरभक्तिम्
 आचरितुम् इच्छन्ति तेषां सर्वेषाम् उपद्रवो भविष्यति | 13 अपरं
 पापिष्ठाः भलाश्च लोका भ्राम्यन्तो भ्रमयन्तश्चोत्तरोत्तरं दृष्टत्वेन वद्धिष्यन्ते |
 14 किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यथ्य त्वयि समर्पितम् अबूत् तस्मिन्
 अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां प्राप्नोऽसि तद् वेत्सि; 15 यानि य
 धर्मशास्त्राणि श्रीष्टे यीशो विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्तुं
 शक्नुवन्ति तानि त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि | 16 तत् सर्वं शास्त्रम्
 इश्वरस्यात्मना एतं शिक्षायै दोषबोधाय शोधनाय धर्मविनयाय य
 इलयुक्तं भवति 17 तेन येश्वरस्य लोको निपुणः सर्वस्मै सत्कर्मोणे
 सुसज्जश्च भवति |

4 इश्वरस्य गोचरे यश्च यीशुः श्रीष्टः स्वीयागमनकाले स्वराजत्वेन
 ज्वतां मृतानाञ्च लोकानां विचारं करिष्यति तस्य गोचरे ऽहं
 त्वाम् एहं दृढम् आज्ञापयामि | 2 त्वं वाक्यं घोषय कालेऽकाले
 योत्सुको भव पूर्णया सङ्घिगुतया शिक्षया य लोकान् प्रबोधय भर्त्सय
 विनयस्व य | 3 यत् अतादृशः समय आयाति यस्मिन् लोका यथार्थम्
 उपदेशम् असह्यमानाः कर्णकण्डूयनविशिष्टा भूत्वा निजाभिलाषात्
 शिक्षकान् संग्रहीष्यन्ति 4 सत्यमताय्य श्रोत्राणि निवर्त्य विपथगामिनो
 भूत्वोपाध्यानेषु प्रवर्तिष्यन्ते; 5 किन्तु त्वं सर्वविषये प्रबुद्धो भव
 दुःखभोगं स्वीकुरु सुसंवाद्यप्रचारकस्य कर्म साधय निजपरिचर्यां पूर्णत्वेन
 कुरु य | 6 मम प्राणानाम् उत्सर्गो भवति मम प्रस्थानकालश्रोपातिष्ठत् | 7
 अहम् उत्तमयुद्धं कृतवान् गन्तव्यमार्गस्यान्तं यावद् धावितवान् विश्वासञ्च
 रक्षितवान् | 8 शेषं पुण्यमुकुटं महर्षं रक्षितं विधत्ते तस्य तस्मिन् मडादिने
 यथार्थविचारकेण प्रभुना महं दायिष्यते केवलं मह्यम् एति नहि किन्तु
 यावन्तो लोकास्तस्यागमनम् आकाङ्क्षन्ते तेभ्यः सर्वेभ्यो ऽपि दायिष्यते |
 9 त्वं त्वरया मत्समीपम् आगन्तुं यतस्व, 10 यतो दीमा अडिकसंसारम्
 एहमानो मां परित्यज्य विषलनीर्डी गतवान् तथा क्रीडिर्गालातियां
 गतवान् तीतश्च दाल्मातियां गतवान् | (aiōn g165) 11 केवलो लुङ्को
 मया सार्द्धं विधत्ते | त्वं मार्कं सङ्गिनं कृत्वागच्छ यतः स परिचर्याया
 मभोपकारी भविष्यति, 12 तुभिकञ्चाहम् इक्षिणगरे प्रेषितवान् | 13 यद्
 आरुणादनवस्त्रं त्रोयानगरे कार्पस्य सन्निधौ मया निक्षिपत् त्वमागमनसमये
 तत् पुरतकानि य विशेषतश्चर्मग्रन्थान् आनय | 14 कांस्यकारः सिङ्करो
 मम बह्वनिष्ठं कृतवान् प्रभुस्तस्य कर्मणां समुचितं ददातु | 15 त्वमपि
 तस्मात् सावधानास्तिष्ठ यतः सोऽस्माकं वाक्यानाम् अतीव विपक्षो जातः |
 16 मम प्रथमप्रत्युत्तरसमये कोऽपि मम सहायो नाभवत् सर्वे मां पर्यत्यजन्
 तान् प्रति तस्य दोषस्य गणना न भूयात्; 17 किन्तु प्रभु मम सहायो
 ऽभवत् यथा य मया घोषणा साध्येत भिन्नजातीयाश्च सर्वे सुसंवाद्यं
 शृणुयुस्तथा महं शक्तिम् अददात् ततो ऽहं सिङ्कस्य मुष्पाद् उद्धृतः | 18
 अपरं सर्वस्माद् हुष्कर्मतः प्रभु मीम् उद्धरिष्यति निजस्वर्गीयराज्यं नेतुं
 मां तारिष्यति य | तस्य धन्यवाद्यः सदाकालं भूयात् | आमेन् | (aiōn
 g165) 19 त्वं प्रिष्काम् आक्किलम् अनीषिङ्करस्य परिजनांश्च नमस्कुरु |
 20 एरास्तः करिन्धनगरे ऽतिष्ठत् त्रिङ्मश्च पीडितत्वात् मिवीतनगरे मया
 व्यहीयत | 21 त्वं हेमन्तकालात् पूर्वम् आगन्तुं यतस्व | उबूलः पूदि लीनः
 क्वौदिया सर्वे भ्रातरश्च त्वां नमस्कुर्यते | 22 प्रभु रीशुः श्रीष्टस्तवात्मना
 सह भूयात् | युष्मास्वनुग्रहो भूयात् | आमेन् |

तीतः

1 अनन्तज्ज्वलनस्याशातो ज्ञाताया ईश्वरभक्तते योऽग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिमुखितलोकैर्लभ्यते तदर्थं (aīṅnios g166) 2 यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोडं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति विभभि। 3 निष्कपट ईश्वर आदिकावात् पूर्वं तत् ज्वलनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्दिष्टसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्। 4 मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं भयि समर्पितम् अभूत्। अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुभ्यम् अनुग्रहं दद्यां शान्तिञ्च वितरतु। 5 त्वं यद् असम्पूर्णकार्याणि सम्भूरये भेदीयादृशाच्य प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां कीत्युपद्वीये स्थापयित्वा गतवान्। 6 तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित अकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा द्रोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां जनको भवति स अवे योग्यः। 7 यतो हेतोराधक्षेपेण ईश्वरस्य गृहाधक्षेपेणानिन्दनीयेन भवितव्यं। तेन स्वेच्छयाशिरसा क्रोधिना पानासकृतेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं 8 किन्त्वितिधिसेवकेन सत्वोकाणुरागिणा विनीतेन न्याय्येन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं, 9 उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकां विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं। 10 यतस्ते भवतो ऽवाध्या अनर्थवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति। 11 तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुस्तितालाभस्याशयानुचितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निभिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति। 12 तेषां स्वदेशीय ओको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, कीर्तीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः। इंस्रजन्तुसमानास्ते ऽवसाश्रोदरभारतः। 13 साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो हेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु 14 यिद्धृष्टीयोपाध्यानेषु सत्यमतप्राप्तानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिश। 15 शुथीनां कृते सर्वार्थेयव शुथीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुथि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति। 16 ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिजानन्ति किन्तु कर्म्मबिस्तद् अनङ्गीकुर्वन्ते यतस्ते गर्हिताना आज्ञात्राडिणः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति।

2 यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां 2 विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सडिषणुतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्दत् 3 प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्व्युः परनिन्दका बहुमधपानस्य निघ्नाश्च न भवेयुः 4 किन्तु सुशिक्षाकारिण्यः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं 5 विनीतिं शुचित्वं गृह्णीतत्वं सौजन्यं स्वामिनिघ्नत्रादिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां। 6 तद्दद् यूनीऽपि विनीतये प्रबोधय। 7 त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चविकृतत्वं धीरतां यथार्थं 8 निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवाहस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते। 9 दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघ्नाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्व्युः 10 किमपि नापडरेयुः किन्तु पूर्णां सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिश। यत अवेमप्रकारेणस्माकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये

ते भूषितव्या। 11 यतो हेतोस्त्राण्णानक ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान् 12 स यास्मान् एहं शिक्षति यद् वयम् अधर्म्म सांसारिकाभिलाषांश्चानङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या येडलोकै आयु र्पाप्यामः, (aīṅnios g165) 13 परमसुभस्याशाम् अर्थतो ऽस्माकं महत ईश्वरस्य त्राणकतुं यीशुप्रीष्टस्य प्रभावरस्योदयं प्रतीक्षामहे। 14 यतः स यथास्मान् सर्वस्माद् अधर्म्मात् भोययित्वा निजाधिकारस्वरूपं सत्कर्मसूक्तम् अकं प्रज्वावर्णं पावयेत् तदर्थम् अस्माकं कृते आत्मदानं कृतवान्। 15 अेतानि भाषव पूर्णसामर्थ्येन यादिश प्रबोधय य, कोऽपि त्वां नावमन्यातां।

3 ते यथा देशाधिपानां शासकानाञ्च निघ्ना आज्ञात्राडिणश्च सर्वस्मै सत्कर्मणो सुसज्जाश्च भवेयुः 2 कमपि न निन्देयु निव्विरोधिनाः क्षान्ताश्च भवेयुः सर्वान् प्रति य पूर्णं मूढत्वं प्रकाशयेयुश्चेति तान् आदिश। 3 यतः पूर्वं वयमपि निर्वर्द्धा अनाज्ञात्राडिणो भ्रान्तानानाभिलाषाणां सुभानाञ्च दासेया दृष्टत्वेर्ष्याशिरणो घृषिताः परस्परं द्वेषिणश्चाभवामः। 4 किन्त्वस्माकं त्रातुरीश्वरस्य या द्या मर्त्यानां प्रति य या प्रीतिस्तस्याः प्रादुर्भावे ज्ञाते 5 वयम् आत्मकृतेभ्यो धर्मकर्मभ्यस्तन्नाडि किन्तु तस्य कृपातः पुनर्जन्मरूपेण प्रक्षालनेन प्रवित्रस्यात्मनो नूतनीकरणेन य तस्मात् परित्राणां प्राप्ताः 6 स यास्माकं त्रात्रा यीशुप्रीष्टेनारमदुपरि तम् आत्मानं प्रयुत्वेन वृष्टवान्। 7 एत्थं वयं तस्यानुग्रहेण सपुण्यीभूय प्रत्याशयानन्तज्ज्वलनस्याधिकारिणो ज्ञाताः। (aīṅnios g166) 8 वाक्यमेतद् विश्वसनीयम् अतो हेतोरीश्वरे ये विश्वसितवन्तस्ते यथा सत्कर्मण्यनुतिथेयुस्तथा तान् दृढम् आज्ञापयेति ममाभिमतं। तान्वेवोत्तमानि मानवेभ्यः इलदानि य भवन्ति। 9 मूढेभ्यः प्रश्नवंशावलिविवादेभ्यो व्यवस्थाया वित्ताड्याभ्यश्च निवर्त्तय यतस्ता निष्कला अनर्थकाश्च भवन्ति। 10 यो जनो बिभित्सुस्तम् अकवारं द्विव्यां प्रबोध्य दूरीकुरु, 11 यतस्तादृशो जनो विपथगामी पापिष्ठ आत्मदोषकश्च भवतीति त्वया ज्ञायतां। 12 यदाहम् आर्त्तिमां तुषिकं वा तव समीपं प्रेषयिष्यामि तदा त्वं नीकपत्नी मम समीपम् आगन्तुं यतस्व यतस्तत्रैवाहं शीतकालं यापयितुं मतिम् अकार्षं। 13 व्यवस्थापकः सीना आपल्लुश्रैतयोः कस्याप्यभावो यन् भवेत् तदर्थं तौ यत्नेन त्वया विसृज्येतां। 14 अपरम् अस्मदीयलोका यन्निष्कला न भवेयुस्तदर्थं प्रयोजनीयोपकाराया सत्कर्मण्यनुष्ठातुं शिक्षन्तां। 15 मम सङ्गिनः सव्ये त्वां नमस्कुर्यते। ये विश्वासाद् अस्मासु प्रीयन्ते तान् नमस्कुरुः; सर्वेषु युष्मास्वनुग्रहो भूयात्। आमेन्।

ફિલોમોન:

1 ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો બંન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ચ પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં 2 પ્રિયામ્ આપ્તિયાં સહસેનામ્ આર્ખિખં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ | 3 અસ્માકં તાત ઈશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટઞ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં | 4 પ્રભુ યીશુ પ્રતિ સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ચ તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં 5 પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ | 6 અસ્માસુ યદ્યત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વં ખ્રીષ્ટં યીશુ યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂલિકા દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદહમ્ ઇચ્છામિ | 7 હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ પ્રેમાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ સાન્તવના ચ જાતઃ | 8 ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદ્યદ્યહં ખ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ 9 ઇદાનીં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્રેયવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે | 10 અતઃ શુઙ્ખલબદ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયે | 11 સ પૂર્વં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્ત્વિદાનીં તવ મમ ચોપકારી ભવતિ | 12 તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્ણતાં | 13 સુસંવાદસ્ય કૃતે શુઙ્ખલબદ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસાન્નિધી વર્તયિતુમ્ ઐચ્છં | 14 કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં વિના કિમપિ કર્તવ્યં નામન્યે | 15 કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્સ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્યાયમ્ અભિપ્રાયો યત્ ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં તં લાપ્સ્યસે (aiōnios g166) 16 પુન દાસમિવ લાપ્સ્યસે તન્નહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠે મમ પ્રિયં તવ ચ શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાચ્ચ તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવ | 17 અતો હેતો ચંદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહાણ | 18 તેન ચદિ તવ કિમપ્યપરાદ્ધં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા ગણય | 19 અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહાં ધારયસિ તદ્ વક્તું નેચ્છામિ | 20 ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાગ્ધાં પૂરય ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયય | 21 તવાજ્ઞાગ્રહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિખ્યતે મયા યદ્વચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા કારિચ્યત ઇતિ જાનામિ | 22 તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જીક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઇવાહં યુષ્મભ્યં દાધિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતે | 23 ખ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાક્ષા 24 મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાખોં દીમા લૂકઞ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદયન્તિ | 25 અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ | આમેન્ |

ध्विः

1 पुरा य एश्वरो भविष्यद्वादिभिः पितृलोकैर्भ्यो नानासमये नानाप्रकारं कथितवान् 2 स अतस्मिन् शेषकाले निजपुत्रेणारम्भं कथितवान् | स तं पुत्रं सर्व्वाधिकांशं कृतवान् तेनैव य सर्व्वजगन्ति सृष्टवान् | (aiōn g165) 3 स पुत्रस्तस्य प्रभावस्य प्रतिबिम्बस्तस्य तत्त्वस्य मूर्तिश्चास्ति स्वीयशक्तिवाक्येन सर्व्वं धत्ते य स्वप्राणैरस्माकं पापमाज्ज्वलं कृत्वा ङिर्ध्वस्थाने महामण्डिभो दक्षिणार्धस्यै समुपविष्टवान् | 4 दिव्यदूतगणैः यथा स विशिष्टनाम्नो ऽधिकारी जातस्तथा तेभ्योऽपि श्रेष्ठो जातः | 5 यतो दूतानां मध्ये कदाचिदीश्वरेणैः क उक्तः? यथा, "मदीयतनयो ऽसि त्वम् अर्धैव जनितो मया | " पुनश्च "अहं तस्य पिता भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | " 6 अपरं जगति स्वकीयाद्वितीयपुत्रस्य पुनरानयनकाले तेनोक्तं, यथा, "एश्वरस्य सकलैर्दूतैरेष अेव प्राण्यतां | " 7 दूतान् अधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "स करोति निजान् दूतान् गन्धावडस्यरूपकान् | वह्निशिष्यास्वयं करोति निजसेवकान् | " 8 किन्तु पुत्रमुद्दिश्य तेनोक्तं, यथा, "हे एश्वर सदा स्थायि तव सिंहासनं भवेत् | याथार्थ्यस्य भवेद्दृऽऽ रज्ज्दृऽऽस्तवदीयकः | (aiōn g165) 9 पुण्ये प्रेम करोषि त्वं किञ्चाधर्मम् ऋतीयसे | तस्माद् य एश एशस्ते स ते मित्रगणैः | अधिकांशं तैलेन सेयनं कृतवान् तव | " 10 पुनश्च, यथा, "हे प्रभो पृथिवीमूलम् आदौ संस्थापितं त्वया | तथा त्वदीयडस्तेन कृतं गगनमाऽऽलं | 11 एते विनश्यतस्तन्तु नित्यमेवावतिष्ठसे | एदन्तु सकलं विश्वं संजरीर्यति वस्त्रवत् | 12 सङ्कोचितं त्वया तत्तु वस्त्रवत् परिवत्स्यते | त्वन्तु नित्यं स ओवासी निर्न्तास्तव वत्सराः | " 13 अपरं दूतानां मध्ये कः कदाचिदीश्वरेणैः कृतः? यथा, "तवारीन् पादपीठं ते यावन्नाडि करोम्यहं | मम दक्षिणार्धेऽग्रे तावत्त्वं समुपाविश | " 14 ये परित्राणस्यधिकारिणो भविष्यन्ति तेषां परिचर्यायै प्रेथ्यमाणः सेवनकारिण आत्मानः किं ते सर्व्वे दूता नडि?

2 अतो वयं यद् भ्रमस्रोतसा नापनीयामहे तदर्थमस्माभि र्थं यद् अत्रावि तस्मिन् मनांसि निधातव्यानि | 2 यतो हेतो दूतैः कथितं वाक्यं यद्यमोघम् अभवद् यदि य तल्लङ्घनकारिणो तस्याग्राडकाय य सर्व्वस्मै समुचितं दृऽऽ अदीयत, 3 तर्हस्माभिस्तादृशं मण्डपरित्राणम् अवज्ञाय कथं रक्षा प्राप्स्यते, यत् प्रथमतः प्रभुना प्रोक्तं ततोऽस्मान् यावत् तस्य श्रोतृभिः स्थिरीकृतं, 4 अपरं लक्षाणैरद्भुतकर्मभि विविधशक्तिप्रकाशेन निजेच्छातः पवित्रस्यात्मनो विभागेन य यद् एश्वरेण प्रमाणीकृतम् अभूत् | 5 वयं तु यस्य भाविराज्यस्य कथां कथयामः, तत् तेन दिव्यदूतानाम् अधीनीकृतमिति नडि | 6 किन्तु कुत्रापि कश्चित् प्रमाणम् एदृशं दत्तवान्, यथा, "किं वस्तु मानवो यत् स नित्यं संस्मर्यते त्वया | किं वा मानवसन्तानो यत् स आलोच्यते त्वया | 7 दिव्यदूतगणैः स किञ्चिन् न्यूनः कृतस्तवया | तेजोगौरवरेणैः किरीटेन विभूषितः | सृष्टं यत् ते कराभ्यां स तत्रभुत्वे नियोजितः | 8 यरणाधश्च तस्यैव त्वया सर्व्वं वशीकृतं | " तेन सर्व्वं यस्य वशीकृतं तस्यावशीभूतं किमपि नावशेषितं किन्त्वधुनापि वयं सर्व्वाणि तस्य वशीभूतानि न पश्यामः | 9 तथापि दिव्यदूतगणैर्भ्यो यः किञ्चिन् न्यनीकृतोऽभवत् तं यीशुं मृत्युभोगेऽहोस्तरेणैर्गौरवरेणैः किरीटेन विभूषितं पश्यामः, यत एश्वरस्यानुग्राहत् स सर्व्वेषां कृते मृत्युम् अस्वदत् | 10 अपरञ्च यस्मै येन य कृत्स्नं वस्तु सृष्टं विधते

भङ्गसन्तानानां विभवायानयनकाले तेषां परित्राणैः तस्यैः दुःखभोगेन सिद्धीकरणमपि तस्योपयुक्तम् अभवत् | 11 यतः पावकः पूयमानाश्च सर्व्वे अस्मादेवोत्पन्ना भवन्ति, एति हेतोः स तान् भ्रातृन् वदितुं न लज्जते | 12 तेन स उक्तवान्, यथा, "धोतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो मम | परन्तु समिते मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनं | " 13 पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताहं | " पुनरपि, यथा, "पश्याहं अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् एश्वरात् | " 14 तेषाम् अपत्यानां रुधिरपलवविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्वत् तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युभवाधिकांशं शयतानं मृत्युना भलडीनं कुर्यात् | 15 ये य मृत्युभयाद् यावज्जिवं दस्तवस्य निम्ना आसन् तान् उद्धारयेत् | 16 स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्विब्राडीमो वंशस्यैवोपकारी भवती | 17 अतो हेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् एश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्व्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत् | 18 यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति |

3 हे स्वर्गीयस्याह्वानस्य सहभागिनः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम आलोचयं | 2 मूसा यद्वत् तस्य सर्व्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्वत् अयमपि स्वनिर्णयकस्य समीपे विश्वास्यो भवति | 3 परिवाराय यद्वत् तत्स्यापयितुरधिकं गौरवं भवति तद्वत् मूससोऽयं भङ्गुतरगौरवस्य योग्यो भवति | 4 अङ्कस्य निवेशनस्य परिजानां स्थापयिता कश्चिद् विधते यश्च सर्व्वस्थापयिता स एश्वर अेव | 5 मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भूत् एव तस्य सर्व्वपरिजन्मध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु श्रीष्टस्तस्य परिजानामाध्यक्ष एव | 6 वयं तु यदि विश्वास्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः | 7 अतो हेतोः पवित्रेणात्मना यद्वत् कथितं, तद्वत्, "अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ | 8 तर्हि पुरा परीक्षाया दिने प्रान्तरमध्यतः | महाज्ञानिग्राहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा | तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः | 9 युष्माकं पितरस्तत्र भवरीक्षाम् अकुर्व्वत् | कुर्व्वद्भिर्मेऽनुसन्धानं तेरदृश्यन्त मत्कियाः | यत्वारिंशत्समा यावत् कुट्टध्वान्तु तद्वयं | 10 अवादिष्यम् एते लोका भ्रान्तान्तःकरणाः सदा | मामकीनानि वर्त्मानि परिजानन्ति नो एते | 11 एति हेतोः कोपात् शपथं कृतवान् एभं | प्रवेक्ष्यते जनेरैते न विश्रामस्थलं मम | " 12 हे भ्रातरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्तको योऽविश्वासस्तधुक्तं दुष्टान्तःकरणं युष्माकं कस्यापि न भवतु | 13 किन्तु यावद् अधनामा समयो विधते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चनया यत् कठोरीकृतो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत | 14 यतो वयं श्रीष्टस्यांशिनां जाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं | 15 अद्य यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्हाज्ञालङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यदुक्तं, 16 तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं मूससा भिसरदेशाद् आगताः सर्व्वे लोका नडि? 17 केभ्यो वा स यत्वारिंशद्दर्शाणि यावद् अकुर्व्वत्? पापं कुर्व्वतां येषां कुण्डपाः प्रान्तरं ऽपतन् किं तेभ्यो नडि? 18 प्रवेक्ष्यते जनेरैते न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नडि? 19 अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशकनुवन् एति वयं वीक्षामहे |

4 अपरं तद्विश्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यदि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः इलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अतस्माद् भिभीमः | 2 यतो ऽस्माकं समीपे यद्दत् तद्दत् तेषां समीपेऽपि सुसंवादेः प्रचारितो ऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन साद्धं तन्नामिश्रयन् | 3 तद् विश्रामस्थानं विश्वासिभिरस्माभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अहं कोपात् शपथं कृतवान् एभं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतं न विश्रामस्थलं मम | " किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकालात् समाप्तानि सन्ति | 4 यतः इस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "एश्वरः सप्तमे दिने स्वकृत्येभ्यः सर्वकर्म्मभ्यो विश्राम | " 5 किन्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतं न विश्रामस्थलं मम | " 6 इलतस्तत् स्थानं कैश्चित् प्रवेष्टव्यं किन्तु ये पुरा सुसंवादे श्रुतवन्तस्तेरविश्वसात् तन् प्रविष्टम्, 7 एति डेतोः स पुनरधनामकं दिनं निरूप्य दीर्घकाले गतेऽपि पूर्वोक्तानां वायं दायूदा कथयति, यथा, "अध यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्हि मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः | " 8 अपरं यिद्योशूयो यदि तान् व्यश्रामयिष्यत् तर्हि ततः परम् अपरस्य दिनस्य वाग् एश्वरेण नाकथयिष्यत् | 9 अत एश्वरस्य प्रजाभिः कर्तव्य ओको विश्रामस्तिष्ठति | 10 अपरम् एश्वरो यद्दत् स्वकृतकर्मभ्यो विश्राम तद्दत् तस्य विश्रामस्थानं प्रविष्टो जनोऽपि स्वकृतकर्मभ्यो विश्राम्यति | 11 अतो वयं तद् विश्रामस्थानं प्रवेष्टुं यतामहे, तदविश्वसोदाहरणेन कोऽपि न पततु | 12 एश्वरस्य वाहोऽमरः प्रभावविशिष्टश्च सर्वस्माद् द्विधारभङ्गादपि तीक्ष्णः, अपरं प्राणान्मनो अन्विमज्जयोश्च परिभेदाय विच्छेदकारी मनसश्च सङ्कल्पानाम् अभिप्रेतानाञ्च विचारकः | 13 अपरं यस्य समीपे स्वीया स्वीया कथास्माभिः कथयितव्या तस्यागोचरः कोऽपि प्राणी नास्ति तस्य दृष्टौ सर्वमेवानावृत्तं प्रकाशितञ्चास्ते | 14 अपरं य उच्यतमं स्वर्गं प्रविष्टे अतादृश ओको व्यक्तिरर्थत एश्वरस्य पुत्रो यीशुरस्माकं महायाजकोऽस्ति, अतो डेतो वयं धर्मप्रतिज्ञां दृढम् आलम्बामहे | 15 अस्माकं यो महायाजको ऽस्ति सोऽस्माकं दुःखैः दुःभितो भवितुम् अशक्तो नहि किन्तु पापं विना सर्वविषये वयमिव परीक्षितः | 16 अतएव कृपां त्राडीतुं प्रयोजनीयोपकारार्थम् अनुग्रहं प्राप्नुञ्च वयम् उत्साडेनानुग्रहसिंहासनस्य समीपं यामः |

5 यः कश्चित् महायाजको भवति स मानवानां मध्यात् नीतः सन् मानवानां कृत एश्वरोद्देश्यविषयेऽर्घ्यं उपहाराणां पापार्थक्यवलीनाञ्च दान नियुज्यते | 2 स याज्ञानां भ्रान्तानाञ्च लोकानां दुःखेन दुःखी भवितुं शक्नोति, यतो डेतोः स स्वयमपि दौर्बल्यवेष्टितो भवति | 3 अतस्मात् कारणाख्य यद्दत् लोकानां कृते तद्दद् आत्मकृतेऽपि पापार्थक्यवलिदानं तेन कर्तव्यं | 4 स घोष्यपदः स्वेष्यतः केनापि न गृह्यते किन्तु हारोण एव य एश्वरेणाहूयते तेनैव गृह्यते | 5 अवेवम्कारोण श्रीष्टोऽपि महायाजकत्वं त्राडीतुं स्वीयगौरवं स्वयं न कृतवान्, किन्तु "मदीयतनयोऽसि त्वम् अधैव जनितो मयेति" वायं यस्तं भाषितवान् स अवे तस्य गौरवं कृतवान् | 6 तद्दद् अन्त्यगीतेऽपीदमुक्तं, त्वं मल्कीषेडः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | (aiōn g165) 7 स य देववासकाले बहुकन्देनाश्रुपातेन य मृत्युत उद्दरेण समर्थस्य पितुः समीपे पुनः पुनर्विनतिं प्रर्थनाञ्च कृत्वा तद्दलरूपिणीं शङ्कतो रक्षां प्राप्य य 8 यद्यपि पुत्रोऽभवत् तथापि चैरक्लिश्यत तैराज्ञात्रहणम् अशिक्षत् | 9 एथं सिद्धीभूय निजाज्ञात्रहणं सर्वेषाम् अनन्तपरित्राणस्य कारणस्वरूपो ऽभवत् | (aiōnios g166) 10 तस्मात् स

मल्कीषेडः श्रेणीभुक्तो महायाजक एश्वरेणाभ्यातः | 11 तमध्यस्माकं बहुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णै र्थुष्माभिर् दूर्गभ्याः | 12 यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्षत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वार्णमाला तामधि शिक्षाप्राप्ति र्थुष्माकं पुनरावश्यका भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु दुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते | 13 यो दुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति | 14 किन्तु सदसद्वियारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति |

6 वयं मृतिजनककर्मभ्यो मनःपरावर्तनम् एश्वरे विश्वासो मज्जजन्शिक्षाणं डस्तापिणं मृतलोकानाम् उत्थानम् | 2 अनन्तकालस्याधिवियाराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तमूलं न स्थापयन्तः श्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अत्रसरा भवाम | (aiōnios g166) 3 एश्वरस्यानुमत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते | 4 य अेककृत्यो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गोपवरसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽंशिनो जाता 5 एश्वरस्य सुवाक्यं भाविकालस्य शक्तिआस्वदितवन्तश्च ते अश्वा यदि (aiōn g165) 6 स्वमनोभिरिश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशे दान्ति लज्जकस्यं कुर्वते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकृतुं कोऽपि न शक्नोति | 7 यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिवती तद्दवाधिकाशिराणां निमित्तम् एष्टानि शाकादीन्युत्पाद्यति सा एश्वराद् आशिषं प्राप्ता | 8 किन्तु या भूमिर् गौक्षुरकएडकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापार्हा य शेषे तस्या दाहो भविष्यति | 9 डे प्रियतमाः, यद्यपि वयम् अतादृशं वाक्यं भाषामहे तथापि यूयं तत उक्त्वाः परित्राणपथस्य पथिकाश्चाव्य एति विश्वसामः | 10 यतो युष्माभिः पवित्रलोकानां य उपकारो ऽकारि क्रियते य तेनेश्वरस्य नामने प्रकाशितं प्रेम श्रमञ्च विस्मर्तुम् एश्वरोऽन्यायकारी न भवति | 11 अपरं युष्माकम् अेकेको जनो यत् प्रत्याशापराणार्थं शेषं यावत् तमेव यत्नं प्रकाशयेदित्यडम् एच्छामि | 12 अतः शिथिला न भवत किन्तु ये विश्वासेन सङ्घिष्युतया य प्रतिज्ञानां इलाधिकाशिराणां जातास्तेषाम् अनुगामिनो भवत | 13 एश्वरो यदा एव्राडीमे प्रत्यजानात् तदा श्रेष्ठस्य कस्याप्यपरस्य नाम्ना शपथं कर्तुं नाशक्नोत्, अतो डेतोः स्वनाम्ना शपथं कृत्वा तेनोक्तं यथा, 14 "सत्यम् अहं त्वाम् आशिषं गदिष्यामि तवान्वयं वद्धिष्यामि य | " 15 अनेन प्रकारेण स सङ्घिष्युतां विधाय तस्याः प्रत्याशायाः इलं लब्धवान् | 16 अथ मानवाः श्रेष्ठस्य कस्यचित् नाम्ना शपन्ते, शपथश्च प्रमाणाार्थं तेषां सर्वविवादान्तको भवति | 17 एत्यस्मिन् एश्वरः प्रतिज्ञायाः इलाधिकाशिराणः स्वीयमन्त्राणाया अमोघतां बाहुल्यतो दर्शयितुमिच्छन् शपथेन स्वप्रतिज्ञां स्थिरीकृतवान् | 18 अतएव यस्मिन् अनुकथनम् एश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायलेन विषयद्वयेन सम्पुभ्रश्चरक्षास्वलयस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना जायते | 19 सा प्रत्याशास्माकं मनोनीकथा अयलो लङ्गरो भूत्वा विच्छेदकवस्त्रस्याव्यन्तं प्रविष्टा | 20 तत्रैवार्साकम् अत्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेडः श्रेण्यां नित्यस्थाथी याजकोऽभवत् | (aiōn g165)

7 शालमस्य राजा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याजकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् एव्राडीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्, 2 यस्मै येव्राडीमं सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेडः स्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति |

3 अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णय आयुष आरम्भो ज्वनस्य शेषश्रौतेषाम् अभावो भवति, एतं स एश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याजकस्तिष्ठति | 4 अतएवास्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीमं यस्मै लुडितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् भवान् तद् आलोचयत | 5 याजकत्वप्राप्ता लेवेः सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत एब्राहीमो जातेभ्यः स्वीयव्रातृभ्यो दशमांशं दत्तवान् | 6 किन्त्वसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिज्ञानाम् अधिकाशिरणाम् आशिषं गदितवांश्च | 7 अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरायाशिषं ददातीत्यत्र कोऽपि सन्देहो नास्ति | 8 अपरम् एदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्योरधीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ज्वतीतिप्रमाणप्राप्तः | 9 अपरं दशमांशग्राही लेविरपीब्राहीमद्वारा दशमांशं दत्तवान् अतएव कथयितुं शक्यते | 10 यतो यदा मल्कीषेदकं तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितुरुत्तरयासीत् | 11 अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्तस्तेन लेवीययाजकवर्गोऽयं यद्दिसिद्धिः समभविष्यत् तर्हि ङारोणस्य श्रेण्या मध्याद् याजकं न निरूप्येश्वरेण मल्कीषेदकः श्रेण्या मध्याद् अपरस्यैकस्य याजकस्योत्थापनं कुत आवश्यकम् अभविष्यत्? 12 यतो याजकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते | 13 अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योद्देश्यं सोऽपरेण वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोऽपि कदापि वेधाः कर्म न कृतवान् | 14 वस्तुतस्तु यं वंशमधि मूसा याजकत्वस्यैकं कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिद्दुदावंशेऽस्माकं प्रभु ऋन्म गृहीतवान् एति सुस्पष्टं | 15 तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मल्कीषेदकः सादृश्यवतापरेण तादृशेन याजकेनोदितव्यं, 16 यस्य निरूपणं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयज्वनयुक्तया शक्यता भवति | 17 यत एश्वर एदं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | " (aiōn g165) 18 अनेनाश्रवर्तिनो विधे दुर्बलताया निष्कलतायाश्च हेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमितिलेतोस्तस्य लोपो भवति | 19 यथा य वयम् एश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते | 20 अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तरमादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः | 21 यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः, यथा, 22 "परमेश एदं शेषे न य तस्मान्निवर्त्यते | त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | " (aiōn g165) 23 ते य बलवो याजका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः, 24 किन्त्वसावन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं | (aiōn g165) 25 ततो हेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं ज्वति | 26 अपरम् अस्माकं तादृशमलायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रोऽर्हिसको निष्कलः पापिभ्यो भिन्नः स्वर्गाद्युच्चरीकृतश्च स्यात् | 27 अपरं मलायाजकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अकृत्यस्तेन सम्पादितं | 28 यतो व्यवस्थया ये मलायाजका निरूप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो मलायाजको निरूपितः सोऽनन्तकालार्थं सिद्धः पुत्र अवे | (aiōn g165)

8 कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अतादृश अेको मलायाजकोऽस्ति यः स्वर्गं मलामिभिः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान् 2 यय्य दूष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदूष्यस्य पवित्रवस्तूनाञ्च सेवकः स भवति | 3 यत अेकैको मलायाजको नैवेधानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो हेतोरेतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विधत एत्यावश्यकं | 4 किञ्च स यदि पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याजको नाभविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेधानि ददन्त्येतादृशा याजका विदन्ते | 5 ते तु स्वर्गायवस्तूनां दृष्टान्तेन छायाया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो मूससि दूष्यं साधयितुम् उधते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि गिरौ त्वां यद्यनिर्दशनं दर्शितं तद्गत् सर्वाणि त्वया क्रियन्तां | " 6 किन्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत् | 7 स प्रथमो नियमो यदि निर्दोषोऽभविष्यत् तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभविष्यत् | 8 किन्तु स दोषमारोपयन् तेष्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽहम् एसायेलवंशेन यिद्दुदावंशेन य सार्द्धम् अकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति | 9 परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां भिसरदेशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽदं तेषां करं धृत्वा तैः सह नियमं स्थिरीकृतवान् तद्दिनस्य नियमानुसारेण नहि यतस्ते र्भम नियमे लङ्घितेऽदं तान् प्रति यिन्तां नाकरवं | 10 किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्दिनात् परमदं एसायेलवंशीयैः सार्द्धम् एभं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेभिष्यामि, अपरमदं तेषाम् एश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति | 11 अपरं त्वं परमेश्वरं जानीहीतिवाक्येन तेषामेकैको जनः स्वं स्वं समीपवासिनं ब्रातरञ्च पुन न शिक्षयिष्यति यत आक्षुद्रात् मलान्तं यावत् सर्व्य मां ज्ञास्यन्ति | 12 यतो हेतोरेदं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि | " 13 अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यय्य पुरातनं ज्ञातं जातं तस्य लोपो निकटोऽभवत् |

9 स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिरेडिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत् | 2 यतो दूष्यमेकं निरमीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूषानां श्रेणी यासीत् | 3 तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरश्चरिणया अत्यन्तरेऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्, 4 तत्र य सुवर्णमयो धूपाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो ङारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितो नियमप्रस्तरी, 5 तदुपरि य करुणासने छायाकारिणो तेजोमयी किडुबावास्ताम्, अतेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः | 6 अतेष्वीदृक् निर्मितेषु याजका एश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तो दूष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति | 7 किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् अेककृत्य अेकाङ्किना मलायाजकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सर्जनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते | 8 एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तर्दिदं तत् प्रथमं दूष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मलापवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति | 9 तय्य दूष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो हेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निरूपितं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणेऽसमर्थाभिः 10 केवलं आधयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभि युक्तानि

नैवेधानि बलिदानानि य भवन्ति | 11 अपरं भाविमङ्गलानां मङ्गलायुजकः प्रीष्टे उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अतस्तसृष्टे बलिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दूष्येण गत्वा 12 छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्य अत्र मङ्गलपवित्रस्थानं प्रविश्यान्तकालिकां मुक्तिं प्राप्त्वान् | (aiōnios g166) 13 वृषछागानां रुधिरैण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यधशुचिलोकाः शारीरिशुचित्वाय पूयन्ते, 14 तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातेनानात्मना निष्कलङ्कबलिमिव स्वमेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य प्रीष्टस्य रुधिरैण युष्माकं मनांस्यमरेश्वरस्य सेवायै किं मृत्युञ्जनेऽप्यः कर्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते? (aiōnios g166) 15 स नूतननियमस्य मध्यस्थाऽऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ जातयायाम् आहूतलोकान् अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाङ्गलं लभेरन् | (aiōnios g166) 16 यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं | 17 यतो ऽनेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलिं यावत् ञ्जति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति | 18 तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः | 19 इतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्व्या आज्ञाः कथयित्वा मूसा ज्वलेन सिन्दूरवर्णलोभना अेषोवतृणैः य साद्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बलापे, 20 युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत् | 21 तद्दत्तं स दूष्येऽपि सेवार्थकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्येत् | 22 अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्व्याणि रुधिरैण परिच्छिद्यन्ते रुधिरपातं विना पापमोचनं न भवति य | 23 अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अतेभ्यः श्रेष्ठे बलिदानैः पावनमावश्यकं | 24 यतः प्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं ऽस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मिन्मित्तम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः | 25 यथा य मङ्गलायुजकः प्रतिवर्षं परशोऽपि तामादाय मङ्गलपवित्रस्थानं प्रविशति तथा प्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्तव्यः, 26 कर्तव्ये सति जगत् सृष्टिकालमारभ्य बहुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्तु एदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् अकृत्यो जगत् शेषकाले प्रयत्नात् | (aiōn g165) 27 अपरं यथा मानुषस्यैककृत्यो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निरूपितोऽस्ति, 28 तद्दत्तं प्रीष्टोऽपि बहुनां पापवन्दनार्थं बलिर्भूतेषु कृत्य उत्ससृष्ट, अपरं द्वितीयवारं पापाद् विभिनः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति |

10 व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायावस्त्राणां न य वस्तूनां मूर्त्तिस्वरूपा ततो ऽतो निर्त्यं दीयमानैरेकविधं वार्षिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्तुं कदापि न शक्नोति | 2 यधशक्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तियत? यतः सेवाकारिष्वैककृत्यः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुनर्नाभविष्यत् | 3 किन्तु तैर्बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्मारणं जायते | 4 यतो वृषाणां छागानां वा रुधिरैण पापमोचनं न सम्भवति | 5 अतः शरणागतं प्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेधं देहो मे निर्मितस्तवया | 6 न य त्वं बलिभिर्द्व्यैः पापघ्ने व्रतुष्यसि | 7 अवादिषं तदैवाद् पश्य कुर्व्यं समागमं | धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विधत्ते लिभिता कथा | 8 श मनोऽभिलाषस्ते मया सम्भूरधिष्यते | " 8 एतस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद्

भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेधद्वयानि पापघ्नोपयारकं, नेमानि वाञ्छसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति | 9 ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्व्यं समागमं;" द्वितीयम् अतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति | 10 तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुप्रीष्टस्यैककृत्यः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम | 11 अपरम् अकेको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अकृत्वा न बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति | 12 किन्त्वसौ पापनाशकम् अकं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य 13 यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणास्तिष्ठति | 14 यत अकेन बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान् | 15 अतस्मिन् पवित्र आत्माध्यस्माकं पक्षे प्रमाणायति 16 "यतो ऽतोस्तद्विना परम् अहं तेः साद्धं एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणैकं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीनं स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेभिष्यामि य, 17 अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि | " 18 किन्तु यत्र पापमोचनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुनर्न भवति | 19 अतो ऽहं ब्रातरः, यीशो रुधिरैण पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति, 20 यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिष्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं ज्वनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्, 21 अपरञ्चेश्वरीयपरिवारास्याध्यक्ष अकेको मङ्गलायुजकोऽस्माकमस्ति | 22 अतो ऽतोऽस्माभिः सरलान्तःकराणैर्दृढविश्वासेः पापबोधोत् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयित्वा | 23 यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः | 24 अपरं प्रेमिन् सन्दिष्यासु कैङ्कर्योत्साहवृद्धयर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं | 25 अपरं कतिपयलोकान् यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सलाकराणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् मद्भादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्त्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते | 26 सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदियं वयं स्वच्छया पापायां कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते 27 किन्तु विचारस्य लयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकालस्य तापश्रावशिष्यते | 28 यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स एयां विना द्वयोस्तिस्त्राणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते, 29 तस्मात् किं बुध्यध्वे यो जन् ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं जानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स किञ्चनलाघोरतरदास्य योग्यो भविष्यति? 30 यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं इत्यस्य मन्त्रम् सूचितं प्रदद्याम्यहं | " पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निजः प्रजाः | " एतं यः कथितवान् तं वयं जानीमः | 31 अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मङ्गलमयानकं | 32 ऽहं ब्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सङ्गमान् अकृतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत्, 33 अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत् | 34 यूयं मम बन्धनस्य दुःखेन दुःखिणो ऽभवत्, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गं विधत्त एति ज्ञात्वा सानन्तं सर्वस्वस्यापहरणम् असह्यञ्च | 35 अतएव मङ्गलपुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत | 36 यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः इलं लभध्वं तदर्थं युष्माभिर्धैर्यावलम्बनं कर्तव्यं | 37 येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते | 38 "पुण्यवान् जनो विश्वासेन जिविष्यति किन्तु यद्वि निवर्त्तते तर्हि मम

मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति । " 39 किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात्
निवृत्तिं न कुर्वामि। आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामि।

11 विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं
भवति । 2 तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः । 3
अपरम् ईश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृष्टवस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो
नोदपद्यन्तेतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे । (a10n g165) 4 विश्वासेन
डामिद् ईश्वरमुद्दिश्य कामिलः श्रेष्ठं बलिदानं कृतवान् तस्माद्येश्वरेण
तस्य दानान्यधि प्रमाणे एते स धार्मिकं इत्यस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन
विश्वासेन य स मृतः सन् अधापि भाषते । 5 विश्वासेन ढनोक् यथा
मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योद्देशश्च केनापि न प्रापि यत्
ईश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रमात्रमिदं तस्य लोकान्तरिकरणात् पूर्वं
स ईश्वराय रोषितवान् एति प्रमाणं प्राप्तवान् । 6 किन्तु विश्वासं विना
कोऽपीश्वराय रोषितुं न शक्नोति यत् ईश्वरोऽस्ति स्वाप्तेषिलोकेभ्यः
पुरस्कारं ददाति येति कथायाम् ईश्वरशरणागतैर्विश्वसितव्यं । 7
अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्यासन् तानीश्वरेणादृष्टेः सन् नोडो विश्वासेन
भीत्या स्वपरिजनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां
दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लब्धस्य पुण्यस्याधिकारी भवतु य । 8
विश्वासेनेव्राहीम् आडूतः सन् आजां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकारस्तेन
प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये ऋ यामीति नाजानात् ।
9 विश्वासेन स प्रतिज्ञाते देशे परदेशवत् प्रवसन् तस्याः प्रतिज्ञायाः
समानांशिव्याम् ईरुडाका याकुब्जा य सह दूथ्यावस्यभवत् । 10 यस्मात्
स ईश्वरेण निर्मितं स्थापितञ्च भित्तिमूलयुक्तं नगरं प्रत्यक्षत् । 11
अपरञ्च विश्वासेन सारा वयोतिकान्ता सन्त्यपि गर्भधारणाय शक्तिं
प्राप्य पुत्रवत्यभवत्, यतः सा प्रतिज्ञाकारिणं विश्वास्थ्यम् अमन्यत् । 12
ततो डेतो मृतकव्याद् अेरस्मात् जनाद् आकाशीयनक्षत्राणीव गणनातीताः
समुद्रतीरस्थसिकता एव यासंभ्या लोका उत्पदिरे । 13 अते सर्व्यं प्रतिज्ञायाः
इलान्यप्राप्य डेवलं दूरात् तानि निरीक्ष्य वन्दित्वा य, पृथिव्यां वयं विदेशिनः
प्रवासिनश्चास्माद् एति स्वीकृत्य विश्वासेन प्राणान् तत्यजुः । 14 ये तु
जना एतयं कथयन्ति तैः पैतृकदेशो ऽस्माभिरन्विष्यत एति प्रकाश्यते ।
15 ते यस्माद् देशात् निर्गतास्तं यधस्मरिष्यन् तर्हि परावर्तनाय समयम्
अलास्यन्त । 16 किन्तु ते सर्व्योत्कृष्टम् अर्थतः स्वर्गायं देशम् आकाङ्क्षन्ति
तस्माद् ईश्वरस्तानधि न लज्जमानस्तेषाम् ईश्वर एति नाम गृहीतवान्
यतः स तेषां कृते नगरमेकं संस्थापितवान् । 17 अपरम् एव्राहीमः परीक्षायां
जातायां स विश्वासेनेरुडाकम् उत्ससर्ज, 18 वस्तुत् ईरुडाकं तव वंशो
विष्यास्यत एति वाग् यमधि कथिता तम् अद्वितीयं पुत्रं प्रतिज्ञाप्राप्तः स
उत्ससर्ज । 19 यत् ईश्वरो मृतानयुत्थापयितुं शक्नोतीति स मेने तस्मात्
स उपमाडुपं तं लेभे । 20 अपरम् ईरुडाक् विश्वासेन याकुब् ओषावे य
भाविविषयानध्याशिषं दही । 21 अपरं याकुब् भरण्डाले विश्वासेन यूषडः
पुत्रयोडेकस्मै जनायाशिषं दही यच्छ्या अग्रभागे समालम्ब्य प्राणनाम
य । 22 अपरं यूषड् यरमकाले विश्वासेनेस्रायेत्वंशीयानां मिसरदेशाद्
बलिर्गमनस्य वायं जगाद् निजास्थीनि याधि समादृदेश । 23 नवजातो
मूसाश्च विश्वासात् त्रान् मासान् स्वपितृभ्याम् अगोप्यत यतस्तौ स्वशिषुं
परमसुन्दरं दृष्टवन्तौ राजाज्ञाञ्च न शङ्कितवन्तौ । 24 अपरं वयःप्राप्तो
मूसा विश्वासात् डिरीणो दौडित एति नाम नाङ्गीयकार । 25 यतः स
क्षणिकत् पापजसुभ्रभोगाद् ईश्वरस्य प्रजाभिः सार्द्धं दुःभ्रभोगं वरे । 26

तथा मिसरदेशीयनिधिभ्यः श्रीष्टनिमित्तां निन्दां मडती सम्पत्तिं मेने यतो
डेतोः स पुरस्कारदानम् अपैक्षत् । 27 अपरं स विश्वासेन राज्ञः कोधात्
न भीत्या मिसरदेशं परितत्याज, यतस्तेनादृश्यं वीक्षमाणेनेव धैर्यम्
आलम्बि । 28 अपरं प्रथमजातानां डन्ता यत् स्वीयलोकान् न स्पृशेत् तदर्थं
स विश्वासेन निस्तारपूर्व्यायबलिच्छेडनं रुधिरसेयनञ्चानुष्ठितावान् । 29
अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव सूडसागरेण जग्मुः किन्तु मिस्त्रीयलोकस्तत्
कृतुम् उपकम्य तोयेषु ममज्जुः । 30 अपरञ्च विश्वासात् तैः सपताडं
यावद् यिरीडोः प्राचीरस्य प्रदक्षिणो कृते तत् निपपात । 31 विश्वासाद्
राडन्नामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान् अनुगृह्याविश्वासिभिः सार्द्धं न
विननाश । 32 अधिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो बारडः शिभशोनो
यित्तडो दायूद् शिमूयेलो भविष्यद्वादिनश्चैतेषां वृत्तान्तकथनाय मम
सभयाभावो भविष्यति । 33 विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो
धर्मकर्मणि साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इलं लब्धवन्तः सिडानां मुष्यानि
रुद्वन्तो 34 वहेर्दाडं निर्यापितवन्तः भङ्गधाराद् रक्षं प्राप्तवन्तो दौर्बल्ये
सबलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि दवयितवन्तश्च । 35
योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य श्रेष्ठोत्थानस्य
प्रातेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः । 36 अपरे तिरस्कारैः
कशाभिर्बन्धनैः कारया य परीक्षिताः । 37 अडवश्च प्रस्तराधाते र्दताः
करपत्रैर्वा विदीणां यन्त्रैर्वा क्लिष्टाः भङ्गधारेर्वा व्यापादिताः । ते मेषाणां
छागानां वा यमार्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभ्रातश्चाभ्राभ्यन् । 38
संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्यतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु
य पर्यटन् । 39 अतैः सर्व्यं विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इलं
न प्रापि । 40 यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धान् न भवेयुस्तथैश्वरेणस्माकं
कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदेशे ।

12 अतो डेतोरेतावत्साक्षिमेधे र्विष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्यभारम्
आशुभ्नाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे
धैर्येण धावाम । 2 यश्चास्माकं विश्वाससयात्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति
तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्भुप्रस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं
तुच्छीकृत्य कुशस्य यातानां सोढवान् ईश्वरीयसिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वे
समुपविष्टवाञ्च । 3 यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अतादृशं वैपरीत्यं सोढवान्
तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथ । 4
यूयं पापेन सह युध्यन्तोऽधापि शोषितव्ययपर्यन्तं प्रतिरोधं नाकुस्त । 5
तथा य पुत्रान् प्रतीय युष्मान् प्रति य उपदेशे उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः?
"परेशेन कृतान् शास्तिं डे मत्युत्र न तुश्छय । तेन संभर्त्सितश्चापि नैव
कवाभ्य कदायन । 6 परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् ।
यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रडरत्यपि । " 7 यदि यूयं शास्तिं सहड्वं
तर्हीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः सार्द्धं व्यवडरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न
ददाति तादृशः पुत्रः कः? 8 सर्व्यं यस्याः शास्तेरंशिनो भवन्ति सा यदि
युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जराश्च आध्वे । 9 अपरम्
अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः
सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य
वशीभूय न ञुविष्यामः? 10 ते त्वल्पादिनि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण
शास्तिं कृतवन्तः किन्तेषोऽस्माकं डिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय
यास्मान् शास्ति । 11 शास्तिश्च वर्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका
किन्तु शोकजनिडैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात्

शान्तियुक्तं धर्मैक्यं ददाति | 12 अतः अत्र ययं शिथिलान् उस्तान्
दुर्बलानि जानूनि य सबलानि कुरुध्वं | 13 यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं
न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयराजार्थं सरलं मार्गं निर्मात | 14
अपरञ्च सर्वैः सार्थम् अक्यत्वाय यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि
न लभ्यते तत् पवित्रत्वं येष्टव्यं | 15 यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात्
न पतेत्, यथा य तिक्रतताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य
बलव्योऽपवित्रा न भवेयुः, 16 यथा य कश्चित् लभ्यते वा अककृत्व
आडारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविकेता य अेषीस्तद्दद अर्धमांग्यारी न भवेत्
तथा सावधाना भवत | 17 यतः स अेषीः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी
भवितुम् ईच्छन्पि नानुगृहीत एति ययं जानीथ, स याश्रुपातेन मत्यन्तरे
प्रार्थयमानोऽपि तदुपायं न लेभे | 18 अपरञ्च स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो
वह्निः कृष्णवाणो मेघो ऽन्धकारो ऽम्बुश तूरीवाधं वाक्यानां शब्दश्च नेतेषां
सन्निधौ ययम् आगताः | 19 तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत्
पुनर्न जायते तत् प्रार्थितवन्तः | 20 यतः पशुरपि यद्वि धराधरं स्पृशति
तद्वि स पाषाणाघातेर्हन्तव्य एत्यादेशं सोढुं ते नाशङ्कनुवन् | 21 तस्य
दर्शनम् अयं भयानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति | 22
किन्तु सीयोन्पर्वतो ऽमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिउशालमम् अयुतानि
दिव्यदूताः 23 स्वर्गे लिभितानां प्रथमज्जानानाम् उत्सवः समितिश्च
सर्वेषां विद्याराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो 24
नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं ढाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रचारकं
प्रोक्षणास्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ ययम् आगताः | 25 सावधाना भवत
तं वक्तारं नावजानीत यतो डेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्तै
यद्वि रक्षा नाप्रापि तद्वि स्वर्गायवक्तुः पराङ्मुषीभूयास्माभिः कथं रक्षा
प्राप्स्यते? 26 तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्तवदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं
यथा, "अहं पुनरेककृत्यः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्वदि गगनमपि
कम्पयिष्यामि | " 27 स अककृत्यः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये
निर्मितानामिव यञ्जलवस्तूनां स्थानान्तरीकराणां प्रकाशयति | 28 अतः अत्र
निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं
सभयञ्च तुष्टिजनकउपेणेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम | 29 यतोऽस्माकम् ईश्वरः
संसारको वह्निः |

13 आतुषु प्रेम तिष्ठतु | अतिथिसेवा युष्माभिर्न विस्मर्यतां 2
यतस्तथा प्रच्छन्नउपेण दिव्यदूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन् | 3
अन्दिनः सहबन्दिभिरिव दुःभिनश्च देहवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां |
4 विवाहः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुचिः किन्तु
वेश्यागामिनः पारदारिकाश्वेश्वरेण एऽपयिच्यन्ते | 5 ययम् आचारं निर्वाभा
भवत विधमानविषये सन्तुच्यत य यस्माद् ईश्वर अवेदे कथितवान्, यथा,
"त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां ढास्यामि | " 6 अतः अत्र वयम् उत्साहेनेदं
कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कदायन | यस्मात् मां
प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति | | " 7 युष्माकं ये नायका युष्मव्यम्
ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य
परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुकियतां | 8 यीशुः प्रीष्टः
श्वोऽध सदा य स अवास्ते | (aiōn g165) 9 ययं नानाविधनूतनशिक्षाभिर्न
परिवर्तयं यतोऽनुग्रहेणान्तःकरास्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य भाधद्रव्यैः |
यतस्तदाचारिणस्तैर्नोपकृताः | 10 ये दृष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या
द्रव्यभोजनस्यानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते | 11 यतो

येषां पशूनां शोषितं पापनाशाय महायाजकेन महापवित्रस्थानस्याव्यन्तरे
नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बहिर् ईहन्ते | 12 तस्माद् यीशुरपि
यत् स्वरुधिरैण प्रजाः पवित्रीकुर्व्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बहिर् मूर्ति
मुक्तवान् | 13 अतो डेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडमानैः शिबिराद्
बहिर्स्तस्य समीपं गन्तव्यं | 14 यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विधते
किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते | 15 अतः अत्र यीशुनास्माभिर्नित्यं
प्रशंसाउपो बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां इलम् ईश्वराय
दातव्यं | 16 अपरञ्च परोपकारो दानञ्च युष्माभिर्न विस्मर्यतां यतस्तादृशं
बलिदानम् ईश्वराय रोयते | 17 ययं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राहिलो
वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिदातव्यस्तादृशा लोका एव ते
युष्मदीयात्मनां रक्षार्थां जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्दस्तत् कुर्युर्न
य सार्तस्वर अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्तस्वरो युष्माकम् ईश्वरको
न भवेत् | 18 अपरञ्च ययम् अस्मन्निमित्तिं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम्
उत्तममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदाचारं कर्तुम् ईच्छुकाश्च भवाम एति निश्चितं
जानीमः | 19 विशेषतोऽहं यथा त्वरया युष्मव्यं पुनर् ईये तदर्थं प्रार्थनायै
युष्मान् अधिकं विनये | 20 अनन्तनियमस्य रुधिरैण विशिष्टो महात्
मेषपालको येन मृतगणमध्यात् पुनरानायि स शान्तिदायक ईश्वरो (aiōnios
g166) 21 निजामितसाधनाय सर्वस्मिन् सत्कर्मणि युष्मान् सिद्धान्
करोतु, तस्य दृष्टो य यधत् तुष्टिजनकं तदेव युष्माकं मध्ये यीशुना प्रीष्टेन
साधयतु | तस्मै मडिमा सर्वदा भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 22 डे
आतरः, विनयेऽहं ययम् एडम् उपदेशवाक्यं सडध्वं यतोऽहं संक्षेपेण
युष्मान् प्रति लिभितवान् | 23 अस्माकं भ्राता तीमथियो मुक्तोऽभवद्
एति जानीत, स य यद्वि त्वरया समागच्छति तद्वि तेन साद्वैम् अहं
युष्मान् साक्षात् करिष्यामि | 24 युष्माकं सर्वान् नायकान् पवित्रलोकांश्च
नमस्कुरुत | अपरम् एताद्विधादेशीयानां नमस्कारं ज्ञास्यथ | 25 अनुग्रहो
युष्माकं सर्वेषां सडधयो भूयात् | आमेन् |

याकूबः

1 ईश्वरस्य प्रभो रीशुश्रीष्टस्य य एासो याकूबू विकीर्णोभूतान् द्वादशं वंशान् प्रति नमस्कृत्य पत्रं लिखति। 2 हे मम भ्रातरः, यूयं यदा बहुविधपरीक्षाषु निपतत तदा तत् पूर्वानन्दस्य कारणं मन्यध्वं। 3 यतो युष्माकं विश्वासस्य परीक्षितत्वेन धैर्यं सम्पाद्यत इति जानीथ। 4 तस्य धैर्यं सिद्धं भवतु तेन यूयं सिद्धाः सम्भूयाश्च भविष्यथ कस्यापि गुणस्याभावाच्च युष्माकं न भविष्यति। 5 युष्माकं कस्यापि ज्ञानाभावो यदि भवेत् तर्हि य ईश्वरः सरलभावेन तिरस्कारञ्च विना सर्व्वेभ्यो ददाति ततः स याचतां ततस्तस्मै दायिष्यते। 6 किन्तु स निःसन्देहः सन् विश्वासेन याचतां यतः सन्दिग्धो मानवो वायुना यालितस्योत्प्लवमानस्य य समुद्रतरङ्गस्य सदृशो भवति। 7 तादृशो मानवः प्रभोः किञ्चित् प्राप्स्यतीति न मन्यतां। 8 द्विमाना लोकः सर्व्वगतिषु यञ्चलो भवति। 9 यो भ्राता नम्रः स निजोन्त्या श्लाघतां। 10 यश्च धनवान् स निजम्रतया श्लाघतांयतः स तृणपुष्पवत् क्षयं गमिष्यति। 11 यतः सतापेन सूर्य्योपेतित्य तृणं शोष्यते तत्पुष्पञ्च भ्रश्यति तेन तस्य रूपस्य सौन्दर्यं नश्यति तद्द्वं धनिर्लोकोऽपि स्वीयमूढतया भ्र्वास्यति। 12 यो जनः परीक्षां सङ्घते स अवे धन्यः, यतः परीक्षितत्वं प्राप्य स प्रभुना स्वप्नेमकारिभ्यः प्रतिज्ञातं ज्वनमुकुटं लप्स्यते। 13 ईश्वरो मां परीक्षत इति परीक्षासमये कोऽपि न वदतु यतः पापायेश्वरस्य परीक्षा न भवति स य कमपि न परीक्षते। 14 किन्तु यः कश्चित् स्वीयमनोवाञ्छयाकृष्यते लोभ्यते य तस्यैव परीक्षा भवति। 15 तस्मात् सा मनोवाञ्छा सगर्भा भूत्वा दुष्कृतिं प्रसूते दुष्कृतिश्च परिणामं गत्वा मृत्युं जनयति। 16 हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं न भ्राभ्यत। 17 यत् किञ्चिद् उत्तमं दानं पूर्णो वरश्च तत् सर्व्वम् उर्ध्वधाद अर्थातो यस्मिन् दशान्तरे परिवर्तनजातच्छाया वा नास्ति तस्माद् दीप्त्याकरात् पितृवररोडति। 18 तस्य सृष्टवस्तुनां मध्ये वयं यत् प्रथमफलवस्त्रपा भवाभस्तदर्थं स स्वेच्छातः सत्यमतस्य वाक्येनास्मान् जनयामास। 19 अतएव हे मम प्रियभ्रातरः, युष्माकम् अङ्कैको जनः श्रवणो त्वरितः कथने धीरः क्रोधोऽपि धीरो भवतु। 20 यतो मानवस्य क्रोध ईश्वरीयधर्मं न साधयति। 21 अतो हेतो यूयं सर्व्वाम् अशुभिक्रियां दृष्टताभाङ्गुल्यञ्च निक्षिप्य युष्मन्नसां पत्रिणां समर्थं रोपितं वाक्यं नम्रभावेन गृह्णीत। 22 अपरञ्च यूयं केवलम् आत्मवञ्चयितारो वाक्यस्य श्रोतारो न भवत किन्तु वाक्यस्य कर्मकारिणो भवत। 23 यतो यः कश्चिद् वाक्यस्य कर्मकारी न भूत्वा केवलं तस्य श्रोता भवति स दर्पाणो स्वीयशारीरिकवदनं निरीक्षमाणस्य मनुजस्य सदृशः। 24 आत्माकारे दृष्टे स प्रस्थाय कीदृशा आसीत् तत् तत्क्षणाद् विस्मरति। 25 किन्तु यः कश्चित् नत्वा मुकुतेः सिद्धं व्यवस्थाम् आलोक्य तिष्ठति स विस्मृतियुक्तः श्रोता न भूत्वा कर्मकर्त्तव्यं सन् स्वकार्यं धन्यो भविष्यति। 26 अनाथतरसनः सन् यः कश्चित् स्वमनो वञ्चयित्वा स्वं भक्तं मन्यते तस्य भक्तिं मुंघा भवति। 27 क्लेशकाले पितृहीनानां विधवानाञ्च यद् अवेक्षणां संसाराख्य निष्कलङ्गेन यद् आत्मरक्षाणं तदेव पितृशरीरस्य साक्षात् शुचि निर्मला य भक्तिः।

2 हे मम भ्रातरः, यूयम् अस्माकं तेजस्विनः प्रभो रीशुश्रीष्टस्य धर्मं मुभापेक्षया न धारयत। 2 यतो युष्माकं सभायां स्वर्णाङ्गुरीयकयुक्ते भ्राजिष्णुपरिच्छेदे पुरुषे प्रविष्टे मलिनवस्त्रे कस्मिंश्चिद् दरिद्रोऽपि प्रविष्टे 3 यूयं यदि तं भ्राजिष्णुपरिच्छेदवसानं जन्मं निरीक्ष्य वदेत भवान्

अत्रोत्तमस्थान उपविशत्विति किञ्च तं दरिद्रं यदि वदेत त्वम् अमुस्मिन् स्थाने तिष्ठ यद्वात्र मम पादपीठ उपविशेति, 4 तर्हि मनःसु विशेष्य यूयं किं कुतः कुवियारका न भवथ? 5 हे मम प्रियभ्रातरः, शृणुत, संसारे ये दरिद्रास्तान् ईश्वरो विश्वासेन धनिनः स्वप्नेमकारिभ्यश्च प्रतिश्रुतस्य राज्यस्याधिकारिणः कर्तुं किं न वरीतवान्? किन्तु दरिद्रो युष्माभिरवज्ञायते। 6 धनवन्त अवे किं युष्मान् नोपद्रवन्ति बलाख्य विचारसनानां समीपं न नयन्ति? 7 युष्मदुपरि परिकीर्त्तितं परमं नाम किं तैरेव न निन्दते? 8 किञ्च त्वं स्वसमीपवासिनि स्वात्मवत् प्रीयस्व, अतच्छास्त्रीयवयनानुसारतो यदि यूयं राजकीयव्यवस्थां पालयथ तर्हि भद्रं कुरुथ। 9 यदि य मुभापेक्षां कुरुथ तर्हि पापम् आरयथ व्यवस्थया याज्ञालङ्घिन एव दूष्यध्वे। 10 यतो यः कश्चित् कृत्स्नां व्यवस्थां पालयति स यथेकस्मिन् विधौ स्थलति तर्हि सर्व्वेषाम् अपराधी भवति। 11 यतो हेतोस्त्वं परदारान् मा गच्छेति यः कथितवान् स अवे नरहत्यां मा कुर्व्यां इत्यपि कथितवान् तस्मात् त्वं परदारान् न गत्वा यदि नरहत्यां करोषि तर्हि व्यवस्थालङ्घी भवसि। 12 मुकुते र्व्यवस्थातो येषां विचारेण भवितव्यं तादृशा लोका एव यूयं कथां कथयत कर्म कुरुत य। 13 यो दयां नायरति तस्य विचारो निर्दयेन कारिष्यते, किन्तु दया विचारम् अभिभविष्यति। 14 हे मम भ्रातरः, मम प्रत्ययोऽस्तीति यः कथयति तस्य कर्माणि यदि न विधन्त तर्हि तेन किं इलं? तेन प्रत्ययेन किं तस्य पत्रिणां भवितुं शक्नोति? 15 केषुचिद् भ्रातृषु भगिनीषु वा वसन्तीनेषु प्रात्यङ्कितारहीनेषु य सत्यु युष्माकं कोऽपि तेभ्यः शरीरार्थं प्रयोजनीयानि द्रव्याणि न दत्वा यदि तान् वदेत्, 16 यूयं सङ्कुशलं गत्वोष्णगात्रा भवत तृप्यत येति तर्ह्येतेन किं इलं? 17 तद्वत् प्रत्ययो यदि कर्मभि युक्तो न भवेत् तर्ह्येकाकित्वात् मृत अवास्ते। 18 किञ्च कश्चिद् एदं वदित्यति तव प्रत्ययो विधते मम य कर्माणि विधन्ते, त्वं कर्महीनं स्वप्रत्ययं मां दर्शय तर्ह्येकमपि मत्कर्मभ्यः स्वप्रत्ययं त्वां दर्शयिष्यामि। 19 अेक ईश्वरो ऽस्तीति त्वं प्रत्येषि। भद्रं करोषि। भूता अपि तत् प्रतियन्ति कम्पन्ते य। 20 किन्तु हे निर्बोधमानव, कर्महीनः प्रत्ययो मृत अवास्त्येतद् अवगन्तु किम् ईच्छसि? 21 अस्माकं पूर्वपुरुषो य ईश्राडीम् स्वपुत्रम् ईश्रडाकं यज्ञवेधाम् उत्सृष्टवान् स किं कर्मभ्यो न सपुण्यीकृतः? 22 प्रत्यये तस्य कर्माणां सङ्कारिणि जाते कर्मभिः प्रत्ययः सिद्धो ऽभवत् तत् किं पश्यसि? 23 इत्यत्रेदं शास्त्रीयवयनं सङ्गलम् अभवत्, ईश्राडीम् परमेश्वरे विश्वसितवान् तस्य तस्य पुण्ययागाण्यत स येश्वरस्य मित्र इति नाम लब्धवान्। 24 पश्यत मानवः कर्मभ्यः सपुण्यीकियते न यैकाकिना प्रत्ययेन। 25 तद्वद् या शब्दनामिका वाराङ्गना यारान् अनुगृह्णापरेण मार्गेण विससर्ज सापि किं कर्मभ्यो न सपुण्यीकृता? 26 अतअवात्महीनो देहो यथा मृतोऽस्ति तथैव कर्महीनः प्रत्ययोऽपि मृतोऽस्ति।

3 हे मम भ्रातरः, शिक्षकैरस्माभिर्गुरुतरदाण्डो लप्स्यत इति ज्ञात्वा यूयम् अनेके शिक्षका मा भवत। 2 यतः सर्व्वे वयं बहुविधयेषु स्थलामः, यः कश्चिद् वाक्ये न स्थलति स सिद्धपुरुषः कृत्स्नं वशीकर्तुं समर्थश्चास्ति। 3 पश्यत वयम् अश्वान् वशीकर्तुं तेषां वक्त्रेषु भवलीनान् निधाय तेषां कृत्स्नं शरीरम् अनुवर्त्तयामः। 4 पश्यत ये पोता अतीव भृङ्गाकाराः प्रयाण्डवातैश्च यालितास्तेऽपि कर्णधारस्य मनोऽभिमतद् अतिक्रुद्रेण कर्णेन वाञ्छितं स्थानं प्रत्यनुवर्त्तन्ते। 5 तद्वद् रसनापि क्षुद्रतराङ्गं सन्ती दर्पवाक्यानि भाषते। पश्य कीदृङ्गधारणं दहते ऽल्पेन

वह्निना | 6 रसनापि भवेद् वह्निरधर्मरूपपिष्टे | अस्मदङ्गेषु रसना तादृशं सन्तिष्ठति सा कृत्स्नं देहं कलङ्कयति सृष्टिरथस्य यत्कं प्रज्वलयति नरकानलेन ज्वलयति य | (Geenna g1067) 7 पशुपक्ष्युरोगजलयाराणां सर्वेषां स्वभावो एमयितुं शक्यते मानुषिकस्वभावेन एमयाञ्चक्रे य | 8 किन्तु मानवानां केनापि जिह्वा एमयितुं न शक्यते सा न निवार्यम् अनिष्टं हलाडलविषेण पूर्णां य | 9 तथा वयं पितरम् एश्वरं धन्यं वदामः, तथा येश्वरस्य सादृश्ये सृष्टान् मानवान् शपामः | 10 अेकस्माद् वदनाद् धन्यावदशापौ निर्गच्छतः | हे मम भ्रातरः, अेतादृशं न कर्तव्यं | 11 प्रस्रवणः किम् अेकस्मात् छिद्रात् मिष्टं तिक्तञ्च तोयं निर्गमयति? 12 हे मम भ्रातरः, उडुम्बरतरुः किं जिह्वलानि द्राक्षालता वा किम् उडुम्बरङ्गलानि इलितुं शक्नोति? तद्देहं अेकः प्रस्रवणो लवणमिष्टे तोये निर्गमयितुं न शक्नोति | 13 युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुबोधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि ज्ञानमूलकमद्भुतायुक्तानीति सदायारात् स प्रमाणयतु | 14 किन्तु युष्मन्तः करणामध्ये यदि तिक्ततेषां विवादेच्छा य विधते तर्हि सत्यमतस्य विरुद्धं न श्लाघध्वं नयान्तुं कथयत | 15 तादृशं ज्ञानम् उर्ध्वधाद् आगतं नहि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च | 16 यतो हेतोरीर्था विवादेच्छा य यत्र वेधेते तत्रैव कलङ्कः सर्वं दृष्टञ्च विधते | 17 किन्तूर्ध्वधाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं द्यादिसत्सुदैः परिपूर्णेण असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति | 18 शान्त्यायारिभिः शान्त्या धर्मैर्द्वयं रोच्यते |

4 युष्माकं मध्ये समरा रागश्च कुत उत्पद्यन्ते? युष्मदङ्गशिबिराश्रिताभ्यः सुप्रेच्छाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते? 2 ययं वाग्मथ किन्तु नापुनश्च, ययं नरहत्याम् एर्थाञ्च कुरुश्च किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, ययं युध्दथ रणं कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो हेतोः प्रार्थनां न कुरुथ | 3 ययं प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो हेतोः स्वसुभोगेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे | 4 हे व्यभिचारिणो व्यभिचारिणश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् एश्वरस्य शात्रवमिति ययं किं न जानीथ? अत अेव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स अेश्वरस्य शत्रु भवति | 5 ययं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं इलङ्घनं भवेत्? अस्मदन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् एर्थायै प्रेम करोति? 6 तन्नाडि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तभास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः | किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः | | 7 अतअेव ययम् एश्वरस्य वस्था भवत शयतानं संरुन्ध तेन स युष्मन्तः पलायिष्यते | 8 एश्वरस्य समीपवर्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्ती भविष्यति | हे पापिनः, ययं स्वकरान् परिष्कुरुध्वं | हे द्विमनोलोकाः, ययं स्वान्तःकरणानि शुचीनि कुरुध्वं | 9 ययम् उद्विज्ज्वलं शोचत विलपत य, युष्माकं दासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्ततां | 10 प्रभोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् उन्धीकरिष्यति | 11 हे भ्रातरः, ययं परस्परं मा दूषयत | यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति | त्वं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि | 12 अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स अेवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति | किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि? 13 अध श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षमेकं यापयन्तो वाणिज्यं करिष्यामः लाभं प्राप्स्यामश्चेति कथां भाषमाणा ययम् एदानीं शृणुत | 14 श्वः किं घटिष्यते तद् ययं न जानीथ यतो ज्वनं यो भवेत् कीदृक् तनु बाष्पस्वङ्गकं, क्षाणमात्रं भवेद् दृश्यं लुप्यते य

ततः परं | 15 तदनुकृत्वा युष्माकम् एदं कथनीयं प्रभोरिच्छातो वयं यदि ज्वामस्तर्ह्येतत् कर्म्म तत् कर्म्म वा करिष्याम एति | 16 किन्विदानीं ययं गर्ववाक्यैः श्लाघनं कुरुध्वे तादृशं सर्वं श्लाघनं कुत्सितमेव | 17 अतो यः कश्चित् सत्कर्म कर्त्तं विदित्वा तन्न करोति तस्य पापं जायते |

5 हे धनवन्तः, ययम् एदानीं शृणुत युष्माभिरागमिष्यत्कदेशहेतोः कन्धतां विलयताञ्च | 2 युष्माकं द्रविणं जणं कीटमुक्ताः सुखेल्काः | 3 कनकं रजतञ्चापि विदुर्ति प्रगमिष्यति, तत्कलङ्कश्च युष्माकं पापं प्रमाणयिष्यति, दुताशवयश्च युष्माकं पिशितं भादयिष्यति | एतन्म अन्तिमधस्त्रेषु युष्माभिः सञ्चितं धनं | 4 पश्यत यैः कृषीवलै युष्माकं शस्यानि छिन्नानि तेभ्यो युष्माभि र्थद् वेतनं छिन्नं तद् उन्धीर्ध्वनिं करोति तेषां शस्यच्छेदकानाम् आर्त्तारवः सेनापतेः परमेश्वरस्य कर्णकुण्डरं प्रविष्टः | 5 ययं पृथिव्यां सुभोगं कामुकताञ्चारितवन्तः, मलाभोजस्य दिन एव निजान्तःकरणानि परितर्पितवन्तश्च | 6 अपरञ्च युष्माभि धार्मिकस्य एड्डाज्ञा हत्या याकारि तथापि स युष्मान् न प्रतिरुद्धवान् | 7 हे भ्रातरः, ययं प्रभोरोगमनं यावद् धैर्यमालम्बध्वं | पश्यत कृषिवलो भूमौ बर्हुडुमूयं इलं प्रतीक्षामाणो यावत् प्रथमम् अन्तिमञ्च वृष्टिजलं न प्राप्नोति तावद् धैर्यम् आलम्बते | 8 ययमपि धैर्यमालम्ब्य स्वान्तःकरणानि स्थिरीकुरुत, यतः प्रभोरुपस्थितिः समीपवर्त्तिन्यभवत् | 9 हे भ्रातरः, ययं यद् एड्डया न भवेत् तदर्थं परस्परं न ग्लायत, पश्यत विचारयिता द्वारसमीपे तिष्ठति | 10 हे मम भ्रातरः, ये भविष्यद्द्वान्तिः प्रभो नान्मा भाषितवन्तस्तान् ययं द्वाभसदहनस्य धैर्यस्य य दृष्टान्तान् जानीत | 11 पश्यत धैर्यशीला अस्माभि र्धन्या उन्धीयन्ते | आयुषो धैर्यं युष्माभिरश्चापि प्रभोः परिणामश्चादर्शयतः प्रभु बर्हुडुकुपः सकरुणश्चास्ति | 12 हे भ्रातरः विशेषत एदं वदामि स्वर्गस्य वा पृथिव्या वान्यवस्तुनो नाम गृहीत्वा युष्माभिः कोऽपि शपथो न क्रियतां, किन्तु यथा एड्डया न भवत तदर्थं युष्माकं तथैव तन्नाडि येतिवाक्यं यथेष्टं भवतु | 13 युष्माकं कश्चिद् द्वाभो भवति? स प्रार्थनां करोतु | कश्चिद् वानन्दिनो भवति? स गीतं गायतु | 14 युष्माकं कश्चित् पीडितो ऽस्ति? स समितेः प्राथीनान् आह्वातु ते य पभो नान्मा तं तैलेनाभिषिच्य तस्य कृते प्रार्थनां कुर्वन्तु | 15 तस्माद् विश्वासजतप्रार्थनया स रोगी रक्षां यास्यति प्रभुश्च तम् उत्थापयिष्यति यदि य कृतपापो भवेत् तर्हि स तं क्षमिष्यते | 16 ययं परस्परम् अपराधान् अङ्गीकुरुध्वम् आरोग्यप्राप्त्यर्थञ्चैकज्जो ऽन्यस्य कृते प्रार्थनां करोतु धार्मिकस्य सयन्ता प्रार्थना बहुडुक्तिविशिष्टा भवति | 17 य अेलियो वयमिव सुभृद्भोगी मर्त्य आसीत् स प्रार्थनयान्नावृष्टिं यायितवान् तेन देशे सार्द्धवत्सरत्रयं यावद् वृष्टि न भवत् | 18 पश्चात् तेन पुनः प्रार्थनायां कृतायाम् आकाशस्तोत्रान्यवर्षात् पृथिवी य स्वङ्गलानि प्रारोडयत् | 19 हे भ्रातरः, युष्माकं कस्मिंश्चित् सत्यमताद् अथे यदि कश्चित् तं परावर्त्तयति 20 तर्हि यो जनः पापिनं विपथभ्रमणात् परावर्त्तयति स तस्यात्मानं मृत्युत उद्विष्यति बहुपापान्यावदिष्यति येति जानातु |

१ पितरः

1 पन्त-गालातिया-कप्पदकिया-आशिया-बिशुनियादेशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः 2 पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुश्रीश्वर्याज्ञाग्रहणाय शोणितप्रोक्षणाय यामिरुच्यितास्तान् प्रति यीशुश्रीश्वरस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिखति। युष्मान् प्रति बाहुल्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां। 3 अस्माकं प्रभो यीशुश्रीश्वरस्य तात एश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबहुकुपातो मृतगणामध्याद् यीशुश्रीश्वरस्योत्थानेन ज्वनप्रत्याशार्थम् अर्थतो 4 दक्षयनिष्कलङ्गाम्भानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुनर्जन्तवामास। सा सम्पत्तिः स्वर्गे उस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति, 5 यूयञ्चेश्वरस्य शक्तिः शेषकाले प्रकाश्यपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्षध्वे। 6 तस्माद् यूयं यद्यथानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः कियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे। 7 यतो वहिना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवर्णादिषु बहुमूल्यं युष्माकं विश्वासत्रयं यत् परीक्षितं स्वर्गां तेन यीशुश्रीश्वर्यागमनसमये प्रशंसायाः समाहरस्य गौरवस्य च योग्यता प्राप्तव्या। 8 यूयं तं श्रीश्वरम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तोऽनिर्व्वयनीयेन प्रभावयुक्तं न यानन्देन प्रकुल्ला भवथ, 9 स्वविश्वासस्य परिणामरूपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे य। 10 युष्मासु योऽनुग्रहो वर्तते तद्विषये य एश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यान्वेषणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः। 11 विशेषतस्तेषामन्तर्व्वासी यः श्रीश्वर्यात्मा श्रीष्टे वर्तिष्यमाणानि दुःखानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्वं प्राकाशयत् तेन कः कीदृशो वा समयो निरदिश्यते तस्यानुसन्धानं कृतवन्तः। 12 ततस्ते विषयेस्ते यन् स्यान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाशयत्। यांश्च तान् विषयान् दिव्यदूता अयनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मत्समीपे सुसंवाद्यप्रचारयितुम्भिः प्राकाशयन्त। 13 अतएव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रभुद्वाः सन्तो यीशुश्रीश्वरस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णां प्रत्याशां कुरुत। 14 अपरं पूर्व्याज्ञानतावस्थायाः कुत्सिताभिलाषाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्मदाह्वानकारी यथा पवित्रोऽस्ति 15 यूयमयाज्ञाग्राहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवत। 16 यतो लिखितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादेवं पवित्रः। 17 अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अङ्कैकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भोत्वा याप्यतां। 18 यूयं निरर्थकात् पैतृकारात् क्षयाणीये इयसुवर्णादिभिर्भुक्तिं न प्राप्य 19 निष्कलङ्गनिर्मलमेषशावकस्येव श्रीश्वरस्य बहुमूल्येन रुचिरेण भुक्तिं प्राप्तवन्त एति ज्ञानीय। 20 स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्वं नियुक्तः किन्तु यरमदिनेषु युष्मदर्थं प्रकाशितोऽभवत्। 21 यतस्तेनैव मृतगणात् तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिथ तस्माद् एश्वरं युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्ते। 22 यूयम् आत्मना सत्यमत्स्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय भ्रातृप्रेभे पावितमनसो भूत्वा निर्भ्रान्तःकरणीः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत। 23 यस्माद् यूयं क्षयाणीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयाणीयवीर्याद् एश्वरस्य ज्वनदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः। (aiōn g165) 24 सर्वप्राणैः

तृणैस्तुल्यस्ततेजस्तृणपुष्पवत्। तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति य। 25 किन्तु वाक्यं परेश्वरस्यानन्तकालं वितिष्ठते। तदेव य वाक्यं सुसंवादेन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं। (aiōn g165)

2 सर्वान् द्वेषान् सर्वान्श्च छलान् कापट्यानीश्याः समस्तगलानिकथाश्च दूरीकृत्य 2 युष्माभिः परित्राणाय वृद्धिप्राप्त्यर्थं नवजातशिशुभिरिव प्रकृतं वाग्दुष्टं पिपासयतां। 3 यतः प्रभुर्भृगुर अतस्यास्वादे यूयं प्राप्तवन्तः। 4 अपरं मानुषैरवज्ञातस्य किन्त्वेश्वरेणाभिरुच्यितस्य बहुमूल्यस्य ज्वनप्रस्तस्येव तस्य प्रभोः सन्निधिम् आगता 5 यूयमपि ज्वनप्रस्तरा एव नियीयमाना आत्मिकमन्दिरे श्रीष्टेन यीशुना येश्वरतोषकाराम् आत्मिकबलीनां दानार्थं पवित्रो याजकवर्गो भवथ। 6 यतः शास्त्रे लिखितमास्ते, यथा, पश्य पाषाण ओकोऽस्ति सीथोनि स्थापितो मया। भुभ्यङ्कोणस्य योग्यः स वृत्थातीव मूल्यवान्। यो ज्ञो विश्वसेत् तस्मिन् स लज्जो न गमिष्यति। 7 विश्वासिनां युष्माकमेव समीपे स मूल्यवान् भवति किन्त्वविश्वासिनां कृते नियेतुमिदवज्ञातः स पाषाणः कोणस्य भित्तिमूलं भूत्वा बाधाज्जनकः पाषाणः स्मलनकारकश्च शैलो जातः। 8 ते याविश्वसाद् वाक्येन स्मलन्ति स्मलने य नियुक्ताः सन्ति। 9 किन्तु यूयं येनान्धकारमध्यात् स्वकीयाश्चर्यदीप्तिमध्यम् आहूतास्तस्य गुणान् प्रकाशयितुम् अभिरुच्यितो वंशो राजकीयो याजकवर्गः पवित्रा जातिरधिकर्तव्याः प्रजाश्च जाताः। 10 पूर्वं यूयं तस्य प्रजा नाभवत् किन्त्वदानीम् एश्वरस्य प्रजा आध्वे। पूर्वंम् अननुकम्पिता अभवत् किन्त्वदानीम् अनुकम्पिता आध्वे। 11 हे प्रियतमाः, यूयं प्रवासिनो विदेशिनश्च लोका एव मनसः प्रातिकूल्येन योधिभ्यः शारीरिकसुभाभिलाषेभ्यो निवर्तध्वम् इत्येवं विनये। 12 देवपूजानां मध्ये युष्माकम् आचार अवेम उन्मो भवतु यथा ते युष्मान् दुष्कर्माकारिलोकानिव पुनर्निन्दन्तः कृपादृष्टिदिने स्वयक्षुर्गायरीयसत्क्रियाभ्य एश्वरस्य प्रशंसां कुर्युः। 13 ततो हेतो यूयं प्रभोरुनरोधात् मानवसृष्टानां कर्तृत्वपदानां वशीभवत् विशेषतो भूपालस्य यतः स श्रेष्ठः, 14 देशाध्यक्षाणाञ्च यतस्ते दुष्कर्माकारिणां एड्डेनार्थं सत्कर्माकारिणां प्रशंसाश्च तेन प्रेरिताः। 15 इत्थं निर्बोधामानुषाणाम् अज्ञानत्वं यत् सदायारिभिर् युष्माभिर् निरुन्तरीकृत्ये तद् एश्वरस्याभिमतं। 16 यूयं स्वाधीना एवायत तथापि दुष्टताया वेषस्वत्रुपां स्वाधीनतां धारयन्त एव नहि किन्वीश्वरस्य दासा एव। 17 सर्वान् सम्प्राद्वियध्वं भ्रातृवर्गे प्रीयध्वम् एश्वराद् भिमीत भूपालं सम्मन्यध्वं। 18 हे दासाः यूयं सम्पूर्णादरेण प्रभूनां वश्या भवत केवलं भद्राणां दयालूनाञ्च नहि किन्वनृजनामपि। 19 यतोऽन्यायेन दुःखभोगकाल एश्वरचिन्तया यत् क्लेशसङ्गं तदेव प्रियं। 20 पापं कृत्वा युष्माकं यपेटाघातसङ्घनेन का प्रशंसा? किन्तु सदाचारं कृत्वा युष्माकं यद् दुःखसङ्गं तदेवेश्वरस्य प्रियं। 21 तदर्थमेव यूयम् आहूता यतः श्रीष्टोऽपि युष्मन्निमित्तं दुःखं भुङ्क्वा यूयं यत् तस्य पदधिहैर् प्रज्जत तदर्थं दृष्टान्तमेकं दर्शितवान्। 22 स किमपि पापं न कृतवान् तस्य वदने कापि छलस्य कथा नासीत्। 23 निन्दितोऽपि सन् स प्रतिनिन्दानं कृतवान् दुःखं सङ्घमानोऽपि न भर्त्सितवान् किन्तु यथार्थविचारयितुः समीपे स्वं समर्पितवान्। 24 वयं यत् पापेभ्यो निवृत्त्य धर्मार्थं ज्वाभमस्तदर्थं स स्वशरीरेणास्माकं पापानि कुश विदवान् तस्य प्रदरै यूयं स्वस्था अभवत। 25 यतः पूर्वं यूयं भ्रमणकारिमेषा एवाध्वं किन्त्वधुना युष्माकम् आत्मनां पालकस्याध्यक्षस्य च समीपं प्रत्यावर्तिताः।

3 हे योषितः, यूयमपि निजस्वामिनां वश्या भवत तथा सति यदि केचिद् वाक्ये विश्वासिनो न सन्ति तर्हि 2 ते विनावाक्यं योषिताम् आचारेणार्थतस्तेषां प्रत्यक्षेण युष्माकं सभयसतीत्याचारेणोक्तं शक्यन्ते। 3 अपरं केशरयनया स्वाप्नालङ्कारधारणोऽन परिच्छेदपरिधानेन वा युष्माकं वाद्यभूषा न भवतु, 4 किन्त्वीश्वरस्य साक्षाद् बहुमूल्यक्षमाशान्तिभावाक्षयरत्नेन युक्तो गुप्त आन्तरिकमानव अवे। 5 यतः पूर्वकाले याः पवित्रस्त्रियं एश्वरे प्रत्याशाभुवन्तु ता अपि तादृशीमेव भूषां धारयन्त्यो निजस्वामिनां वश्या अभवन्। 6 तथैव सारा एवमादीभ्यो वश्या सती तं पतिमाभ्यातवती यूयञ्च यदि सदाचारिण्यो भवथ व्याकुलतया य भ्रीता न भवथ तर्हि तस्याः कन्या आध्वे। 7 हे पुरुषाः, यूयं ज्ञानतो दुर्बलतरभाजनैरिव योषिद्धिः सडवांसं कुरुत, अकस्य ज्वनवरस्य सडभाणिनीभ्यताभ्यः समाहरे वितरत य न येद् युष्माकं प्रार्थनानां बाधा जनियते। 8 विशेषतो यूयं सर्व्यं अकमनसः परदुःखे दुःखिता भ्रातृप्रमिणः कृपावन्तः प्रीतिभावाश्च भवत। 9 अनिष्टस्य परिशोधेनानिष्ठं निन्दाया वा परिशोधेन निन्दां न कुर्वन्त आशिषं दत्त यतो यूयम् आशिरधिकांरिणो भवितुमाडूता एति जानीथ। 10 अपरञ्च, ज्वने प्रीयमाणो यः सुदिनानि दिदृक्षते। पापात् जिह्वां मृषावाक्यात् स्वाधरौ स निवर्तयेत्। 11 स त्यज्जेद् दृष्टतामार्गं सत्किञ्चाञ्च समाचरेत्। मृगयाश्च शान्तिं स नित्यमेवानुधावतु। 12 लोचने परमेशस्योन्मीलिते धार्मिकान् प्रति। प्रार्थनायाः कृते तेषाः तच्छ्रोत्रे सुगमे सदा। क्रोधास्यञ्च परेशस्य कदाचारिषु वर्तते। 13 अपरं यदि यूयम् उत्तमस्यानुगामिनो भवथ तर्हि को युष्मान् हिंसियते? 14 यदि य धर्माथं क्लिश्यध्वं तर्हि धन्या भविष्यथ। तेषाम् आशङ्कया यूयं न भिभीत न विदुक्त वा। 15 मनोभिः किन्तु मन्यध्वं पवित्रं प्रभुमीश्वरं। अपरञ्च युष्माकम् आन्तरिकप्रत्याशायास्तत्त्वं यः कश्चित् पृच्छति तस्मै शान्तिभीतिभ्याम् उत्तरं दातुं सदा सुसज्जो भवत। 16 ये य श्रीधर्मं युष्माकं सदाचारं दूषयन्ति ते दुष्कर्मकारिणामिव युष्माकम् अपवादेन यत् लज्जिता भवेयुस्तदर्थं युष्माकम् उत्तमः संवेदो भवतु। 17 एश्वरस्याभिमतार्हं यदि युष्माभिः क्लेशः सोढव्यस्तर्हि सदाचारिभिः क्लेशसडनं वरं न य कदाचारिभिः। 18 यस्माद् एश्वरस्य सन्निधिम् अस्मान् आनेतुम् अधार्मिकाणां विनिमयेन धार्मिकः श्रीष्टो ऽप्येककृत्यः पापानां एएडं भुक्तवान्, स य शरीरसम्बन्धे मारितः किन्वात्मनः सम्बन्धे पुन ज्जिवितो ऽभवत्। 19 तत्सम्बन्धे य स यात्रां विधाय काराबद्धानाम् आत्मनां समीपे वाक्यं घोषितवान्। 20 पुरा नोडस्य समये यावत् पोतो निरभीयत तावद् एश्वरस्य दीर्घसङ्घिषुता यदा व्यलम्बत तदा तेऽनाज्ञाङ्गिणोऽभवन्। तेन पोतोनाल्पेऽर्थाद् अष्टावेव प्राणिनस्तोयम् उत्तीर्णाः। 21 तन्निदर्शनञ्चावगाडनं (अर्थतः शारीरिकमखिनताया यस्यागः स नडि किन्वीश्वरायोत्तमसंवेदस्य या प्रतज्ञा सैव) यीशुश्रीष्टस्य पुनरुत्थानेनेदानीम् अस्मान् उत्तारयति, 22 यतः स स्वर्गं गत्वेश्वरस्य दक्षिणे विधते स्वर्गीयदूताः शासका बलानि य तस्य वशीभूता अभवन्।

4 अस्माकं विनिमयेन श्रीष्टः शरीरसम्बन्धे एएडं भुक्तवान् अतो डेतोः शरीरसम्बन्धे यो एएडं भुक्तवान् स पापात् भुक्त 2 एतिभावेन यूयमपि सुसज्जोभूय देववासस्यावशिष्टं समयं पुनर्मानवानाम् एच्छासाधनार्थं नडि किन्वीश्वरस्येच्छासाधनार्थं यापयत। 3 आयुषो यः समयो व्यतीतस्तस्मिन् युष्माभि र्यद् देवपूजकानाम् एच्छासाधनं

कामकुत्सिताभिलाषमधपानरङ्गरसमत्ताघृणाडदेवपूजायराण्डाकारि तेन भाडुल्यं। 4 यूयं तैः सड तस्मिन् सर्वनाशपङ्के मज्जितुं न धावथ, एत्यनेनाश्वर्यं विज्ञाय ते युष्मान् निन्दन्ति। 5 किन्तु यो ज्यतां मृतानाञ्च विचारं कर्तुम् एधतोऽस्ति तस्मै तैरुत्तरं दायिष्यते। 6 यतो डेतो यं मृतास्तेषां यत् मानवोद्देश्यः शारीरिकविचारः किन्वीश्वरोद्देश्यम् आत्मिकज्वनं भवत् तदर्थं तेषामपि सन्निधौ सुसमाचारः प्रकाशितोऽभवत्। 7 सर्वेषाम् अन्तिमकाल उपस्थितस्तस्माद् यूयं सुबुद्धयः प्रार्थनार्थं ज्ञातश्च भवत। 8 विशेषतः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत, यतः, पापानामपि भाडुल्यं प्रेनेवायच्छादयिष्यते। 9 कातरोक्तिं विना परस्परम् आतिथ्यं कुरुत। 10 येन यो वरो लब्धस्तेनैव स परम् उपकरोतु, एत्थं यूयम् एश्वरस्य बहुविधप्रसादस्योत्तमा भाएऽगाराधिपा भवत। 11 यो वाक्यं कथयति स एश्वरस्य वाक्यमिव कथयतु यश्च परम् उपकरोति स एश्वरदत्तसामर्थ्याडिणोपकरोतु। सर्वविषये यीशुश्रीष्टेनेश्वरस्य गौरवं प्रकाशयतां तस्यैव गौरवं पराकमश्च सर्व्यदा भूयात्। आमेन। (aion g165) 12 हे प्रियतमाः, युष्माकं परीक्षार्थं यस्तापो युष्मासु वर्तते तम् असम्भवघटितं मत्वा नाश्वर्यं जानीत, 13 किन्तु श्रीष्टेन क्लेशानां सडभागित्वाद् आनन्दत तेन तस्य प्रतापप्रकाशेऽध्यानन्धेन प्रकुल्ला भविष्यथ। 14 यदि श्रीष्टस्य नामहेतुना युष्माकं निन्दा भवति तर्हि यूयं धन्या यतो गौरवदायक एश्वरस्यताम् युष्मास्वधितिष्ठति तेषां मध्ये स निन्धते किन्तु युष्मन्मध्ये प्रशंस्यते। 15 किन्तु युष्माकं कोऽपि डन्ता वा चैरो वा दुष्कर्मकृद् वा पराधिकारयर्थकं एव एएडं न भुङ्कतां। 16 यदि य श्रीष्टीयान एव एएडं भुङ्कते तर्हि स न लज्जमानस्तत्कारणार्हं एश्वरं प्रशंसतु। 17 यतो विचारस्यारम्भसमये एश्वरस्य मन्दिरे युज्यते यदि यास्मत्स्वारभते तर्हीश्वरीयसुसंवादाङ्गिणो शेषदशा का भविष्यति? 18 धार्मिकेनापि येत् त्राणम् अतिकृच्छ्रेण गम्यते। तर्हाधार्मिकपापिभ्याम् आश्रयः कुत्र लप्यते। 19 अत एश्वरेच्छातो ये दुःखं भुङ्गते ते सदायारेण स्वात्मानो विश्वास्यस्रष्टरीश्वरस्य कराभ्यां निदधतां।

5 श्रीष्टस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशियमाणस्य प्रतापस्यांशी प्राथीनश्चाडं युष्माकं प्राथीनान् विनीयेदं वदामि। 2 युष्माकं मध्यवर्ती य एश्वरस्य मेघवृन्दो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षाणं कुरुत य, आवश्यकत्वेन नडि किन्तु स्वेच्छातो न व कुलोभेन किन्त्वियच्छुकमनसा। 3 अपरम् अंशानाम् अधिकांरिण एव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरुपा भवत। 4 तेन प्रधानपालक उपस्थिते यूयम् अम्भानं गौरवकिरीटे लप्यध्वे। 5 हे युवानः, यूयमपि प्राथीनलोकानां वश्या भवत सर्व्यं य सर्व्येषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः, आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेण्यः प्रसादाद् हीयते वरः। 6 अतो यूयम् एश्वरस्य भववत्करस्याधो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उचितसमये युष्मान् उच्यीकरिष्यति। 7 यूयं सर्व्यघिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युष्मान् प्रति यिन्तयति। 8 यूयं प्रभुद्वा ज्ञातश्च तिष्ठत यतो युष्माकं प्रतिवादी यः शयतानः स जग्ज्जन्कारी सिडं एव पर्यटन् कं त्रसिष्यामीति मृगयते, 9 अतो विश्वासो सुस्थिरास्तिष्ठन्तस्तेन साद्धं युध्यत, युष्माकं जगन्निवासिभ्रातृष्वपि तादृशाः क्लेशा वर्तन्त एति जानीत। 10 क्षणिकदुःखभोगात् परम् अस्मत्वं श्रीष्टेन यीशुना स्वकीयानन्तगौरवदानार्थं योऽस्मान् आडूतवान् स सर्वानुग्राहीश्वरः स्वयं युष्मान् सिद्धान् स्थिरान् सवलान् निश्चलाञ्च करोतु। (aionios g166) 11

तस्य गौरवं पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्। (āṅṅ 9165) 12
यः सिल्वानो (मन्ये) युष्माकं विश्वास्यो भ्राता भवति तद्द्वाराहं संक्षेपेण
लिपित्वा युष्मान् विनीतवान् यूयञ्च यस्मिन् अधितिष्ठथ स अवेश्वरस्य
सत्यो ऽनुग्रहं दति प्रभाणं दत्तवान्। 13 युष्माभिः सहाभिरुचिता या
समिति आभिलि विधते सा मम पुत्रो मार्कश्च युष्मान् नमस्कारं वेदयति।
14 यूयं प्रेमयुग्मनेन परस्परं नमस्कुुरुत। यीशुभ्रीष्टाश्रितानां युष्माकं
सर्वेषां शान्तिं भूयात्। आमेन्।

२ पितरः

१ ये जना अस्माभिः साद्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुश्रीष्टे य पुण्यसम्बलितविशवासधनस्य समानांशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिपति। २ एश्वरस्यास्माकं प्रभो यीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्ततां। ३ ज्वनार्थम् एश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्यद् आवश्यकं तत् सर्वम् गौरवसद्गुणाभ्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती। ४ तत्सर्व्वोण्यं यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या महाप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्यापतात् कुत्सिताभिलाषमूलात् सर्व्वानाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावरस्यांशिना भवितुं शक्नुथ। ५ ततो हेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं ६ ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्यं धैर्यं एश्वरभक्तिम् ७ एश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युज्जत। ८ अेतानि यदि युष्मासु विधन्ते वदन्ते य तर्हस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति। ९ किन्वेतानि यस्य न विधन्ते सो ऽन्धो मुद्गितलोयनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माज्जन्स्य विस्मृतिं गतश्च। १० तस्माद् हे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवराण्योर्दृढकरणो बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्तविष्यथ। ११ यतो ऽनेन प्रकाशेणस्माकं प्रभोस्त्रात् यीशुश्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यथ्वे। (aiōnios g166) १२ यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं जानीथ वर्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अहम् अयत्नवान् न भविष्यामि। १३ यावद् अेतस्मिन् दूष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विहितं मन्ये। १४ यतो ऽस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दूष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति जानामि। १५ मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये। १६ यतो ऽस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य पराङ्गं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपाख्यानान्वयगच्छामेति नहि किन्तु तस्य महिम्नः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः। १७ यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो महिमयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, ओष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः। १८ स्वर्गात् निर्गतयं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन साद्धं विधमानैरस्माभिरश्रावि। १९ अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विधते यूयञ्च यदि दिनारम्भं युष्मन्नःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्ध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथ। २० शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नहि, अेतद् युष्माभिः सत्यं ज्ञायतां। २१ यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् एच्छातो नोत्पन्नं किन्त्वीश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

२ अपरं पूर्व्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां केतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्यं विनाशं स्वेषु वर्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति। २ ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति। ३ अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्ये युष्मन्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनएऽऽज्ञा न

विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति। ४ एश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमिन्वा तिमिरशुद्धुर्भूतैः पाताले रुद्ध्वा विचारार्थं समर्पितवान्। (Tartarō g5020) ५ पुरातनं संसारमपि न क्षमिन्वा तं दृष्टानां संसारं जलावापनेन मज्जयित्वा सप्तजनेः सङ्घितं धर्मप्रचारकं नोद्धं रक्षितवान्। ६ सिधोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय तस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्; ७ किन्तु तैः कुत्सितव्यभिचारिभि र्दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्। ८ स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वकीयदृष्टिश्रोत्रगोचरंभ्यस्तेषाम् अधर्माभ्यारंभ्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्। ९ प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्धृतुं विचारदिनञ्च यावद् एऽप्यमानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति, १० विशेषतो ये ऽमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुभम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति)) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च। ११ अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा इत्यदूताः प्रभोः सन्निधी येषां वैपरीत्येन निन्दासूचकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यपदस्थानां निन्दाद् एभे न भीताः। १२ किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाशयतायै य ज्ञायन्ते तत्सदृशा एभे यन् बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयतया विनक्ष्यन्ति स्वीयाधर्मस्य इलं प्राप्स्यन्ति य। १३ ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुषं मन्यन्ते निजछलेः सुषभोगिनः सन्तो युष्माभिः साद्धं भोजनं कुर्वन्तः क्लिङ्गिनो दोषिणश्च भवन्ति। १४ तेषां लोयानानि परदारकाङ्क्षीणि पापे याश्चान्तानि ते यञ्चलानि मनांसि मोडयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति य। १५ ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय भियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन प्रजन्तो भ्रान्ता अभवन्। स बिलियमो ऽप्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत, १६ किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाडनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अभाधात्। १७ एभे निज्जलानि प्रस्रवाणानि प्रयाएऽवायुना याविता मेधाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति। (questioned) १८ ये य जना भ्रान्त्याचारिणोऽपि कृष्णोऽपि दूतास्ताम् एभे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणः शारीरिकसुष्माभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोडयन्ति। १९ तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराजिग्ये स जतरस्तस्य किङ्करः। २० त्रातुः प्रभो यीशुश्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराजयन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति। २१ तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानप्राप्तिं वरं न य निर्दिष्टत् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं। २२ किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुक्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्दृक्षालितश्चैव शूकरः।

३ हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्कृतृभिः पूर्व्वोक्तानि वाक्यानि त्रात्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा २ युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिभामि। ३ प्रथमं युष्माभिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाथ ४ वदियन्ति प्रभोरोगमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां महानिद्रागमनात् परं सर्व्वार्णि सृष्टेशरम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते। ५ पूर्व्वम् एश्वरस्य वाक्येनाकाशमएऽलं जलाद् उत्यन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविधतैतद् अनिच्छुकतास्ते न जानन्ति, ६ ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्यावितो विनाशं गतः। ७ किन्वधुना

वर्तमाने आकाशभूमिभूतले तेनैव वाक्येन वदन्यर्थं गुप्ते विचारदिनं
दुष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्ष्यते। 8 हे प्रियतमाः, यूयम् अेतदेकं
वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसडस्रवद्
वर्षसडस्रञ्च दिनैकवत्। 9 केचिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः
स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तन्निहि किन्तु कोऽपि यन्न विनश्येत् सर्व्यं अेव
मनःपरावर्तनं गच्छेयुस्त्वित्थिलषन् सोऽस्मान् प्रति दीर्घसडिषगुतां
विदधाति। 10 किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति तस्मिन्
मडाशब्देन गगनभूतलं लोप्यते भूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते
पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते। 11 अतः सर्वैरेतै विदारे
गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशभूतलं दाडेन विकारिष्यते भूलवस्तूनि य
तापेन गलिष्यन्ते 12 तस्येश्वरदिनस्यागमनं प्रतीक्षमाशैराकाऽक्षमाशैश्च
यूष्माभिर्धर्माचारेश्वरभक्तिभ्यां कीदृशै लोके भवितव्यं? 13 तथापि वयं
तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्मस्य वासस्थानं नूतनम् आकाशभूतलं नूतनं
भूतलञ्च प्रतीक्षामहे। 14 अतरेव हे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणा
यूयं निष्कलङ्का अनिन्दिताश्च भूत्वा यत् शान्त्याश्रितास्तिष्ठथैतस्मिन्
यतध्वं। 15 अस्माकं प्रभो दीर्घसडिषगुताञ्च परित्राणुजनितां मन्यध्वं।
अस्माकं प्रियन्नात्रे पौलाय यत् ज्ञानम् अद्यापि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे
युष्मान् प्रति तदेवाविभत्। 16 स्वकीयसर्व्यपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव
गदति। तेषु पत्रेषु कतिपयानि दुःखानि वाक्यानि विधन्ते ये य लोका
अज्ञानाश्चञ्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवयनानीव तान्यपि
विकारयन्ति। 17 तस्माद् हे प्रियतमाः, यूयं पूर्व्यं बुद्ध्या सावधानास्तिष्ठत,
अधार्मिकाणां भ्रान्तिस्रोतसापहताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत।
18 किन्त्वस्माकं प्रभोस्त्रातु र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वद्दध्वं। तस्य
गौरवम् षडानी सदाकालञ्च भूयात्। आमेन्। (aiṅg 165)

१ योडनः

1 आदितो य आसीद् यस्य वाग् अस्माभिरश्रावि यञ्च वयं स्वनेत्रे दृष्टवन्तो यञ्च वीक्षितवन्तः स्वकरैः स्पृष्टवन्तश्च तं ज्वनवाहं वयं ज्ञापयामः | 2 स ज्वनस्ववृषः प्रकाशत वयञ्च तं दृष्टवन्तस्तमधि साक्ष्यं ददाश्च, यश्च पितुः सन्निधाववर्त्ततास्माकं समीपे प्रकाशत य तम् अनन्तज्वनस्ववृषं वयं युष्मान् ज्ञापयामः | (aiōnios g166) 3 अस्माभि र्यद् दृष्टं श्रुतञ्च तदेव युष्मान् ज्ञाप्यते तेनास्माभिः सडांशित्वं युष्माकं भविष्यति | अस्माकञ्च सडांशित्वं पित्रा तत्पुत्रेण यीशुध्रीष्टेन य साद्धं भवति | 4 अपरञ्च युष्माकम् आनन्दो यत् सम्पूर्णां भवेद् तदर्थं वयम् अेतानि लिभामः | 5 वयं यां वार्तां तस्मात् श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामः सेयम् | ६ एश्वरो ज्योतिस्तस्मिन् अन्धकारस्य लेशोऽपि नास्ति | 6 वयं तेन सडांशिन एति गदित्वा यधन्कारे यरामस्तर्हि सत्याचारिणो न सन्तो ऽनृतवादिनो भवामः | 7 किन्तु स यथा ज्योतिषि वर्त्तते तथा वयमपि यदि ज्योतिषि यरामस्तर्हि परस्परं सडभागिनो भवामस्तस्य पुत्रस्य यीशुध्रीष्टस्य रुधिरञ्चास्मान् सर्वस्मात् पापात् शुद्धयति | 8 वयं निष्पापा एति यदि वदामस्तर्हि स्वयमेव स्वान् वञ्चयामः सत्यमन्तञ्चास्माकम् अन्तरे न विधते | 9 यदि स्वपापानि स्वीकुर्महे तर्हि स विश्वास्यो याथार्थिकश्चास्ति तस्माद् अस्माकं पापानि क्षमिष्यते सर्वस्माद् अघमार्ग्यास्मान् शुद्धयिष्यति | 10 वयम् अकृतपापा एति यदि वदामस्तर्हि तम् अनृतवादिनं कुर्मस्तस्य वाक्यञ्चास्माकम् अन्तरे न विधते |

2 ६ प्रियबालकाः, युष्माभि र्यत् पापं न कियेत तदर्थं युष्मान् प्रत्येतानि मया लिप्यन्ते | यदि तु केनापि पापं कियते तर्हि पितुः समीपे ऽस्माकं अकः सडायो ऽर्थतो धार्मिको यीशुः प्रीष्टो विधते | 2 स यास्माकं पापानां प्रायश्चित्तं केवलमस्माकं नडि किन्तु लिभिलसंसारस्य पापानां प्रायश्चित्तं | 3 वयं तं ज्ञानीम एति तदीयाज्ञापालनेनावगच्छामः | 4 अहं तं ज्ञानामीति वदित्वा यस्तस्याज्ञा न पालयति सो ऽनृतवादी सत्यमन्तञ्च तस्यान्तरे न विधते | 5 यः कश्चित् तस्य वाक्यं पालयति तस्मिन् एश्वरस्य प्रेम सत्यवृषेण सिध्यति वयं तस्मिन् वर्तामहे तद् अतेनावगच्छामः | 6 अहं तस्मिन् तिष्ठामीति यो गदति तस्येदम् उचियतं यत् प्रीष्टो यादृग् आयरितवान् सो ऽपि तादृग् आयरत् | 7 ६ प्रियतमाः, युष्मान् प्रत्यहं नूतनामाज्ञां लिभामीति नडि किन्त्वादितो युष्माभि र्वध्यां पुरातनामाज्ञां लिभामि | आदितो युष्माभि र्यद् वाक्यं श्रुतं सा पुरातनाज्ञा | 8 पुनरपि युष्मान् प्रति नूतनाज्ञा मया लिप्यत अतएपि तस्मिन् युष्मासु य सत्यं, यतो ऽन्धकारो व्यत्येति सत्या ज्योतिश्चेदानीं प्रकाशते; 9 अहं ज्योतिषि वर्त्त एति गदित्वा यः स्वभ्रातरं द्वेष्टि सो ऽधापि तमिस्त्रे वर्त्तते | 10 स्वभ्रातरि यः प्रीयते स अेव ज्योतिषि वर्त्तते विघ्नजन्कं किमपि तस्मिन् न विधते | 11 किन्तु स्वभ्रातरं यो द्वेष्टि स तिमिरे वर्त्तते तिमिरे यरति य तिमिरेण य तस्य नयने ऽन्धीकियेते तस्मात् क्क यामीति स ज्ञातुं न शक्नोति | 12 ६ शिशवः, यूयं तस्य नाम्ना पापक्षमां प्राप्तवन्तस्तस्माद् अहं युष्मान् प्रति लिभामि | 13 ६ पितरः, य आदितो वर्त्तमानस्तं यूयं ज्ञानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिभामि | ६ युवानः यूयं पापत्मानं जितवन्तस्तस्माद् युष्मान् प्रति लिभामि | ६ बालकाः, यूयं पितरं ज्ञानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिभितवान् | 14 ६ पितरः, आदितो यो

वर्त्तमानस्तं यूयं ज्ञानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिभितवान् | ६ युवानः, यूयं बलवन्त आध्वे, एश्वरस्य वाक्यञ्च युष्मन्तरे वर्त्तते पापात्मा य युष्माभिः पराजिग्ये तस्माद् युष्मान् प्रति लिभितवान् | 15 यूयं संसारे संसारस्यविषयेषु य मा प्रीयध्वं यः संसारे प्रीयते तस्यान्तरे पितुः प्रेम न तिष्ठति | 16 यतः संसारे यधत् स्थितम् अर्थतः शारीरिकभावस्याभिलाषो एशनेन्द्रियस्याभिलाषो ज्वनस्य गर्व्यश्च सर्वमेतत् पितृतो न ज्ञायते किन्तु संसारेदेव | 17 संसारस्तदीयाभिलाषश्च व्यत्येति किन्तु य एश्वरस्येष्टं करोति सो ऽनन्तकालं यावत् तिष्ठति | (aiōn g165) 18 ६ बालकाः, शेषकालोऽयं, अपरं प्रीष्टारिणोपस्थाव्यमिति युष्माभि र्यथा श्रुतं तथा भववः प्रीष्टारय उपस्थितास्तस्मादेवं शेषकालोऽस्तीति वयं ज्ञानीमः | 19 ते ऽस्मन्मध्यान् निर्गतवन्तः किन्त्वस्मदीया नासन् यधस्मदीया अबविष्यन् तर्हस्मत्सङ्गे ऽस्थास्यन्, किन्तु सर्वे ऽस्मदीया न सन्त्येतस्य प्रकाश आवश्यक आसीत् | 20 यः पवित्रस्तस्माद् यूयम् अभिषेकं प्राप्तवन्तस्तेन सर्व्यांलि ज्ञानीथ | 21 यूयं सत्यमतं न ज्ञानीथ तत्कारणाद् अहं युष्मान् प्रति लिभितवान् तन्नाडि किन्तु यूयं तत् ज्ञानीथ सत्यमतास्य किमभ्यनृतवाक्यं नोत्पद्यते तत्कारणादेव | 22 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यो नाङ्गीकरोति तं विना को ऽपरो ऽनृतवादी भवेत्? स अेव प्रीष्टारि यः पितरं पुत्रञ्च नाङ्गीकरोति | 23 यः कश्चित् पुत्रं नाङ्गीकरोति स पितरमपि न धारयति यश्च पुत्रमङ्गीकरोति स पितरमपि धारयति | 24 आदितो युष्माभि र्यत् श्रुतं तद् युष्मासु तिष्ठतु, आदितः श्रुतं वाक्यं यदि युष्मासु तिष्ठति, तर्हि यूयमपि पुत्रे पितरि य स्थास्यथ | 25 स य प्रतिज्ञायस्मभ्यं यत् प्रतिज्ञातवान् तद् अनन्तज्वनं | (aiōnios g166) 26 ये जना युष्मान् भ्रामयन्ति तानध्यडम् एहं लिभितवान् | 27 अपरं यूयं तस्माद् यम् अभिषेकं प्राप्तवन्तः स युष्मासु तिष्ठति ततः कोऽपि यद् युष्मान् शिक्षयेत् तद् अनावश्यकं, स याभिषेको युष्मान् सर्व्यांलि शिक्षयति सत्यश्च भवति न यातथ्यः, अतः स युष्मान् यद्द्व अशिक्षयत् तद्दत्तं तत्र स्थास्यथ | 28 अतअेव ६ प्रियबालका यूयं तत्र तिष्ठत, तथा सति स यदा प्रकाशिष्यते तदा वयं प्रतिभान्विता भविष्यामः, तस्यागमनसमये य तस्य साक्षान्ना त्रपिष्यामहे | 29 स धार्मिको ऽस्तीति यदि यूयं ज्ञानीथ तर्हि यः कश्चिद् धर्माचारं करोति स तस्मात् ज्ञात इत्यपि ज्ञानीत् |

3 पश्यत वयम् एश्वरस्य सन्ताना एति नाम्नाभ्यामहे, अतेन पितास्मभ्यं कीदृक् महप्रेम प्रदत्तवान्, किन्तु संसारस्तं नाजानात् तत्कारणास्मान् अपि न ज्ञानाति | 2 ६ प्रियतमाः, एदानीं वयम् एश्वरस्य सन्ताना आस्महे पश्चात् किं भविष्यामस्तद् अथायप्रकाशितं किन्तु प्रकाशं गते वयं तस्य सदृशा भविष्यामि एति ज्ञानीमः, यतः स यादृशो ऽस्ति तादृशो ऽस्माभिर्दृशिष्यते | 3 तस्मिन् अेषा प्रत्याशा यस्य कस्यचिद् भवति स स्वं तथा पवित्रं करोति यथा स पवित्रो ऽस्ति | 4 यः कश्चित् पापम् आयरति स व्यवस्थाबद्धं करोति यतः पापमेव व्यवस्थाबद्धं | 5 अपरं सो ऽस्माकं पापान्यपहुन्तं प्राकाशतेतद् यूयं ज्ञानीथ, पापञ्च तस्मिन् न विधते | 6 यः कश्चित् तस्मिन् तिष्ठति स पापाचारं न करोति यः कश्चित् पापाचारं करोति स तं न दृष्टवान् न वावगतवान् | 7 ६ प्रियबालकाः, कश्चिद् युष्माकं भ्रमं न जनयेत्, यः कश्चिद् धर्माचारं करोति स तादृग् धार्मिको भवति यादृक् स धार्मिको ऽस्ति | 8 यः पापाचारं करोति स शयतानात् ज्ञातो यतः शयतान आदितः पापाचारी शयतानस्य कर्मणां लोपार्थमेवेश्वरस्य पुत्रः प्राकाशत | 9 यः कश्चिद् एश्वरात् ज्ञातः स

पापायारं न करोति यतस्तस्य वीर्यं तस्मिन् तिष्ठति पापायारं कर्तुञ्च न शक्नोति यतः स एश्वरात् जातः | 10 इत्यनेनेश्वरस्य सन्तानाः शयतानस्य य सन्ताना व्यक्ता भवन्ति | यः कश्चिद् धर्मायारं न करोति स एश्वरात् जातो नहि यत्र स्वभ्रातरि न प्रीयते सोऽपीश्वरात् जातो नहि | 11 यतस्तस्य य आदेश आदितो युष्माभिः श्रुतः स ओष ओष यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं | 12 पापात्मतो जातो यः काबिल् स्वभ्रातरं हतवान् तत्सदृशैरस्माभिर्न भवितव्यं | स कस्मात् कारणात् तं हतवान्? तस्य कर्माणि दृष्टानि तद्भ्रातृश्च कर्माणि धर्माण्ययासन् एति कारणात् | 13 हे मम भ्रातरः, संसारो यदि युष्मान् द्वेषि तर्हि तद् आश्रय्यं न मन्यध्वं | 14 वयं मृत्युम् उत्तीर्यं ज्वनं प्राप्तवन्तस्तद् भ्रातृषु प्रेमकरणात् ज्ञानीमः | भ्रातरि यो न प्रीयते स मृत्यौ तिष्ठति | 15 यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेषि सं नरघाती किञ्चानन्तज्वनं नरघातिनः कस्यायन्तरे नावतिष्ठते तद् यूयं ज्ञानीथ | (aiṅnios g166) 16 अस्माकं कृते स स्वप्राणांस्त्यक्तवान् इत्यनेन वयं प्रेमस्तत्त्वम् अवगताः, अपरं भ्रातृणां कृते उस्माभिरपि प्राणास्त्यक्तव्याः | 17 सांसारिकज्विकाप्राप्तो यो जनः स्वभ्रातरं दीनं दृष्ट्वा तस्मात् स्वीयदयां रुणद्धि तस्यान्तरं एश्वरस्य प्रेम कथं तिष्ठेत्? 18 हे मम प्रियबालकाः, वाक्येन जिह्वया वास्माभिः प्रेम न कर्तव्यं किन्तु कार्येण सत्यतया चैव | 19 अनेन वयं यत् सत्यमतसम्बन्धीयास्तत् ज्ञानीमस्तस्य साक्षात् स्वान्तःकरणानि सान्त्वयितुं शक्यामश्च | 20 यतो उस्मदन्तःकरणं यधस्मान् दृष्यति तर्ह्यस्मदन्तःकरणं एश्वरो मखन् सर्वज्ञश्च | 21 हे प्रियतमाः, अस्मदन्तःकरणं यधस्मान् न दृष्यति तर्हि वयम् एश्वरस्य साक्षात् प्रतिभान्विता भवामः | 22 यत्र प्रार्थयामहे तत् तस्मात् प्रानुमः, यतो वयं तस्याज्ञाः पालयामस्तस्य साक्षात् तुष्टिजनकम् आचारं कुर्मश्च | 23 अपरं तस्येयमाज्ञा यद् वयं पुत्रस्य यीशुः प्रीष्टस्य नाम्नि विश्वसिमस्तस्याज्ञानुसारेण य परस्परं प्रेम कुर्मः | 24 यत्र तस्याज्ञाः पालयति स तस्मिन् तिष्ठति तस्मिन् सोऽपि तिष्ठति; स यास्मान् यम् आत्मानं हतवान् तस्मात् सो उस्मासु तिष्ठतीति ज्ञानीमः |

4 हे प्रियतमाः, यूयं सर्वेष्व्वात्मसु न विश्वसित किन्तु ते एश्वरात् जातो न वेत्यात्मनः परीक्षध्वं यतो बहवो मृषाभविष्णुद्वैतौ जगन्मध्यम् आगतवन्तः | 2 एश्वरीयो य आत्मा स युष्माभिरनेन परिचीयतां, यीशुः प्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अतद् येन केनचिद् आत्मना स्वीक्रियते स एश्वरीयः | 3 किन्तु यीशुः प्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अतद् येन केनचिद् आत्मना नाङ्गीक्रियते स एश्वरीयो नहि किन्तु प्रीष्टारेरात्मा, तेन यागन्तव्यमिति युष्माभिः श्रुतं, स येदानीमपि जगति वर्तते | 4 हे बालकाः, यूयम् एश्वरात् जातास्तान् जितवन्तश्च यतः संसारविघ्नानकारिणोऽपि युष्मद्विघ्नानकारी मखन् | 5 ते संसारात् जातास्ततो हेतोः संसाराद् भाषन्ते संसारश्च तेषां वाक्यानि गृह्णाति | 6 वयम् एश्वरात् जाताः, एश्वरं यो जानाति सोऽस्मद्वाक्यानि गृह्णाति यत्रेश्वरात् जातो नहि सोऽस्मद्वाक्यानि न गृह्णाति; अनेन वयं सत्यात्मानं ब्रामकात्मानञ्च परिचिनुमः | 7 हे प्रियतमाः, वयं परस्परं प्रेम करवाम, यतः प्रेम एश्वरात् जायते, अपरं यः कश्चित् प्रेम करोति स एश्वरात् जात एश्वरं वेत्ति य | 8 यः प्रेम न करोति स एश्वरं न जानाति यत एश्वरः प्रेमस्वरूपः | 9 अस्मास्वीश्वरस्य प्रेमैतेन प्राकाशत यत् स्वपुत्रोऽस्मत्स्यं ज्वनदानार्थम् एश्वरः स्वीयम् अद्वितीयं पुत्रं जगन्मध्यं प्रेषितवान् | 10 वयं यद् एश्वरं प्रीतवन्त इत्यत्र नहि किन्तु स यदस्मासु प्रीतवान् अस्मत्पापानां प्रायश्चित्तार्थं स्वपुत्रं प्रेषितवांश्चेत्यत्र

प्रेम सन्तिष्ठते | 11 हे प्रियतमाः, अस्मासु यदीश्वरैरैतादृशं प्रेम कृतं तर्हि परस्परं प्रेम कर्तुम् अस्माकमभ्युचितं | 12 एश्वरः कदाय केनापि न दृष्टः यधस्माभिः परस्परं प्रेम क्रियते तर्ह्येश्वरो उस्मन्मध्ये तिष्ठति तस्य प्रेम यास्मासु सेत्यते | 13 अस्मत्स्यं तेन स्वकीयात्मनोऽशो एत इत्यनेन वयं यत् तस्मिन् तिष्ठामः स य यद् अस्मासु तिष्ठतीति ज्ञानीमः | 14 पिता जगन्नातारं पुत्रं प्रेषितवान् अतद् वयं दृष्ट्वा प्रमाणाध्यामः | 15 यीशुरीश्वरस्य पुत्र अतद् येनाङ्गीक्रियते तस्मिन् एश्वरस्तिष्ठति स येश्वरं तिष्ठति | 16 अस्मास्वीश्वरस्य यत् प्रेम वर्तते तद् वयं ज्ञातवन्तस्तस्मिन् विश्वासितवन्तश्च | एश्वरः प्रेमस्वरूपः प्रेम्नी यस्तिष्ठति स एश्वरं तिष्ठति तस्मिन्नेश्वरस्तिष्ठति | 17 स यादृशो उस्ति वयमप्येतस्मिन् जगति तादृशा भवाम अतस्माद् विचारदिने उस्माभि र्या प्रतिभा लभ्यते सास्मत्सम्बन्धीयस्य प्रेमः सिद्धिः | 18 प्रेम्नि भीतिर्न वर्तते किन्तु सिद्धं प्रेम भीतिं निराकरोति यतो भीतिः सयातनास्ति भीतो मानवः प्रेम्नि सिद्धो न जातः | 19 अस्मासु स प्रथमं प्रीतवान् एति कारणाद् वयं तस्मिन् प्रीयामहे | 20 एश्वरं उद् प्रीय इत्युक्त्वा यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेषि सोऽनृतवादी | स यं दृष्टवान् तस्मिन् स्वभ्रातरि यदि न प्रीयते तर्हि यम् एश्वरं न दृष्टवान् कथं तस्मिन् प्रेम कर्तुं शक्नुयात्? 21 अत एश्वरं यः प्रीयते स स्वीयभ्रातर्यपि प्रीयताम् इयम् आज्ञा तस्माद् अस्माभि र्वन्धा |

5 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यः कश्चिद् विश्वासिति स एश्वरात् जातः; अपरं यः कश्चित् जनयितरि प्रीयते स तस्मात् जाते जनेऽपि प्रीयते | 2 वयम् एश्वरस्य सन्तानेषु प्रीयामहे तद् अनेन ज्ञानीमो यद् एश्वरं प्रीयामहे तस्याज्ञाः पालयामश्च | 3 यत एश्वरं यत् प्रेम तत् तदीयाज्ञापालनेनास्माभिः प्रकाशयितव्यं, तस्याज्ञाश्च कठोरा न भवन्ति | 4 यतो यः कश्चिद् एश्वरात् जातः स संसारं जयति किञ्चास्माकं यो विश्वासः स ओवास्माकं संसारजयिजयः | 5 यीशुरीश्वरस्य पुत्र एति यो विश्वसिति तं विना कोऽपरः संसारं जयति? 6 सोऽभिषिक्तस्त्राता यीशुस्तोयरुधिराभ्याम् आगतः केवलं तोयेन नहि किन्तु तोयरुधिराभ्याम्, आत्मा य साक्षी भवति यत आत्मा सत्यात्वास्वरूपः | 7 यतो हेतोः स्वर्गे पिता वादः पवित्र आत्मा य त्रयं एमं साक्षिणः सन्ति, त्रयं एमं चैको भवन्ति | 8 तथा पृथिव्याम् आत्मा तोयं रुधिरञ्च त्रीण्येतानि साक्ष्यं ददाति तेषां त्रयाणाम् अेकत्वं भवति य | 9 मानवानां साक्ष्यं यधस्माभि र्गृह्यते तर्ह्येश्वरस्य साक्ष्यं तस्मादपि श्रेष्ठं यतः स्वपुत्रमधीश्वरोऽण् एतं साक्ष्यमिदं | 10 एश्वरस्य पुत्रे यो विश्वासिति स निजान्तरे तत् साक्ष्यं धारयति; एश्वरं यो न विश्वसिति स तम् अनुत्वादिनं करोति यत एश्वरः स्वपुत्रमधि यत् साक्ष्यं हतवान् तस्मिन् स न विश्वसिति | 11 तस्य साक्ष्यमिदं यद् एश्वरो उस्मत्स्यम् अनन्तज्वनं हतवान् तस्य ज्वनं तस्य पुत्रे विधते | (aiṅnios g166) 12 यः पुत्रं धारयति स ज्वनं धारयति, एश्वरस्य पुत्रं यो न धारयति स ज्वनं न धारयति | 13 एश्वरपुत्रस्य नाम्नि युष्मान् प्रत्येतानि मया विभितानि तस्याभिप्रायोऽयं यद् यूयम् अनन्तज्वनप्राप्ता एति ज्ञानीयात तस्येश्वरपुत्रस्य नाम्नि विश्वसेत य | (aiṅnios g166) 14 तस्यान्तिके उस्माकं या प्रतिभा भवति तस्याः कारणमिदं यद् वयं यदि तस्याभिमतं किमपि तं याचामहे तर्हि सो उस्माकं वाक्यं शृणोति | 15 स यास्माकं यत् किञ्चन याचनं शृणोतीति यदि ज्ञानीमस्तर्हि तस्माद् याचिता वरा अस्माभिः प्राप्यन्ते तदपि ज्ञानीमः | 16 कश्चिद् यदि स्वभ्रातरम् अमृत्युजनकं पापं कुर्वन्तं पश्यति तर्हि स प्रार्थनां करोतु

तेनेश्वरस्तस्मै ज्ञानं दास्यति, अर्थतो मृत्युजनकं पापं येन नाकारितस्मै |
किन्तु मृत्युजनकम् अेकं पापम् आस्ते तदधि तेन प्रार्थना क्रियतामित्युदं न
वदामि | 17 सर्व्व अेवाधर्मः पापं किन्तु सर्व्वपापं मृत्युजनकं नहि | 18 य
इश्वरात् जातः स पापायारं न करोति किन्वीश्वरात् जातो जनः स्वं रक्षति
तस्मात् स पापात्मा तं न स्पृशतीति वयं जानीमः | 19 वयम् इश्वरात्
जाताः किन्तु कृत्स्नः संसारः पापात्मनो वशं गतो ऽस्तीति जानीमः |
20 अपरम् इश्वरस्य पुत्र आगतवान् वयञ्च यया तस्य सत्यमयस्य
ज्ञानं प्राप्नुयामस्तादृशीं धियम् अस्मभ्यं दत्तवान् इति जानीमस्तस्मिन्
सत्यमये ऽर्थतस्तस्य पुत्रे यीशुः प्रीष्टे तिष्ठामश्च; स अेव सत्यमय इश्वरो
ऽनन्तज्ञानस्वर्गपश्चास्ति | (aiōnios g166) 21 हे प्रियबालकाः, यूयं
देवमूर्तिभ्यः स्वान् रक्षत | आमेन् |

२ योडनः

1 हे अभिरुचि ते कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्राचीनोऽहं पत्रं लिखामि |
2 सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां
सर्वेषामेव | यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु
स्थास्यति | (aāṅg 9165) 3 पितृशेवरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो रीशुप्रीष्टाय्य
प्राप्यो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमभ्यां सार्द्धं युष्मान् अधितिष्ठतु |
4 वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केचिद् आत्मजाः
सत्यमतम् आचरन्त्येतस्य प्रमाणां प्राप्याहं भृशम् आनन्दितवान् | 5
साम्प्रतञ्च हे कुरिये, नवीनां कश्चिद् आज्ञां न लिभन्नाहम् आदितो लब्धाम्
आज्ञां लिभन् त्वाम् एहं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं | 6
अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आचरेम | आदितो युष्माभि र्या
श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिरायरितव्या | 7 यतो बहवः प्रवञ्चका
जगत् प्रविश्य यीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स अेव
प्रवञ्चकः प्रीष्टारिश्चास्ति | 8 अस्माकं भ्रमो यत् पाऽभ्रमो न भवेत् किन्तु
सम्पूर्णं वेतनमस्माभि र्द्वयेत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः | 9 यः
कश्चिद् विपथगामी भूत्वा प्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति
प्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति | 10 यः कश्चिद्
युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेशमनि न
गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां | 11 यतस्तव मङ्गलं
भूयादिति वाचं यः कश्चित् तस्मै कथयति स तस्य दृष्टमूर्खताम् अंशी
भवति | 12 युष्मान् प्रति मया बहूनि लेखितव्यानि किन्तु पत्रमसीत्वां
तत् कर्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णां भविष्यति
तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्भुभीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्ये इति
प्रत्याशा ममास्ते | 13 तवाभिरुचिताया भगिन्त्या बालकास्त्वां नमस्कारं
ज्ञापयन्ति | आमेन् |

3 योडनः

1 प्राचीनो ऽहं सत्यमताद् यस्मिन् प्रीये तं प्रियतमं गाथं प्रति पत्रं
लिभामि | 2 हे प्रिय, तवात्मा यादृक् शुभान्वितस्तादृक् सर्वविषये तव
शुभं स्वास्थ्यञ्च भूयात् | 3 भ्रातृभिरागत्य तव सत्यमतस्यार्थतस्त्वं कीदृक्
सत्यमतमायरस्येतस्य साक्ष्यं दत्ते मम मडानन्दो जातः | 4 मम सन्तानाः
सत्यमतमायरन्तीतिवार्तातो मम य आनन्दो जायते ततो मङ्गलो नास्ति |
5 हे प्रिय, भ्रातृन् प्रति विशेषतस्तान् विदेशिनो भृतृन् प्रति त्वया यद्यत् कृतं
तत् सर्वं विश्वासिनो योग्यं | 6 ते य समितेः साक्षात् तव प्रभः प्रमाणं
दत्तवन्तः, अपरम् ईश्वरयोग्यरूपेण तान् प्रस्थापयता त्वया सत्कर्म
कारिष्यते | 7 यतस्ते तस्य नाम्ना यात्रां विधाय भिन्नजातीयेभ्यः किमपि न
गृहीतवन्तः | 8 तस्माद् वयं यत् सत्यमतस्य सहाया भवेम तदर्थमेतादृशा
लोका अस्माभिरनुगृहीतव्याः | 9 समितिं प्रत्यहं पत्रं लिखितवान् किन्तु
तेषां मध्ये यो द्वित्रिङ्गिः प्रधानायते सो ऽस्मान् न गृह्णाति | 10 अतो ऽहं
यद्योपरस्थास्यामि तदा तेन यद्यत् कियते तत् सर्वं तं स्मारयिष्यामि, यतः
स दुर्व्याकृत्यैरस्मान् अपवदति, तेनापि तृप्तिं न गत्वा स्वयमपि भ्रातृन्
नानुगृह्णाति ये यानुगृहीतुमिच्छन्ति तान् समितितो ऽपि बहिष्करोति | 11
हे प्रिय, त्वया दुष्कर्म नानुक्रियतां किन्तु सत्कर्मैव | यः सत्कर्मिण्यारी स
ईश्वरात् जातः, यो दुष्कर्मिण्यारी स ईश्वरं न दृष्टवान् | 12 दीर्घत्रियस्य
पक्षे सर्वैः साक्ष्यम् अदायि विशेषतः सत्यमतेनापि, वयमपि तत्पक्षे
साक्ष्यं ददाः, अस्माकञ्च साक्ष्यं सत्यमेवेति यूयं जानीथ | 13 त्वां प्रति
मया बहूनि लेखितव्यानि किन्तु मसीलेखनीभ्यां लेखितुं नेरुष्यामि | 14
अचिरेण त्वां द्रक्ष्यामीति मम प्रत्याशास्ते तदावां सम्भुभीभूय परस्परं
सम्भाषिष्यावहे | तव शान्तिं भूयात् | अस्माकं मित्राणि त्वां नमस्कारं
ज्ञापयन्ति त्वमप्येकैकस्य नाम प्रोच्य मित्रेभ्यो नमस्करु | इति |

यिडूदाः

1 यीशुप्रीष्टस्य दासो याडूबो भ्राता यिडूदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुप्रीष्टेन रक्षितांश्चाडूतान् लोकां प्रति पत्रं लिभति | 2 कृपा शान्तिः प्रेम य बाडुल्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु | 3 हे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेभितुं मम बहुयत्ने जाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेभनभावश्यकम् अमन्ये | 4 यस्माद् अतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिभिताः केयिज्जना अस्मान् उपसृतवन्तः, ते उधार्मिकलोका अस्माकम् एश्वरस्थानुग्रहं ध्वञ्जकृत्य लम्पटताम् आचरन्ति, अद्वितीयो ऽधिपति यो ऽस्माकं प्रभु र्थीशुप्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति | 5 तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुन युष्मान् स्मारयितुम् एच्छामि, झलतः प्रभुरेककृत्यः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविशवासिनो व्यनाशयत् | 6 ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपटे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स मडादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये उधःस्थाने सदास्थायिभि र्बन्धनेरबध्नात् | (aīdios g126) 7 अपरं सिदोमम् अमोरा तन्किटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विपथं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वरूपाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते | (aīōnios g166) 8 तथैवैमे स्वनायाारिणोऽपि स्वशरीराणि क्लङ्गयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युच्यपदस्थान् निन्दन्ति य | 9 किन्तु प्रधानदिव्यदूतो भीभायेवो यदा मूससो देहे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तस्मिन् निन्दारूपं दण्डं समर्पयितुं साडसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां | 10 किन्त्वमे यन्न बुध्यन्ते तन्निन्दन्ति यश्च निर्व्याधपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति | 11 तान् धिक्, ते काबिलो मार्गे यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो भ्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्मुभत्वेन विनश्यन्ति य | 12 युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मभरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः साद्धं भुञ्जते | ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेधा डेमन्तकालिका निष्कला द्वि मृता उन्मूलिता वृक्षाः, 13 स्वकीयलज्जोद्गोद्गमकाः प्रयाण्डाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् घोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति | (aīōn g165) 14 आदमतः सप्तमः पुरुषो यो डनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुत्र्यानाम् अयुतै र्वैष्टितः प्रभुः | 15 सर्वान् प्रति विचारज्ञासाधनायागमिष्यति | तदा याधार्मिकाः सर्वे जाता यैरपरार्थिनः | विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात् | तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्मायारिपापिनां | उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात् | परमेशेन द्रोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते | 16 ते वाक्कलङ्कारिणः स्वभाष्यनिन्दकाः स्वेच्छायाारिणो हर्षवादिभुभविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति | 17 किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य प्रेरितै र्ध्वं वाक्यं पूर्वं युष्मत्स्यं कथितं तत् स्मरत, 18 झलतः शेषसमये स्वेच्छातो उधर्मायारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति | 19 अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्मडीनाश्च सन्ति | 20 किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वसे निधीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त 21 एश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तज्वलाय यास्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं | (aīōnios g166) 22 अपरं यूयं विविच्य

कांश्चिद् अनुकम्पध्वं 23 कांश्चिद् अग्नि त उद्भूय भयं प्रदृश्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं | 24 अपरञ्च युष्मान् स्मलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्थो 25 यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राण्डकर्ता सर्वज्ञ एश्वरस्तस्य गौरवं मडिमा पराक्रमः कर्तृत्वञ्चेदानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात् | आमेन् | (aīōn g165)

प्रकाशितं

1 यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटे शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुश्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योद्धं ज्ञापितवान्। 2 स येश्वरस्य वाक्ये श्रीष्टस्य साक्ष्ये य यधद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान्। 3 अतस्तस्य भविष्यद्दृष्टान्त्रथस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये विभिन्नाज्ञाप्रद्विषयान् घन्या यतः स कालः सन्निकटः। 4 योद्धन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिखति। यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्भुजे तिष्ठन्ति 5 यश्च यीशुश्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमजातो भूमाद्दलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां। 6 यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वस्वद्विरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याज्ञकान् कृत्वास्मान् राजवर्गे नियुक्तवान् तस्मिन् महिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्। (aiōn g165) 7 पश्यत स मेधैरागच्छति तेनैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्वन्तस्तः ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलिपिष्यन्ति। सत्यम् आमेन्। 8 वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अहमेव कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च। 9 युष्माकं भ्राता यीशुश्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सहभागी यादं योद्धन् ईश्वरस्य वाक्यदेतो यीशुश्रीष्टस्य साक्ष्यदेतोश्च पात्मानामक उपद्वीप आसं। 10 तत्र प्रभो हिने आत्मनाविष्टो ऽदं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् महाद्वयम् अश्रीषं, 11 तेनोक्तम्, अहं कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च। त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिभित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ईक्षिषं स्मृशं थुयातीरां सादिं द्विवादिद्विषयां लायदीक्यात्र प्रेषय। 12 ततो मया सम्भाषमाणस्य कस्य रवः श्रूयते तदर्शनार्थं भुषं परावर्त्तितं तत् परावर्त्त्य स्वाण्मियाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः। 13 तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिहितः सुवर्णशृङ्गमलेन वेष्टितवृक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको जनस्तिष्ठति, 14 तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषुलोमान्नीव दिग्भवत् श्रेतो लोचने वक्षिशिभासमे 15 यरणी वक्षिदुर्देतापितसुपित्तलसदृशी रवश्च बहुतोयानां रवतुल्यः। 16 तस्य दक्षिणोऽस्ते सप्त तारा विधन्ते वक्राख्य तीक्ष्णो द्विधारः भङ्गो निर्गच्छति भुषमद्दलत्र स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं। 17 तं दृष्ट्वाहं भूतकल्पस्तस्यारो पतितस्ततः स्वदक्षिणोऽहं मयि निधाय तेनोक्तम् मा लैषीः; अहम् आदिरन्तश्च। 18 अहम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याहम् अनन्तकालं यावत् ञ्णामि। आमेन्। मृत्योः परलोकस्य य दुःखिका मम हस्तगताः। (aiōn g165, Hadēs g86) 19 अतो यद् भवति यद्येतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिभ्यतां। 20 मम दक्षिणोऽस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये ये स्वाण्मियाः सप्त दीपवृक्षास्तवया दृष्टस्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमियाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

2 ईक्षिपस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् ईदं लिभः; यो दक्षिणोऽहं सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेदम् उच्यते। 2 तव क्रियाः श्रमः सडिष्णुता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्, 3 अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम

नामार्थं बहु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्कलाभ्यस्तदपि जानामि। 4 किञ्च तव विरुद्धं भवैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयत। 5 अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्त्य पूर्वव्यक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्त्तिते ऽदं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि। 6 तथापि तवेषु गुणो विधते यत् नीकलायतीयलोकाणां याः क्रिया अहम् ऋतीये तास्तवमपि ऋतीयमे। 7 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थञ्चवन्तरोः इलं भोक्तुं दास्यामि। 8 अपरं स्मृणुष्विष्यसमिते दूतं प्रतीदं लिभः; य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्जिवितवांश्च तेनेदम् उच्यते, 9 तव क्रियाः क्लेशो दैन्यञ्च मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य थिडूदीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् थिडूदीयान् वदन्ति तेषां निन्दाभयं जानामि। 10 त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा लैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्त्तिष्यते य। त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनादं ञ्चवन्किरीटं तुल्यं दास्यामि। 11 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जयति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते। 12 अपरं पर्गामस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिभ, यस्तीक्ष्णं द्विधारं भङ्गं धारयति स अवे भाषते। 13 तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि जानामि। त्वं मम नाम धारयसि मद्दुक्तोऽस्वीकारस्तवया न कृतो मम विश्वास्यसाक्षिण आन्तिपाः समये ऽपि न कुतः। स तु युष्मन्मध्ये ऽघानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति। 14 तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादात्तया परदारगमनाय येस्त्रायेलः सन्तानानां सम्भुज उन्माथं स्थापयितुं बालाद् येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जनास्तत्र सन्ति। 15 तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीये। 16 अतो डेतोस्त्वं मनः परिवर्त्त्य न येदं त्वरया तव समीपमुपस्थापय मद्दुक्तस्थभङ्गेन तैः सह योत्स्यामि। 17 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमानां भोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरे नूतनं नाम लिभितं तस्य ग्रहीतारं विना नाच्येन केनाप्यवगम्यते। 18 अपरं थुयातीरस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिभ। यस्य लोचने वक्षिशिभासदृशे यरणी य सुपित्तलसङ्काशी स ईश्वरपुत्रो भाषते, 19 तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियर्या सडिष्णुता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठस्तदपि जानामि। 20 तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या ईषेभन्नामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति ब्रामयति य सा त्वया न निवार्यते। 21 अहं मनःपरिवर्त्तनाय तस्यै समयं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्त्तयितुं नाभिलषति। 22 पश्यादं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तथा साद् व्यभिचारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्त्तयन्ति तर्हि तानपि महाक्लेशे निक्षेप्यामि 23 तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि। तेनाहम् अन्तःकरणानां मनसात्रानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दातव्यमिति सत्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति। 24 अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकां अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीराथा उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानदं वदामि युष्मासु कभ्यपरं भारं नारोपयिष्यामि;

25 किन्तु यद् युष्माकं विधते तत् ममागमनं यावद् धारयत | 26 यो जनो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यजातीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि; 27 पितृतो मया यद्भूतं कर्तृत्वं लब्धं तद्भूतं सो ऽपि लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति तेन भूद्राजनानीय ते यूषां भविष्यन्ति | 28 अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि | 29 यस्य श्रोत्रं विधते स समितिः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु |

3 अपरं सार्द्धस्थसमिते दूतं प्रतीदं विभ, यो जन एश्वरस्य सप्तात्मनः सप्त ताराश्च धारयति स अवे भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं ज्वदाभ्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि ज्ञानामि | 2 प्रबुद्धो भव, अवशिष्टे यधत् मृतकल्पं तदपि सबलीकुरु यत एश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणां मया प्राप्तं | 3 अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाश्चासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्तय य | येत् प्रबुद्धो न भवेत्तर्हादं स्तेन एव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तन्न ज्ञास्यसि | 4 तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकाः सार्द्धिनगरे ऽपि तव विधन्ते ते शुभ्रपरिच्छेदं भूमि सङ्गे गमनागमने करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः | 5 यो जनो जयति स शुभ्रपरिच्छेदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्वनन्नन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मन्त्रितुः साक्षात् तस्य दूतानां साक्षाद्य तस्य नाम स्वीकरिष्यामि | 6 यस्य श्रोत्रं विधते स समितिः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | 7 अपरञ्च द्विवादिङ्कियास्थसमिते दूतं प्रतीदं विभ, यः पवित्रः सत्यमथश्चास्ति दायुः कुञ्जिकां धारयति य येन मोचिते ऽपरः कोऽपि न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न भोययति स अवे भाषते | 8 तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धं न शक्यते यतस्तवाल्पं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवान् | 9 पश्य यिद्धीया न सन्तो ये मृषावादिनः स्वान् यिद्धीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाज्जयानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाज्ञात आगत्य तव यराण्योः प्राणस्यन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति | 10 त्वं मम सडिष्णुतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाहमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि | 11 पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटे नापडरतु | 12 यो जनो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुन न निर्गमिष्यति | अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुत्र्यां अपि नाम अर्थतो या नवीना यिदृशानाम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्षयति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेभिष्यामि | 13 यस्य श्रोत्रं विधते स समितिः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | 14 अपरञ्च लायदिकेयास्थसमिते दूतं प्रतीदं विभ, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमथश्चासि, एश्वरस्य सृष्टेरादिश्चास्ति स अवे भाषते | 15 तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति ज्ञानामि | 16 तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कदूष्णो ऽसि तत्कारणाद् अहं स्वमुष्णात् त्वाम् उद्गमिष्यामि | 17 अहं धनी समृद्धश्चास्मि मम कस्याप्यभावात् न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःभारतो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्धो नन्नश्चासि तत् त्वया नावगम्यते | 18 त्वं यद् धनी भवेत्तर्ह्ये भक्तो वह्नी तापितं सुवर्णं कीर्णीदि नगन्त्वात् तव लज्जा यन्न प्रकाशेत तर्ह्य परिधानाय भक्तः शुभ्रवासांसि

कीर्णीदि यस्य तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तर्ह्य यक्षुर्लेपनायाञ्जनं भक्तः कीर्णीदीति मम मन्त्रणा | 19 येष्वां प्रीये तान् सर्वान् भर्त्सयामि शास्मि य, अतस्त्वम् उधमं विधाय मनः परिवर्तय | 20 पश्यादं द्वारि तिष्ठन् तद् आहन्मि यदि कश्चित् मम रवं श्रुत्वा द्वारं भोययति तर्हादं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन सार्द्धं भोक्ष्ये सो ऽपि मया सार्द्धं भोक्ष्यते | 21 अपरमहं यथा जितवान् मम पित्रा य सह तस्य सिंहासन उपविष्टश्चास्मि, तथा यो जनो जयति तमहं मया सार्द्धं मत्सिंहासन उपवेशयिष्यामि | 22 यस्य श्रोत्रं विधते स समितिः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु |

4 ततः परं मया दृष्टिपातं कृत्वा स्वर्गे मुक्तं द्वारम् अहं दृष्टं मया सहभाषमाणस्य य यस्य तूरीवाधतुल्यो रवः पूर्वं श्रुतः स माम् अवीयत् स्थानमेतद् आरोहय, एतः परं येन येन भवितव्यं तदहं त्वां दर्शयिष्ये | 2 तेनाहं तत्क्षणाद् आत्माविष्टो भूत्वा ऽपश्यं स्वर्गे सिंहासनमेकं स्थापितं तत्र सिंहासने अहो जन उपविष्टो ऽस्ति | 3 सिंहासने उपविष्टस्य तस्य जनस्य रुपं सूर्यकान्तमणोः प्रवालस्य य तुल्यं तत् सिंहासनञ्च मरकतमणिवद्रूपविशिष्टेन मेघधनुषा वेष्टितं | 4 तस्य सिंहासने यतुर्दक्षु यतुर्विशतिःसिंहासनानि तिष्ठन्ति तेषु सिंहासनेषु यतुर्विशतिः प्राचीनलोका उपविष्टास्ते शुभ्रवासाःपरिहृतास्तेषां शिरांसि य सुवर्णकिरीटे भूषितानि | 5 तस्य सिंहासनस्य मध्यात् तडितो रवाः स्तनितानि य निर्गच्छन्ति सिंहासनस्यान्तिके य सप्त दीपा ज्वलन्ति त एश्वरस्य सप्तात्मनः | 6 अपरं सिंहासनस्यान्तिके स्फटिकतुल्यः कायमथो जवाशयो विधते, अपरम् अग्रतः पश्चाद्य बहुयक्ष्मन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दक्षु य विधन्ते | 7 तेषां प्रथमः प्राणी सिंहाकारो द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्गहनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उड्डीयमानकुडरोपमः | 8 तेषां यतुर्दक्षु अहं कस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सर्वङ्गेष्वन्तरे य बहुयक्षुर्विशिष्टाः, ते दिवानिशं न विश्राभ्य गदन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्वशक्तिमान् वर्तमानो भूतो भविष्यञ्च प्रभुः परमेश्वरः | 9 एतं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तज्जिविनः सिंहासनोपविष्टस्य जनस्य प्रभावे गौरवे धन्यावाटे य प्रकीर्तिते (aiṅ 9165) 10 ते यतुर्विशतिप्राचीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्राणिनस्य तम् अनन्तज्जिविनं प्राणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति, (aiṅ 9165) 11 हे प्रभो एश्वरारात्मा प्रभावं गौरवं बलं | त्वमेवाहसि सम्प्राप्तुं यत् सर्वं ससृष्टे त्वया | तवाम्बिवापतश्चैव सर्वं सम्भूय निर्भर्मे | |

5 अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणस्ते ऽन्तर् बहिश्च विभितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं | 2 तत्पश्चाद् अहो बलवान् दूतो दृष्टः स उच्यते स्वरेण वायुमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तम्मुद्रा भोययितुञ्चाहति? 3 किन्तु स्वर्गभर्त्सनात्वालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत् | 4 अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चाहति तादृशजनस्याभावाद् अहं बहु रोदितवान् | 5 किन्तु तेषां प्राचीनानाम् अहो जनो मामवदत् मा रोदीः पश्य यो यिद्धावंशीयः सिंहा दायुर्दो भूलवस्वपुश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च भोयनाय प्रभूतवान् | 6 अपरं सिंहासनस्य यतुर्दक्षु प्राणिनां प्राचीनवर्गस्य य मध्य अहो मेघशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलोयनानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता एश्वरस्य सप्तात्मनः | 7 स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणकारं तत् पत्रं

निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगज्ज्वरानां विद्युतो भूमिकम्पश्चात्भवन् | 6 ततः परं सप्ततुरी धारयन्तः सप्तदृतास्तुरी वादयितुम् उद्यता अभवन् | 7 प्रथमेन तूर्यां वादितयां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तद्वशात्पि तृतीयांशो दग्धः, हरिद्वर्णतृणानि य सर्व्याणि दग्धानि | 8 अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्यां वादितयां वह्निना प्रज्वलितो मडापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः 9 सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो भूतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः | 10 अपरं तुरीयदूतेन तूर्यां वादितयां दीप एव ज्वलन्ती अेका भवती तारा गगणात् निपत्य नदीनां ज्वलप्रसवणानाम् उपर्यावतीर्षा | 11 तस्यास्ताराया नाम नागधमनकमिते, तेन तोयानां तृतीयांशे नागधमनकीभूते तोयानां तिक्रतत्वात् बहवो मानवा भूताः | 12 अपरं यतुर्थदूतेन तूर्यां वादितयां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहतः, तेन तेषां तृतीयांशे उन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति | 13 तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अेकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्चैर्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभिर्दूतैस्तूर्यां वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतुरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविव्यति |

9 ततः परं सप्तमदूतेन तूर्यां वादितयां गगनात् पृथिव्यां निपतितं अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि | (Abyssos g12) 2 तेन रसातलकूपे मुक्ते मडान्निङ्कुएडस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उदतः | तस्मात् कूपधूमात् सूर्यांकाशौ तिमिरावृत्तौ | (Abyssos g12) 3 तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकास्यवृश्चिकवत् भवं तेभ्योऽदायि | 4 अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्वर्णशकाद्यो वृक्षाश्च ते न सिंघितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्को नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्हिसितव्या एहं त आदिष्टाः | 5 परन्तु तेषां अध्याय नहि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानया तेभ्यः सामर्थ्यमदायि | वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते | 6 तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्राणुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अभिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते | 7 तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसज्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विधन्ते, मुषमार्गडलानि य मानुषिकमुभतुल्यानि, 8 केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, एन्ताश्च सिंघन्तुतुल्याः, 9 लौडकवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय धावतामश्वरथानां समुडस्य शब्दतुल्यः | 10 वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गुलानि सन्ति, तेषु लाङ्गुलेषु कण्टकानि विधन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां हिंसनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः | 11 तेषां राज्ञा य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एश्वीयभाषया अबद्घेन् यूनानीयभाषया य अपव्लुयोन् अर्थतो विनाशक एति | (Abyssos g12) 12 प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य एतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातव्यं | 13 ततः परं षष्ठदूतेन तूर्यां वादितयाय् एश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्याश्चतुश्चूडातः कस्यचिद् रवो मयाश्रावि | 14 स तुरीधारिणं षष्ठदूतम् अवदत्, इराताप्ये मडान्दये यत्वारो दूता बद्घाः सन्ति तान् भोयथ | 15 ततस्तद्दृष्टस्य तद्दिनस्य तन्मासस्य तद्दत्सस्य य कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तृतीयांशस्य अधार्थं भोयिताः | 16

अपरम् अश्वारोडिसैन्यानां संध्या मयाश्रावि, ते विंशतिकोटय आसन् | 17 मया ये उशवा अश्वारोडिणश्च दृष्टस्त अेतादृशाः, तेषां वह्निस्वर्षाणि नीलप्रस्तस्वर्षाणि गन्धकस्वर्षाणि य चर्माण्येयासन्, वाञ्छिनाञ्च सिंघमूर्द्धसदृशा मूर्द्धानः, तेषां मुषेभ्यो वह्निधूमगन्धका निर्गच्छन्ति | 18 अेतेस्त्रिभिर्दृष्टैरर्थतस्तेषां मुषेभ्यो निर्गच्छद्भिर् वह्निधूमगन्धकैर् मानुषाणां तृतीयांशो दग्धानि | 19 तेषां वाञ्छिनां भवं मुषेषु लाङ्गुलेषु य स्थितं, यतस्तेषां लाङ्गुलानि सर्पाकाराणि मस्तकविशिष्टानि य तैरेव ते हिंसन्ति | 20 अपरम् अवशिष्टा ये मानवा तैर्दृष्टैर् न उतास्ते यथा दृष्टिश्चवर्षाणमनशक्तिहीनान् स्वर्णशैथिल्यप्रस्तस्वर्षाणमयान् विग्राहान् भूतांश्च न पूजयिष्यन्ति तथा स्वदस्तानां क्रियाभ्यः स्वमनांसि न परावर्तितवन्तः 21 स्वबधकुडकव्यभियारयोर्ध्याभ्यो ऽपि मनांसि न परावर्तितवन्तः |

10 अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोडन् अपर अेको मडाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिहितमेघस्तस्य शिरश्च मेघधनुषा भूषितं मुषमार्गडलञ्च सूर्यतुल्यं यरणी य वह्निस्तम्भसमौ | 2 स स्वकरोण विस्तीर्णमैक्क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिण्यरणेन समुद्रे वाम्यरणेन य स्थले तिष्ठति | 3 स सिंघज्ज्वलवद् उच्चैःस्वरोण न्यनदत् निनाडे कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् रवनान् प्राकाशयन् | 4 तैः सप्त स्तनितैर् वाक्ये कथिते ऽहं तत् लेप्सितुम् उद्यत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागिणं मया श्रुता सप्त स्तनितै र्यद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्ग्य मा लिप | 5 अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिण्यकर्मत्वाच्च 6 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन मां सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाए, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | (aion g165) 7 किन्तु तुरीं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तुरीवाहनसमय एश्वरस्य गुप्ता मन्त्राणा तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति | 8 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन मां सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाए, 9 तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिव, तवोदरे स तिक्रतरसो भविष्यति किन्तु मुषे मधुवत् स्वाद् भविष्यति | 10 तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्च | स तु मम मुषे मधुवत् स्वाद्गुरसीत् किन्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः | 11 ततः स माम् अवदत् बहून् जातिवंशभाषावदिराजान् अधि त्वया पुन भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं |

11 अनन्तरं परिमार्गएडवद् अेको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उल्थायेश्वरस्य मन्दिरे वेदी तत्रत्यसेवकांश्च मिमीष्य | 2 किन्तु मन्दिरेस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न मिमीष्य यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो एतं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यरणी र्मदिष्यते | 3 पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तापुष्ट्रलोमज्वस्त्रपरिहितौ षष्ठयधिकद्विशताधिकसदस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः | 4 तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्ती जितवृक्षी दीपवृक्षी य | 5 यदि केचित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयो र्दनाभ्याम् अग्नि निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति | यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवेव विनष्टव्यं | 6 तयो र्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टिर् न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि

शोषितरूपाणि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधएउडेः पृथिवीम् आढन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति । 7 अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुरताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति हनिष्यति य । (Abyssos g12) 8 ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां महापुत्र्यां कुशे ढतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिद्धिं भिसरथ्येति तस्या महापुत्र्याः सन्निवेशे तयोः कुशोपे स्थास्यतः । 9 ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धंदिनत्रयं तयोः कुशोपे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुशोपयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति । 10 पृथिवीनिवासिनश्च तयोः उेतोरानन्दिष्यन्ति सुभभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः । 11 तस्मात् सार्द्धंदिनत्रयात् परम् ईश्वरात् ज्वनद्ययक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरणीरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन् । 12 ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अशृणुतां युवां स्थानम् अतद् आरोढतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ । 13 तद्गण्डे महाभूमिकम्पे जाते पुत्र्यां दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन ढताः, अवशिष्टाश्च भयं गत्वा स्वर्गांशेस्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन् । 14 द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति । 15 अनन्तरं सप्तद्वेतेन तूर्यां वादितायां स्वर्गं उच्यैः स्वर्वागिंयं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्दृष्टं राज्ञं तदधुनाभवत् । अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य य । तेन यान्तकादीयं राजत्वं प्रकरिष्यते । (aiōn g165) 16 अपरम् ईश्वरस्यान्तिकं स्वकीयसिंहासनेषुपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्राचीना भुवि च्यङ्भूभा भूत्वेश्वरं प्रार्थय्यावदन्, 17 डे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वर । डे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुम्भं डे स्तवं । यत् त्वया क्रियते राज्ञं गृहीत्वा ते महाबलं । 18 विजातीयेषु कुप्यन्तु प्रादुर्भूता तव क्रुधा । मृतानामपि कालो ऽसौ विचारो भविता यदा । भूत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवः । ये य क्षुद्रा महान्तो वा नामतस्ते हि भिष्यति । यदा सर्वव्यं अतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते । गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया विनाशकैः । 19 अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तमन्दिरमध्ये य नियमभ्रूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिभ्रौतानि समभवन् ।

12 ततः परं स्वर्गं महासित्रं दृष्टं योषिटेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याभ्ररशयोरधो द्वदशशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत् । 2 सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्तरावम् अकरोत् । 3 ततः स्वर्गे ऽपरम् अकं चित्रं दृष्टं महानाग अकं उपातिष्ठत् स लोडितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त किरीटान्यासन् । 4 स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत् । स अेव नागो नवजातं सन्तानं त्रिसितुम् उधतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत् । 5 सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लोडभयराजएण्डेन सर्वजातीश्वारविष्यति, किञ्च तस्याः सन्तानं ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्भूतः । 6 सा य योषितुं प्रान्तरं पलायिता यतस्तन्तेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठयधिकशतद्वयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं । 7 ततः परं स्वर्गं संत्राम उपापिष्ठत् मीषायेवस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सहायुधयन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संत्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकनुयन्

8 यतः स्वर्गे तेषां स्थानं पुनर्नाविधत् । 9 अपरं स महानागो ऽर्थतो दिवावलः (अपवादकः) शयतानश्च (विपक्षः) छति नाम्ना विष्यतातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातितः । 10 ततः परं स्वर्गं उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च राजत्वमधुनेश्वरस्य नः । तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत् । यतो निपातितो ऽस्माकं ब्रातृणां सो ऽभियोजकः । येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते ऽदूष्यन्तं द्विवानिशं । 11 मेघवत्सस्य रक्तं न स्वसाक्ष्यवयनेन य ते तु निर्जितवन्तस्त्वं न य स्नेहम् अकुर्वत् । प्राणोष्वपि स्वकीयेषु भ्रारशयैव सङ्गटे । 12 तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो ह्यन्तं तन्निवाभिः । डो भूमिसागरौ तापो युवामेवाकमिष्यति । युवयोरवतीर्णो यत् शैतानो ऽतीव कापनः । अल्यो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते । 13 अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत् । 14 ततः सा योषितुं यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शकनुयात् तदर्थं महाकुटरस्य पक्षद्वयं तस्यै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते । 15 किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुभात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत् । 16 किन्तु मेदिनी योषितम् उडुष्यती निजवदनं व्याधाय नागमुभाद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत् । 17 ततो नागो योषिते कुद्ध्वा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सह योद्धुं निर्गतवान् ।

13 ततः परमं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्व्यन्तम् अकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विधन्ते । 2 मया दृष्टः स पशुश्चित्रव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य यरणौ भल्लुकस्यैव वदनञ्च सिंहवदनमिव । नागेने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं महाधिपत्यञ्चादायि । 3 मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत्, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत् ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः, 4 यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्वं तं प्राणाम् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विधते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति । 5 अनन्तरं तस्मै र्धपाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि । 6 ततः स ईश्वरनिन्दनार्थं मुष्णं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत । 7 अपरं धार्मिकैः सह योधनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्वजातीयानां सर्ववंशीयानां सर्वभाषावादिनां सर्वदेशीयानांश्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि । 8 ततो जगतः सृष्टिकालात् छेदितस्य मेघवत्सस्य ज्वनपुरस्तके यावतां नामानि लिभितानि न विधन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्वं तं पशुं प्रार्थयन्ति । 9 यस्य श्रोत्रं विधते स शृणोतु । 10 यो जनो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च भङ्गेन हन्ति स स्वयं भङ्गेन घानिष्यते । अत्र पवित्रलोकानां सहिष्युताया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं । 11 अनन्तरं पृथिवीत उद्व्यन्तं अपर अेकः पशु मया दृष्टः स मेघशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागव्याभाषत । 12 स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्वं पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिके प्रतीकारं गतं तस्य पूजो पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति । 13 अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि महासित्राणि करोति । 14

तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्माणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो ब्राम्हण्यति, विशेषतो यः पशुः भुङ्क्ते क्षतयुक्तो भूत्वाप्यञ्चवत् तस्य प्रतिमानिर्भाषां पृथिवीनिवासिन आदिशति। 15 अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा ऽन्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठायां सामर्थ्यं तस्मा अदायि। 16 अपरं क्षुद्रमद्दन्तिरिद्रमुक्तदासान् सर्वान् दक्षिणार्करो भाले वा कलङ्कं प्राडयति। 17 तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशो नामि तस्य नाम्नः संप्र्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्यविक्रये कर्तुं न शक्येते। 18 अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं। यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्र्यां गारायतु यतः सा मानवस्य संप्र्या भवति। सा य संप्र्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि।

14 ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेघशावको दृष्टः स सियोनपर्वतस्थोपर्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितृश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्रुतश्चात्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकारस्तेन साद्धम् आसन्। 2 अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तमितस्य य रव एव अको रवः स्वर्गात् मयाभ्रावि। मया श्रुतः स रवो वीणावाद्यकानां वीणावादनस्य सदृशः। 3 सिंघसनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धराणीतः परिक्रीतान् तान् यतुश्चात्वारिंशत्यहस्राधिकलक्षलोकां विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते। 4 एभे योषितां सङ्गेन न क्लङ्किता यतस्ते डमैथुना मेघशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमद्वलानीयेश्वरस्य मेघशावकस्य य कृते परिक्रीताः। 5 तेषां वदनेषु यानृतं किमपि न विधते यतस्ते निर्दोषा एश्वरसिंघसनस्यान्तिके तिष्ठन्ति। 6 अनन्तरम् आकाशमध्येनोड्रीयमानो ऽपर अको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाहं धारयति स य सुसंवाहः सर्वज्जातीयान् सर्ववंशीयान् सर्वभाषावादिनः सर्वदृष्टीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः। (aiōnios g166) 7 स उच्यैः स्वरेणैर्दं गदति यूयमीश्वराद् बिभीत तस्य स्तवं कुरुत य तस्तदीयवियारस्य एऽए उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमऽएऽलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवाणानाञ्च स्रष्टा युष्माभिः प्रणम्यतां। 8 तत्पश्चाद् द्वितीयो अको दूत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा मलाबालिक् या सर्वज्जातीयान् स्वकीयं व्यभियारुपं क्रोधमदम् अपाययत्। 9 तत्पश्चाद् तृतीयो दूत उपस्थायोच्यैरवदत्, यः कश्चित् तं शशुं तस्य प्रतिमाञ्च प्रणामति स्वभाले स्वकरे वा कलङ्कं गृह्णाति य 10 सो ऽपीश्वरस्य क्रोधपात्रे स्थितम् अभिश्रितं मदत् अर्थत एश्वरस्य क्रोधमदं पास्यति पवित्रदूतानां मेघशावकस्य य साक्षाद् वह्निगन्धकयो र्यातनां लप्स्यते य। 11 तेषां यातनाया धूमो ऽनन्तकालं यावद् उद्गमिष्यति ये य पशुं तस्य प्रतिमाञ्च पूजयन्ति तस्य नाम्नो ऽङ्कु वा गृह्णन्ति ते दिवानिशां कञ्चन विरामं न प्राप्स्यन्ति। (aiōn g165) 12 ये मानवा एश्वरस्याज्ञा यीशौ विश्वासञ्च पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सङ्घिष्युतयात्र प्रकाशितव्यं। 13 अपरं स्वर्गात् मया सह सम्भाषमाण् अको रवो मयाभ्रावि तेनोक्तं त्वं लिभ, एदानीमारभ्य ये प्रभौ भ्रियन्ते ते मृता धन्या एतिः आत्मा भाषते सत्यं स्वभ्रमेभ्यस्ते विरामः प्राप्तव्यः तेषां कर्माणि य तान् अनुगच्छन्ति। 14 तदनन्तरं निरीक्षमाणेन मया श्वेतवार्णो अको मेघो दृष्टस्तन्मेघाङ्गो ज्ञानो मानवपुत्राकृतिरस्ति तस्य शिरसि सुवार्णकिरीटे करे य तीक्ष्णं दानं तिष्ठति। 15 ततः परम् अन्य अको दूतो मन्दिरात्

निर्गत्योच्यैः स्वरेण तं मेघाङ्गं सम्भाष्यावदत् त्वया दानं प्रसार्य शस्यच्छेदनं क्रियतां शस्यच्छेदनस्य समय उपस्थितो यतो मेदिन्याः शस्यानि परिपक्कानि। 16 ततस्तेन मेघाङ्गो पृथिव्यां दानं प्रसार्य पृथिव्याः शस्यच्छेदनं कृतं। 17 अनन्तरम् अपर अको दूतः स्वर्गस्थमन्दिरात् निर्गतः सो ऽपि तीक्ष्णं दानं धारयति। 18 अपरम् अन्य अको दूतो वेदितो निर्गतः स वह्नेरधिपतिः स उच्यैः स्वरेण तं तीक्ष्णदानधारिणं सम्भाष्यावदत् त्वया स्वं तीक्ष्णं दानं प्रसार्य मेदिन्या द्राक्षागुच्छच्छेदनं क्रियतां यतस्तत्त्वलानि परिणतानि। 19 ततः स दूतः पृथिव्यां स्वदानं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षाङ्गच्छेदनम् अकरोत् तत्त्वलानि येश्वरस्य क्रोधस्वरूपस्य मलाकुण्डस्य मध्यं निरक्षिपत्। 20 तत्कुण्डस्थत्वलानि य बहि र्दिशतानि ततः कुण्डमध्यात् निर्गतं रक्तं क्रोशशतपर्यन्तम् अश्वानां भलीनान् यावद् व्यानोत्।

15 ततः परम् अहं स्वर्गे ऽपरम् अेकम् अद्भुतं मलायिहं दृष्टवान् अर्थतो यै ईर्ष्यैरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् एऽएऽन् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः। 2 वह्निमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये य पशोस्तत्रप्रतिमायास्तन्मानो ऽङ्कुस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे तिष्ठन्त एश्वरीयवीणा धारयन्ति, 3 एश्वरदासस्य भूससो गीतं मेघशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर। त्वदीयसर्वकर्माणि मदान्ति याद्भूतानि य। सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च ते। 4 हे प्रभो नामधेयात्ते को न भीतिं गमिष्यति। को वा त्वदीयनामश्च प्रशंसां न करिष्यति। केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वज्जातीयमानवाः। त्यामेवाभिप्रांस्यन्ति समागत्य त्वदन्तिके। यस्मात्तव विचाराणाः प्रादुर्भावं गताः किल। 5 तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणे सति स्वर्गे साक्षात्पासस्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तं। 6 ये य सप्त दूताः सप्त एऽएऽन् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन्। तेषां परिच्छेदा निर्मलशुभ्रवार्णवस्त्रनिर्मिता वक्षांसि य सुवार्णशुङ्गभले वैष्टितायासन्। 7 अपरं यतुर्णां प्राणिनाम् अेकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवार्णकंसान् अददात्। (aiōn g165) 8 अनन्तरम् एश्वरस्य तेजःप्रभावाकारणत् मन्दिरं धूमने परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तदूतैः सप्तदूतानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यत।

16 ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदूतान् सम्भाषमाण् अेष मलायवो मयाभ्रावि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकसेभ्य एश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां स्थापयत। 2 ततः प्रथमो दूतो गत्वा स्वकसे यधद् अविधत तत् पृथिव्याम् अस्त्वावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्रप्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टप्राणा अभवन्। 3 ततः परं द्वितीयो दूतः स्वकसे यधद् अविधत तत् समुद्रे ऽस्त्वावयत् तेन स कुण्डपरस्थशोषितरूप्यभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः। 4 अपरं तृतीयो दूतः स्वकसे यधद् अविधत तत् सर्वं नदीषु जलप्रस्रवाणेषु यास्त्वावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन्। अपरं तोयानाम् अधिपस्य दूतस्य वागियं मया श्रुता। 5 वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यंश्च परमेश्वरः। त्वमेव न्याय्यकारी यद् अेतादृक् त्वं व्याखरयः। 6 भविष्यद्द्विद्विषाधूनां रक्तं तैरेव पातितं। शोषितं त्वन्तु तेभ्यो ऽदास्तत्पानं तेषु युज्यते। 7 अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, हे परेश्वर सत्यं तत् हे सर्वशक्तिमन् प्रभो।

सत्या न्याय्याश्च सर्वा हि विद्याराजास्त्वदीयकाः । 8 अनन्तरं यतुर्थो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं सूच्ये उस्त्राययत् तस्मै य वह्निना मानवान् एध्नुं सामर्थ्यंम अदायि । 9 तेन मनुष्या मडातापेन तापितास्तेषां दएडानाम् आधिपत्यविशिष्टस्वेश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रशांसार्यञ्च मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन् । 10 ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं पशोः सिंहासने उस्त्राययत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणान्तु स्वरसना अदंशयत् । 11 स्वकीयव्यथाप्राणकारणान्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन् । 12 ततः परं षष्ठो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं इराताप्यो मडातं उस्त्राययत् तेन सूच्येद्यदृष्टि आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्यशुष्यन् । 13 अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो उशुयय आत्मानो मया दृष्टारस्ते माएडूकाकाराः । 14 त आश्चर्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्व्यशक्तिमत एश्वरस्य मडादिने येन युद्धेन भवितव्यं तद्वृत्ते कुत्सजगतो राज्ञाः संजडीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति । 15 अपरम् एभिन्नापया डर्म्मगिद्वेनानकस्थने ते सङ्घीताः । 16 पश्याथं यैरवद् आगच्छामि यो जनः प्रभुद्विस्तेष्विति यथा य ननः सन् न पर्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः । 17 ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्व्यम् आकाशे उस्त्राययत् तेन स्वर्गायमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् मडाएवो डयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति । 18 तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादङ्गडाभूमिकम्पः कडापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो डभवत् । 19 तदानीं मडागरी त्रिभाएडा जाता भिन्नातीयानां नगराणि य न्यपतन् मडाभाबिल्वं येश्वरेण स्वकीयप्रयाएडडोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता । 20 द्वीपाश्च पढायिता गिरयश्चान्तडिताः । 21 गगनमाएडलाय्य मनुष्याणाम् उपर्यङ्केड्रोणपरिमितशिलानां मडावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः कलेशात् मनुष्या एश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्जगतः कलेशो डतीव मडाग्न ।

17 तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणो सप्तदूतानाम् अेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यया वेश्या साद्दं व्यभियारकम् कृतवन्तः, 2 यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या भडुतीयेषूपविष्टाया मडावेश्याया एएडम् अडं त्वां दर्शयामि । 3 ततो डडम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णे सप्तशिरोभि ईशशृङ्गैश्च विशिष्टे सिन्दूरवर्णं पशुमुपविष्टा योषिडेका मया दृष्टा । 4 सा नारी कृष्णलोडितवर्णं सिन्दूरवर्णञ्च परिच्छदं धारयति स्वार्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे धृष्टार्द्रवृत्तेः स्वव्यभियारजगतमलैश्च परिपूर्णं अेकः सुवर्णमयः कंसो विधते । 5 तस्या भाले निगूढवाड्यमिदं पृथिवीरव्यवेश्यानां धृष्टयक्रियाणाम्ना मता मडाभाबिल्विति नाम विभितम् आस्ते । 6 मम दृष्टिगोचरस्या सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरैण यीशोः साक्षिणां रुधिरैण य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्यज्ञानं जातं । 7 ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्यज्ञानं जायते? अस्या योषितस्तद्वाडनस्य सप्तशिरोभि ईशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अडं त्वां ज्ञापयामि । 8 त्वया दृष्टो डसो पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोदितव्यं विनाशश्च गन्तव्यः । ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकावन्तम् आरभ्य ज्वनपुस्तके विभ्रितानि न विधन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम्

अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्यं मंस्यन्ते । (Abyssos g12) 9 अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यं । तानि सप्तशिरोसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वडूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति । 10 तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाध्याप्यनुपस्थितः स यदोपस्थास्यति तदापि तेनाप्यकालं स्थातव्यं । 11 यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम् अेको डस्ति विनाशं गमिष्यति य । 12 त्वया दृष्टानि दशशृङ्गाएयपि दश राजानः सन्ति, अधापि ते राज्ञ्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्तमेकं यावत् पशुना साद्दं ते राजान एव प्रभुवत् प्राप्स्यन्ति । 13 त अेकमन्त्राणा भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावावौ पशवे दास्यन्ति य । 14 ते मेपशावकेन साद्दं योत्स्यन्ति, किन्तु मेपशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राज्ञां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो डध्याडूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च । 15 अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका जन्ता जातयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति । 16 त्वया दृष्टानि दश शृङ्गाणि पशुभ्येमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नगनाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसाणि लोक्ष्यन्ते वह्निना तां द्वादविष्यन्ति य । 17 यत एश्वरस्य वाड्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् एश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अेकां मन्त्राणां कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्ञ्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्तितानि । 18 अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा मडागरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरन्ते ।

18 तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोडन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः स मडापराकमविशिष्टस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता । 2 स भलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोपयत् पतिता पतिता मडाभाबिल्व, सा भूतानां वसतिः सर्व्येषाम् अशुश्यात्मनां कारा सर्व्येषाम् अशुथीनां धृष्टयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जरशाभवत् । 3 यतः सर्व्यजातीयस्तस्या व्यभियारजातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सडं व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगभाडुल्याड धनाढ्यतां गतवन्तः । 4 ततः परं स्वर्गात् मयापर अेष रवः श्रुतः, डे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या द्वाडैश्च द्वाडयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छत । 5 यतस्तस्याः पापानि गगनस्पशान्यभवन् तस्या अधर्म्मक्रियाश्चेश्वरेण संस्मृताः । 6 परान् प्रति तथा यदद् व्यवहत् तद्वत् तां प्रति व्यवडरत, तस्याः कर्म्मणां द्विगुणड्डवानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मधम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमधेन पूरयत् । 7 तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोडौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राजीवद् उपविष्टाडं नानाथा न य शोडवित् । 8 तस्माद् दिवस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयनैः, सा समाप्लोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद् विद्याराधिपस्तस्या भलवान् प्रभुरीश्वरः, 9 व्यभियारस्तया साद्दं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्य अेव राजानस्तद्वाडधूमदर्शनात्, प्ररोडिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति भाडुभिः । 10 तस्यास्ते यातनाभीते दूरे स्थित्वेडमुच्यते, डा डा भाबिल्व मडास्थान ड प्रभावावन्विते पुरि, अेकस्मिन् आगता एएडे विद्याराजा त्वदीयका । 11 मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पश्यद्रव्याणि केनापि न कीयन्ते । 12 डवतः सुवर्णरीथमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृष्णलोडितवासांसि पड्ववस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्दनाटिडाञ्चानि गज्जन्तेन मडाईकाञ्चने पित्तलवीडाभ्यां भर्म्मरप्रस्तरैण वा निर्मितानि सर्व्यविधपात्राणि 13 त्वगोला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तेडं

शस्ययूर्णो गोधूमो गावो मेघा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणाश्चैतानि पाण्ड्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते। 14 तव मनोऽभिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वतो दूरीकृतं यधत् शोभनं भूषणं तव, कदायन ददुद्देशो न पुन लीस्यते त्वया। 15 तद्विकेतारो ये वलिजस्तया धनिनो जातारस्ते तस्या यातनाया भायाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिव्यन्ति शोयन्तश्चेदं गदिव्यन्ति 16 हा हा मडापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृष्णालोहितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिश्चाख्यादिता स्वर्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः, 17 किन्वेकस्मिन् एते सा महासम्पद् लुप्ता। अपरं पोतानां कर्णधारः समूहलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्वे 18 दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाहस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैःस्वरेण वदन्ति तस्या महानगर्थाः किं तुल्यं? 19 अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोच्यैःस्वरेणोदं वदन्ति हा हा यस्या महापुत्र्यां बाहुव्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अेकस्मिन्नेव एते सा सम्पूर्णोच्छिन्नां गता। 20 हे स्वर्गवासिनः सर्वे पवित्राः प्रेरिताश्च हे। हे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रदुर्षत्। युष्माकं यत् तथा साद्दं यो विवाहः पुराभवत्। एते समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः। 21 अनन्तरम् अेको भववान् दूतो बृहत्पेषणीप्रस्तुरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, एतद्बलप्रकाशेन बाभिव् महानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उदेशः पुन न लस्यते। 22 वल्लकीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि। गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूय्यादिवदिनां। शिल्पकर्मकरः को ऽपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि। पेषणीप्रस्तुरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि। 23 दीपस्यापि प्रभा तद्दत्तं पुन न द्रक्ष्यते त्वयि। न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि। यस्मान्मुभ्याः पृथिव्या ये वलिजस्तेऽभवन् तव। यस्माश्च जातयः सर्वे मोक्षितास्तव मायया। 24 भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च इता भुवि। सर्वेषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्वं तवान्तरे।।

19 ततः परं स्वर्गस्थानां महाजनताया महाशब्दो ऽयं मया श्रुतः, भूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य एश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराक्रमः। 2 विचाराराजाश्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति य। या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं। तां स एडितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा। शोणितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान्।। 3 पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, भूत परेश्वरं धन्यं यन्तिन्यं नित्यमेव य। तस्या दाहस्य धूमो ऽसौ दिशमूर्द्ध्वमुद्देधत्।। (a10n g165) 4 ततः परं यतुर्व्यंशतिप्रायीनाश्चत्वारः प्राणिनश्च प्रणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् एश्वरं प्राणभ्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्वैरेव प्रशस्यतां। 5 अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, हे एश्वरस्य दासेयास्तद्भक्ताः सकला नराः। यूयं क्षुद्रा महान्तश्च प्रशंसत व एश्वरं।। 6 ततः परं महाजनतायाः शब्द एव बहुतोयानाञ्च शब्द एव गुरुतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो ऽयं मया श्रुतः, भूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः। स परमेश्वरो ऽस्माकं यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः। 7 कीर्त्यामः स्तवं तस्य ह्यश्रोत्वोत्सासिता वयं। यन्मेषशावकस्यैव विवाहसमयो ऽभवत्। वाग्दत्ता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता। 8 परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः। 9 स सुयेलकः पवित्रलोकानां पुण्यानि। ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिप्प मेषशावकस्य विवाहभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति। पुनरपि माम् अवदत्, धमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि। 10 अनन्तरं अहं तस्य यराण्योरन्तिके निपत्य तं प्रणन्तुमुधतः। ततः

स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मेवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव त्रातृभिस्तवया य सहदासो ऽहं। एश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं। 11 अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अेकः श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाऽहो जना विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना भ्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति। 12 तस्य नेत्रे ऽग्निशिभातुल्ये शिरसि य बहुकिरीटानि विधन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम जानाति। 13 स रुधिरमग्नेन परिच्छेदेनाख्यादित एश्वरवाह एति नाम्नाभिधीयते य। 14 अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्वारूढानि परिहितनिर्भलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति। 15 तस्य वक्त्राद् अेकस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्वज्जातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौहएतेन तान् यारयिष्यति सर्वशक्तिमत एश्वरस्य प्रयाणोपरसोत्पादकद्राक्षाडुण्डे यधत् तिष्ठति तत् सर्वं स अेव पदाभ्यां पिनष्टि। 16 अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राजां राजा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निपितमस्ति। 17 अनन्तरं सूर्यं तिष्ठन् अेको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उड्डीयमानान् सर्वान् पक्षिणः प्रति स उच्यैःस्वरेणोदं घोषयति, अत्रागच्छत। 18 एश्वरस्य महाभोज्ये मिलत, राजां क्व्याणि सेनापतीनां क्व्याणि वीराणां क्व्याण्यश्वानां तदाऽहानाञ्च क्व्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रभक्षतां सर्वेषामेव क्व्याणि य युष्माभि र्भक्षितव्यानि। 19 ततः परं तेनाश्वारूढजनेन तदीयसैन्यैश्च साद्दं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं। 20 ततः स पशु र्धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके चित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पश्वङ्गुधाराणस्तत्प्रतिमापूजकाश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन साद्दं धृतः। तौ य वह्निगन्धकज्वलितहृदे ज्वन्तौ निक्षिप्तौ। (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 अवशिष्टाश्च तस्याश्वारूढस्य वक्त्रनिर्गतभङ्गेन उताः, तेषां क्व्यैश्च पक्षिणः सर्वे तृप्तिं गताः।

20 ततः परं स्वर्गाद् अवरोढन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका महाशुभ्रलज्जैकं तिष्ठतः। (Abyssos g12) 2 अपरं नागो ऽर्धतः यो युद्धः सर्पो ऽपवाहकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् बद्धवान्। 3 अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसहस्रं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नज्जातीयास्तेन पुन न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य भोयनेन भवितव्यं। (Abyssos g12) 4 अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारभारो ऽदीयतः अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् एश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यै न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मनो ऽपि मया दृष्टः, ते प्राप्तज्वानास्तद्दृषसहस्रं यावत् प्रीष्टेन साद्दं राजत्वमकुर्वन्। 5 किन्त्ववशिष्टा मृतज्जास्तस्य वर्षसहस्रस्य समाप्तेः पूर्वं ज्वनं न प्रापन्। 6 अेषा प्रथमोत्थितिः। यः कश्चित् प्रथमाया उच्छित्तेरंशी स धन्यः पवित्रश्च। तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त एश्वरस्य प्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसहस्रं यावत् तेन सह राजत्वं करिष्यन्ति य। 7 वर्षसहस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्षयते। 8 ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वज्जातीयान् विशेषतो जूष्णान् माजूष्णान् सामुद्रसिंहतावद् बहुसंयुक्तान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संशोडितुं निर्गमिष्यति। 9 ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्वीश्वरेण निक्षिप्तो

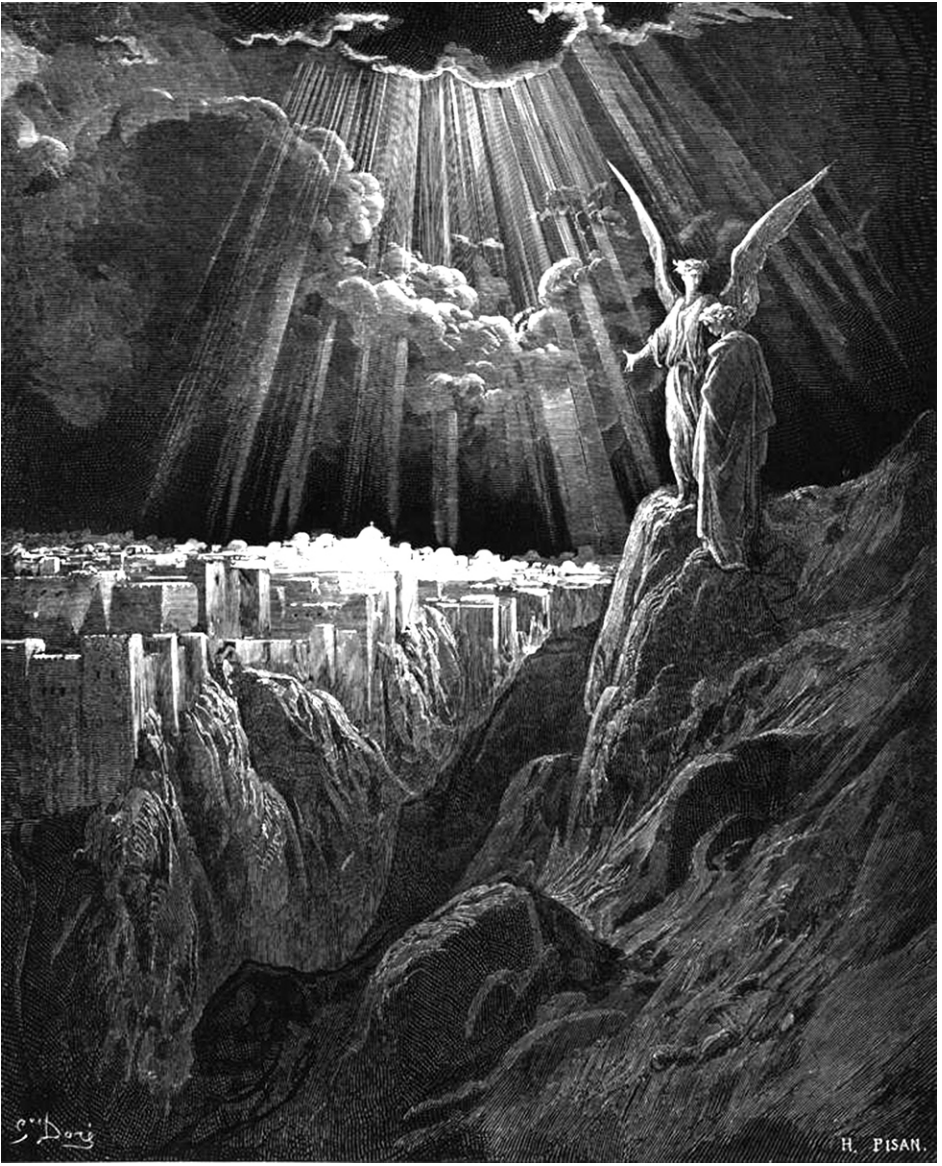
ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् भादितवान् | 10 तेषां ब्रमथिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हँदे ऽर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वाही य तत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रानन्तकालं यावत् ते दिवानिशां यातनां भोक्ष्यन्ते | (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ततः शुक्लम् अकं मडासिंढासनं मया दृष्टं तदुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदनान्तिक्वाद् भूनाभोमएडले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं | 12 अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्व्यं मृता मया दृष्टाः, ते सिंढासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् अन्थाश्च व्यस्तीर्यन्तं ज्वनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अकं पुस्तकमपि विस्तीर्णं | तत्र अन्थेषु यदत् लिभिन्तं तस्मात् मृतानाम् अकैकस्य स्वकियानुयायी विचारः कृतः | 13 तदानीं समुद्रोऽस्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाभ्यामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वकियानुयायी विचारः कृतः | (Hadēs g86) 14 अपरं मृत्युपरलोकी वह्निहृदे निक्षिप्ती, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः | (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 यस्य ऽस्ययित् नाम ज्वनपुस्तके लिभिन्तं नाविधत स अेव तस्मिन् वह्निहृदे न्यक्षिप्यत | (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 अनन्तरं नवीनम् आकाशमएडलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमएडलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विधते | 2 अपरं स्वर्गाद् अवरोडन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना धिऽशालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत् | 3 अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मडारयो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् एश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, एश्वरश्च स्वयं तेषाम् एश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति | 4 तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रुणिं सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुन न भविष्यति शोडविलापडलेशा अपि पुन न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि | 5 अपरं सिंढासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्यादं सर्वाणि नूतनीकरोमि | पुनरवदत् लिभ यत एभानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति | 6 पुन ममि अवदत् समाप्तं, अदं कः क्षत्र, अडम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अदं ज्वनधाद्यिप्रस्रवाणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि | 7 यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अडञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | 8 किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृष्टानां नरडन्तृणां वेश्यागामिनां मोडकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकज्वलितहृदे भविष्यति, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः | (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 अनन्तरं शेषसप्तएडैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्यासन् तेषामेक आगत्य मां सभभाष्यावदत्, आगच्छादं तां कन्याम् अर्थतो मेघशावकस्य भाविभाष्यां त्यां दर्शयामि | 10 ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युग्र्यं मडापर्वतमेकं नीत्सेश्वरस्य सन्धिगतः स्वर्गाद् अवरोडन्ती धिऽशालमाभ्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान् | 11 सा एश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तैजो मडाधरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितैजस्तुल्यं | 12 तस्याः प्राचीरं बृहद् उच्यते तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्गोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विधन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थतं एसायेलीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिभितानि | 13 पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चिमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति | 14 नगर्त्याः प्राचीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेघाशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिभितानि | 15 अनरं

नगर्त्यास्तदीयगोपुराणां तत्प्राचीरस्य य मापनार्थं मया सभभाषमाणस्य दूतस्य करे स्वार्थमय अेकः परिमाणएडऽ आसीत् | 16 नगर्त्या आकृतिश्चातुरसा तस्या दैर्घ्यप्रस्ये समे | ततः परं स तेग परिमाणएडऽेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसडस्रनल्वाः | तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यते तत्र समानानि | 17 अपरं स तस्याः प्राचीरं परिमितवान् तस्य मानवास्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यत्पुश्चत्वारिंशदधिकशततडस्तपरिमितं | 18 तस्य प्राचीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिलि नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता | 19 नगर्त्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्वविधमडाधर्मणिलि भूषितानि | तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताप्रमाणैः, यतुर्थं भरकतस्य, 20 पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेरस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं पेरोजस्य, द्वादशं मर्डीभ्राणश्चास्ति | 21 द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्तामि निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्त्या मडाभार्गश्चायकयवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं | 22 तस्या अन्तर अेकमपि मन्दिंरं मया न दृष्टं सतः सर्वशाक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेघशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिंरं | 23 तस्यै नगर्त्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायान्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत एश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेघशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति | 24 परित्राणप्राप्तलोकनिवडश्च तस्या आलोकं गमनागमनं कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति | 25 तस्या द्वाराणि दिवा कदापि न रोस्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति | 26 सर्वजतीनां गौरवप्रतापी तन्मध्यम् आनेष्यते | 27 परन्त्वपि त्रिं घृष्टयकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेघशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिभितानि केवलं त अेव प्रवेक्ष्यन्ति |

22 अनन्तरं स रूढिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अउर्धयत् तद् एश्वरस्य मेघशावकस्य य सिंढासनात् निर्गच्छति | 2 नगर्त्या मार्गमध्ये तस्या नधाः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विधन्ते तेषां द्वादशइलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वइलं इलति तद्वृक्षपत्राणि यान्यजतीयानाम् आरोग्यजनकानि | 3 अपरं किमपि शापयन्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य एश्वरस्य मेघशावकस्य य सिंढासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते | 4 तस्य वदनदर्शनं प्रास्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिभितं भविष्यति | 5 तदानीं रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तान् दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते | (aiōn g165) 6 अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अचिराद् यै भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान् | 7 पश्यादं तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स अेव धन्यः | 8 योडनडम् अेतानि श्रुत्वान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तथ्यरशयोरन्तिके ऽपतं | 9 ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव ब्रातृभि र्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थवाक्यपालनकारिभिश्च सडदासो डलं | त्वम् एश्वरं प्रणाम | 10 स पुन ममि अवदत्, अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्घ्रितव्यानि यतः समयो निकटवर्ती | 11 अधर्माचार एतः परमप्यधर्मम् आचरतु, अमेध्याचार एतः परमप्यधर्मम् आचरतु धर्माचार एतः परमपि धर्मम् आचरतु पवित्राचारश्चेतः परमपि पवित्रम् आचरतु | 12 पश्यादं तूर्णम् आगच्छामि,

એકેકસ્મૈ સ્વક્રિયાનુયાયિફલદાનાર્થ મદાતવ્યફલં મમ સમવર્તિ | 13
 અહં કઃ ક્ષત્ર પ્રથમઃ શેષશ્રાદિરન્તશ્ચ | 14 અમુતવૃક્ષસ્યાધિકારપ્રાપ્ત્યર્થ
 દ્વરૈ નંગરપ્રવેશાર્થઞ્ચ યે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયન્તિ ત એવ ધન્યાઃ |
 15 કુક્કુરૈ માર્યાવિભિઃ પુજ્ઞામિભિ નરહન્તૃભિ દૈવાચ્ચકૈઃ સર્વૈરનૃતે
 પ્રીયમાણૈરનૃતાચારિભિશ્ચ બહિઃ સ્થાતવ્યં | 16 માણ્ડલીષુ યુષ્મભ્યમેતેષાં
 સાક્ષ્યદાનાર્થ યીશુરહં સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્ અહમેવ દાયૂદો મૂલં વંશશ્ચ,
 અહં તેજોમયપ્રભાતીયતારાસ્વરૂપઃ | 17 આત્મા કન્યા ય કથયતઃ,
 ત્વયાગમ્યતાં | શ્રોતાપિ વદતુ, આગમ્યતામિતિ | યશ્ચ તૃષાર્તઃ સ
 આગચ્છતુ યશ્ચેચ્છતિ સ વિના મૂલ્યં જીવનદાયિ જલં ગૃહ્ણાતુ | 18 યઃ
 કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ શૃણોતિ તસ્મા અહં સાક્ષ્યમિદં
 દદામિ, કશ્ચિદ્ યદ્યપરં કિમપ્યેતેષુ યોજયતિ તર્હાશ્વરોગ્રન્થેડસ્મિન્
 લિખિતાન્ દણ્ડાન્ તસ્મિન્નેવ યોજયિષ્યતિ | 19 યદિ ચ કશ્ચિદ્
 એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યેભ્યઃ કિમપ્યપહરતિ તર્હાશ્વરો ગ્રન્થે ડસ્મિન્
 લિખિતાત્ જીવનવૃક્ષાત્ પવિત્રનગરાચ્ચ તસ્યાંશમપહરિષ્યતિ | 20 એતત્
 સાક્ષ્યં યો દદાતિ સ એવ વક્તિ સત્યમ્ અહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ | તથાસ્તુ |
 પ્રભો યીશો, આગમ્યતાં ભવતા | 21 અસ્માકં પ્રભો ર્યાશુપ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહઃ
 સર્વૈષુ યુષ્માસુ વર્તતાં | આમેન્ |

अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना विज्ञेशालमपुरी भया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत्
अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मङ्गारवो भया श्रुतः पश्यायं मानवैः साद्धं ईश्वरस्यावासः, स तैः साद्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति,
ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः साद्धं स्थास्यति
प्रकाशितं 21:2-3

રીડરની માર્ગદર્શિકા

ગુજરાતી at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

ગ્લોસરી

ગુજરાતી at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ગ્લોસરી +

AionianBible.org/Bibles/Sanskrit--Gujarati-Script/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

લૂકઃ 8:31
રોમિણઃ 10:7
પ્રકાશિતં 9:1
પ્રકાશિતં 9:2
પ્રકાશિતં 9:11
પ્રકાશિતં 11:7
પ્રકાશિતં 17:8
પ્રકાશિતં 20:1
પ્રકાશિતં 20:3

aïdios

રોમિણઃ 1:20
થિહૂદાઃ 1:6

aïōn

મથિઃ 12:32
મથિઃ 13:22
મથિઃ 13:39
મથિઃ 13:40
મથિઃ 13:49
મથિઃ 21:19
મથિઃ 24:3
મથિઃ 28:20
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 4:19*
માર્કઃ 10:30
માર્કઃ 11:14
લૂકઃ 1:33
લૂકઃ 1:55*
લૂકઃ 1:70*
લૂકઃ 16:8
લૂકઃ 18:30
લૂકઃ 20:34
લૂકઃ 20:35
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 6:51
યોહનઃ 6:58
યોહનઃ 8:35
યોહનઃ 8:51
યોહનઃ 8:52
યોહનઃ 9:32
યોહનઃ 10:28
યોહનઃ 11:26
યોહનઃ 12:34
યોહનઃ 13:8
યોહનઃ 14:16

પ્રેરિતાઃ 3:21
પ્રેરિતાઃ 15:18
રોમિણઃ 1:25*
રોમિણઃ 9:5
રોમિણઃ 11:36
રોમિણઃ 12:2
રોમિણઃ 16:27
૧ કરિન્થિનઃ 1:20
૧ કરિન્થિનઃ 2:6
૧ કરિન્થિનઃ 2:7
૧ કરિન્થિનઃ 2:8
૧ કરિન્થિનઃ 3:18
૧ કરિન્થિનઃ 8:13
૧ કરિન્થિનઃ 10:11
૨ કરિન્થિનઃ 4:4
૨ કરિન્થિનઃ 9:9
૨ કરિન્થિનઃ 11:31
ગાલાતિનઃ 1:4
ગાલાતિનઃ 1:5
ઇફિષિણઃ 1:21
ઇફિષિણઃ 2:2*
ઇફિષિણઃ 2:7
ઇફિષિણઃ 3:9
ઇફિષિણઃ 3:11*
ઇફિષિણઃ 3:21
ઇફિષિણઃ 6:12
ફિલિપ્પિનઃ 4:20
ક્લસિનઃ 1:26
૧ તીમથિયઃ 1:17
૧ તીમથિયઃ 6:17
૨ તીમથિયઃ 4:10
૨ તીમથિયઃ 4:18
તીતઃ 2:12
ઇબ્રિણઃ 1:2
ઇબ્રિણઃ 1:8
ઇબ્રિણઃ 5:6
ઇબ્રિણઃ 6:5
ઇબ્રિણઃ 6:20
ઇબ્રિણઃ 7:17
ઇબ્રિણઃ 7:21*
ઇબ્રિણઃ 7:24
ઇબ્રિણઃ 7:28
ઇબ્રિણઃ 9:26
ઇબ્રિણઃ 11:3
ઇબ્રિણઃ 13:8
ઇબ્રિણઃ 13:21
૧ પિતરઃ 1:23

૧ પિતરઃ 1:25
૧ પિતરઃ 4:11
૧ પિતરઃ 5:11
૨ પિતરઃ 3:18
૧ યોહનઃ 2:17
૨ યોહનઃ 1:2
થિહૂદાઃ 1:13
થિહૂદાઃ 1:25
પ્રકાશિતં 1:6
પ્રકાશિતં 1:18
પ્રકાશિતં 4:9
પ્રકાશિતં 4:10
પ્રકાશિતં 5:13
પ્રકાશિતં 7:12
પ્રકાશિતં 10:6
પ્રકાશિતં 11:15
પ્રકાશિતં 14:11
પ્રકાશિતં 15:7
પ્રકાશિતં 19:3
પ્રકાશિતં 20:10
પ્રકાશિતં 22:5

aïōnios

મથિઃ 18:8
મથિઃ 19:16
મથિઃ 19:29
મથિઃ 25:41
મથિઃ 25:46
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 10:17
માર્કઃ 10:30
લૂકઃ 10:25
લૂકઃ 16:9
લૂકઃ 18:18
લૂકઃ 18:30
યોહનઃ 3:15
યોહનઃ 3:16
યોહનઃ 3:36
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 4:36
યોહનઃ 5:24
યોહનઃ 5:39
યોહનઃ 6:27
યોહનઃ 6:40
યોહનઃ 6:47
યોહનઃ 6:54
યોહનઃ 6:68

योडनः 10:28
 योडनः 12:25
 योडनः 12:50
 योडनः 17:2
 योडनः 17:3
 प्रेरिताः 13:46
 प्रेरिताः 13:48
 रोमिणः 2:7
 रोमिणः 5:21
 रोमिणः 6:22
 रोमिणः 6:23
 रोमिणः 6:25
 रोमिणः 16:26
 रोमिणः 16:26
 २ करिन्धिनः 4:17
 २ करिन्धिनः 4:18
 २ करिन्धिनः 5:1
 गालातिनः 6:8
 २ थिषलनीकिनः 1:9
 २ थिषलनीकिनः 2:16
 १ तीमथियः 1:16
 १ तीमथियः 6:12
 १ तीमथियः 6:16
 २ तीमथियः 1:9
 २ तीमथियः 2:10
 तीतः 1:2*
 तीतः 3:7
 द्विलोभोनः 1:15
 एब्रिणः 5:9
 एब्रिणः 6:2
 एब्रिणः 9:12
 एब्रिणः 9:14
 एब्रिणः 9:15
 एब्रिणः 13:20
 १ पितरः 5:10
 २ पितरः 1:11
 १ योडनः 1:2
 १ योडनः 2:25
 १ योडनः 3:15
 १ योडनः 5:11
 १ योडनः 5:13
 १ योडनः 5:20
 थिडूटः 1:7
 थिडूटः 1:21
 प्रकाशितं 14:6

eleēsē

रोमिणः 11:32

Geenna

मथिः 5:22
 मथिः 5:29
 मथिः 5:30
 मथिः 10:28
 मथिः 18:9
 मथिः 23:15
 मथिः 23:33
 मार्कः 9:43*

मार्कः 9:45*
 मार्कः 9:47*
 लूकः 12:5
 याकूबः 3:6

Hadēs

मथिः 11:23
 मथिः 16:18
 लूकः 10:15
 लूकः 16:23
 प्रेरिताः 2:27
 प्रेरिताः 2:31
 १ करिन्धिनः 15:55
 प्रकाशितं 1:18
 प्रकाशितं 6:8
 प्रकाशितं 20:13
 प्रकाशितं 20:14

Limnē Pyr

प्रकाशितं 19:20
 प्रकाशितं 20:10
 प्रकाशितं 20:14
 प्रकाशितं 20:15
 प्रकाशितं 21:8

Sheol

उत्पत्ति 37:35
 उत्पत्ति 42:38
 उत्पत्ति 44:29
 उत्पत्ति 44:31
 गार्ना 16:30
 गार्ना 16:33
 पुनर्निधिम 32:22
 1 शमुअेल 2:6
 2 शमअेल 22:6
 1 राज्ओ 2:6
 1 राज्ओ 2:9
 अयूब 7:9
 अयूब 11:8
 अयूब 14:13
 अयूब 17:13
 अयूब 17:16
 अयूब 21:13
 अयूब 24:19
 अयूब 26:6

गीतशास्त्र 6:5
 गीतशास्त्र 9:17
 गीतशास्त्र 16:10
 गीतशास्त्र 18:5
 गीतशास्त्र 30:3
 गीतशास्त्र 31:17
 गीतशास्त्र 49:14
 गीतशास्त्र 49:15
 गीतशास्त्र 55:15
 गीतशास्त्र 86:13
 गीतशास्त्र 88:3
 गीतशास्त्र 89:48

गीतशास्त्र 116:3
 गीतशास्त्र 139:8
 गीतशास्त्र 141:7
 नीतिवचनो 1:12
 नीतिवचनो 5:5
 नीतिवचनो 7:27
 नीतिवचनो 9:18
 नीतिवचनो 15:11
 नीतिवचनो 15:24
 नीतिवचनो 23:14
 नीतिवचनो 27:20
 नीतिवचनो 30:16
 सभाशिक्षक 9:10
 गीतोनुं गीत 8:6
 यशाया 5:14
 यशाया 7:11
 यशाया 14:9
 यशाया 14:11
 यशाया 14:15
 यशाया 28:15
 यशाया 28:18
 यशाया 38:10
 यशाया 38:18
 यशाया 57:9

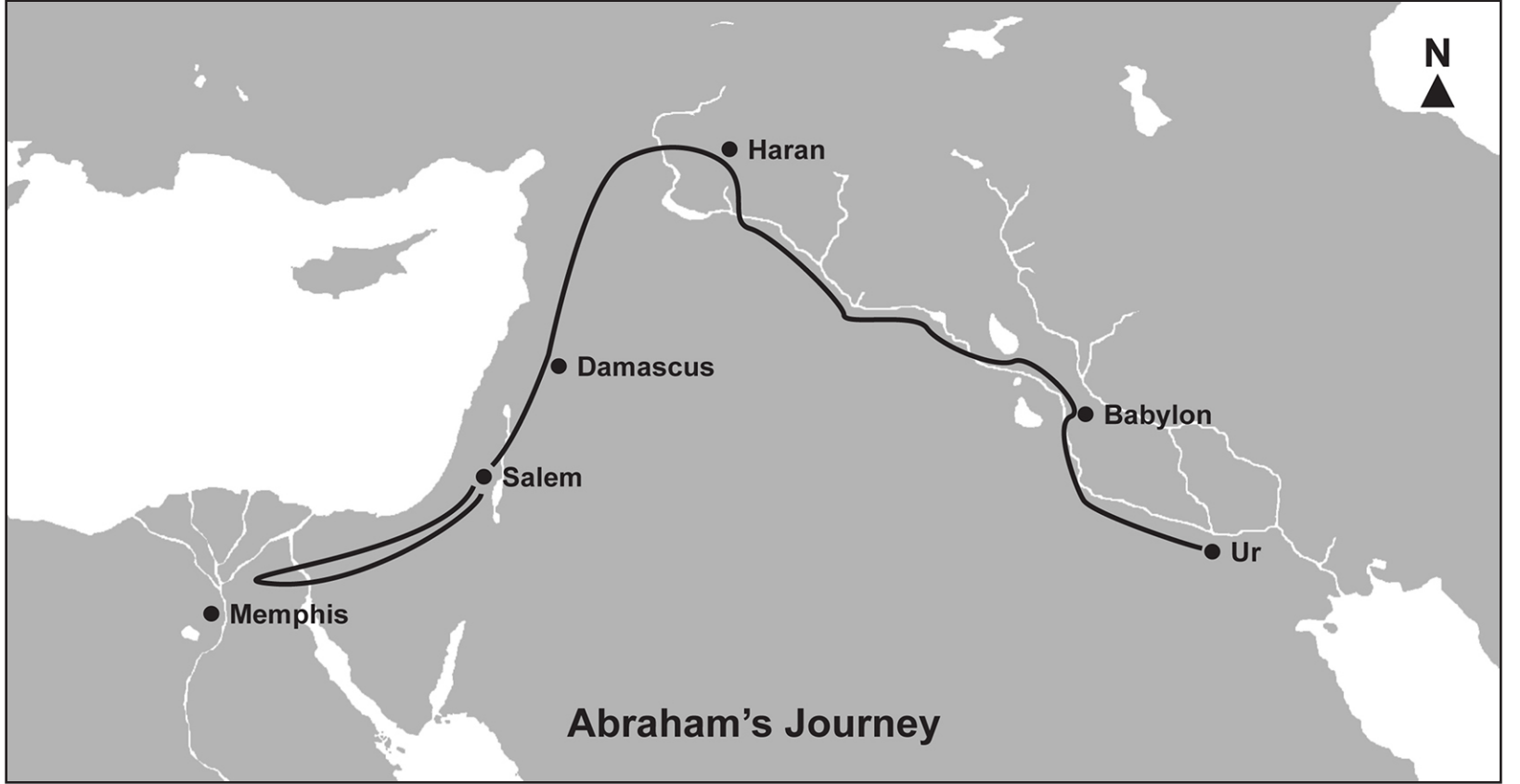
एअकिथेल 31:15
 एअकिथेल 31:16
 एअकिथेल 31:17
 एअकिथेल 32:21
 एअकिथेल 32:27
 होशिया 13:14
 आमोस 9:2
 यूना 2:2
 एबाक्कुड 2:5

Tartaroō

२ पितरः 2:4

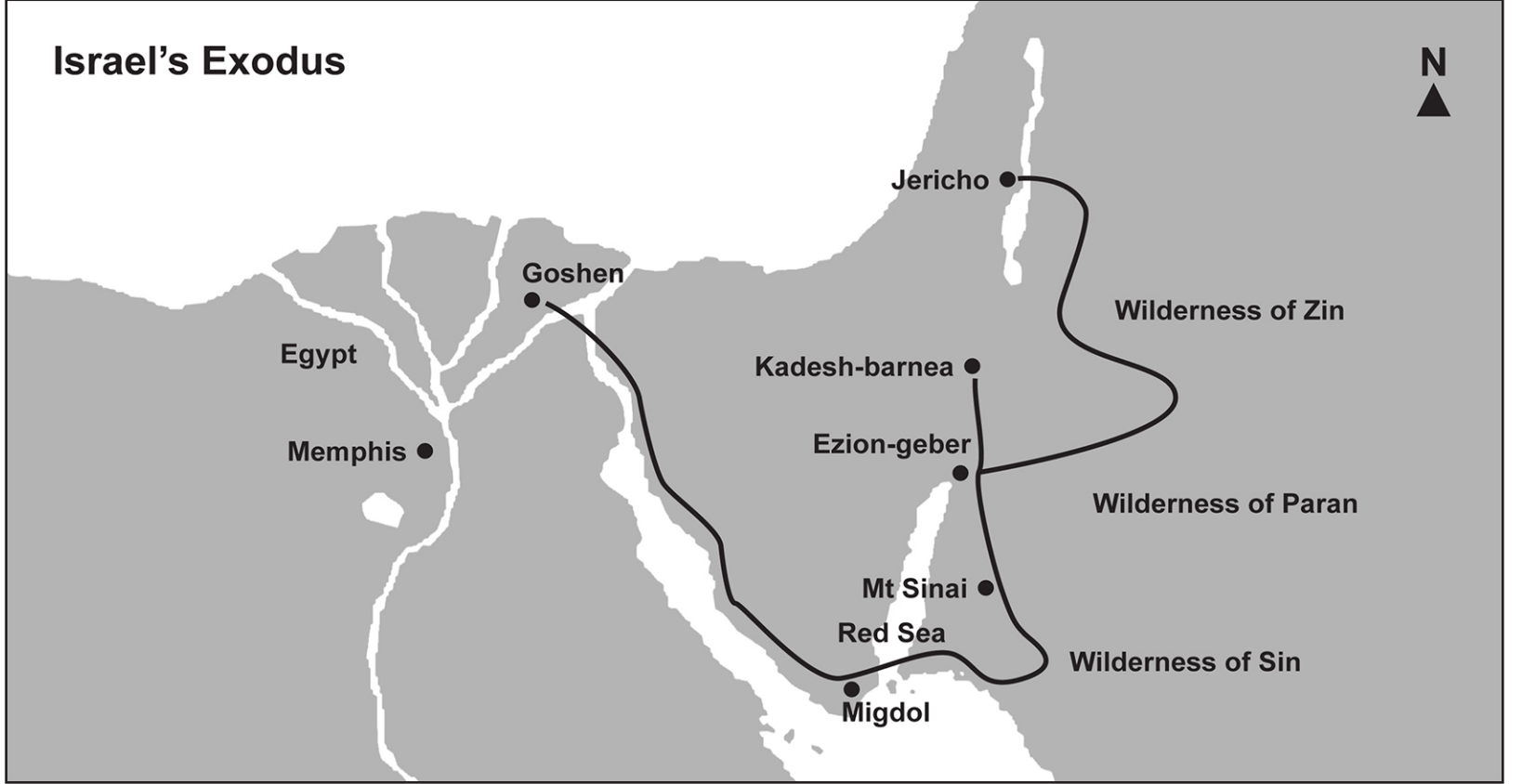
Questioned

२ पितरः 2:17

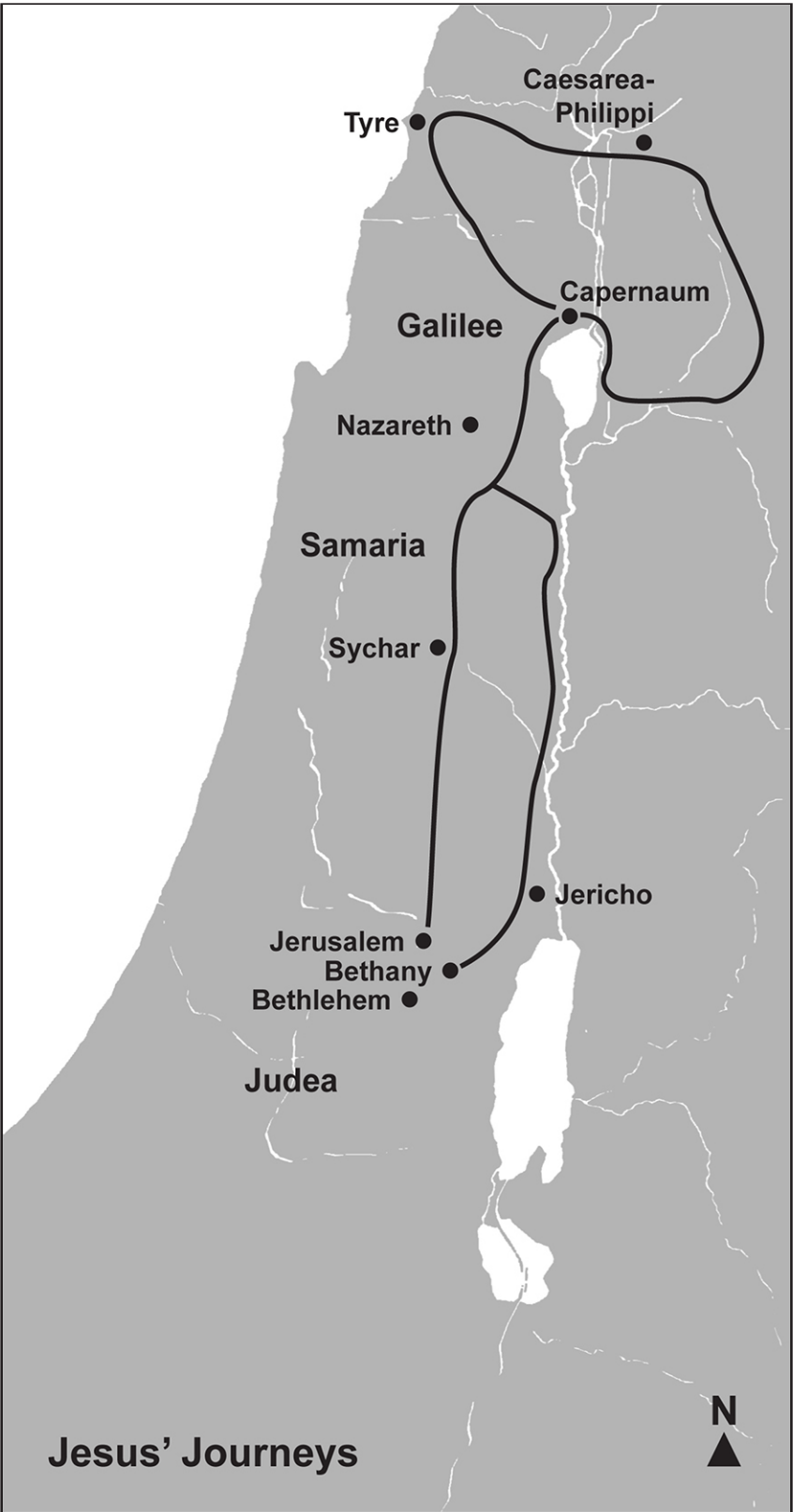
विश्वासेनेब्राह्मीम् आहूतः सन् आज्ञां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकास्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये क्व यामीति नाजानात् - ध्व्रिः 11:8

Israel's Exodus

જ્યારે ફારુને લોકોને જવા દીધા ત્યારે એમ બન્યું કે પલિસ્તીઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ટૂંકો હોવા છતાં પણ તે રસ્તે તેઓને લઈ ગયા નહિ.

કેમ કે ચહોવાહે વિચાર્યું કે, “રખેને યુદ્ધ થાય અને લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પાછા મિસર ચાલ્યા જાય.” - નિર્ગમન ૧૩:૧૭

Jesus' Journeys

यतो मधुसूनुः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्त्तुं तथा नैकेषां परित्राणस्य मूल्यानुस्त्वप्याप्तुं धर्तुञ्चागतः - मार्कः १०/४५

ઇશ્વરો નિજપુત્રમધિ યં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂતઃ પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સેવકો યઃ પૌલઃ - રોમિણઃ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we? ▶			When are we? ▼						
			Innocence		Fallen			Glory	
▶			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
			God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light		
Son	God's perfect fellowship	John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise				
Holy Spirit		Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers					
Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth						
	Deceased believing		Luke 16:22 Blessed in Paradise						
	Deceased unbelieving		Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment						
Angels	Holy	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command						
	Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus						
	Fugitive				Revelation 20:13 Thalaasa				
	First Beast		1 Peter 5:8, Revelation 12:10		Revelation 19:20 Lake of Fire				
	False Prophet		Rebelling against Christ Accusing mankind						
	Satan				Revelation 20:2 Abys				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

નિયતિ

ગુજરાતી at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philipians 2:9-11.

अतो यूयं प्रयाय सर्व्वेऽशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च नाम्ना तानवगाडयत; अहं युष्मान् यद्यदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशत - मथिः 28:19